

تہ فسیری قورئانی پیروز

تیکاندهوی

ما مؤستامده لاعتمان عبد العزیز

بہ رگ پلنجہم

چاپت دووہم

۲۰۱۰

بکیروت، لبنان

ما فی تہ چاپاندهوی پاریزاؤ بؤیئہ ما ئہی بہ ریز
ما مؤستامده لاعتمان عبد العزیز

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

تەفسیری قورئانی پیروژ

لیکدانه وهی

ماموستا مهلا عثمان عبد العزیز

به رگی پینجه م

چاپی دووهم

۲۰۱۰

بیروت – لبنان

ما فی له چاپدانه وهی پاریزراوه بوئنه ماله ی به ریژ

ماموستا مهلا عثمان عبد العزیز

تەفسیری قورئانی پیروۆز

جزمی ۱۳

﴿ وَمَا أُبْرِيْ نَفْسِيْ ۚ اِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوْءِ اِلَّا مَا رَجَحَرْتِيْ ۗ ﴾

نهم جزئی (۱۲) یمنه پیکهاتوره لهم نایهتھی داهاتوری نهم سورته که له سرهتاهه ناسیمان و ناساندمان به خه لکی، پیکهاتوره له سورته (نیراهیم) یش که به یارمتهی خوا له سرتهای خویندا نهیان ناسین و نهیان ناسینین.

نهم جزئه دست پی نهکات به تایبهتی (۵۳) که ته او کمری دواترین نایهتی جزئی (۱۲) یه، دست نه دات که فرمودهی یوسف بیت، هرچونی دست نه دات و هل نهگری و تهی ژنه که ی عزیز بیت. ﴿ وَمَا أُبْرِيْ نَفْسِيْ ۚ ﴾ له سر رای یه کم نه لنین: یوسف له نایهتی پیشوودا مه دخی خوی کرد و خوی به پاک و خاوین نیشاندا، نهوش شایستهی نهو نیه، به لکو نه بی شرم بکات له خوا و شتی وا نه لی، وه ک قورنان دست نیشان نهکات بهوه که نه فرموی: ﴿ فَلَا تُزَكُّوْا اَنْفُسَكُمْ ۗ نَفْسِيْ خَوْثَانٌ بِهٖ پَاکٌ وَّ بِهٖ بِيْ ۗ لَهْکَ دَامَهٗنِيْنَ ۗ جَا لَهْبَرٌ نُّهْوَهٗ لَهْمُ فَرْمُوْدَهٗ يَدَا نَهْگَرِيْتَهْوَهٗ سَهْرُ خَوْیِ وَّ نَهْمُ وَتَهٗ شَايِسْتَهٗی فَرْمُوو، که من نهفسی خوم پاک و بهری ناکم له هر خراپه و له که یه ک، هوی نهوش نه مه یه ﴿ اِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوْءِ ۗ ﴾ که نهفس زور فرماندر و پالدره به خراپه و مهیل و نارهزوی به تینه بوی، یان نه لنین: مه بهستی له فرمودهی پیشوودا نهوه نه بووه، به لکو هر نهوهی مه بهست بوو که هوال بدات بهوهی که ناپاکی نه کردوه، نهوش هل نهگری که نهو ناپاکی نه کردنه له بهر نارهزو نه کردنه که له بهر ترسی خوا بووه له سر باری یه کم بهو جوړه نه لنین، له سر باری دووم نه لنین: مه بهستی نهو نافرته نه مه بوو که راستی و پاکی یوسف دهر بخت که گوتی: نهو کهوته هول و ته قه لا بوی کاری بهد و من بی تاوان بووم، واته یوسف راستی کرد و من خوم به بهری نیشان نادم... هتد.

یان نه لنین: مه بهستی نهو نافرته عوز و بهانه هینانهوه لهوهی که کردی دهر یاره یوسف (علیه السلام) نهو و ته یه هی هر کام بووبی نه متهشی له گه لدا بووه، ﴿ اِلَّا مَا رَجَحَرْتِيْ ۗ ﴾ واته هموو نهفسی زور فرماندره به خراپه، بیجگه له نهفسیک که پهرومردگار میهره بانی پیکردبی، یان هرکاتیکدا بیجگه له کاتی که پهرومردگار میهره بانی کردبی، یان هموو نهفسی پالدر و فرماندره به خراپه، به لام هر میهره بانی پهرومردگار نهو بهدی و خراپه لا نه بات و بهرگری نهکات،

إِنَّ رَبِّي عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٢﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِنِي بِدَهْنٍ أَسْتَخْلَصُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٣﴾
 قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْهَا ﴿٥٤﴾ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا
 حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا جُرْأَلَاءُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا
 وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ وَجَاءَ إِخْوَةَ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٧﴾

﴿إِنَّ رَبِّي عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان په روهر دگارم لیږورده ی میهره بانه. بهم فرموده یه کؤتایى
 هیئا به رابردوی ژیانى سخت و تالی یوسف، نینجا نؤبهى هاتنى نؤبهى ژیانى خوشى و
 بهرزى و دهسه لاته که نه فرموى ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ پاشا بؤى دهرکهوت پاکىتى یوسف، بؤى
 دهرکهوت که له گهل نه ودها زانینى خو و په رزین و لیزانى و کار دروستى به که ی، له بهر نه وه
 گوتى به خزمهت کار و ژیر دهسته کانى: ﴿أَتُؤْتِنِي بِدَهْنٍ﴾ یوسفم بؤ بهینن ﴿أَسْتَخْلَصُ لِنَفْسِي﴾
 نه یگیرم به که سینكى تايبهتى بؤ خووم و به خوومه وه، نه یگیرم به جیگه ی پرس و پا و قسه و
 باسه وه، نه وانیش چوون به دوايدا و هیئانان، ﴿فَلَمَّا كَلَّمَهُ﴾ کاتى که پاشا قسه ی له گهل کرد و
 بؤى دهرکهوت که چؤن گومانى بردووه پنى به و جوړه یه و شایانى ریز و پله و پایه ی بهرزه،
 له بهر نه وه ﴿قَالَ﴾ گوتى: ﴿إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾ نیر تو نه مړؤ لای نیمه خاوهنى پله و
 پایهت و بى باک و پاک و جنى باهریت لامانه وه، نینجا له ویدا که یوسف زانى نه و ولاته
 پیویستى هیه به چاودىرى و پاریزگارى و بهر نیوهردنى کاروبار، خویشى لیزان و
 دهسه لاتداره به سهر نه و کاره گرنگانه دا، له بهر بهرزه وندى گشتى و پاریزگارى ژیانى
 دانیشتوانى ولات، له بهر نه وه ﴿قَالَ﴾ فرموى به پاشا ﴿أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ﴾ به یگیره به
 کار به دهست به سهر خزنه و سامان و پؤزى و دارایى خاکی میسر دا ﴿إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْهَا﴾
 به راستى من پاریزه رىكى زانام، بیجگه له وه که گوتمان نه و داواکردنى یوسفه و نه و
 خو به پاک و شیاو نیشان دانه له ناو گهل و کو مه لیكى نه فامیدا بووه، نه گهر نه وه ی نه کردایه
 نه و کاره گه وره یه هر به دهستى بهد و نه فامانه وه نه بووه وه نه مایه وه، بیجگه له وه ش گرتنه
 دهستى نه و کاره بووه به هؤى نه وه ی یوسف بتوانى نایینى راست بلاؤ کاته وه تا له کاتى
 گونجاودا به تهواوى ولاته که بکات به ولاتى نیسلام، که واته نه و په خنه ی خو به سهند کردنه
 و داواى کار به دهستى یه به هیچ جوړ هوو ناکاته یوسف (ع) به لکو نه وه کاتى په خنه یه و
 جله و گیرى لى نه کرى که گهلى مسولمان هبى چنده شیاو و شایسته یه کی تیدا هبى، به

نه گيراني هر کام لهوانه يه يه که نه کهوی، لهو کاتهدا هیچکس نابی داوا بکات و خوی په سهند بکات، به لکو گهل به نارمزوی خوی یه کی له شیاوه کان هلبژئی، نه مهی که گوتمان باشتین وه لآمه بو نهوانه ی که نهوداواو خو په سهند کردنی یوسفه نه کهن به گری و ره خنه.

نینجا هرچند ثایه ته که باسی نهوه ناکات که نایا پاشا داواکه ی یوسفی به جیهینا یان نا؟ به لآم نه م فهرمودیه ده ست نیشانی تیدایه به موافقه و به جیهینان که نه فهرموی: ﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ﴾ بهو جوړه نایاب و گرنکه جینی و شوین و دهسه لاتماندا به یوسف له خاکی میسر دا، کاروبارمان دایه دهستی و دامه زراومان کرد تیایدا، ﴿بِنِسْوَةٍ مِّنْهَا حَيْثُ بَنَىٰ﴾ له کاتیکدا نیشته جی نه بی له بهش و پارچه کانیدا له هر شوینیک بیهوی و پی پی خوش بیت، نهوه ی پی به خشی له پاداشتی بیره سامناک و پر له ترسه که، له پاداشتی بهندیخانه و سزا و زحمه ته کانی، ﴿ثُمَّ صَدَقْنَاهُ مِن شَأْنِهِ﴾ مهیلی هر کهس بکهوین و بمانهوی بهری میهره بانی و نيعمهت و چاکه ی خو مانی نه خهین له دنیا دا ﴿وَلَا نُضِيعُ أُجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ نه جر و پاداشتی چاکه کاران زایه ناکهین، به لکو به تهواوی پی پی نه به خشین له دنیا دا، ﴿وَلَا أُجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ به راستی نه جر و پاداشتی پوژی دواپی چاکتره بو نهو که سانه ی که بپوایان هیناوه به همیشی پاریزمن له هاوبهش و پهوادان و تاوان و خراپه کاری، تا نا بهو جوړه خوا پاداشتی یوسفی دایه وه له سره بپرواو خوگری و چاکه کاری و خو پاریزی.

نینجا وه که دهر کهوت له خه و په رزینه که ی یوسفه وه قات و قبری و گرانی سهخت دیت به سر خاکی میسر دا بهوی نه وه وه له خاکی که نه انیشدا پیدا بوو به هوی نه وه وه براکانی یوسف هاتن بو میسر، وه که نه فهرموی: ﴿وَجَاءَ إِخْوَةَ يُوسُفَ﴾ براکانی یوسف - بیجگه له بنیامین وه که له مه و پاش دهر نه کهوی - هاتن ﴿فَدَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ چونه لای ﴿عَلَيْهِ فَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُسْكِرُونَ﴾ ده ست به جی یوسف نهوانی ناسی له بهر ژیری و زیاده زیره کیبه که خوا پییدا بوو، نهوانیش گوپانیکی نهوتویان به سر دا نه هاتبوو، له کاتیکدا که نهوان یوسفیان نه نه ناسیبه وه، نایا چونی بناسنه وه؟ نایا چون به خه یالیاندا بیت نه م پادشایه به دهسه لات و پایه به رزه نهو یوسفه بیت که کاتی خوی فروشرا و کهس نازانی که چی به سر هات؟ به لآم وادهر نه کهوی که ریزی گرتین و قسه ی خوشی له گهل کردوون، تاهوال و دهنک و باسی خویانیا ن بو نه کردبی، تانه و پاده ی که برایه کی تریشیان هیه که له دایکی نه مان نییه.

﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ قَالِ اثْنَوْنِي بِأَجْلِ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلا تَرَوْنَ أَنِّي أُرِي الْكَيْلَ وَإِنَّا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ، فَلَاكَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سُرُودٌ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَعْتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَنَعَ مِنَّا الْكَيْلَ فَأَرْسَلَ مَعَنَا أَخَانَانَا نَكْتَلُ

وهك دهر نه كه موی كه نه فرموی: ﴿وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ﴾ کاتی که رینک و پینکی خست و نهوی که بوی هاتبون پیندان، ﴿قَالَ اثْنَوْنِي بِأَجْلِ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ﴾ پینی گوئن: برابیک که همتانه و له باوکتانه بوم بینن ﴿الْأَتْرُونَ أَنِّي أُرِي الْكَيْلَ وَإِنَّا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾ نایا نابینن که من به رینکی و بی کهم و کوپی پیوانه تان بو نه کهم و بارتان بو بار نه کهم، من باشترینی میوان په زیرانم بو تان؟ یان نابینن نایا که پیوانه ی رینک و تهواو نه کهم بو کپریاره کان، من باشترین میوان په زیر و ریزگری میوانم، له سر هر بار واته به هاتنی براکتان بهشی نیوه کهم نابی، هیچ مه ترسی یهک نییه له هاتنی به لکو ریز نه گری ﴿فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ، فَلَاكَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ﴾ نه گهر نهو برابیه تانم بو نه بینن نهوا هیچ پیوانه و بار و بارکردنیک نییه بو تان لای من و نزدیک مه کهم نهوه ﴿قَالُوا سُرُودٌ عَنْهُ أَبَاهُ﴾ گوئیان همول و تهقه لا نه دین له گهل باوکی و دلی دانه بینن له سر ناردنی، ﴿وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ﴾ به راستی نهوه نه کهین و سست و قسوری ناکهین لهوه دا، ﴿وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ﴾ یوسف فرموی به غولام و کاره که ره گانی ﴿اجْعَلُوا بِضَعْتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ﴾ نهو شتانه ی که هیناویانه بو کپرنی خله و خوراکه که یانن بیخه نه ناو باره گانیان ﴿لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ﴾ به لکو بینا سنهوه کاتی که گهرانهوه بو لای کهس و کاریان، واته مانی نهوه یات له بهرچاو بیت، ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تا به موی نهوهوه بگهرینهوه و بینهوه، واته له گهل برا باوکی یه که یان که مه بهستی سه ره کی یه بو یوسف، ﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ﴾ کاتی گهرانهوه بو لای باوکیان ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا مَنَعَ مِنَّا الْكَيْلَ﴾ گوئیان: نهی باوکی خومان بهرگری کرا و قهدهغه کرا لیمان شتمان پی بفروشن، واته تا برا که مان له گهل خومان نه بهین بو لای عزیز میسر ﴿فَأَرْسَلَ مَعَنَا أَخَانَانَا نَكْتَلُ﴾ که واته برا که مان له گهل بنیره تا به موی نهوهوه خوراک بکرن و باری بکهین بو خومان،

وَأَنَا لَهُ لِحَافِظُونَ ﴿١٣﴾ قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِن قَبْلُ قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ
 حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتْعَهُمْ وَجَدُوا بِضِئَعَتِهِمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا
 يَا بَنَاءَ آدَمَ إِنَّا فَتِنَاكَ وَإِنَّا وَهَّابُونَ ﴿١٥﴾ بَضَعْنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزِدُ إِلَيْكَ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ
 كَيْلُ يَسِيرٍ ﴿١٦﴾ قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِنِّي اللَّهُ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَبَ بِكُمْ
 فَلَمَّا ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿١٧﴾

﴿وَأَنَا لَهُ لِحَافِظُونَ﴾ بیگومان نیمه پاریزمر نهمین و ناهیلین دوچاری هیچ شتیک بی، شه
 به لینه یاندا تا باوکیان مهترسی نهکات و دل فارامی بکن، به لام باوکیان بهوه دلخوش نابی،
 چونکه له پینشهوه سویند و پهیمانیاندا له باره ی یوسفوه، لهبر شهوه ﴿قَالَ﴾ پینی فرمون:
 ﴿هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِن قَبْلُ﴾ نایا نهمین بم لیتان لهسهری و به نهمیندارتان
 دابنیم مهگر هر چون بی به وینهی شهوهی که نهمین بووم لیتان و به نهمین دارم دانان
 لهسر براهی لهمو پیش - واته یوسف - که له پاش شو سویند و پهیمانهای که داتان له
 پاشان شهوتان کرد که کردتان، کهواته داوای پاریزگاری هر له خوا نهکم که له هموو
 کهس میهرهباتره ﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ کهواته خوا چاکه و چاکتره له باره ی
 پاریزگاری یهوه، شه بهزهیی دار ترینی هموو بهزهیی دارانه، نینجا نایا هیچ گهنم و
 خوراکیکی پی نه دابن شه جار، بهلکو هر شت و مهکهکانی خویانی کردبی به بار بویان تا
 به هوی شهوه ناچار بین بو گهرانهوه بو میسر، یان مهبهست له بهرگری کردنی پی
 فروشتنی بو داهاتوو بیت؟ هر دوو بارهکه هل نهگری وهک به هر دوو تفسیر کراوه شهوه،
 لهسر هر بار: ﴿وَلَمَّا فَتَحُوا مَتْعَهُمْ﴾ کاتی که باره کهی خویان کردهوه

﴿سَمِعْتُمْ وَجَدُوا بِضَعْفَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ﴾ بۆيان دهرکوت و زانيان شو شتانهی که بردبوویان بۆ

کیرین دراوتهوره و گهرنراوتهوره بۆيان. نینجا با بزانیان لهویدا چییان گووت؟ ﴿تَالُوا﴾

گووتیان به باوکیان: ﴿تَابَأَنَا﴾ نهی باوکی خویمان ﴿مَابَغِي﴾ ئایا ئیمه چییمان دهوی؟

﴿هَذِهِ بِضَعْفَتُهُمْ رُدَّتْ إِلَيْنَا﴾ نهه کهل و پهلهکانمانه گهرنراوتهوره بۆ لامان ﴿رَمِيْرَاهُنَا﴾

تونشور و خوراکیش نهمین بۆ کس و کارهکهمان ﴿رَمَحَطُ أَحَانَا﴾ براکهشمان نه پاریزین

﴿وَنَزَادُ كَيْلَ بَعِيْرٍ﴾ باری حوشتریکیش زیاد نهکین ﴿ذَلِكَ كَيْلَ بَعِيْرٍ﴾ شهوی لهوه و بهر بار

و بهشینکی کهم بوو پیویستمان دهرناکات، کهواته با براکهمان بیئت تا باریکی تریش زیاد

بهکین چونکه باوی یوسف وابوو هر یهکی باریکی بۆ بار نهکرد، یان مهبهست شهویه: نهو

بارهی که گوتمان زیادی نهکین شتیکی ئاسانه و بهبی هول و زهحمت پییمان شهدهن، به

پینی باوی خویمان، شهمانهی که باسیانکرد بۆ باوکیان هر کام هویهکه بۆ ئیزن دانی باوکیان

بۆ چوونی براکهیان لهگهلیان، بهلام لهبر شهوی که دلنیا نهبوو لییان و مترسی هر بوو

لییان، ﴿قَالَ﴾ فرهوی پییان: ﴿لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ﴾ هرگیز ناینیرم لهگهلتان ﴿حَتَّى تُؤْتُوْنِ

مَوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ﴾ ههتا سویند و پهیمانیکم پی شهدهن له لایهن خواوه، واته تا سویندم بۆ نهخون

به خوا ﴿لَتَأْتِيَنَّ بِهٖ﴾ که شهپیننهوه بۆ لام ﴿لَا اَنْ يَّحَاطَ بِكُمْ﴾ مهگر دهور بدرین و هیچ چارهتان

نهمینئ یان مهگر لهناو برین و ههموو تیدا بچن، باوکیان شهو مهرجهی بۆ دانان و شهوانیش

قبولیان کرد و شهو سویندهیان بۆ خوارد ﴿فَلَمَّا اٰتَوْهٗ مَوْثِقَهُمْ﴾ کاتی پهیمان و سویندهکهیان

پیدا ﴿قَالَ اللّٰهُ عَلٰنَ مَا تَقْرُلُوْا كَيْلًا﴾ گوئی خوا ئاگادار و چاودیره بهسر شهوی که شهلیین، شهمشی

فرمو بۆ زیاده بیرخستنوره و بههیزکردنی سویند و پهیمانکهیان.

وَقَالَ نَبِيُّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَأَدْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
 إِنْ أَلْحَمْتُمْ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٧﴾ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخْرُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

نینجا له پاش نوره ناموزگاری و وهسیهتی بو کردن بهمه‌ی که فرموی: ﴿وَقَالَ نَبِيُّ﴾
 فرموی نه‌ی کورمه‌کام ﴿لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ﴾ همموتان له یهک قاپی وه مه‌چنه میسر
 ﴿وَأَدْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ﴾ له چند قاپی یه‌کی جیا جیا وه بچه ژورم وه، نیتر نایا مه‌بستی
 خوپاریزی بوو بی له چاوی بهد که به جاری یازده کورپی شیرینی مه‌لکوتوو بیبیری و و
 جینگه‌ی سمرسورمان و حسادت پی بردنه، یان مه‌بستی کردبی که پیاو خراپ بهو جوړه
 نه‌یان بیخن و به‌جاری ده‌ستیان لی بوه‌شینن یان هر مه‌بستیکی تری بووی که هیچ
 پیویست نییه نیمه به دوایدا بگهرین و دیاری بکه‌ین له کاتیگدا که قورنان بیدمنگه لینی،
 هر چون بی فرموی ﴿وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ من بهرگری هیچ شتیگتان لیناکم له
 لایه‌ن خواوه، واته خوا هرچونیکه بریار دابی هر نوره نه‌بی، وهک نه‌فرموی ﴿إِنْ أَلْحَمْتُمْ إِلَّا
 لِلَّهِ﴾ هیچ حوکم و بریاریک نییه مه‌گر بو خوایه و هیچ کس هیچکس هاوبه‌شی نییه و
 هیچ شتی بهرگری و به‌هرمه‌کانی پیناکری له‌گال هیچ بریاریکی خوادا و هموو شت هر
 به‌دهست نوره، به‌نده هر نوره‌ی به‌دهسته هر به پنی مه‌یلی خوی باریک هه‌لبژیری و نه‌و
 شتانه‌ی که خوا کردونی به‌موی پینکاتن و فرامهم هینان به‌کاریان بینن، نیتر خوا بریار
 دابی نه‌وا نه‌و کاره و نه‌وشته نه‌بی، نه‌گینا هیچ که‌واته هموو کار و هموو شتی هر
 نه‌گهریته‌وه بو لای خوا و نه‌بی پشت هر بهو بیبستی، وهک فرموی ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ هر
 بهو پشت نه‌بستم و هموو کار و بارم هر بو لای نه‌و نه‌گهریمه‌وه، و حواله‌ی نه‌کم
 ﴿وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ مه‌واته هر با پشت بهو بیبستن و هموو پشت به‌ستراوان و
 نه‌وانه‌ی نیازی پشت به‌ستنیان هه‌یه، پشت به‌ستن به خوایش نه‌بی له پاش به‌کاره‌ینانی هو
 و که‌رسته‌کانه‌وه بیت، وهک له چند شوینیکدا با‌سمانکرد به دریزی. نینجا با بزائرت که
 حوکم و بریار ی خوا دوو جوړه: جوړیکیان نه‌مه بوو که باسی کرد له سر زمانی

به عقوب (ع) که نهمه حوکم و بریاری قهزا و قه‌دمریه و هیچکس دهسه‌لاتی نییه تیدا نییه و
 به بی مهیل و هه‌لبژاردنی به‌نده دیت و کاری خوی نه‌کات، نهو جوړه‌کهی تریان حوکم و
 بریاریکه که پیوسته به‌نده به‌جینی بیئی به‌رمزاهندی و هه‌لبژاردنی خوی که نه‌مه‌یان پیئی
 نه‌وتری حوکم و بریاری شهرعی، هر کام له‌م دوو جوړه تایبه‌تیه به‌خواوه و نابی هیچکس
 بروای بیئی به‌هیچ بریاریک بیجگه له‌بریاری نه‌و و له‌به‌رنامه و شهریه‌تی نه‌و، کوړه‌کان به
 پیئی ناموژگاریه‌کهی باوکیان په‌فتاریان کرد، به‌لام وه‌ک خوی فهرموی نه‌وه سوودی پیئی
 نه‌گه‌یاندن و به‌رگری نه‌کرد له‌بریاری خوا وه‌ک نه‌فهرموی: ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ﴾
 کاتی که چونه میسر له‌و شوینه‌ی که باوکیان فهرمانی پیدان، واته چوون له‌چهند قاپیه‌کی
 جیا‌جیاوه، ﴿تَمَّا كَانَتْ بُغْيَىٰ عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ نه‌و چوونه به‌و جوړه سوودی پیئی نه‌گه‌یاندن
 و به‌رگری هیچ شتیکی لی نه‌کردن، له‌لایه‌ن خواوه وه‌ک بو‌مان دهرنه‌کوی
 ﴿لَا حَاجَةَ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا﴾ به‌لام نه‌وه پیوستی یه‌ک بوو که له‌دهرونی یعقوب دا بوو،
 واته سوز و به‌زه‌یی نیازی خیر و خوشی بو کوړه‌کانی له‌دهرونیدا بوو به‌جینی هیئا و دهری
 بری ﴿وَأَنذَرُوهُم لِمَا عَلَّمْنَاهُ﴾ به‌راستی یعقوب خاوه‌نی زانین بوو بو نه‌وه‌ی که نیمه‌فیرمان
 کرد و زانامان کرد پیئی، یان به‌راستی خاوه‌نی زانینیک بوو له‌به‌ر نه‌وه‌ی فیرمان کردبوو
 ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لکی نازانن و زانا نین به‌نه‌ینیه‌کانی قهزا و
 قه‌دمر، ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ﴾ کاتی که چوونه لای یوسف ﴿وَأَرَادَ إِلَيْهِ أَخَاهُ﴾ براکه‌ی
 گرتیه لای خوی و پرنزی گرت و لای خوی و له‌جینی شوینی خوی داینا، نه‌گپرنه‌وه که
 میوان داری کرد بو براکانی و دوو دوو داینان و بنیامین به‌ته‌نها مایه‌وه و نینجا گوتی:
 نه‌مه ته‌نهایه و با لای من بیت و نانی له‌گه‌ل خوارد و له‌هو‌ده‌کهی خویدا خه‌واندی و نه‌ویش
 هر داخ و خه‌می دهر نه‌بری له‌مه‌ی که برایه‌کی بووه و تیدا چووه، نینجا نه‌میش پیئی
 فهرموو حز نه‌که‌یت من له‌جینی نه‌و برایه‌یم، نه‌ویش گوتی: نایا کی برای وه‌ک توئی ده‌ست
 نه‌که‌ویت؟ به‌لام تو له‌یعقوب و دایکم په‌یدا نه‌بووی، نینجا یوسف گریاوه‌ستی کرده ملی
 و ﴿قَالَ﴾ فهرموی پیئی ﴿إِنِّي أَنَا أَخُوكَ﴾ به‌راستی من براکه‌ی تووم، ﴿فَلَا تَبْتَئِسْ
 بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ که‌واته هیچ غه‌مبار مبه‌به‌به‌وه‌ی که نه‌وان کردیان له‌گه‌لمان، نه‌وا
 خواچاکه‌ی له‌گه‌ل کردین و کوی کردینه‌وه، دیاره پیئی فهرمووه که نه‌وه‌وه‌واله‌نه‌دا به‌براکانی،

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسُرِقُونَ ﴿٧٦﴾
 قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٧٦﴾ قَالُوا فَقَدْ ضُوعَا الْمَلِكِ وَلَمَن جَاءَ بِهِ جِمْلُ بَعِيرٍ
 وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٧﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُمَا لِتُنْفِسَا فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٧﴾

چونکه تهگبیرنکی وای به دهستهوه بوو بؤ هیشتنهوهی براهکی لای خوی وهک دهست
 نیشان نهکات که نهفرموی ﴿فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ﴾ کاتیک که پرنکی خستن و کارو باری بؤ
 تهواو کردن ﴿جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ﴾ نهو شتهی که پاشا ناوی تیدا نه خواردهوه و
 پیوانه یان پی نهکرد، نهو شتهی خسته ناو باری براهکی ﴿أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ
 لَسُرِقُونَ﴾ نینجا جارچی یهک جارچی دا بهمهی نهی کاروانهکه بهراستی نیوه دزن - واته نهی
 خاوهن کاروان - نهگر نهه قسهی جارچی یهکه بووبی نهوا به پنی پاو و گومانی خوی
 نهوهی کوتووه و هیچ جینگی قسهو باسی نییه، نهگر به فرمانی یوسف (ع) بوویت نهوا
 نهبی به جوژی مهبهست بی که نهیته درؤ و بهم رهنکه مهبهست دزینی یوسف بیته له
 باوکی که کاتی خوی دایان شارد له باوکی وهک دزین، نهبی یوسف (ع) براهکی حالی کردبی
 لهو تهگبیره و مهبهست هیشتنهوهیتهی لای خوی، کهواته هیچ نازاردانی دلی نهوی تیدا
 نییه و کارهکه گونا نهبوو لهو بارهیشهوه بینگومان هرچون بووبی براهکانی یوسف (ع) لهو
 جاردهانه داچلهکاوان و نهبی خویان پاک بکه نهوه لهو گومانه، لهبر نهوه ﴿قَالُوا﴾ کوتیان:
 ﴿وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ﴾ له کاتیکدا پویانکرده داواکارهکان، واته به داچلهکان و به نارهحتی یهوه
 کوتیان ﴿مَاذَا تَفْقَدُونَ﴾ نایا چیتان ون کردووه؟ ﴿قَالُوا فَقَدْ ضُوعَا الْمَلِكِ﴾ کوتیان ناو پی
 خوره کهی پاشامان دیار نییه، ﴿وَلَمَن جَاءَ بِهِ جِمْلُ بَعِيرٍ﴾ باری حوشتریک خوراکیش هیه بؤ
 کهسک بهینیتهوه ﴿وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ﴾ من که فیلم پنی و به پیدانی نهو باره، ﴿قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ
 عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُمَا لِتُنْفِسَا فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ﴾ کوتیان سویند به خوا نیوه زانیوتانه که نیمه
 نههاتووین بؤ نهوهی که خراپه بکهین له ولاتدا، نیتر به دزی یا به هرچی، نیمه هرگیز دز
 نهبووین و پیشه مان دزی کردن نهبووه، نهو برایانه له هاتن و هاتو چؤ کردنیاندا
 دهرکهوتووه که خراپه کار نین، به تایبهتی که زانراوه لهو بنه ماله بهرز و پیروزه ن لهبر نهوه
 زانین و شارهزایی نهوانیان کرد به شایهت و بهلکه لهسر پاکیتی خویان.

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ مِنْ رُحْدٍ فِي رَحْلِهِ. فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ
 نَجَزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ
 كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن
 نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

﴿قَالُوا﴾ گوتیان: ﴿فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ﴾ دهی نایا تولهی نهوه چیبیه، واته تولهی
 دزینی نهو ناو پی خوره؟ ﴿قَالُوا﴾ گوتیان: ﴿جَزَاؤُهُ مِنْ رُحْدٍ فِي رَحْلِهِ﴾ تولهی نهویه
 هر که سیک نهوه لهباره کهیدا دوزرایهوه نهو کهسه توله که یه تی، واته گپرانی نهو کهسه به
 پهنده تولهی نهو تاوانه یه، ﴿كَذَلِكَ نَجَزِي الظَّالِمِينَ﴾ نینه بهو جوړه توله له سته مکاران
 ده سینین، واته له دز. ﴿فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ﴾ نینجا یوسف یا جاردهره که دهستی کرد
 به پشکنینی کیسهو جهواله کانی براکان له پیش پشکنینی کیسهو جهوالی براکهی یوسف
 واته بنیامین که برای دایک و باوکی یوسف بوو، ﴿ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ﴾ له پاشدا دهی
 هینا له کیسهو جهوالی براکهی، ﴿كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ﴾ بهو جوړه نایابه کار و کرده وه مان
 کرد بو یوسف له بهر پیکهینانی مه به سته مهی که مانه وه و هیشته نه وهی براکه یه تی لای خوی،
 به جوړی نه براکانی و نه خه لکی تر ناگادار بوون لهو کار و کرده وه یه که باسکرا بوو به هوی
 پیکهاتنی مه به سته که ی یوسف، به جوړی که هیچ ریگه یه که نه ما بو براکانی، هیچ ره خنه یه که
 بگرن لهو بریاره که به پنی قسه ی خویان بوو و پواله تیش به پنی بریاری شریعه تی یعقوب
 بوو که دز نه گپرا و نه درا به خاوهن ماله که، نه که به پنی یاسای پاشا که تولهی دز به
 جوړیکی تر بوو وه که دهست نیشان نه کات و نه فرموی: ﴿كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾
 نه یکات به هوی نهو ته گبیره، واته بهو جوړ و شیوه یه نهو ته گبیره مان کرد بو یوسف که

براكه‌ی وەرگريّ به پيئي شهريعه‌تي يعقوب، چونكه يوسف نهمه نه‌بوو كه براكه‌ی وەرگريّ له
 ناييني پاشا و به‌پيئي نايينه‌كه‌ی نهم، براكه‌ی وەرنه‌گرت له تۆله‌ی نهم دزي يه‌دا به‌هيچ
 رهنگ و له‌هيچ كاتيكد، ﴿إِلَّا أَنْ يَسْأَلَ اللَّهَ﴾ مه‌گەر كاتيّ كه خوا بيهويّ و بيويستايه نهمه‌ش
 بهو ته‌گبیره كه فراهه‌می هینا. هیندی نه‌فرمون: مه‌گەر خوا بيويستايه بهم رهنگه نهم
 برياره‌ی بگيڙايه به بريارى پاشا بهم رهنگه پاشا بپروا بهينيّ به شهريعه‌تي يعقوب و بهوه
 ره‌فتار بكات. زۆر پيوسته بير بگه‌ينه‌وه له‌ده‌ست نيشانه‌كاني قورشان كه له‌م نايه‌ته‌دا
 فرموي: ﴿رَبِّ الْمَلِكِ﴾ بيگومان مه‌به‌ست لي‌ره‌دا عه‌قيده و بپروا و به‌جيّه‌يناني دروشم و
 نيشانه‌كاني خواپهرستی نيهه كه پييان نه‌گوتريّ ﴿شعائر﴾ به‌لكو ناشكرايه كه مه‌به‌ست بهو
 وته‌يه ياسا و به‌رنامه‌يه، كه‌واته نهم وته‌يه به‌ته‌نها نهم كه‌سانه نه‌خاته‌وه به درزوه كه
 نه‌يانه‌ويّ نايين بپرن هر به‌سەر باوه‌ر و دروشمی خواپهرستيدا، نهم نيازو وته‌ی نه‌وانه به
 ته‌واوی پووچال و بيّ نرخ نه‌كات. ئينجا ده‌ست نيشان نه‌كات بو ريزو پله‌ی به‌رزی يوسف
 كه خوا نهم ته‌گبیره‌ی نيشاندا و فيري كرد، نه‌فرموي: ﴿تَرَفَعَ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ﴾
 هه‌ر كه‌سيگمان بويّ و مه‌يلمان ببی به‌رزی نه‌كه‌ينه‌وه چهند راده و پله‌يهك، ئينجا هه‌ر كه‌س
 راده و پله‌ی به‌رزبگريته‌وه با بزانی له ژووری نهمه‌وه زانتر هه‌يه تا نه‌گاته خوا كه له‌وي‌دا
 هه‌موو راده و پله‌يهك كو‌تايی پي‌ديت و دوایي ديت وه كه نه‌فرموي: ﴿وَنُزِقَ كِلْ ذِي عِلْمٍ
 عَلِيمٌ﴾ له‌سه‌رووی هه‌موو خاوه‌ن زانينيكه‌وه زانای ته‌واو هه‌يه كه بيّ هاوتا و بيّ ويته‌يه و
 به‌خشنده‌ی هه‌موو زانينيكه، نهمه‌ش كه خواي په‌روه‌ردگاره، كه‌واته با هه‌موو كه‌س سه‌ری
 به‌نده‌ی هه‌ر بو نهم دابخات و هه‌ر نهم بپهرستی، ئينجا نه‌گه‌رپه‌ته‌وه بو‌لای براكه‌ی يوسف
 كه چييان كرد به‌رامبه‌ر نهم به‌سه‌ره‌ات و رووداوه له يه‌كه‌م جاره‌وه ده‌ری نه‌خات كه نهم
 برايانه قين و رقيان له يوسف هه‌بوو،

﴿ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَّانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴾ (٧٧) قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴾ (٧٨) قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَّعَيْنًا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ ﴾ (٧٩)

بهردهوام وهك نه فرموی: ﴿ قَالُوا ﴾ گوئیان: ﴿ إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ ﴾ نه گهر
 نهم دزی بیستی نهوا برایهکی دزی کرد له پیش نه موره، واته جینگه ی سرسورمان نییه، چونکه
 برایهکی له پیش نه موره دزی کرد، که واته نه میش وهک نهو ﴿ فَأَسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ ﴾ نینجا
 یوسف دلگرانی نهو قسه به دهی نهوانی له دهرونی خویدا شاردهوه ﴿ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ﴾ دهری
 نه پری و ناشکرای نه کرد لییان له کاتیکدا نهیزانی خوبی و براهکی بهرین لینی، به لکو ﴿ قَالَ ﴾
 هر نهوهی گوت: ﴿ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَّانًا ﴾ نیوه به دو خراپتن له باره ی نهوهی که نیوه
 نه لیین (چونکه نیوه براهک تان دزی له باوکی) ﴿ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴾ خوا زاناتره بهوهی که
 نیوه نه لیین دهر باره ی نیمه، خوا به نهوپری راده زانایه بهوهی که نیمه دورین له دزی
 یهوه، ویستی بهوه دهمه قالیکه برپرتهمه. نینجا ویستیان دلی وهزیر نهم بکن، به لکو
 براهکیان بهرله بکات، ﴿ قَالُوا ﴾ گوئیان ﴿ يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ ﴾ نهی عهزیز ﴿ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا ﴾
 بهراستی نهو باوکیکی پری هیه که چوه به سالهوه و ناتوانی و ناژی بهبی نهو، ﴿ خُذْ
 أَحَدَنَا مَكَانَهُ ﴾ که واته یهکی له نیمه له شوینی دابنی له باتی نهو ﴿ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴾
 بهراستی نیمه تو نه بینین که له چاکه کارانی - له گهل نیمه - ﴿ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ
 وَجَدْنَا مَتَّعَيْنًا عِنْدَهُ ﴾ نهویش گوتی پهنا به خوا لهوهی هیچ که سنیک بگرین بیجگه لهوهی که
 شته که ی خو مانمان دهستگوت لای ﴿ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ ﴾ بیگومان نه گهر وانه کین له
 ستمکاران نهین، بهراستی فرموده که ی زور ورد و راست و بهجی بوو، نافه رموی: بیجگه
 لهوهی دزه، چونکه لهراستیدا نهو به هیچ جوریک دز نه بوو، گرتنی هر کام لهوانه ستم و
 ناهقی نه بوو، به لام گرتنی براهکی خیری تیدا بوو بو خویشی و بو نهویش ا بویان
 دهرگوت که تکا و لاله یان هیچ سوودی نابیت و نهو کوپه نه گری،

فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْتَقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِىَ آبِى أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لى وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾ أَرْجِعُوا إِلَى آبَيْكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّكَ سَرَقْتَ

﴿لهبر نهو بیریان لهوه کردهوه کهچی بکن و بهچی نهام کاره پینه و پهرو بکن لای باوکیان وهك دست نیشان نهکات که نهفرموی: ﴿فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا﴾ نینجا کاتی که نانومید بوون لهوه وهیز بهره لای بکات جیا بوونهوه له خه لکی به تهگیر و راویژ کردن به نهینی که چون بکن و هه لوئیستیان چون بیت لهگه ل باوکیان، ﴿قَالَ كَبِيرُهُمْ﴾ گهوره که یان گوتی پیمان: ﴿أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْتَقًا مِنَ اللَّهِ﴾ نایا نازانن که باوکتان سویند و پهیمانکی له لایه ن خواوه لهسر دانان و لینی وهرگرتن ﴿وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ﴾ له کاتی که له پیش نهامه قسورتان له یوسف دا کرد، پاریزگاری سویند و پهیمانکه ی باوکتان نه کرد ﴿فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِىَ آبِى أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لى﴾ که واته من ناپوم و لهم خاکه جوئی نابمهوه هتا باوکم نیزم بدات به دهرچوون، یان خوا پریارنکم بو بدات به جوئی سویند و پهیمانکه م نهشکی، یان به رزگار بوونی براکه م، واته دهرچوونم لهم خاک و ولاته نییه به یهکی لهم دوو باره نهبی: نیزی باوکم یان پاریزگاری خوا، هرچنده نیزی باوکیش نهگه رببی هر پریاری خوییه، به لام به جیا باسی کرد و لهبر نهوه ی به لاه خوشتره، یان مه بهستی نهوه بوو له پیشهوه هر نهوه ی نهویست له پاشان لهوه گه پرایه وه لهبر شهرم کردن له خواو کاره که ی هر حه واله ی خوا کرد ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ خوا باشترینی هه موو پریار دهرانه، گهوره که یان بو خوی نهو پریاره ی داو بو نهوانی تر گوتی: ﴿أَرْجِعُوا إِلَى آبَيْكُمْ﴾ بگه رینه وه بولای باوکتان ﴿فَقُولُوا يَا أَبَانَا﴾ پینی بلین نه ی باوکی خومان ﴿إِنَّكَ سَرَقْتَ﴾ به راستی کورده که ت دزی کرد،

وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾ وَسَلِّ الْقَرِيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا
 وَالْعَيْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ
 عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ

﴿وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا﴾ نيمه شایه تیمان نه داوه له سمری و شایه تی نادهین مه گهر
 بهوی که زانیومانه، نهوی که زانیومانه نه مه بوو که دزی کرد ﴿وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ﴾
 نيمه پاریزهرو ناگا نه بووین به غهیب و نهینی، نيمه چاره پروانی نه وه مان نه کردوه لهو کوپه
 ﴿وَسَلِّ الْقَرِيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا﴾ پرسیار بکه له دانیشتوانی نهو شاره ی که نيمه ی تیدا بووین،
 ﴿وَالْعَيْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا﴾ پرسیار بکه لهو کاروانه ی که رومان تیکردوون و له گه لیان بووین، واته
 نه گهر بهرومان پیناکه یت نهوا نهو پرسیارانه بکه تا بو تدرکه کویت که شته که راسته بووه
 ﴿وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ﴾ بیگومان نيمه راستمان کردوه راستگوین له وه دا، بهلی نهو برایانه
 گهرانه وه بهو هه وال و قسه و باسه ی که گوترا، نینجا با بزانیان باوکیان چی فرمو پنیان
 ﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا﴾ واته یه عقوب فرموی: نه خیر نیسوه بی خه تا نین لهو
 به سهراته دا، به لکو خوتان و نهفسی خوتان کاریکی بو سووک و ناسان کردن و له پیش
 چاوتان شیرینی کرد، کاره کش نه وه بوو نهو قوله و بریاره تان په سه ند کرد له باره ی دزه وه
 که نه وه له نایینی پاشادا نه بوو، ﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ﴾ نینجا کاری من نارام و خوگر تینیکی
 جوانه، بهم رهنکه دادی خووم بده مه ده ست خواو لای کهس باسی نه کهم، له جاری
 پیشویشدا له باره ی یوسف وه نه مه ی فرمو: به لام لهم جارده ا نومید و چاره پروانی خویشی
 نیشان داو فرموی: ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا﴾ به نومید و چاره پروانم که خوا هه موویانم
 بو بهینیته وه، واته یوسف و بنیامین و برا گهره که یان و هو ی نومیده که شی نه مه بوو که
 فرموی: ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ به راستی خوا ته نها نهو زانای ته واو و لیزان و
 کاردرستی ته واوه و هه موو شتی له کاتی خویدا به چی نه مینی، هه موو دهر دو دهرمانیک هر
 لای نه وه و بدهستی نه وه، بهنده ی خواناس که دلی په یوه ست بیت به خوا ی خو یه وه هر گیز
 نا نومید نابی با بگاته راده ی نهو په ری سه ختی و ته نگانه، نهو نومیده له پیش چاوی نه بیته
 شتیکی راستی به دی هاتوو، وه ک به چاره وه بیت ﴿وَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ روی لی و هر گیزان و پشتی
 تیکردن له بهر نا خویشی نهو هه واله ی که مینایانه وه بوی،

وَقَالَ يَتَأَسَّفُ عَلَى يُوسُفَ وَأَبْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتُونَ
 تَذَكَّرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا
 بَنِي وَأَحْزَبِي إِلَى اللَّهِ وَاعْلَمُوا مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ يَبْنِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَبُوا مِنْ يُوسُفَ
 وَأَخِيهِ وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ زَوْجِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ زَوْجِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا
 عَلَيْهِ قَالُوا بَاتَيْتَابِهَا الْعَرَبُ مَسْنَا وَأَهْلَنَا الضَّرَّ وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُرْجَلَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ
 عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾

﴿وَقَالَ يَتَأَسَّفُ عَلَى يُوسُفَ﴾ فرموی: نای داخ و خه می نورد سهخت و بهتینم وهره پینشهوه
 نه مه کات و شوینی تویه، هرچهنده داخ و مراقی کوره کانی تریشی بهسردا هات، به لام
 هر باسی یوسفی کرد، چونکه نهو سرچاوهی هموو داخ و مراقه کان بوو، داخ و
 مراقه کی نهو هر له یه کم جاروه دلی داگیر کردبوو، نهو داخ و خه می خوارد بوو و
 تاکاری کردبوو له ده ماره کانی و بهموی نهوه ره شینی چاوه کانی سپی بوونهوه وه
 نه فرموی: ﴿وَأَبْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ﴾ هر دوو چاوی سپی بوونهوه له داخ و غمدا ﴿نَهْرُ
 كَظِيمٌ﴾ چونکه نهو رقی خوی خواردبووه و پینچا بوویه دلی و دهری نه نه بری، قین و رقی نهو
 کوپانه له راده یه کدا بوو به زهی یان بهو باوکه جگهر سووتاوه دا نه نه هاتمهوه، به لکو له باتی
 دلخوشی دانوه به بیزاری یهوه ﴿قَالُوا﴾ پینان گوت: ﴿تَاللَّهِ تَفْتُونَ تَذَكَّرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ
 حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ﴾ سویند به خوا واز ناهینی هر باسی یوسف نه کی هتا
 نه بیبت به نه خوشی یه کی بهرو نمان یان له داخدا له پرو لاواز و رهق و وشک نه بیتهوه یان
 هر نه مریت و نه چیته ریزی له ناوچووان. باوکی دل زامدار بهر پرچی دانوه به می ﴿قَالَ
 إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَأَحْزَبِي إِلَى اللَّهِ﴾ گوتی: دادی نارحمتی و پرتی دلم و بهسرهاتی سهخت و غم
 و په ژارم هر بولای خوا نه کم و نهک بولای هیچ که سیکی تر، ﴿وَاعْلَمُوا مِنَ اللَّهِ مَا لَا
 تَعْلَمُونَ﴾ من له لایه ن خواوه شتیک نه زانم که نیوه نایزانن، نهو ناومیدی یه له مانی

یوسف و نه و نه مانی هیچ ههوا و دهنگ و باسی له ماوه دوورو دریزه دا نه و نه بپروا
 داری نه و باوکه ی نه گوپی و ناومیدی نه کرد له خوی خوی، چونکه هر دلی خوی خوی
 ناسی و بپروای راسته قینه تییدا جیگیر بوو، نه و نه هرگیز ناگوپی و دامه زراوه بهرام بهر
 خوی خوی له هه موو کات و به سه رها تیکدا، خوا به میهره بانی خوی به شدارمان بکات و
 ناومیدمان نه کات له فپرو به ره یدا. ئینجا نه و باوکه خواناسه ته می نه و کوپانه ی کرد که
 ناومید نه بن له به زهیی و میهره بانی خوا و بگه پین به دوا ی یوسف و براکه یدا و فرموی:
 ﴿يَبْنَئِ أَذْهُبُوا فَتَحْسَبُوا مِنْ يُونُسَ وَأَخِيهِ﴾ نه ی کوپه کانم بپرون و بگه پین و ههول بدن و چا و
 گو ی هه لخن تا به موی نه و ره هه والیک یوسف و براکه ی بزائن و له باره یانه وه دهنگ و
 باسیک و هرگن، ﴿وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾ ناومید مه بن له دهرو لیکنده وه و هه ناسه یه کی
 خو شی له لایه ن خوا وه بینت و تهنگی ناخو شی لابات ﴿إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْكَافِرُونَ﴾
 به راستی کار به م جوړه یه: ناومید نابی له دهرو لیکنده وه ی خوا هاتنی خو شی لای خوا
 بیجگه له وانه ی که بی باوه بن، نه وانه ی که بپروایان هه یه و دلایان لای خوا یه و په یوه سته به
 خوا وه، نه وانه هرگیز نه و ناومیدی یه روویان تیناکات هه رچهند له تهنگی و سهختی و
 ناخو شی دا بن.

ئینجا بو جاری سی یه م براکانی یوسف هاتنه وه بو میسر له کاتیکدا برسیتی زوری بو
 هیناون پول و پاره یان نه ماوه و شتی بی نرخیان پییه بو کپینی خوړاک، به دلنکی
 شکسته وه داوا نه که ن له یوسف وه نه فرموی: ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ کاتی که چوونه لای
 گو تیان: ﴿بِئَاتِيهَا الْعَزِيزُ﴾ نه ی عه زیز - مه به ست سه ره ک وه زیره - ﴿مَسْنَا وَأَهْلَنَا الضَّرُّ﴾ زیان و
 لاوازی و برسیتی داویه تی له خو مان و مال و مندا ل و کهس و کارمان. ﴿وَجِئْنَا بِضَعَمَةٍ
 مُرْجَبَةٍ﴾ شت و مه کی کمان هینا وه بو کپینی خوړاک که نه ویسته یه و بی نرخه ﴿تَأْوِبْنَا
 الْكَيْلَ﴾ که واته فروشتن و پیوانه مان بو ته و او بکه، واته گو ی مه ده له که م و کوپی و بی
 نرخ ی شته کانی نیمه ﴿وَنَصَدَّقَ عَلَيْنَا﴾ خیر و سه ده قه مان پییکه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُصْذِقِينَ﴾
 بیگومان خوا پاداشتی که سانیک نه داته وه که خیر و سه ده قه نه که ن، تا نه و کاته یوسف (علیه
 السلام) خوی ده رنه خست، به لام کاتی که کار گه یشته نه وه سو زو به زهیی هاته کایه،

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَهَ تَنْك لَأَنْتَ يُوسُفُ
 قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
 أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٢﴾ قَالُوا تَأَلَّهَ لَقَدْ ءَاثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَطِئِينَ ﴿٨٣﴾

لهبرئوه خوی درخست بهم جوړه که نه فرموی: ﴿ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴾ نایا زانیوتانه و نه زانن نه وهی که کردتان به یوسف و براکهی لهو کاته دا که نیوه نه فام و نه زان بوون؟ واته نه زانن به دی و خراپی نهو کرده و تانه، شتیکی پی گوتن که هیچ گومانیان نه میلی و تی بگن که نه مه یوسفه، چونکه تا نهو کاته نهو پیاره یان به عزیز میسر دانا بوو، زور دور بوو نهو شهوکت و جهالهمی که سینیکی تر بیت چ جای یوسف که نمان و تیاچوونی به لایانه وه جیگهی گومان نه بوو، به لام ناو نیشانه که نه ورنده راست بوو، نهو بارو حال و بوچوونه ی له وه و پیشتی نه میشتن لهبرئوه، ﴿ قَالُوا أَهَ تَنْك لَأَنْتَ يُوسُفُ ﴾ گوتیان راست و بیگومان یوسفیت؟ ﴿ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي ﴾ فرموی پنیان من یوسفم و نه مهش براکمه ﴿ قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا ﴾ به راستی خوا منتهی نا به سرماندا، هوی نهو منته نانتهشی بو باسکردن بهم فرموده یه ﴿ إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴾ به راستی کار بهم جوړه یه، هر کهس خوی بیاریزی له هوی نارمزیی خواو خوی بگری له سر سزاو ناخوشتی له بر خوا، بیگومان نه جوړو پاداشتی چاکه کاران زایه ناکات، یوسف (علیه السلام) بهو جوړه سوپاسی خوا ی کردوه براکانیشی کارو کرده وه به دهکانی خو یان بیر که وتوه له بر نه وه ریسوایی و خه جالتهی گرتنی و دانیان نا به به هره ی یوسف و گونا هو به دی ی خو یان بهم جوړه که نه فرموی: ﴿ قَالُوا تَأَلَّهَ لَقَدْ ءَاثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَطِئِينَ ﴾ گوتیان به یوسف سویند به خوا، به راستی خوا تو ی باودا و هلیبژاردی به سر نیمه دا، به راستی نیمه گونا هبار و تاوانبارین، به رامبر دان نانی نه وان به گونا می تاوانی خو یان،

قَالَ لَا تَحْزَنْ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٢﴾ أَذْهَبُوا
بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

﴿ قَالَ ﴾ یوسف پنی فرمون: ﴿ لَا تَحْزَنْ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ﴾ نيمروز هيچ جورده تيريق كردنه وه
ته شهر نكتان له سهر نيبه، واته له لايه ن منه وه هيچ شتيك نيبه و هيچ شتيك له دلدا نيبه
له لايه ن خوايشه وه ﴿ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴾ خوا ليتان خوش شهبي، واته له
جيبه من ليتان بوردم خوا باشر ليتان نه بوروي، چونكه نه وه له هموو كهس ميهره بان تره،
يان مهبهستي نزا كردنه بو يان، له سهر هر بار نه وه ندنه دلنبايه به ميهره باني خوا به شيوه
هوال پيدان مهبهسته كه ي ناراسته كردن (عليه السلام). نينجا كو تايي نه مينئي به قسه كردن
له و باره يه و باسي شتي گرنگ تر نه كات، باسي باوكي نه مينئته پيشه وه كه له داخ و
مهراقدا چاره كاني بينايي يان نه ماوه، نه يه وي به زويي چاره سهر ي نه وه بكرئ، نه يه وي به
زويي مزكيني بو پروا و دلّه غمباره كه ي نارام پييدات، نه يه وي به زويي بگات به خزمه تي،
نه يه وي نه وه كهس و كاره يه ك بگرن و كو ببنه وه و به خوشي بزئن تا خوا مه يلي ببئ،
فرموي پنيان، ﴿ أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا ﴾ بهرون و نه م كراسي منه ببهن ﴿ فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ
بَصِيرًا ﴾ نينجا دهست به جي بيخن و بيدهن به سهر ده م و چاو و روي باوكمدا تا چاوي چاك
بيئته وه، يان تا چاويكي بيناوه بيئ، ﴿ وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴾ هموو خيزان و مندال
و كهس و كاره كات نام بو بينن، بينگومان خوا ناگادار و زاناي كردوه به وه ي نه وه كراسه هوي
چاك بوونه وه ي چاوي نه بي. نه مه ي كه چون نه وه بيئ به هوي چاك بوونه وه هر خوا خوي
باش نه زاني، هر چون بيئ نه وه ش ريزيكي تايبه تي تي دايه بو يوسف (عليه السلام).

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿١١﴾ قَالُوا تَاللَّهِ
 إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيرِ ﴿١٥﴾ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ، فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ
 أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

به پینی فرموده که یوسف کراسه که یان نارد ﴿وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ﴾ کاتی کاروانه که جوئی
 بووه واته له میسرهوه بهرو ولاتی کهنعان یان جوئی بوویهوه له خاکی کهنعان دا بهرو
 جی و شوینی بهعقوب(علیه السلام)، به هرکام ههلهنگری و هر شته که موعجیزه به که
 چند ساله یوسف نهماو خه یالی مانی نهنگراو کهچی له دورهوه باوکی دلی زامداری
 بوئی نهو کراسه بکات و وهک نه فرموی: ﴿قَالَ أَبُوهُمْ﴾ باوکیان گوئی: ﴿إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ
 يُوسُفَ﴾ بهراستی من ههست نه کهم به بوئی یوسف ﴿لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِي﴾ نهگر من به خهره فار و
 تیچوو دانهنن بههوی پیریمهوه نهوه نهلم، یان باوهرم پی نهکن، بهلام نهوانه ی که له
 دهرویهری بوون بهشدار نهبوون لهو ههست و هوشه ی که خوا دابووی بهو باوکه بهریزه، که
 لهبر نهوه، ﴿قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيرِ﴾ سویند بهخوا تو هر لهسر ههله ی کوئی
 خوت دای که بهو جوړه خوش ویستنی یوسف دلی داگیر کردووی و هر باسی نهکهیت و
 هر مرقی نهو نهخویت، نهوانه بی ناگا بوون لهوه ی که شته که راسته و گومانی تیذا نییه،
 نهوه تا نه فرموی: ﴿فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ، فَارْتَدَّ بَصِيرًا﴾ ئینجا کاتی مزگینی دهره که
 هات و کهیشته بهروه کراسه کهیدا بهسر روو و چاویدا بههوی نهروه بهعقوب گهرا به بینا
 لهپاش نهوه ی که نابینا بوو، ئینجا نهو قسه و ناموزگارییه ی که له پیشهوه ناراسته ی کردن،
 لیره دا دووباره ی کردهوه و بیری خسته وه بهم جوړه: ﴿قَالَ﴾ پینی فرمون: ﴿أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي
 أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ نایا پیم نهگوئن: بهراستی له لایه ن خواوه من شتی نهزانم که ئیوه
 نایزان،

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ

الرَّحِيمُ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبُوهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَاْمِنِينَ ﴿١٩﴾

وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبْتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِن قَبْلُ قَدْ جَعَلْتَ رَبِّي حَقًّا

تینجا براکان میچیان بؤ نہمایره بیجگه لهری دان بنین به تاران و گوناہی خویندا و داوای لیبوردن بکن وک نہفرموی: ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ﴾ گوتیان نہی باوکی خویمان داوای لیبوردنی گوناہکانمان بکہ، بہرآستی نئمہ گوناہبار بووین، ﴿قَالَ سَوْفَ اسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي﴾ یہ عقوب فرموی لہمو پاش و لہ دامتودا داوای لیبوردنتان بؤ نکہم لہ پرموردگارم، ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ بہرآستی ہر نہو لیبوردی میہربانہ، وا دہر نہکوی کہ ہیشتا لوکاتہ دلی ناشت نہبووینتہوہ لہگلیان، ہمرچندہ بہلیننی پیندان بہ لیبوردنی خوا لییان.

بہ پینی فرمان و داواکی یوسف کس و کار ہاتن لہ خزمہت باوکیاندا ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ﴾ کاتی کہ چونہ لای یوسف ﴿ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبُوهِ﴾ باوک و دایکی گرتہ لای خوئی و دہستی کردہ ملیان ﴿وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَاْمِنِينَ﴾ فرموی پینان: ورنہ میسر نہگہر خوا بیہوی بہ نارامی و بی باکی ﴿وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ﴾ باوک و دایکی ہرز کردہوہ سر تہختہکی خوئی و لای خوئی داینان بؤ زیادہ ریز پیندان ﴿وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا﴾ ہموو کہوتن بہ رودا بؤی بہ سوژدہ بردنہوہ ﴿وَقَالَ يَا أَبْتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِن قَبْلُ قَدْ جَعَلْتَ رَبِّي حَقًّا﴾ گوتی نہی باوکی خوشہویستم: نئمہ خموپہر زیننی خمہکہم بوو کہ لہمو پینش بینیم نئوا پرموردگارم بہرآستی بہدی ہینا و بہرآستی گنبرا، لہبارہی سوژدہ بردنہوہ چہند قسہ و باس و لیکو لینہوہ کراوہ، بہلام نہوی پی ناوی چونکہ شتیکی ناشکرایہ سوژدہی پہرستن نہبووہ، بہلکو سوژدہی ریز گرتن بووہ، نہی چی تیایہ لہو چہرخدا باو بووہ نہو جوڑہ سوژدہ براوہ بؤ پاشان و لہ لایہن شرعہوہ بہرگری نہکراوہ، ماتول قورٹان باسی نکات بہبی رخنہ و لہ پینشہوہ لہ خودا بینراوہ لہ پاشان بہ راست گہرا نئیر نہوہ بہلگہیہکی روونہ لہسر دروستی و رہوا داننی، ہیچ لادان و پینہ و پہڑی ناوی و بہ پینی روالہت و رووکہشی نایہتہکہ و ہرگری بی سر لیکردنہوہ،

وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ
 إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١١٠﴾ ﴿ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ
 وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَالْحَقْقِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١١١﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ
 أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١١٢﴾

نینجا یوسف باسی چاکه‌ی خوا نکات به‌سری یه‌وه و نه‌فهرموی: ﴿وَقَدْ أَحْسَنَ بِي﴾ خوا
 چاکه‌ی له‌گه‌ل کردم ﴿إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ﴾ له‌کاتینکدا ده‌ری هینام له به‌ندو به‌ندیخانه ﴿وَجَاءَ
 بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ﴾ نیوه‌ی له ده‌شت و لادیوه هینا بو ناو شارو ناوه‌دانی، نه‌مانه‌شی بو کردم ﴿مِنْ
 بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي﴾ له‌پاش نه‌و‌ه‌ی‌شه‌یتان تینکدان و ناخوشی خسته نیوان من
 و براکانم ﴿إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ﴾ به‌راستی په‌روم‌دگارم زانایه به هم‌وو کاره نه‌یننی یه‌کان و
 ته‌گبیریان نه‌کاو به ناسانی نه‌وه‌ی که مه‌یلی بکات و بیه‌وی به‌جینی نه‌هیننی و به وردی و
 به‌جوری که‌س مه‌ستی پیناکات ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ به‌راستی مهر نه‌و زانای کار دروسته،
 مهر نه‌وه مه‌سله‌حه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندی یه‌کان نه‌زانی و هم‌وو کار و کرده‌وه‌ی به‌جینی و ده‌ست
 نادا بو‌نال و گوژ و ده‌ستکاری.

نینجا له‌و کاته که‌س نه‌دیوه‌دا، کاتی خوشی و شادمانی به‌و هم‌وو نازو ریزو
 ده‌سه‌لات و شاد بوون به مهرشتیک که دل بوی پروا و نار‌ه‌زوی بکات و به‌دی هاتنی هم‌وو
 ناوات و نامانج، له‌و کاته‌دا دلّه خواناسه‌که‌ی یوسف (علیه السلام) داوای نه‌وه نکات که خوا
 به موسلمانینتی بیمریننی و بیگه‌یه‌نی به به‌نده ساله‌کانی خوا ! نه‌وه‌تا له‌و کاته‌دا روی
 کرده قاپی خوا و گوتی: ﴿رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ﴾ نه‌ی په‌روم‌دگارم به راستی پینت به‌خشیم
 له مولک و ده‌سه‌لات و پاشایه‌تی که نه‌وه چاکه و به‌ره‌ی دنیا‌یه، ﴿وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾
 فیرت کردم و زانات کردم به خه‌و په‌رژین و سه‌ره‌نجام و دوا روژی خه‌وه‌کان و هیندی له‌و
 شته نه‌یننی یانه که نه‌وه‌ش هیندیکه له به‌ره‌ی علیم و زانین ﴿فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌ی
 که‌سی که داهین‌ه‌ر و دروستکاری ناسمانه‌کان و زه‌ویت ﴿أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ تو
 کاربه‌ده‌ست و کومه‌ک و یارمه‌تی ده‌ری منی له دنیا و له‌روژی دوا‌ییدا ﴿تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَالْحَقْقِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿﴾ به موسلمانیتی بم مرینه و بمگهینه به بنده چاکهکان، واته باوک و باپیرم، یان هموو بنده چاکهکان، وتی(صالح) زؤرت له نایهت و حه دیسدا مهبست پیغه مبهرا نه، واته ئەی خویه ئەو هموو چاکه و بههره یهت رژاند به سرمدا که دەست نیشانم بۆ کردوو من داوای هیچ شتیکی ئەم دنیا یهت لیناکم، به لکو داوای شتیکی ئەکەم که هر ئەمینیتەوه و هموو چاکه و بههره یهکی تیدایه، یا الله به میهره بانای خۆت به موسلمانیتی له دنیا دا بمزینه و به موسلمانیتی بم مرینه له گه ل پیاو چاکاندا حه شرم بکه. ئەی خویه ئەمهش داوای منه به تاییهتی که خه ریکیم بهم تهفسیرهوه، ئەم تهفسیرهوه پی تهواو بکه و لیم وهگره و سوود به خشی بکه به برا موسلمانهکانم نامین.

داستان و سر گوزه شتهی یوسف دواییهات، ئەو داستانهی که ناسراو نه بوو له ناو ئەو کهله نه خویندهواری که پیغه مبهری نازیز(ﷺ) لهوان بوو، له ناو ئەوان دا پی گه یشت به نه خویندهواری و بی ناگایی و له پاش چل سال رهوانه کرا به پیغه مبهرنتی و وینهی ئەم داستانه و وینهکانی بۆ هینان که بیگومان ئەوه به لگه و نیشانه و موعجیزه یهکی ناشکرایه، له بهر ئەوه ئەوا سهرنج رانه کیشی بۆ ئەوه و ئەفرموی: ﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ الْكُتُبِ﴾ ئەوهی که بۆمان باسکردی لهم داستانه دا له ههرا له کانی غه یبه و تۆ ئەی پیغه مبهری بی ناگا بووی لئی ﴿رُجِحَ بِكَ﴾ سروش و وهسی ئەکهین بۆ لات و به نهینی رای ئەگه یه نین پیت، ئەگه به وهسی نه بوایه تۆ ئەمهت له کو ی ئەزانی؟ ئەگه به وهسی و راگه یانندن نه بوایه تۆ چووزانیت بهو پیلانانهی که ده رباره ی یوسف کرا وهک ئەفرموی: ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ﴾ تۆلای ئەوانه نه بوویت که هموو بریاری کارو مهبسته که ی خو یانیاندا له کاتی کدا که به نهینی و له ناو خو یاندا پیلانیان کرد و ته گبیری خراپیان کرد ده رباره ی یوسف، له یه کهم جاره وه ته گبیر و پیلانی براکان که به ناوی خو شی و سهیرانه وه دوریان خسته وه له باوکی که ئەوه پیلان بوو له گه ل باوکیشیان، نینجا له پاش دورخسته وهی له باوکی ته گبیر و پیلانیان له چۆنی یه تی له ناو بردن و دوو چار کردنی تا بریاریان هاته سه ر ئەوه که بیخه نه ناو بیرو خستیان، نینجا ته گبیر و پیلانیان ده رباره ی باوکیان که به گورگان خوراوی دابننن وهک به دریزی تپه پری کرد، ههروه ها هموو پیلان و ته گبیره کانی تر وهک پیلان و ته گبیر له لایه ن ئافره ته کانه وه، ته گبیر و پیلان له لایه ن ده ست و پیی وهزیره وه تا خرایه به ندیخانه، دهی زانیینی ئەو شتانه داخواز بوو بۆ ئەوهی ئەو که له و ئەو خه لکه به روا بینن که چی فرموی به پیغه مبهری(ﷺ)،

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ
لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾ وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٥﴾

﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ زۆر بهی خەلکی بپوادیار نین هەر چه‌ند تۆ سوور

بیت لەسەر بپروا هیئانیان و هەول و تەقەلا بەدەیت و بەلگە و نیشانە‌ی روون دەر ب‌خەیت و نیشانی بەدەیت، بە‌ئێ پێغه‌مبەر (ﷺ) زۆر سوور و هەول دەر بوو لەسەر بپروا هیئانی ئەو خەلکە، بە‌لام ئەو خەلکە لارو بەد بوون روویان وەرئە‌گێرا و بیریان نە‌ئە‌ک‌ردە‌وه لەو هەموو نیشانە و بە‌لگە روونانە، لە‌بەر ئە‌وه سوودی‌ان وەرئە‌گرت، ئە‌بوو ئە‌و خەلکە گومانیان نە‌بوایە لە راستی پێغه‌مبەری ئازیزدا بیان زانیایە که مە‌بە‌ستی هەر رە‌زامە‌ندی ئە‌و خۆ‌ایە که بانگیان ئە‌کات بۆ‌ئێ، چونکه هیچ پە‌وول و پارە و دە‌ست‌کە‌وتێکی دنیایی داوا نە‌ئە‌کرد لێیان وە‌ک ئە‌فە‌رموی: ﴿وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ تۆ داوای هیچ کرێ و پارە‌یە‌ک ناکەیت لە‌وانە لە‌سەر ئە‌و را‌گە‌یاندن و ئە‌م قورئانە تا ب‌کە‌ونه گومان و ب‌لێن: مە‌بە‌ستی بە‌رژ‌هە‌مندی خۆ‌یە‌تی، یان تا ببێ بە‌ ئە‌مرک بە‌سە‌ریان‌ه‌وه و نە‌توانن هە‌لسن پێی ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ﴾ ئە‌و قورئانە هە‌رپە‌ند و ئامۆ‌ژگاری یە بۆ هە‌موو جی‌هان‌ییان، واتە هۆی داوا نە‌کردنە‌کە‌ت لە‌وانە ئە‌مە‌ی که ئە‌م قورئانە تاییبە‌تی نییە بە‌وانە‌وه، بە‌ئێ‌کو گشتی یە بۆ هە‌موو کە‌س هە‌موو کۆ‌مە‌ل و هە‌موو تیرە و هە‌موو جی‌هان‌ییان بە‌ئێ جیا‌وازی، دە‌ی شتی واک‌گشتی داوای کرێی لە‌سەر ناکرێ و نابێ بە‌ ئە‌مرک بە‌سە‌رشانی دە‌سته و کۆ‌مە‌لێ‌ک‌وه.

لادانی ئە‌و خەلکە لە پە‌رستنی خوا بە‌ تاک و تە‌نها و لە‌بەر ئە‌وه نییە که بە‌لگە و نیشانە نە‌بێ لە‌سە‌ری، بە‌ئێ‌کو بە‌لگە و نیشانە ئە‌ومە‌ندە زۆرە نایە‌ته ژمارە بۆیان، بە‌لام بیریان لێ‌ناکە‌نه‌وه و روویان لێ وەرئە‌گێرن، وە‌ک ئە‌فە‌رموی: ﴿وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ رابە‌رو بە‌لگە و نیشانە‌ی زۆر هە‌یه لە ئاسمانە‌کان و لە زە‌ویدا، ئە‌وانە راتە‌بوورن بە‌لایاندا و بە‌چاو ئە‌یان‌بینن لە‌کاتی‌ک‌دا ئە‌وانە روو وەرئە‌گێرن لێیان و هیچ

بیریان لیناکه نه وه، به لئی به راستی رابه رو به لنگه کان به زوری و به لیشاو پرژو بلاو بوونه ته وه
 له م بوونه وهره پان و فراوانه دا و خراونه ته بهرچاوی دل به همیشه یی و له هموو کاتی کدا،
 نهو هموو رابه رو به لنگه یانه هاوار نه کهن و بانگی هموو کهس نه کهن بو لای خوا و
 په رستن خوا به تاك و تنها، به لام نهوانه یی که بهد و نه فامن نهو به لنگه و رابه رانه نابین و
 بانگ کرده نه که یان نابییستن. نازانین سهرنجی کام بدهین و بیر له کام بکهینه وه، بیر له هه لهاتنی
 خۆرو ناوا بوونه که یی بکهینه وه و سهرنجی رووناکی و تاریکی یه که بدهین که به وردی و بی
 وهستان دین به دوای یه کدا بهره بهره و به نهرمی و له سهر خۆ زیاد و کم نه کهن، سهرنجی
 ناو و دریا و چه شمه و کانیا وه کان بدهین که شه پۆل نه دن و دین و نه چن، بیر بکهینه وه
 لهو هموو گژو گیا و سهوزه و رووه گانه که گه شه نه کهن و بهره نه سینن، بیر لهو هموو
 گیانله بهره جۆراو جۆرانه بکهینه وه که له زه ویدا نه گهرین و له دریا و ناو ناوه کانداه مه له
 نه کهن و نه فین له هوادا، بیر کرده وه و سهرنج دانی هه رکام لهوانه که باسکرا و هه ر شتیکی
 تر نه بوو بهس بووایه بو سۆز و په روشی ههستی دل و دهر وون و پر بوونیان له بر و و
 ملکه چی بو خوای داهینهر و په روه رداگار، به لام چی بکهین لهو که سانه یی که بهد و روو
 وهرگین لهو هموو نیشانه و به لنگه روونانه؟ زۆر لهوانه ش که بر و و نه هینن هاویه ش ره وادان
 روو نه کاته دلایان له شیوه یه که له شیوه کانیدا، که واته بر و وای ساف و پاک و خاوین پیویستی
 هه یه به وریایی یه کی همیشه یی که هموو خه تهره یه کی شه یسانی دوور بخاته وه له دل له
 هموو جولانه وه و کارو کرده وه یه کدا، هه روه ها هه ر شتیکی تر له م زه وریه دا نرخ داره دل
 داگیر نه کات و لای نه دا له نیازی غهیری خوا، له بهر نه وه یی هموو کارو کرده وه کان تنها بو
 خوا بن، بر و وای پاک و خاوین پیویستی هه یه به وه یی که له دلدا ملکه چی و بهنده یی نه بی بو
 هه چکهس بیجکه له خوای تاك و تنها، ده ی زۆریه یی خه لکی نهو بر و وای پاک و خاوینه یی نییه،

لهبەر ئەوە فەرموی: ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ زۆربەى خەلكى ئەو بېروا ناھێنن بەخو و بېروایان نییە مەگەر لە كاتیكدا كە ھاوبەش رەوا دەرن بۆ خوا، نیتەر ھاوبەش رەوا دانى گەورە یان بچوك كە ئەم جۆرە زۆر زۆرە و خەلكیش بەخۆى نازانى، لەم جۆرەیانە چاوەڕوانى خێرو شەپ و سوود و زیان لە غەیری خوا یان پشت بەستن لەمەر كارێكدا بەمەر ھۆبەك لەم دنیاىەدا، پێویستە بېروادار مەر ھۆو سەبەبێك بەكار بێنى و پشتى پى ببەستى ئەبى لەم روووە بىت كە خوا فەرمانیداو بەبەكار ھىنانى، ئەو شتانەى كە بە رووكەش و روالەت ھۆى فەرھەم ھىنان و پىكھىنانن، ئىنجا ئەبى بېروا وابى كە ئەو سەبەب و ھۆیانە لە خۆیاندا ھىچیان پىناكرى و ھىچیان بەدەست نییە، بەلكو ھەموو شت بە دەست خوايە و بە بېرىارى خوايە و مەركات خوا مەیلی ئەبى ھىچ ھۆ و سەبەبێك كار ناكات و ھىچى لى پەيدا نابىت، بۆ نمونە: ناگر ھۆى سووتاندنە، تیخ ھۆى بېرىن و زامدار كردنە، كەچى كە خوا مەیلی نەبوو نە ناگر ئىبراھىمى سووتاند، نە تیخكە ئىسماعىلى بېرى، ھەروەھا مەر ھۆبەكى تر. بە كورتى لەكاتى بەكار ھىنانى ھۆ و سەبەبەكاندا ئەبى بېروادار ھەرچاوى لە خوا بىت و ھەموو شتێك مەر لە خوا بناسى، چ ئەو شتانەى كە بە روالەت ھۆ و سەبەبىان ھەيە، ھۆ و سەبەبەكان ئەمەى كە گوتمان پالفتە و ناوھەركى قورئان و ھەدىسە و لادان لەمە لادانە لە ھەقىقەتى قورئان و ھەدىس و ئەبى بېروادار لەسەر ئەو بارو شىوھە ھۆو سەبەبەكان بەكار بېنى شتىان لىوھ بناسى: (ئىبن و عەباس) و كەسانىكى تر ئەفەرمون: يەكێك لەو شتانە كە دروست نییە گوتنى ئەمەيە كابرا بلى: ئەگەر سەگەكەمان نەبوایە پشیلە مەرىشكەكانى ئەخوارد، واتە ئەوھش ھاوبەش رەوادانە، زۆر كەس ھاوبەش رەوا دەرن لەمەدا كە دەرسێك ئەلێتەوھە یان نامۆزگارى يەك ئەكات كە بە روالەت بۆ خواى ئەكات، بەلام لە دلى خۆبەوھە چاوەڕوانى ئافەرىن و پىخۆش بونى خەلكى يە، كە ئەوھ پىنى ئەگوترى: ربا و رووپامایى و بە دەگمەن دەست ئەكەوئیت كەسێك كە پاك بىت لەو دەرد و نەخۆشى يە بەدە، ھەروەھا مەر كارىكى خێرو چاكە كە ھىچ نىازىكى ترى لەگەل بىت، بىجگە لە نىازى فەرمانبەرى و رەزامەندى خوا، زۆربەى ئەو خاوەن نىازانەش بى ناگان لەو نىازە بەد و پوچەلانىھەست بەو دەردو نەخۆشى يانە ناكات... لەبەر ئەوھە كە پىغەمبەرى ئازىز (ﷺ) لە ھەدىسێكدا

كه (- نه بو علي - موصلی) نه پهینې له (معقلی کوږی به صا) هوه. له م حدیسه دا
 نه فهرموی: (هاوبهش رهودان له ناو نیوه دا شاراوهره له خشپه ی پی میرووله). (نیمای
 نه حمه د) حدیسیک نه هینیت له (محمودی کوږی له بید) هوه که پیغه مبر (ﷺ)
 نه فهرموی: (مه ترسی ترین شو شتانه ی که من مه ترسی یان لی نه کم له سهرتان بریتیه له
 هاوبهش رهودانی بچوک، نه وانیش عه رزیان کرد نه ی پیغه مبر ی خوا: هاوبهش رهودانی
 بچوک چیه؟ نه ویش فهرموی: ریا و روپاماییه، له روژی دوا پیدا کاتیک که خه لکی
 کرده کانیا نه هینن، خوا نه فهرموی: برون بولای نه وانه که نیوه له دنیا دا روپاماییتان بو
 نه کردن، نینجا سهرنج بدن بزانن نه جرو پاداشتتانه دست نه کویت یان نه). نه جورانه
 شو هاوبهش رهودانانن که شاراهن و پیوستی هیه به وریای و ناگاداری یه کی
 هه میسه یی بو خو پاراستن لیان تا پرواکه یان پاک و خاوین و پالفته بیت. به دتر و پیس تر
 له مانه هاوبهش رهودانی گوره یه که ناشکرایه و خاوه نه که ی له ریزی پرواداران ناهیلی،
 نهک وه بچوکه که که گونا هیکه نه جرو پاداشتی ناهیلی یان که می نه کاته وه، نه
 گوره یانه که له گه ل پروا به خوا کو نابیته وه و خاوه نه که ی به پروادارانانیت، بریتیه له
 هه مو بت په رستیه جور به جورانه ی که باو و ناسراو بوون له هه مو چهرخ و زه مانه کانی
 نه فامیدا، هه روه ها شو هه مو کار و کردار و وتارانه ی که زانایانی نیسلام دیاری یان
 کردوون و کو یان کردوونه توه له کتبه کانیا ندا، جیگه و شوینی جیاوازیان بو دیاری
 کردووه و ناو براوه به: (کتاب الردة) کورته ی شو هه مو هاوبهش و رهدا دانانه ی که له گه ل
 پروادا ناگونجی و یهک ناکه وی، کورته ی نه وانه بریتین له پروا به هر برنامه یه کی تر بیجگه
 له برنامه ی خواو ملکه چی بو غیری خوا، نیت له هر کاروباریکی نه دنیا دا، جا نه
 نایه ته ی که نیستا نه ژین له گه لی هر چون شو بت په رستن و هاوبهش رهودانه ی شو
 چهرخیه که نه مه نه گریته وه، هه روه ها شو لادان و شوین که وتن و ملکه چی یه نه گریته وه که
 له م چهرخی دوا یی یه دا پیدا بوون، بو هر برنامه و بیرو باوهره کانی نه زهوییه که
 نه گونجی له گه ل برنامه که ی خوا دا. نینجا نایا نه وانه که روو وهر نه گریتن له نایه ته کانی خوا
 و لهو هه مو به لگه و نیشانانه که خوا نیشانی داون له بوونه وهره پان و فراوانه دا، نایا
 نه وانه به ته مای هیچ هن و چاوه پروانی هیچ شتی نه کن بیجگه له وه ی نه فهرمودیه
 ده ست نیشانی بو نه کات،

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَتَىٰ لَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٧﴾ قُلْ
هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ

﴿ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَتَىٰ لَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾ نایا ئەوانە ناترسن و بی باکن لەوهی سزا و تۆلەیهک بێت بۆیان و داگیریان بکات، یا کت و پڕ و لەناکاودا رۆژی دواوی بێت بۆیان، لە کاتیگدا که بی ناگان و هەست ناکن بە هاتنەکهی و ناماده نین بۆی؟ واتە بە تەما بوونی بێجگە لە دووانە ئەفامی یە و هۆی بیزاری لێدەرپرینه. نینجا کاتی که ئەو خەلگە ئەفامە گوێ یان نییه لە نایەتەکانی قورئان و ئەو هەموو رابەر و بەلگە و نیشانه رووانە و پشتیان تی ئەکن و هاوبەش بو خوا دانەنین! هاوبەشی ناشکرا یان شاراوە که زۆرەیی خەلکی بەو جۆرن، کاتی ئەوانە بەو جۆرن نابێ پیغەمبەری نازین ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ﴾ لە کاری خۆی بوەستی و نابێ گوێ بدا بەو ئەفام و لادەرانە، لە رینگەیی خوا، بەلکو بەردەوامە لەسەر کار و فرمائی خۆی، ئەوانەیی که رینموونی وەرئەگرن و شوینی ئەکەون و رینگە راستەکه ئەدەنە بەر و لادانی لادەران کاریان لێناکات، وەک دەست نیشان ئەکات که ئەفەرموی: ﴿قُلْ﴾ ئەی پیغەمبەر بلی: ﴿هَذِهِ سَبِيلِي﴾ ئەمە رینگەیی منە، واتە بانگکردن بۆلای خوا و پەرسەتی تەنھا ئەو بە بی هیچ جۆرە هاوبەشیک، ئەمەیه رینگەیی من که رینگەیهکی تەنهایە و راستە بە بی هیچ خواری و بە بی گومان و دوو دلی یەک. ﴿أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي﴾ بانگ ئەکن بۆلای خوا لەکاتیگدا لەسەر روونای دڵ و زانینی تەواو و بپروای بێگومان و رینموونیم لەلایەن خواوە، منیش و هەر کەسێش که شوینی من کەوتبێ و پەیرەوی کردبم، یان بانگ ئەکەم بەو زانین و روونای ی دلەوه منیش و هەرکەسێش که پەیرەوی کردبم بانگ ئەکەین بۆلای خوا ﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ﴾ خوا پاک و بێگەردە و بەپاک و بێگەردی دانەنین لە هەر شتی که شایستەیی ئەو نییه،

وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٧٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٧٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا

﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ من هیچ کاتیک له هاو بهش رهوا دهران نیم، بهلکو خوای خۆم بهو شیوهیه نه پهرستم که پاک و بینگرده و هیچ هاو بهشینی بۆ رهوا نادم. چ هاو بهشی ناشکرا و گهوره، چ هاو بهشی بچووک و نادیارسی، واته ئەمه رینگه ی منه و هرکەس ئەیهوی با پهیرهوی من بکات و هرکەس نایهوی من له سەر رینگه ی خۆم ئەپۆم و هر ئەوه ئەدەمه بهر. هر نهو رینگه ی پیغه مبهیره ﴿١٧٩﴾ رینگه ی هه موو بانگ کارانه تا رۆژی دوایی، نهی نه مانیش بهو جوړه جار ی ئەوه بدن خۆیان جو ی بکه نهوه، پیویسته هر له یه کم جار هوه دهی بچن که نهوان کۆمەل و نومه تیک ی ترن جیاوازن له هه موو نومهت و گهلانی تر، سەرکردایه تی تایبه تی خۆیان هه یه که جیاوازه له هر سەرکردایه تی یه کی تر، ناب ی فش و فۆل بن و تیکەل و پیکه لی بکه ن و به بیده نگ بۆ خۆیان دانیشن.

ئینجا سەرنج رانه کیشی بۆ باوی خوا له په یامه کانیدا، بۆلای هیندی له نیشانه و بهلگه کانی خوا له ولاتدا له باره ی پاشه رۆژو چاره نووسی گه ل و نومه ته پینشووه کان، چونکه به راستی بیر کردنه وه لهوانه و سەرنجدانی نیشانه و دروشمه کانیان زۆر به کاره بۆ ته می خواری و گه رانه وه له وینه هه له و کاری به دی نهوان، جا له بهر ئەوه قورئان جار به جار سەرنج رانه کیشی بۆلای ئەو به سەر هات و رووداوانه وه ک لیژده نا هه فرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ﴾ رهوانه مان نه کردوه پینش تۆ پیغه مبهیر بیجگه له پیاوانیک که وه حیمان کردوه بۆیان ﴿مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ﴾ له دانیش توانی شاره کان نه ک کۆچەر و لادیکان، چونکه شارستانی یه کان دل نهرم تر و به نارام و خوگر ترن له سەر هه لگرتنی بانگ و په یامه کانیان، پیاوانمان نارد نه ک فریشته یان تیره یه کی تر، بهلکو نهوانیش وه ک تۆ نادمی بوون، که واته په یامه که ی تۆ به پینی باو و رهوشتی خوا هاتوه... ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ دهی نایا ئەو بی بروایانه نه گه راون به سەر خاک و ولاتدا تا به موی ئەوه وه سەرنج بدن نایا چۆن بوو دوا رۆژ و چاره نووسی ئەوانه ی که له

پیش نه مانهوه بوون، بیگومان نیشانه و دروشمی ویران بوونی نهو پیشووانه ههیه لهو
 ولاتاندا که بههوی یاخی بوونیان لهخواو له فروستادهکانی نهو هیان بهسهرات، کهواته
 نهمانیش وهک نهوان تیدا نهچن. (حسن) بهم جورهی تفهسیر کردووه تهوه، هیندی نهفهرمون
 مبهست نهوهیه: پیشووهکان دلیان به ژبانی دنیا زور خوش بوو و بیریان نه نهکردهوه
 لهوهی ژبانی دنیا بو کهس نامینی و هر گرو فریکه، کهواته با نهمانیش تهمی خوار بین و
 دل نهبهستن بهم ژبانوه، لهسر هر بار پرسیارهکه بو سرزنه نشته، نهم فهرمودهی که دیت
 بهدوایدا لهگهل تفهسیری دووهمداریک تره، ﴿وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بیگومان
 خیشتمانی دواپی و ژبانی رژی دواپی چاکه و چاکتره بو نهوانهی که له دنیا داخویان
 پاراستووه له بی پروایی و گوناھو تاوان. ﴿اَفَلَا تَمَقُّلُونَ﴾ دهی نایا نیوه ژیر نین تا تهمی
 خوار نهبن له پیشووهکانوه و بههوی نهوهوه وهک نهوان باری ژبانی کهم و کورتی نهم
 لعیایه بدن بهسر ژبانی خوشی و نهپراوهی نهو دنیا دا؟ اته دهی با ژیر بن و خوتان زیان
 بار و بهش براو نهکن، نینجا شیوهی کاتی سهخت و ناخوشی نهو فروستادانه نیشان
 تهذات پیش نهوهی کاتی بهدی هاتنی بهلین و هرپهشهکانی خوا و باو و رهوشتهکی خوا
 بهدی بیت که هرگیز گوپان و دوا و بهری بو نییه، نهفهرموی: ﴿حَتَّىٰ اِذَا اسْتَيْسَسَ الرَّسُلُ﴾
 بیگومان نهم فهرمودهیه پهیوهسته و بهستراوه به وتهیهکهوه که نهگوتراوه، جا زانایانی
 تفهسیر چمند وته و وشهیهکیان دیاری کردووه و هرکام باشه و نهگونجی: با بی پرواکانی
 نهم نوممهته هلهنهخهلهتین بهوهی به نارام و خوشی نهژین و رائه بویرن، چونکه گهله بی
 پرواکانی پیشوو مؤلمت دران ههتا پیغه مبهرهکانیان نا نومید بوون له سرکهوتن بهسهریاندا
 له دنیا دا و لهسزادانیان، یان نا نومید بوون له پروا هینانیان ﴿وَعَلَّمُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا﴾
 خهتهره و خه یالیان وا چوو که درویان لهگهل کرا له لایه ن دل و دهرونی خویانهوه که به
 تهمای سرکهوتنی خویان بوون و لهناوچوونی بی پرواکان. یان درویان لهگهل کرا له لایه ن
 نومیده که یانهوه و هیواو نومیده که یان راست دهرنه چوو، اته ماوهی بی پروایی و
 دوژمنایهتی بی پرواکان و چاوهروانی نهمان بو سرکهوتن نهومنده دریزهی کیشا تا
 هستیان کرد به نا نومیدی و خه یال و خهتره ی دلیان وا چوو که سرکهوتنیان له دنیا دا وا
 نابی، گهیشته نهو راهیه، نینجا ﴿جَاءَهُمْ نَصْرُنَا﴾ یارمتهی و سرخستنی نیمه یان بو
 هات. (نیبنو لجوزی و قورطوبی و زمه خشهری) هرکام به وتهیهکی کورت تر په یوهسته

يەكە ئەنجام ئەدەن كە ھەر ئىشە ئەگىرىتەتە كە گوتەن، كەواتە پىۋىست نىيە بە درىزە پىندان
 واز ئەھىننەن بەھەي گوتەن، لەسەر ھەربار ئەم ئايەتە تەنگى و تەنگەتاۋى و نارەھەتى
 يەك نىشان ئەدات كە دل ئەھىننەتە لەرزە و موچرەكە بە لەش و دەماردا ئەھىننە بۇ كەسانى كە
 دل و رىيا و خوا ناسن، چۈن و ايان بەسەر ئەيەت كە بىر بىكەنەھە لەھەي پىغەمبەران كە
 ھەلبۇزاردەي خان ئەھەندە تەنگەتاۋ بىن تا ئەو رادەيە كە باسكرا؟ باۋى خوا لە پەيام و
 بانگەوازەكانىدا ھەر بەر جۇرە ھاتوۋە و سەخت و سامناكى بەسەرھات و رووداۋەكانى
 فروستادەكانى گەشىتتەبوۋە ئەو رادەيە. ئەبى بەر جۇرە داخ و مەراق و توش و تالى يان
 چەشتى، ئىنجا خوا دەروۋى لىكردوۋنەتە، ئەھەش بۇيە وا بوۋە تا زال كىردن و يارمەتى
 دانەكەي خوا سوک و ئاسان و ھەرزان نەبى، چونكە ئەگەر بەر جۇرە بوۋايە لەھەر لايەكەۋە
 درۋزنىك و ناراستىك ھەلئەسا و لافىكى لى ئەداۋ بە فېرۋ فېل كارىكى گىرنگى بۇخۇي ئەنجام
 ئەدا، ئەو كاتە ھەق و ناھەق تىكەل ئەبوۋن و جوى ئەئەكرانەۋە لە يەكتەر، دەي ئەھەش لە
 ھەموو شت خراپتر و زىاندار ترە. پەيام و بانگەوازەكانى خوا ياسا و بەرنامەن بۇ ژيان،
 پىۋىستە پارىزگارى بىكرىن و پاس بىكرىن لە درۋزىن و لاف لىدەرەن بە درۋ و پىروپاگەندە.
 بانگەكردن بۇلاي خوا كىرىن و فرۇشتەن و بازىگانى يەك نىيە بۇ ماۋەيەكى كورت، تا
 دەستكەۋتى خۇي بىبى، ئەگىنا واز لەۋە بەھىنرى و كارىكى تر بىگىرىتە دەست كە سود و
 بەرھەمى ئاسان ترو زۇر تر بىت ! ئەو كەسانەي كە ئەيانەۋى پەيپەۋى پىغەمبەران بىكەن و
 بانگەوازەكانى ئەوان بىسېننەۋە لەناۋ گەل و كۆمەلى نەفاماندا - كە ئەو كۆمەلەنەش ئەوانەن
 كە لايان دابى لە ئابىن و لە بەرنامەي خوا لە ھەر چەرخ و كات و ولاتىكدا - ئەوانە پىۋىستە
 خۇيان نامادە بىكەن بۇ ھەلگىرتنى ھەموو ئەرك و ناخۇشى يەك، پىۋىستە لەسەر رووناكى
 قورئان و رەۋشەت و رووداۋ و بەسەرھاتى پىغەمبەران بېرۋن و ئەو ئايەتەنەي كە خوا
 ناردنى بۇ سەر پىغەمبەران (ﷺ) بۇ پەروەردەكردن و پىگەياندىنى، ئەو ئايەتەنە بىكەن بە
 بەرنامە بۇ خۇيان و لە ساىەي ئەو ئايەتەنەدا بىژىن، ئەگەر وا ئەكەن كارەكەيان بۇ نارۋا،
 بەرپاستى بىر كىردنەۋە لەم ئايەتەي كە خەرىكىن پىيەۋە پىۋىستى سەرشانى ئەوانەيە تا
 بتوانن بەرگەي بىگىرن، ئەۋەتا لەپاش ئەو رووداۋ بەسەرھاتە دل تەزىنەنە ئىنجا فەرمۋى:
 يارمەتى و سەرخستنى ئىمەيان بۇ ھات،

فَنُجِيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يَرُدُّ بِأُسْنَانٍ الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١١﴾ لَقَدْ كَاتَ فِي فَصْصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي
الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ

وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

﴿فَنُجِيَ مَنْ نَشَاءُ﴾ رزگار کرا ٺهو کسهی که ٺیغه ویستمان و بمانهوی. ٺینجا دهست
نیشان ٺهکات بو ٺهو رزگار کراوانه که ٺهفرموی: ﴿وَلَا يَرُدُّ بِأُسْنَانٍ الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ سزای ٺیغه
تاگنپریتتهوه و بهرگری ناگری له کوملی تاوانباران و ٺهوانه که شیاو و شایستهی سزادان
بن، کهواته ٺهوانهی که رزگار کراون ٺهم شیاو و شایستانه نین. لهبارهی ٺهو دوو وشهیهوه
له نایهتکهدا: ﴿ظنوا، کذبوا﴾ که به روالهت نابی و ناگونجی. لهو بارهیهوه چند وهلامی
فراوتهوه چند شتی گوتراوه بو کردنهوهی ٺهو گرنیه، بهلام ٺهوهی که له تفسیرمهکید
دهست نیشانمان بو کرد له ههموو قسه و ٺهئویلهکان بههیزتر و چاکتره لهبر ٺهوه هلم
بوگرد. ٺهوش ٺهوه بوو که وتهی ﴿ظنوا﴾ بریتی بیٺ لهو خهتره و خهیلانهی که لهو کاته
سهختانهدا دین به دلدا، مهبهست به وتهی ﴿کذبوا﴾ درو لهگهل کردن بیٺ لهلایهن دل و
هروونی خوینانهوه که به تهمای سرکهوتن بوون و وا دهرنهچوو، خوا خوی باش ٺهزانی.
لهم داستانی یوسفدا(علیه السلام) چند جور له نارجهستی و تهنگی بووه، وهک دهست
نیشانی بو کرا به جوری چند جار ٺومید و چارهروانی خوشی نهٺهکرا، کهچی دوا روژی
سرکهوتن و شادمانی همر بو ٺهو بوو به گویرهی باوی خوا که پاشهروژی بهختهوهی بو
خوگران و پاریزگاران، بهلینی خوا همرگیز گوڤانی نییه و ٺهبی بهدی بیٺ، داستانی یوسف
نمونهیهک بوو له داستانی پیغهمهران و رهوانه کراوهکانی خوا، همرکهسیک ژیر بیٺ پهند
و ناموزگاری لی وهرٺهگری، داستانهکهی راستی نامهکانی خوی روونکردهوه، وهک راستی
ٺهم پهیام و قورنانهش روون ٺهکاتوه که بهبی ٺهوهی به رووکش و روالهت هیچ پهیومندی
بیٺ له نیوان پیغهمهری نازیز(ﷺ) و ٺهو نامهیهدا. کهواته ٺهبی ٺهم قورنانه هق و راست
بیٺ به هیچ جور ناگونجی دهست هلمبهست بیٺ، ههموو ژیریک ٺهبی بپروا بیٺی که لهلایهن
خواوه هاتوه وهک دهست نیشان ٺهکات بهمانه که ٺهفرموی: ﴿لَقَدْ كَاتَ فِي فَصْصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي
الْأَلْبَابِ﴾ سویند بهخوا له داستان و سرگوزهشتهی ٺیرراوهکانی خوادا چند تهمی و

رینمونی هیه بۆ ئەوانەى که خاوەنى ژیریى یەکی پاك و خاویڤن و پالفتەن، بەهۆى ئەو داستان و سەرگوزەشتانەوه چەند شتى نەزانراو و نەناسراو ئەزانرین و ئەناسرین ﴿مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى﴾ ئەم قورئانە قسە و هەوائیکى درۆو دەست هەلبەست نەبووه و هەرگیز ناکونجى درۆو دەست هەلبەست بێت، ﴿وَلَا كَانَ نَصِيحًا لِلَّذِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ واتە بەلكو ئەم قورئانە بەراست گێڕو روونکەرەوهى راستى ئەو نامانەیه که لە پیش ئەمەوه هاتوون، ﴿وَتَقْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ روونکەرەوهى هەموو شتیکە که باسکردنى پێویست بێت لە ئاییندا. ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ رینمونی و میهرەبانییە بۆ ئەوانەى که برۆیان هیناوه و برۆیان هیه و نامادەن بۆ برۆا هینان، هەرچەند ئەم قورئانە بۆ هەمووان هاتووه و ئەو سیفەتانەى که باسکران بۆ هەمووان، بەلام هەر برۆادار سوود و بەهرەى لى وەرئەگرى لەبەر ئەوه هەر باسى برۆادار ئەکات.

سوپاس بۆ خوا بەیانی یەك شەممە ۱۴۱۲/۳/۱۴ لێبوومهوه له تەفسیری سورەتى یوسف، لەم کاتەدا لە شارى لەندن بووین که هاتین بۆ چارهسەرى چەند نەخۆشى یەك که دووچار بووین، داواکارم لەخوا ئەم تەفسیرەم پى ئەواو بکات و لێم وەرگرى و ئەوهى که ماوه لێرهوهیه تا سورەتى (الکەف). داواکارم که خوا بە میهرەبانى خۆى سوود بەخشى بکات بۆ برۆیانى کورد، ئینجا داواکارم که لە پیشەوه شیقای دل و دەروونمان بدات لەپاش ئەوه شیقامان بدات لە نەخۆشى یەکانى لەش و جەستەمان،

والحمد لله أولا و آخر و صلى وسلم على سيدى و مولای رسول الله.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَمَّتْ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٣﴾

سوره نبي (الرعد)

مهكهي يه و (٤٣) نايه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

من كه خهريكم بهم تهفسيره وه ناچار يي يهو نه بي نه م قورئانه به هه مو زمانى تهفسير
يكرى و رابگه يهنرى، نهگينا من له كوئى و زانين و تيگه يشتن و دهسته واژه ي نه م قورئانه له
كوئى؟ به ناچارى من دم نه دم و خهريكى نه م كاره نه ب م سا خواى ميهره بان يارمه تيم بدات
و يه هه مو كم و كوڤى و ناته واوى يه وه ليم وه رگرى.

شتيكي ناشكرايه قورئان به زمانى عه ره بيش تهفسيريك ناكريته وه كه پر به پر بيته
موى، به لكو تهفسيرى به عه ره بيش هر نزيك خسته وه يه ته له زانين و تيگه يشتنى خه لكى
يه وه. به عه ره بيش يه جوړه يه چ جاى به زمانى كى تر. ده ي پهرومردگارى ميهره بان كو م هك
و يارمه ته دهر به بو نه م بهنده زور ناته واوه ت.

نه م سوره ته ده ست پى نهكات به مهسه لى وه حى كردن به م قورئانه و نه م بهرنامه
راسته ي كه نه م نامه ي پنهاتو وه، كه بريتييه له په رستنى خوا به تاك و ته نها و بپروا به
زيندو بوونه وه كه نه وه ش بنه رته بو هه مو شتى، بو چه سپاندنى نه م بنه رته راسته دل و
دهرون رانه كيشى و نه يخولينيته وه به م بوونه ومه نايبه دا و شته نايب و دلرفينه كانى
نه خاته بهرچاو كه به موى نولفت و دهق پيوه گرته وه فهراموش نه كرين، به شيوه يهك
باسه كه نهكات ههركه س چاوى دلى كويز نه بي و به ته واوى رووناكى لى نه بپرابى، وريا
نه بيته وه و دلى پر نه بي له بپروا به و نامه يه، هر فرمان بهرى نه م كه سه نهكات كه نه م
نامه يى نارد و نه م كه سه ي كه نه م نامه يه ي بو هات. كه وا ته با به هه مو دل و به هه مو
ورى يى يه كه وه كوئى بگرين له م نايه تانه ي كه نه م سوره ته نه يدات به كوچكه ماندا، له يه كم
چاره وه نه م وه په روزه نه مينى كه له سه رته تاى (١١٣) سوره تدا هاتو وه، نه فرموى:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نينجا هه ندى له و چوارده پيتانه نه مينى كه له سه رته تاى
نوزده سوره تدا هاتوون وهك چه ند جار باسما نكرد، نه فرموى: ﴿التر﴾ چه ند جار يك له

سهره‌تای ئەم سورەتانه‌دا بە کورتی یان بە درێژی باسی مەبەست لەم پیتانەمان کرد بە تایبەتی لە سهره‌تای سورەتی (یس) دا که یەکەم جار دەستم بە تەفسیری ئەو سورەتە کرد لە هەمووان زیاتر درێژم پێدا، دەست نیشانمان کرد بۆ ئەو رایانەی که زانیانی تەفسیر هیناویانە لەم بارەییەوه، یەکێ لەو رایانە ئەمەیه که دەست نیشانە بۆ ئەوهی ئەم قورئانە موعجیزیه و لای خواوە هاتوو و لە توانای هیچ کەسیکی تردا نییه، واتە ئەم قورئانە پێکھاتوووە لەو پیتانەیی که خەلکی وتە و وتاری خۆیانی لێ پێک ئەهینن - بە تایبەتی گەلی عەرەب که یەکەم گەل بوون ئەم قورئانە چوو بە گۆی یاندا - لەگەڵ ئەوه‌دا چەند جار قورئان بەری لێ بڕینەوه که بتوانن وینەیی بهینن، تا ئەو رادهی بتوانن وینەیی که‌ترین سورەتی بڵین و ئەوانیش بەو هەموو زانا و رەوان بیژەکانیانەوه، هەول و تەقەلایاندا و بیجگە لە دامان و دەستە پاچەیی هیچی تریان بۆ ئەمەییەوه. بیگومان ئەم پیتانە پەییوەندی یان بەم قورئانە و دەخی بەم قورئانەوه هەیه، بەم بەلگەیه که لەپاش ئەم پیتانە هەر ئەو باسە ئەهینن بە دوایاندا وەک لیڕەدا ئەفەرموی: ﴿الَّتِي تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ﴾ جا لەسەر ئەم رایە ئەهینن: ئەوئایەتانهی که پێکھاتوون لەم جۆر پیتانە ئایەتەکانی نامەن، واتە قورئان که تەواو‌ترین و گەرنگ‌ترین نامەیه بە جۆری هەر ئەو شایانە بە نامە و نامە ناو بیری. یان ئەو ئایەتە پێکھاتووانە بەلگەو نیشانەیی روون لەسەر ئەم نامەیه و بەلگەو نیشانەن لەسەر ئەوهی که وەحیە و لە لایەن خواوە هاتوو، چونکه پێکھاتوون لەو جۆرە پیتانە که چی هیچکەس ناتوانن وینەییان بلی: ﴿وَالَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقَّ﴾ ئەوهی که هینراوتە خوارەوه بۆ تۆ و بۆلای تۆ لەلایەن پەروردگار‌تەوه هاتوو و که هەر هەق و راستە، یان ئەوهی که هینراوتە خوارەوه بۆ تۆ لەلایەن پەروردگار‌تەوه هەر هەق و راستە و بە هیچ رەنگ، ناراستی و چەوتی رووی تی نەکردوو و دەست نادات بۆ نامەقی، ئەو پیتانە نیشانەن لەسەر ئەوه که لای خواوە هاتوو و هەرچیش لای ئەوهوه هاتبێ هەر هەق و راستە. ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بەلام زۆربەیی خەلکی بڕوایان نییه و بڕوا ناهینن بەوهی که لەلایەن خواوە هاتوو، واتە بڕوایان نییه بەو بەرنامە و بیرو باوەر‌هەیی که لەم قورئانەدا هاتوو.

ئەمە بوو سەرەتا و قاپیی سورەتەکه که مەبەستی سورەتەکه نیشان ئەدات بە کورتی و دەست نیشان ئەکات بۆ چەند مەسەلەو شتە گەرنگ و بنەرەتی یەکانی ئەم ئایینە پیرۆزە، جا لەبەر ئەوه دەست ئەکات بە نیشان‌دانی زۆر لەو شتانهی که بەلگەیی ئاشکران لەسەر توانین و دەسەلاتی خوا،

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ

مُسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾

زور له شته نایابه‌کانی ئەم بوونه‌ومره ئەخاتە بەرچاو که روونکەرەوهی دەسەلات و لیژانین و کاردروستی خوان وەک لەمە و پاش دین.

۱- ئەفەرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ﴾ خۆیە که ناوی (الله) یە که سێکە که

ناسمانەکانی بەرز کردووەتەوه، واتە دروستی کردوون بە بەرز کراویدی بەبێ هیچ پایە

و ستوونیک، ﴿تَرَوْنَهَا﴾ ئەوەتا بەچاو ئەیان بینن وان بەلای سەر و تانەرە بەبێ هیچ

پایە و ستوونیک، ناسمان بەمەر مەبەستیک بگیری و بەمەر جوور خەلکی تینی گەشتن وا

لەبەر چاوه‌وه که هەن و بەلای سەر و هوه راگیر و دامەزاون بەبێ ئەوهی هیچ شتی

راگیری کردین، ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ ئەم رستەیه چەند جار تەفسیرمان کردەوه، یەکی

لەوانە لە سورەتی (طه) دا که لە پیش ئیترە تەفسیرمان کرد، که واتە با لیژەدا بو ئەوه

هیچ نەلین. ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ خۆرو مانگی ژیر بار کردووه. ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾

هەرکام ئەگەڕی و گەردش ئەکات تا ماوه‌یه‌کی ناوبراوی دیارییکراو. ﴿يُدَبِّرُ الْأَمْرَ﴾

تەگبیری هەموو کاروباری ئەکات بە هەمیشەیی، هەموو بپاریکی ئەم بوونه‌ومره و

هەرچی وا تیایدا هەر ئەو ئەیدات و هەموو شتی بە ئیرادە و دەسەلاتی ئەو ئەپرا و

ئەنجام ئەدری ﴿يُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ نایەتەکان بە روونی باس ئەکات نایەتی هەموو نامەکان،

یان مەبەست لیژەدا هەر نایەتەکانی قورئانە که جیگیر و جینشینی نایەتی هەموو

نامەکانە، ئەو نایەتەنەیی که رابەر و بەلگە و نیشانەیی رووناکن و رینموونی ئەکەن بو

هەموو شتیکی پێویست، ئەوانەیی بو کردوون و رینموونی بو کردووه و نیشانی داون

﴿لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ﴾ بەلکو پراوی رینک و راست بینن بە زیندوو بوونه‌وه و گەشتن بە

حوزوری خوا و حیساب و پرسپاری پەروردگارتان، واتە تا بیربکەنەوه و بو تان

دەربکەوی توانین و دەسەلاتی بی سنووری خوا و بەهۆی ئەوه‌وه بزائن ئەو کەسەیی که

دەسەلاتی ناوای هەیه. دەسەلاتی هەیه بەسەر زیندوو کردنەوه و حیساب و پرسپار و

تۆلە و پاداشتا.

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رِوْسًا وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّمْرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَوِّرَاتٌ وَجَعَلَتْ مِنْ أَعْنَِبٍ وَرَزَعٍ وَنَجِيلٍ
 صِنَوَانٌ وَعِزُّ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَحِدٍ وَنُقِضَلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْثَلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
 لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَمْ نَأْتِي خَلْقًا جَدِيدًا أُولَئِكَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَابُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

۲- ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ﴾ خواهر که سهیه که زهوی را خستوه و به پانی و به درزیاییدا
 تا ناستیک که چار بری نم پپرو نهوپری ناکات ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِوْسًا﴾ گنپراویهتی له
 زهویدا چهند شاخیکی دامزراو له جیگهی خویاندا، ﴿وَأَنْهَارًا﴾ و چندی روبر که
 ناوهکانیان دین و دهچن به بی وهستان، نم روبرانهی هینا بهدوای شاخهکاندا،
 چونکه نهو شاخانه هوی پیکهاتنی روبرهکانن، هرچونی ناو و روبرهکانیش هوی
 بهرو میوهجاتهکانن که نهیانهینی بهدوای روبرهکانندا و نهفرموی: ﴿وَمِنْ كُلِّ الشَّمْرَاتِ
 جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ له هموو میوهجاتیک گنپراویهتی له زهویدا دوو جور، نیتر دوان له
 رهنگدا، وهك رهش و سپی، یان له تامدا وهك ترش و شیرین، یان له نهاندازدا وهك
 گهوره و بچوك، یان له چونییهتیدا وهك گهرم و سارد، وه همرودها زمانی مهبهست بهو
 دوانه نپرو مییه ﴿يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ﴾ شهو نهادات بهسر روزدا و تاریکی یهکهی نهکات
 بهبهری روزدا، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بهراستی لهواندا که باسکران چهند
 رابرو نیشانهی ناشکرا هیه بو نم کهسانهی که بیریان نهگنپن و بیر نهکهنهوه،
 بهراستی هرکهسیك بیر و هست دار بیئت هر لهگهل بیریک بکاتهوه لهو شتانه نهبی
 بزانی خاوهن و داهینرکیان هیه که دسهلاتی بی سنوری هیه و لیزان و کار
 دروسته، چونکه شتیکی زود روون و ناشکرایه نهو شتانه خویان بهخویان پیدا
 نهبوون و بهبی هو و دروستکهریک دروست نهبوون، کهواته نهبی کهسیك دروستی
 کردبن، نهو کهسهش خوی بی وینه و بی هاوتایه.

۲- ﴿ وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَوِّزَاتٌ ﴾ له زهویدا چهند ناوچه و بهش و پارچه هیه که له پال یک

دان و وان بهدمی یهکوه و هاوسنی یهکن ﴿ رَجَتْتْ مِّنْ أَغْتَابٍ ﴾ چهند باخاتیک له

درهختی مینو ﴿ وَرَزَعٌ ﴾ کشتوکال له هموو بابعت ﴿ وَنَجِيلٌ ﴾ دارخورما ﴿ صِنَوَانٌ وَغَبْرٌ

صِنَوَانٌ ﴾ واته دوو جؤدن: جؤرنکیان چهند پهل و لقیکن و یهک بیخیان هیه، واته

لهیهک بیخوهه یهک بنه و چهند لقی لی پهیدا بووه، جؤرهکهی تریان هیچ پهل و لقی لی

نهبووهتهوه و یهک دار بهرز بووهتهوه ﴿ نُسَقَى بِمَاءٍ رَّحِيْبٍ ﴾ به یهک ئاو دینراو شهکرنن،

﴿ وَتَفَضَّلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ ﴾ باوی همندیگمان داوه بهسهر هیندیکی تریاندا له

خواردن دا ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴾ بهراستی لهواندا که باسکرا چهند بهلگه

و نیشانهی روون هیه بوئنهوانهی که ژیرن و فامیان هیه...

ئهم ئایهتانه ئهو هموو شته گرنگ و نایابانهی خسته بهرچاو و سهرنجی بوئراکیشان و

شتهکانیش ناشکران و خویندهوار و نهخویندهوار، زانا و نهزان، شاری و کوچهری وهک یهک

ئهمیانبینن و هستیان پیئنهکن، ئایا کیئاسمان نابینئ به ریک و پیکی کاروباریان شهروات

بهزیوه به بی وهستان و تیگچوون؟ ئایا کیئزهوی و شاخهکان و رووبارهکانی به بهرچاوهوه

نییه و هست ناکات بهو هموو بهرو میوهجاته جیاوازه، کیئبیئاکایه له هاتن و داگیر

کردنی تاریکی شهو بوئروناکی روژ و هاتنی ئهو شته بهدوای یهکدا، ئایا شتیکی ناشکرا

نییه بوون و پهیدا بوونی ئهو هموو باخات و کشت و کاله لهم زهویبهدا که بهیهک ئاو دینراو

شهکرنن کهچی هموو جؤرنیک جیاوازه له جؤرهکانی تر له تام و بوون و رنگ و شیوهدا؟

بینگومان هموو کهس ئهزانئ ئهوانهی باسکرا ههن، دهی ئایا هیچکهس گومانی وایه که

ئهوانه خویان خویانیان بهرهم هینابی، یان به ریکهوت پهیدا بوون، پیره میردی شاعیر لهم

بارهوه ئهلی:

هیچیان نهدیوه وا هلهومرن

خوایه ئهوانهی که بی باومرن

تهماشایهکی به عقل و دل کهن

ئهگینا سهیری باخیکی گول کهن

به زهرهبینی تیشکی بینایی

ئهو رنگه جوانهی پهروی (ههراجایی)

کی دهلئ زادهی خووی تبعیعهته؟

لئی ورد بنهوه که ئهو صنعهته

که‌لای (گول پسه‌ند) کام مه‌قست ب‌ری؟ (پرده عروس‌ی) کی پ‌رده‌ی ب‌ری؟
کی‌هات (لاولای) ی به دارا نال‌اند؟ کام نه‌ست گ‌ردنی (وه‌نوشه) ی شک‌اند؟

نه‌خیر هرکس ریزی خوبی به‌لاوه بیت هرگیز خوبی بی نابرو ناکات و شتی و
نالیت، که‌واته نه‌بی بلین کسی بی وینه و بی‌هاوتای لیزانی نه‌سه‌لاتداری کاردروست و
داهینر و برهم هینری نه‌وانیه، نینجا نایا نه‌و کسه که له یه‌کم جاروه نه‌م ناهمی
یه‌ی دروستکرد له نه‌بون، چون نه‌بی نه‌توانی و نه‌ست پاچه بیت له دوباره کردنه‌وی
ب‌راستی زور جینگای سر سرورمانه گومانی ناوا بی‌جی، نه‌بی سر سوپر بمینی له‌و گومانه
پووجه‌له و له‌خواهن گوتنیان، وه‌ک له پاش هینانی نه‌و هم‌وو به‌لگه و راب‌رانه روی
نه‌رموده نه‌کاته پیغمبری نازیز (ﷺ) و پنی نه‌فرموی: ﴿وَرَانَ نَجَبٌ﴾ نه‌گمر تو س‌رت
سوپر نه‌مینی و سرسورمان له تووه نه‌بیت، ﴿نَجَبٌ قَوْلُنْمُ﴾ قسه و پرسیری نه‌وانه هو و
جینگای سرسورمانه، واته با سرسورمانت له قسه و پرسیری نه‌وانه بیت که به بیزاری
ده‌برین و سرسورمانه‌وه نه‌لین و پرسیر نه‌کن: ﴿أَيُّ ذَاكَ كُنَّا رَبَّانًا﴾ نایا کاتی نیمه ب‌مرین و
بین به قول ﴿أَيُّ نَالِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ نایا بیگومان نیمه سر له نوی دروست نه‌ک‌رینه‌وه؟ واته
نایا زیندو نه‌ک‌رینه‌وه و تازه نه‌ک‌رینه‌وه؟ واته نه‌خیر شتی و نابی و جینگای
سرسورمانه ! ﴿أَوْلَيْكَ الَّذِي كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ نه‌وانه‌ی که ب‌روایان به زیندو بوونه‌وه نییه و
س‌ریان سوپر نه‌مینی له ب‌روا کردن به‌وه، نه‌وانه که‌سانیکن که ب‌روایان نه‌میناوه و ب‌روایان
نییه به پ‌روم‌ر‌دگاریان، به‌لی نه‌گمر ب‌روایان بی‌به‌خوا و بزائن خوا کی یه هرگیز شتی و
نالین، نه‌وانه دل و ژیری خویان زنجیر کردوه و به‌کاری ناهینن له‌و شته راست و ره‌وادا،
که‌واته تو‌له و سزایان له ر‌ژی دوا پیدا نه‌میه که نه‌فرموی: ﴿وَأَوْلَيْكَ الْأَعْلَلُ فِي أَعْتَابِهِمْ
وَأَوْلَيْكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه‌وانه زنجیر‌مکان وان له گ‌ردنه‌کانیاندا، نه‌وانه هاوپ‌ی یانی
ناگرن و نوساون پنیه‌وه له کاتی‌کدا نه‌وانه همیشه نه‌میننه‌وه له‌و ناگ‌ردها - خوا په‌نامان
بدات - نه‌وانه که س‌ریان سوپر نه‌مینی له زیندو بوونه‌ویان نه‌م‌نده نه‌غام و نه‌حسن په‌له
نه‌نینه‌وه لیت به تو‌له و سزا له پیش خوشی و سه‌لامه‌تیدا،

وَسْتَعِجْلُونَا بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَتْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ
عَنْ ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ
مُذَرٌّ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزَادُ

﴿وَسْتَعِجْلُونَا بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾ بهم رهنګه له پېشمهوه داوای سزا و تۆله نهکمن، یان
بهم جوړه پېش هاتنی شو کاتهی که دیارییکراوه بو سزا و تۆلهکهیان، یان وهک له(قتاده)
هوه هاتووه شو بت پرستانه نهیان گوت: نهی خواپه نهګر نه مهی محمد نهیلنی له لایهن
تووه هاتووه برد ببارینه بهسرماندا له ناسمانهوه یان سزایهکی نازار دهرمان بو بهینه،
نهوانه هرچوونی سمرنج ناهن و بیر ناکه نهوه له و هموو بهلګه و رابره ناشکرایانه،
هروره ها ته می خواریش نابن به سزاو لهناوچونی وینهی خویمان له گله رابوردووهکان که
نهوانیش پهله یان نایهوه به هاتنی سزا و تا هات و دوچاری کردن وهک نهفرموی: ﴿وَقَدْ
خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَتْ﴾ واته پهله نهینسهوه له کاتیکدا له پېش نهمانهوه چند سزا و
تۆلهیهک که لهش و جهستهی پاره پاره کردن، وهک له(ثین و عباس) هوه هاتووه - خویان
لی رازی بیت- یان چند تۆلهیهک که لهبر گهرهیی بوون به داستان و سرگوزشته که
لهناو خهلیکدا باس بکړین، ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ﴾ بیګومان پهرومردگارت
خاوهنی لیبوردنه له خهلیک لهگهل ستهم و ستهکارانیشدا، ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ﴾
بهراستی پهرومردگارت به تین و سهخته تۆله و سزا دانی. لیبوردنهکهی پېش خست له سزا
و تۆلهکهی بهرامبر پهله نانهوهکهی نهوان بو تۆله و سزا، لهوهدا دهرنهکهوی جیاوازی
نهوهی که خوای میهرهبان نهیهوی بو نهوان له جیاوازی نهوهی که نهوانه نهیانهوی بو
خویمان، کهواته لهوهوه ناشکرا نهبی که نهوانه چاوی دلایان به تهواوی کویره و نهوانه
نهونده پهستن هر بو ناګر چاکن، خوای میهرهبان نهونده خاوهن بهزهیییه قاپی لیبوردنی
لهسر پشته بو نهوهی بندهکانی له رنگهی تۆبه و پهشیمان بوونهوهوه بچنه ناو کۆشکی
لیبوردنهکهی، بهلام نهوانهی که پهست و نهحسن و هر سوورن لهسر تاوان و لهو قاپی
یهوه ناچن نهوانه نهبی تۆلهی سهخت بچیژن، نینجا همیتر نهروا لهسر شو نهفامانه و سر
سور نههینی لییان که نهفامییان لهو رادهیهدایه بهو هموو بهلګه و رابره و نیشانه روونانه

کۆتایی ناهینن و کۆرین له ناستیان و بهمۆی ئەوهوه داوای تاکه نایهت و بهلگهیه ئەکهن که خوا بینیریته خواروه، ئەفەرموی: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانهی که پڕوایان نهمیناوه و ئەلین: ﴿لَوْلَا أَنْزَلْ عَلَيْهِ آيَةً مِنْ رَبِّهِ﴾ کاشکی بهینرایهته خواروه بو سەری موعجیزهیهک له لایهن پەروردگاریهوه، مەبەستیان وینەهی ئەو موعجیزانهیه که هات بو موسا و عیسا - سەلامی خویان لی بیئت - ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكَّرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ﴾ ئەهی پینغه مەبەر تو هەر ترسینەری، واته کاری تو ئەوهیه و هیچی تر، بە دەست تو نییه وەکو پینغه مەبەرەکانی تر و بو هەموو کۆمەلێک ری نیشاندەریک بووه کاریان ترساندن و رینمۆونی بووه، نیتەر مەسەلهی موعجیزه بە دەست ئەوان نەبووه، بەلکو هەر بە دەستی پەروردگاری ئەم بوونەوه ریه.

لێرەدا دوایی هات ئەو گەردش و گەڕانه له بوونەوه و ناوچهکانی جیهاندا، نینجا دەست ئەکات به گەردش و خولانەوهیهکی تر به دل و دەرووندا له باریکی ترهوه ئەفەرموی: ﴿اللَّهُ يَكْتُمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَحْمِلُ الْأُنْثَىٰ مِنَ الْأَرْحَامِ وَمَا تَزِدُادُ﴾ خوا زانا و ناگایه بەوهی هەموو مینیه هەلی ئەپینچی و هەلی ئەگری له سکیدا و ئەوهی که مندال دانەکان کەم و کۆپی ئەکهن و ئەوهی که زیادی ئەکهن، جا وەرە ئەهی کەسێک که بیبەش نیت له فام و ژیری، وەرە بیر بکەرەوه و خەیاڵ بەاوێژە تا کەمێک تی بگەیت له فراوانی و گشتیتی زانین و ناگاداریی خوا، بیر بکەرەوه له هەرچی مینیه وا لەم دنیایدا له دەشت و له دەر له لادی و له شار لەمال و خانوو له ئەشکەوت و هەموو کون و سرز و هەموو شوینە ناشکرا و شاراوەکان، نینجا بیر بکەرەوه لەو بیچووانه که کەم و کۆپی هەیه تیا یاندا، یان زیاده و فراوانی له جەسته و قەبارەدا، وەک له (ئیبین و عباس) هوه هاتوو - خوا لیبیان رازی بیئت - یان له مانهوه له مندال داندە که لهوانهیه چوار پینچ سال ئەمینیتەوه وەک له زانایانەوه ریوایەتکراوه، یان له ژمارەهی بیچوو مەکاندا، نیتەر بهجاری یان چەند جار.

ئەگەر نەوه له ئیمامی شافعی یهوه که ئەفەرموی: پیاویکی یەمەنی هەوالی پیدام که ژنەکهی پینچ سکی کردوو و له هەموو سکیکدا پینچ مندالی بووه، هیندی ئەفەرمون مەبەست کەم و زیادهیه له خوینی حەیزدا، بەلام با تاییهتی نەکهین و ئەمەش یەکیک بیئت لەو تیر و بارانەهی که بەری ئەو گشتیتی یه بکەوی که و تهی (ما) ئەگهیهنی. وەرە بیر بکەرەوه لەو هەموو شتانه که ژمارەهی ئیمه ناگات پیا یاندا، هەمیشە دهور دراون بەزانینی خوا لەمه و پینش بی سەرەتا و ئیستا و لەداها توویشدا به بی دوایی هاتن و کۆتایی،

وَ كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَلَيْهِ الْعَيْبُ وَالشَّهَادَةُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ

مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَأَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ، وَمَنْ هُوَ مُسْتَخَفٍ بِالنَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُ، مُعَقَّبَتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ، يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ

﴿وَ كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾ هموو شتی لای خوا و له زانینی خوادا به نه دنازه به که نه تیپر نه کات لینی و نه کم نه کات ﴿عَلَيْهِ الْعَيْبُ وَالشَّهَادَةُ﴾ زانایه به هموو غیب و نادیا ری یهک و هموو هست پینکراوینک ﴿الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ﴾ گهوره یه کی پایه به رزه به سر هموو شتی کدا به رز و بلنده به سر هموو شتی کدا له زات و له زانین و له هموو سیفه ته کانیدا، کهواته گهوره تر و به رز تره له وهی که هموو دروستکراوه کانی پهی پی ببن و دهوری راه و پلهی بدن ﴿سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَأَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ﴾ یه کسانه بو خوا له لایهن نیوه وه نهو کهسه تان که وته و قسهی نهینی بکات و بیشاریته وه، وه نهو کهسه تان که ناشکرای بکات و نه بیشاریته وه ﴿وَمَنْ هُوَ مُسْتَخَفٍ بِالنَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ﴾ یه کسانه لای خوا نهو کهسهی که له شهودا خوی نه شاریته وه و نه وهی که له روزه دهر نه کوهی و ناشکرایه، نا بهم جوړه و شیوه یانه زانینی بی سنووری خوا نریک نه کات وه له تیگه یشتن و فامی کم و کوپی نیمه وه له باره ی خوا وه نیمه هرچی بلین نا چاری یه نه گینا نه بی وته و دهسته واژه ی نیمه به چری دا بکات، ﴿لَهُ، مُعَقَّبَتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ، يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ بو نهو کهسه که باسکرا له خو داشاردهر و ناشکرا هیه چه ند مه لانیکه یه که دین و به دوا ی یه کدا له کاتی کدا که پاریزهرن بوی له پیش دم و له دوا یه وه، به فرمانی خوا نه بیاریزن له زیان به وهی فرمانی خوا یه وه، هندی نه فرمان: نه بیاریزن له سزای خوا هرکاتی که گوناه ی کرد، پاراستنه که ی به وه یه که داوا ی مؤلهت و لیبور دنی بو نه کهن له خوا، هر چه ند بهم جوړه ش نه گونجی، به لام خویند نه وهی به (بامر الله) دژیه تی، کهواته با هر به پینی یه کم ته فسر بگرین، هر بهو شیوه یه به کورتی نه لنین به بی دریزه پیدان و زیادله روکesh و دهقه که نا پوین، وه که چند راو ریوا یه تیگ هاتووه لهو باره یه وه و له کتیبی ته فسر هرکان دا باسکراون، با هیچکام له وانه نه لنین، چونکه به تهواوی دنیا نین لهو ریوا یه تانه، بهس نه وهنده نه لنین: نه وانه هرچی بکن به پینی قهزا و قهدهری خوا نه جو لینه وه و وهی پاراستن له ناو چوار چیوه ی نیراده و مهیلی خوادا به وینه ی هر شتی کی تر که خوا کردیبتی به هو و سه به ب.

له پاش ئهوهى باسى گشتىتى زانىنى خوئى كرد و دهور دانى بهندهكانى بهو زانىنه، بۆيان هميه چهند مهلائيكه يهك كه پاريزگارى يان نهكات، له پاش ئهوه ئاگاداريان نهكات بهوهى كه پيوسته گوى رايهلى يان و دهين و هموالى خوئيان لهسهر خوئيانه و هرچييان بهسهر بيت سوچى خوئيانه، نه فرموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾ بهراستى هر دهسته و كۆمهلىك هر بارو حالئيكيان ببى له خوئى يان ناخوشيدا خوا نايگوى و لاينابات ههتا ئهوان بار و حالى خوئيان نهگۆرڤن به ههست و به نياز و به كردهوه، واته هرچهند خوا زانايه به هر رووداو و بهسهرهاتيك پيش بهدى هاتنى، بهلام خوا هر به پنى زانىنهكهى رهفتار و كردهوه ناكات لهگهله بندهكانى، بهلكو كاتى نهيكات كه ئهوان به كردهوهى خوئيان ئهوهى كه خوا ئهيزانى بهدى بينن، كردهوهى خوا لهگهليان له پاش كردهوهكهى ئهوانه و به پنى كردهوهكهيانه، به كورتى هرچييان بۆ ببى و بهسهر بيت له كردهوهى خوئيانهوه پيدا ئهبى و بهرهمى كردهوهى خوئيانه. لهم بارهيهوه (ئهبو شهيوخ و نيين و ئهبو شهبه و مهرهوييه) چهديسيكى قودسى ئههينن له (ئيمامى على) يهوه كه به روونى ئهه مهسهله و ئهوهى لهم ئايهته وهرنهگيرى روونى نهكاتهوه: نه فرموى: خوا نه فرموى: سوئند به عيزهت و جهلالى خووم و بهرز و بلنديى خووم بهسهر عهرشدا هر دانىشتوانى شارو هر دانىشتوانى خانهواده و مالىك، هر پياويك له دهشت و بيابانئيكدا لهسهر هر گوناھو كارئك بن كه من پيم ناخوشه، ئينجا لهوهوه بگۆرڤن بۆ گوى رايهلى ئى من كه پيم خوشه، هيچكام لهوانه نابن مهگر من نهگۆرڤم بۆ ئهوان له سزادانيان كه پييان ناخوشه، بۆ ميهره بانيم پييان كه پييان خوشه و شادمانن پنى، هيچ دانىشتوانى شارو خانهواده و مالىك هيچ پياويك نيبه له دهشت و بيابانئيكدا لهسهر بارو حال و گوى رايهلى يهكبن كه من پيم خوشه، ئينجا لهوهوه وهرگهڤڤن بۆ گوناھو نافهرمانى كه من پيم ناخوشه، هيچكام لهوانه بهو جوړه نيبه مهگر منيش نهگۆرڤم له ميهره بانى پيكرديان كه پييان خوشه بۆ سزادانيان كه پييان ناخوشه. بهراستى ئهوهى كه ئهه ئايهته نيشانى ئهدات دووشته:

- ۱- بارو ئهركيكي قورس و گران نهخاته گهردى بنده.
- ۲- ريز گرتنيكى گرنك دهربارهى بنده كه كردهوهى ئهه هو و مايهى بهدى هاتنى خواست و بهرهمى مهيل و ئيرادهى خوايه.

وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ يَقُومُ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ، وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ
 الْبَرْقَ حَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيَسْخِرُ الرِّعْدُ بِحَمْدِهِ
 وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ، وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ
 وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ﴿١٣﴾ اللَّهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ

تینجا نهو نهفامانه نهترسینتی که پهله یان نهناپوهه بو هاتنی سزاو ناخوشی، نهفرموی:
 ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ يَقُومُ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ، وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾ کاتی خوا ویستی سزا و ناخوشی یهک
 هرپاره ی هر دهسته و کوملنیک هیچگیرانه وهیک نییه بوی، واته نه بی بهدی بیت، نییه بو
 نهواته بیجگه له خوا هیچکار بدهست و یارمه تی دهرنیک. بیگومان گهرا نهوه و گپرا نهوه نییه
 بو هر شتی که خوا نیراده ی کرد بی چ خوش و چ ناخوش، چ میهره بانی و چاکه و چ سزاو
 کار، به لام لیره دا هر باسی سزا و ناخوشی کرد، چونکه شوین باسه که شوین و باسی پهله
 تانه وهی نهو نهفامانه یه به هاتنی ناخوشی پیش نهوهی پهله بنینه وه به هاتنی خوشی،
 کهواته لیره دا هم باره باس نهکات، له پیشه وه باری لیبور دنی پیش خست له سزادان تا
 دهرکوی بی ناگایی یان، لیره دا هر باسی سزای کرد که کاتی هات گهرا نهوهی بو نییه
 له بهر ترساندنیان.

تینجا گهر دش و خولانه وه یهکی تر نهکات له دل و دهر وون له لایه کی ترو له باریکی تری
 هم بوونه وه ره و چند شتیکی سه رنج راکیش و سامناک نه خاته بهر چاو، نهفرموی: ﴿هُوَ
 الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ حَوْفًا وَطَمَعًا﴾ خوا نهو کهسه یه که پزیزکه و چه خما خه تان نیشان
 نه دات له بهر ترساندن و هیوا و نومیدتان، ترساندن به وهی که شتیکی دا چله کینه ری دل و
 دهماره، هیندی جار نه بیت به ناگر و تریشقه، هر وه ها هیندی جار هو ی هاتنی لافا و نیکی
 ویران که ره وه چند جار بینراوه، له لایه کی تروه هیوا و نومید به مهی بارانیکی بیت و
 فهر داری به دوا دایت که ولاته که زیندوو نهکاتسه وه و کانیا وه کان نه ته قینی، ﴿وَيُنشِئُ
 السَّحَابَ الثِّقَالَ﴾ فراهم نه هینتی هوره قورسه کان به هو ی نهوهی ناوی زوریان پنییه و

ههنگری شو ناوه قورسهن ﴿وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ﴾ ههروه گرمه پاك و بيگمردى خوا دهرفهبرى
 له كاتيكدا وهسف و سهنا و سوپاسى نهكات ﴿وَالْمَلَكُ مِنْ حِفْتِهِ﴾ فريشتهكانيش زيكر و
 تهسيبجى خوا نهكهن لهبر ههيهت و سامناكى و بيم لهخوا ﴿وَرُزِقَ الصَّوْعُ﴾ ههروه
 تريشتهكان نهبرى و بهرلاى نهكات كه بريتين لهو ناگرهى كه له ههرو ديته خواروه بهو
 گرمه و دهنگ و نههرته سامناكهوه كه دل و دهمار دانهچلهكيئى ﴿يُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾
 ئينجا بهو تريشتهكانه دوچار نهكات و نهكات لههركهسيك كه مهيلي بكات و بيهوى،
 نهمانهى كه باسكران به هر جورپهيدا نهبن و هر هويهكيان ههبن شتيكى ناشكران لهم
 بوونههره، بههر جور تهفسير كرابن و لهسر هر راو بوچوونيك كه باسكراوه و له
 كتيبهكاندا بلاو كراوهتهوه، هم شته ناشكرايانه هن و هر كهس چارى دلى به تهواوى كويز
 نهبووييت و هر كهس ريزى خوى بگريت له پيش ههموو شتيكهوه سهرنجى شو دهسته
 قودرته نهكات كه داهينهر و فراههم هينهرى نهوانهيه كه باسكران و خرانه بهرچاو، نهبن
 بهملكهچى يهوه بپروا بينى به پهروهردگارى هم بوونههره و هم شتانهى كه باسكران بپروا
 بينى لهبر شو بارو شيهوى كه رينموونى نهكات و فرمان نهكات، بهراستى لهگهله بوونى
 شو ههموو نيشانه و بهلگه ناشكرايانهدا بى بروايسى جيگهى سهر سوپرمانه، بى بپرواكان
 جيگهى ههموو تانه و تهشهرينكن، ليتهدا دهست نيشان نهكات كه نهفرموى: ﴿رَهْمٌ
 يُجْدِلُونَ فِي اللَّهِ﴾ واته خوا شو كهسهيه كه پهروهردگار و داهينهرى شو شتانهيه كه باسكران
 له كاتيكدا كه شو بى بپرواينه دم بازي و دهمه دهمى نهكهن له خوادا و نهوپهزى قسه
 بهشهر دان نهكهن و نهيانهوى راي پپرو پوچى خويان سهرخن !! شو نهفامانه دهريارهى
 خوا بهو جورهن ﴿رَهْمٌ شَدِيدُ الْحَالِ﴾ له كاتيكدا كه خوا زور پيلانى بهتينه و كهس لهدواى شو
 دهرفناچييت، يان خوا هيزو توانينى زور بهتينه و هيچكس و هيچ شتى بهرامبر كيئى
 پيناكرى لهگهلى ﴿لَهُ دَعْوَةٌ لَّتَقَى﴾ هر بو شو ههيه نزاو لاله ليكردنى هق و راست و نزا و
 هاوار و داوا كردن لهو نهبيت راست نييه، يان هر شو شايانى پهريسته و هيچ كهسيكى تر
 شايان نييه،

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبْسِطٍ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَلِيغٍ ۚ وَمَا دُعَاةُ
 الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١١﴾ وَ لِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلْمًا لَهُمْ بِالْفُجْدِ وَالْأَصَالِ
 ﴿١٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا
 ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ

یعنی ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ﴾ ثنوا نهی بیجگه له خوا شو نهفامانه نژاو هاوار و لالهیان لی نهکهن
 ﴿لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ﴾ فایهه به هاواربانهوه و هیچ داوایهکیان وهرناگرن و داواکیهان جی
 بهجی فاکهن ﴿إِلَّا كَبْسِطٍ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ﴾ مهگه به وینهی وهرگرتن و جی بهجی کردن بو
 کسبیک که تینوو بیت و له دوروهه هر دو مشتی رابکیشی بولای ناو بو نهوهی بگاته
 بهمی ﴿وَمَا هُوَ بِبَلِيغٍ﴾ بیگومان شو ناوهش ناگاته بهمی ﴿وَمَا دُعَاةُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ دوعا و
 نژای بی پروایان له بتهکانیان هر له زایه بیون دایه و هیچ برههمنکی نییه و نابی،
 بهراستی بهو چیرۆکه زور شیرین و بهجییه و نهوپهری ناومیدی نیشان نهادات، شیوهیهکی
 زور سهیر نهخاته بهرچاو، شیوهی کهسینکی زور تینوو له دوروهه دهست رابکیشی بو ناو و
 فیم بگاتهوه به هاوار و نژا ناوهکه بیت بو بهمی، دیاره نه ناوهکه نهتوانی بیت و نه ناگای
 هیه لهو تینوو و نه ههست نهکات به نارمحتی و تینووی بهتی یکهی ! تینجا لهم کاتهدا
 که باسی شو نهفامانهی کرد که نژا و هاوار نهکهنه بتهکانیان، لهو کاتهدا جاپی نهوه نهادات
 که هرچی وا لهم بوونهوههدا سهرجهه ملکهچه بو مهیل و نیرامی خوا پینی خوش بیت یان
 نه، هیچ شتیک ناتوانی سهریچی بکات لینی، نهفهرموی: ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلْمًا لَهُمْ بِالْفُجْدِ وَالْأَصَالِ﴾ هر بو خوا ملکهچ و داماره به بی سهریچی هرکس وا له
 ناسمانهکان و زهویدا لهکاتیکدا به نارزهوو و پینخوشی و به بی بیزارلی و پیناخوشی، واته

ھەموو كەس بېروادار و بى بېروا ملكەچن بۇ خوا ھەموو كاروبارى بە پىنى مەيل و ئىرادەى
 خوايە، بەلكو سىبەرەكانيان لە بەيانيان و لای ئىوارەكانىش ھەر ملكەچ و داماون لەبەردەم
 مەيل و ئىرادەى خوا و بە پىنى ئەو گۆرپىن و زىياد و كەم ئەكەن، ئەوھتا بەيانيان سىبەرەكان
 بەرەو رۆژئاوا ئەوپەرى رادە و ئەندازەى سىبەرى دارەكان درىژ ئەبن تا نيوەرۆ، ئىنجا كەم و
 كورت ئەبنەو و بەرەو رۆژھەلات دەست ئەكەن بەزىياد بوون و درىژ بوون تا ئەگەنە ئەوپەرى
 رادەى خۆيان، ھەرەھا لە ھەموو رۆژىك بە بى گۆرپان و وەستان لە ھەموو رۆژىكدا تا دنيا
 دنيايە ! مەبەست بەم سۆزەيە لىرەدا ئەو ملكەچى و بەر حوكمى يەيە، بە سوجدە ناوى برد
 كە باسەكە باسى نزاو عىبادەت و پەرستەنە و سوجدەش ئەوپەرى نىشانەى پەرستەنە ! پاكى
 و بىگەردى بۇ ئەم قورنانه و بۇ نىرەرى قورنانهكە. ئىنجا لەم كاتەدا بە لاقرتى پىكرەنەو
 چەند پەرسىارىك ئاراستەى ئەو نەفامانە ئەكات كە بەراستى شاىستەى ئەوھن ھەر رىسوا
 بگرىن و لاقرتییان پى بگرى.

ئەفەرموى: ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئەى پىغەمبەر پەرسىار بەكە لەوانە و بلى ئايا كى يە
 پەرەردگارى ئاسمانەكان و زەوى، لە كاتىكدا ھەموو كەس بە خۆيان و سىبەرەكانىشيانەو
 وان لە قەبزەى قودرەتى خوادا پىيان خۆش بىت يان پىيان ناخۆش بىت؟ ئەو پەرسىارىك
 نىە داواى وەلامىيان لى بگرى، چونكە لە ئايەتەكەى پىشووودا وەلامى ھەيە، بەلكو ئەو
 پەرسىارە بۇ ئەوھيە وەلامەكەى بىيستن بە گوتن، بىگومان بەچا و ئەيىبن و وەلامەكەى
 ناشكرايە، لەبەر ئەو فەرمان ئەدات كە پىغەمبەر(ص) وەلامەكەش بداتەو، ئەوھتا
 ئەفەرموى: ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلى خوا پەرەردگار و فەرمان دەر و فەرمان رەوايە. ئىنجا بە بىزارى
 دەرپىنەو پەرسىارىان لى بەكە، ﴿قُلْ﴾ بلى پىيان: ﴿أَتَأْتِدُنَّ مِنْ دُونِهِ آلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ شَيْئًا وَلَا
 سِرًّا﴾ دەى ئايا ئىوہ بىجگە لە خوا بىرار ئەدەن چەند دروستكار و كاربەدەستىكى بى نرخ و

دهسته پاچه که خاوهنی هیچ سوود و قازانجیک نین بو خویان که بوی پهیدا بکن، خاوهنی
 هیچ زیانیک نین که بهرگری بکن له خویان چ جای بو ئیوه که نهیان پهرستن؟ مهبست له
 پرسپاره بیزاری لیدهرپرینه له باوهرو کردهومکهی نهوان، چونکه ناشکرایه که نهو بی نرخ و
 دهسته پاچانهیان بریار داوه به هاوبهشی خوا و نهیان پهرستن. نینجا چند پرسپاری تریان
 لی بکه، بو نهوهی راو بریارمهکیان نیشان بدهیت به شتیکی پووجهل و ناهق و بهتال، بهم
 وهنگه ﴿قُلْ﴾ پییان بلی: ﴿مَلَّ سَتَرِ الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ﴾ نایا کویرو چاوساغ یهکسانن و وهک یهک
 وان؟ ﴿أَمْ مَلَّ سَتَرِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ﴾ واته نهوه لی گهپی و نهه پرسپارهی تر بکه: نایا تاریکی
 یهکان و رووناکي یهکسانن و وهک یهک وان؟ واته هق و ناهق جیاوازن له یهکتر به وینهی
 جیاوازی کویرو چاوساغ و تاریکی و رووناکي، بیجگه لهوه دهست نیشان نهکات بهوه که
 بی پروا کویره و نابینا، پروادار چاوساغ و بینایه، حالی بی پروا وهک تاریکی یه و حالی
 پروادار نوور و رووناکي یه، بهلی شتیکی راسته کویر شتی ناشکرا نابینی، بی پرواش نهو
 هقه روونه ههست پی ناکات، ههروهها بی پروایی تهه و تاریکی یه بهسه دل و
 نهروونهوه و بهرگری نهکات له ناسین و زانینی هق، نیمان و پروا نوور و رووناکي یه که دل
 و نهروون زانا نهکات و وریا و ههست هوش داریان نهکات و بهجوانی هق و ناهق له یهک
 جیا نهکانهوه، له چند شوینیکدا قورنان تاریکی و رووناکي گنراوه به وینه و چیروک بو بی
 پروایی و ناهق و پروا و هق، له ههموو شوینانهدا تاریکی یهکهی به کو(جمع) هیناوه و
 رووناکي یهکه به تاک، نهوهش دهست نیشانه بهوه که بی پروایی و ناهق چند جور و
 شیوهیهکه پروا و هق هر یهک جور و یهک شیوهیه، بهلی دیاره و ناشکرایه که قورنان نهبی
 ههموو شتیکی هر راست و رهوا و بهجی بی، نینجا واز نههینی له پرسپارهکانی پیشوو و
 نهکویرنهوه بو نهه پرسپاره، نهمانه پرسپار نین،

أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَّاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾ أَنْزَلَ

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا

بەلکو له شیوهی پرسیار دان: ﴿أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ﴾ ئەبی نایا ئەوانە چەند
هاوبەشیکیان گێراوه و داناوه بۆ خوا که شتیان داهینایی و دروستکردیی وەک داهینان و
دروستکردنی خوا، ﴿تَشَبَّهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ﴾ تا بەهۆی ئەوەوە دروستکراوەکانیان لێ بەشیوی و
نەزانن کام هینی خوایه و کام هینی بتهکانه، کهواته ئەگەر وا بوایه، ئەوانه عوزر و بەهانهیان
ئەبوو له پەرستنی ئەو بتانەدا، چونکه ئەو کاته ریی یان هەبوو بڵین: ئەمانیش وەک خوا
دروستکراویان هیه، کهواته ئەمانیش وەک خوا شایان و شایستەیی پەرستنن؟ بەراستی
ئەمە لاقرتی پێکردنیکی دل تەزینە بۆ ئەو نەفامانە که نەزانن بتهکانیان دروستکراویکی بێ
نرخه و دەسته پاچەن و ئەیان زانی و دانیشیان ئەنا بەوەدا که ئەم بوونەنومره خوا دروستی
کردوو، جا لەبەر ئەوە ئەبی بەدوای ئەم شیوه پرسیارەدا ئەمە بێت که ئەفەرموی: ﴿قُلِ اللَّهُ
خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ بلی: خوا داهینەر و دروستکاری هەموو شتیکیه ﴿وَهُوَ الْوَّاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ هەر ئەو تاک و
تەنهای زالە بەسەر هەموو شتیکیدا، بێگومان وینە و چیرۆک زۆر بەکاره بۆ نیشاندان و
پێناسینی مەبەست، لەبەر ئەوە له قورئاندا ئەو هەموو وینە و چیرۆکه هاتوون، جا لەبەر ئەو
بارە ئەوا لێرەدا دوو چیرۆک و وینە تر ئەهینیتەرە بۆ هەق و ناهەق، بۆ نزا و پەرستنی
هەمیشەیی و نەهەتار و پەرستن و نزای دانەمەزراو و فەوتار، بۆ هەق و خیری دامەزراو و
لەسەرخۆ، بۆ شەر و ناهەقی، یان ئیش کەر و توارە، یەكەم ئەفەرموی: ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾
هیناویەتی و ئەهینیتە خوارووە ئاو لەلای ئاسمان و لای سەرۆه ﴿فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا﴾
بەهۆی ئەوەوە چەند شیو و دۆلیک لافاوی هەلئەنیشی بە ئەندازەیی خویان. واتە بەو
ئەندازەیی که بۆی دیاریکراوه بە پێی کاردروستی خوا، یان بە ئەندازەیی ئەو شیو و دۆلانە
که جیاوان له زۆری و کهمیدا.

وَحَمَلَ السَّبِيلَ زَيْدًا رَابِعًا وَمَتَا يُوْدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ جَلِيَّةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَيْدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ
وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُتُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿٧﴾
يَبِينُ اسْتَجَابُوا لِلرَّيْبِ الْحُسْنَى وَالذِّبْنَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ
مَعَهُ لَاقْتَدُوا بِهِ ؕ أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَنَسِ الْأَهَادُ ﴿١٨﴾

﴿فَحَمَلَ السَّبِيلَ زَيْدًا رَابِعًا﴾ نینجا نهو لافاوه خهوش و خال و کف و چله و چهپهلی
مهلهگری و نهیننی. چیرۆکی دووم نهفرموی: ﴿وَمَتَا يُوْدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ﴾ لهو شتانهی که
خهلی ناگری لهسر تاو نهدهن و ههلی نهگریزن لهناو ناگرهکهدا، یان له کاتیکیدا نهو شتانه
وان لهناو ناگردا، نهو شتانهش وهک ئالتون و زیو و ئاسن و مس که بهو جوړه یان لی نهکن
﴿بِغَاءَ جَلِيَّةٍ أَوْ مَتَاعٍ﴾ به نیازی دروستکردنی خشل و زیومر که له ئالتون و زیوهکه پیکدیت،
یان به نیازی شتیکی تر که سودی لی وهرنهگری وهک نهو ههموو قاپ و قاچاغ و شتانی تره
که پیوستی هیهه پیمان له ژبانی دنیا، جا لهو شتانهدا که ناگریان لهسر تاو نهدهن و
سوریان نهکه نهوه پهیدا نهبی ﴿زَيْدٌ مِثْلَهُ﴾ کهف و چله و چهپهلی یهک به وینهی نهو چله و
چهپهلی یهه که لافاوهکه نهیهیننی ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ﴾ بهو جوړه باس و خواسه
نایاب و گرنگه خوا باسی ههق و بهتال نهکات و وینه و چیرۆکیان بو نهیهینتیهوه، واته شته
پاک و خاوینهکان نهکات به وینه و چیرۆک بو ههق، کهف و چله و چهپهلی یهکه نهکات به
وینه و چیرۆک بو ناههق و بهتالهکه ﴿فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً﴾ نینجا کهف و چله و چهپهلی
یهکان نهپون به تو درای و نامینتیهوه ﴿وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ﴾ نهوی که سود نهگهیهنی به
خهلی وهک تاوه پالفتکه له وینهی یهکه مدا و ئالتون و زیو و مسه خاوین و پالفتکه له
وینهی دووم. ﴿يَمْكُتُ فِي الْأَرْضِ﴾ نهوه نهیهینتیهوه و جیگیر و دامهزراو نهبی له زهویدا،
بهراستی هردوو وینهکه نهوهنده ریک و راست و بهجین سهر سوپ نهیننی لیمان، بهراستی
بهوادار نهبی نهوپهپی راده دلخوش و شادمان بیت بهو بهروا و ئایینه ههق و راستهه که
لهسهریهتی و چاوله بهری چاکه و بههرهکهی خوابی که به میهرهبانی خوی پنی بهخشیوه،
نینجا بهراستی هردوو چیرۆکهکه زور راست و روونکهروهی مه بهستهکن، نهوهتا ناههق و
بهتال که شتیکی بهد و پیسه له یهکه جاروه نهو نهیینری و وا به دهرهوه و بهرز بووهتهوه،
ههق و راستی یهکه دهرناکهوی و داشاروه، که چی نهیینری ناههق و بهتالهکه ون نهبی و

نامینی و وهك هر نهبوویی، به لأم به مرجی هول و تیکوشان بیی بؤ نه هیشتن و لابردنی،
 كهواته پیویسته برودار نهووستی و تیکوشان بکات و نهترسی له ناهق هرچهند به
 روکوش و روالت بهرز بوویته وه و بافیشی کردبیته خوی، ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ بهو جور
 و شیوه نایابه خوا چیرۆك و وینهکان باس نهکات و نهیانهیته وه و دوا روژی بانگهوازی
 راست و عهقیده و بیر و باوره پاک و وتار و کرداری راست و پاک روون نهکاتوه و نهیان
 خاته بهرچاو، نینجا نهفرموی: ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحَسَنَ﴾ بؤ نهوانهی که گوی رایهلی
 نهکن بؤ پورهردگاریان و نهچن بهدم بانگ و بانگهوازه که یه وه، بؤ نهوانه ههیه نهجرو
 پاداشتی جوان و شیرین که بهمهشته، وهك (قتاده) نهفرموی. یان ژیانی پاک و خاوین بهبی
 تم و لیلی، وهك (مجاهد) نهفرموی. ﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لِلَّهِ﴾ نهوانهی که گوی رایهلی یان
 نهکردبی و نهچووین بهدم بانگهواز کردنه که ی خاوه و برویان نههینابی بهو ههقه روون و
 ناشکرایه دووچاری سزا نهبن به جور: ﴿لَوْ أَنَّ لَهُمْ مِثْلَ الْأَرْضِ جِيعًا﴾ نهگمر بیی بؤیان
 هرچی و له زهویدا هه موو به سهرجهم ﴿مِثْلَهُ مَعَهُ﴾ وینهی نهووش ﴿لَا تَنْدَرُونَ﴾
 فیداکاری پی نهکن و نهیدهن له پیناوی رزگار بوونیان لهو سزایه ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ﴾
 نهوانه بؤیان ههیه حیسابی سهخت و بهد ﴿وَمَا أُولَئِكَ بِمُعْجِزِينَ﴾ جی و شوینی گهرانهویان
 دۆزهخه ﴿رِيشَ لَهَا﴾ بهد و خراپه نیشته جیی نهوانه، واته دۆزهخ، یان نهو شوینهی که
 ناماده کراوه بؤیان، بهراستی لاقرتی کردنیکی دل تهزینه ناوبردنی جی و شوینه که یان
 به (مهاد) که له زمانی عهرهیدا ناوه بؤ جیی نارام گرتن و حهوانه وه.

لهپاش نیشاندانی نهو هه موو شته گرنگانه له ناوچهکانی بوونهوهر و لهناو دهروون که
 نهم یه که می سورهته هینانی و خستنیه بهرچاو، بهشی دووم نهوا دهست نهکات به
 دهستکاری کردن و داچلهکاندن ویزدان و ژیری، لهبارهی وهی و پهیام و مهسهلهی تاک و
 تهنهایی خوا و هاویهش رهوادهران، مهسهلهی داوا کردنی موعجیزه له لایهن بی برواکانه وه و
 پهله نانهویان به هاتنی ههرهشه و روژی دواپی. نهم گهران و گهردشه دهست پی نهکات به
 باسی سروشتی پروا و سروشتی بی پروایی، یه کهم داننه بی زانین و دووم به کویری و
 نابینایی، سروشتی بروداران و بی پرواکان و سیفیه و نیشانهی ههردولا، به دواي نهوهدا
 چهشمه ندازی له چهشمه ندازهکانی روژی دواپی نهخاته بهرچاو، باسی نازو ریژی بروداران
 و سزای سهختی بی برواکان نهکات، ههروهها چهند شتی تر که له کاتی خویدا - به
 یارمهتی خوا - پیی نهگهین.

﴿أَفَن يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَذَّكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١١﴾ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثُق ﴿١٢﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿١٣﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً

یه‌کم مسله که باسی نهکات مسله‌ی وحی یه، له سه‌هتای سوره‌ته که‌دا باسی نهکات، لی‌ره‌دا جاریکی تر باسی نهکات‌هوه به جور و شیوه‌یه‌کی تازه. نه‌فرموی: ﴿أَفَن يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمْ هُوَ أَعْمَىٰ﴾ نایا که‌سیک که بزانی نه‌وه‌ی که هینراوه‌ته خواره‌وه بولای تو له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت‌هوه هر نه‌وه هق و راسته، به وینه‌ی که‌سیکه که کویر بیت؟ واته که‌سیک که زانا بیت به‌وه وه که‌سیکه که نه‌زان بیت، به‌لام له‌باتی نه‌زان کویری فرمو. له‌به‌ر ناشیرین کردنی حالی نه‌و نه‌زانه، له راستیشدا نه‌و که‌سه کویری راسته‌قینه‌یه که بریتیه له که‌سیک که چاوی دلی کویر بیت، چونکه هوی نه‌زانی کویری چاوی نییه، به‌لکو کویری دله، بیگومان هرکه‌سی چاوی دلی کویر نبی نه‌زانی و بپوای همیه که نه‌م قورثانه هق و راسته، خه‌لکی به‌رام‌به‌ر نه‌م شته راسته دوو جورن: به‌شیک چاوی دلی بینایه و که‌واته نه‌زانی و هه‌ست نهکات به‌و شته راست و روونه، به‌شیک تر هرچهند چاوی سه‌ری بینا بیت، به‌لام چاوی دلی کویره، که‌واته نه‌و شته راسته نایینی هرچهند روون و ناشکرایه و به‌ه‌موو جور راستی یه‌که‌شی بو روون نه‌کرت‌هوه به‌ه‌لگه و نیشانه و چیروک وه نه‌فرموی: ﴿إِنَّمَا يَذَّكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ هر نه‌وانه بیر نه‌که‌نه‌وه و ناموزگاری و مرثه‌گرن که خاوه‌نی ژیرسی یه‌کی پاک و خاوینن، که‌واته هه‌قیان بیر خرایه‌وه به‌باشی و عری نه‌گرن و به‌دل هه‌ستی پی نه‌که‌ن، ئینجا سیف‌ت و نیشانه‌ی نه‌و خاوه‌ن ژیرسی یانه باس نهکات و نه‌فرموی: ﴿الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثُق﴾ نه‌وان که‌سانیکن که عهد و په‌یمانی خوا به‌جی نه‌هینن و نه‌وه‌ی که به‌لین و برپاریان داوه له‌سه‌ر خویمان هه‌لنه‌سن پینی و نه‌و

پهیمانهی که خویان بهستوه پئی یهوه و گرییان داوه لهسر خویان هلی ناروشیننوه، نهو عهد و پهیمانی خوا نهگریتموه که یهکم و گهرهترین پهیمانی پروایه و دور جوری هیه:

۱- نهو پهیمانه سروشتی یهیه که پهیوهسته به بوونهوهر و نهو سروشته ههست نهکات به بوونی داهینهریک که ههموو شت به مهیلی نهو پهیدا نهبی و ههموو شت له دهستی قودرتهی نهو دایه، نهبی ههموو شت ههر له نهو بناسری و ههر نهو پهپرستی.

۲- نهو پهیمانه تازهیه که لهگهله پیغهمبهراندا بهسترا که خوا رهوانهی کردن بۆ نهوهی نهو پهیمانه تازه بکنهوه به بندهکانی خوا و پهیمانه کۆنهکیان بیر بکنهوه و روونی بکنهوه بویان، داخوازی نهو پهیمانی پروایه روون بکنهوه بویان که بریتی یه له ملکهچی تنها بۆ خوا، فرمانبهری خوا و ههلسان به کردهوی چاک و خۆپاریزی، دور کوهتنهوه له کردهوه و رهوشتی بهد و خراب، روو کردنه خواو پشت بهستن تنها بهو. ئینجا نهو پهیمانه لهگهله خوادا بنهرت و بناغیه بۆ ههموو پهیمانهکانی تر که نهپرستی لهگهله بندهکانی خوادا، ئیتر پیغهمبهران یان خهلمکی تر، خزم و خویش یان بیگانه. یهکه یهکه یان به کۆمهله، چونکه نهو کسهی که چاودیری و پاریزگاری پهیمانی گهره بکات نهبی چاودیری و پاریزگاری ههموو پهیمان و بهلیننهکانی تر بکات که فرمان و رهزامندی خوی لهسر بینت، کهواته نهو بهلین و پهیمانه گهرهیه بنهرتیکه که کۆشکی ژبان لهسر نهو راگیر و دامهزراوه، ههرچهند نهو بناغه و بنهرته ههموو کارو کردهوی چاک نهگریتموه.

بهلام لهبهر گرنگی و زیاده روونکردنهوه به تایبتهی نهو چهند سیفت و نیشانهیش

باس نهکات و وهک سهر بهخۆ نیشانیان نهکات:

۱- ﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ نهو کهسانهی که پهیوهندی نهکن بهوهی که خوا

فرمانیداوه پهیوهندی پیوه بکری ئاوا به کورتی ئیفهرموی و پهیوهندی پیوه کراوه که باس ناکات به دریزی، چونکه نهو دروزه پیدانه لیهدا مبهست نییه، بهلکو مبهستهکه نهوهیه که گوئی رایهلی و فرمانبهری تهواو بکن به بی لادان و پنج و

پهنا، ناخري فايتهکه دهست نيشان نهکات بهر هسته‌ی که نه‌بی ببی له دهر و نیا ندا له‌گه‌ل نهو گوی رایله‌ی یه تیرو ته‌واوهدا که نه‌فهرموی: ﴿وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ﴾ بیم و ترس نه‌کن له په‌روهردگاریان و نه‌ترسن له به‌دی و سه‌ختی حساب و په‌رسیاریان، که‌واته ژیرن خو‌یان حساب و په‌رسیار له خو‌یان نه‌کن په‌نش هاتنی رۆژی دوا‌یی، وته‌ی ﴿بخشون﴾ و ﴿بخافون﴾ هرچه‌ند زانایان به جیا‌وازیان داناون، به‌لام له راستیدا جیا‌واز نین، به‌س نه‌مه راسته‌که (راغبی نه‌سفه‌هانی) نه‌فهرموی: یه‌که‌م ترسینه‌که که به‌گوره‌گرتن و به‌گرتن گرتنی له‌گه‌ل بی‌ت سه‌بارت به‌ترس لی‌کراوه‌که.

۲- نه‌فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ نه‌وانه‌ی که خو‌گری یان‌کرد و خو‌گرن له‌بهر به‌دوا‌گه‌رانی ره‌زامه‌ندی خوا و هر له‌بهر نه‌وه نو‌یژیان به‌رینک و راستی به‌جیه‌یناوه و به‌جی نه‌هینن.

۳- نه‌فهرموی: ﴿وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ له‌وه‌ی که په‌یمان داون و کردو‌مانه به‌به‌ش و رۆژی یان، هیندی نه‌دهن به‌خه‌لکی به‌نه‌ینی و به‌ناشکرا، به‌نه‌ینی له‌کاتی‌کدا که به‌نه‌ینی باشتر بی‌ت، وه‌ک له‌بهر مه‌ترسی له‌روپامایی و ناو و شو‌رت، یان له‌بهر پاراستنی نابرووی نه‌و که‌سه‌ی که پی‌ی نه‌به‌خشری، به‌ناشکرا کاتی‌کات‌ی ناشکرا کردن باش بی‌ت وه‌ک به‌نیازی نه‌وه‌ی خه‌لکی چاوی لی‌بکن، یان له‌بهر نه‌وه‌ی دهری برن که گوی رایله‌ی شمع نه‌کات و ملکه‌چه بو‌فرمانی شمع، یان له‌بهر نه‌وه‌ی که نه‌یدات زه‌کاته و فره‌زه له‌سه‌ری و به‌ناشکرا نه‌یدات تا به‌فاسق و گونا‌ه‌کار سه‌یر نه‌کری. هرکام له‌نه‌ینی و ناشکرا کردن جی و شو‌ینی خو‌ی هیه و نه‌ناسری، به‌هرکام به‌خشینی مال به‌ره‌میکی گه‌وره‌ی هیه له‌ژاندا، هو‌ی په‌کهنانی بریه‌تی و خو‌ش ویستنه، مایه‌ی پاک‌کردنه‌وه‌ی دهر و نه، دهر و نی‌خواهن مال له‌چروکی و چاو برسیتی و دهر و نی‌پی به‌خشراو له‌حه‌سادت و کینه، نیشانه‌یه له‌سه‌ر پاک و

خاوينى گەل و كۆمەل، كۆمەكى و دەست گېزىسى و دەست گرتىنى نىوانيان، ھۆيەكە لە
ھۆيەكانى نەھىشتىنى دامامى و ھەزارى.

۴- یهکی تر لہو شتہ گرنگانہی کہ بہ تاییہتی باسیان نکات نامیہ کہ
 نہفرموی: ﴿رَبِّدْرُهُوت بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ﴾ بہ چاکہ ہرگری خراپہ نکہن، واتہ ہرامبہر بہ
 خراپہ چاکہ نکہن، بہ لام نموہ بؤ کار و کردموہ و ماملہی نیوان خلکی یہ نک لہ
 بارہی نایینموہ، بہ لکو لہوہدا نمبی ہرگری بگری بہ گویرہی نمو حدیسہی کہ
 نہفرموی: ہرکس لہ نیوہ بی شرعی یہکی بینی، نمبی ہرگری بہ دہست و بہ زور،
 نکہر بہوہ نہیتوانی بہ قسہ و بہ زمان، نکہر بہوش نہیتوانی نمبی بہدل و بہم
 رہنگہ بیزار بیٹ و خہشمدار بیٹ لئی و نیش بکات بہ دلی و نیازی وابی ہرکات
 دہسلاتی بوو نہیہیلی. نینجا نہفرموی: بہ بی نموانہ ہروا نییہ و نامینی نہندازہی
 ناوکہ و دانویلہی خہرتلہیک. واتہ بہ ہروادار نامینی، ہرہاستی کارہکمان زور
 سہخت و سامناکہ و زوریہی خلکی بی ناگاہی لئی، جا لہبہر نمویہ نیمامی نکہمد
 - خوای لی رازی بیٹ - نہفرموی: ہرکس بہ پنی نمو حدیسہ رہفتار نکات بی
 ہرواہی و لہ ریزی ہرواداران دہرئہچی. نینجا با ہزانری کہ نمو چاکہ کردنہ ہرامبہر بہ
 خراپہ کاتیکہ کہ بہو چاکہیہ خراپہکہر کوتایی بینی بہ خراپہکہی، بہ لام نکہر بہوہ
 خراپتر بوو و لہخوی گؤدا و باپی بوو، لہو کاتہدا چاکہکردن خراپہیہ و نمبی ہرگری
 بگری ﴿أَوْلَيْتِكَ لَمْ عَقَبِي الدَّارِ﴾ نموانہی کہ خاومنی نمو سیفت و نیشانانہن بؤ نموانہ
 ہمیہ پاشہروژی نم دنیاہیہ کہ بہہشتہ، چونکہ پاشہروژی راستہقینہ کہ گوترا
 مہبہست بہہشتہ وک نہفرموی: ﴿الْمَقْبَلَةُ الْمُنَوَّرَاتِ﴾ مہبہست نموہ نییہ کہ نمو پاشہ
 روژہ تاییہتیہ ہر بہوانہی کہ باسکران، بہ لکو مہبہست نمویہ نموانہ نمو پاشہ
 روژہیان بؤ ہمیہ نیتہر با کسانہی تریش بؤیان ببی، وک گوناہبارانی کہ بہ ہرواہ
 مردبن کہ لہ پاش سزادان ہر نہچنہ بہہشت، نکہر بلین و بہ شیوہی تاییہتی
 کردن واتا و تہفسیری بکہینموہ وک ہیندی نہفرمون نمبی بلین: نمو پاشہ روژہ ہر
 بؤ نموانہ ہمیہ بہ بی سزادان، تا ہیچ گری و دزاییہتی پمیدا نمبی لہ نیوان نم
 نایہتموہ و نمو ہموو حدیسہ سہحیحانہدا کہ بہہشت نمکن بہ دواروژی ہر
 کسینک کہ بہ ہرواہ ہمری، نیتہر ہرچہند گوناہبار بیٹ و سزای ہدی.

جَنَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾

سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾

نینجا پاشه رۆژمه که روون نهکاتوره بهوهی که نهفرموی: ﴿جَنَّتْ عَدْنٌ﴾ واته بۆ نهوانه هیه بههشت و باخاتی نیشته جینی و مانهوه به همیشمی. له کاتیگدا و به شیوهیهک ﴿يَدْخُلُونَهَا﴾ نهوانه نهچنه ناویهوه ﴿وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ﴾ نهوانهش که سالحن له باوک و دایکهکانیان و ژن و هوسرهکانیان و نهولاد و نهوهکانیان، نهمانهش که نهچن بههوی چاکی و سهلاحتی خویان نهچن، بهلام ریز نهگیرین به کوپوونهوهیان و گهیشتیان به یهک، یان نهمانه بههوی کردهوهی خویان شایستهی نهو راده و پله بهرزه نین، بهلام خوا بهرزیان نهکاتوره بۆ راده و پلهی نهو زۆر چاکانه لهبر زیده ریزگرتنیان، وهک دهرنهکوی له نایهتی سورهتی (الطور) که نهفرموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِذْنِ اللَّفْقَائِيِّمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا آتَنَّهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ رِشْوَةٌ﴾، لهسهر هر بار نهو یهگرتن و کوپوونهوهیه بههره و خوشی یهکی تره خوی میهرهبان نهیهخشی به بهنده بروادارهکانی - داواکارین خوا بی بهشمان نهکات و بهشدارمان بکات لهوهدا -

نهوانه بهو خوشی و شادومانی بهوه وان له جی و شوینی خویاندا، ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ فریشتهکان نهچن بۆلیان له ههموو قاپی یهکهوه، قاپی مهزلهکانیانهوه وهک له چند ریوایهتیگدا هاتوره، یان له ههموو قاپی چاکهکانیانهوه که همرکام له نویز و رۆژ و کردهوهکانی تر قاپی تایبهتیان هیه ﴿سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ﴾ له کاتیگدا نهلین پییان: سهلامتان لهسهر بیته نهوهش مزگینی تیدایه به سهلامتی یان به همیشمی، یان سهلامتان لی نهکین بههوی خوگرتنتان له دنیاادا. پاشه رۆژی دنیااتان چاک بوو، واته نهه بههشت و خوشی و شادومانی یه. بهراستی زمان و قهلمی نیمه کول و کۆله له دهستهواژه و نویسی نهو بههره و خوشی یه که نهه نایهتانه نیسانی نهدهن، نازانین چی بلین و چی بنوسین.

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
 أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٥﴾ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ
 الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَعٌ ﴿٥٦﴾

نينجا بهرامبر هم دسته و کومله بهرز و بهریز و خوا پنداوانه و دسته و کوملی
 هست و بی نرخ و سیاچاره دینه بهرچاو که ده‌ریاره‌یان نه‌فرموی: ﴿وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ
 بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ نه‌وانه‌ی که په‌یمانی خوا هه‌لئوره‌شیننموره له‌پاش به‌میز کردن و به‌ستنموره‌ی
 خویان پنیه‌وه و به‌لین و به‌ریاریان بدن له‌سهری، په‌یمان له‌سهر نه‌و بارو جوړه‌ی که له
 نایه‌تی پنیشوودا باسکرا ﴿وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ و نه‌پپچپن نه‌وه‌ی که خوا
 فرمانیداره به په‌یوه‌ندی کردن پنیه‌وه ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ خراپه‌کاری نه‌کن له ولاتدا
 بهرامبر چاکه و کرده‌وه چاکه‌کان که دسته‌ی چاکان و چاره‌نووسیان نه‌مه‌یه که نه‌فرموی:
 ﴿أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ نه‌وانه بو‌یان هه‌یه نه‌فرین و دووری له میهره‌بانی خوا و
 ده‌رکردن له قاپی به‌زه‌یی خوا - خوا په‌نامان بدات له‌و چاره ره‌شیه - نه‌و بی به‌روا و
 نه‌فامانه خو‌ش‌نود و که‌یف خو‌شن به‌م ژبانی دنیا و نیعمه‌ته‌که‌ی که نه‌روا و نامینیت‌ه‌وه
 به‌موی نه‌وه‌وه چاو هه‌لئاخن بو‌روژی دوا‌یی و ناز و نیعمه‌ته نه‌پراوه‌که‌ی، له‌گه‌ل نه‌وه‌دا
 هه‌موو نیعمه‌ت هر به دست خوا‌یه و نه‌و فراوانی نه‌کات یان کم و کورتی نه‌کات. که‌واته
 له دنیا و له روژی دوا‌ییدا هه‌موو کاروبار به‌کسانه و به‌ده‌ست نه‌وه. نه‌گه‌ر نه‌وانه به‌دوا‌ی
 ده‌ست‌که‌وتی روژی دوا‌ییدا بگه‌رین زیان ناگه‌یه‌نی به‌ روژی و نیعمه‌تی دنیا‌یان و نابیته‌ هو‌ی
 بی به‌شی یان، به‌لام خه‌ریک بو‌ونیان هر به به‌شی دنیا‌وه هو‌ی بی به‌شی یانه بو‌ روژی
 دوا‌یی که هه‌موو نیعمه‌ت و روژی و روژی دنیا له‌چار به‌ش و نیعمه‌تی روژی دوا‌ییدا
 شتیکی زور که‌مه وه‌ک ده‌ست نیشان نه‌کات

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ

﴿٢٧﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾ الَّذِينَ

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحَسُنَ مَا فِي كِتَابِ ﴿٢٩﴾ كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ

قَبْلِهَا أُمَمٌ لَتَتْلُوا عَلَيهِمُ الَّذِينَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ

تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾

بهوانه و نه فرموی: ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ خوا رۆزی زۆر نهکات و به لیشاوه نهیدا
بو هر که سیک که خوا خوی مهیلی بی، کهم و کورتیشی نهکات، ﴿مَرَفْرُرًا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ نهوانه
که یف خوش بوون له دنیادا به ژیا نی دنیا و هر چاویان بریو ته نهو، ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ
إِلَّا مَتَاعٌ﴾ له کاتیکدا ژیا نی دنیا له چا و ژیا نی رۆزی دوا ییدا هیچ نییه بیجگه له شتیکی کهم و
هموو تویشوو و نانیکی به پهله که ناماده نه کری بو که سیک سیه فری، یان نان و خوراکی
که نه دری به شوان.

له پیشهوه دهست نیشانی کرد به وهی نهو بی بریوانه کویرن، جا نهوا لیرودا هیندی له
به ره می کویری یه که یان باس نهکات که نهوانه نهو هموو به لگه و نیشانه بوونه وهی یانه
نابینن و نهو قورنانه یان بهس نییه به به لگه و موعجیزه و داوای به لگه و موعجیزه نهکن، له
بهشی یه که می سوره ته که دا باسی نه می کرد لییا نهوه، دم کوتی کردن به وهی که پیغه مبر
هر ترسینه ره و موعجیزه و به لگه هر به دهست خواجه، لیرودا بهمه دم کوتیان نهکات که
هوی رینمونی و گومپایی هر به مهیل و تیرادهی خواجه و هر که س بگه ریته وه بولای خوا
رینمونی نهکات وه که فرموی: ﴿رَبِّقُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نهوانه ی که بریوان نه هیناوه و بی
بریوان نه لین، ﴿لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ با له لایه ن پرورده گاری یه وه نایهت و موعجیزه یه
به نیرایه ته خواره وه بو سهری ﴿قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ﴾ نهی پیغه مبر له

وه لأمی نهوانه دا بلی: به راستی خوا مهیلی هرکسی بی گومرای نهکات، رینمونی
 هرکسینک نهکات بولای خوی و نهیخاته سر رینگه راستهکهی خوی که نهو کهسه
 گهراپیتوه بولای خوی و روی کردبیته نهو نایینه ههقهی که رینمونی کراوه بوی، واته
 نایهت و بهلگه و موعجیزه خه لکی راناکیشی بو پرواهینان، بهلکو پرواهینان هوی تایبهتی
 خوی ههیه که بریتیه له گهراپانهوی بنده بولای خوا و روو کردنی بهلای خوا. هرکس بهو
 جوړه بیت خوا نهیخاته سر رینگه راستهکهی خوی، نهو کهسه شایستهیه بو نهوهی خوا
 بههرمهندی بکات به پرواهینان، کهواته نهو کهسهی که ناگهپیتوه بولای خوا و خوی یاخی
 نهکات لهخوا شایستهی گومرا کردنه، کهواته خوا گومرای نهکات، به کورتی نامادهی دل و
 ههول و بهدوا گهراپی رینمونی هوی بههرمهندی یه به پروا هینان، نهو دلهی که خوی
 نهبزوینی بولای خوا بینگومان دورره لهو بههره و بههرمهندی یه. نینجا شیوهی شیرینی
 نهوانه نیشان نهکات که نهگهپیتوه بولای خوا، نهفهرموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ
 اللَّهِ﴾ واته نهوانه کهسانیکن که پروایان هیناوه له کاتیکدا به ههمیشهیی دلایان به نارام و
 دامهزراوه به قورئان که پهنند و ناموزگاری خواجه، کهواته تنها قورئانیاں بهسه و نیترا داوای
 هیچ بهلگه و موعجیزهیهکی تر ناکهن وهک(مقاتل) نهفهرموی. ناوبردنی به ﴿ذکر﴾ له چهند
 نایهتیکدا هاتوه، یان مه بهست به ﴿ذکر﴾ یاد و باسی خواجه و هستکردن به پمیهوستی دل
 به خواوه، لهسر هر بار نهمه راسته که نهفهرموی ﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ بیدار و
 ناگادارین که هر به زیکری خوا دلکان دامهزراو و به نارام نهبن، بهلی بینگومان به بی نهو
 یاد و هسته قورئان نایته هوی نارام و دامهزراوی دل، کهواته نهو یاد و هسته هوی
 نزدیکه. نینجا نهه بهلین و موزده نهکات بهو کهسانهی که خاوهنی نهو دل به نارامانهن و له
 باتی نهوان نهفهرموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نهوانهی که پروایان هیناوه و
 کردهوه چاکهکانیاں بهجینهیناوه ﴿طُوبَىٰ لَهُمْ رَحْسُنُ مَتَابٍ﴾ خوش بهختی و خوشی ژیاپی پاک
 و خاوین و خوژگه پی بردن بو نهوانه و گهراپانهوی شیرین و دوا روژی چاک - به چهند

جۆرنكى تىرىش تەفسىر كراوۋەتەرە - ئىنجا ئەبوابە ئەو نەفامانە سەريان نەكردايەتەرە
 ناردنى پىنغەمبەرى خۇشەبىست (ﷺ)، چونكە ئەو يەكەم كەس نەبۇو كە رەوانە كرابى
 سەر خەلكى، بەلكو لە پىش ئەمەرە گەلان و ئوممەتانى تر هاتوون و تىپەريانكردووه
 ھەركام پىنغەمبەريان بۇ رەوانە كراوۋە. كەواتە با پىنغەمبەر (ﷺ) گوى ئى نەبى لە نەفامى
 بىروا نەھىنانى ئەوانە و لەسەر كار و فرمانى خۇى بىروا وەك نەفەرموى: ﴿كَذَلِكَ أَرْسَلْنَا فِي
 قَدَحَاتٍ مِّن قَبْلِهَا أُمَّمٌ﴾ بەو جۆرە ناردن و رەوانە كىردنە گەرە و گىرنگە تۇمان رەوانە كىردووه
 موعجىزەى ئاشكرات پىيە، يان بە وىنەى ناردنى پىنغەمبەرانى تر تۇمان رەوانە كىردووه لە
 گەل و ئوممەتىكدا كە لە پىش ئەوانەو چەند گەل و ئوممەتى تر هاتوون و تىپەريانكردووه
 تۇمان رەوانە كىردووه لەناو ئەو گەل و ئوممەتەدا، ﴿لَتَسْلُوا عَلَيْهِمُ الَّذِي أَرْحَبَنَا إِلَيْكَ﴾ بۇ ئەو
 بخوینى بەسەرىا دا ئەوئى كە وەھىمان كىردووه بۇلات. ﴿وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ﴾ لەكاتىكە
 ئەوانە بىروا ناھىنن بە كەسىك كە بەخىشندە و مېھرەبانە و خاوەن بەزەبى گەرەبە، واتە
 كاتىكدا كە بىروا ناھىنن بە ئىمە، بەلام فەرموى: ﴿يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ﴾ تا بزانى ناردنەكەى لە
 بەزەبى و مېھرەبانى يە ئەك لەبەر ھىچ جۆرە پىئوستى يەك نە بە ئەوان و بە ھەموو بوونە
 و ھەرەھا بەو وتە پىرۆزە سەرنج رانەكىشى بۇ بىروا ھىنان و سەرزەنشتى بى بىروا
 ئەكات و بىروا نەھىنانەكەيان ئەكات بە جىگەى سەرسوپمان! ﴿قُلْ مُورِي﴾ بلى ئەو خە
 مېھرەبانە پەروردگارى مەنە ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا مَرُ﴾ ھىچ پەرستراونكى راستەقىنە نىيە بىجگە
 ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ﴾ پىشتەم ھەر بەو بەستووه و گەرەنەوھم ھەر بۇلاى ئەو، واتە تۇ
 بۇ ئەو ناردووه ئەم قورئانە بەسەرياندا بخوینى، جا ئەگەر بىروايان نەھىنا ئەوا راگەبەن
 تۇ پىشتە ھەر بەخوا بەستووه و تۇبە و گەرەنەوھت ھەر بۇلاى ئەو، تۇمان رەوانە كىردووه
 ئەو ناردووه ئەم قورئانە بەسەرياندا بخوینى، جا ئەگەر بىروايان نەھىنا ئەوا راگەبەن ك
 پىشتە ھەر بە خوا بەستووه و تۇبە و گەرەنەوھت ھەر بۇلاى ئەو،

وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانَ سُورَتٍ بِدِ الْجِبَالِ أَوْ قُطِعَتْ بِدِ الْأَرْضِ أَوْ كَلِمٍ بِدِ الْمَوْتِ

تۆمان رهوانه کردووہ بۆ ئەوہی ئەم قورئانہ بخوئنی بەسەریاندا کہ ئەم قورئانہ ئەوہندە گەورە و گرنگ و بەکارە و ئەوہندە موەجیزەبەکی روون و ئاشکرایە گەیشتووہتە ئەم رادەہی کہ ئەفەرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانَ سُورَتٍ بِدِ الْجِبَالِ﴾ ئەگەر خوئنراوئیک شاخ و چیاکانی پی هەلکەنرایە لە شوئینەکانی خوئان و بڕەوئینئین وەک شاخی (طوون) کہ خرایە لەرزە و پارە پارە کرا، ﴿أَوْ قُطِعَتْ بِدِ﴾ یان زەوی پی لەت لەت بکرایە بە رووبار و کانیاو، وەک ئەو بەردەہی کہ موسا هەلیدا و دوانزە کانئ و چەشمەہی لی پەیدا بوو، ﴿أَوْ كَلِمٍ بِدِ الْمَوْتِ﴾ یان قسەہی پی بکرایە لەگەل مردووئاندا، واتە پیئ زیندوو بکرایەتەوہ وەک عیسا خوا ئەوہی کرد بە بانگکردنی مردوو زیندوو بوویوہ، ئەگەر بەاتایە هەر خوئنراوہیە ئەو موەجیزانەہی پی بکرایە، بیگومان هەر ئەم قورئانہ ئەبوو، چونکہ لەم قورئانەدا ئەوہندە شتی نەئینی و تاییبەتی هەبە لەوانەہی ئەو موەجیزانەہی پی بکری، بەلام ئەو قورئانہ بۆ ئەوہ نەهاتووہ، بەلکو بۆ ئەوہ هاتووہ کہ ئاراستەہی خەلکی بکری بۆ پەروەردە کردنیان و گەیاندنیان بە ئەو پەپی پلەہی ئادەمیئتی، لە راستی دا ئەم قورئانہ چەند کہسانئکی پی گەیاند کہ لەسەر دەستیاندا شتی وا کرا لەو موەجیزانە نایاب تر و بە کەلک تر بوو، ئەوانە بەم موەجیزانە میژووی گەلان و میلیلتانیان گوپی، رەوشت و کردارئکی دامەزراوی هەل کەند لە دلاندا کہ رووی ئادەمیئتی زیندوو کردووہ تیاياندا، شتیکی پارە پارە کرد کہ بەهیزتر و رەق ترە لە زەوی، ئەوہش بریتی بوو لەو هەموو بیرو باوہرە پڕو پووچەہی کہ سالەها جینگیر بوو بوو لە باوک و باپەرەوہ هاتبوونە خواروہ و دەقیان پیوہ گرتبوو، چەند گەل و کۆمەلئکی زیندوو کردووہ کہ لە مردوو بی کەلک تر بوون، ئەو هەموو گوپاندن و گوپانکاری یە فەرہام هات لە جیہاندا و هیچ ھۆبەکیئش لە ئارادا نەبوو بیجگە لەم قورئانہ و بەرنامە پاک و بەرزەکەہی ئەم قورئانہ. هیندی ئەفەرمون: مەبەست بەم نایەتە دەرخیستنی لاری و ئەو پەپی سەرکیئشی ئەوانەہیە تا ئەو رادە یە کہ ئەگەر ئەو هەموو موەجیزانە ببینن هەر بپروا ناھئین، کەواتە وەلامی ﴿لو﴾، ﴿لما آمنوا﴾ بە وئینەہی نایەتی: ﴿وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْتَوْنِ وَحَسَرْنَا﴾ هەر چەندە بەم جوړەش هەل ئەگری، بەلام رادەہی یەکەم رنک و گونجاوہ لەگەل شوئینەکەدا - خوا خوئی باشتر ئەزانئ -

بَلِ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِئِسَ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ آسَفْنَاهُ بَرَسُولٍ مِّن قِبَلِك فَآمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾ أَفَمَن هُوَ قَابِئًا عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ

ئينجا واز نهينى لهوى كه نم قورئانه لهو رادهيه دايه، به لام خوا بهو جوړهى نه كړد قورئانه كهى نم جوړه موعجيزانه بنوئنى بهلكو بهم جوړه قورئانى هينا و كارى پيكره كه بينراو و نهيبيست، بو هوى نهوه دهست نيشان نهكات، نهفرموى: ﴿بَلِ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا﴾ و تهى ﴿بَل﴾ نهو واز هينانه نيشان نهكات، رسته كهى پاشى دهست نيشانه بو هوى كاره كه و نهفرموى: هر بو خوايه و بهدهست نهوه هموو كاروبار، خوى نهزانى چى نهكات و هرچيش نهو نهيكات هر نهوه راسته و كار دروستى هر لهوه دايه ﴿أَفَلَمْ يَأْتِئِسَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ دهى نايا نهوانهى كه بپروايان هيناوه نهيان زانيوه و بويان دهرنه كه وتووه ﴿إِنَّ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا﴾ كه نهگر خوا بيويستايه و بيهوى نادهمى ي نهخسته سر ريگهى راست و نهيفات به سرجهم و تيكرپايى؟ بهم رهنكه به جوړيكي دروست نهكردن كه هر بو بپروا هينان و گوئى رايهلى دهستيان بدايه وهك مهلائيكه، يان به زور ناچارى نهكردن لهسر بپروا هينان، به لام هيچكام لهو دووبارهى پى نهكردن، بهلكو ليزانى و كار دروستى خوا داخواز بوو كه نم نادهميه لهسر نم باره دروست بكات كه خاوهنى مهيل و نيراده بيت و بتوانى هر بارينك مهلبزئرى كه خوى مهيلي بكات، واته نايا بپرواداران بى ناگا بوون و نهيان زانيوه كه كار بهو جوړهيه كه گوتمان؟ كه واته با واز بهينرى له بى بپروايان بو بپريارى خوا دهرپاره يان،

چونکه شهگه وهك بئى بپرواكانى پئشوو لهناويان نهبات و له ريشهيان نههينئى به بئى سزاو نازار نابن لهم دنيايهدا پئيش هاتنى كات و ماوهى خويان، وهك شهفرموى: ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا نُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً﴾ شهوانهئى كه بپروايان نههيناوه قوتار نابن و بهلكو به ههميشهئى بههوى كردههوى خويان كه كردهويانه، دوچارايان شهبئى سزايهكى سهختى لئداچلهكينهر ﴿أَوْ نَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ﴾ يان پهيدا شهبئى له شوئنيكى نزيك له ولاتهكه يانهوه كه بههوى شهوهه بئى نارام شهبن و به بيم و ترسهوه شهزين ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ﴾ ههتا بهلئيني خوا نيئت، واته مردنيان يا روزهئى دوايى كه سزاي سهخت و راستهقينه لهوئندا ههيه، شهو بهلئينهش كه خوا داويهتي شهبئى بهدى بيئت، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْوَعْدَ﴾ بهراستى خيلاف وهعد تاكات و بهلئيني خوى بهدى شههينئى، ههر له دنياشدا بهلنگه لهسر شهو ههپهشهئى كه كردهئى لهم بئى بپروايانه زوره وهك دهست نيشان شهكات و شهفرموى: ﴿وَلَقَدْ آسَفْنَاهُ لِرَسُولٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ سوئند بهخوا ههپهشه كرا به زور له فروستاده و پئغه مبههركان له پئيش شهوه ﴿فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئينجا منيش مؤلهتم داو ماوهيهك وازم هينا لهوانهئى كه بپروايان نههينا بوو، ﴿ثُمَّ لَحَقْنَاهُمْ﴾ ئينجا لهپاشان گرتنم و شهوهم لئى سهندن ﴿فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾ دهئى ثايا چون بوو سزا و شهوهكهئى من دهريارهئيان؟! ¹ مهسهلهئى دووهم لهم سورهتهدا هاوبهش و بپروا به هاوبهش و بت پهههستيهه، شهم مهسهلهئى لهسهههتاي سورهتهكهدا باس و ليكولئينهوهئى ليكرا، ئينجا شهوا ليرهشدا قسه و ليكولئينهوهئى لئى شهكاتهوه، بهلام به شهوههئى كه تر به شهوهئى چهند پهسيارئك كه لاقرتئى و بئى ئاپهروويى نيشان شههات بهو نهقامانه كه شهو بته

¹ سوپاس بق خواى ميهههبان شهم بهياني به جمعه ١٤١٢/٤/٣ به رامبههه ١٩٩١/١٠/١١ كه بيسته نايهتي (٣٣) ئى سورهتي (الرعد) له شارئى لهندهن، خوا به ميهههههئى خوى لئيم وههههئى و شهوهئى ماوه پئيم تهواو بكات كه لهم نايهتهوهئى تا سورهتي (الكهف) آمين والحمد لله رب العالمين.

پږو پوچانه ئه‌بهنه ریزی خوا و ئه‌يانکهن به‌هاوبه‌شی. ئه‌و خوايهی که ناگادار و چاودنیر و
 کاربه‌دهسته بو هموو کس، پاداش و تۆله‌ی هیه بو بنده‌کانی له‌سه‌ر و به‌ پنی
 کرده‌وه‌کانیان، ئه‌فرموی: ﴿أَفَنْ هُوَ قَائِرٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ ئینجا ئایا که‌سیک که ئه‌و
 راوه‌ستا بیټ به‌سه‌ر هموو که‌سیکه‌وه به‌سه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک که کرد بیټی و بیکات، واته
 ناگادارو چاودنیر و کاربه‌دهسته و ده‌سه‌لاتدار بیټ به‌سه‌ر هموو کس و کرده‌وه‌کانیاندا.
 به‌لام به‌و جوړه‌ی که فرموی کاریگر و دل و دهمار داچله‌کینه‌ره، چونکه وای نیشان ئه‌دات
 و ئه‌یخاته به‌رچاو که خه‌لکی خوا ئه‌بینن و به‌و هموو ده‌سه‌لات و ناگاداری یه‌وه وه‌ستاوه
 به‌ دیاری یانه‌وه له‌ هموو کاتیکدا له‌ ئاشکرا و په‌نه‌انیدا. ده‌ی هر که‌سیک بیر له‌وه بکاته‌وه
 نه‌بی همیشه له‌ شه‌رمدا بیټ و زاتی نه‌بی هیچ شتیک بکات که خوا پنی نارازی بیټ،
 ئه‌فرموی: ئایا خوا که به‌و جوړه‌یه یه‌کسانه له‌گه‌ل ئه‌و بته پږو پوچانه‌دا، ئه‌بی
 هرکه‌سیک ژیر بیټ، ئه‌وانه بباته ریزی خوا و بیپه‌رستی؟ بیگومان نه‌خیر هرکه‌س بیپه‌ش
 نه‌بیټ له‌ هموو ژیری یه‌ک هرگیز ئه‌وه‌نده په‌ست نابی بوچوون و به‌روای وای هه‌بی.
 هرگیز وه‌ک ئه‌و نه‌فامانه نابیټ که ده‌رباره‌یان ئه‌فرموی: ﴿وَجَمَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ﴾ چه‌ند
 هاوبه‌شیکیان بریار داوه بو خوا، ئه‌و خوايهی که باسکرا! جا لی‌رده‌دا فرمان ئه‌دات به
 پیغه‌مبهری نازیز (ﷺ) که به‌م شیوه‌یه ئه‌وانه ده‌م کوت بکات و به‌ریان لی بپریته‌وه: ﴿قُلْ﴾
 نه‌ی پیغه‌مبهر بلی به‌وانه: ﴿سَرُّهُمْ﴾ ئه‌و بقانه له‌ناوبه‌رن، ئه‌وانه ناویان چیه و ئه‌وانه چین؟
 واته شیایوی ئه‌وه نین ناو به‌رین و باس بکرین وه‌ک به‌و جوړه له‌ چه‌ند شوئینیکی تردا
 ئه‌فرموی.

أَمْ تَتَّبِعُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَبْظَاهِرُ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصَدُّوا
عَنِ السَّبِيلِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ هَلَمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَلَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ

مِنْ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢٤﴾

نینجا وان شهینتی و بیدهنگ نهبی لهوه و به شیوه یهکی تر دم کوتیان نهکات و
نهفرموی: ﴿أَمْ تَتَّبِعُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ﴾ نایا نیوه هوال نهدهن بهخوا و شتیکی بو باس
نهکن که خوا نایزانی و ناگای لی نییه له زهویدا؟ واته نایا نیوه که نادهمین شتیکی نهزانی
که خوا نایزانی و نیوه هوالی پی نهدهن؟ نای نهه چهند لاقرتی پیکردنیکی دلتهزینه بو
هرکهسینک که بیبهش نه بیت له ژیری !! نینجا وان لهوهش شهینتی و نهفرموی:
﴿أَمْ يَبْظَاهِرُ مِنَ الْقَوْلِ﴾ نهی ناوی نهوانه نهبن به هاوبهش به روکوش و تهی دهی روت به
بی نهوهی له راستیدا بین، وهک به زهنجی یهکی قوله رهش بگوتری: بهفریان کافور؟ به
کورتی ناوبردنی نهوانه به هاوبهش و بریاری شایستهی یان بو پرستن هیچ بهلگه و
نیشانه یهکی لهسر نی یه، نه بهلگه و نیشانهی ژیری، نه بهلگه و نیشانه یه که له نایینی
خوادا هاتبی و بیسترا بیت. نینجا نهفرموی: ﴿بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصَدُّوا عَنِ السَّبِيلِ﴾ واته
وان بینن له لیکولینهوه لهگهل نهو نهفاماندا، چونکه هیچ سوودی نییه لهبر نهوهی شیرین
کراوه لایان پیلان و خراپهکاری یان بو نیسلام و لادان و درایهتی یان بوی، بهرگری کراون له
رنگی هق و راستی. واته بههوی کردهوهی بهدی خویانهوه گومرا کراون له لایه
خواوه ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ هرکهسیش خوا گومرای بکات به هیچ رنگ نییه بو نهو
کهسه هیچ رنگ نیشان دهریک که بیخاته سر رنگی راست. واته نهوانه خویان به ویستی
خویان روویان وهرگیپراوه له بپروا هینان و بیر کردنهوه له بهلگه و نیشانهکانی بپروا هینان
بههوی نهوهی باوی خوا بهدی هاتوه دهریاره یان که خوا گومرای کردوون. بهرهم و دوا
روژی کردهوهکی خویان نههیه که نهفرموی: ﴿هَلَمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ بو نهوانه ههیه سزا
لهم ژیانی دنیاا به کوشتن و بهسهرهاتی سهخت و داچله کینفر ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ﴾ بیگومان
سزای روژی دواپی سهخت ترو ناروحهت تره که دوچار یان نه بیت ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾
بیگومان نییه بو یان هیچ پاریزه ریک له خواو له سزای خوا...

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَمْ يَمَسُّهُمُ الْكُفْرُ الْكَتَبَ بِمَاءٍ أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ الْأَخْزَابِ مَنْ يُكْرَهُ بَعْضُهُمْ عَلَى إِنَّمَا أَمَرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أَشْرِكُ بِهِ إِلَهًا أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَتَابٌ ﴿٣٦﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا

لهبرامبیر شو سیاچاراندا خواپهرست و لهخواترسهکان هه ن که بههوی بهوا و کردهوه چاکهکانیانوه خویان پاراستووه، کهواته نهوانه بی باک نهبن لههوی سزا بدرین له روژی دوايیدا بهلکو زیاد لهوه شو بههشتهیان هیه که بهلین دراوه به خوپاريززان و لهخواترسهکان، جا لیژهدا هیندی له نازو ریزهکهیان باس نهفرموی له فرمودهیهدا: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾ وینه و سیفتی شو بههشتهی که بهلین دراوه به خوپاريزهران و لهخواترسهکان نههیه که نهفرموی: ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ دین و شهروات و لهژیژی درهخت و کوشکهکانیدا رووبارهکان، له نایهتی سورهتی(محمد) دا چوار جور لهو رووبارانه باس نهکات: رووباری ناوی خوش، رووباری شیري تام خوش و نهگۆپراو، رووباری عارهقی که بهلهزت و خوشه بو بخۆرهکانی، رووباری ههنگوینی سانی پالفته کراو. کهواته چاک وایه له ههموو شوینیکدا شو رووبارانه بهرین بهسهر شو چوار رووبارهدا - خوا به میهرهبانی خوی دهرخواردمان بدات - ﴿أَكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا﴾ خۆراک و میوهکانی ههیشهیین، نهک به وینهی بهرو میوهجاتی نهه دنیایه که ههراکام ماوهیهکی خوی هیه و نیتر نامینی و لهپاشان دهست پی نهکاتهوه و وهک له ههدیسدا هاتووه ههر دههک و دانهیهک لیبکریتهوه دهست بهجی له جیگهیدا وینهکی پهیدا نهبیتهوه، ههروهها سیبهرو سههندی درهختهکانیشی ههیشهیین نهک وهک درهختهکانی نهه دنیایه که که لا ریزان نهکن و بی سیبهه نهمیننهوه و لهپاش

ماوهیهک دووباره گه لا دهرنه کهن و دهست پی نه که نهوه، ﴿فَاذْكُرْ عَمَلِي الذِّكْرَ أَنْتَوُا﴾ نهو
 بهمه شته گرنکه که باسکرا پاشه روژی نهوانهیه که له دنیا دا خویمان پاراست له بی بروایی و
 گوناوه ﴿عَمَلِي الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾ پاشه روژی بی پرواکان که به ویست و دهسه لاتی خویمان بروایان
 نهمینا تا مردن، پاشه روژی نهوانه هر ناگری دوزه خه - خوا په نامان بدات لینی -، جا با
 نیمه ژیر بین و بیر بکهینهوه و نهو دوو پاشه روژه بهراورد بکهین، ئینجا ههروه ها نهروات
 لهسر باسی وه حی و خواپه رستن به تاک و تهنهایی و ههلوئستی نامه داره کان بهرامبهر
 قورئان و پیغه مبهه (ﷺ) دهرنه خات و روونی نهکاتوه که نهه قورئانه حکم و بریار دهری
 راست و رهوایه لهوهی که نامه پیشووه کان هیناویانه له پیش نهوه، هر نهه قورئانه
 دواترینی هه موو نامه کانی تره و نه بی هه موو کس و هه موو شتی بکه ریتهوه بولای نهه
 قورئانه و قسه هر قسهی نهه، هر بریارینک له بریاره کانی نامه پیشووه کان که خوا
 ویستبیتی مانهوهی نههیه لهه قورئانه دا، هر بریارینکی سر بیتهوه له بریاره کانی نامه
 پیشووه کان که لینی نهه بیت و بهرزه وهندی له مانهوهیدا نهه بیت لهه قورئانه دا نههاتوه،
 که واته نه بی هه موو کس هر چاو بریته قورئان و گوئی رایه لی نهه بیت، له باره ی داوا
 کردنی موعجیزه له پیغه مبهه (ﷺ) داوا کردنیکی بی جییه، چونکه نهوه به دهست خوییه و
 پیغه مبهه هر راگه یاندنی نایین و فرمانی خوی لهسهره.

جا با گوئی شل کهین بو قورئان لهه نایه تانی داهاتوه دا نهو باس و مهسه لانه مان بو
 روون نهکاتوه و نهه فرموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنَتْهُمْ أَكْتَبَ﴾ نهوانه ی که نامه مان پی به خشییون،
 واته نهوانه یان که به راستی دهستیان گرتوه به نامه که یانهوه و هر شوینی نهو که وتوون
 ﴿مَرْحُومًا بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ﴾ شادمان و که یف خوش نهه ی که هینراوته خواره وه بولای تو،
 واته بهه قورئانه، چونکه نهه بینن یاسا سه ره کی یه کان و بنه رته یه کانی بیرو باوه پی خوا

پەرستی به تاك و تهنایى تىدايه، هروهها بهرزهوه دان نهنى به نايهتهكانى پىش خویدا،
 يهك هوى پهيوهستی يان داناوه بۇ پرواداران كه بيان بهستی پىكهوه كه برىتييه له پروا به
 خوا و پەرستنى خوا به تاك و تهنها، چا لهبر شهوه شهو نامهداره راستهقىنانه دلخوش و
 شادن بهم قورئانه ﴿مِنَ الْأَخْرَابِ مَنْ يُكْرِبُ بَعْضَهُ﴾ لهناو حيزب و كۆمهلهكانياندا، هروهها له
 كۆمهلى بت پەرستهكانيشدا كهسى وا ههيه كه دان ناننى به هيندى لهو قورئانه كه لهگه
 نارمزوى شهواندا نهگونجى، بىگومان پروا نههينان به هر بهندو بهشىكى پروا نههينانه به
 ههموى، چا بهرامبهر شهوانه بۇ دهم كوئكردن و بهرپهچ دانوهيان شهفرموى: ﴿قُلْ
 إِنَّمَا أُتِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ﴾ نهى پىغهمبهر بلى: من هر فرمانم هر بهوه پىندراوه كه خوا
 بهپرستم و هيج هاوبهشىكى بۇ دانهنيم و هيج شتىك نهكهم به هاوبهشى. دهبى شهوش
 شتىكى رىك و راسته و رىگه نيبه بۇ هيج كهس كه دانى پىدا نهنى ﴿إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَتَابِ﴾
 هر بۇ لای خوا بانگى خهلكى نهكهم گهپانهوهم هر بۇ لای خوايه. پىغهمبهرى نازيز ﴿صَلِّ﴾
 فرمانى پىدرا كه بهرنامهكهى خوى به روونى دهربرى بهرامبهر پروا نههينان و دانهنانى
 شهوانهى كه دان نانين به هيندى لهوى بوى هاتووه لای خواوه كه برىتييه له شوين كهوتن و
 دهست گرتنى تىرو تهواوى بهوهى كه بوى هاتووه، نىتر ههمو نامهدارهكان پىيان خوش
 بىت يان هيندىكىيان پىيان ناخوش بىت، شهوش لهبر شهويه شهوى بوى هاتووه دواترين
 برىارى خوايه و به زمانى عهرهبى هاتووه و به باشى شهيزانى و لىسى تى شهكات، ماتول
 شهوى بوى هاتووه دواترين برىارى خوايه له عهقىدهدا هر بۇ لای شهو شهگهپرتتوه و هر شهو
 شهكات به حكهه و حاكم وهك شهفرموى: ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا﴾ بهو جوژه نارنده روون و
 نايابه شهو قورئانهمان هينايه خواروه بۇ لای تو شهى پىغهمبهر به حوكم و برىارىك و به
 زمانى عهرهبى.

وَلِينَ اتَّبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ
 كِتَابٌ ﴿٣٨﴾ يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾

﴿لِينَ اتَّبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ سویند به خوا نهگر تو شوینی ناره زواتی
 نهوانه بکوی له پاش نهو زانینهی که هاتوره بؤت، واته نهوی که بؤت هاتوره شتیکی
 راست و رهوا و یه قینی یه بی گومان و دوو دلی، نهوی که نهوانه نهیلین ناره زووی نهفسه
 و بهبی زانینه، نهگر تو شوینی نهو ناره زووانه بکوی ﴿مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ﴾ نابی بؤ
 تو له لایه ن خواره هیچ کار به دهست و یاریده ده ریک که یارمه تیت بدات، هیچ پاریزه ریک که
 بهرگرت لی بکات، نهگر له لایه ن بی پروایانه وه ره خنت لی بگرن بهوی ناده میت
 ره خنه که یان ناراست و بی جییه، چونکه هه مو پیغه مبهران ناده می بوون وهک تو، وهک
 نه فرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به خوا ره وانهمان کردووه له پیش تو چند
 پیغه مبهرو فروستاده یهک ﴿جَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً﴾ گنپراومانه بؤیان چند خیزان و هاوسه ران
 و نهو لاد و نهو یهک، نهگر ره خنه و بیانوویان نهو بیت که موعجیزه ی بؤ نه هینان و به
 وینه ی موعجیزه ی مادی یهکانی پیغه مبهرانی پیشوو نه م ره خنه و بیانووه شیان هر
 ناراست و بی جییه، چونکه موعجیزه تنها به دهست خواجه و هر پیغه مبه ریک هر جور
 موعجیزه یهکی هینابی له سر نیزن و فرمانی خوا بووه وهک نه فرموی: ﴿مَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
 بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ نه بووه و نهگونجاوه بؤ هیچ فروستاده یهک و له توانایدا نه بووه که هیچ
 موعجیزه یهک بینی مهگر به نیزن و فرمانی خوا. هیندی نه فرمون: مه بهست له نایهت
 نایهتی نامه یه که حوکم و بریار بینی به پنی ویست و خواستی خه لکی. بهم جوره ش هر
 جوانه و ریک تریشه له گه ل نایهتی داهاتودا، ﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ بؤ هه مو کات و ماوه یهک
 حوکم و بریار ریکی دیاری هیه که نهوسری له سر خه لکی به پنی حکمت و کاردروستی

خوا. نم رسته به پرپرچ دانوهی نو نه فامانه به که نه یان گوت چون جیاوازی هیه له
 هیندی حوکم و بریاری نم قورنانه له گهل حوکم و بریاری نامه پیشووه کان. واته ئ هم
 شریعتانه هاتوون بو ریک و پیککردنی خه لکی، دهی سروشتی خه لکی جیاوازه و له هر
 چهرخیکدا هیندی حوکم و بریار ریک و رهواتره و بو چهرخیکی تر ریک و رهوا نییه، جا نم
 قورنانه دواترین نامه به، که واته هه موو حوکم و بریاره کانی نه بی هه تا هه تایی بی، هیندی له
 حوکم و بریاره کانی پیشوو کاتی بوون، که واته نو جیاوازی به نه بی پهیدا بی له نیوان
 نو کاتی یانه و هه تا هه تایی به کانی نم قورنانه دا، خوا به بریاره کانی نم قورنانه نو
 کاتیانه نه سپرته وه، خوا خوئی نه زانی کام بو سپرته وه چاکه و کام بو هیشتنه وه چاکه، نه وه
 به پی ویست و ئیرادهی خواهیه، وه که نه فرموی: ﴿يَسْحُرُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ خوا نه سپرته وه نه وهی
 بهیوی و مهیلی بکات و نه بهینیتته وه نه وهی که بهیوی و مهیلی بکات ﴿وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾
 هر لای خواهیه نه سلئی نامه که دیاری کراره تیایدا کام دامه زراوه و نه مینیتته وه کام دهست
 نه دات بو گوپان، نامه هر له خواوه دهر نه چی، هر نو دهست کاری تیدا نه کات، به پی
 لیزانی و کاردروستی خوئی، بهرگری کار نییه بو ویست و مهیلی نو، و تهی (ام الکتاب)
 تهفسیر کراره ته وه و به زانینی خوا که بی سنوره و گشتی به بو هه موو شتی. وه که تهفسیر
 کراره ته وه به (لوح المحفوظ) به لام بهر جوژهی که تهفسیرمان کرده وه و دیارییمان نه کرد بی
 ترس تره و خوا خوئی باش نه زانی. ئینجا ئایا مه بهست به وهی که نه سپرته وه، هر بریارو
 شریعته یان مه بهست هه موو شتیکی تریشه وه که رۆزی و شته کانی تریش؟ وا دهر نه که وی
 له چهند ریواتیکه وه به گشتی مه بهسته و لیله دا سپرته وه و هیشتنه وهی شریعته کان
 مه بهستی به کهم و سه رده سته به. له سه رای به کهم هیچ گیروگرفت و گری بهک نییه، به لام
 نه گهر به گشتی مه بهست بیت زور جینگهی لیکنولینه وه و قسه و باسه مه گهر بهم جوژه
 بگوتری که هیندی له زانایان نه فرمون: نو سپرته وه و هیشتنه وه هر به نه زهر (لوح
 المحفوظ) وه، نه که به نه زهر زانینی خواوه، چونکه هر شتی و هر باری له زانینی خواوا
 تیپه ری کرد بی دهست نادا بو گوپان و دهستکاری، نه گینا نه زانین روو نه کاته خوا، به لام

نهگونجی جیوازی و گۆرانکاری له نوسراوی (لوح المحفوظ) ببی، بهم رهنگه شتی له (لوح
 المحفوظ) دا نوسرابی، ئینجا به پینی زانین و مهیلی خوا، پیچهوانهی دانرابی، بهم رهنگه
 شهوی که نوسراوه نهبهسترابی به هیچ شتی کهوه له بهر هر هویهک خوا خۆی نهزانی، بهلام
 له زانینی خوا بهسترابی به کاری کهوه، بو وینه: له (لوح) دا نوسرابی که فلان ته مهنی
 هر (۵۰) ساله بهلام له زانینی خوادا شهست ساله و بهستراوه به مهرجیکهوه وهک (صدقه)
 کردن یان نزیاهه که بیکات یان بۆی بکریت که نهگهر شهو مهرجهی بهدی نه مات ته مهنی
 ناگاته شهست و خوا خۆی نهزانی شهو مهرجه بهدی دیت، کهواته له بهر شهو له زانین دا (۶۰)
 ه. بهراستی شهو مهسه له یه زۆر قورس و گرانه و به بی شهو ته نویله چاره سهرا کری و نه بی
 به مایهی سهرا لی تیکچوون و بریار دانی (بداء) بو خوا - پاکي بو خوی بینگهرد - واته
 ده کهوتنی باری راسته قینه و په شیمان بوونه شهو له راو و بریاری پیشوو که شهوش بریار
 دانی نه زانینه بو خوا! خواش پاک و بینگهرده شهو. نه بی تهفسیری شهو نایه ته بهم جوړه
 بکهینه شهو، خوا نه یسپرینه شهو له (لوح المحفوظ) دا شهوی که مهیلی ببی و نه یه نیلینه شهو شهوی
 که مهیلی ببی و زانینی هر لای خۆیه تی، به پینی شهو زانینه شهو سپرینه شهو و هیشتنه شهو
 نه کات. نه بی بهم جوړه تهفسیری بکهینه شهو یان به پینی جیگا و شوینه که شهو سپرینه شهو و
 هیشتنه شهو بپرین هر به سهرا بریاری شهو نامه و شهریه تانه دا که دهست شهو بو سپرینه شهو
 و هیشتنه شهو، شهو هیچ گری یه کی تیدا نییه، چونکه خوا به پینی زانین و کاردروستی خۆی
 له نامه و شهریه تی نوممه ته کاندایه بندی بریاری داوه که کاتی بوون و به پینی بهر شهو هندی
 و کاردروستی شهو بریاره که دراوه چاک و شایسته بووه. له پاشان بو نوممه تیکی تر
 بهر شهو هندی له بارو جوړیکی تر دا بووه ههتا کاتی شهو هات که بریارو دهستوری هه میشه یی
 و هه مو کاتی دهرا کری، شهوش به نارندی دواترین نامه و دواترین پیغه مبهرا (سوره)، ئینجا
 شهو باسه کو تایی پی شهینین و نه لین نایا خوا شهو بی بریایانه بگری و هه ره شهی که لینی
 کردن له ژبانی پیغه مبهرا بهدی ببینی یان دوا ی بخت بو دوا ی نه مان و دهرا چون له دنیا؟

وَإِنْ مَا تُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفَّيْنَاكَ فَأِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿١٠﴾ أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١١﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

هركام لهم دوو باره يهكسانه و هيچ گۆپانكاري يهك پهيدا ناكات لهو پهيامي خوا و له برياري خوادا وهك نهفهرموي به پينغه مبهري نازيز (ﷺ): ﴿وَإِنْ مَا تُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفَّيْنَاكَ﴾ شهگر نيشانت بدهين هيندي لهوهي كه هره شه مانپي كردوه لهوانه، واته له ژياني تودا به دييان بينين يان تو بمرينين و تو شهوه نه بيني، له سر هر بار ﴿فَأِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾ تو شهي پينغه مبهري هر راگه ياندنت له سره و هر له سر نيتمه يه حيساب و پرسيار له كرده وهي خهلكي نك له سر تو.

ئينجا خوي ميهره بان پينغه مبهري و برواداران دلخوش شهكات و موژده يان پي شهكات به سر كهوتني موسلمانان و نايينه كه ي و بهره بهره پهستي و ژير كهوتني دوژمنه كانی نهفهرموي: ﴿أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ واته نايان شهوانه برويان نيبه به هاتني شهوه هره شهي نيتمه كردومانه و گومانيان هيه تيايدا، نايان نابيين كه نيتمه خاك و ولاتي بي برواكان كه م و كورتي شهكه ينه وه له هه مو ناوچه و تهره فه كانی يه وه به گرتن و هيناني بو ژير دهستي نيسلام و شهواني ليدره ده كه ين به كوشتن و بهديل گرتن و راوانانيان، واته شهوه نه بينن، دهي نايان شهوه سره تا نيبه بو به لين و هره شه كانی نيتمه؟ به م جوړه ريوايه تكاروه له (نين و عهباس و حسن و ضحاک و نيين و عطية و سدي) و چهند كه ساني تر - خوا لنيان رازي بيت - . وه له (نين و عهباس و مجاهد) وه به م جوړه ريوايه تكاروه: نايان شهوانه نابيين كه نيتمه كه م و كورپي دينين به سر خاك و ولاتا به مردني گه و ره و پياو ماقول و زاناکان ياندا، واته نيتمه له دنيا دا گۆپانكاري و روداوي جوړ به جوړ به سر و لاتاندا شه مينين به ويران كردن له پاش ناوه داني، وه مردن له پاش ژيان، وه به زه بوني زه ليلي له پاش به رزي و سر كهوتن و دهسلات، وه كه م و كورپي له پاش تيرو ته واري، شه ده ستكاري و گۆپانكاري

یه شهبینن به چاوی خویمان، دهی نایا به چیدا نهنازن و بی باکن لهوهی خوا لهوانی تیک بدات
 و سر شوپ و زهبوون و بی دهسهلاتیان بکات، لهپاش نهوهی زوردار و بهرز و دهسهلاتداران،
 کهواته با بترسن و بیننه خوارهوه له لوت بهرزیی کهشخه و خو بهزل زانی، لهسر نهه باره
 مهبهست به وتهی (الأرض) خاک و ولاتانه به تیکرایی و مهبهست به (اطراف) نهشراف و
 گهوره و پیاو ماقولانه، ههراکام لهه دوو تهفسیره ریک و گونجاوه و ریک و راسته بو
 ترسانندی یاخی یهکان و دلخوش کردنی چاکان و پاکان، بهلام تهفسیری بهوهی هیندی له
 زانیانی تازه نهیکههوه و ناوی نههه به تهفسیری عیلمی و نهلین: مهبهست کهم و کوپی
 زهوی یه لهلای ههردوو قوتبهکهوه: ژور و خوارو پانی و فراوانی لای خهتی نیستوادا.
 تهفسیری بهه جوړه پیچهوانهی روکesh و روالته بهبی هیچ هویهک بو لادان لهو روالته،
 بیگومان درهست نییه لادان له روکesh و روالته به بی هویهکی بههین، کهواته با گوئی
 نهدری بهو تهفسیره، بهلکو تهفسیر بکرنتهوه به یهکی لهو دوانه که باسکران، نههه که دیت
 بهدوای سهههتای نایهتهکهدا ریک و گونجاوه که نهههرومی: ﴿وَاللّٰهُ بِحُكْمِكُمْ لَا مُعْتَبَٰرَ لِحُكْمِكُمْ﴾ خوا
 نهکات و بریار نههات له کاتیکدا هیچ کهس نییه ههلمهت بداته سر بریارهکهی به تیکدان و
 ههلههشاندنهوه ﴿وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ نهه حساب و پرسپاری چهسپانه و به زویی حساب
 نهکات و به پیی کردهوهکه پاداشت و توله نههاتوهه، چهسپانه چونکه بهدی دیت و
 ههچیش بهدی بیت نزیکه، بیجگه لهوهش ههموو تهههنی دنیا چاو نادات لهچاو دوا
 نههاتنی رژی دواپییدا، (نیهن و عهباس) - خویان لی رازی بیت - نهههرومی: مهبهست
 به (حساب) توله سههنده، نینجا دلنهوایی پیغهمبهه (ﷺ) نهکات و دلخوشی نههاتوهه بهوهی
 له پیش نهه پیغهمبهههانی تر پیلان و دوژمنایهتی یان لهگهل کراوه و له دوا رژی نهوان
 سهههکوتوو بوون و دوژمنانیان لهناوبران، نههانهش که دوژمنایهتی نهکهن لهگهل نههه
 لهناو نههههین و پاشه رژیان دوزهخه ﴿رَفَعْنَا لَكَ ذِكْرًا﴾ نهه پیغهمبههه بیگومان بی
 بهوایان لهپیش نههه پیلان و دوژمنایهتی یان کرد لهگهل پیغهمبهههکانیان،

فَلِلَّهِ الْمَكْرُجِمَعَا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسِعَعَلُمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عَقِبَى الدَّارِ ﴿١٤﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ

كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿١٥﴾

﴿فَلِلَّهِ الْمَكْرُجِمَعَا﴾ اینجا هموو پیلان و نیازی شهر هر بو خواجه و بدهست خواجه و به ناگاداری و زانینی خواجه وهك نهفرموی: ﴿يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ خوا ناگایه و نهزانی نهوهی که هموو کس شهیکات، کهواته پیلانهکانی شو بی بروایانه کار ناکات و پیلانهکانیان به هیچ دهرنهچن، چونکه پیلان بریتییه له نیازی بهد و ههولدان بو که یاندنی کاری بهد به کهسینک به نهینی، دهی ماتول هموو کار بدهست خواجه و خواش ناگاداره به هموو شتیک، نیتر نهی پیلانی نهوانه چی تیدا بهسر بیت؟ نهبی خوا تولهیان لی بسینی لهسر نهو کردهوه و پیلانانیهان، اینجا کوتایی نههینی به بهلینی دلخوش کهر و ههپرهشهی سهخت و دلتهزین کهر بو نهوانهی که شایستهی دلخوش کردن و ههپرهشه لیگردن، نهفرموی: ﴿وَسِعَعَلُمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عَقِبَى الدَّارِ﴾ لههوپاش بی برواکان نهزانن بو کی شهیت پاشهروژی خوش و کامهرانی، واته نهگهر تا نیستا نهتان زانیوه بیگومان لهمهو لا نهزانن کام له نیوه و نیمه بهختهوهر و کامهران شهیت. لهسهرهتای سورهتهکهدا پهیام و پیغهمبریتی روونکردهوه که شتیکهی ههق و راسته، اینجا سورهتهکه دواپی شهینی به باسی بی بروایی و دان نهنانی بی برواکان پیی و شایهتی دانی خوا لهسر راستی یهکهی، کهواته سههرتا و دواپی یهکیان گرت، نهفرموی: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا﴾ نهوانهی که بروایان نههیناوه نهلین تو رهوانه کراو نیت لهلایه خاوه ﴿قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ نهی پیغهمبر له وهلام دا بلی: بهسه خوا به شایهت له نیوان من و نیوهدا ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ﴾ نهو کهسهی که هر لای نهوه زانینی نامه، واته خوا، هیندی نهفرمون: مهبهست لهم کهسه بروادارانی نامهدارانن که شایهتی یاندا لهسر نهم قورنانه له مهکش و له مهدینهش. نهمش هر نهگونجی، بهلام نهوهی یهکم له دلدا بههیزترو دامهزراو تره.

لهم سورهتهدا چند نیشانهیهك دهرکهوت بو نهم بهرنامه نیسلامییه. ههق و ابو له کاتی تهفسیری نایهتهکاندا دهست نیشانمان بگردایه بویان، بهلام لهبر نهوهی پهیوهستی نیوان

ئايەتەكان نەپچىرىنن بەھۆى ئەو باس و وەستانە وامان بە چاك زانى كە ئەو باسانە دوا
بخەين بۇ ئىستا و لىزەدا دەست نىشان بگەين بۇ ھىندى لەوانە بە يارمەتى خوا:

۱- دەست گرتن بەو بەرنامە و لا ئەدان لەوھى خوا ديارى كىردووە بە بى ئەوھى راو
ئىجتىھادى تىكەل بگرت بەم جۆرە بە روونى بى پىچ و پەنا و بە ئاشكرا باسى ئەو
بەند و بىر و باوہرەنە بگى كە بنەپەرتى و سەرەكەن لەم ئايىنەدا، ھىچى لى
نەشاردردىتەوہ بە بى تەفرە و دواخستن. يەكەم و سەرەتاي ئەوانە ئەوہىيە كە خوايەتى
و پەرورەدگارنى تەنھا بۇ خوايە كە ناوى(اللہ) يە. جا لەبەر ئەوہى ملكەچى و گوى
رايەلى و پەپەھى ئەبى ھەر بۇ ئەو خوايە بىت. ئەبى جارى ئەوہى بەردى ھەرچەند
دژايەتى و بەرەركانى و سەرکىشى بى لەلايەن بى پرواكانەوہ، ھەرچەند ئەو رىگەيە
سەخت و سامناك بىت، نابى گوى بەردى بەوھى بى پروا و سەرکىشەكان بەوہى ياخى تر
ئەبن و پىلانيان زۆترو بەھىزتر ئەبىت، بەلكو ئەبى ئەو بىر و باوہرە سەرەكى و
بنەپەرتى يانە بەو جۆرە بە روونى باس بگى و راگەيەنرى، ھەرەھا ھەر جۆرە دروشم
و نىشانەيەك ديارى كرابى لە ئايىندا يان ھەر خوو رەوشتىك كە ئايىنەكە بىرارى
دابىت. نابى ھىچكام لەوانە دەستكارى و گۆرانكارى يان تىدا بگى لەبەر خۇپارىزى
لە خەشم و قىنى ياخى و بى پرواكان. بەراستى ھەر ئەوہىيە بەرنامەى بزوتنەوہ بەم
ئايىن و عەقىدەيە لەسەر ئەو بارو شىوہى كە خوا ئەيەوى، ھەر ئەوہى بەرنامەى
بانگكردن بۇلاى خوا لەسەر ئەو رىگە و رىبازەى كە پىغەمبەرى ئازىز پىيدا
رۇيشتووہ(ﷺ) لەسەر فەرمانى خوا و بە پى رەزامەندى خوا... كەواتە ھىچ كەسىكى
تر رىگەى لادانى نىيە لەو رىگەيە، بۇى نىيە رىگە و رىبازىكى تر بەداتە بەر... ئىنجا
خوا چارەسەر ئەكات و خوا بەسە بۇ بانگكەرانى رىگاگەى خۆى، خوا ياخى و
سەرکىشەكان سەرکوت ئەكات.

۲- بەرنامەى قورئان بۇ بانگكردنى خەلكى دوو نامەى گرتووہ بە دەستەوہ، نامەيەكى
خوينراوہ كە ئەم قورئانەيە، نامەيەكى سەرنج دراو و بىر لىكراوہ كە ئەم بوونەوہرەيە
بەو ھەموو بەلگە و نىشانە رووانە كە شايتەن لەسەر دەسلەتى خوا و كار بەدەستى
خوا و تەگبىرى خوا لە ھەموو كار و بارىكدا. لەگەل ئەو دوو نامەيەدا دەفتەرى
مىژووبى ئادەمى ئەخاتە بەرچاو كە بەسەرھات و رووداوہكانى نىشانەيەكى روون و
ئاشكران لەسەر ئەو دەسلەت و كار بەدەستى يەى خوا، ئىنجا بەو ھەموو بەرەنگارى

ئادەمى ئەۋەستى، لە ھەموو تەرەف و ناوچەكانى يەۋە بە جارى ئەدۈي، لەگەل ھەست و دل و ژىرىي يەكەي! جا ئەم سورەتە ھەلساۋە بەۋە و ئايەتەكانى كەوتە بەرچاۋ و كوئىمان، ئەبى ئەم قورئانە نامەي ئەم بانگ و بانگەۋازە بىت، كە ھەموو بانگەكرانى رىنگەي خوا پىشتى پى ببەستن، لەپىش ھەموو شتىكى ترەۋە. ئەبى لەم قورئانەۋە فىر بىن كە چۇن بانگى خەلكى بگەين، چۇن دلە خەوتوو و بى ھۇشەكان خەبەر بگەينەۋە، چۇن رۇحە كوژاۋەكان ھەلگىرسىننەۋە. بىنگومان ئەم كەسەي كە ئەم قورئانەي ناردوۋە داھىنەرى ئەم ئادەمى يە و زاناۋ ناگادارە بە رەۋىشتى ئەم ئادەمى يە، خەبەر دارە بە ھەموو كون و كەلەبەرى، ئەم كەسانەي كە بانگ ئەكەن بۇ رىنگەي خوا ھەرچۇنى پىۋىستە پەپرەۋى بەرنامەي خوا بگەن لە يەكەم چارەۋە لە بارەي روونكردەۋە و پى ناسىنى خوايەتى خوا و پەرۋەردگارى و حاكمىتى خوا، ھەرۋەھا ئەبى رىنگەي قورئان بەدەنە بەر لە چۈنە ناو دل و دەرۋون لە پىناسىنى خوا بە بەندەكانى خوا، تا ئەم دلانە گەردن كەچى يان ھەر بۇ خوا بىت، دان بىن ھەر بە پەرۋەردگارىتى و دەسلەت و پەرۋەردگارى خوادا.

لەبەر ئەۋە نىشاندان و پىناسىنى خۋاى تاك و تەنھا و دوورخستەۋەي ھەموو چۇرە وىنە ھاۋبەش رەۋادانىك، قورئان زۇر بە روونى سروسشتى پەيام و پىغەمبەرىتى پىغەمبەران باس ئەكات و ئاشكرائى ئەكات... چۈنكە ھەلە و لادانى زۇر پەيدا بوو لە بىر و باۋەرى نامە دارەكانى پىشۋودا، لە سەرەنجامى تىكەل و پىكەلى يەك كە فەرەھم ھىنرا لە نىۋان سروسشتى خوايەتى و پىغەمبەرىتىدا، بە تايبەت بىرو بۇچۈونى مەسىحى يەكان كە سىفەت و نىشانەي خوايەتياندا بە عىسا(عليه السلام)، بەھۇي ئەۋەۋە شوين كەوتوۋەكانى كەنيسەكان سەرگەردان بوون و دژايەتى و دووبەرەكى زۇر كەوتە نىۋانىان.

تەنھا بىرو باۋەرى مەسىحى يەكان دووچارى ئەم سەرگەردانى و دووبەرەكى يە نەبوۋە، بەلكو ھەموو بىرو باۋەرە بت پەرسىتەكانىش دووچارى ئەۋە بوون، چەند سىفەت و نىشانەيەك بىر بار درا بۇ پىغەمبەرىتى كە مايەي دوور كەوتنەۋە بوون لە ناسىنى راست و راستەقىنە، جا زۇر لە ھەلە و بۇچۈنە پوچانە كەوتنە ناو بىر و باۋەرى بت پەرسىتى عەرەبەۋە... جا لەبەر ئەۋە ھەردەمە پەلپ و بىانۋوئەكىان ئەگرت و داۋايان ئەكرد لە پىغەمبەر(ﷺ). داۋاى موعىزەي ماددىي يان ئەكرد لىنى، داۋاى زانىنى غەيبىيان ئەكرد. بە جادوو بازىيان دائەنا، ھىندى جار دەيان وت پەيوەندى بە جنۇكەۋە ھەيە، ھىندى جار

داوایان نه کرد که فریشته‌ی له‌گه‌ل بیټ. له‌پر نه‌وه قورنان هات هه‌قیقه‌ت و باره راسته‌که‌ی
فاش‌کرا کرد وه‌ک له‌ نایه‌ته‌کانی رابردودا تیپه‌ری کرد.

۲- له‌م سورته‌دا - وه‌ک له‌ چه‌ند سو‌ره‌تیکی تریش‌دا - ده‌ست نیشانی کرد به‌وه‌ی که
کاری نه‌م نایینه و پاشه‌روژی نه‌م بانگ و بانگ‌ه‌وازه به‌ده‌ست خ‌وايه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
هر راگه‌یاندنی له‌سه‌ره، ری‌نموونی وه‌رگرتنی خه‌لکی هر به‌ده‌ست خ‌وايه. که‌واته
له‌مه‌ ده‌رته‌که‌وی که پی‌ویسته له‌سه‌ر نه‌و که‌سانه‌ی که بانگی خه‌لی نه‌که‌ن بو‌لای خوا،
پی‌ویسته شه‌رم به‌که‌ن له‌خواو په‌له نه‌نینه‌وه له‌خوا. بو‌یان نییه بلین: زور هو‌لمان‌داو
که‌م که‌س هات به‌ده‌م بانگه‌که‌مانه‌وه، یان تاکه‌ی خوا نایه‌ت به‌ده‌م نزاو هاوارمانه‌وه و
سته‌مکاران ناگری و نی‌مه سه‌رناخت له‌گه‌ل نه‌وه‌دا هر نی‌مه یارمه‌تی ده‌ری نایینه
خ‌واين؟! هر چه‌ند راگه‌یاندن هه‌میشه به‌نپه‌ت و یاسای کرده‌وه بو‌وه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
هه‌روه‌ها بو‌وه موو بانگه‌رانی نوممه‌ت، به‌لام گپ‌رانی هر راگه‌یاندن به‌کارو کرده‌وه‌ی
پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌کاتی‌کدا بو‌وه که جیهاد پی‌ویسته نه‌کرا‌بوو، له‌پاش نه‌وه هر
راگه‌یاندن به‌س نه‌بو‌وه، به‌لکو تیکو‌شان و جیهادیش پی‌ویسته بو‌وه به‌ه‌موو
به‌شه‌کانی یه‌وه، به‌پنی ده‌سه‌لات و توانا. که‌واته نه‌و که‌سانه‌ی که لایان وایه کارو
کرده‌وه‌ی بانگه‌رانی ری‌گه‌ی خوا هر راگه‌یاندن و به‌س، نه‌و که‌سانه هه‌ل‌ن، چونکه
نه‌گه‌ر وایه نه‌بی کات و جی و شوینی نایه‌ته‌کانی جیهاد که‌ی بیټ و کامه بیټ؟ نه‌وانه
هه‌ل‌ن هر چو‌نی نه‌وانه‌ش هر هه‌ل‌ن که بریاری جیهاد نه‌ه‌ن، به‌لام نه‌یبه‌ستنه‌وه
به‌چه‌ند مه‌رج و شه‌رتیکه‌وه به‌پنی بو‌چوون و تیگه‌یشتنی خو‌یان چونکه جیهاد هات
پیشه‌وه نه‌بی بگری به‌بی هیچ مه‌رج و شه‌رتیک، بی‌جگه له‌وه‌ش راگه‌یاندن یه‌کم په‌لی
جیهاده و هه‌رکاتیک به‌ریکی کرا هر به‌سروش‌ت هه‌موو جو‌ره‌کانی جیهاد دیت
به‌دوایدا، چونکه بی‌گومان نه‌فامان نه‌بی به‌ره‌نگاری بانگه‌ران بو‌ه‌ستن، ری‌گه‌یان لی
بگرن، نه‌وانیش کو‌تایی ناهینن، که‌واته نه‌بی جه‌نگ و فیداکاری رو‌وبدات و به‌ریا
بی.

۴- له‌م سورته‌دا ده‌ست نیشان نه‌کات به‌وه‌ی که مه‌یل و کرده‌وه‌ی خه‌لکی ده‌مخ‌لی هه‌یه
به‌چاره‌نوس و دوا روژی یه‌وه، ویست و ئیراده‌ی خوا به‌پنی ویست و کرده‌وه‌ی
به‌نده‌یه. له‌گه‌ل نه‌وه‌دا هه‌موو روداو و هه‌موو شتی به‌سه‌راوه به‌مه‌یل و ئیرانه و
فراهه‌م هی‌نایی خوا. نه‌و مه‌سه‌له‌یه شتیکی هه‌ق و راسته و له‌قورنانه‌وه به‌روونی

وهرنه گيری، بهنده نه ناچار و بی دهخله و نه نازاد و سر بهسته که ماوه یه کی دور و درنژ چهند دسته یه ک لهم نوممه ته دو چاری نازاوه و بهر بهر هکائی بوون، لهو مهسه له یه دا، دسته یه ک بهنده ی به ناچار و بی دهسه لات دانه نا و دسته یه کی تر به خود سهر و سر بهسته.

۵- نم سوره ته بهرونی دست نیشان هکات بو نه وه ی که بهروا نههینان بهم نایینه و گوئی رایه لی نهکردن بو ی نیشانه ی لادانی سروشته و لهکار کهوتنی کوئه ندما ی وهرگرتن و بوچوون و تیگه یشتنه، بهروا نههینان و بی بهروای کویری یه و نایینای یه، هرچوئی بهروا هینان بینای یه. کهواته به شایه تی خوا نه و کهسانه ی که بهروا ناهینان کویرن و نه قام و نازیرن، نهوانه ی که بهروایان هیناوه بینا و ژیرو فامدارن. بهراستی هر که سیک بیبهش نه بی له ژیری هرکاتیک بهراوردیک بکات له نیوان نه وه ی که نیسلام هیناویه تی، له گه ل هه موو بیرو باوهرو بوچوونه کانی تر دا، هرکاتی نه و بهراورده بکات بو ی دهرنه کهوی که بی بهرواکان کویرو نایینان. نه بی هه لوئیستی نیمه ی موسلمان بهو جوړه بیت بهرام بهر هه موو نه و باوهرو بهر هه مه کانی بیرو بوچوونه کانی غهیره نیسلامی بیجگه له زانین و زانیاری یه رووته کان که پیغه مبهری نازیز (ﷺ) دست نیشانی بو کردوه له فرموده که ی خویدا که فرموی: (انتم اعلم بشؤون دنیاکم) فیهو زانانن بهکارو فرمانی دنیا که تان. له شته ماددیبه رووتانه دا قهیناکات موسلمان له ناموسلمان شت وهرگری و فیری پیشه سازی و پزیشکی بین. به لام بیجگه له وه دروست نییه بو هیچ موسلمانی که شوینی ناموسلمان بکهوی و بی بی به قوتابی و شاگردی. هر شوین کهوتن و قوتابیتی یه ک موسلمان بیکات هو ی دهرچوونی یه تی له نیسلام و دژ و پیچهوانه ی شایه تی خوا نه جو لیته وه، کهواته زور جیگه ی سر سوپمانه که زور کهس هیه خو ی به موسلمان دانه نی و لان موسلمانیتی لی نه دات کهچی بهرنامه ی ژبانی وهرنه گری له کهسانیک که به شایه تی خوا کویرن. نم نایینه نابی به گالته و فش و فولی بگری، به لکو به نه و بهری هیزو گرنگی بگری، موسلمان خو ی وا دابنی کهوا به ناسو و لو تکه ی هر بهرزه وه و ناموسلمان و بی بهروا به سهرگردانی له ناو چالی نه قامی و گو مراییدا نه خو لیته وه، جا هر کهس بهو جوړه نییه با بزانی که نم نایینه بی پیویسته پنی و خوا بی پیویسته له هه موو شت و له هه موو جیهان و جیهانیان.

۶- هر خراپه و شينوان و ئازاوه و لاری يهك كه رووی كردووه ته ژيانی خهلكی، سرجهم
 نهگه پښتووه بۆلای لادان لهو بهرنامه راست و رهوایه كه له لایه ن خواوه هات بۆ
 رینموونی و بهخته وهری جیهان و جیهانی یان... ژیان لهم دنیا یه دا چاك نابى مهگه
 بهمهی سرگردایهتی به دهست كسانیکه وه بیټ كه ژیر و بینان و پروایان ههیه هر
 نهوش هق و راسته كه له لایه ن خواوه هات. هرگیز ژیان چاك نابیت و ریگه ی راست
 ناداته بهر به هیچ بهرنامه و سرگردایهتی یهكی تر، چاك نابى نه به دهره بهگی و نه به
 سهرمایه داری، هرچۆنى چاك نابى به شیوعی یهتی ئیشتراکی، وهك به ئاشكرا
 دهركهوت و هر خۆیان بۆ خۆیان دهركهوتن و ئاشكرا بوون، ههروه ها چاك نابى به
 سیوقراتی و دیکتاتورى و دیموکراتی. چونكه ئهوانه سرجهم بهرنامه ی كسانیکن كه
 به شایهتی خوا کویرن، بهلگه و نیشانه ی ئاشكرا له سر بی كهلكی و بهكار نه هاتنی
 ئه وه هه موو بهرنامه نه وه هه موو لاری و ناله باری و ئازاوه و خراپه یه كه رووی زهوی
 داگیر كردووه له م چهرخی بیسته مه دا كه گه یشتووه ته ئه وه پری راده له تیرو ته وای و
 نۆزی و فراوانی كهرسه و هۆی ژيانى بهخته وهری و كامه رانی له گه ل نه وه دا ژیان و
 جیهان به و جوړه سهخت و سامنا كه یه كه هه موو كهس ئاگاداره پینی. پالفته ی باس و
 مه بهسته كه ئه مه یه موسلمان ئه بی پروای هه بی به مه ی كه هر نه وه هق و راسته كه
 له لایه ن خواوه هاتووه ته خواره وه، ئه بی ته نها بهرنامه ی خوا وهرگری و ئیتر هیچ
 بهرنامه یه كی تر وهرنه گری، هر بیر و باوه رینكى كۆمه لایه تی یان ئابوری یان رامیاری
 كه له جیهاندا بووی یان بیی سرجهم فری بدات، بیجگه له قاقانه بهرنامه كه ی خوا و
 شه رعه كه ی خوا كه دای ناوه بۆ بهنده كانی، دان نان و باوه ر به راست و ره وایى هر
 بهرنامه و هر یاسا و هر پریارنك كه دهستكردی خوا نه بی، ته نها به و پروا و دان نانه
 بهنده له ئیسلام دهرنه چی، چونكه ملكه چی و گو ی رایه لی و فرمان بهری ئه بی هر بۆ
 خوا بیټ به راستی ئه وه پروا و دان نانه بیجگه له وه ی دژو پیچه وانه ی ئیسلامه،
 له هه مان كاتدا ره وادانی سرگردایه تی و جینشینى یه له م جیهاندا بۆ ئه وانه ی كه
 کویر و نابینان، ئه وانه ی كه به لئین و په یمانی خوا هه لئه وه شیننه وه، نه وه ی كه خوا
 فرمانیدا وه به په یوه سستی له گه لی ئه وانه ئه پیچرن، ئازاوه و خراپه كاری نه كهن له
 ولاتدا، بیگومان پروا و رازی بوون به وه گه وهره ترین تاوان و ناهه قی یه، ئاده میتی و
 ئاده می به دریزایی میژوی دوچارى هه موو بهد بهختی و لاری و ناله باری بوون به هۆی

ئەو ھەموو بەرنامە و بىر باوەرپرانەى كە لەم زەوييەدا ھەلقولاون لەسەر دەستی ئەوانەى كە لاق ژيرى و زانايى يان بۆلى ئەدان و بە داننا و بىر و ھۆشدار و فەيلەسوف ناو ئەبران. ھىچ كاتى ئادەمى بەختەو ھرو كامەران نەبوو، ئادەمىتى يەكەى بەدى نەھات، نەگەيشتە رادە و پلە و پاىەى خۆى مەگەر لە ژىر ساىەى بەرنامەكەى خوادا لەو كاتە كەم و كورتانەى كە ئەو بەرنامە حاكم و كار بەدەست بوو. داواكارين خوا بە مېھربانى خۆى وىنەى ئەو كاتە پېرۆزانە بەينىتەرە بۆ رزگار كردنى بەندەكانى آمين.

لېيوومەو بە يارمەتى خواى مېھربان لە تەفسىرى ئەم سورەتە لە ۱۴۱۲/۵/۱۱ ھەر لەم رۆژەدا دەستمكرد بە تەفسىرى سورەتى (ابراھىم) ۱۹۹۱/۱۱/۸ خوا يارمەتيم بدات بۆ تەواكردنى ئەوەى كە ماوہ لەم تەفسىرە آمين.

وصلی وسلم علی سیدنا محمد و آلہ و صحبہ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّكْعَتُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

سورەتى (ابراھىم)
مەككەيى يە (۵۲) نايەتە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئەم سورەتەش باس و مەبەستە سەرەكى يەكانى وەحى و پەيام و تاك و تەنھايى خوا و زىندوو بوونەو و حىساب و پرسىيارە وەك زۆربەى سورەتە مەككەيى يەكانى تر. بەلام بە پىسى باوى قورئان لەھەر جىگا و شوئىنكىدا بە شىوئەيەكى جىياواز كە تام و بۆن و ھەناسەيەكى تايبەتى ھەيە، بە جۆرىك وەك مەبەستىكى تازە بىت و يەكەمجارە راگەيەئى. ئەم سورەتە چەند مەبەستىكى سەرەكى لەبارەى عەقىدەو نیشان ئەدات، بەلام دوانىان كە گەرەو گرنگتن نىوئەى سورەتەكەيان داگىر كردوئە:

۱- يەكئىتى پەيامى پىغەمبەرەكان و بانگ و بانگەوازەكەيان.

۲- باسى چاكە و بەھرى خوا بەسەر بەندەكانەو بىرودار و بى پروا، چاك و خراپ، گوى رايەل و ياخى وەك لەمەوپاش ئەو دووانە وەرئەگىرئەن لە نايەتەكانەو.

ئىنجا با گوى شل كەين بۆ ئەو نايەتە پىرۆزو بەفەرانە: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ*
الرَّكْعَتُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ﴾ پىنكەتوئە لە وئەئى ئەم پىتەنە نامەيە كە ھىنامانە خوارەو بۆلاى تۆ ئەى پىغەمبەر، واتە ئىمە ناردوومانە و تۆدات نەھىناو. مەبەست لە ناردنەكەى بۆلات ئەمەيە ﴿لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ بۆ ئەرەى خەلكى دەربىئى لە تارىكى يەكانەو بۆلاى رووناكى. تارىكى گومان و شتى پرۆپوچ. تارىكى باو و عادەتى بەد، تارىكى گومرايى و سەرگەردانى لە چۆل و بىابانى بت و پەرستراو ناهەقەكان، سەرگەردانى چەند بۆچوون و ھەلسەنگاندنى ناپراست و ناپرەوا... خەلكى دەربىئى لەو تارىكى يانە بۆ نورو رووناكى كە ئەو تارىكى يانە ئاشكرا ئەكات، ئاشكرايان ئەكات لە دەروون و بىرو ھۆشدا، ئىنجا ئاشكرايان ئەكات لە ژياندا.

باوهر به خوا رووناکی یه که له دلددا، به هۆی ئەم ئادهمییه رووناک ئەبیتتوه به تهواوی، ئەم ئادهمییهی که پینکھاتوو له قوهر و گیان و رووکهکی که دروستکراونکی تایبه تییه و جیاوازه له دروستکراوهکانی تری خودا، ئینجا ههرکاتی ئەو رووناکی و برۆایه ی له گهل نهبوو به شه قوهرهکی زال نهبیت و نهبی به قوهریکی رهش و تاریک، قوهریکی پینکھاتوو له خوین و گوشت به تهنا لهم خاک و کهرهسهی ئەم زهوییه و بهبی ئەو رووناکی برۆایه ئەبیتتوه به قوهره پەتی یه که.

بروا به خوا رووناکی یه که دهروونی پی پاک و خاوین نهبی، به هۆی ئەوهوه رنگه ی راستی خۆی پی ئەدۆزیتتوه، رنگه ی گهیشتن به خوا به رووناکی و بهبی هیچ تهپ و تۆزو ته م و مژیک. تهپ و تۆز و ته م و مژی گومان و بی نارامی و شتی پرو پووچ. یان ته م و مژی نارهنووات و بۆچوونی نارهاوا، ههرکاتی ئەو رنگه یه بیینی به روونی ئەیداته بهر بهبی هه لکهوتن و هه لخلسیکان، بهبی دوو دلێ و سه رگهردانی.

بروا به خوا نورو رووناکیه له هه موو بارو روویه که وه، نورو رووناکی ناسین و زانین و داد و نازادی و سه ره بهستی، نورو رووناکی خۆشی و شادمانی په یوهندی به خوا، نارامی و دلنیایی به داد و میهره بانی و کار دروستی خوا له خۆشی و ناخۆشیدا، ئەو نارامی و دلنیایی یه ی که هۆی خۆگری یه له ناخۆشیدا. سوپاس و چاوله بهری له خۆشیدا.

بروا به خوا نورو رووناکیه که مایه ی ژبانی راسته قینه و کامه رانییه، هه موو ئاده می یه که سنان که هۆی یه کیتی و په یوهستی نێوانیان په یوهندی یانه به خواوه، ملکه چی و بهنده بیان تهنا خوایه، که واته ئاده می نابن به دووبهش، بهنده و خاوه ن و ئاغا، به لکو هه موو یه کسان و بهنده ی خوان، په یوهستی به بوونه و مه ره وه و به نارامی و ناشتی نه ژین له گهل بوونه و مه ره و هه رچی له م بوونه و مه ره دایه.

بروا به خوا بهرنامه یه کی تێرو تهواوه نه که تهنا بیرو باوه ریکی دهرونییه، بهرنامه ی ژبانه و دامه زاره له سه ر به نه رته ی بهنده یی بۆ خوا، ملکه چی و گوئی رایه لێ هه ر بۆ ئەو، رزگاربون له په رستی بهنده و هه رکهس و هه ر شتیکی تر. ئەم بهرنامه یه ریک و پینکه له گهل سه روشتی ئاده می و پنیوستیاتی راست و رهوای سه روشتی ئاده می به جوهر و شیوه یه که خۆش بهختی و کامه رانی و نارامی و ناشتی هه ر له وه دایه،

بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾ اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
 وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا

ئینجا نه فرموی: ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ واته نه نامیه مان هینایه خوارموه بؤلای تو بو شهوی
 خه لکی دهریننی له تاریکی یه وه بؤ نورو رووناکی به نین و فرامه مینانی
 په رومردگاریان، که واته پیغمبر (ﷺ) هر راگه یاندنی به دسته و کاری شو هر راگه یاندنه،
 ئینجا مه بهست به رووناکی یه روون نه کاتمه به مهی له باتی نه ودا نه فرموی: ﴿إِلَى صِرَاطِ
 الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ واته خه لکی دهریننی له تاریکی یه کانه وه بؤ رنگی که سینک که زاله به سر
 هه مو شتیکدا و هیچ شتی ناتوانی سهر پیچی لی بکات و سوپاس کراوه. سیفتهی یه کم
 هه ره شه و ترساندن نیشان نه دات دهریاری بی برویان، هه رچونی سیفتهی دووم
 بیرخستنه وه و ناموزگاری نیشان نه دات دهریاری بروادار و سوپاس کاران، ئینجا به دوی
 شو دوو سیفته دا نه رسته یه نه هیننی: ﴿اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ واته بؤ
 رنگی خویبه که ناوی (الله) یه و هر بؤ شه وه داهینراو و مولکی شه هه رچی وا له
 ناسمانه کان و هه رچی وا له زه ویدا. ئینجا هه رکس دهره چی له تاریکی یانه، شه رنگی
 خوا نه داته بهر شه ناشکرایه که به خته رومره و لیره دا قورشان دهریاری هیچ نافر موی،
 به لکو دست نه کات به هه ره شه و ترساندن شه وی که بروا ناهیننی، نه فرموی:
 ﴿وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ له ناو چوون و نه مان بؤ بی برواکان له بهر سزایه کی
 به تین که دوو چاریان شه بی، نه وانهی که سپهن و چاو له بهری شو چاکه یه نین که
 پیغمبر (ص) بؤی هینان له لایه ن خواوه. ئینجا چند سیفته تکیان بؤ باس نه کات که هوی

نهو بی پروایی و سپه‌ی بی‌یه، نه‌فرموی: ﴿الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ نه‌وانه
 که ژبانی نه‌م دنیا‌یه هه‌لده‌بژرن و باوی نه‌دهن به‌سهر ژبانی روژی دوا‌یی
 نه‌براه‌دها ﴿يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ به‌رگری نه‌که‌ن و خه‌لکی لانه‌دهن له ریگای
 خوا، نیازی لاری و چه‌تی نه‌که‌ن بو‌ناینی خوا و نه‌یان‌هوی له‌سهر باره راستی به‌که‌ی نه‌بی
 به پی‌ی نارهنزوی خو‌یان، بی‌گومان هه‌لبژاردن و باودانی ژبانی دنیا دژه له‌گه‌ل داخوازی پروا
 و ریگه‌ی راستی خوادا، به پی‌چه‌وانه‌ی هه‌لبژاردن و باودانی ژبانی روژی دوا‌یی به‌سهر
 ژبانی دونیادا، چونکه له‌و کاته‌دا ژبانی دنیا رینک و پینک نه‌بی‌ت و نه‌بی به‌خزمت گوزار و
 کشت و کال بو‌روژی دوا‌یی. نه‌وانه‌ی که باوی ژبانی دوا‌یی نه‌دهن خو‌شی و ژبانی دنیا‌یان
 له ده‌ست ناچی - وه‌ک هیندی نه‌فام و نه‌زان نه‌لین و وا گومان نه‌بن - به‌لکو ژبانی راست و
 ره‌وا و ژبانی به‌خته‌موری دنیا کاتی ده‌ست‌کوت نه‌بی که باوی ژبانی دوا‌یی بدری، چونکه
 له‌و کاته‌دا بنده هه‌لنه‌سی به‌کارو فرمانی جینشینی به‌که‌ی له زه‌ویدا، به‌شی له فرمانی
 جینشینی به‌که‌ی نه‌ویه که ولات ناوه‌دان بکاته‌وه و هه‌موو خیرو بیرو هی‌زو و وزه‌ی دنیا
 به‌کار بیننی و ژیر ده‌ستی بکات و خه‌لکی به‌هره‌مند بی‌ی پیمان وه‌ک قورشان ده‌ست نیشان
 نه‌کات و نه‌فرموی: ﴿خَلَقَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ جِجَمًا﴾ دروستی کردوه بو‌تان و بو‌سودی نیوه
 هرچی وا له زه‌ویدا، نه‌فرموی: ﴿وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَارِ﴾ نه‌وانه‌ی که باوی ژبانی دوا‌یی
 نه‌دهن به‌و جو‌رن، پی‌چه‌وانه‌ی نه‌وانه‌ی که باوی ژبانی دنیا نه‌دهن که هه‌موو ثاوات و
 مه‌به‌ست و نامانجیان داگیر کردن و ده‌ست‌کوته به‌هر جو‌ر و له‌سهر هر بار تنها بو‌خو‌یان
 و بو‌به‌رزه‌مندی خو‌یان و پیکه‌ینانی نارهنزوی خو‌یان، نینجا له‌بهر نه‌وه به‌رگری نه‌که‌ن له
 ریگه‌ی خوا و نه‌یان‌هوی داد و ناینی خوا نه‌یه‌ته کایه و له‌سهر باری راسته‌قینه‌ی خو‌ی نه‌روا،

أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ
 اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

ئەو کاتە زینان بەرەلایی بۆ سەر کیشی و خراپە کاری و دەست درێژی و زالی بەسەر
 بەندەکانی خوادا بە بی بەرگری ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ ئەوانەیی که باسکران لە گومرایی
 یەکی دوردان. بیگومان تەنها بەرنامەیی نایین و بپروا بە خوا مایەیی ژبانی راستەقینەیی و
 هۆی بەهرەمەندی یە بەو ژبانە، لەبەر ئەوە خۆی میهرەبان فروستادە و پیڤەمبەرەکانی نارد
 بۆ رینمونی بۆ ئەو ژبانە و خستنه سەر ئەو رینگەییە. بۆ ئەوەی ئەو فروستادە و
 پیڤەمبەرەنە بتوانن و بگوجی، ئەو رینمونی و راگەیانندنە. خۆی میهرەبان ئەو پیڤەمبەر
 فروستادانەیی نارد بۆ سەر گەلەکان، بە زمانی خۆیان وەک ئەفەرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ
 إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ﴾ هیچ فروستادەییە کەمان رەوانە نەکردوو مەگەر بە زمانی
 گەلەکی بۆ ئەوەی پەيامەکی خۆیان بۆ باس بکات بە روونی، هەرچەند پیڤەمبەری
 نازیز (ﷺ) رەوانە کراوە بۆ سەر هەموو کەس، بەلام لەبەر ئەوەی عەرەب بوو ئەویش وەک
 پیڤەمبەرانە تر بە زمانی گەلەکی رەوانە کراوە، ئینجا گەلەکی لەپاش خۆی پەيامەکیان
 هەلگرت و گەیانديان بە هەموو جیهان، هیچ گرێکە لەو هەدا نییە و لە راستیدا جینگەیی هیچ
 قسە و باسیک نییە، ئەو قسە و باسە کاتیک ئەبوو کە بگوترایە هیچ پیڤەمبەرنکیان رەوانە
 نەکردوو مەگەر بۆ سەر گەلەکی. پیڤەمبەری نازیزمان (ﷺ) بە زمانی گەلەکی رەوانە کرا
 بۆ سەر هەموو کەس ئیتر با راگەیانندنەکی لەلایەن خۆیەو بۆ هەموو کەس نەبووی، بەئکو
 هەر بۆ عەرەب بووی و هەموو پیڤەمبەریک پەيامەکی خۆی راگەیاندوو و کاری ئەو بریتی
 بوو لەوە ﴿فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ ئینجا خوا مەیلی هەرکەسی بووی گومرایی
 کردوو، مەیلی هەر کەسیکیشی کردبی رینمونی کردوو و خستوویتی یە سەر رینگای
 راست،

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ وَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ

الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٢﴾

﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هەر ئەو زاله بەسەر هەموو شتێکدا. کار دروست و لیژانیشه و هەموو کار و کردەوهکانی بەجێیه، ئینجا بێگومان گوێرا کردن و رینمونی یەکش راست و رهوایه و به پێی ویست و کردەوهی بەندهکان، ئەک به زۆر و ناچارکردن. ئینجا نمونەیهک ئەهینێ ئەو پێغه‌مبەرانه که رهوانه کراون به زمانی گهله‌که‌ی، که پێغه‌مبهرێکی به‌ناوبانگ و ناسراو بووه و به‌سه‌رهات و رووداوی فراوان و جوړ به‌جوړ رووی تیکردووه: ئەفهرموی: ﴿وَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ سویند به‌خوا موسامان نارد به موعجیزه‌کانمانه‌وه، واته ئەو(٩) موعجیزه‌گرنگانه‌ی که به‌ناوبانگن ﴿أَنْ أَخْرِجَ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ واته رهوانه‌مان کرد به‌وه‌ی که گه‌له‌که‌ت دهرینه له تاریکی یه‌کانه‌وه بۆلای رووناکی. یان رهوانه‌مان کرد به‌م ره‌نگه‌ پیمان وت... هتد. ﴿وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ نامۆزگاری یان بکه به رۆژه‌کانی خوا، واته به رووداوه‌گرنگه‌کانی ئەو رۆژانه‌ی که دهستی قودرته‌ی خویان تیدا ناشکرا بوو، واته به چاکه و به‌ره‌ه‌کانی خوا به‌سه‌ریانه‌وه و ئەو چاکه و به‌ره‌ه‌یانه‌یان بیر بخه‌روه با چاو له‌به‌ری خوا بن و سه‌ری به‌نده‌یی بۆ داخه‌ن، ئەو چاکه و به‌ره‌ه‌یانه‌ وه‌ک گێرانی دهریاکه به راگۆزه‌ر و سێبه‌ر کردنی هه‌ور به‌سه‌ریانه‌وه و باراندنی گه‌زۆ و شه‌لاقه و هه‌روه‌ها وه‌ک(ئیبین و عه‌باس و ئیبین و که‌عب و موجاهید و قتاده) ئەفهرمون. یان نامۆزگاری یان بکه به به‌سه‌رهات و رووداوه‌کانی گه‌له‌ پێشوه‌ه‌کان که خوا سزای دان و له‌ناوی بردن به‌هۆی یاخی بوونیان له فرمائی خوا و پێغه‌مبهره‌کانیان. واته بیان ترسینه به‌و رووداو و به‌سه‌رهاتانه تا بترسن و خۆیان بپارێزن له یاخی بوون و ناهه‌رمانی وه‌ک(موقاتیل) ئەفهرموی. ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ به‌راستی له‌و رۆژانی خوادا چهند به‌لگه و نیشانه‌ی روون هه‌یه بۆ هه‌موو زۆر خۆگری و زۆر سوپاس گوزارانی. بێگومان له‌و رۆژانه‌دا سزا و ناخۆشی بووه که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر خۆگری، نازو خۆشیش بووه که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر سوپاس. هه‌رچهند له‌و رۆژانه‌دا هۆی خۆگری و سوپاس هه‌یه بۆ هه‌موو که‌سی، به‌لام هه‌ر خۆگرو سوپاس گوزاره به‌هره‌مه‌ند ئەبن له‌به‌ر ئەوه تابه‌ته‌ی کرد به‌وانه‌وه، ئینجا هیندی له شیوه‌ی په‌یام و راگه‌یاندن و نامۆزگاری و بیر خسته‌نه‌وه‌که‌ی موسا نیشان ئەدات،

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
 يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُدَّبِحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ فِي ذَلِكَ
 بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّتْ رِبِّكُمْ لِيَنْ شَكَرْتُمْ لِأَزِيدَنَّكُمْ وَلِيَنْ
 كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسَى إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَأِنَّ اللَّهَ لَعَنِي

حَمِيدٌ ﴿٨﴾

نه فرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ باسی نهوه بکه که موسا وتی به گله که می ﴿اذکروا
 نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ باسی چاکه و بهر هی خوا بکن به سرتانوه ﴿وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ
 فِرْعَوْنَ﴾ لهو کاتهدا که رزگاری کردن له دهسته و بهسته که می فرعون له
 کاتیکدا ﴿يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ پییان نه چهشتن به همیشه می و بهدوای یهدا سزای بهد به
 چمند جوړو شیوهیهک، به تایبهتی دوو جوړیان باس نهکات:

۱- ﴿وَيُدَّبِحُونَ أَبْنَاءَكُمْ﴾ کوپه کانتان به زوری نهکوشت و سهریان نهبرین بو بی هیز کردن
 و کم کردنی ژماره ی پیواهمکانیان.

۲- ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾ نافرتهکانیان نههیشتهوه لهبر کارهکری و ریسوا کردن
 و بی هیز کردنیان.

﴿فِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ لهوهدا که باسکرا تاقیکردنهوهیهکی گهوره هیه
 لهلایه ن پهروردگارتهوه. تاقیکردنهوه له یهکم جاروه به سزا بو خوگری و بهربرهکانی تو
 بریاردان لهسر خو رزگار کردن و نامادهیی بو وهستان بهرامبر ستم که نهه خوگری به
 به راستی، نهوه سیفه تیکی چاکه نهک هر سرشوپ کردن و زهپوونی... دووه تاقیکردنهوه
 هیه به رزگار کردن لهبر سوپاس کردن و چاو لهبری بو خوا، دامهزراوی لهسر ریگهی
 راست. نینجا هروهها موسا(علیه سلام) لهسر راگه یاندنهکه می رویشت و سهرهنجامی
 سوپاس و ناسوپاسی یان بو باس نهکات و نهفرموی: ﴿وَإِذْ تَأَذَّتْ رِبِّكُمْ﴾ باسی نهو کاته
 بکن که پهروردگارتان بهپوونی رایگه یاند، بهم رهنکه فرموی: ﴿لِيَنْ شَكَرْتُمْ لِأَزِيدَنَّكُمْ﴾

سویند به خوا نه گهر ئیوه سوپاسی چاکه ی خوا بکن به سهرتانه وه بۆتان زیاد ئه کهم ﴿وَلَكِنْ
 كَفَرْتُمْ﴾ نه گهر نا سوپاسی بکن و چاوله بهری چاکه ی من نه بن ﴿إِنَّ عَذَابَ لَشَدِيدٍ﴾ به راستی
 سزای من زۆر به تینه بو ناسوپاسان که دان نانیین به چاکه ی من دا، ئیتر ئه و سزادانه به
 نه مانی ئه و چاکه و نیعمهت بیئت، یان بیفه ری و خیر لی نه بین بیئت، یان به وه بیئت که بیئته
 هۆی زیان له لایه ن دوزمن و ناحه زانه وه، یان به هاتنی سزایه ک بیئت له دنیا دا، یان له رۆژی
 دوا ییدا به جو ری که خوا بیهوی. ئینجا ئه و به لئین و هه ره شه یه شتیکی راسته و هیچ
 جینگه ی گومان و دوو دئی نییه، چونکه له لایه ن خوا وه هاتو وه. نه گهر بیان هوی شته که به
 روونی ده رکه وی به نه ندازه ی بیر لیکردنه وه بۆمان ده رته که وی: بینگومان سوپاسی چاکه
 به لگه یه له سه ر ده روون پاک ی و سروشتی ریک و راست، ئه و که سه ی سوپاسی خوا نه کات و
 چاو له به ری یه تی بینگومان چاودیری و ره زامه ندی خوا نه کات له به کاره ی نانی ئه و نیعمهت و
 چاکه یه و هه رگیز به کاری ناهینی له شه رو خرا په دا، به لکو به کاری نه هینی له سوود و
 به ره مه ندی خۆی و خه لکیشدا، ئه و کاته خه لکیش ناماده نه بن بۆ کو مه کی و یارمه تیدانی،
 شه وش نه بی به هۆی زۆر بوون و په ره سه ندنی ئه و نیعمه ته. به پیچه وان ه ی ناسوپاسی و
 سپله یی. ئه مه ی که گوتمان مه به ست روونکردنه وه یه ئه گینا ته نها به لئینه که ی خوا به سه بو
 دننیایی و به روا به و شته راسته. ئینجا ده ست نیشانی کرد به وه ی که نه سوپاس کردن
 سوود ئه گه یه نی به خوا وه نه ناسوپاسی زیان ئه گه یه نی، به لکو سوود و زیانه که هه ر روو له
 خه لکی نه کات وه که نه فه رموی: ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ﴾ موسا پیسی فه رمون: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَن فِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ نه گهر ئیوه و هه رکه س وا له ولات و زه ویدا ناسوپاسی بکن و سپله بن ﴿فَأَنكَرَ
 اللَّهُ لِقَائِي﴾ بینگومان خوا بی پیویستی سوپاس کرا وه. واته خوا زیانی ک رووی تی ناکات
 به هۆی ناسوپاسی و سپله یی ئیوه، چونکه خوا بی پیویسته به هیچ شتی ک و سوپاس کرا وه
 و شیا و و شایسته ی سوپاسه، ئیتر با سوپاس نه کری له لایه ن هیچ که سه ی که وه. ئینجا
 نامۆزگاری و ته می و بیرخسته نه وه که ی دریزه پی نه دات، به لام قورشان لیره دا به جو ری
 نه یهینی نا و باسی موسای تیدا نییه، ده ست نیشان نه کات بۆ بهر به ره کانی و ناژا وه ی
 نیوان ئوممه ته ره بو رده وه کان له گه ل په یام و پیغه مبه ره کانیاندا له چه رخ و ولاته
 پيشووه کاند،

الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أُنُودَهُمْ فِي آفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿١﴾ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنَ ذُنُوبِكُمْ

نه فرموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ نایا نه ماتوره بو تان و پنتان نه گه یشتوره هوالی گرنکی نهو که لانه ی که له پیش نیوده بوون ﴿قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ﴾ کهلی نوح و عاد و سهمود ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ نهوانه ی که له پاش نهوان بوون و هاتن ﴿لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ﴾ له کاتی کدا هیچ کهس نایانزانی بیجگه له خوا. لی رهدا پیویسته بوهستین و بیر لهوه بکهینهوه که زور کهس هن باسی پشت به پشت نهکن تا نادم و لاق نهو زانینه لی نه دن که خوا هر بو خوی داناوه اپیویسته نهوانه ناگادار بکرینهوه و ته می بکرین به گه پرانهوه و لهو لاف لی دانه، خویان بیاریزن لهوه ی به درو بخرینهوه بهو چه دیسه یان نهو نه سره ی که نه فرموی: ﴿كَذِبَ النَّسَابُونَ﴾. نهو گهل و نوممه تانه ی که پاش سهمود هاتن تا نوممه ته که ی موسا زورن و ناویان له قورئاندا نه ماتوره، به لام دهنگ و بانگهوازی پیغه مبره کان هر یه که بووه، هه لو یستی بی بروا کانیش هر یه که بووه وه که نه فرموی: ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ فروستاده کان و پیغه مبره کان یان هاتن بو سرریان به موعجیزه و به لگه ی ناشکراوه ﴿فَرَدُّوا أُنُودَهُمْ فِي آفْوَاهِهِمْ﴾ نه م فرموده یه به چند جور ی تریش ته فسیر کراوه ته وه، هیندیکیان نه هینم:

- ۱- بی بروا نه فامه کانی نهو که لانه په نجه کانی خویانیان گهست له رق و قیندا.
- ۲- دهستیان گرت به سر ده میاندا به سر سورمانه وه له وته و قسه ی پیغه مبره کان یان.
- ۳- دهستیان گرت به سر ده میاندا به لاقرتی و پیکه نینه وه.

۴- دستیان گرت بهسەر دەمی خۆیاندا بۆ دەست نیشان کردن به بێدەنگ بوون و قسه نهکردنی پێغه مبه ره كان.

۵- دستیان گرت بهسەر دەمی پێغه مبه ره كاندا بۆ ئەوهی قسه و باسه كه يان نهكەن.

۶- بپروایان نههینا و پێغه مبه ره كانیان به درۆزن دانا.

بهههركام هه لئه گری و رای هیندی له زانا بهرزه كانی پېشووه. بهچهند شیوه یهکی تریش تهفسیر کراوه تهوه كه نهگه رپتهوه بۆ یهکی له مانه ی كه باسکران ﴿وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ﴾ گوتیان بهراستی ئیمه بی پرواین و بپرومان نییه بهوهی كه ئیوهی پی رهوانه کراوه. واته به پێی قسه و لافی خۆتان ﴿وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ﴾ بهراستی ئیمه لهوهی كه ئیوه بانگمان نهكەن بۆلای له گومانیک داین كه بی ئارام كهره بۆ دل و دهروونمان. واته ئیمه بپرومان نییه بهوهی كه ئیوه نه لێن: خوا ئیمه ی ناردهوه بۆلاتان، گومانمان ههیه و دلمان بی ئارامه لهو ئایین و خواپهرستی یه ی كه ئیوه بانگی ئیمه ی بۆ نهكەن، وا دهههكهوی له یهكهم جارمیه به بێگومان و دوو دلی بپروایان نهبووی له پاشان كهوتبهنه گومان و دوو دلی كهواته دژایهتی نییه له ئیوان نهو دوو وهدا كه گوتیان. ئەوهی كه ئەوانی بۆ بانگکراوه خوایهتی و پهروهردگاری خوایه، بێگومان ئەوهش شتیکی زۆر راست و رهوانه و سروشت و ژیری وهی نهگری به بی گێرو گرفت و بوونههر شایهته لهسهری، كهواته گومان لهوهدا جیهگی سهرسوپمان و بێزاری دهبرینه.

جا لهبهر نهوه ﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ﴾ فروستادهكانیان گوتیان پێیان به سهرسوپمان و بێزاری دهبرینه ﴿أَوِ اللَّهِ شَكٌّ فَأَطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئایا گومان ههیه له خوایهكدا كه داهینهری ناسمانهكان و زهوییه؟! خوی میهرهبان بانگی ئەوانه ی نهکرد بۆ بپروا هینان، كه مایه ی لیپوردن و سهپینهوهی گوناوه تاوانه، بهلام لهبهر ئەوهی چاكه و منتهكه ی خوا ناشکرا بکات له رێوه نهفرموی: ﴿يَتَذَكَّرْكُمْ لِيُنْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ﴾ واته ئایا گومان ههیه لهو خوایهدا كه داهینهری ناسمانهكان و زهوییه و له کاتی کدا نهو خوایه بانگتان نهکات بۆ ئەوهی بسپرنتهوه و ببوی له گوناوه کانتان بههوی باوهر هینانتانهوه،

وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنَّ أَشْرَٰءَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَتْ
 يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَتُونَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلَكُمْ وَلَكِنَّ
 اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ ۗ وَمَا كُنَّا لَنَأْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ

﴿يُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بؤ شهوی دواتان بخت تا ماوه یهکی ناوبراوی دیاری
 کراو، واته بانگتان نهکات بؤ باوه رهینان تا بهموی شهوه له ناوتان نهبات و له ریشه تان
 نهینتی، شهوش به پنی باوی خوا که هر گهل و نوممه تیک په لپ و بیانوی گرتبی و داوی
 موعجیزه یهکی کردبی و نینجا شه په لپه ی بهدی هاتبی و نینجا له پاش شه باوه پری
 نهینابی خوا له ناوی بردوه و له ریشه ی میناوه. ﴿ثین و عه باس﴾ - خویان لی رازی بیت
 - شه رموی: بؤ شهوی بتان شهینی به خوش و کامه رانی تا مردن. نینجا شه نه فامانه
 ره خنه یهکی تریان نه گرت له پیغه مبه ره کانیاں بهم رهنکه ﴿قَالَوْا﴾ نه یان گوت: ﴿إِن أَشْرَٰءَ إِلَّا
 بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ نیوه هر ناده می یه کن وینه ی نیمه ﴿تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَتْ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾
 نه تانه وی بهرگری نیمه بکن له پرستنی شهوی که باوک و باپرمان شه یان ویست ﴿فَأَتُونَا
 بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ دهی به لگه و نیشانه یهکی روونمان بؤ بینن له سهر راستی شه داوا و لافه ی
 که لینی نه دن. شه نه فامانه له باتی که شخه و شانازی بکن بهوی که خوا له تیره ی
 ناده می پیغه مبه رانی هله بزاردوه، که چی شه هیان شه کرد بهموی گومان و دوو دلی، لایان
 وابوو شه پیغه مبه رانه به ناره زووکاری شه داوا یه نه کن بیران له بی نرخی و هیچ و
 پوچی شه بتانه نه شه کرده، بیران نه شه کرده له نایینه راسته ی که بانگیان نه کن
 بوی، به لکو داوی به لگه و نیشانه یهکی به میز و ناچار که ریان شه کرد لیان ! جا له بهر شه
 وه لامی شه وانه یان بهم جوړه دایه وه که شه رموی: ﴿قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ﴾ پیغه مبه ره کانیاں
 گوتیان پینان: ﴿إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلَكُمْ﴾ نیمه هر ناده می یه کن وینه ی نیوه ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ
 مَن يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ﴾ به لام خوا منه ت نهنی به سهر هر که س له بنده کانی که خوا بیهوی به مه ی
 هلی شه بزیری بؤ شه کاره گوره یه ﴿وَمَا كُنَّا لَنَأْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ نه بووه و نابی
 بؤ نیمه موعجیزه و به لگه تان بؤ بینن مه گر به نیزن و فرمانی خوا. واته هینانی موعجیزه
 و به لگه له کارو فرمانی نیمه نیبه، به لکو تایبه تی یه به خواوه،

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا
 سُبُلَنَا وَلَنْصِرَكَ عَلَىٰ مَا أَذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُدُنَّ فِي مِلَّتِنَا

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ كهواته با بپواداران هر پشت به خوا ببهستن، واته نيمه و هموو بپواداران نهبي هر پشت به خوا ببهستين له نارامي و خوگريمان لهسر دوزمنايهتي و نازارداني نيوه ﴿وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ﴾ تايا چي هيه بو نيمه و چ هويه هيه بو نهوي كه پشت نهبهستين به خوا ﴿وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا﴾ لهكاتيكدا كه رنگاي خوواني نيشان داوين و خستوييني يهته سيري؟ واته هيچ هويهك نيبه و نهبي هر پشت بهو ببهستين و كاروبارمان هوالهه شو بگهين ﴿وَلَنْصِرَكَ عَلَىٰ مَا أَذَيْتُمُونَا﴾ بهراستي خووان نهگرين لهسر نازار دانقان و نازارداني نيوه كارمان ليناكات ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ كهواته با هر پشت به خوا ببهستن پشت بهستووهدكان، نيتر گويي يان له هيچ كس و هيچ شتيك نهبي، نينجا لهم كاتهدا ياخي يهكان خوويانيان به تهواوي دهرخست كاتي كه بويان دهركهوت دهههقالي سوودي نيبه و به قسه و باس نهو بپوادارانه كوئايي ناهينن، دهستييانكرد به ههپهشه و تاپال و بهكار هيناني هيزو زور، وهك نهفهرموي: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ﴾ بي بپواكان گوتيان به فروستاده و پيغهمبهرهكانيان ﴿لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُدُنَّ فِي مِلَّتِنَا﴾ بهراستي دهرتان نهكهين له خاك و ولاتهكهمان، يان بهراستي نهگهرينهوه ناو ميللهت و كهلهكهمان و نايينهكهه نيمه نهگرنه گهردن. بيگومان پيغهمبهرهكان هرگيز ناييني نهوانيان نهويستوو، كهواته مبهست نهويه كوئايي بيئن له داواي خوويان و لافي پيغهمبهريني لي نهدن وهك جاري جارن له پيش رهوانه كردنيان. جا ليرهده دهرنهكهوي چونيني نازاوه و بهربرهكانني نهوانه. نهفامهكان بههيچ جور نايانهوي بووني نيسلام و رازي نابن كه ببني و هرگيز بي دهنگ نابن ليني و ناشتي لهگهل ناكات. بيگومان نيسلامي ش نهبي دهركهوي به شيوهيهكي سهربهخو و له شيوهي كومهليكي نهوهستار و ههميشه له بزوتنهردها بيت و به سهركردايهتي يهكي سهربهست و سهربهخو. كهواته نهبي كومهلي نهفامانيش بوهستن بهرامبهرين و جهنگ و نازاوه پيك بيت.

فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ

لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾ وَأَسْتَفْتَحُوا

ئینجا کاتی کۆمەلی نەقام تاوان و ستمیان گەیشته ئەو رادەیه بانگەوازی خوا بوەستینی هیزو دەسەلاتی گەرە دێتە مەیدان و ئەدات لە هیزی دوژمنی نەقام وەک دەست نیشان ئەکات کە ئەفەرموی: ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ﴾ ئینجا خوای پەروردگاریان وەحی کردە لای ئەو فروستادانە بەمەی کە سویند بەخوا ستمکارەکان لەناو ئەبەین و نایان هیلن ﴿وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ ئیوێ نیشته جی ئەکەین لە خاک و ولاتی ئەوان دا لە پاش لەناو بردن و لە ریشە هینانی ئەوان ﴿ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ﴾ بۆ کەسێک کە ترسا بیّت لە وەستانی لە حوزوری من دا، واتە لە وەستانی رۆژی دواییدا. یا ترسا بیّت لە ناگادار و وەستانی من بەسەر یەو، ترسا بیّت لە هەر شە و سزای من. کەواتە کەسێک نیشته جی ئەکری کە دەست درێژی ناکات و خۆی بەزل نازانی بەسەر بی هیزو داماوئاندا، خراپەکاری بلأوناکاتەو لە ولاتدا، بەلکو چاکە و چاکەکاری بلأو ئەکاتەو، چونکە ئەترسی لەخواو لە سزای خوا، کەواتە شیاو و شایستەیه بۆ دامەزراندن و نیشته جی کردن لە ولاتدا، بەلام پیویستە بزانی کە ئەو دەستی قودرەتی خوا کاتی هاتووێتە کار کە پیغەمبەرەکان و برواداران بە تەواوی پەرمان و جیابوونەویان بەکارهینا بیّت لە گەل بی برواداران، بە تەواوی وەستا بن بەرامبەریان تا بوون بە دوو دەستە و کۆمەلی جیاوازان، کۆمەلی خوا بە تەواوی دەستیان گرتی بە نایین و بەرنامەکی خۆیانەو. هەرگیز ئەو دەستە قودرەتە ئەهاتووێتە کایە بۆ کۆمەلێکی فشو فۆلی تیکەل لە گەل کۆمەلی نەفامان، بەسەر شوپی و سەرکۆی کارو کردەوی لە ولاتدا. ﴿وَأَسْتَفْتَحُوا﴾ واتە کۆمەلی ستمکار و یاخی یان، کۆمەلی برواداران بەرامبەر یەک وەستان و هەرکام داوای سەرکەوتن و زال بوونیان کرد لەخوا، یان ئوممەتەکان داویان کرد بەم جۆرە گوئیان: ئەی خوایە ئەگەر ئەم فروستادانە راست ئەکەن دەی خوایە سزایان بدە. یان پیغەمبەرەکان کاتی کە ناومید بوون لە برۆا هینانی گەلەکانیان، بەم سی جۆرە تەفسیر کراوەتەو.

وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِنَ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا
 يَكَادُ يُسِغُهُ، وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ
 غَلِيظٌ ﴿١٧﴾ مِثْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَتُهُمُ كَرَمَادٌ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ
 لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ بَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾

لهسر هربار دوا روڈ و چارهنوسی یاخی و بی پرواگان بهم جوڑه نهی که نهفرموی:

﴿وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ زیانبار بوو و تیاچوو هموو خو بهزل زان و یاخی و دژو دووره

﴿مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ﴾ که دوزخ له پیشی یهوهیتهی ﴿وَسُقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ﴾ ناو نهدری

له ناویک که کیم و زووخه له کاتیکدا: ﴿يَتَجَرَّعُهُ﴾ قوم قوم نهیخواتهوه و ناتوانی به یهک

جار له بهر پیسی و بوگنی و قیزهونی ﴿وَلَا يَكَادُ يُسِغُهُ﴾ ناتوانی قوتی بدار نزیک نییه

له قوتدانی مهگر به زور و به زهحمهت ﴿وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له هموو شوینیکهوه

مردنی بو دیت ﴿وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ﴾ نابی به مردوو و نامری. واته له هموو ترهفیکهوه یان له

هموو بهش و پارچهکانی یهوه، سزاو هوی مردنی بو دیت، بهلام نامری و زرگار بیی

﴿وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ﴾ لهبهر دهمییهوه سزایهکی قورس و بهتین و نهستور هیه که

سزای همیشهی و نهپراویه. یان بهرگری کهری یتهی له ههناسهدان، یان کات له دوا ی کات

سزای سخت و به تین بوی دیت. خوا به میهره بانی خوبی په نامان بدات، به راستی هق وایه به بیر لیکردنه و هشی تیکه له گه روودا بگیری و خو شوم ببی له مردوم.

له پاش دست نیشان کردن بۆ ئه و چاره نوس و پاشه روژه سخت و سامناکه، له پاش

ئه وه ئینجا شیوهی ناثومیدی و بهش براری بی برواکان نیشان ئهدات له وینه و چیرۆکیکدا

که هه له دست قورئان دیت شتی و نیشان بدات. نه فرموی: ﴿مَنْ لَبِثَ كَفْرًا بَرِيهًا﴾

سیفت و وینهی نایابی ئهوانهی که بروایان نه میناوه به پهرومردگاریان له مه دایه که دیت:

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ كَرُمًا أَشَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ﴾ کرده و هکانیان وه که خوله میشیک وایه که به توندی

با بردبیتی و له پیش چا و نی کردبی له روژیکی بای سهختدا، واته له روژیکدا که با به

تهوژم و توندی هلی کردبی تییدا. ئینجا مه بهسته که روون نه کاته وه و نه فرموی:

﴿لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ﴾ نه و بی بروایانه له روژی دواییدا دهسه لاتیان نابی به سه

هیچ شتیکی له وهی که کردوویانه له دونیادا، واته هیچ به رهه م و سهواییکیان دهستهوت

نابی هه چوونی هیچ له و خوله میشه دهستهوت نابی ﴿ذَلِكَ هُوَ الصَّلَاحُ الْبَعِيدُ﴾ هه ئه وهیه ون

بوون و زیان و له دهست دهه چوونی دور و گه وه چونکه به هیچ جور چاوهروانی دهست

کهوتنی نابی، ﴿الَّذِي أَنْشَأَ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَلْحَقُ﴾ ئایا نه تزانیه خوا ئاسمانه کان و

زهوی دروستکردوه، به لیزانی و کاردرستی و له بهر کاریکی گه وه و گرنگ، نه که به

خو دایی و بی مه بهستیکی گرنگ ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ نه گه به وهی و مه یلی ببی

ئیوه لانه بات و ناتان هیلی، دروستکراویکی تازه نه مینی له باتی ئیوه دا،

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ

تَبَعًا فَهَلْ أَنتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَدَنَا اللَّهُ هَدَىٰ يَتَّبِعِكُمْ

﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ بیگومان شو نه هیشتنی نیوه و دروستکراوی تر هیج شتیکی نهگونجاو و ناره حهت نییه له سهر خوا و هیج نه رکیکی نییه، چونکه که سیک که ناسمانه کان و زهوی دروستکردبی نه توانی و زاله به سهر نه رهدا. ئینجا کوت و پر ههست و خهیال نه گوینزیتوه لهم دونیایه وه بو روژی دواپی و شیوه و وینهی بی بپرواکان نه خاته بهرچاو که وتو ویز و دمه قالی نه کن له نیوان خویندا له باریکه وه، له نیوان شهیتان و نه مان دا، نه فرموی: ﴿وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ بیگومان هه موو پیکه وه به گشتی دینه دهره وه له گوچه کانیا ن به جوریک ناشکرا نه بن بو پرسیار و حیسابی خوا ﴿فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ ئینجا بی دهسلات و ژیر دهسته کان نه لین به زوردار و خو بهزل زانه کان: ﴿إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا﴾ به راستی ئیمه له دنیا دا ژیر دهسته و شوین که وتوو بووین بو نیوه، واته شوین نیوه که وتین له نابین و بیرو باوه ردا ﴿فَهَلْ أَنتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ دهی نایا نیوه بهرگری هیج شتی له سزای خوا نه کن له ئیمه؟ له وه لام دا سه روکه کان ﴿قَالُوا﴾ نه لین: ﴿لَوْ هَدَدَنَا اللَّهُ هَدَىٰ يَتَّبِعِكُمْ﴾ نه گهر خوا رینمونی ئیمه ی بگردایه و ئیمه ی بخستایه ته سهر ریگه ی راست، ئیمه ش نیوه مان نه خسته سهر ریگه ی راست. له وه لامه که یانه وه بیزاری و تنگه تاوی دهر نه که وی، واته ته شهر و لومه مان لی مه دن، ئیمه و نیوه وه که یه کمان به سهر هاتوو و نه وانه له و کاته دا دان نه نین به دهسلاتی خوا دا و نه یانه وی به وه خوین رزگار بکن له ته شهر و لومه ی ژیر دهسته کان، به لام هیچکام رزگار نابن له لومه و ته شهر. ژیر دهسته کان رزگار نابن، چونکه کاتی خوی دهستیان هه لگرت له پیاوته ی و ناده میتی خوین و وازیان هیفا له نازادی و سهر بهستی یه که یان، نه وان بوون به هو ی یاخی بوونی سه روکه کان، نه گهر نه وان که زور و کومهل بوون نه بوونایه به ژیر دهسته و خزمه تکار، سه روکه کانی خوین لی نه نه گوچا و یاخی نه نه بوون، سه روکه کانیش به و ته ی که گو تیان رزگار نابن، چونکه ناشکرایه که خوا فره مان ی نه داوه به گومرایی و کاری به د، به لکو خه لکی به مه یل و خواستی خوین نه که وتنه سهر ریگه ی به د و گومرایی.

سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُ عَنَّا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿١١﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنتُمْ بِمُصْرِخِي
إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٢﴾

نينجا نه لئن: ﴿سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُ عَنَّا أَمْ صَبَرْنَا﴾ يه کسانه له سهرمان و بومان نایا بینزاری و غه مباری دهر پیرین یان خوگری و نارامی دهر پیرین، واته هیچکام سودی نییه بومان و تازه کارمان له کارهگا ترازوه ﴿مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ﴾ نییه بومان هیچ لادان و راکردن و رزگار بوون لهو سزایه ی که تنی که و تووین، نینجا له ویدا شهیتان دیته کایه و وته و قسه یه که نکات که زور دلتنه زینه و کاریگره له دلی همووان دا وه که نه فرموی: ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کاتی که دوایی نه هینری به کارو بریار بهم جوړه به هشتی و دوزه خی به کان دهست نه کهن به ته شهر و جویندان و نه فرین کردن له شهیتان که بوو به موئی بهد به ختی و سزادانیان. لهو کاته دا شهیتان نه لی ﴿إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ﴾ بیگومان خوا به لینی پیدان به به لینیکی هق و راست و راست له گه ل کردن ﴿وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ﴾ منیش به لنینم پیدان به درو که گوتم زیندوو بوونهوه نییه و سزا و نازار دان نابی. نینجا من دروم له گه ل کردن ﴿وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ هیچ زور و دسه لاتیک نه بوو بو من به سهرتاندا ﴿إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي﴾ به لکو من بانگم کردن بو گو مریایی و نینجا نیوهش گوی رایه ل بوون و به گویتان کردم ﴿فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ کهواته لومه ی من مهکن و لومه ی خو تان بکهن ﴿مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنتُمْ بِمُصْرِخِي﴾ به راستی نه من به هاواروه چوو و رزگار کبری نیووم و نه نیوهش به هاواروه چوو و رزگار کبری منن ﴿إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ﴾ به راستی من بهروام نییه و دان نانیم به گپرائی من به هاوبهش بو خوا که نیوه له پیشهوه و له دنیا دا کردتان! بهم رهنکه منتان نه پهرست و گوی رایه لی من بوون و منتان به دوست و کار به دهستی خو تان دانه نا، واته من بهریم له نیوه و له کردهوتان ﴿إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ به راستی بو ستم کاره بی بهرواکان سزایه کی سهخت و نازار دهر هیه، هم رسته یه نه گونجی وته ی شهیتان بیست و کوتایی قسهکانی خوی پی بیینی بو دل ته زاندنی بی بهرواکان که له دنیا دا شوینی کهوتن و گوی رایه لی یان کرد. هرچونی دهست نه دات که فرموده ی خوا بیست و بهدوای قسهکانی شهیتان دا هاتیبت.

وَأَدْخِلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ يُحَيِّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾ تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا

ئینجا بهرامبر نهو سیاچاره و بهد بهختانه نه فرموی: ﴿وَأَدْخِلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ نهوانهی که بروایان هیناوه و کردهوه چاکهکانیان کردهوه نهخرینه ناو بههشتانی که روبارهکان دین و نهچن به ژیریاندا، نهخرینه ناو نهو بههشتانه به جورئ همیشیهی و ئیجگاری نهبن قیایاندا. نهخرینه ناویان ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ به ئیزن و فرمانی پهرومردگاریان لهکاتیکدا ﴿يُحَيِّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ بهخیر هاتن و ریزگرتنیان لهو بههشتاندا به وتی سهلامه، سهلام کردنیان له نیوان یهکدا. سهلام کردنی مهلائیکه لییان، یان سهلامی خوا لییان. خوا به میهرهسانی خوی بهشدارمان بکات لهو بههرهیهدا. لهپاش نهوهی دهست نیشانی کرد بو حال و باری سیاچاره و بهش بپراوان و حال و باری خوش بهخت و بههرهمندان. لهپاش نهوه ئینجا دوو وینه و چیروک نههینی بو وته و بیر و باوهری نهو دوو دهستهیه، روی فرموده نهکاته پیغهمبر(ﷺ) یان هرکهسیک که دهست بدات بو زانین، نه فرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ نایا نهترانیوه ﴿كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ چون خوا وینه و چیروکیک باس نهکات ﴿كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ﴾ واته وینهی وته و وشهیهکی پاک و خاوینی هیناوهتهوه به درهختیکی پاک و خاوین که: ﴿أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ﴾ بیخهکی دامزراو بیت له زهویدا و ریشهکی کوتایی و سر و لق و پهل بهرز بووینتهوه به حوادا، له کاتیکدا ﴿تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا﴾ بهرو میوهکی بدات به ئیزن و فرمانی پهرومردگاری له ههموو کاتیکدا.

(ئیین و عباس) و جهماوهری زانایانی تفسیر نه فرمون: مبهست بهو وته و وشهیه وتهی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ یه، مبهست بهو درهخته درهختی خورمایه بهلای(ئیین و عباس و ئیین و مسعود و نهنس و مجاهد و عیکریمه و ضحاک) هوه - خوا لییان رازی بیت - .

وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٥٦﴾ يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ^٤ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٥٧﴾

ئینجا دەست نیشان ئەکات بەهۆی ئەم وینە و چیرۆکە ئەفەرموی: ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ خوا وینە و چیرۆکەکان باس ئەکات بۆ خەلکی بەلکو بێر بکەنەوه، واتە خوا وینە و چیرۆکی باس ئەکات، چونکە وینە و چیرۆک هۆی روونکردنەوه و تینگە یشتن و بێر کردنەوه و وەرگرتنی پەند و نامۆزگارییە.

ئینجا وینە و چیرۆکی بەد بەخت و سیاچارەکان باس ئەکات و ئەفەرموی: ﴿وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ﴾ وینە و چیرۆکی وتە و وشەیی بەد و پیس وەک وتەیی بێی بروایی و هاوبەش رەوادان بە وینەیی بە وینەیی درەختێکی بەد و پیسە وەک درەختی گوزاڵکە کە ﴿اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ﴾ هەلکەنرا بێی و لە ریشە هینرابی لەسەر زەویییەوه. واتە ریشەیی نەکوتابی لە زەویدا، بەلکو وەک بەسەر زەویییەوه بێت، کەواتە ﴿مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ﴾ جینگێر بوون و مانەوه و دامەزراندنی نییە، بەراستی وینە و چیرۆکەکە زۆر شیرین و راست و رەواییە، ئەوەتا وتەیی هەق چونکە ریشەیی کوتاوه لە بوونەوهردا و دامەزراوه، هیچ شتێک کاری لێناکات و هەر ئەمینیتەوه، بەرو بەرەمی ئەو هەموو کردارو و رەوشتە پاک و خاوەنەییە کە هەمیشە هەییە و تەواو نابێت، بە پێچەوانەیی ئەو وتەیی ناپراست و دامەزراو نییە و بەلکو هەر جاری لە وینە و پۆشاکێکدا دێت و دەرئەکەوی و لەپاشدا ئەروا و نامینی و دامەزراو و جینگێری بوونی نییە. ئینجا دەست نیشان ئەکات بۆ چارەنوس و دوا روژی خاوەنی هەردوو وتەکە، دەرپارەیی خاوەنی وتە پاک و خاوەنەکە ئەفەرموی: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ﴾ ئەوانەیی کە بروایان هیناوه دامەزراو و جینگێریان ئەکات بەو وتە دامەزراوه ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾

لهم ژيانه نزيكدا لهم دنيا، بهم رهنګه دست نهګرن بهر و ته پاكهوه و ناګورين بهموي سزا
 و نازار دان و هرشتي كه هوي ګوران و لادانه ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ له روژي دوايشدا لهكاتي
 زيندوو كردنهوه و حيساب و پرسياردا، يان له كاتي پرسيار ليكردن له ګوردا وهك له
 حديدسدا هاتوه. دهربارهي خاوهني و ته پيسهكه نهفرموي: ﴿يُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ خوا
 بي پروا ستمكارهكان ګومرا و ون و دانه مزراو نهكات، و اته بهموي و ته دانه مزراوهكه يان
 ﴿وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ خوا مهيلي هرچي بكات و بيهوي نهيكات. كهواته هيچ رهخنيهك نيبه
 لهسر خوا له هر كارو كردهويهك كه نهيكات، چونكه هرچي خوا مهيلي بكات و نهيكات
 هر شهوه هق و راسته. له چند شوي نيكدا باسكرا كه بنده مهيل و هلبرژاردي مهيه و
 ناچار نيبه و مهيل و نيرادهي خوا زاله بهسر هموو شتيكدا. خوا له نهزل دا زانا و ناګادار
 بووه به مهيل و كردهوهي بنده و به پني شو مهيل و برياري خوا هاتوه و دهرچوه.

لهسرهتاي نهه سورهتهوه دست نيشاني كرد بو چاكه و بهرهي خوا بهسر خلكي
 يهوه بهناردي نهه پيام و نامه و پيغهمبره ﴿ﷺ﴾ نينجا بهدواي شهودا باسي پيامي
 موساي كرد و چاكه و بهرهي خوي بير خستهوه لهناردي شو پيام و پيغهمبره، نينجا
 به كورتي دست نيشاني كرد بو هموو پيامهكان و هلويستي بي پرواكان و نينجا لهناو
 چوونيان بهموي ياخي بوونيان له فرماني خوا و سپلهيي يان بهرامبر چاكه و بهرههكاني
 خوا. نينجا شهوا ليره دا ديتته سر باسي بي پرواكان و سپلهكاني نهه نوممهته كه خوا شو
 چاكه و بهرهه يانهي رشت بهسرياندا به ناردي نهه نايين و پيغهمبره ﴿ﷺ﴾، بانگي كردن بو
 شهوي لبيان ببوري، كه چي سپلهيي يان بهكار هينا و ياخي بوون، بي پروايي يان هلبرژارد
 بو خويان تا دوچارى دهردي خويان بوون، سرنج رانهكيشي و سر سوږ نههيني لهو
 هلويسته بهديان.

﴿الْم تَر إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا
وَيُنْسِقُ الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ

نه فرموی: ﴿الْم تَر إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا﴾ نایا سهرنجت نه داوه و ناو پرنکت نه دایه وه
بؤ لای نهوانه ی که چاکه و بههری خویان گؤپیه وه به سپله یی و بی بروایی. واته له باتی
بروا هینان و سوپاس و چاوله بهری بؤ خوا سپله یی و بی بروایی یان به کار هینا ﴿وَأَحَلُّوا
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾ گهل و کومله که ی خویانیان خسته ناو مال و جیگه ی نه مان و له ناو چوون.
نهو جی و شوینهش که بریتییه له ﴿جَهَنَّمَ﴾ دؤزه له کاتیکدا ﴿يَصَلُّونَهَا﴾ نه چنه ناوی
به جورئ به تهواوی پینی نه سوتینرین له رؤژی دوا پیدا ﴿وَيُنْسِقُ الْقَرَارُ﴾ دؤزه خ قهرارگا و
جیی نیشته جی یه کی زؤر به ده، نهو خسته ناو ناگره که له رؤژی دوا پیدا به دی دیت
قورئان وای نیشان نه دات که به دی هاتوه، نهو تا نه فرموی: ﴿أَحَلُّوا﴾ که بؤ رابوردوه.

۱- له بهر نه وه ی هؤی تیخسته که له رابوردودا به دی هاتوه.

۲- ههواله که نه وهنده راسته وه که به دی هاتی و نیستا به چاره وه بیئت و سهرنجی بؤ
رابکیشری و دهست نیشانی بؤ بکری.

نهو بی بروایانه چاکه و نیعمه تی ناردنی پیغه مبه ر و بانگه وازه که یان گؤپی یه وه به
یاخی بوون و بی بروایی، بانگ کردنه که ی که بؤ پهرستنی خوا بوو به تاک و تهنا وهریان
نه گرت ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ چه ند وینه و هاوبه شیکیان بریاردا بؤ خوا بؤ
نه وه ی خه لکی گومرا بکه ن و لایان دن له ریگه ی خوا. نایه ته که وان نیشان نه دات که
سه رۆک و گه وره کانی قوره یش به دهستی نه نقه ست خه لکی لابدن لهو بیرو باوه ره پاکه و
بیان گپرن به بت پهرست، له بهر نه وه ی بیرو باوه ری تاک و ته نهای دژی دهسه لات و
به رژه وهندی نهو یاخی یانه یه که نه یانه وی خویان بکه ن به پهرستراو و گوی رایه ل کراوی
ژیر دهسته کان و گپرانیان به به نده ی نه نقه له گوی.

قُلْ سَمِعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿١٠٦﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبِئْتُوا مِنَّا
 رِزْقَهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا يَخْتَلُ ﴿١٠٧﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلُوكَ
 لِيَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿١٠٨﴾

نهو یاخی یانه له همور کات و چرخیکدا نهو نیاز و مبهستیانه. کهواته نهوانه با
 بترسن لهم ترساندن و مهرهشه سهخت و دلتهزنده که فرمانیدا پیغه ممبر (ﷺ) ناراسته یان
 بکات: ﴿قُلْ سَمِعُوا﴾ نهی پیغه ممبر بلی بهوانه: رابوین. به نارمزوی خوټان نه ماره کهم و
 کورتهی نه دنیا به تا کاتی دیاری بکراو ﴿قُلْ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ﴾ ئینجا بیگومان گه رانه وه و
 چاره نوستان هر بولای ناگره. واز لهوانه بیغه و گوئی یان مدهری ﴿قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 بلی بهر بهندانهی من که پروایان هیناوه ﴿يُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ با به ریکی نویر به جی بینن
 ﴿وَبِئْتُوا مِنَّا رِزْقَهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ بهخت بکن و بیدهن لهوهی که کردو مانه به روزی یان به
 نهینی و به ناشکرا ﴿مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا يَخْتَلُ﴾ له پیش نهوهی روزیک بیت که نه کپین
 و فروشتن و فیداکاری تیدایه و نه خزمایه تی و خوشه ویستی و دوستایه تی که بهوهی
 نهوه وه زرگار بوون بیی له سزا و ناگری دوزخ. واته بی پروایان زرگار نابن له سزای نهو
 روزه نه به کپینی خوټان به مهر شتی، وه نه بهوهی هیچ دوست و خزم و خوشه ویستیک که
 تکایان بو بکات. ئینجا لهم کاته دا ناماره نهکات بو نهو همور نازو نیعمت و چاکه و
 بهوهی که خوا لهم بوونه وهره دا دروستی کردوون بو نهو خه لکه له گهل نهوه دا زوری بهی نهوان
 سپلهن و سوپاسی ناکهن، نه فرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ خوا که سیکه که
 ناسمانه کان و زهوی دروست کردوه ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ باراندوویه تی له ناسمان و
 لای ژوره وه ناوینک ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ﴾ ئینجا بهوهی نهوه وه دهری هیناوه بوټان
 له رنق و روزی و له میوه جات و بهر و میوه، ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلُوكَ لِيَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ﴾ ژیر
 باری کردوه بوټان که شتی بو نهوهی بگه ری به دهریادا به فرمانی خوا ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ
 الْأَنْهَارَ﴾ ژیر باری کردوه بوټان جوگه و رووباره کان که بیان گپین به نارمزوی خوټان،

وَسَحَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَحَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَإِنِّي وَءَاتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿١٠١﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿١٠٢﴾

﴿ وَسَحَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ ﴾ ژنر باری کردووه بۆتان خۆرو مانگ به جوړی هه میشه یین له به جینه یانی کارو فرمانی خویمان بۆ بهر ژمه ونه دیتان ﴿ وَسَحَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴾ ژنر باری کردووه بۆتان شهر و روژ که دین به دوا ی یه کدا، نهو چاکه و نیعمه تانه که باسکران که خوا رشتوونی به سهر بهنده کانیدا به بی داوا و ناگای خویمان، بیجگه له وانه نه فرموی: ﴿ وَءَاتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ ﴾ پنی به خشیون هیندی له هه موو نه وانه که داواتان کردووه له خوا ﴿ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا ﴾ نه گهر نیعمه تی خوا بژمین بۆتان ناژمیری. خوی پهره رداگار نهو هه موو چاکه ی رشتووه به سهر نه م ناده مییهدا له گه ل نه وهدا وینه و بریار نه دات بۆ خوا و سوپاسی ناکات له بهر نه وه نه فرموی: ﴿ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴾ به راستی ناده می، واته بی بهرواکان ژود سته مکار و سپله ن، ستم کاره له خوی و له نیعمه ت و چاکه کانی خوا به سپله یی و دان نه مان پییان و به سوپاس کردنی غهیری خوا. خوی میهره بان بهو جوړه نهو چاکه و بههره یانه ی خسته بهرچاو و بیگومان هرکس بیر له وانه بکاته وه نه گهر به ته وای دل مردوو نه بی نه بی بیدار بینه وه و به سۆز و پهروشه وه بکویته یاد و سوپاسی نهو خویه. جا لیله دا باسی (ابراهیم) دینی که نمونه یه کی تیرو ته وای بووه بۆ بهنده ی خواناسی سوپاس گوزاری چاو له بهری خوا، هیندی له نزاو لاله کانی نه مینی که سهرانسهر مایه ی خوش به ختی و بههره مهندی یه بۆ رو له و نه وه کانی له پاش خوی که هیندی له وانه قوره یشه و دانیش توانی مه که، که واته نه بی نه مان یه که م کهس بن بۆ بهروا هینان و گوئی رایه لی و سوپاس گوزاری، نه فرموی: ﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ ﴾ نه ی پیغه مبه ر باسی نهو کاته بکه که نیبراهیم به نزا و پارانه وه وتی: ﴿ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا ﴾ نه ی

په‌روەردگارم ئەم ولات و شارە بگێرە بە خاوەن ئارامی و ئاسایش و بێ باک و مەترسی. لە
 سوورەتی (البقرە) دا فەرموی: ﴿رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آسَآ﴾ ئەی په‌روەردگارم ئەمە بگێرە بە
 شارو ولاتیکی خاوەن ئارامی و ئاسایش. ئەم دوو نزایە جیاوازن لەیەکتەر. نزای
 سوورەتی (البقرە) ئەوەیە: خوا بیخاتە ریزی ولات و شارە بێ باکەکان. نزای ئێرە ئەوەیە کە
 ترس و بێ باکی یەکەمی ئەهیلێ. هیندی ئەفەرمون: نزای (البقرە) پێش ئەو بوو کە کرابی بە
 شار. نزای ئێرە لە پاش گێرانی بوو بە شار. لەسەر ئەم رایە ئەبێ دوو جار نزای کردبێ بۆ
 ئەو ولاتە. لەسەر هەر بار خوای میهرەبان ئەو نزایە وەرگرت و ئەو شارو ولاتە تا ئیستا
 پاراستوو لە وێران بوون و سام و ترس بە جووری وینەیی ئەبوو لە دنیا دا. هەرواش ئەبێ تا
 کاتی تەواو بوونی ماوەیەک کە بۆی دیاری کران و بێگومان حەزرتی ئیبراھیم مەبەستی
 ئەو ئەبوو ئەو تا هەتا هەتایە بمانێ بە ئارامی و ئاسایش، چونکە ئاشکرایە کە ئەم دنیا یە
 نامینێ، بە کورتی خوا ئارامی و ئاشتی داو بەو شار و ولاتە بە شیوەی گشتی ئیتر ئەگەر
 لە هیندی کاتدا بێ ئارامی پەیدا بووبی و لە پاشان ئەما بێت و ئارامی هاتبیتەو، ئەو
 ناکرێ بە رەخنە و دژی مەبەستەکی نێیە. لە پاش داوی ئارامی و بێ باکی، ئینجا ئەفەرموی:
 ﴿وَأَجْنَبِيَّ وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ خۆم و رۆلە و کۆرەکانم بپارێزە و دورخەروە لەوێ بته‌کان
 بپەرستین. هەرچەندە ئیبراھیم پێغەمبەر بوو و خوا پاراستوویەتی لە گونا، بەلام بەندە تا
 خواناس تر بێت لە خواترس ترە و باشتەر پەنا ئەبات بە خوا، زۆر جار پێغەمبەری
 نازیرمان (ﷺ) نزای کرد و ئەیفەرمو: ﴿يَا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك﴾ ئەی کەسیک
 کە دلەکان وەرئەگێری دلە دامەزرێنە لەسەر ئایینەکەت، عەرزبان کرد تۆ پێغەمبەری و خوا
 لێت بوردوو لە هەموو شت، لە وەلامدا فەرموی: ﴿قلب المؤمن بين أصبعين من أصابع
 الرحمن﴾ دلی بڕوادار لە نێوان دوو پەنجەدایە لە پەنجەکانی خوا دا ﴿يقبله كيف يشاء﴾
 وەری ئەگێری چون مەیلی ببی. کەواتە پێویستە بەندە لە هەموو کارو باریکی دا پەنا بەخوا
 ببات و داوای یارمەتی لێ بکات.

رَبِّ اِنَّهُمْ اَضَلُّنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَعِنِيْ فَاِنَّهُ مِنِّيْ وَمَنْ عَصَانِيْ فَاِنَّكَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣١﴾

﴿ رَبِّ اِنَّهُمْ اَضَلُّنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ ﴾ نهی په‌روەردگارم ئهو بتانه زۆر له خەلکی یان گومرا کردوو و لایان دان له نایین و رینگەیی راست، واتە بوون بەهۆی ئه‌وه ﴿ فَمَنْ تَعِنِيْ فَاِنَّهُ مِنِّي ﴾ ئینجا هەركەس له رۆڵه‌كانم په‌یره‌وی منی کردبێ و شوینم كه‌وی له خواپه‌رستیدا، بیگومان ئه‌و كه‌سه له منه و به‌شیکه له‌من ﴿ وَمَنْ عَصَانِيْ فَاِنَّكَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴾ هەركەس سەرپینچی کردبێ لیم و په‌یره‌وی نه‌کردبم ئه‌وا بیگومان تو لیبورده‌ی میهره‌بانێ. واتە من هه‌قم نییه به‌سه‌ریه‌وه هه‌واله‌ی تۆی ئه‌که‌م و خۆت ئه‌زانی دله به‌سۆز و به‌زه‌یی داره‌که‌ی باوکی پیغه‌مبه‌ران - سه‌لام له خۆی و کوپه‌کانی بیټ - هیشتا کو‌تایی نه‌هینا له‌و سەرپینچی که‌رانه و هه‌ر میهره‌بانێ و به‌زه‌یی لێ هه‌لئه‌قولا، جا لێره‌دا جینگای لیکۆلینه‌وه و په‌رسیاره که چون به‌رامبه‌ر بێ بروایان داوای لیبوردن ئه‌کات. له وه‌لامدا زانایان چه‌ند شتیکیان فه‌رموه:

- ١- (سەدی) ئەفەرموی: بە مەرجی تۆبە‌ی کردبێ.
- ٢- (موقاتیل) ئەفەرموی: مەبەست هەر گوناهێکە بێجگە له‌ هاوبه‌ش ره‌وادان و بێ بروایی.
- ٣- (ئینین و الانباری) ئەفەرموی: مەبەست ئه‌وه‌یه ئه‌گەر خوا مه‌یلی بێی و گوناه‌باره‌که‌ش مو‌سه‌لمان بیټ.
- ٤- هیندی ئەفەرمون ئه‌و داوایه‌ پیش ئه‌وه بووه که ئاگادار کرابی به‌وه‌ی بێ باوه‌ر و بت په‌رست لیبوردنی بو‌ نابی و ئه‌وه‌ش قه‌ده‌غه نییه پیش ئه‌و ئاگادار کردنه به‌ وینه‌ی داوا کردنی لیبوردن له‌ باوکی.
- ٥- مەبەستی ئه‌وه‌بووه که خوا ده‌سه‌لاتداره به‌سه‌ر لیبوردندا به‌م ره‌نگه بیگێڕی به‌ بروادار.
- ٦- هیندی تر ئەفەرمون: مەبەست ئه‌وه‌یه کاری ئه‌و كه‌سه هه‌واله‌ی خوا ئه‌کات.

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الشَّمْرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٧٧﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعَلَّمَا مَا تُخْفِي وَمَا تُعَلِّنُ

نینجا نهروا له سمر نزاکی و نه فرموی: ﴿رَبَّنَا﴾ نهی په روهردگارمان ﴿إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ﴾ من هیندی له رۆله و نه وه کانه نیشته جی کرد له دۆل و شیونکدا که خاوهنی شینایی کشتوکال نییه و هرگیز شینایی و کشتوکالی تیندا نه بووه ﴿عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ﴾ لای ماله کهت که زور ریز گیراوه و بهمیج جور دروست نییه بی ریزی دهر باره ی، یان قهدهغه کراوه و هموو یاخی و سرکیشی سام و بیمی لیکردوه، یان قهدهغه کراوه له لافاو. بیگومان له و کاته دا نهو ماله پیروزه نه بووه لهو شوینه دا، که واته ناو بردنی به مال یان به پینی نهویه که خوا مالیکی بووبی لهو شوینه دا و خوا هوالی پندابی، یان به پینی نهویه که زانینی خوا تیپه ری کردوه به بوونی نهم ماله و هوالی دابی به نیبراهیم و نه میش به پینی نهوه ناوی بردوه به مال. ﴿رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ نهی په روهردگارمان له بهر نهوه نهو رۆله و نهویه انه به ریک و راستی نویژ به جی بینن، واته هوی نیشته جی کردنیان لهو شوینه دا نهویه که نویژ به جی بینن لای نهو ماله دا که یه کهم مزگه وتیکه دانراوه بو ناده می و جینگه ی حج و عومره کردنیان نه می ﴿فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الشَّمْرَاتِ﴾ نینجا نهی خوا به بگنره چهند دلنیک له دلانی ناده می به جوری مهیل و سوزیان بیی بولای نهو نیشته جی کراوانه تا بین بولایان، رۆزی یان بده له هموو جوره بهرو میوه جات ﴿لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾ به لکو بو نهوه ی سوپاسی خوا بکن و چاوله بهری نهو چاکه و نیعمه تانه بن. ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ تَعَلَّمَا مَا تُخْفِي وَمَا تُعَلِّنُ﴾ نهی په روهردگارمان بیگومان تو نه زانی و ناگای به هرچی نیمه نه یشارینه وه و هرچی دهری نه برین و ناشکرای نه کهین،

وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ
 إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا
 وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

﴿وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ شاراوہ نپیہ لہ سہر خوا ہیچ شتی نہ لہ
 زہوی و نہ لہ ناسمان. واتہ لہ نزا و پهرستنی خوادا دیمن و روالہت بہس نییہ و مہبہست
 نییہ، بہ لکو ٹہبی بہراستی رووی دل بکریتہ خوا. ٹینجا بیر لہ چاکہ و نیعمہتی خوا ٹہکات
 بہسہری یہوہ و بہوئی ٹہوہوہ زمانی دہست ٹہکات بہ سوپاس و سہناوی خوا: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ﴾ ہہمو سوپاس و ستایش بو خوایہ کہ ٹیسماعیل و
 ٹیسحاقی پی بہخشیم لہ کاتی پیری و لہگہل نانو میدیم لہ منداں، کہ بہخشینی منداں لہو
 کاتہدا گرنگ تر و بہنرخ ترہ، چونکہ منداں دریزہ دانہ بہ ژہانی باوک، دہی چہند خوش و
 بہ لہزہتہ منداں لہو کاتی پیری یہدا کہ کاتی ہہستکردنہ بہ نہمان و کوچکردن لہم دنیا یہدا
 ﴿إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ بہراستی پہروہر دگارم زور بیسہر و وەرگری نزا یہ. (ٹین و عہباس) -
 خوا لییان رازی بیٹ - ٹہفرموی: ٹیسماعیلی پی بہخشی لہ تہمہنی نہوہد و نو سالیڈا،
 ٹیسحاقی پی بہخشی لہ تہمہنی سہد و دوازہہ سالیڈا، کہواتہ کو کردنہوہیان لہم نزا یہدا
 ٹہبی لہکاتی کدا بووی کہ ٹیسحاقیشی پی بہخشرابی یان موژدہی پیدرابی بہ بوونی و
 موژدہ دانی خوا بہمہر شتی و ہک بہدی ہاتبی وایہ ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ ٹہی
 پہروہر دگارم من و ہیندی لہ روٰلہ و نہوہکانم بکیرہ بہ بہجی ہینہری نوژ بہ ریک و پیکسی و
 ہہمیشہیی ﴿رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾ ٹہی پہروہر دگارمان نزا کہم وەرگرہ، فرموی: ہیندی لہ
 نہوہکانی بی پروا ٹہبن و نوژ بہجی ناہینن، ٹینجا نزاکانی دوایی ہینا بہم نزا یہ: ﴿رَبَّنَا
 اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ ٹہی پہروہر دگارمان ببورہ لہ من و لہباوکم و
 لہدایکم و لہ ہہمو پرواداران، گوناہو تاوانمان بسپروہ لہ روژ کدا کہ حیساب و پرسیار
 دیت و بہرا ٹہبی، واتہ روژی دوایی.

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿١٢﴾ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿١٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نَحْبُ دَعْوَتِكَ وَتَشِيعَ الرُّسُلُ أُولَئِكَ تَكُونُوا آفَئِتُمْ مِّن قَبْلُ مَا لَكُمْ مِّن زَوَالٍ ﴿١٤﴾

نينجا کۆتایی باس و سوره ته که نههیننی بهوهی چهند شیوهیهکی سهخت و سامناک نهخاته بهرچاو که دووچاری ستهمکاره بی برواکان نهبی له روژی دوااییدا. بیگومان بهوه دلنهوایی بپرواداران نهکات وهک ههپهشهیهکی دلتهزین ناراستهی بی پروا ستهمکارهکان نهکات، نهفهرموی: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ﴾ خوا دامهنی به بی ناگا لهوهی که ستهمکارهکان نهیکهن، نهگهر نهه فرمودهیه ناراستهی پیغهمبهر کرابی نهوا مهبهست بههیز کردنی دلنی یهتی لهسهر پروا به ناگاداری خوا. واته به ههمیشهیی بهردهوام به لهسهر بپروات به ناگاداری خوا بهسهر ههموو شتیکیدا، وینهی نهوه زۆره له قورناندا: وهک ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾، ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ ههروهها نهگهر ناراستهی ههر یهکه یهکه کرابی له بپرواداران. چونکه ههچ بپرواداریک نهو گومانهی نییه. ههیندی نهفهرمون: مهبهست ههر جارپدان و ناگادار کردنهوهیه بهوهی خوا توئهیان لی نهسیننی و رهفتاریان لهگهل ناکات به وینهی کهسینک که بی ناگا بیئت. واته مهبهست ههپهشه کردن و ترساندنیانه، نهو بی پروا ستهمکارانه به دیعهن و به روالهت لهم دنیایهدا به خوشی و بی باک ژبان نهبهنه سهر، بهلام قوتار نابن و له دهستی قودرتهی خوا دهرناچن، بهلکو ﴿إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ﴾ ههر بو روژیک دواي خستوون که چارهکان لهو روژهدا جهواره نهبن و نانوقین. واته لهو روژهدا لهبهر سام و بیم و سهرگردانی چاو ههبلهق نهبیئت، له کاتیکیدا ﴿مُهْطِعِينَ﴾ به چهسانی نهپون به دهم بانگ کهریانهوه. واته لهگهل ههبلهق بوون و سهرگردانییدا به

چه سپانی نه چن بهدم بانگ که ریانهوه و شوینی نه کهون به بی وهستان ﴿مَنْبِي رُؤْسِهِمْ لَا
 يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ﴾ چاویان ناگه پرتوهه بولای خویمان و لهسام و بیم دا ههبلهق و سهرنجی
 خویمان نادهن ﴿وَأَفْتَدْتُم مَّوَاهِبًا﴾ دلهکانیان بوش و بی هوش و گوشن، (قتاده) نه فرموی:
 دلهکانیان بهرز نه بیتوهه بولای گهرویان و نه دهرنه چن، نه نهگه پرتوهه بو شوینهکانی
 خویمان. (سه عیدی کوپی جوبهیر) نه فرموی: دلهکانیان هاتوچو نهکات و جینگیر نابی له
 شوینی خویماندا، به کورتی لهو روژه دا چاو ههبلهقه و دل جینگای خوئی نامینی و روو بهرز
 بووهتهوه بهرهو ناسمان و دل بی هوش و گوشه له سام و بیم و ترسدا، خوا به میهرهبانی
 خوئی په نامان بدات. نه مه بوو نهو روژهی که نه وانه دوا نه خرین بوی، نه مه بوو نهو روژهی که
 چاوهروانیان نهکات له پاش مؤلهت دانیان لهم دنیا بهدا. که واته بترسین به مهی که لهو
 روژه دامه یچ عوزرو به هانه یه که نامینی بو نه وانه وه که نه فرموی: ﴿وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ
 الْعَذَابُ﴾ نهی پیغه مبهر خه لکی بترسینه له روژیک که سزایان بو دیت ﴿يَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾
 نینجا نه وانهی که سته میان کردوه له خویمان له دنیا دا به گونا هو تاوان و بی بپوایی نه نین
 ﴿رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّحِبِّ دَعْوَتِكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ﴾ نهی په رومردگارمان دوامان بخه تا
 ماوه یه کی کهم، واته بمانگیره بو دنیا و مؤله تمان بده بو ماوه یه کی کهم که گوئی رایه لی
 بانگ و بانگه وازه کهی توی تیدا بکهین و شوینی فروستاده کانت بکهوین. له وهلامی داوا و
 پارانه وه که یاندا نه گوتری پینان: ﴿أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ﴾ نایا له
 پیشه وه سویندتان نه ده خوارد که گوپان و گواستنه وه و دهرچونتان نییه لهو بار و حاله کی
 وان له سه ری واته له پاش مردن زیان و دنیا یه کی ترتان نابی. نایا داوا ی نهو دواخستن و
 گه پرا نه وه نه کهن له کاتی کدا که نه سوینده تان نه خوارد، واته وه لام نه درینه وه به دم کوت
 کردن و له که دار کردن و بیرخستنه وهی قوسوریان له دنیا دا،

وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
 وَضَرْبًا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ﴿١٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ
 كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿١٦﴾

﴿ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ﴾ نیشته جی بوون له جی و شوین و ماواکانی
 نهوانی که ستمیانکرد له خویمان ﴿ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرْبًا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ﴾ به
 روونی دهرکوت بۆتان که چۆنمان کرد بهوانه، دهرکوت بۆتان به بینین و بیستن هوالیان،
 چهند وینه و چیرۆکمان باسکرد و بۆمان هینانهوه، واته زۆر جینگهی سهرسورمانه لهگهل
 شهوهدا نیوه سویندی واتان نه خوارد ا ﴿ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ ﴾ بیگومان نهوانه واته نهو
 ستم کارانهی که نیوه نیشته جی بوون له شوین و جیگاکانیان وهک زۆربه نهفرمون، یان بی
 برواکانی قورهیش وهک هیندی نهفرمون. نهوانه پیلانیانکرد دهربارهی پیغهمبهرهکانیان،
 یان دهربارهی پیغهمبهر و برواداران. پیلانیانکرد به پیلانه گهرهکی خویمان که هینز و
 توانای خویمان تیدا بهخت کرد ﴿ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ ﴾ واته وهلامی خویبه تولهی پیلانهکیان
 یان پیلانهکیان نوسراوه و نامادهیه لای خوا و خوا پهکی نهخات و نایهینلی ﴿ وَإِنْ
 كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴾ نیت هرچهند پیلانهکیان بهدی هاتبی و کرابی بو شهوی
 که شاخهکانی پی بترازی و له شوینهکانی خویمان نهمینن، واته شهونده بهتین و بههینز بیت
 که رهق تر و بهتین تری پی بپروا و نهمینن وهک شاخهکان که وینه و چیرۆکن له هینز و
 دامهزراویدا، هرچنده پیلانهکیان تا شهو راه بههینز و بهتین بیت یاخی نییه له دسهلات و
 هینزی خوا و دسهلاتی خوا زاله بهسهریدا و دهوری داوه. لهسر شه باره وتهی (ان) پیی
 شهگوتری: (غاثیه) و هیندی نهفرمون (نافیه) یه، لهسر شه رایه واته نهوانه پیلانی بهتین و
 بههینزی خویمان کرد، پیلانهکیان لهوانه نییه و لاواز تره شهوی که شاخهکانی پی
 ههکه نرین و له شوینهکاندا نهمینن. واته نایهتهکان و شهریعهتهکی خوا که وهک شاخهکان
 وان له بههینزی و دامهزراویدا،

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفًا وَعْدِهِ. رُسُلَهُ إِنَّا اللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿١٧٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ
 الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ لَمَّا قُبِرُوا وَرَأَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّبِينَ فِي
 الْأَصْفَادِ ﴿١٧٨﴾ سَرَّابِنُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ وَتَغَشَّى وُجُوهُهُمُ النَّارُ ﴿١٧٩﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا
 كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٨٠﴾ هَذَا بَعْ لِنَاسٍ لِيُنذَرُوا بِهِ وَيَعْمَلُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ
 وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٨١﴾

﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفًا وَعْدِهِ. رُسُلَهُ﴾ كهواته خوا داننهين به تيكدەر و بهدى نههينهرى
 بهليني كه داويهتى به فروستادهكاني كه بهليني زال بوون و سرکهوتنى وتە و نايينهكهى
 پيداون ﴿إِنَّا اللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾ بهراستى خوا زالى خاوهن تو لهيه له دوژمنانى بو
 دوستهكاني ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ﴾ له روزيكدە كه ئەم زهوييه نهگورئى به
 زهوييهكى تر جياواز لەم زهوييه، ناسمانهكانيش نهگورين به ناسمانانكي تر جياواز لەم
 ناسمانانە كه ناسراون. نيتر ئەو گورانده به گوراندى شيوه و وينه و سيفهتهكانيان، يان به
 گوريني خويشيان به هرکام نيمه نازانين چونييهتى يهكهى و باوهرمان پنى هيه بههر
 جور مهبست بينت ﴿وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ هه موو دينه دهره وه له گوردهكانيان لهبەر فرمان
 و حيساب و پرسيارى خواى تاك و تهنهائى زال بهسەر هه موو شتيكدە، زال بهسەر هر
 شتيكدە كه مه يلى ببي ﴿وَرَأَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّبِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ تاوانبارهكان نه بينى لهو
 روزه دا به بهستراوى و جوت كراوى لهشيان پيکه وه، يان لهگه ل شهيتانه كاندا، يان به جوت
 كراوى و بهستراوى دهست و قاچيان لهناو كوژت و زنجيره كاندا. به هر جور و لهسەر هر بار
 ئەو شيويه نيچگار نازار دەر و ريسوا كهره خوا په نامان بدات لنى، لهكاتيك دا ﴿سَرَّابِنُهُمْ
 مِنْ قَطْرَانٍ﴾ كراس و پوشاكهكانيان له قهترانه كه شتيكى رهش و بوگهن و سوتينه ره و
 راكيشهرو هه لگيرسينهري ناگره، قهتران لەم دنيايه دا رۆن و پيوئكى پيسه كه حوشترى
 كهرى پى نههه نوون تا گه پوئى يهكهى بسوتيني. جا نه بي قهترانى رۆزى دوايسى چۆن بينت؟
 خوا په نامان بدات ﴿وَتَغَشَّى وُجُوهُهُمُ النَّارُ﴾ گرو بليسهى ناگر روو و دەم و چاوهكانيان داگر
 نهكات و داي نه پوشى وهك په رده يهك بهينرى بهسەرياندا.

خوای داد پروم نهوهیان بهسر دیننی تا هرکس لهوان بکات به تۆله و بهرهمی کردهوی خوئی وهک نهفرموی: ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ﴾ واته بۆ نهوهی خوا تۆله و پاداشتی هموو کهسینکی تاوانبار بدات بهوهی که کردوویهتی له دنیا، یان هموو کهسینک له چاک و خراب، چونکه کاتی تۆله و سزای تاوانباران بداتهوه لهبر تاوان و خرابهکانیان، بیگومان چاکان و پاکانیش نهگهیهنی به بهرهمی کردهوی خوئیان لهبر چاکی و پاکی یهکهیان. نهگونجی نهم رستهیه پهپوهست بیئت به وتهی ﴿برزوا﴾ واته همووآن دینه دهرهوه له گۆرهکانیان تا خوا پاداشت و تۆلهی هموو کهس بداتهوه به پینی کردهوی خوئیان. ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ بهراستی خوا حیساب و پرسیری چهسپانه. بهلی خوا دسهلاتداره بهسر حیساب و پرسیری همووآن له کهترین کاتدا، چونکه هیچ شتی خوا خهریک ناکات له هیچ شتیک. ننیجا کۆتایی سورهتهکه نههیننی به وینهی نهوهی دهستی پیکرد له سهرهتاکهیدا. بهلام به شیوهیهکی گشتی و جیاواز نهفرموی: ﴿هَذَا بَلَّغٌ لِّلنَّاسِ﴾ نهم قورنانه راگیاندنه بۆ هموو نادهمی و نامۆزگاری تیدایه بۆیان ﴿وَلِيُنذِرُوا بِهِ﴾ واته راگیاندنه بۆیان بۆ نهوهی پهند و نامۆزگاری بکرین، بۆ نهوهی بترسینرین پینی ﴿وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ﴾ بۆ نهوهی بزائن که خوا ههر تهنها خواجهکه، واته نایهتهکانی بکهن به رابهر و بهلگه لهسر نهو تاک و تهناییهه ﴿وَلِيَذَكَّرُوا أَنَّهُمْ أَصْنَاءٌ﴾ بۆ نهوهی خاوهن ژیری یه پاک و خاوینهکان بیر بکهنوه و پهند و نامۆزگاری وهرگرن.

نهمهیه یاسا و بناغهی نایینی خوا که بهرنامهی ژیانی لهسر دائههزری، بیگومان مهبهست تهنها زانین نییه، بهلکو مهبهست پیکهینان و دامهزاندنی ژیانه لهسر نهو بناغه و بنههته، ماتول هیچ پهراویک نییه بیجگه له خوا، ئیتر نهبی ملکچی و گوی رایهلی ههر بۆ نهو بی... نهبی ههر نهو حاکم و کاربهدهست و دانهری یاسا و شهرع بیئت. بهرپا کردنی ژیان لهسر نهو یاسا و بناغیه جیاوازی یهکی تیرو تهواوی ههیه لهگهله ههر ژیانیک که بهرپا بووبی لهسر بناغیهکی تر، که بیجگه لهوه رهوادانی پهراستی شتیک تر، بیجگه لهخوای تاک و تهنها. جیاواز له پروا و بۆچووندا، له خورهوشتدا، لهکار و باری رامیاری و نابوری و کۆمهلایهتی و هموو ناوچه و بهشینک له بهشهکانی ژیانی تاک و کۆمهله، نهو بت پهراستییهی که (ئیراهیمی خهلیل) داوای له خوا کرد که خوئی و کوپ و نهوهکانی بهپاریزی لی، تهنها نهو شیوه ساده نییه که عهره له سهردهمی نهفامیدا خهریک بوون پییهوه و

به جیيان نههینا، هر ودها نهفامانی تر لههر چهرخ و سهردهمیگدا، هرچوئی نهو شیوه
 ساده بریتیه له هموو شیوهکانی بت پرستی و هاوبهش رهوادان بو خوا. بهلکو
 پیویسته به قولی مهسهلهکه بگری، هرچوئی پیویسته به قولی بتهکان بناسین و کورتی
 ههلههینین لهو دارو بهرد و مانگ و خوژ و هموو شتهکانی تردا که له سهردهم و چهرخه
 نهفامیهکاندا نهپرستران و نهپرسترین. نهو هاوبهش رهوادانهی که دژ و پیچهوانهی
 وشهی ﴿لا إله إلا الله﴾ یه هموو حال و باریک نهگریتهوه که ملکهچی و گوئی رایهلی تنها بو
 خوا نهگری له هموو بار و روویهکهوه، تنها بهرنامه و یاسای خوی تیدا نهگری به بهرنامه
 له هموو بار و روویهکی ژیانوه، کهواته لههرکات و لههر ولاتیگدا هر شیعار و نالایهک
 بهرز بگریتهوه بیجگه له شیعار و نالای خوا بیگومان نهوه بت پرستییه و دژ و پیچهوانهی
 وتهی پیوژی ﴿لا إله إلا الله﴾ یه. هرکاتی شیعار و نالای نهتهوایهتی یان نیشتمانی، یان
 گهلی یان هر شتیکی تر وینهی نهوانه بهرز بگریتهوه، تیکوشان و فیداکاری یان بو بگری
 به جوژی گوئی نهدری بهوهی نهو شیعار و نالایه دژی شریعهتی خوابی یان نا، نهگر دژ
 بو هر لایهنی نهو شیعار و نالایه بگری بیگومان نهوه بت پرستییه و ناگونجی لهگه
 خواپرستیدا، هرچهند نهو کهسهی که نهو نالایه بهرز نهکاتهوه خوی بهخوا پرست و
 موسلمان دابنی و نویژ و رۆژو و عیبادت بو خوا بهجی بینی به روالهت. نیسلام نههاتوه
 بو تنها نههیشتن و رووخاندنی نهو دار و بهرد و بته سادانه، نهو هموو سزا و مهینهت و
 تیکوشان و فیداکاری یه که پیغهمبهران و شوین کهوتوهکانیان پنی ههلسان تنها بو نهوه
 نهبووه، بهلکو بو نهوه بووه که فرمانبهری و ملکهچی و گوئی رایهلی تنها بو خوا بیته له
 هموو کارو باری ژیاندا. نهو کهسانهی که نهو بوچوون و بپوایان نهبی و لهگه نهوهدا
 خویمان به موسلمان دابنن پیویسته لهسهریان که بزائن دورن له نیسلامهوه و نهبی
 بگریتهوه لهو بیر و باوهرو بوچوونه پووجهوه بولای نیسلام و ملکهچی تنها بو خوا و
 پهیرهوی تنها بو خوا و نایینی خوا.

لهروژی ۱۴۱۲/۶/۲۲ به یارمهتی خوا لی بوومهوه له تفسیری نهو سورهته و به یارمهتی خوا
 دهست نهکم به تفسیری(الحج) خوا به میهرهسانی خوی لیم وهرگری و نهو تفسیرهه پی
 تهواو بکات و سوود بهخشی بکات، آمین.

وصلی الله وسلم علی سید القادة و قائد السادة محمد وعلی آله و صحبه

تەفسىرى قورئان پىرۆز

جزمى ۱۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّتِّكَ ءَايَتُ الْكُتُبِ وَقُرْءَانَ مُبِينِ ﴿١﴾

سوره تی (الحج)

مه ککه بی یه و (۹۹) نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئهم سورته پینج گهردش و خولانهوه نهکات به دل و دهررون، هرکام بق مه بهستیکی تایبته تی و هموویمان نه خولینهوه به دهرری یهک شتدا که گه یاندن و ناشکرا کردنی چاره نوس و پاشه روژیکی سامناکه که روو نهکاته بی برواکان.

بهشی یه کهم و گهردشی یه کهم له بارهی باو و رهوشتی خواجه، سه بارهت به په یام و نایینی خوا و بروا پنهینان و بی بروایی پئی.

دووم له بارهی هیندی له رابهر و نایه تهکانی خواجه که لهم بوونه وهردها خوای په روردهگار دایناوه و ئهو کار دروستییهی که به کاری هیناوه.

سی یه مه سهلهی ئهم ئاده می و ئاده میتی یه نیشان ئهدات.

چوارهم باسی له ناوچون و نهمانی گهله رابوردووهکان نهکات.

پینجهم باسی ئهو راستی و کاردروستی یه نهکات که لهم بوونه وهردهایه و کو تایی دیت به هاتنی روژی دواپی و پاداشت و توئی ئهو روژه.

وهک بویمان دهرنه که وی له نایه تهکاندا، له یه کهم چاره وه ناماژه نهکات به گهره بی و

گرنگی نایه تهکان و روونی و ناشکرایییان، ئه فرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * الرَّ

رَّتِّكَ ءَايَتُ الْكُتُبِ وَقُرْءَانَ مُبِينِ﴾ واته ئهم نایه ته گرنگانهی که لهم سورته دان و پیکهاتوون له

وینهی ئهم پیتانه، نایه تی نامه یه کی تیرو تهواوه که شایسته ترینی هموو نامه یه که،

نایه تی قورئانیکی نایابی روون و رهوانن و روونگهره وی هق و ناههقن. نینجا به نهینی

ههره شه یهک ئاراسته نهکات و هان ئهدات له سهر بروا هینان و زایه نه کردنی ههل و

ههلکه وتی بروا هینان که لهم کاتی دنیا دا له ده ستایه،

زِمَا يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَو كَانُوا مَسِيئِينَ ﴿١٠٠﴾ ذَرَّهُمْ يَأْكُفُوا وَنَسَمَعُوا وَبِئْسَ مَا لَمْ
 سَوْفَ يَعْمَلُونَ ﴿١٠١﴾ وَمَا أَهْلَكَاكُمْ قَرْيَةً إِلَّا وَهِيَ كَذَابٌ مُعْتَمَدٌ ﴿١٠٢﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَبَهَا
 وَمَا يَسْتَجِرُونَ ﴿١٠٣﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿١٠٤﴾ لَوْ مَا تَأْتِيَا
 بِالْمَنِيِّ كَمَا كُنْتُمْ مِنَ الْمَكْذِبِينَ ﴿١٠٥﴾ مَا نُنزِلُ الْمَنِيَّ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنظَرِينَ ﴿١٠٦﴾

نه فرموی: ﴿زِمَا يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَو كَانُوا مَسِيئِينَ﴾ نهوانی که پروایان نه میناوه زود جار
 پییان خوشه و ناوات نه خوازن که کاشکی موسلمان بوونایه. واته نه گهر که سانیک بین نه مری
 پروا نه مینن بهم نامه گرنکه، بیگومان روزیک دیت که په شیمان نه بنهوه و ناوات نه خوازن که
 کاشکی پروایان بهینایه، نیتر نهو کاته کاتی مردن و دیتنی سزا بیت کاتی هاتنی
 به سرهات و روداوه کانی روزی دواپی بیت، یان کاتی هاتنه دهرهوی گونا هباران له دوزه
 و مانهوی بی پرواکان. له سر هر بار ناواته که یان بهدی نایه و مهگر هر همناسهی سارد
 و داخی سخت بخون، هیندی نه فرمون: وهی ﴿رب﴾ بوگه یاندنی که میتی نهک زوری،
 واته نهوهنده روزکه سخت و سامناکه بی هوش و بی ناگا نه بن له هه موو شتی، نه گهر جار
 به جاریک هوشیک بکه نهوه نهو ناواته نه خوازن. بهم جوژهش چاکه و نهگونجی، خوا خوی
 باشتر نه زانی. نینجا هه پرشه یه کی تریان ناراسته نهکات و نه فرموی: ﴿ذَرَّهُمْ
 يَأْكُفُوا وَنَسَمَعُوا وَبِئْسَ مَا لَمْ
 لِنِیَان با بخون و رابویرن و نومیدی مانهوه و تهمن دریزنی و گهیشتن به نامانج بی ناگا و
 خهریکیان بکات له پروا هینان و گوی رایلی. نه م نادهمی یه خالی نییه له نومید و ناواتی
 شتی که پیی خوشه و هه موو جوژیکی بهد و خراب نییه، به لکو نهوهی که بهد و خراپه نهو
 جوژهیه که زیاده رهوی تیدا بکات تا نهو راهی خهریکی بکات له خوا و قهزا و قهدر و

مردن و روژی دوايي، که ئەم جوړه بەد و کوشندهيه ليرهدا مەبەستە. وەك خواردن و
 رابواردنيش دوو جوړيان ههيه، بەد و کوشندهكەيان ئەم جوړهيه که شينوه و ديمەنيکی
 نازەلی ئەکات بە بەري ئادەميدا تا ئەو رادەي هەموو مەبەست و ئامانجی ئەوهيه سکی تير
 بکات و هەميشه پيری وای بەلای ئەوهوه، ئەم جوړانهيه که هۆی ئەم هەرەشه سامناکەيه که
 ئەفەرموی: ﴿فَسَوِّفَ يَغْمُرُونَ﴾ ئينجا بئگومان لەمەوپاش ئەزائڻ، ئەزائڻ چیتان بەسەر دیت،
 ئەزائڻ بەدیی و خراپی کردەوهکانيان، بەلام لە کاتیکیدا ئەزائڻ که بی سووده و کەلکی نابیی،
 بئگومان باوی خوا ناگوپیی، لەناوچوونی گەلان بەستراوه بە ئەجەل و ماوهيهک که خوا
 بپرياری داوه بۆيان، بەستراوه بەو کردەوهو رهوشتهی خوڤيان که بە پیني ئەوه بارهکەي خوا
 بەدی دیت، ئەو ئەجەل و ماوهيه نە دوا ئەکەوی و نە پینش ئەکەوی، وەك ئەفەرموی: ﴿وَمَا
 أَهْلَكَائِمِنْ قَرِيْبَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ﴾ ههچ شار و دی یەكمان لەناو نەبردوه و لە ریشەمان
 نەهیناوه مەگەر لەکاتیکیدا که نامە و ئەجەل و ماوهيهکی زانراوی بووه و نوسراوه لای خوا،
 ﴿مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَا مَا يَسْتَخِرُونَ﴾ ههچ ئوممەت و گەلێک پینش ناکەوی لە ئەجەل و
 ماوهکەي و دواش ناکەون، کەواتە هەلنەخەلەتین بە نەهاتنی سزا و دواکەوتنی کات و
 ماوهيهکی کەم، ئەو ئەجەل و ماوهيه خوا داویەتی بە ولات و گەلەکان، تا نەرکەوی چی
 ئەکەن و کردەوهيان چۆنە، بە پیني ئەو کردەوهي ئەوانە بپرياری خوا بەدی دیت، ئينجا باسی
 بی شەرمی و بی ئەدەبی ئەو بی بپروایانە ئەکات نەربارەي ئەو پینفەمبەرە نازیزە که ئەم
 قورئانەي بۆ هینان، که تەمی و نامۆزگاری یان ئەکات و بیداری یان ئەکاتەوه، لەو شتانهي
 که بی ناگایان ئەکات، ئەیان ترسینیی بە باو و رهوشتی خوا، کهچی ئەوانە لەبەر نەقامی
 خوڤيان لاقرتی ئەکەن و بی شەرمی ئەکەن، ئەفەرموی: ﴿وَقَالُوا﴾ ئەو بی بپروا و نەقامانە
 گوتیان و ئەلین: ﴿يَأْتِيهَا اَلَّذِي نَزَلَ عَلَيْهِ اَلذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُونٌ﴾ ئەي کەسێک که پەند و نامۆزگاری

هینراوته خواروه بۆ سەری بەراستی و بیگومان تۆ شیتیت، ناوبردنی ئەم قورئانە بە پەند
و نامۆزگاری لەلایەن ئەو بی پروایانەوه بە شیوهی لاقرتییە وەک دانانی پیغەمبەری
نازیز (ﷺ) بە شیت و ئەوپەری بی شەرمی و نەقامی یان ناشکرا ئەکات، چونکە هەموو
کەسێک کە ناسیبیتی زانیووەتی کە ژیرترینی هەمووانە و لە پینش پیغەمبەریتیدا ناو برا
بە ﴿محمد الامین﴾، هەروەها ئەمەش کە گوئیان: ﴿لَوْ مَا تَأْتِنَا بِالْمَلَكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ﴾ بە
مەلائیکەمان بۆ بینی کە شایەتی بۆ بدات کە تۆ پیغەمبەری لەلایەن خواوه، ئەگەر تۆ لە
راستگۆیانیت و راست ئەکەیت کە لاق پیغەمبەریتی لی ئەدەیت، ئەم وتە و داواشیان
نیشانە لە جلهوی نەقامی یانەیه و مەبەستیان هەر برۆ بیانوی رووت بووه، ئەگینا
ئەگەر مەلائیکەش بەهاتایە هەر کۆلیان نەئەدا و پەلپیکی تری بی جییان ئەگرت. بەرامبەر ئەو
لاقرتی و بی شەرمی و نەقامی ئەوانە ئەفەرموی: ﴿مَا نَزَّلَ الْمَلَكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ﴾ نێمە مەلائیکە
ناهیینە خواروه مەگەر بە جوژی راست و رهوا و کاردرۆستی تیدا بیئت، یان مەگەر بەهۆی
شتیکی هەق و راست کە سزادان و لەناوبردنی بی پروایانە و کاتی مردنیان ﴿وَمَا كَانُوا اِذَا
مُنْظَرِيْنَ﴾ ئەو کاتەش ئەوانە مۆلەت دراو نابن و نەئەبوون بە مۆلەت دراو، واتە ئەگەر لەسەر
داوا و پەلپی ئەوان مەلائیکە بیته خواروه ئەبی دەست بەجی برۆا بیئن ئەگینا لەناو
ئەبرین، کەواتە ئەو مۆلەتە کە بوویان نامینی. یان مەلائیکە ناهیینە خواروه بۆ سەر
پیغەمبەران مەگەر لەبەر سزادان و لەناوبردنی بی پرواکانی گەلەکە لە کاتی تەواو بوونی
ئەجەل و ماوهی دیاری کراییان، لەو کاتەدا ئە مۆلەتدان و نە دوا خستن نامینی. ئەوانە
داوای مەلائیکە یان ئەکرد و هاتنی مەلائیکەش بەو جوژه مەترسی تیدا بوو و سوود بەخش
نەئەبوو بۆیان. ئەوهی کە چاک و سوود بەخش بوو خوا بۆی هینایە خواروه کە ئەم
قورئانەیه،

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَجْعِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٠﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾ كَذَلِكَ نَسْأَلُكَ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٤﴾

کهواته با بیر بکنهوه و رینمونی پی و مرگرن وه و مرنگیری لهم فرموده یهوه که نه فرموی: ﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾ به راستی نیمه په‌ند و ناموزگاریمان هینایه خواره وه، واته نه قورثانه، به راستی نیمه پاریزهرین بوی و نه پیاریزین له مهر دهستکاری و گوپین و گوپاندن. کهواته چاکتر بو نهوان دهستگرتن و رووکردنیانه بو نهو قورثانه. خوا باشتیرینی داناوه بو نهوان له وهی که نهوان نه یانهوی بو خویان، بیجگه له وهش دم کوتی نهو بی شهرمانه ی کرد که نه یان گوت تو شینی، نینجا دل نهوای پیغه مبری نازیز ﴿ ١٠ ﴾ نهکات و نه فرموی: ﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَجْعِ الْأَوَّلِينَ ﴾ سویند به خوا رهوانه مان کردوه چه‌ند فروستاده له پیش تو له‌ناو تاقمه‌کانی پیشووی رابوردودا ﴿ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾ هیچ نی‌رراو و فروستاده یه‌کیان بو نه‌هاتوه مه‌گر گالته و لاقرتی یان پی‌کردوه، واته تمنا گالته و لاقرتی به تو نه‌کراوه، به‌لکو به هموو فروستاده‌کانی پیش تویش کراوه ﴿ كَذَلِكَ نَسْأَلُكَ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴾ واته هرچونی بی بپرواییمان بردووه ته دلی بی بپروا‌کانی پیش تو، هر وه‌ها بی بپروای نه‌خینه ناو دل‌ه‌کانی نه‌م تاوانبارانه ﴿ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ ﴾ له کاتی‌کدا بپروا نه‌مین پی، واته به‌خوا یان به‌م ناموزگارییه ﴿ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴾ بی‌گومان رویشت و تیپه‌ری کرد باوی خوا له پیشووه‌کاندا به سزا دان و له‌ناو بردنیان. واته نه‌مانیش نه‌گر بپروا نه‌مینن، وینه‌ی رووداو و به‌سهراتی نه‌وانیان به‌سهر دیت. هوی بپروا نه‌مینانی نه‌مانه نه‌وه نییه که به‌لگه و رابه‌ری بپروا هینانیان نییه، به‌لکو هر سرکیش و یاخین تا نهو راهی نه‌گر به‌چاوی خویان به‌لگه و نیشانه‌ی به‌میز بیینن هر دانی پیدا نانین وه‌ک دهست نیشان نه‌کات بو نه‌وه که نه فرموی: ﴿ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ ﴾ نه‌گر قاپی یه‌کمان له‌سهر بکردنایه‌ته‌وه له ناسمانه‌وه ﴿ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴾ نینجا به روژی رووناک به‌رز ببنه‌وه تییدا،

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَرَزَقْنَا بِهَا
 لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٦﴾ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مِنْ أَسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ
 ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضُ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوْسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾

﴿لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا﴾ بیگومان نه‌یان وت: نیمه هر چه‌اشه لی‌کراوین و چاومان به‌ستراوه به‌موی نه‌وره نابینن و نه‌وی که به بینینی دانه‌نین هر خه‌یالی روته ﴿لَنْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ﴾ به‌لکو نیمه کومه‌ل و گه‌لیکین جادو لی‌کراو و جادوومان لی‌کراوه، واته محمد جادوی لی‌کردوین و جادوبازی سه‌ری لی‌ تی‌کداوین. ئینجا ناماژه بو چهند رابه‌ر و به‌لگه‌ی روون و ناشکرا که نه‌و یاخی و سه‌رکی‌شانه بیریان لینا‌که‌نه‌وه و ری‌گه‌ی راست ناده‌نه به‌ر. نه‌فرموی: ﴿لَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ بیگومان گن‌رامان و دروستمان‌کردووه چهند بورجیک له ناسماندا، واته چهند نه‌ستیره‌یه‌کی گه‌وره. یان چهند کوشک و قه‌سریک که پاسه‌وانی وا به‌سه‌روه یان چهند مه‌نزلیک که بو مانگ و خور دانراوه له گه‌ردش و خولانه‌وه‌که‌یان دا نه‌میننه‌وه و نه‌یان برن له‌ماوه‌ی هموو سالی‌کدا، یان مه‌نزلی نه‌ستیره‌کان، یان نه‌ستیره‌ی نه‌و مه‌نزلاته، یان نه‌و دوانزه بورجه‌ی که بو خوره و له‌ماوه‌ی سالدا نه‌یان بری، به‌و جورانه ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه و به‌هرکام شایه‌تن له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی خوا وه‌ک ده‌ست نیشان نه‌کات و نه‌فرموی: ﴿وَرَزَقْنَا لِلنَّظِيرِينَ﴾ ناسمانمان رازاندووه‌ته‌وه و نارایشتمان کرد بو سه‌رنج دهران. ﴿وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ﴾ پاراستوومانه له هموو شه‌یتانیکی نه‌فرین لی‌کراو یان ره‌جم کراو و لی‌دراو و دهرکراو واته له‌گه‌ل رازاندنه‌وه و نارایش کردندا پاک‌ی و پاریزکاری هه‌یه له هموو شه‌یتانیک، که‌واته ده‌ستیان پی‌ ناگات و پیس و چه‌په‌لی نا‌که‌ن و ری‌گه‌یان نییه خراپه‌کاری تیدا بکه‌ن و خه‌لکی لاده‌ن له ری‌ی راست و گو‌مرا کردن، چونکه هر بو نام

زهوییه دانراوه و کار و کردهوی بهدی هر بو دانیشتوانی ئەم زهوییه و بهرگری کراوه له
 ئاسمان، مهگر به ههولدانیک که ههموو جاری ههول ئەدات و بهرپههچ ئەدرتتهوه و رینی لی
 ئەگیری ﴿إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ﴾ واته پاراستوومانه له ههموو شهیتانیک، مهگر که سیک لهوان که
 به چهسپانی بیستراوی وهرگری ﴿فَاتَّبَعَهُ شُهَابٌ مُّئِينٌ﴾ ئینجا ئەویش دەست بهجی پارچه
 ئاگرینکی روون و ئاشکرا دواي ئەکوی و پنی ئەگات و لینی ئەدات. ئینجا ئایا شهیتان چیه
 و چۆنه و چۆن ئەیهوی گوی بگری و بیستراو له مهلائیکه وهرگری؟ ئەمانه ههموو شتیکی
 غیب و نهینین و ریگه نییه بو ئیمه قسهی لی بکهین، مهگر له دهقی حه دیسیک که سهحیح
 بیته. بهراستی هیچ سوویدیک نییه له خو خهریکردن بهو جوژه شتانهوه، چونکه ئەو جوژه
 شتانه لهبارهی عهقیده و بیرو باوههروه هیچ شتیکی به نرخ و مهبهست زیاد ناکهن، هیچ
 بهرهمیکیان نییه جگه له خو خهریک کردن و ژیریسی ماندوو کردن و پهک خستنی لهکارو
 کردهوی راستهقینهی خوئی. کهواته لیهدا با هر ئەمه بزانی که شهیتان ریگهی نییه
 دهستکاری و خراپهکاری بکات لهم ئاسمانه پاک و شیرینهدا. ئینجا دیته سر بهلگهیهکی تر،
 دیته سر باسی زهوی ئەو شته گرنگانهی که خوا لهم زهوییهدا دایناوه، ئەفرموی:
 ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا﴾ زهویمان راخستووہ ﴿وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوْمِي﴾ دامان ناوه لهزهویدا چهند
 شاخی بههیزی دامهزراو تا سر لهنگهه نهکات وهک له چهند شوئینیکی تردا ئەفرموی.
 ﴿وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّزْرُوعٍ﴾ رواندومانه و سهوزمان کردووہ تیایدا له ههموو شتیکی زانراو و
 دیارییکراو له لایه ن خواوه، یان ئەندازهی دیارییکراو لای خوا. ئە ههموو درهخت و بهرو
 میوهجاته بهخوئی و ههمو بهش و پارچه و کهرهسهکانیا نهوه زانراو و دیارییکراون و
 پیکهینراون و تیکه ل کراون له راده و ئەندازهیهکی دیارییدا !

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرِزْقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِقَدْرِ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْشَرَهُ

بِحُجْرَتَيْنِ ﴿٢٢﴾

﴿وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَ﴾ گنپراومانه بؤتان له زهويدا خوراك و پى بڑيوى ژيانتان ﴿وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرِزْقِينَ﴾ گنپراومانه نهوانهى كه نيوه روزى دهريان نين، وهك خيزان و ژير دهسته و ولاخ و مالات و پهلمور و هموو شتهكانى تر كه بهخيويان نهكن و به روالهت نيوه خاوهن و روزى دهريانن و له راستيدا بهس خوا روزى دهريانه، يان گنپراومانه بؤتان و نهوانهش هوى ژيان ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ﴾ هيچ شتيك نيبه مهگه لاي نيميه و له ژير دهسلات و تهسپرونى نيمهدايه هموو كان و خزنهكانى، واته هر شتى كه بهندهيانم سوودى لى و مرگرن و بهكارى بينن نيمه توانين بهسهريدا و بهسهر بهخشينيدا، ﴿وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِقَدْرِ مَعْلُومٍ﴾ نايهينينه خوارهوه و نايبهخشين مهگه به نهندازهيكى زانراوى دياربيكراو به پنى ليزانى و كاردروستى خومان ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ﴾ بايهكمان ناردووه و نهينيرين به ههنگرى ئاو و ئاوس به هور و باران ﴿فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ﴾ بههوى نهروهه باراندمان لهلاى سهروهوه ئاو و بههوى ئاوهوه ئاوداشتمان كردوون و ئاومان دهرخوارد داون ﴿وَمَا أَنْشَرَهُ بِحُجْرَتَيْنِ﴾ نيوه نين به خزن كهر و دهسهلاتدار بهسهر شو ئاوهدا. واته بهلكو نيمه دهسهلاتدارين بهسهريداو شو ئاوه يهكيكه لهو هموو شتانهى كه نيمه دهسهلاتدارين بهسهريدا. هيندى له زانايان نهفهرمون: مبهست به وهى ﴿لَوَاقِحَ﴾ ﴿ملقحات﴾ ه واته پيوهن كهر. بهلام هرچهند با شو كاروش بكات و لهزمانى كورديشدا شو جوژه بايه ههيه و ئاو براوه به باى دار ئاوس. هرچهند نهوهش ههيه، بهلام ليزهدا دووره له شيوهى نايهتهكه كه نهفهرموى: ﴿فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ﴾ هيچ دهست نيشانكي تيدا نيبه بو شو مبهسته، كهواته با نهپيرين بهسهر نهوهدا،

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا

الْمُسْتَخْرِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ بِحَشْرِهِمْ لَأَنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ

مَسْنُونٍ ﴿٣٦﴾ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُورِ ﴿٣٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ

﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ﴾ بهراستی هر نیمه گیان نه‌دین به گیاندار و زینده‌وهران. نیمه

زینده‌وهران نه‌مرینین و گیانیاں لی نه‌سینین ﴿وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ﴾ هر نیمه که‌له‌پور به‌رین بؤ

ه‌موو که‌س و نه‌مینینه‌وه له‌پاش ه‌موو که‌س، ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا

الْمُسْتَخْرِينَ﴾ نه‌م دوو و ته‌یه به‌چهند جور ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه، نه‌وهی که‌ دل جیگیر بیئت

له‌سهری نه‌مه‌یه: سویند به‌خوا زانیومانه‌وه‌وانه‌تان که‌ پیش تو که‌وتوون له‌ هاتنه‌ دنیا و

ژیاندا، و نه‌وانه‌تان که‌ دوا که‌وتوون، یان نه‌وانه‌تان که‌ له‌ پیشه‌وه مردوون و نه‌مرن، و

نه‌وانه‌تان که‌ دوا که‌وتوون و دوا نه‌که‌ون له‌ مردندا. ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ بِحَشْرِهِمْ﴾ بیگومان

په‌روهردگار ت هر نه‌و کویمان نه‌کاته‌وه به‌ زیندوویی ﴿لَأَنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی نه‌و

په‌روهردگاره کار دروست و زانایه به‌ ه‌موو شتی و به‌ پیی نه‌وه بؤ ه‌موو که‌س و ه‌موو

نومه‌تیک ماوه و نه‌جلی دیارییکردوه، نه‌زانی که‌ی نه‌مری و که‌ی زیندوو نه‌کریته‌وه و

ه‌موو کارو بارو رووداوه‌کانی تریش. خوی په‌روهردگار له‌م نایه‌تانه‌دا ه‌موو شت و ه‌موو

کاروباری گیرایه‌وه بؤلای خوی، ته‌نانه‌ت نه‌و شتانه‌ش که‌ به‌ دیمه‌ن و رواله‌ت له‌و شتانه‌ن

که‌ ساده و ناساین و له‌ به‌نده‌وه نه‌ناسرین و نه‌بیرین.

نینجا دیته‌ سهر باس و داستانی ه‌ره‌ گه‌وره‌ی ناده‌میزاد، نه‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ

مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ﴾ بیگومان ناده‌میمان دروستکرد له‌ قوپرکی وشک بوه‌وه‌ی ره‌ق وه‌ک

سواله‌ت که‌ کاتی ته‌قه‌ی لی بدری ده‌نگ نه‌داته‌وه، که‌ نه‌و قوپره‌ ره‌قه‌ش په‌یدا بووه‌ له‌

قوپرکی ره‌شی ترشاو که‌ بؤنی کردبی. نه‌م باس و داستانه‌ له‌چهند شوینیکدا له‌ قورثاندا

هاتووه و دووجار له‌ پیش نه‌م سوره‌ته‌وه هاتووه یه‌که‌م له‌ سوره‌تی (البقرة) دا و دووم له‌

سوره‌تی (الأعراف) دا، له‌ هر شوینیکدا به‌ شیوه‌یه‌کی جیاواز و به‌شیوه‌یه‌ک هاتووه که‌

په‌یوه‌ندی به‌ مه‌به‌ستی نه‌و شوینه‌وه ه‌یه، بؤ وینه‌ له‌ سوره‌تی (البقرة) دا باسه‌که‌ باسی

جینشینی نادمه لهم زهویدا که هرچی وا تئیدا بوئم ئینسانه دروستکراوه. لهبهر ئهوه لهویدا له داستانهکهدا بهشیک دهست نیشان نهکات که هوی گیرانییهتی به جینشین، ئینجا باسی سوژدهی مهلائیکه بوئم نادمه و سه ریچی شهیتان له سوژده بردن، باسی نیشتهجی کردنی نادمه و هاسرهکهی نهکات لهبههشتدا، و فریو دانی شهیتان بویان تا دهرکران له بههشت و نیشتهجی کران لهم زهوییهدا بوئم جینشینی و ههلسانی به کار و فرمانی جینشینی یهکهی. له سوژهتی (الأعراف) دا باس و مهبهستهکه ئهو کوچ و کاروانیه که نادمه پیی ههلسا له بههشتهوه بوئم زهوی و ئینجا له زهوییهوه بوئم بههشت، ناشکرا کردنی دوژمنایهتی شهیتان هر له یهکهم جاروه بوئم نادمهییه تا له سهرهنجامدا نادمهیی بوون به دوو بهشهوه: بهشیک نهگهرینهوه ئهوه بههشتهی که شهیتان باوک و دایکی ههمووانی لیدهرکرد. لهبهرئهوهی دوژمنایهتی یانکرد لهگهڵ ئهوه شهیتانه، بهشیک بهرهو ئاگر ئهپروات، چونکه شوینی شهیتان کهوت، جا لهبهر ئهوه لهباس و داستانهکهدا بهشیک نیشان نهکات که پهیوهسته بهو باس و مهبهستهوه، لهم سوژهتدا مهبهستی سههرکی و گرنگ دهرخستنی هوی دروستکردنی ئهه نادمهیییه بهم جوور و شیوه تایبهتییه که دهست نهکات بوئم رینمونی و گومرایی، جا لهبهر ئهوه له داستانهکهدا ئهوه شتانه ئههینی که پهیوهندیان بهو مهبهستهوه بهتین و بههیز بیته. ئینجا نهگهرینهوه بوئم سهه نایهتهکه که له یهکهم جاروه باسی دروستکردنی نادمهیی کرد لهو قوهری که باسکرا.

ئینجا باسی دروستکردنی تیرهیی (جن) نهکات و ئهفرموی: ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ﴾ (جان) مان دروستکرد له پیش نادمه له ئاگرینکی گهرمی زور بهتین که نهچیت بهناو لهشدا لهو کونه وردیلانهدا که بهچاو نابینرین، ئیترا (جان) بریتی بیته له باوکی تیرهیی (جن) وهه نادمه باوکی تیرهیی نادمهیی، وهه (ئین و عهباس) - خویان لی رازی بیته - ئهفرموی. یان بریتییه له شهیتان وهه (قتاده) ئهفرموی. لهسهه ئهه دوو رایه تیرهیی شهیتان و (جن) یهکن و هیندی ئهفرمون جیاوازن، لهسهه هر راو بارینک دهرکهوت که سهروشتی ئهه دوو تیره جیاوازه، لهمهوپاش باسی ئهوه نهکات ئهوهی که نادمهیی لی دروستکرا بهشیک تری تیکه له بوو که ئهوه روجهیه، بهلام سهروشتی شهیتان هر لهسهه باری خوی ماوهتهوه و بهش و پارچهی تری تیکه له نهبوو ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ ۙ

پهغهمهر باسی کاتی بکه که پهروهردگارت فرموی به مهلائیکه:

إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّن صَلْصَلٍ مِّن حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ،
سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ ابْنِ أَن يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ
﴿٣١﴾ قَالَ يَا بَنِي آدَمَ لَا تَكُونُوا مَعَ الشَّاعِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ أَكُنْ لَأَسْجُدَ بِنَسْرِ خَلَقْتُهُ مِن
صَلْصَلٍ مِّن حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَاجِعٌ

﴿إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّن صَلْصَلٍ مِّن حَمَإٍ مَّسْنُونٍ﴾ بهر آستى من دروست نهكم به شهرتک، گیان
لهبریک که پیستی به دهرهویه و دانه پوشراره به مو، له قورینکی رهشی رهق که له قورینکی
ترشای بون کردو ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي﴾ نینجا کاتی ریک و پینکم کرد و شیوه و
وینکهکمه تهراوکرد تا ناماده بوو بؤ نهوی گیانی بکه به بهردا و قوم پیدا کرد لهو روجهی
که پیروزو تایبتهی به به خومهوه، دانانی روج به هینی خوی لهبر ریز و نرخ پیدانه به
وینهی ﴿بیت الله، ناقة الله﴾ کاتی نهو دروستکراوه به جوهره لیکرد ﴿تَمَعُوا لَهُ، سَاجِدِينَ﴾
بکهون به رودا بوی به سوژدهوه و سوژدهی بؤ بهرن به سوژدهی ریز گرتن و قهر پیدان
نهک په رستن ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ * إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ نینجا نهوانیش هه موو پیکهوه
سوژدهیان برد بیجکه له نیبلیس که بریتیه له شهیتان، یان به لام نیبلیس ﴿إِنِّي أَن يَكُونَ مَعَ
السَّاجِدِينَ﴾ سه ریچی کرد لهوی له گهل سوژده بهرکان بیت. بیگومان نیبلیس له تیره ی
مه لائیکه نییه، که واته یان به (تغلیب) ناوبراوه به مه لائیکه، چونکه له ناویاندا بووه و
ماوهیهکی زور هاو پنیتهی کردوون، له سه ره باره پینی نهگوتری: (مستثنی متصل) واته
دهرکراوینکه که له وانه. به لام به تهغلیبهکه بریتیه له باودان و زال کردنی هیندی به سه ره
هیندینکی تردا تا رادهیهک ناو و سیفتهی زال کراوه که به کار بهینری بؤ نهوی تر که نهوهش
باوه و زوره له زمانی عهره بدا. وهک (ابوین) که به کار هینراوه بؤ (اب و ام)، یان (قمرین) به کار

هینراوه بؤ (شمس و قمر) وه هروده‌ها. یان ئەلئین: موسته‌سنای موقه‌تیعه وهك ده‌ست
 نیشانم کرد بؤ ئەوه که له یه‌که‌م جاردا ته‌فسیرم کرده‌وه به بیجگه. وه له دووه‌مدا گوتم:
 به‌لام ئیبلیس. ئینجا نایا خوا که‌ی نه‌و فرموده‌یان‌ه‌ی ئاراسته‌ کرد؟ یان له کوی فرموی یان
 چۆن فرموی؟ نه‌و جوړه‌ پرسیارانه هیچ وه‌لامیکیان نییه‌ لای ئیمه، چونکه شتیکی غه‌یبین
 و ده‌قی نایه‌ت و هه‌دیسیکی سه‌حیح نییه‌ به‌ ده‌ستمانه‌وه، که‌واته لی یان بیده‌نگ نه‌بین و
 هه‌واله‌ی زانیینی خویان ئەکه‌ین، هروده‌ها چۆنییتی دروستکردنی ئینسان له‌و قوهری که
 باسکراوه‌ چۆنییتی گیان به‌به‌ردا کردنی و به‌رز بوونه‌وه‌ی نه‌و قوهر به‌ راده و پله‌ی به‌رزى ئەم
 گیان له‌به‌ره‌ نایابه. ئەمانه‌ش هه‌ر له‌ توانای زانیینی ئیمه‌دا نین و با هه‌ر پڕوامان پینی بیی و
 لئیان بیده‌نگ بین. ﴿قَالَ يَا إِبْلِيسُ﴾ خوا ئەفرموی: ئەی ئیبلیس ﴿مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ﴾
 چییه‌ بؤ تو و چ مه‌به‌ستیکت هه‌یه‌ له‌مه‌دا که له‌گه‌ل سوژده‌ به‌ره‌کان نیت و چی به‌رگرت
 ئەکات له سوژده‌ بردن؟ ﴿قَالَ لَمْ أَكُنْ لَأَسْجُدَ لِمَنْ خَلَقْتَهُ، مِنْ صَاحِبٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ﴾ ئیبلیس گوتم:
 من نه‌بووم به‌وه‌ی سوژده‌ به‌رم و ره‌وایه‌ له‌ منه‌وه سوژده‌ به‌رم بؤ به‌شه‌ریک که دروستت
 کردوه له‌ قوهریکی وشک که پیکهاتووه له‌ قوهر ره‌شه‌یه‌کی ترشای بۆن کردوو. واته‌ من له
 ئاده‌م به‌رز و پیروژ ترم، خود په‌سه‌ندی و خو‌لی گۆرانی هه‌لیخه‌له‌تاند و باسی به‌شی
 قوهریتی یه‌که‌ی کرد و باسی به‌شه‌ به‌رز و بلنده‌که‌ی ئاده‌می نه‌کرد که نه‌و رۆحه‌یه‌ خوا به
 هینی خو‌ی داینا، واته‌ من ره‌خنه‌م هه‌یه‌ له‌و فرمان و بپریاری تو، له‌به‌ر ئەوه ﴿قَالَ﴾ خوا
 پینی فرمو: ﴿فَاخْرِجْ مِنْهَا﴾ که‌واته‌ ده‌رچۆ له‌ به‌ه‌شت یان له‌ ئاسمان یان له‌ ریزی
 مه‌لائیکه‌ ﴿وَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾ چونکه به‌راستی تو ده‌رکراوی و دوور خراوه‌ی له‌ به‌زه‌یی و
 میهره‌بانی خوا،

﴿٣٦﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ

الْمُنظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ

وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ

﴿٤١﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ جَهَنَّمُ لَمَوْعُدُهُمْ

أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾

﴿ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴾ به راستی نه فریضی خوات له سهره تا روژی دواپی .
بینگومان کاتی نه فریضی له سهر بیئت تا نهو روژه نیتر نه بی همر له سهری بیئت ههتا ههتا به
به بی دواها تن و برانه وه، چونکه نه م ژیا نی دنیا کات و شوینی گه برانه وه به بؤلای خوا و
لیبورنی خوا له مهر کس که خوا مه یلی بیی دهی کاتی له دنیا به دا بیبهش بیئت له وه نیتر
همر بیبهش نه بیئت . نیجا له ویدا شهیتان سروشتی به دی هاته جوش له بهر نه وه داوا پی
مؤله تی کرد له خوا تا دنیا دنیا به، نهک بؤ نه وه بی بگه ریته وه و تویه بکات، به لکو بؤ نه وه بی
توله بسینی له ناهم و نه وه مکانی ناهم به گومرا کردن و لادانیان له ریگهی خوا تا نه وانیش
وهک خوش بهش بر او بن له بهزه بی خوا له بهر نه وه ﴿ قَالَ ﴾ شهیتان گوتی : ﴿ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ﴾ نهی پهروه ردگارم که واته مؤله تم بده و دوام بخه تا روژی که هه مووان زیندوو
نه کرینه وه . واته روژی دوا پی، نیتر نایا مه بهستی نه وه بووی هه ولی گومرا کردن بدات تا
دواترین کس مابیت، یان مه بهست نه وه بووی بیئت که همرگیز نامری، وهک هیندی نه فرمون .
چونکه نه مرئی تا نهو روژه نیتر همرگیز نامری، چونکه پاش هاتنی نهو روژه نیتر مردن
نامینی، له بهر نه وه نایه ته که ناهرموی : تا نهو روژه، به لکو نه فرموی : ﴿ قَالَ ﴾ خوا
فرموی ﴿ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ * إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴾ نیجا بینگومان توله مؤله ت دراوانی تا روژی
کاتیکی زانراو لای خوا، چونکه نهو روژه همر خوا خوی نه یزانی، هیندی نه فرمون : روژی
زیندوو کردنه وه و روژی دوا پی و روژی کاتی زانراو همر یه کن، به مهر کام نه گونجی و

هه‌له‌گری و مه‌به‌سته‌که‌ی شه‌یتان پی‌کدیت که لی‌ره‌دا ده‌ری نه‌بیری که: ﴿قَالَ﴾ گوتی: ﴿رَبِّ
 يَا أَغْرَبِي﴾ نه‌ی خوای من سویند به گومرا کردنی تو بو من ﴿لَأَزِيَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْرِبَهُمْ
 أَجْمَعِينَ﴾* إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿ نه‌پرازی‌نمه‌وه و شیرین نه‌که‌م بو ئاده‌م و نه‌وه‌کانی ئاده‌م
 گونا‌هو بی‌ی بروایی و هانیان ئه‌ده‌م له‌سه‌ری له‌ زه‌ویدا، هه‌مویان گومرا نه‌که‌م مه‌گر نه‌وه
 به‌نده‌یانه‌ت له‌وان که هه‌لت بژاردوون و تایبه‌تیت کردوون بو په‌رستنی خو‌ت. واته‌ من که
 توانیم فی‌ل بکه‌م له‌ ئاده‌م و خه‌له‌تاندم له‌ ئاسماندا، پاشان نه‌توانم نه‌وه‌کانی هه‌له‌ه‌تینم له‌
 زه‌ویدا بی‌جگه‌ له‌وانه‌ی که تو تایبه‌تیت کردوون بو به‌نده‌یی خو‌ت ﴿قَالَ﴾ خوا فه‌رموی به
 شه‌یتان ﴿مَنْذًا صِرْطًا عَلَىٰ مُسْتَقِيمٍ﴾ نه‌م رسته‌یه به‌ چه‌ند جوړیک ته‌فسیری کراوه‌ته‌وه، نه‌وه‌یان
 که له‌ دل‌مدا جی‌گیر و به‌هیزه‌ نه‌مه‌یه: نه‌مه‌ ری‌گه‌یه‌کی هه‌ق و راسته و پی‌ویسته‌ له‌سه‌رم
 چاودیری بکه‌م و به‌دی بینم، نه‌وه‌ش نه‌مه‌یه: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
 الْغَايِبِينَ﴾ به‌پراستی به‌نده‌کانی من تو هیچ هی‌زو ده‌سه‌لاتت نییه‌ به‌سه‌ریاندا مه‌گر نه‌وانه‌ی
 که شوینت که‌وتین که نه‌وانه‌ن لایان داوه و گومرا، واته‌ به‌نده‌کانی من دوو به‌شن، نه‌وانه‌ی
 که گومرا نین و شوینی تو ناکه‌ون تو هیچ ده‌سه‌لاتت نییه‌ به‌سه‌ریاندا و ناتوانی له‌ ری‌گه‌ی
 من لایان ده‌یت، تو ده‌سه‌لاتت هه‌ر به‌سه‌ر نه‌وانه‌یاندا هه‌یه که شوینت نه‌که‌ون و گومرا،
 له‌سه‌ر نه‌م باره‌ نه‌وه شوین که‌وتوانه‌ ده‌رکراوی(متصل) ن واته‌ له‌ کومه‌لی به‌نده‌کانی خوان و
 له‌ سی‌فه‌ت و کرده‌وه‌دا جیان. به‌م جوړه‌ش هه‌ر نه‌گونجی و مه‌به‌سته‌که‌ نه‌گه‌یه‌نی، به‌لام به‌
 راستی به‌م جوړه‌ ری‌ک تره‌ و له‌گه‌ل‌ روا‌له‌تی هیندی له‌وینه‌ی نه‌م نایه‌ته‌دا گونجاو تره‌ که
 بکرین به‌ ده‌رکراوی(منقطع)، چونکه‌ نه‌وه شوین که‌وتوانه‌ له‌ راستیدا به‌نده‌ی خوا نین، نه‌وه
 کاته‌ نه‌لین: خوا فه‌رموی: به‌پراستی به‌نده‌ تایبه‌تییه‌کانی من تو هیچ ده‌سه‌لاتت به‌سه‌ریاندا
 نییه‌. به‌لام ده‌سه‌لاتت هه‌ر به‌سه‌ر نه‌وانه‌دا هه‌یه که گومرا و شوینت نه‌که‌ون، دوا روژ و
 چاره‌نوسی نه‌وانه‌ش نه‌مه‌یه که فه‌رموی: ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ بی‌گومان دوزه‌خ
 به‌لینگای نه‌وانه‌یه به‌ تیک‌پایی و هه‌موو، واته‌ دوزه‌خ جی‌گای به‌دی هاتنی سزای شه‌یتان و
 هه‌مو شوین که‌وتوه‌کانییه‌تی،

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿١٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾
 ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ءَامِنِينَ ﴿١٦﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿١٧﴾ لَا
 يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿١٨﴾ ﴿ نَبِيٌّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٩﴾
 وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٢٠﴾ وَيَنْتَهُمُ عَنْ صَيْفِ ابْنِ رَاهِمٍ ﴿٢١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا
 سَلَّمْنَا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِئُونَ ﴿٢٢﴾

﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ﴾ بؤ دوزهخ ههیه حوت قاپی ﴿لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ﴾ بؤ هر قاپی
 بهك ههیه لهوانه بهشیکي دابهش كراوی دیاریبیکراو كه تیلی نهچن. واته خوا شوین
 كه وتووهمانی شهیتان نهکات به حوت بهشوره هر بهشیک لهوان نهچنه تبهقیك له حوت
 تبهقهکانی دوزهخ. زانایان نهفرمون: تبهقی بهکه می بؤ نهو گوناها بارانهیه كه برویان به
 تاك و تنهایی خوا ههیه و نهخرینه ناوی تا به نهندازهی گوناهاکانیان سزا نهدرین و
 له پاشان دهرنههینرین، نهو بهکه مه لهوانی تر سزای سووک تره ن ههروهها دووم له سی بهم
 تا نهگاته حوتهم كه له ههموو سهخت تره و جینگهی ناپاكانه وهك قورئان نهفرموی: ﴿إِنَّ
 الْمُتَّقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَكُنَّ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ نینجا به بؤنهی باسی دوا رۆژی گومپراكان
 و بهرامبهر نهوان دوا رۆژی بهنده پاك و تاییبهتییبهکانی خوا باس نهکات و نهفرموی:
 ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ بهراستی خوپاریز و لهخوا ترسهكان وان له باخ و بههشت و
 چشمه و كانیاوهکاندا پییان نهگوتری: ﴿ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ءَامِنِينَ﴾ بچنه ناویانهوه به سهلامتی
 له مردن و ههموو ناخوشی بهك، به جورئ به نارامی و بی باکی و بی مهترسی لههر شتیک
 ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ﴾ دانهپنن هر کینه و بوغزیک كه له دلایندا بووی دهریارهی
 بهکتر، هر قین و دوزمنایهتی و حسادهتیک ﴿إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ﴾ له کاتیکدا بران و
 بهسر کورسی و تهختهوه روو بهرووی بهکترن. واته نهترین به خوشی و خوش ویستن و له

كُوْبُ و دانیشتندا رویان له یهکه که ئهوهش شیرین تر کوْب و دانیشتن ﴿لَا يَسْتَهُمُ فِيهَا نَجَسٌ
 وَمَا هُمْ بِئَهَا بِشَحِيحِينَ﴾ دوچاریان نابی لهو بهمهشتانهدا هیچ نارهحتی و ماندوویهتی،
 هرگیز دهرکراو نین لهو بهمهشتهدا و بهلکو همیشهیین به بی پراڼهوه و تیز و تهوان به بی
 کهم و کوپی و بههرمه‌مند و شادمان هتا هتایه. خوا به میهرهبانی خوی بهشدارمان بکات
 لهو خوشی بههره‌یه‌دا. آمین. له پاش موژده‌دان بهچاکان و پاکان و هرپه‌شه کردن له به‌دان و
 بی برویان، نینجا فرمان نه‌دات به پیغه‌مبەر(ﷺ) که هوالی لیبوردن و میهرهبانی خوا
 راگه‌یەنی به بنده‌کانی له‌گەل سهختی و به‌تینی سزادانی، ئه‌فرموی: ﴿تَبَيَّنَ عِبَادِي أَنِّي أَنَا
 الْعَفْوَ الرَّحِيمُ﴾ هوال بده به بنده‌کانم که هر من لیبورده‌ی میهرهبانم، ﴿وَأَنَّ
 عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ﴾ هر سزای من سهخت و ئیش و نازار دهره، به‌لی لیبوردن و
 میهرهبانی راسته‌قینه هر بو خوا هیه و هرچی لیبوردن و میهرهبانی تر هیه مه‌موی
 به‌ره‌می لیبوردن و میهرهبانی خویه. هر وه‌ها سزای سهخت و به‌تینی راسته‌قینه هر
 سزای خویه و هرچی سزای تر بووه و هیه سه‌رجم نمونه و به‌ره‌می سزای خویه،
 نینجا چند داستان و سه‌رگوزه‌شته‌یهک نه‌هینی که نمونه‌ی نهو دو هوالی تیدایه. له
 یه‌کم جار هوه داستانی لوط و گله بده‌که‌ی نه‌هینی که له سه‌ره‌تاکه‌یدا لیرده‌دا به‌شیک له
 داستانی ئیبراهیم - سه‌لامی خویان لی بی‌ت - که به‌ره‌می میهرهبانی خوی تیدا
 ناشکرایه، ئه‌فرموی: ﴿وَنَبِّئْهُمْ عَنْ صَيْفِ إِبْرَاهِيمَ﴾ هوالیان پیبده که میوانه‌کانی ئیبراهیم، ﴿إِذْ
 دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَمًا﴾ لهو کاته‌دا نه‌چوون بو‌لای ئیبراهیم و نینجا گوتیان پی سه‌لامت لی
 نه‌که‌ین، نینجا له پاش وه‌لام دانه‌وه‌یان ﴿تَالَّ﴾ گوتی پییان: ﴿إِنَّا نَسْتَكْفِرُ بِكُمْ وَنَعُوذُ بِكُمْ
 بِبِيمٍ وَمَنْ تَرَسِيْمَانِ هِيَهْ لَهْ نِيَّوَهْ. هُوِي مَهْ تَرَسِي يَهْ كَهْش نَهْوَهْ بُوو نَهْ يِنَاسِيْنِ وَنَهْ يَزَانِي
 مَهْ لَانِي كَهْنِ وَگُومَانِي بَرْدِ كَهْ خِرَاطَهْ كَارِنِ،

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَا بَشَّرُونَ
 ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشِّرْنَا بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْفَنطِينِ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا
 الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾
 إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُتَّجِفُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ. فَدَرَرْنَا إِلَيْهَا لَمِنَ الْغَيْرِ ﴿٦٠﴾

ئەوانیش: ﴿تَالُوا﴾ گوتیان پینی: ﴿لَا تَوْجَلْ﴾ مەترسە و مەترسی مەکه لیمان ﴿إِنَّا نُبَشِّرُكَ
 بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾ بەراستی ئیمە موژدەت ئەدەینی بە کوپنکی زۆر زانا که خوا پیت ئەبەخشی،
 ئەویش: ﴿قَالَ﴾ گوتی پینیان بە سەرسویمانەو: ﴿أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ﴾ نایا
 مزگینیم پی ئەدەن و مزگینیتان پیدام لەگەڵ ئەمەدا پیری دوچارم بووہ ﴿بِمَا بَشَّرُونَ﴾
 کەواتە بەچی موژدەم ئەدەنی ﴿قَالُوا بَشِّرْنَا بِالْحَقِّ﴾ گوتیان: موژدەمان داویتی بە هەق و بە
 راستی و موژدەکەمان راستە ﴿فَلَا تَكُن مِّنَ الْفَنطِينِ﴾ کەواتە لە ریزی ناویندان مەبە و
 ناویند ئەبی لە بەخشینێ ئەو کوپە پیت ﴿قَالَ﴾ ئیبراھیم فەرموی: ﴿وَمَنْ يَقْنَطُ مِن
 رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ نایا کی ناویند ئەبی لە میھەبانی پەرەردگاری خوی بیجگە
 لەوانە کە گوێمان و بی پروان؟ لە پاش ئەوێ دل ئارام بوو و بوێ دەرکەوت کە ئەوانە
 مەلایکەن و بیگومان ئەبی کارنکی گرنکیان ببی بیجگە لەو موژدەێ کە دایان پینی، لەبەر
 ئەوہ ﴿قَالَ﴾ ئیبراھیم پینی فەرمون: ﴿فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ نایا کارو مەبەستتان چیبە و
 لەبەر چ کارنک هاتوون ئەی نیراوەکان؟ ﴿قَالُوا﴾ گوتیان: ﴿إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾
 بەراستی ئیمە نیراوین بۆ لای گەل و کۆمەڵیکی تاوانبار، نیراوین بۆ سزادان و لەناو
 بردنیان ﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُتَّجِفُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ * إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ. بەلام ئال و شوین کەوتووھکانی لوط
 بیگومان ئیمە رزگار کەریانین بیجگە لە ژنەکەێ ﴿فَدَرَرْنَا إِلَيْهَا لَمِنَ الْغَيْرِ﴾ پیریارمان داوہ
 بیگومان ئەو لەوانیە کە ئەمیننەوہ لە سزادا و لەناو ئەبیری، بە جوړنکی تریش تەفسیر
 کراوەتەرە و ئەویش ئەگونجی.

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿١١﴾ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكَرُّونَ ﴿١٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا
 كَانُوا فِيهِ يَسْتَمْتِرُونَ ﴿١٣﴾ وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤﴾ فَأَسْرِبْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ
 أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْفِتْ مِنْكَ أَحَدٌ وَامضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿١٥﴾

﴿مَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ﴾ نینجا کاتی نیراوه کان هاتن بۆلای نال و بهیتی لوط
 ﴿قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكَرُّونَ﴾ لوط پنی گوتن: بهراستی نیوه دهسته یهکن نهاسراو، واته ناتان
 ناسم لهبر نهوهی شیوهی شیوه و پۆشاکسی سهفهریان پیوه نهیوو، لهدانیشتوانی ولاتهککش
 نهیوون، کهواته مهترسی نهکرد که پیاو خراب بن، یان نیوه دهسته و کۆمهلیکی نیراوی و
 بیزاری دهرنهبرم له هاتنتان چونکه هاتبوون له شیوهی چهند کورپکی گهنجی جوان دا و
 باوی بهدی گهلهکهی خوی نهزانی که نهیانهوی نیر بازی بهکار بینن لهگهله میوانیک که
 غهریب و نهاسراو بی، لهبر نهوه غهمی بوو که پهلاماری میوانهکانی بدن و نهیمیش
 بهرگری پی نهگری، هرکام لهم دوو باره ههلهنگری، بهلام شم باره دوومه له دندا بهمینز
 تره ﴿قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَسْتَمْتِرُونَ﴾ نهوانیش گوتیان: نهخیر هاتنی نیمه هوی ناخووشی
 و بیزاری نییه، بهلکو نیمه هاتووین بۆلات به شتی، واته سزادانیان، که نهوان تییدا به
 گومانن و باوهریان پنی نییه، ﴿وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ نیمه هاتووین بۆلات به شتیکی
 ههق و راستهوه که جینگهی گومان نییه، بهراستی نیمه راستگۆین له ههوالدان بهوهی که
 دامان به تو واته بیگومان نهو سزایه دیت بۆ سهریان ﴿فَأَسْرِبْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ﴾ کهواته شهو
 رهوی بکه به خیزان و شوین کهوتوهکانت له بهشیکی شهودا، واته له ناخری شهودا، یان
 له پاش شهوی هیندی له شهو بهروا، ﴿وَأَتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ﴾ خووت داوایان بکهوه و له پاشیانهوه
 بهرو ﴿وَلَا يَلْفِتْ مِنْكَ أَحَدٌ﴾ با هیچکس له نیوه لانهکاتهوه تا نهو سزایه نهبینی که دیت
 بهسهر گهلهکیان و بههوی نهوهوه دلی نهرم بیی. یان مهبهست نهوهیه به بی وهستان و
 سستی بهرون ﴿وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ﴾ بهرون و بهردهوام بن لهسهر رویشتن بۆ نهو شوینهی که
 فرمانتان پیدراوه، نیتر نهو شوینه شام بیت یان ههر شوینیکی تر،

وَفَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَتُولَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْحِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَتُولَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَأَنْفَرُوا لِلَّهِ وَلَا تَخْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوْلَمْ
تَنْهَكْ عَنِ الْعَلَمِيِّكَ ﴿٧٠﴾ قَالَ هَتُولَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾

﴿ وَفَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَتُولَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْحِحِينَ ﴾ بپراراندا و وهیمان کرده لای لوط
که دوا قهته و دواترین کسی نهوانه نهبریتهوه. واته له ریشه نههینرین بهجوری هیچ
کسیکیان نامینیتتهوه له کاتی بهربهیاندا و کاتی رژیان لی نهبیتتهوه ثم گله بهده
بیستیان و کهوته بهر گوی یان - نهلین ژنهکهی نهو هوالهی پیدان - که چند کویکی
گهنجی جوان هاتون بؤ مالی لوط بهموی نهوموه کهوتنه خوشی وهک نهفرموی: ﴿ وَجَاءَ أَهْلُ
الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾ نههلی شارهکه هاتن بهروه مالی لوط بهخوشی و موژده بهخشییوه.
نهوان لهخوشی خوشیدان، بهلام لوط(علیه السلام) کهوته غم و پهژاره، چونکه شارمزی نهو
گله بهده بوو لهبر نهوه کهوته هول و تهقلأ لهگهلیان، وهک نهفرموی: ﴿ قَالَ ﴾ پنی گوتن:
﴿ إِنَّ هَتُولَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴾ بهراستی نهوانه میوانی منن، کهواته نابروم مبهن ﴿ وَأَنْفَرُوا لِلَّهِ وَلَا
تَخْزُونِ ﴾ خوتان بیارینن و لهخوا بترسن و ریسوام مهکن و عارم مهیننه سر. نینجا نهوانه
لهباتی نهوهی شهرم بکن و واز بینن، نهونده بهد بوون سر زهنشتی(لوط) یان کرد و
﴿ قَالُوا ﴾ گوتیان پنی: ﴿ أَوْلَمْ تَنْهَكْ عَنِ الْعَلَمِيِّكَ ﴾ واته نایا جلهوگیریمان نهکردی لهوهی
میوان راگیر بکهیت، یان لهوهی لهبارهی نئمروه قسه بکهیت لهوهی نئممه نهمانهوی؟ نینجا
لوط کوتایی نهینا له هولدان لهگهلیان وهک دهست نیشان نهکات که نهفرموی: ﴿ قَالَ ﴾
لوط پنی فرمون: ﴿ هَتُولَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فاعِلِينَ ﴾ ها نهوانه کهچکانی منن نهگر نئوه کارو کردوه
نهکن، واته لیتان ماره نهکم، واته له سهروکهکانتان، یان مبهست به کهچکان ژنانی
گلهکهیه که وهک باوک وایه بؤ همویان، وهک به دریزی لهمویر باسمانکرد، بههرحال
رینمونی کردن بؤ بهکارهینانی باریکی پاک و خاوین و سروشتی که ژیان لهسر نهوه
نهروا. لهم کاتهدا که نهو شیوه ناشیرین و بهدهی نهوانهی خسته بهرچاو،

لَعَنَّاكَ إِتْمَهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَوْمَئِذٍ ﴿٧٢﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّمَا لِسَبِيلِ مُقِيمٍ ﴿٧٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِن كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَطَالِبِينَ ﴿٧٨﴾

لهم کاتهدا نه فرموی: ﴿لَعَنَّاكَ إِتْمَهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَوْمَئِذٍ﴾ سویند به ژیان و ته منی تو نهوانه وان له سر خوئی و گومپایی خویناندا، له کاتیکدا سرگردانن و چاری دلیان نابینایه. کهواته چاوه پروانی چاک بوون و گه رانه و هیان لینا کوی پیاوه تی و سروشتیان له کار کهوتوه و ترسیان له خوا نییه. ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ﴾ ئینجا دنگ و پیا هله شاخانیکی گه و ره و گرنگ گرتنی و داگری کردن به وینهی هوره تریشقه له کاتی خور کهوتن و کاتی که خورزیان لی هلهات، وا دهرنه کهوی وهک هیندی نه فرمون سزاکه یان له کاتی به ره به یان دا دهستی پیکردبی و له کاتی خور کهوتن و تهواو بووی، کهواته ﴿مُشْرِقِينَ﴾ له گه ل ﴿مُصْبِحِينَ﴾ دا رینک و دهسته ملن ﴿فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَا﴾ ئینجا لای سهروی شاره که یان یان شاره کانی گه له کهی (لوط) مان گنرا به لای خوار و ژیر و زه بهرمان کرد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ﴾ باراندمان به سر دانیشتوه کاندا ورده بهر دیک له سنگ گل. له شوینی تردا نه م روداو و به سرهاته مان به روونتر و دریزتر باسکرد، کهواته لیره دا به کورتی به سریدا دهریزین ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ﴾ بهراستی نهوی که گوتمان له م داستان و به سرهاته دا چند به لگه و نیشانه یه که هیه بو که سانی که سرنج دهرن و نهوانی که بیر نه که نه و ته می خوار نه بن ﴿وَإِنَّمَا لِسَبِيلِ مُقِيمٍ﴾ بیگومان نهو شاره ویران کراوه له ریگه یه کی دامه زارو دایه که خه لکی پیدا نه گهرین و هات و چو نه کن و نیشانه و دروشمه کانی ماون ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ بهراستی لهوی که باسمان کرد له بارهی نهو شاره و بهوونی به بهر چاوه و به لگه و نیشانه یه کی گه و ره و گرنگ هیه بو پرواداره کان که نهوان نه زانن سره نجامی کارو کرده وی بهد نه بی هر سزا و له ناوچوون و بهد به ختیبه. نهوانی که بی پروان نازانن که کرده وی بهد و خراپ هوی نهویه، ئینجا دیته سر روداو و به سرهاتی گه لی شو عیب، نه فرموی: ﴿وَإِن كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَطَالِبِينَ﴾ بیگومان دانیشتوه کان و خاوه نه کانی دارو دره خته زور پره کان له سته مکار و دهست دریزی کهران بو،

فَأَلْقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لِيَأْمُرُ مُبِينٍ ﴿٧٦﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجَرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَءَايَاتُنَّهُمْ ءَايَاتُنَا
 فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يُسْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِينِينَ ﴿٨٢﴾ فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْحِحِينَ
 ﴿٨٣﴾ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
 وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآيَةٌ ۖ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾

﴿فَأَلْقَمْنَا مِنْهُمْ﴾ به هوی نهوه تو له مان لی سهندن و ﴿وَإِنَّهُمَا لِيَأْمُرُ مُبِينٍ﴾ به راستی جی و شوینی گهلی لوط و گهلی شوعهیب له ریگایهکی روون و ناشکرادان و بهچاو نهیبنرین و نیشانه و دروشعیان ناشکرا و ناسراون، زوره و جه ماوهی زانایان بهم جوړه تفسیریان کردوه توه هرچند له پیشهوه باسی کرد، به لام لیړه دا دوو باره ی نهکاتوه له گهل نهوی تردا، چونکه هر دوو له سریهک ریگن له نیوان حیجاز و شامدا. هیندی نه فرمون: شوعهیب رهوانه کراوه بو سهر دوو گهل: مه دیهن و نهیکه، مه بهست بهم دووانه جی و شوینی هر دوو گهلهکویه. بهم جوړهش هر چاکه و نهگونجی، خوا خوی چاک ده زانی. نینجا دینه سهر باسی (حیج) که نهویش هر له سر نهو ریگای شامیه له نیوان حیجاز و شامدا، نه فرموی: ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجَرِ الْمُرْسَلِينَ﴾ به راستی خواهن و دانیشتووه کانی (حیج) برویان نه مینا به رهوانه کراوه کانی خوا و به درو زنیان دانان. بیگومان بپروا نه مینان به مهر پیغه مبریک بپروا نه مینانه به هه موو پیغه مبران - سهلامی خویان لی بیت - جا له بر نهوه لیړه له چند شوینی تردا بهو جوړه نیشانی نهدات ﴿وَءَايَاتُنَّهُمْ ءَايَاتُنَا﴾ بهلگه و نیشانه کانی خومانمان پی به خشین، واته نهو نایه تانه ی که به خشیمان به پیغه مبره که یان که هرچند به یهک نایهت سهیر نهکرا که بریتی بوو له خوشتره که ی که به ناویانگه. به لام نهو خوشتره چند بهلگه و نیشانه یهکی ناشکرای لی نهیبنرا له بر نهوه به کو فرموی نهک به تاک ﴿وَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ که چی نهوانه روو و هرگنر بوون لی، یان مه بهست له هه موو بهلگه و نیشانه که بوون له گهل خوشتره که دا ﴿وَكَانُوا يُسْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِينِينَ﴾ نهوانه چند مال و خانوویه کیان داتاشی بوو له بهرد و شاخه کان به جوړی بی ترس و بی باک و به فارام بوون له هاتنی سزادا بویان ﴿فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْحِحِينَ﴾ نینجا هنگ و پیا هه شاخانیکی تووند و به میز کرتنی و داگری کردن له کاتی که وتنه

بره‌بیمان و رُوژیان لیبوویه‌وه. هیچ نارامی و بی باکی یهک ناگاته نارامی و بی باکی نهو
 که له که خانووه‌کانیان له بهردی ره‌قی شاخ داتاشرابی، هیچ کاتی ناگاته کاتی رووناکی رُوژ
 بوونه‌وه ﴿ تَاْغْنِيْ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴾ ئینجا هیچ سوودی پی نه‌گه‌یاندن و بهرگری سزای لی
 نه‌کردن هرچییان کردبوو له‌وهو بهر و هرچییان هه‌بوو، هرشتیکیان هه‌بوو، به‌لکو به‌جاری
 هه‌موو که‌وتن به روودا به مردوویی! نا بهو جوړه‌ی که تیپه‌ری کرد چهند نه‌لقه‌یهک دوا‌یی
 هات به شیوه‌یه‌کی کورت لهو داستانه‌ی که له‌م سووره‌توه ناماژه‌ی بو کردن، باو و ره‌وشتی
 خوای ناشکرا کرد دهرباره‌ی بی پرواکان له کاتی دواهاتن و ته‌واو بوونی کات و نه‌جلی نهو
 بی پروایانه، له‌م داستانانه‌دا که تیپه‌ریان کرد چاره‌نوس و دوا رُوژی بی پروایان و به‌دان و
 خراپه‌کاران هر سزادان و له‌ناو بردن‌یان بوو له دونیادا، هه‌ره‌شه و ترساندن‌یان به سزای
 رُوژی دوا‌یی. ئینجا به‌دوای نه‌وانه‌دا نه‌وا دوو فهرموده نه‌هینی که هو و به‌لگن له‌سهر نهو
 دوا رُوژو چاره‌نوسه: یه‌که‌م نه‌فهرموی: ﴿ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ ﴾
 ناسمانه‌کان و زهوی و هرچی له نیوانیان دایه دروستمان نه‌کردووه مه‌گر به
 دروستکردنیک که داد و هق و لیزانی و کاردروستی له‌گه‌ل دایه، نه‌وش داخوازه بو
 له‌ناوبردن‌ی نهو به‌د و خراپه‌کارانه له‌بهر جیگیر نه‌بوون و نه‌هیشتنی خراپه و خراپه‌کاری
 نه‌وان و جیگیر بوونی رینمونی چاکان بو دامه‌زروی و به‌رده‌وامی یان له‌سهر چاکه. دوهم:
 نه‌فهرموی: ﴿ رَبِّ السَّاعَةِ لَآئِبَةٌ ﴾ بیگومان رُوژی دوا‌یی دیت و به‌دی دیت، دهی دیاره داد و
 کاردروستی له‌وه‌دایه که توله بسینری له به‌دان و خراپه‌کاران و پاداشت و به‌هره‌مندی
 چاکان و چاکه کاران بدریته‌وه. نه‌وش نه‌وپه‌ری دلنه‌وایی و دلخوش کردنه بو چاکان له
 یه‌که‌م جاره‌وه گهره‌ی هه‌موو چاکان له‌بهر نه‌وه خوا فهرموی پیی: ﴿ فَاصْفَحْ الصَّخْرِ الْجَبِيْلَ ﴾
 که‌واته روو وهرگیره له بی پرواکان به روو وهرگیرانیک‌ی جوان که بریتیه له لیبوردن و
 تهر نه‌دان، وه که (نیمامی علی و نبین و عباس) هوه ریوایه‌تکراوه - خویان لی رازی
 بیت - له‌م فهرمانه‌وه وا دهرنه‌که‌وی که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) توانا بووه به‌سهر توله‌سه‌ندن لییان،
 به‌لام خوا فهرمانیدا خوگر بیت و په‌له نه‌کات له توله‌سه‌ندن‌دا، به‌م ره‌نگه بیان ترسینن و
 بانگیان بکات بولای خوا له پیشه‌وه، ئینجا نه‌گر هر یاخی بوون جهنگیان له‌گه‌ل بکات. جا
 به‌پیی نه‌مه نایه‌ته‌که نه‌سپراوه‌توه، له (نبین و عباس و قتاده و مواهید و ضحاک) هوه -
 خویان لی رازی بیت - هاتووه که سپراوه‌توه به نایه‌تی جهنگ و شیر. له‌سهر هم رایه
 نه‌بی مه‌به‌ست بهو فهرمانه جهنگ نه‌کردن و نیداره سازی بیت،

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسَعَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

له سر هر بار نهو فرمانه نهو به که گو تراوه که نه فرموی: ﴿ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴾
 به راستی په رو در گارت هر نهو زور دروستکارو داینه ری زور ناگا و زانایه، واته داینه ره
 بو تو و نهوان و همو شتی، که واته شاروه و پوشیده نیبه له سهری هر شتی که رو
 نه دات له نیوان تو و نهوان دا، که واته پیویسته همو کارو بارت هر حه والهی نهو بکیت و
 بو نهوی نهو بریار بدا له نیواناندا، هر بریاری نهو ربک و راست و رهوایه. یان نه لئین:
 هر نهو نیوهی دروستکردوه و ناگا و زانایه به به سرهات و روودا و کاروبارتان، نه زانی
 جهنگ نه کردن و چاوپوشی لهم کاته دا چاکتره بو تان تا کاتی تر که جهنگ چاکتره له واز
 هینان و چاوپوشی. به راستی له دلدا باری دووم به هیز تر و دامه زاو تره. نایه تی
 داهاتوی په یوه ست تره پییه وه که نه فرموی: ﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي ﴾ به راستی پیمان
 به خشیت حهوت نایهت که دووباره کراوه و چند باره گو تران، یان حهوت لهوانهی که
 دووباره و چند باره نه کرینه وه، نهو حهوتش به لای زوریه وه بریتین له سوره تی (الفاتحة) که
 حهوت نایهت و دووباره و چند جار نه کرینه وه له نوژدا ﴿ وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴾ پیمان به خشیت
 قورنانه زور گهره که. نیتر مه به ست به قورنانه که ش هر سوره تی (الفاتحة) بیت وهک هیندی
 نه فرمون. یان مه به ست همو قورنانه بیت بینجه له سوره تی (الفاتحة) له بهر زور گرنگی
 سوره تی (الفاتحة) به تایبه تی گو تراوه وهک هیندی کی تر نه فرمون. له پیشه وه گو تمان: باری
 دووم له تفسیری نایهت که دا په یوه ست تره له گه ل نایه تی: ﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ ﴾. چونکه باری
 دووم بریتیه له فرماندان به خوگری و چاوپوشی له کرده وه به ده کانی بی پرواکان و

هه لگرتنی ئهو باره گرانه و ئهوهش دلهووشی و دلدانهوهی ئهوی و بیگومان گهورهترین چاکه
 و بههره‌ی خوا که ئهو دلدانهوهی پی بکری ئهه بههره و چاکه‌یه که بریتیه له
 به‌خشینی (الفاحة) و قورئان. واته ئهی پیغه‌مبه‌ر خوگر بهو چاوپووشی بکه له کردهوهی به‌دی
 ئهوانه و دل ره‌نجه مبه‌ه پئی، و شادمان و دلخووش به بهوهی که ئیعه (الفاحة) و قورئانی
 گه‌وره‌مان پی به‌خشیت. هه‌روه‌ها ئهه نایه‌تانی داها‌تووش هه‌ر ئهو دلنه‌وایی و دلدانه‌وه‌یان
 لی و هه‌ر نه‌گیری: ﴿لَا تَدْرَأَنَّ عَيْنَكَ إِلَى مَا مَتَعْنَا بِهِ أُزْوَاجًا مِّنْهُمْ﴾ واته چاوه‌کانت هه‌ل مه‌خه و دریزه
 مه‌ده به سه‌رنج دانیان بولای ئهو ناز و نیعه‌ته‌ی که داوامانه به چهند ده‌سته و که‌سی له بی
 به‌روایان ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ غه‌مبار و دل غه‌مگین مبه‌ه له‌سه‌ریان. واته له‌سه‌ر به‌روا نه‌هینانیان.
 پیغه‌مبه‌ری به‌زه‌بیدار ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ زور دل گران ئه‌بوو به به‌روا نه‌هینانیان، چونکه زور به‌زه‌بیدار و
 میه‌ره‌بان بوو، واته هه‌رچوئی سه‌رت سوپ نه‌میئی له‌و نازو نیعه‌ته‌ی که داوامانه به‌وانه و
 هه‌ج نرخیکی بو دانه‌نی و به شتیکی چاکی سه‌یر مه‌که، چونکه شتیکی کاتی به و گر و
 فریکه و نامینی و به‌داویدا سزای سه‌خت دیت به‌بی داها‌تن و به‌رانه‌وه، هه‌روه‌ها غه‌مباریش
 مبه‌ه له‌به‌ر چاره‌نوس و روژی ره‌ش و به‌ش به‌راوی یان، چونکه به‌هوی به‌دی و خراپی خویان
 داد و کاردروستی خو له‌داخوازه بو ئه‌وهی به‌سه‌ریان دیت. که‌واته لییان گه‌ری بو
 چاره‌نوسی خویان، ﴿وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بالی به‌زه‌یی و ریز و دل نه‌رمیت راخه بو به‌روا
 داوه‌کان ﴿وَقُلْ إِنِّي أَنَا الْغَدِيرُ الْمُبِيتُ﴾ بلی: به‌راستی من ترسینه‌ریکی روون و ناشکران سزا و
 خه‌شمی خوا روون ئه‌که‌مه‌وه بو بی به‌روایان و یاخی یان له‌خوا، ئه‌و وته‌یه وته‌ی هه‌موو
 پیغه‌مبه‌رانه که ئاراسته‌ی گه‌ل و ئومه‌ته‌کانیا نکرده‌وه و بیگومان له‌گه‌ل ئه‌و وته‌یه‌دا وته‌ی
 موژده‌شیان ئاراسته کردووه. به‌لام لیزه‌دا ئهه وته‌ی باس نه‌کرد، چونکه موژده شایسته‌ی
 ئه‌و بی به‌روایانه نی به که لاقرتی ئه‌که‌ن به نایینی خوا له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا خوایش ئهه هه‌موو
 نازو ریزه‌ی پیدان و که‌چی هه‌ر له بی به‌روایی و لاقرتی خویان نه‌که‌وتن و ناکه‌ون. ﴿كَمَا أَنْزَلْنَا
 عَلَى الْمُقْسِمِينَ﴾ له‌باره‌ی په‌یوه‌ندی ئهه نایه‌ته‌وه چهند شتیکی گوتراوه له نیوان ئه‌وانه‌دا
 ئه‌وه‌ی له‌دلدا به‌هیز تر بیت - زانینی راستی هه‌ر لای خوایه - ئه‌مه‌یه که په‌یوه‌ندی به

نایه‌تی (۸۷) هوه هه‌یه: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ﴾ و هه‌روه‌ها چه‌ند رایه‌ک هه‌یه له‌باره‌ی مه‌به‌ست به
 ﴿الْمُقْتَسِمِينَ﴾ هوه، به‌هیز و دامه‌زراوترینیان نه‌مه‌یه: مه‌به‌ست نامه‌داره‌کانه، واته بیگومان
 به‌خشیمان به تو نه‌ی پیغه‌مبه‌ر و هینامانه خواره‌وه بو سهرت (الفاتحه) و قورئانی گه‌وره،
 هه‌رچوئی هینامانه خواره‌وه نامه بو سهر دابه‌ش که‌ره‌کان، واته جوله‌که و گاور ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا
 الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾ که قورئانیان گپرا به چه‌ند به‌ش و پارچه‌یه‌ک هه‌رکام به دل‌یان بی‌ت به‌روایان
 پی‌ی نه‌هینا و هه‌ر به‌شینک به‌پی‌ی ئاره‌زوویان نه‌بووایه بی‌ به‌روا نه‌بوون پی‌ی، (قازی نه‌بو
 السعود) - خوا پاداشتی بداته‌وه - زور به‌جوانی و به وردی نه‌م راو باره‌ی باو داوه‌و روونی
 کرده‌ته‌وه له ته‌فسیره‌که‌یدا. به جوئی زور به‌هیز و دامه‌زراوی نه‌کات له دل‌دا، هه‌رکه‌س
 نه‌یه‌وی با ته‌ماشای بکات و له‌به‌ر زیاده دریزه پی‌ی نه‌دان وازم له‌هینا و ده‌قی گوتراوه‌که‌ی
 نه‌وم نه‌هیناوه ﴿فَرَبِّكَ لَسْتَ لَهَا أَجْمَعِينَ * عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ئینجا سویند به په‌روه‌ر دگارت نه‌ی
 پیغه‌مبه‌ر پرسیار نه‌که‌ین له هه‌موو نه‌وانه به تی‌کپراسی. واته نه‌وانه‌ی که قورئانیان گپرا به
 چه‌ند به‌ش یان له هه‌موو که‌س که لی‌رده‌ا نه‌وانه به‌که‌م و سهر ده‌سته‌ن، پرسیار یان لی
 نه‌که‌ین له‌وه‌ی کردیان له دنیا‌دا. له سوره‌تی (الرحمن) دا نه‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَ مَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ
 وَأَنَّكَ لَهِدٍ فَسَّخٍ فَاتْفَحًا﴾ له‌و روزه‌دا هه‌چ ناده‌می و جنوکه‌یه‌ک پرسیار له گونا‌می ناکری. ده‌ی نایا چو‌ن
 نه‌م نایه‌ته یه‌ک نه‌که‌وی له‌گه‌لیدا بو کرده‌نه‌وه‌ی نه‌م گری‌یه و نه‌هیشتنی درزایه‌تیبه که به
 روا‌لت هه‌یه، چه‌ند وه‌لامیک دراوه‌ته‌وه به‌هیزترینیان به‌لامه‌وه نه‌مه‌یه: مه‌به‌ست به پرسیار
 کردن لی‌رده‌ا پرسیار له‌که‌دار کردن و تاوانبار کردن و تو‌له سه‌ندنه. مه‌به‌ست به پرسیار
 نه‌کردن له نایه‌تی نه‌وی پرسیار نه‌کردنی‌که که مه‌به‌ست وه‌لام دانه‌وه و دان نانی تاوان‌باره
 که بی‌ت به تاوان و گونا‌هه‌که‌یدا - خوا خو‌ی باش نه‌زانی. ئینجا رووی فه‌رموده نه‌کاته
 پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست (ﷺ) که به ری‌گه‌ی خو‌یدا به‌روات و به روونی نه‌وه‌ی فه‌رمانی
 پی‌دراوه رای‌گه‌یه‌نی،

فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿١٥﴾ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ

إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

نه فرموی: ﴿فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ﴾ کهواته نهوهی فرمانت پذیراوه به ناشکرا و به رونی
دهری بره و رایگهینه به جورئ هق و ناهق جورئ بکهروه له بهکتر ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾
رو و مرگیزه له هاوبهش رهوا دهرهکان و گوی یان مهدهری و هیچ نرخیان بو دامنی ﴿إِنَّا
كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ بهراستی نیمه چارهسری لاقرتی کهرهکانت بو شهکین، واته لهناویان
شهبین و بهرگری زیانیان شهکین لیت. نهوانه چند کهسیک بوون له سهروکهکان که هیز و
دهسه لاتیکیان ههبوو و ههمیشه نهشههستان له پیلان و بهرگری و ریگرتن له بانگ و
بانگهوازهکی پیغمبر(ﷺ)، خوا شو بهلینهی بهدی هینا و چارهسری کردن و هرکام
دوچاری دهرد و سزای خوینی کردن و لهناوی بردن، شو بهلینهی که نهونده راست بوو
به کردهوی رابوردو نیشانیدا و فرموی: ﴿کَفَيْنَاكَ﴾ چارهسهرمان کرد و نهیفرمو:
﴿نُكَفِيكَ﴾ چارهسری شهکین. والحمد لله رب العالمین. نینجا لهکه داریان شهکات به
سیفهتیکي بهد تر نه فرموی: ﴿الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ واته شو لاقرتی کهرانه که پریار
شهدن و نهگیزن لهگهل خوادا پهراوی تر که شهه له ههموو تاوانی بهد تره و گهوره تره له
تاوانی پیشوو، شه تاوانهکان و بهرتهی ههموو گوناوو تاوانهکانی تره. چونکه شه تاوانه
له ریوه لهگهل خوادا کردوویانه و تاوانی پیشوو له ریوه لهگهل پیغمبردایه، کهواته باسی
شه تاوانه دلدانهوه و دلنهوایی پیغمبر(ﷺ) تیدایه، وهک فرمویتهی: نهوانه تنها به
توره نهوهستان، بهلکو تپهپریان کرد بو خوایش چ جای تو. ﴿سَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ بههوی شهوه
لهمهوپاش و له داهاتوودا نهزانن، نهزانن که چیتان بهسر دیت، نهزانن که خویمان بهش برآو
کرد و خویمان دوچاری سزای نهپراوه کرد، بهراستی ههرشه و ترساندنیکی زور گهوره و
سامناکه، بیگومان پیغمبر(ﷺ) نازیز(ﷺ) نادهمی بووه و به سروشت دلتهنگ و غه مبار
شهبوو به وقار و کرداره بهدهکانی شو بی پروایانه دهریارهی نایینهکهی و قورنانهکی،

وَلَقَدْ نَعَرْنَاكَ صَبِيحًا يَصْبِقُ صَدْرَكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿١٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٨﴾ وَأَعِذْ

رَبِّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٩﴾

لهبر ئەوه خۆی میهربان رینگەى رزگارى نیشان داو فرموى: ﴿وَلَقَدْ نَعَرْنَاكَ صَبِيحًا يَصْبِقُ صَدْرَكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ بەراستى ئىمه ئەزانين كه تۆ دلت تەنگ ئەبى بەوى ئەوانە ئەيلين ﴿سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ كهواتە پەروەردگارت بە پاكى راگره لەمەر شتى شايانى زاتى پاكى ئەو نيبه له كاتيكدا سوپاسى بكه و هەموو چاكه و نيعمهتەكانى ئەوت لەبەرچاوى بىت و بلى (سبحان الله وبحمده): ﴿رُكِّنَ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ له سوژده بەران به، واتە سوژدهى بۆ بەره كه نيشانهى ئەوپەرى بەندهى و پەرستنه، يان مەبەست به سوژده نوژده و به سوژده ناوى بردووه، چونكه سوژده گەورەترين بەشەكانى يەتى وەك له حەدىسدا وەرئەگيرى كه ئەفرموى: ﴿أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ﴾ نزيك ترين كاتى بەنده له پەروەردگارى كاتيكه كه سوژدهى بۆ ئەبات ﴿وَأَعِذُ رَبِّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ پەروەردگارت بپەرسته، واتە هەميشەى و بەردەوام به لەسەر پەرستنى هەتا مردنت بۆ دى، وەك له (ئيبين و عەباس و عمر و حسن و قتادة و ئيبين و زەيد) هوه رىوايه تەكراره. بە كورتى وەك له تەفسىرى گەورەدا ئەفرموى: بەرامبەر و تە و كردهوه بەدەكانى ئەو بى بپروايانە خوا فرمانيدا بە پىغەمبەر(ص) بەو چوار شتە كه باسکران. بىگومان كورتهى ئەو چواره برىتية له پەنا بردن و دل بەستن بەخاواه و روو كردنه خوا به تەواوى، شتىكى روونه كه هۆى رزگارىش هەر ئەويه، لهبر ئەوه هەركاتى هەر ناخۆشى و ناپەحەتى يەك رووى تى بگردايه پەلامارى نوژى ئەدا كه هۆى بەهيزى پەيوەندى بەندهيه به خۆى خۆيهوه، كهواتە كار و پيشەى موسلمان و رینگەى گەيشتنى به نامانچ هەر ئەمەيه كه به هىچ جور لاندە له رینگە و بىر و باوهرەكەى خۆى. نەچى بەدەم نەفامىتى و نەفامانەوه و به روونى بىر و باوهرى خۆى ئاشكرا بكات، له هەموو ناخۆشى و تەنگاودا پەنا بەخوا ببات.

خوا به میهربانى خۆى دامەزراومان بكات لەسەر رینگە راستەكەى خۆى و دلمان پەيوەست بكات به

خۆيهوه - آمين.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
آيَةُ أَمْرِ اللَّهِ

سوره نبی (النحل)
مهککهی بی و (۱۲۸) نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئهم سوره تهش وهك سوره ته مهكکهی بی هکانی تر مه بهسته سره کی یه کی بریتییه له مهسه له عقیده، خویه تی خوا و وهی خوا و زیندوو بوونه وه، له گه ل نه وه دا چهند باس و مه بهستیکی تریش به گرنه نه گری له په یوه نندیان هیه بهو مهسه له سره کی یانه وه وه یه کی تی نایینی خوا، یه کی تی کار و فرمانی پیغه مهران - سه لامی خویان لی بیت - یه کی تی باو و رهوشتی خوا ده رباره ی بی پرواکان، ههروه ها چهند باس و مهسه له یه کی تر که به یارمه تی خوا دین له ناو به ناوی نایه ته کانی سوره ته که دا. بت په رسته کان هه موو جاری په له یان نه نایه وه له پیغه مهران (ﷺ) به هاتنی سزای ئهم دونیایان و روژی دواپی که پیغه مهران (ﷺ) نه یترساندن پی، به تاییه تی کاتی نه یان بینی ماوه نه درین و رائه بورین به خوشتی له گه ل نهو هه موو تاواندا که نه یکن، کاتی نه وه یان نه بینی زیاتر په له یان نه نایه وه و زیاتر دم درین و لاقرتییان نه کرد، گومانیان نه برد نهو هه ره شه و ترساندنه یان که ناراسته نه کرکین قسه ی روته و راستی تیدا نییه، نه یان نه زانی نهو مؤله ت دانی نه وانه کار دروستی تیدایه و بهزه پی و میهره بان ی له وه دایه، بیریان نه شه کرده وه لهو هه موو رابهر و به لگه یانه که قورئان سه رنجی بو رائه کیشان، ئینجا به رامبهر نهو په له نانه وه ی نه وانه فه رموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * آيَةُ أَمْرِ اللَّهِ﴾ به لین و فرمانی خوا هات، واته بیگومان دیت به جوژی وه هاتبی له موو بهر و هه وال نه دری به هاتنه کی. ئیتر مه بهست بهو به لین و فرمانه سه رکه وتن و زال بوونی موسلمانان و سزادان و له ناو چوونی بی پرواکان بیت، یان مه بهست هاتنی روژی دواپی بیت، له سه ر هه ر بار مه یل و ئیراده ی خوا ده رچوو بهو هاتنه هه موو رووداو و هه موو شتی به ره می نهو مه یل و ئیراده یه،

فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ

مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى

عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾

﴿فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ كهواته پهله مهیننهوه به هاتنی نهو بهلین و فرمانه. پهله نانوه به هیچ جور پیشی ناخات لهکاتی دیارییکراوی نهو هاتنه، بیگومان نهو بی بپروایانهی که پهله یان نه نایهوه به هاتنی نهو بهلین و روزه خوا نه ناس و هاوبهش رهوا دهر بوون بو خوی تاک و تنها و پاک له مهر جوره هاوبه شیک وهک نه فرموی: ﴿سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ واته پاکي و بیگمردی بو خوا و خوا پاکه و بهرز و بلند له مهر شتی که نهوانه نه یکن به هاوبهشی نهو خوی بهی که پاکه له مهر هاوبه شیک، واز ناهینتی له خه لکی به بی رینمونی و به بی بهرنامه یه که لایه خویهوه، بلکه باوی و هاتوه نایین و بهرنامه ی خوی ناردوه ته خوار بو سهر پیغه مبر و فروستاده کانی وهک نه فرموی: ﴿يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ واته مه لایکه نه نیریتته خواره وه به وهی که له کار و فرمان و پیشه ی خویته ی و تایبهتی یه به خویهوه، نهو وهی یه نه هینیتته خواره وه که وهک گیان و روح زیندوو که ره وهیه و هوی زیندوو بوونه وهیه بو دل و دهر وون و هست و ژیری و گهل و کومهل، که نهوش گهره ترین چاکه و بهره ی خوی به سهر بنده کانی یه وه، به بی نهوه هیچ گیان و روحیکی تر نرخ و سوودی نییه، مه لایکه بهو روحه نه یینیریتته خواره وه بو سهر مهر که سینک له بنده کانی که خوا خوی مه یلی کرد بی و ویستبیتی. نه م دوو کرده وه: ﴿ینزل، یشاء﴾ رابوردوون، به لام له شیوه ی نیستا و داهاتوودا نیشانی نه دات، له وه دوا دوو شت وهر نه گیری:

۱- ناماده کردن و خستنیان له بهر چاو.

۲- دست نیشانه بو نهوه ی نهو ناردنه باوینک بووه له باوه کانی خوا، نهک کرده وه یه کی

یه کجار و دوو جار.

کورتهی ئهو وهحی یهش که بهو مهلائیکه تانهدا ناردی ئەمەیه که ئەفەرموی: ﴿إِنَّ أَنْدَرًا
 أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ واتە ئەیندیریتە خوارەوه وهحی بهوهی که خەلکی بترسینن و
 راگەیهنن پێیان هیچ خواو پەرستراویک نییه بە هەق و بەراستی بێجگە لەو خوای تەنها،
 بێگومان ئهو فروستادانە هەرچۆنێچ ترسینەری خەلکی بوون، هەرەها موزدەدەریش بوون،
 بەلام لێرەدا باسی ئەمەیشی نەکرد، چونکە زۆربەیی سورەتەکە ئەخولیتەوه بە دەوری بی
 بپروا و هاوبەش رەوادەران و سەپلەکاندا که دانیان نەئەنا بهو هەموو چاکە و نیعمەتانی
 خوادا، حەلالەکانی خوایان حەرام نەکرد و لە نایینی خوا هەلنەگەرانهوه، دەی بەرامبەر
 ئەوانە ترساندن رێک و رەوایه. ئەبی بانگ بکریڻ بۆ لەخوا ترسی و خۆپاریزی لە هۆی
 خەشم و ناپەزایی خوا وەک ئەفەرموی: ﴿فَاتَّقُون﴾ کهواتە بترسن و خۆتان پپاریزن لەمن، واتە
 ماتول خوا ئهو بەندەیانەیی ناردوو بهوهی خەلکی بترسینن لە هاوبەش رەوادان، کهواتە
 بترسن لە من، بترسن لەوهی پێچەوانەیی فەرمانی من بجولینەوه.

ئینجا دەست ئەکات بە نیشاناندان و دەست نیشان کردن بۆ بەلگە و نیشانه روونەکانی
 خوا، بەلگە و نیشانهی دروستکردن و داھینانی دروستکراوهکانی که بەلگەیهکی روون
 لەسەر تاک و تەنهایی داھینەر، بەلگە و نیشانهی چاکە و نیعمەتەکانی که بەلگە و نیشانه
 لەسەر تاک و تەنهایی بەخشندەکیان، ئهو بەلگەیانە نیشان ئەدات بە پۆل پۆل و دەست پی
 ئەکات لە دروستکردنی ئاسمانەکان و زهوی و دروستکردنی ئادەمییهوه، ئەفەرموی: ﴿خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ ئاسمانەکان و زهوی دروستکردوو به رێک و پێکی و لێزانی و
 کاردروستی بەجۆری هەموو کارو بارەکیان بەجێیه و دەست نادەن بۆ دەست کاری و
 گۆپانکاری. کهواتە ئهو داھینەرە ئەبی تاک و تەنها بێت بە بی هیچ جۆرە هاوبەشیەک وەک
 ئەفەرموی: ﴿تَمَلَّى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ واتە خوا ئەوانەیی دروستکرد لەکاتیەک دا بەرز و بلنډە
 لەهەرچی ئەوانە کردووینە بە هاوبەش.

﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ نادمی دروستکرد له دلۆپه ئاویك، واته بیجگه له یهكهم نادمی كه باوكی ههمووانه وهك له چهند ئایهتیک دا باسی دروستکردنی كراوه به دریزی. دروستی كرد لهو دلۆپه ئاوه سادیه ﴿إِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ﴾ ئینجا لهكاتیکدا ئهو دروستکراوه كهسێكه زۆر گۆیایه و بهر بهرمكانی و بهرگری ئهكات له خۆی و به گوفت و گوو و مهبهست و نیازی خۆی به بهلگه روون ئهكاتوه. واته ئهو نادمیه كه لهو ئاوه سادیه دروستی کردوه دهست بهجی و بهبی گۆرانکاری یهکی تر نهگهپی بهو كهسه كه باكرا.

بیگومان ئهو گۆران و گواستنوهیه کاریکی زۆر گهوره و گرنگه بهلگهیهکی روون و ناشکرایه لهسهر ئهو دهسته قودرته تاك و تهنهای خوا كه ئهو كار و کردهوه گهورهی كرد.

هیندی له زانایان ئهفرمون: مهبهست بهم فرمودیه سهرزهنشت و تهشهر دانه له نادمی بهوهی سپلهیه و چاو لهبهری چاكهی خوا نییه و به پینچهوانهوه لار و دژه و باوهپی به زیندوو بوونهوه نییه. واته خوا نادمی دروستکرد لهو دلۆپه سادیه و کردی بهم نادمیه تیرو تهراوه كهچی ئهو نادمی یه سپلهیه و بیر ناکاتهوه له دروستکردنی خۆی و ئهوهنده نهفامه دژایهتی و بهر بهرمكانی ئهكات و دهمه دهمی و چه نهبازی نهكاو ئهلی. کی ئیسکه رزیومهكان زیندوو ئهكاتوه. بهم جۆرهش ههر نهگونجی و چاکه. هیندی تر ئهفرمون: به شیوهی گشتی بگیری چاکتره. واته مهبهست دهربرینی سپلهیی و دهست نیشان بو ئهو بهلگه روونهی كه باسکران. بیگومان ئهم رایه لهدلدا جیگیر تره و راسته وهك(خازن) ئهفرموی. خوا باش نهزانی.

وَالْأَنْعَمَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ

حَيْثُ تُرْمَحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾ وَتَحْمِلُ أَمْثَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّئِنْ تَكُونُوا بِلَيْفِيهِ إِلَّا

بِشِقِّ الْأَنْفُسِ ۗ

لهپاش نهوهی باسی دروستکردنی نادهمی کرد، نینجا باسی هیندی لهو شتانه نهکات که دروستی کردوون و ژیر باری کردوون بۇ نادهمی و هموو چاکه و نیعمه تیکن بهسهر نادهمییهوه، لهیهکهم جاروهه باسی نهو گیانلهبره چوار پی یانه نهکات که ژیانی نادهمی لهسهر راگیره، نهفهرموی: ﴿وَالْأَنْعَمَ خَلَقَهَا لَكُمْ﴾ بزین و مهر و رهشه و لایخ و حوشتری دروستکردووه بۇ نیوه. یان نهوانه ی دروستکرد، نینجا هیندی له سوود و برهمهکانیان نهخاته بهرچاو و نهفهرموی: ﴿فِيهَا دِفْءٌ﴾ بۇ نیوه هیه لهو گیان لهبرانه دا هوی خوگهرم کردنهوهتان که بریتییه لهو پۆشاک و جل و بهرگهی که له پیست و موو و خوری و گورگی نهوانه پیک نههینرین، وهک(نبین و عباس) - خوا لییان رازی بیت - بهپیی ریوایهتی(نبین و جهرین) یان مهبست پۆشاکه و دهوار و خیوهت وهک هیندیکی تر نهفهرمون. ﴿وَمَنْفَعٌ﴾ بۇ نیوه هیه لهوانه دا چهند سوود و مهنفعهتی تر که هموو نهوانهشتیکی پیویستن و ناچاری هیه پییان، بیجگه لههوی خوگهرم کردنهوه، نهوهش وهک نهو پینخهف و فهرش و شتانه ی که پیک نههینرین لییان، ههروهها شیر و ماست و روون و هموو شتهکانی تر ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ لهوانه خوړاک به گوشت و روون و شته خوراوهکانی تریان ﴿وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حَيْثُ تُرْمَحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ﴾ بۇ نیوه هیه لهو گیان لهبرانه دا زینت و جوانی کاتی که نه یان هینیتهوه له لهوهرگا بۇ پهچه و بۇ مال. له کاتیکدا که دهریان نهکهن له پهچه و گهله خانهکانیان بۇ دهرهوه ﴿وَتَحْمِلُ أَمْثَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّئِنْ تَكُونُوا بِلَيْفِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ﴾ واتسه بارهکانتان ههلهگرن له ولاتی خوټانهوه بۇ شار و ولاتیکی تر که پیی نهگهیشتن خوټان به خوټان چ جای بهبار و کۆلهکانتانهوه مهگهر زور به نارهحتی و مانویتی و بهکارهیانی نیوهی هیزو توانینی خوټان نهگهر نهو و لایخه بارییانهتان نهبویاه.

إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَوْفٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾ وَالْحَيْلُ وَالْإِغَالُ وَالْحَمِيرُ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَهُ وَيَخْتَلُونَ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايِزٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾

﴿ رَبُّكُمْ لَرَوْفٌ رَحِيمٌ ﴾ بهراستی پروردگارتان بهزهبیدار و به شفقهت و میهربانه

بیتان بهموی نهوده شو بار هلگرانهی بو دروستکردون، کهواته پیویسته چاو لهبری و

سوپاسی خوا بکهین. شو هموو نیعمت و چاکه و بههره گرنگانهی که خستی یه بهرچاو

بهوم نم گیان لهبر و حیوانانهوه دهستکهوتی نادهمی نهبن، شو چاکه و بههره یانه نرخ و

خوشی یهکه یان زور ناشکرا تر و ریژدار ترن له ولاتی لادی و کوچهر و کشتوکال کاراندا،

چونکه لهو جوړه ولاتانهدا ژیان به تهواوی بهستراوه بهو گیان لهبرانهوه که لهم نایه ته دا

دهست نیشانی بو کردن. نینجا هیندی گیان لهبری تر نه خاته بهرچاو که ژیان نه بهستراوه

پنیانهوه، به لام مایه ی خوشی و کامرانین و ژیان بهوانهوه جوان و شیرینه، نه فرموی:

﴿ وَالْحَيْلُ وَالْإِغَالُ وَالْحَمِيرُ ﴾ خوا ماین و نهسپ و نیستر و گوی دریزی دروستکرد بو نیوه

﴿ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَهُ ﴾ لهبر نهوهی سوارییان پی بکهن، لهبر زینه ب و نارایش کردن بو تان،

بیگومان بوونی نه مانه که باسکران شتیکی شیرین و جوانه و مایه ی که شخی شادمانییه بو

خاومنه کانیان و نهوش هیندی که له خوراکي دل و دهر وون ﴿ وَمَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾ خوا دروست

نهکات و دانهینتی نهوهی که نیوه نایزانن و بی ناگان لینی. بیگومان به پیی یاسای

رهوانبیزی نهوهی که دروستی نهکا و نیمه بی ناگایی لینی نهبی لهو شتانه بن که بو سواری

دهست نهدهن و مایه ی زینهت و جوانین. نیتر نهوانه گیان لهبر بن یان نه. کهواته نهگر

گیان لهبرمان دهست نهکوی له وینهی نم ولاغه سواری یانهی که باسکران، شو هموو

سه یاره و تیاره و هۆی بار و گواستنوهی که خوا دروستی کردن له دنیا دا له سه سه دهستی ناده میدا که مایه ی جوانی و زینت و ئارایشن، ته نها نه مانه به سن بو به دی هاتنی نه به لینه ی که نه م ئایه ته دای پیمان. ئینجا به بۆنه ی گواستنوه و بار و کوچ و سواری و گه ران و رۆشتن به رینگه ی بینراو و هه ست پینکراو دا بۆ گه یشتن به ئامانجی دنیا یی، به ر بۆنه یه وه باسی رینگه ی راستی معنه وی و هه ست پی نه کراو نه کات که دانه به ر و رۆیشتن پینیدا خه لکی نه گه یه نی به خواو ده ستکه وتی مه به ست و ئامانجی راست و ره و و راسته قینه. نه فرموی: ﴿وَعَلَى اللَّهِ تَصَدُّكُمُ الْكَيْلِ﴾ واته له سه سه خوییه و خۆی پیویستی کردوه له سه سه خۆی روونکردنه وه و رینموونی بۆ رینگه ی راست که لانه دا له مه به ست، وه ک کابرا خۆی نیازی نه وه ی کردیی. ﴿رَمْنَهَا جَابِرٌ﴾ هیندی له رینگه لانه ره له مه به ست و ئامانج و له هه ق، رینواره که ی ناگه یه نی پینان تینپه ری نه کات، هه رکام له دوو رینگه یه به ویست و مه یلی خوییه، وه ک نه فرموی: ﴿رَكَوْ شَاءَ لَمَدْنَكُمْ اَجْمَعِينَ﴾ نه گه ر خوا بیویستایه و مه یلی ببوییه رینموونی نه کردن و نه یگه یانندن به هه ق به تینکراییی و هه مووتان، به لام به ر جو ره نه وییست به لکو ویستی نه م ناده می یه به جو ری دروست بکات که هه لگه ری و ده ست بدات بۆ هه ردوو باره که: رینموومایی و گومراییی، و لینی گه ری تا ویست و ئیرانه ی خۆی یه کی له دوو باره هه لبژیری. که واته هیندی ری راستی هه لبژارد و دایه به ر و هیندی رینگه ی لار و لانه ری دایه به ر، هه رکام له ویست و مه یلی خوا ده رناچی. که ویستی ناده می به ر جو ره دروست بکات سه ره به ستی و ئازادی ببی له و هه لبژاردنه دا. ئینجا پۆلینکی تر له به لگه و نیشانه و نیعه ته کانی خوا نه خاته به رچاو،

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُبْدِئُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ

يَنْفَكُّرُونَ ﴿١١﴾

نه فرموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ خوا که سینه که هیناویه ته خواره وه له ناسمان و لای سهره وه ناویک، واته باران دن که به پیی یاسا و چند هویه کی تایبه تی که خوا بوی داناوه نه یبارینی، نهو بارانه که دوو چاکه و نیعمه تی گه وه و گرنکی تی دایه بو خو مان و بو مهر و مالآت و ولاخ و حوشتره کانه مان که له نایه تی پیشوودا ناماژهی بو کردن:

۱- ﴿لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ﴾ بۆتان هیه لهو ناوه دا شهربی که نه یخونه وه. واته هیندی کی

نه یخونه وه که به بی نه وه زیانتان نابی، یان خوا که سینه که هینایه خواره وه و له

ناسمانه وه ناویک بۆتان، که هیندی لهو ناوه شهربه و نه یخونه وه ﴿وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ

تُسِيمُونَ﴾ لهو ناوه وه و به هوی نه وه وه رووه و له مهر پیدا نه بی، یان هیندی لهو

ناوه رووه و له مهری که مهر و مالآت نه وه مهرینی تییدا. ﴿يُبْدِئُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ﴾ خوا

نه یبارینی بۆتان بهو ناوه کشت و کال ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ﴾ زهیتون و دار

خورما و هموو جوهره کانی میو و تری ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ له هموو بهر و میوه جات

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَنْفَكُّرُونَ﴾ به راستی له وهی که باسکرا، واته باران دن ناو و

نه وهی به هوی نهو ناوه وه پیدا نه بی، به لگه یه کی روون هیه بو نهو که سانهی که بیر

نه که نه وه و به هوی نه وه وه نهو شتانه نه که ن به نیشانه و به لگه له سهر بوون و

دهسه لاتی بی سنوور و کار دروستی خوا، هر کهس چاوی دل و ژیری کویز نه بی به

که میک بیر کردنه وه دل و دهروونی پر نه بی له بپروا بهو خوایه. نه وهی که باسکرا

به لگه یه کی روونه بو هموو کهس به لام هر بیر که ره وه کان سوود و ره نه گرن و

به ره مه ند نه بن له بهر نه وه هر باسی نه مان نه کات.

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِ رَبِّكَ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
 وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاحِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
 وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

۲- نینجا ناماره نهکات بو پؤل و کومه لیکي تر له بهلگه و نیشانه کان، نه فرموی: ﴿وَسَخَّرَ
 لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ ژیر باری کردوه بو تان شهو و روژ ﴿وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ خورو مانگ
 ﴿وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِ رَبِّكَ﴾ نه ستیره کان ژیر بار کراون به فرمانی خوا. بیگومان بوونی
 شهو و روژ و هاتنیان بهدوای یه کدا و چوونیان بهناو یه کدا، هردهما بوونی خور و
 مانگ و جیاوازیان له یه کتر و چهرخه و گهرانیان بهو جور و شیوه ریک و پیکه،
 هردهما شهو هموو نه ستیره زور و فراوانه که بو نیمه نایه نه ژماره و جیاوازیان له
 دووری و نزیکي و رنگ و شیوه و خولانهوه و گهردشیان بهو یاسا و ریک و
 نه گۆپاوه... هردهما بهلگه و نیشانه یه کی روون و ناشکران بو هموو ژیریک،
 هرچونی هموو چاکه و بههره یه کی گهرمن بو نه م ناده مییه که نهژی لهم بوونه هردها
 و هرکام لهو شتانه بهش و پارچه یه کن لینی و به هموو نهوانه کاروبار شهوا. کهواته
 هرکس ژیره با بهو نیشانه و بهلگه رووانه هردهم بووای بههیز و پتسو تر بیت، با
 همیشه چاوله ببری خوی میهره بان بیت و هرگیز له رووی نهیه نافرمانی بکات و
 هرکات نافرمانی کرد نهست بهجی بگهریتسهوه بو سایه و پهناي و روو بکاته قاپی
 یه که ی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بهراستی له ژیر بار کردنی نهوانه دا که
 باسکران چند بهلگه ی روون و ناشکرا هیه بو نهوانه که ژیرن. بهلی بهراستی

ھەرکەسنىڭ يېبەش نەبىٰ لە ژىرى ئەزانى ئەو كەسەي ئەوانەي ژىر بار كىردوۋە تەنھا
 خوايە، ئەي ئەگەر خوا نەبىٰ نەبىٰ كى يىت؟ ئايا خۇتان ھەلئەسن بەو كاروبارە؟ ئايا
 بە رىكەوت ئەو كاروبارە ئەپوا بەرپوۋە؟ بىگومان ھىچ چار نىيە ئەبىٰ ھەر بلىنن: خىۋى
 پەرۋەردگار ئەم بوۋنەۋەرەي داھىناۋە و ژىر بارى كىردوۋە و ھەموو كارى ئەبا بەرپوۋە،
 ئىنجا پۇلىكى تر ئەخاتە بەرچاۋ لە چاكە و نىعمەتەكانى خوا بەسەر ئەم ئادەمى يەرە
 كە لە ھەمان كاتدا بەلگە و نىشانەيەكى روۋن لەسەر تاك و تەنھايى و دەسلەتتى بىٰ
 سنوورى خوا، ئەفەرموى: ﴿وَكَادَرَأَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْلِفًا أَلْوَنًا﴾ ژىر بارى كىردوۋە
 ھەرچى لە زەۋىدا و دروستى كىردوۋە بۇ سوۋدى ئىۋە لە گىيان لەبەر و بىٰ گىيان. لە
 كاتىكدا كە جۇر و بار و تىرەيان جىاۋازە، يان رەنگەكانىان جىاۋازە، بىر كىردنەۋە و
 سەرنج دانىك بۇلاي ئەو شتە و ئەو ھەموو ھىز و وزە كە خوا لەم زەۋىيەدا دايناۋە و
 پەيتا پەيتا و رۇژ لە دىۋى رۇژ دەرئەكەۋن و گەشە ئەدەن بە ژىان. بىر كىردنەۋە و
 سەرنج دانىك بۇلاي ئەوانە بەسە بۇ ھەر خاۋەن ھۇشنىك كە خىۋى خۇي پىٰ بناسى و
 سەرى بەندەيى بۇ داخات ۋەك دەست نىشان ئەكات، كە ئەفەرموى: ﴿وَكَانَ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾ بەراستى لەۋەي كە باسكرا بەلگە و نىشانەيەكى گىرنگ ھەيە
 بۇ ئەوانەي كە نامۇزگارى ۋەرنەگىرن و بەھۇي ئەۋەۋە تەمى ۋەرنەگىرن و رىگەي خوا
 ئەدەنەبەر. لەبارەي پەيۋەندى سەرى ئەم ئايەتەرە چەند رايەكى تر گوتراۋە ئەوانەش
 ھەر ئەگونجىن و خوا خۇي باش ئەزانى.

۳- دەستەيەكى تر لە نىعمەت و بەلگەكانى خوا لە دەرياكان دايە كە ئاۋەكانىان لەبەر
 تفتى و تالى ناخورىتەۋە و كەلكى كشتوكال و دارو درەختيان نىيە، بەلام چەند سوۋد
 و بەرھەمى تىريان ھەيە ئەيان خاتە بەرچاۋ كە ئەفەرموى: ﴿وَهُرَّ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ
 لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا﴾ ئەو خىۋى كەسىكە كە دەرياي ژىر بار كىردوۋە بۇ ئەۋەي

گوشتینکی تەر و تازەى لى بخون ﴿وَسْتَخْرِجُوهَا مِنْهُ حَلِيَّةً تَلْبَسُوهَا﴾ بۇ ئەوھى دەرىپىنن
 لىنى خشلىك كە ئەپپۇشن بۇ رازاندنەوھ و جوانى ەك سەدەف و لؤلؤ و مەرجان و
 شتەكانى تر كە تا ئىستاش چەند گەل و كۆمەلىك بەكارىان ئەھىنن و ئەيان پۇشن.
 ئەو خشلانە ئافرەت ئەيان پۇشن، بەلام بەرھەمەكانىان كە زىنەت و ئارايشە، و
 ئەگەرئەتەوھ بۇلاى پىاوەكانىش، كەواتە ھىچ گرى و رەخنەيەك لەمەدا كە بە پۋالەت
 ئەيانكات بە پۇشراوى پىاوەكان و فەرموى ئىوھ ئەيان پۇشن ﴿وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ مَوَاجِرَ
 فِيهِ﴾ ئەبىنى كەشتى يەكان بە گەپۇك و لەتكەرانى ئا و لە دەرىياكەدا كە ئەوھ شتىكى
 شىرىن و دلپىنە، بىجگە لەوھى بارەبەرن و ھۆى گەشت و گوزار و ھەنگرى خەلكى و
 شت و مەكەكانىانن و ماىەى بازىرگانى و دەستكەوتى رۇزى و سامانن، ەك ئامازە
 ئەكات بۇ ئەوھ كە ئەفەرموى: ﴿وَلَتَسْتَمُؤْا مِنْ فَضْلِهِ﴾ واتە دەرىياى ژىربار كرد بۇ
 ئەوھى خشل و زىوهرى لىدەرىپىنن، بۇ ئەوھى داواى ھىندى لە فەزل و رۇزى خوا بكن
 و ھىندى لەوھەتان دەستكەوت ببى، بىگومان ھەركەس سىپلە نەبىت بەو چاكە و
 بەھرەيانە چاولەبەر ئەبى بۇ خوا و سوپاسى خوا ئەكات ەك ئەفەرموى: ﴿وَلَمَّا كُنْتُمْ
 تَشْكُرُونَ﴾ بۇ ئەوھى سوپاسى چاكەى خوا بكن و چاولەبەرى خوا بن و ھەلسن بە
 بەجىھىنانى مافى چاكەى خوا بە پىراھىنان و گوى رايەلى و خۇگرتنەوھ لە گوناھو
 نافەرمانى. (ئىبن و ئەنبارى) ئەفەرموى: ئەم فەرمودەيە پەيوەستە بە رستەيەكى
 لابراوہوھ كە برىقىيە لە (لتنفعوا) واتە ئەبىنى كەشتى يەكان ئەگەرپىن بەناو دەرىياكاندا
 و گوزەر ئەكەن و بۇ ئەوھى ئىوھ سود بەخش ببن، بۇ ئەوھى داواى ھىندى لە فەزل و
 دەستكەوتى خوا بكن... ەتد. بەم جۆرەش ھەرچاكە و ئەگونجى.

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوًى أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَتِ

وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

ئینجا کۆتایی چاکه و بههرو بهلگهکانی ئههینێ لیژهدا بهمانهێ که ئهفهرموێ: ﴿رَأَلَّتْ
فِي الْأَرْضِ رَوًى﴾ خوا دایناوه له زهویدا چهند کهژ و شاخیکی قورسی دامهزراو ﴿أَنْ تَمِيدَ
بِكُمْ﴾ بۆ ئهوهی تاسه و لهنگههتان پێ نهکات، زانیاری تازه هۆی پهیدا بوونی ئهو
شاخانه باس نهکات به چهند بۆچوون و نهزهری یاتیکی زۆر که دژ و پینچهوانهێ بهکترن،
گرنگترینیان ئهمهیه: ناو سکی زهوی که بلیسه نهکات له گهرمیدا بهره بهره سارد ئهبیتهوه و
بههۆی ئهوهوه دیته یهک و فراوانی یهکهی نامینی، بههۆی ئهوهوه توێژهکهی و چینی
سههرهکهی قرچ ههلدی و بهرزی و نزمی تیدا پهیدا ئهبیته و ئهیهستهتیت تا ئهبیته بهو شاخه
و چیاپانه. بهلام قورئان باسی ئهوه ناکات، بهلکو باسی سود و بهرهههکهی نهکات که
پاراستنی هاوکیشی یهکهیهتی تا بهوه بهرگری نهکات له تاسه و لهنگهه ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾
گهراویهتی و دایناوه له زهویدا چهند رووبار و چهند رینگاوبان ﴿لَمَّا كُمُتُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بهلکو
بههۆی ئهو رینگایانهوه ری دهرکهن بۆ شوینی که نیازی ئهکهن و ون نهبن، یان بهلکو
رینموونی وهرگرن و ری بهن بهخوا پهرسی و تاک و تهناهیی خوا بههۆی بیر کردنهوه. لهو
شتانهدا که خوا بۆی دروستکردوون ﴿وَعَلَّمَتِ﴾ چهند نیشانهیهکی داناوه بۆ ئهوهی ریبوار
سهری لی نهشیوی و ری لی تیک نهچی له گهپان و سهفههکردنیدا. ئیتر ئهو نیشانه شاخ و
چیاو بهرزی بیته یان ههر شتیکی تر که له رۆژ یان له شهودا رینگهیان پێ دهرئهکری
﴿وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ﴾ به ئهستیرههیش خهلکی ری دهرئهکهن له شهودا ئیتر چ له دهیادا یان
له بهردا و وشکانی. ئهم شتانه زۆر گرنگ و بهلام ههموو کهس نرخیان نازانی، به تایبهتی
کهسێک نرخیان نهزانی که بیر بکاتهوه له نهبوونیان و دامای و سهری شیوانی که پهیدا
ئهبی له نهبوونی ئهو رینگه و نیشانانه، له بهر ئهوه ئهوا قورئان سهرنج رانهکیشی بۆیان تا
ههرکهسێک ژیر بیته و بیر بکاتهوه له چاکه و میهرههانی خوا دهرپارهێ بهندهکانی.

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُوتُمْ وَمَا تَعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ تَأْتُونَ غَيْرَ أَهْبَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَهٌ كَرِيمٌ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٣﴾

له پاش نیشاندان و سهرنج راکیشان بولای نهو هه موو چاکه و بهمه ره و بهلگه یانه ی که
 خوی میهره بان دروستی کردون بؤ بهنده کانی، که واته نه بی هه موو سه ری بهنده یی داخن
 بؤ خوی تاک و ته نه یان، که چی له گهل نه ودها زؤربه خوا ناپه رستن و هاوبه شیک ی بؤ ره وا
 نه دن که بی نرخه و توانای دروست کردنی هیچ شتیکی نییه، له پاش نه وه نهوا پرسیاریک
 ناراسته نه کا بؤ سه رزه نشست و دهم کوت کردنی نهو نه فامانه، نه فرموی: ﴿ اَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا
 يَخْلُقُ ﴾ ده ی ثایا که سیك دروست بکات و داهینی وه که سیك وایه که دروست نه کات و
 دانه هینی. واته خوا که نهوانه ی دروست کردوه که باسکران به وینه ی نهو بت و
 په رستراوانه یه که ناتوانن هیچ شتیك دروست بکن، که واته نه ی نه فامه کان چون نهوانه
 نه په رستن و نه یگینن به وینه ی خوا؟! ﴿ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴾ ده ی ماقول نهوانه به و جورن نایا
 بیر ناکه نه وه و ناموزگاری وهرناگرن، واته شته که نه وهنده ناشکرایه هیچی ناوی بیجگه له
 بیر کردنه وه یه ک، که واته نه بی بزائن نیوه گومپان. له پیشه وه نهو هه موو چاکه و نیعمه تانه ی
 خسته بهرچا، نینجا لیرده نه فرموی: ﴿ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا ﴾ واته نه گهر بتانه وی
 نیعمه ت و چاکه کانی خوا بزمین ناتوانن بیان ژمین و بوتان نارژمینین چ جای هه لسن به
 ماف و سوپاسیان، زؤربه ی چاکه کانی خوا بهنده نایان زانی و بی ناگایه لییان ﴿ اِنَّ اللَّهَ
 لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ به راستی خوا لیبورده ی میهره بانه، به هوی نه وه وه نه بوری له سپله یی و
 ناسوپاسیتان و په له ناکات له سزا و توله دانقان. به هوی نه وه وه چاکه ی خوی نابری لیقان،
 بهش بپراوتان ناکات له گهل نه ودها شایسته ی نهون ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُوتُمْ وَمَا تَعْلِنُونَ ﴾ خوا که
 داهینه ر و دروستکاره ناگایه و نه زانی هرچی نیوه نه یشارنه وه له وتار و کردارتان و
 هرچی دهری نه بپن و ناشکرای نه کن، که واته نه فامان چون خوا یه کسان نه کن له گهل نهو

بته پړو پوچانه دا ﴿ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ﴾ نهو بتانهی که نهوانه نهیان پرستن و
 هاواریان لی نهکن بېجگه له خواو تپېر نهکن له خوا ﴿ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا ﴾ هیچ شتیک دروست
 ناکن ﴿ وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴾ له کاتیک دا خوږیان دروستکراون، بهلکو زیاد لهوش ﴿ انزوت
 عَزَّوَجَلَّ ﴾ نهو بتانه، واته بهشیکیان دار و بهردیکی بی گیان و نازیندوون، واته هرچونی
 نیستا بی گیانن دست نادن بو زیندوویی و گیان بهبهره کردن له داهاتوشدا ﴿ وَمَا يَشْعُرُونَ
 اَيَّانَ يَبْعَثُونَ ﴾ ههست ناکن کهمی خهلکی زیندوو نهکرنهوه، یان ههست ناکن کهمی هاوار لی
 کهرو عابیدهکانیان زیندوو نهکرنهوه، نا بهو جوړه نهو بت پرسته نهفامانه ریسوا و دم
 کوت نهکاتوه، بهم رهنکه ههموو سیفقت و نیشانهی خویتهی دارنی لهو بته پړو پوچانهی
 بهجوړی همرکس ریژی خووی بهلاوه بیته هر له روی نایته نهوانه به بت سیر بکات.
 نینجا ههمیتر دلنیایی نهکات لهسر تاک و تنهایي خوا و دست نیشان نهکات بو هوی پړوا
 نهمینانی نهوانهی پړویان نییه بهو تاک و تنهایيیه، نهفرموی: ﴿ اَلِهَٰكُمُ الرَّحْمٰنُ ﴾ خوی نیوه
 خویهکی تاک و تنهایي، نهو ههموو بهلگه و نیشانانه که لهم سورتهدا تپهپریان کرد
 سرجهم نهو تاک و تنهایي یه روون نهکاتوه، نینجا ناماره نهکات بو نهوهی هوی پړوا
 نهبوون بهو تاک و تنهایيیه، پړوا نهبوونه به روژی دویسی و سهرپیچی و خو بهزل زانییه.
 نهفرموی: ﴿ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُم مُّكْرَهَةٌ وَهُمْ سٰتِرُونَ ﴾ نینجا نهوانهی که پړوا ناهینن
 بهروژی دویسی و پړویان نییه دلنهکانی نهوانه بی پړوان بهو تاک و تنهایيیه له کاتیکدا
 نهوانه خو بهزل زانن لهوهی دان بنین بهو تاک و تنهایي و بهلگه و نیشانهکانی تاک و
 تنهایي، چونکه پړوا نهبوون بهروژی دویسی توله و پاداشتی نهو روژه نهبیته هوی دل
 بهستن و چاو پیرین هر بو نهو دنیایه، نهوش نهبیته هوی گوئی نهدان و بیر کردنهوه له
 بهلگه و نیشانهکانی تاک و تنهایي خوا، پړوا به داد و بهلیننی خوا، به توله و پاداشتهکهی،
 بهلام پړوا به روژی دویسی و توله و پاداشتهکانی نهو روژه بیگومان پالدمر و هوی بیر
 کردنهوهیه له بهلگه و نیشانهکانی تاک و تنهایي خوا له ترسی سزا و تولهکهی و نومیدی
 بهلین و پاداشتهکهی. به جوړیکی تریش تهفسیر کراوهتهوه که نهمهیه: هوی پړوا نهمینان به
 تاک و تنهایي که پړوا نهبوون به روژی پارچه و بهشیکه لهو، نهوهیه دلی نهوانه سهرکیش و
 لاره و خو بهزل زانه و به بی هو و بیانویهک نایهوی دان بنی به هق و راستیدا و ملکهچ
 بکات بوئی. بهم جوړهش همرچاکه و نهگونجی، خوا خووی باش نهزانی.

لَا جَرَمَ أَنْ اللَّهُ يَعْلَمَ مَا يَسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 مَاذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِمَّنْ أَوْزَارُ
 الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلِيسَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

لهسر هر بار شهوا نهوانه نه ترسینئی و هره شهیان ناراسته نهکات و نه فرموی: ﴿ لا
 جرم أن الله يعلم ما يسرون وما يعلنون ﴾ شتیکی هق و راسته و بیگومان خوا ناگایه و نه زانی
 شهوی که نهوانه نهینئی نهکن و دای نهشارن و شهوی دهری نهپرن و ناشکرای نهکن.
 لههر کردار و رهفتار و هر نیاز و بی پروایی و خو بهزل زانی یهک ﴿ الله لا يحب المستکبرين ﴾
 بهراستی خوا خو بهزل زانهکانی خوش ناوی. واته خهشمی هیه لییان. شو خو بهزل زانه
 بی پروایانه بهدوای هق و راستیدا ناگهپرن، بهلکو لا نهدهن له رنگای راست و قسهی ناهق
 و نادرست نهکن، وهک دهست نیشان نهکات، نه فرموی: ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ كَاتِبٌ
 بگوتری پییان و پرسیاریان لی بکری: نایا پهروهردگارتان چی ناردووته خوارهوه و چ
 شتیکی هیناوته خوارهوه بو سهر محمد؟ کاتی شو پرسیارهتان لی بکری وهلامیکی راست
 و رهوا نادهنهوه، بهم جوړه هیندی لهو قورنانه بخوینینهوه بهسهریاندایان به کورتی
 مهبهستهکیان پی بلین، تا بههوی شهوه ناپاکی نهکن و شتهکیان بو باس بکن نیتربا
 پرواشیان پی نهبی. بهلکو لانهدهن لهباره راستهکه بهم جوړه ﴿ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴾: نهلین
 قسه و باس و حیکایهتی پهرو پوچی پیشووهکانه. واته له وهلامی شو پرسیار کهرانهدا
 نهلین: شهوی محمد راینهگهینئی بهناوی خواوه قسه و دهلهسهی گهله پیشووهکانه، نه
 قورنانه گهورهیه که چارهسهری ههموو شتیکی تیدایه، بهسهرهاتی رابوردوو نیستا و
 داهاتووی نادهمی نهخاته بهرچاو و بهو جوړه بهده ناوی نهبن و نهیناسینن بهخهلکی،
 چونکه داستان و سهر گوزهشتهی گهل و نهتهوه پیشووهکانی نهگیریتتهوه. سهرهنجام و
 بهرهمی شو کردهوه بهدهشیان نهمه بوو باری گرانی گوناھی خویمان ههلگرن لهگهل هیندی
 لهباری گوناھی شو کهسانهی که نهمان گومپرایان کردن و نهیکن وهک نه فرموی: ﴿ لِيَحْمِلُوا

أَوْزَارُهُمْ كَامِلَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ﴿ بۇ ئەمەى بارى گرانى گوناھى
 خۇيان بە تىر و تەواۋى ھەلگرن و بىگرنە ئەستۆ لە رۇژى دواييدا لەگەل ھىندى لەبارى
 گرانى گوناھەكانى ئەوانەى كە ئەمان گومپرايان كردن و شوينى ئەمان كەوتن بە بى زانين و
 بەلكو بە نەفامى و كویرانە، ئەو گومپرا كەرانە گوناھى گومپرايى خۇيان بە تەواۋى لە
 ئەستۆى خۇيانە و بەشداريشن لە گومپرا بوونەكەى ئەواندا. بەم رەنگە گومپرا بوونەكەى
 شوين كەوتوۋەكان بە دوو شت پەيدا بوۋە فەرمان فەرمان و ھاندانى گومپرا كەران، بە گوئى
 كردن و گوئى رايەلى شوين كەوتوۋەكان، كەواتە تۆلەى ھىندى لە گوناھەكانى شوين
 كەوتوۋەكانيشيان لە گەردنە كە ئەو ھىندەش بە ئەندازەى گوناھى كەردەو و گوئى رايەلى
 يەكەى خۇيانە ەك لە دەقى ھەدىسكىدا ھاتوۋە كە ئىمامى موسلىم ھىناۋىەتى لە ئەبو
 ھورەيرەو - خويان لى رازى بىت - ئەو ھەدىسە دوو بەشە: بەشى يەكەم ﴿من دعا إلى
 هدى كان له من الأجر مثل أجر من تبعه لا ينقص ذلك من أجرهم شيئا﴾. بەشى دووھم:
 كە مەبەستى ئىمەيە لىرەدا: ﴿ومن دعا إلى ضلالة كان عليه من الإثم مثل آثام من تبعه لا
 ينقص ذلك من آثامهم شيئا﴾ ھەركەسىك بانگى خەلكى بكات بۇ گومپرايى يەك لەسەرىەتى
 گوناھو تۆلەى ئەو كەسانەى كە شوينى كەوتوۋە. بەبى ئەوھى ھىچ شتىك كەم بكات لە
 گوناھو تۆلەى گوناھەكانى ئەوان، تەفسىرى ئەم ئايەتە بەم شىۋەى كە گوتمان رىك و پىك تر
 و بى ئەركە لەو دوو شىۋەى تر كە گوتراو، ھەر رەخنەيەك كە گىراو لەو دوو شىۋەى تر
 لىرەدا جىگەى نىيە، زانينى تەوا ھەر لای خوايە. ئەو پەرسىيار لىكراوانە بەو جۆرە خۇيان
 دوچار كردو بارى قورسى گوناھى خۇيان و بەشىك لە گوناھى شوين كەوتوۋەكانيشيان
 ھەلئەگرن، ﴿الأسكاة ما يزرون﴾ بىدار بن زۆر بەدە ئەوھى كە ھەلى ئەگرن و ئەيگرنە گەردن
 و تۆلەكەى زۆر سەخت و بەتىنە. (ئىين و ئەبى حاتم) لە (سدى) يەو رىۋايەت ئەكات:
 قورەيش كۇ ئەبنەو و ئەلین: محمد پىاۋىكى قسە شىرىنە، كاتى كەسىك قسەى لەگەل بكات
 داگىرى ئەكات و ژىرى لى ئەستىنى، كەواتە چەند كەسىك لە پىاۋانى بەرز و ناسراۋ بنىرن
 لەھەر رىگەيەك لە رىگاكانى مەككە ھەر شەۋى نا شەۋى، ئىنجا ھەر كەسىك لە دەرەو ھات
 بۇلای محمد بىگىرنەو بە نەبىنى. ئىنجا ئەو كەسەى كە ئەنئىرا لەلەيەن گەلەكەيەو بۇ

دینی محمد یهکی لهو پیاوانه نه چوو به ده می یه وه پینی نه گوت من فلانی کوپی فلانم و خوی
 و نه زادی پی نه ناساند و نه یگوت: من هه والت پی نه ده م له باره ی محمده وه، به راستی
 پیاویکی دروزه و بیجگه له بهنده و نه قام و بی نرخان هیچ کس دوا ی ناکه وی و گه وه
 پیاو ماقوله کانی گه له که ی لینی جوی بوونه ته وه، به هوی نه وه وه نهو نیرووه نه گه پرایه وه،
 نه مه مه بهسته بهو نایه ته که فهرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَادَّا أَنْزَلْ رَبُّكُمْ قَالُوا اسْطِطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾. نه گه
 نهو نیرووه ژیر بووی، نینجا یه کی نهو قسه و وته به دانه ی پی بگوتایه و ژیر بوایه
 نه یگوت: نه گه م من روزه ری یه ک بیم و بگه پرمه وه پیش نه وه ی نه م پیاوه ببینم و بزانه چی
 نه لی. نه گه م وا بکه م به راستی نیروویکی به د نه بم بؤ گه له که م که منیان ناردوه، به هوی
 نه وه وه نه نه گه پرایه وه به قسه ی خه لکی و به لکو نه هاته مه که و چاوی نه کهوت به برواداران
 و قسه ی نه وانی نه بیست و نه وانیش له وه لامدا نه یانگوت: نه وه ی که خوا هیناویه تیه
 خواره وه شتیکی چاکه و به راستی وه لامیان نه دانه وه. وه نه وه مه بهسته که له نایه تی
 داهاتوودا دیت. به لی بهو جوره قوره یش هه لئه سان به ده له سه و پرپاگه نده بهو شیوه به ده
 نه یان ویست بهرگری نایینه که ی خوا بکن. هه روه ها وینه ی قوره یش له هه موو چه رخیکدا
 هه م بووه له لایه ن سته مکاره خو بهزل زانه کان که نه یان ویستوه دان بنین به هق دا و
 ملکه چ بن بؤ راستی و به لگه ی راست. که واته قوره یش یه که م که س نه بوون که برپا نه هینن
 و پیلان بازی بکن. وه نه فهرموی: ﴿فَدَمَكْرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ به راستی نه وانه ی که له
 پیش نه مان بوون پیلانیان کرد دهر باره ی نایین و پیغه مبه ره کانیان، به لام دوا روزه و
 چاره نووسیان نه مه بوو له دنیا و له روزه دوا پیدا که قورنان به شیوه یه کی زور سهخت و
 سامناک نه خشه ی نه کیشی و نیشانی نه دات له شیوه ی کوشک و خانویه کدا که خاوه نی پله
 و پایه و سه ربان و دیوار بیت، به وه ده ست نیشان نه کات بؤ به هیزی و زور گرنگی
 پیلانه کانیان، به لام له گه ل نه وه دا خوا پیلانه کانیان له کار نه خات و به ته واری نایه نیلی به
 وینه ی ویران کردنی نهو کوشکه به جوری داری به سه م به رده وه نه هینیلی و فیل بازو پیلان
 که ره کان به خویان و پیلان و فیله کانیانه وه تیدا بچن به ته واری.

فَأَنَّ اللَّهَ بَنَيْنَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ
 حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِبُهُمْ وَيَقُولُ أَيُّ شُرَكَاءِى الَّذِينَ كُنتُمْ

تَشْفِقُونَ فِيهِمْ

نه فرمودی: ﴿فَأَنَّ اللَّهَ بَنَيْنَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ﴾ واته نینجا مهیل و فرمانی خوا هات بو ویران کردنی شو کوشک و خانوه له بناغه و پایه کانی یهوه له ریشهی هینان، نینجا بانه که روخا به سه ریاندا له لای سه روویانه وه ﴿وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ سزایان بو هات له لایه که وه که ههستی پیناکه ن و به خه یالیاندا نه ههات و نایهت. نا بهو جوړه و بهو وینه و شیوه نایابه له کار خستن و له ناوبردن و نه هیشتن پیلان و کرده وه به ده کانیان نه خاته بهرچاو، به راستی وینه و چیروکه که هه له دهست قورشان دیت دارشتنی، زوربهی زانیانی ته فسیر له سه ره نه وهن که نه وه شتیک و رووداویکی راسته قینه یه و دهست نیشانه بو کوشک و قه سه ره که ی نه مرود که دروستی کرد بو نه وهی بهر ز بیته وه بو ناسمان و ناگادار ببی به سه ره کاروباری ناسمان و دانیشتونانی. نینجا خوا بهو جوړو شیوه یه ویرانی کرد. به هر حال و له سه ره هر بار بی برویان و دوژمنانی نایین هه همیشه ههول و تیکوشانیان کرده وه به دژی نایینی خوا و برواداران، خوایش پیلان و فیله کانی له کار خستوه و نایینی خوا و شوین که وتوانی سه رخستوه له دنیا دا و چاره نووس و دوا روژیان له روژی دوا ییشدا بهم جوړه نه بی که نه فرمودی: ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِبُهُمْ﴾ نینجا له پاش سزای نه م دنیا یه له روژی دوا ییدا ریسوا و سه ره شوژیان نه کات بهرام بهر شو که شخه و لوت بهرزی و خو بهزل زانی یه که له دنیا دا به کاریان نه هینا، بهو سه ره شوژی و ریسوایی یه وه نه برین بو دادگای په روه ردگار و نه ویش بو دهم کوت کردن و نابرو بردن و سه ره زه نشت و ته ریق کردنه ریهان نه م شیوه پرسپاره ناراسته نه کات، وه که نه فرمودی: ﴿وَيَقُولُ﴾ نینجا خوا نه فرمودی پینان: ﴿أَيُّ شُرَكَاءِى الَّذِينَ كُنتُمْ تَشْفِقُونَ فِيهِمْ﴾ نایا له کوین هاوبه شه کانی من؟ واته شو شتانهی که نیوه نه تان کردن به هاوبه ششی من که دهمه ده می و بهر بهر کانی پیغه مبه ره کان و برواداران تان نه کرد له باره یانه وه و لاتان و ابو که نه گهر روژی دوا یی راست بوو بهدی هات تکاتان بو نه که ن؟ نه وانه له کوین و با بین له م روژدها بین به هاوارتانه وه، دیاره نه وانه له بهر ریسوایی و بیم و ترس بیده نگ نه بن و ناتوانن دوو لیوه بکه نه وه،

قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَٰةَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلْإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾
فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾

نهوانه‌ی که و ته‌یان ببی و قسه بکن نه‌مانه‌ن که نه‌فرموی: ﴿قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾
 نهوانه‌ی که زانینیان پی به‌خسراوه له پیغه‌مبه‌ران و شوین که‌وتووه‌کانیان یان مه‌لانیکه،
 نهوانه نه‌لین: ﴿إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی ریسوایی و سه‌رشوپی و سزا
 نه‌مرو هه‌ر له‌سه‌ر بی به‌واکانه ﴿الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾ نهوانه‌ی که فریشته‌کان
 نه‌یان مرینن و گیانیان نه‌کیشن له کاتیکدا به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر سته‌م له خو‌یان به‌بی
 به‌روایی و بت په‌رستی ﴿فَالْقُرْآنَ السَّلَٰةَ﴾ نینجا نه‌وانه که یاخی بوون و ده‌مبازی و به‌ر به‌ره‌کانی
 یان نه‌کرد له‌وه و پینش له‌و کاته‌دا ملکه‌چی و گوئی رایه‌لی نیشان نه‌ده‌ن نه‌ نا‌زاوه و نه
 به‌ریه‌ره‌کانی یان نه‌میننی ﴿مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ﴾ نه‌لین: ئیغه هیهج خراپه‌و کاریکی به‌دما‌ن
 نه‌کردوه، له‌و کاته‌دا نه‌و درو زله نه‌کن، نهوانه‌ی که ناگان به‌ کرده‌وه به‌ده‌کانیان نه‌یان
 خه‌نه‌وه به‌ درووه و نه‌لین پییان: ﴿بَلْإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌خیر درو نه‌کن، خوا
 ناگاداره له‌هر کرده‌وه‌یه‌ک که ئیوه کردووتانه، که‌واته ناگونجی بو‌تان ده‌له‌سه و دان نه‌نان
 به‌ خو‌شاردنه‌وه له‌وه‌ی کردووتانه ﴿فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ﴾ که‌واته بچه‌ کون و که‌له‌به‌ره‌کانی
 دوزه‌خه‌وه یان مه‌به‌ست ته‌به‌قه‌کانی دوزه‌خه که جه‌وتن وه‌ک باسکرا. له‌سه‌ر هه‌ر بار
 مه‌به‌ست نه‌وه‌یه هه‌رکس بو‌جی و شوینی شیوا و شایسته‌ی خو‌ی که بو‌ی دیاری کراره،
 بچه‌ ناویانه‌وه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌جو‌ری بمیننه‌وه به‌ هه‌میشه‌یی و ئیجگاری هه‌تا هه‌تایه
 ﴿فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ نینجا زور به‌ده‌ جی و شوینی نهوانه‌ی خو‌به‌ گه‌وره و لوت به‌رز
 نه‌گرن له‌ناستی هه‌ق و دان نه‌نیرن به‌هه‌ق و راستیدا.

﴿ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ
 الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا
 يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
 ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ
 كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

ئینجا بهرامبهر شو دهسته پرسیار لیکراوه بهدانه که باسکران لهم نایه تانهدا که
 تیپهریان کرد، بهرامبهر نهوانه دهستهی پرسیار لیکراوانی چاک و پاک نههینی و نهفرموی:
 ﴿وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ گوئرا بهر که سانهی که خویمان پاراست له بی بپوایی و ناههقی: ﴿مَاذَا أَنْزَلَ
 رَبُّكُمْ﴾ نایا چیه نهوهی که پهرومردگارتان هینایه خوارهوه؟ ﴿قَالُوا خَيْرًا﴾ له وهلامدا
 گوئیان: شتی چاکی هیناوهته خوارهوه. نهم دهسته چاک و پاکی زانی یان هه فرمان و
 جلهوگیری و تهمی و یاسا و ههشتیک که لهم قورنانهدا هاتوو هه مووی پیروزه و خیره و
 بهرکهته و دووره لههه کهم و کوپی و لاری و ناتهواوی، لهبهر نهوه به وتهیهکی کورتی پر
 له چاکه وهلامیان دایهوه و گوئیان ﴿خیرا﴾. ئینجا نهاندازهیه به دریزی شو خیره روون
 نهکاتهوه وهک نهفرموی: ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ بو نهوانهی که کردهوهی چاکیان
 کردوو هه جرو پاداشتی چاک و ژیاننی چاک ههیه لهم دونیایهدا، نیتر مهبهست زال بوون و
 سرکهوتن بیئت یان روژی فراوان و نارامی و خوشتی، یان هه شتیکی ترکه هوی خوش
 بهختی و کامهانی دله ﴿وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ﴾ بیگومان مالی روژی دواپی و نهجرو پاداشتی
 روژی دواپی که پنیان نهبهخشری چاکه. چاکتره لهوهی پنیان دراوه له دنیا، چاکتره له
 هه موو بارو روویهکهوه، چاکتره له ژیاننی دنیایه ﴿وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ﴾ بیگومان زود چاکه مال
 و جی و شوینی خوپاریزهره لهخوا ترسهکان.

نینجا نهو جی و مالی نهوانه دیاریی نهکات بهوهی که نهفرموی: ﴿جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
 يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ نهو مالی نهوانه باغ و بههشتانی نیشتهجین و دروستکراون بو
 مانهوه و نیشتهجینی تیایاندا که نهوانه تیی نهچن له کاتیکدا رووبارهکانی دین و نهچن
 بهزیر کوشک و قهسر و درهختهکانیاندا ﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ﴾ بویان همیه لهو بههشتانهدا
 نهوهی بیانهوی و نارهزوی بکن ﴿كَذَلِكَ يُجْرَى اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ﴾ بهو جور و شیوه گرنکه خوا
 پاداشتی خو پاریزره لهخوا ترسهکان نهواتهوه ﴿الَّذِينَ نُوَفِّهِمُ الْمَلَائِكَةَ طَيِّبِينَ﴾ نهوانه
 کهسانیکن مهلائیکه نهیان مرینن و گیانیان نهکیشن به پاکي و خاوینی له بی بروایی و بت
 پرستی و ستم کردن له خویان و لهکاتیکدا پاک و بیگردن لهو چلک و چهپهلی یانه
 ﴿مَقُولُونَ سَلِّمْ عَلَيْنَا﴾ لهکاتیکدا فریشتهکان نهلین پییان: سهلامتان لیبی بی باک بن له هر
 بیم و ناخوشی یهک، ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَمَلَّوْنَ﴾ بچنه بههشتهوه بههوی نهوهی که
 کردتان لهدنیاادا، واته بههوی نهو لهخواترسی و گوئی رایهلی یهی که ههلسان پنی له دنیاادا،
 بهرامبر نهوانه بچنه ناو نهو بههشتهانه نینجا لهم کاتهدا که دوو جور و شیوهی گیان
 دهروونی خسته بهرچاو، لهم کاتهدا پرسپاریک ناراسته نهکات لهبارهی بت پرستهکانی
 قورهیشهوه که نایا به تهمای چین و چاوهروانی چی نهکن؟ ﴿مَلَّ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ
 أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ﴾ نایا به تهما هه بیجگه لهوهی فریشته بیت گیانیان بکیشی و بیانمرینی؟
 یان فرمانی خوا بیت بو زیندوو کردنهویان یان هاتنی سزای له ریشه هینانیان ! واته
 بیگومان نهوانه نهو دوو رووداو و بهسهراهاتیان بهسهردیت، ههروهها سی یه بهپنی باوی
 خوا دهربارهی یاخی یهکان له گهله پیشووهکاندا، کهواته با نهمانه تهمی خوار بن له
 پیشووهکانیانوه. ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ بی برواکانی گهله پیشووهکان له پیش نهماندا
 به وینهی کردهوهی نهمان کردهویان کرد تا خوا دووچاری کردن،

وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ وَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ خوا ستمی لی نه کردن، واته به بی تاوان و گونا و هوی سزادان سزای نهوانی نهاد ﴿لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به لکو نهوان ستمیان له خویمان کرد به بی پروایی و گونا هو کرده هوی بهد ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا﴾ به هوی نهووه سزا و تولهی کرده وه بهد هکان که کردیان و بهر دهوام بوون له سهریان به سهریان هات و دوو چاری بوون. ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ دهوری دان و هاته سهریان و نووسا پییان هوه نهوی که نهوان گالته و لاقرتی یان پی نه کرد، واته نهو سزای که هه ره شهیان لی نه کرا و نه ترسی نران پیی. نینجا باسی و تهیکه نکات له و تهکانی بت پرستهکان که نهیکه به هوی بت پرستی به که یان، نینجا بهر پرچی نه داته وه و ته که یان به نارهوا دهر نه کات، نه فرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ نهوانی که هاو بهشیان داناره بو خوا، نهوانه گو تیان و نه لین: ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا﴾ نه گهر خوا بیویستایه بیجگه له خوا هیچ شتی کمان نه نه پرست، نه نیمه و نه باوک و باپرمان ﴿وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ حرام و قدهغه مان نه نه کرد و به بی نهو و بیجگه لهوی نهو قدهغه و حرامی کردوه، واته نه م پرستنی غهیری خوا و نهو حرام کردنی هیندی شت، وه که به حیره و سائیبه له لایه ن نیمه وه به ویست و نیرادهی خواهی، هرچی نهو بیهوی نه بی هر بیی. مه بهستیان به درو خستنه هوی پیغه مبرانه که به ناوی خواوه قدهغه ی قدهغه کراوه کانیان رانگه یاند و به ناوی خواوه فرمانیان دهر نه کرد، به لی راسته هه مو شت به ویست و نیرادهی خواهی، به لام نه که بهو جوړهی نهوان نه یان گوت و ایان دانه نا که بهنده نا چاره و هیچ شتیکی به ده ست نییه،

نه خير نهوه بۆچوونىكى هەلەيه و خواي پەروەردگار ويستى ئەم ئادەمىيە بە جوړى دروست
 بکات که ئامادە بښت بۆ چاکه و خراپه، ويست و ئيراده يەکی پيدا که باوي هر ريگه و بارىک
 بدات بەسەر ريگه و بارىکی تردا، بينگومان نهو هەموو بەلگه و نيشانه زۆرانهش هەيه لەم
 بوونه وەرەدا که هەرکەس فامدار بښت ريگه ي راست ئەداتە بەر، ئينجا سەرباقي نهوه ي که
 باسکرا خواي مېهرەبان بەندەکانى بەرەلآ نه کرد که هەرکەس بە پښى ئارەزووي خو ي هەست
 و بۆچوونى خو ي بخاته کار، بەلکو پښغەمبەرانى بۆ ناردن بە شەرىعتىکەوه که بيکەن بە
 ترازوويه کی راست که ژيرى پەناي پى ببا لەهەر کارىک که روون نهى بەلايهوه، نهو
 پښغەمبەرانەشى نهگيترآ بە زۆردارىکی زال بەسەر بەندەکانى يهوه، بەلکو هەر راگەيانندن و
 نامۆژگارى دايە دەستيان. ئينجا ويست و ئيراده ي خوا هاتووه بە پښى ويست و ئيراده
 کردەوه ي بەندە، نهى بەو جوړه ي که باسکرا تى بگەين له ويست و ئيراده ي خوا و زالى
 بەسەر هەموو شتىکدا لەگەل ئەوه دا بەندەيش ويست و مهيل و ئيراده ي هەيه و ناچار نييه
 له کردەوه دا. نهو قسه و بۆچوونه هەلەي که قورەيش بوويان تەنها قسه و بۆچوونى ئەمان
 نه بووه، بەلکو نه فامانى پښش ئەوانيش هەر بەو جوړه بوون، وهك ئەفەرموى: ﴿كَذَلِكَ نَعَلَّ
 الْآيَاتِ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ بەو جوړه ي که قورەيش ئەيکەن له بپروا نه کردن بە پښغەمبەران و حەرام
 کردنى نهوه ي که خوا حەلالى کردووه، گەلەکانى پښوو له پښش ئەماندا هەر بەو جوړه يان
 کرد. ﴿نَهَلَّ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ دەي ئايا فروستاده و رهوانەکراوهکانى خوا بەرامبەر
 ئوممەتەکانيان هيچيان لەسەر بووه بيچگه له راگەياندنىكى روت؟ واتە نه خير بيچگه لهوه
 هيچيان لەسەر نه بووه، و خەلکەکش ناچار نه بوون و بە ويست و ئارەزووي خو يان
 بارىکيان هەلبێژاردووه بۆ خو يان وهك ئامازە ئەکات بۆ نهوه که ئەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ بَشَّرْنَا
 كُلَّ أُمَّةٍ رَسُولًا﴾ سويند بەخوا رهوانەمان کردووه لەناو هەموو گەل و ئوممەتىکدا نيروا و
 فروستاده يەك ﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ بەمەي خوا بپەرستن بە تەنها و خو تان دوور
 خەنوه له پەرستنى هەر شتى که بانگ بکات بۆگومرايى و پەرستنى هەر شتى بيچگه له خوا،

فَمِنْهُمْ مَن هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
 كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ تَحْرِيصَ عَلَيَّ هَدَيْتُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَن يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِّن
 نَّاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَن يَمُوتُ

﴿فَمِنْهُمْ مَن هَدَى اللَّهُ﴾ نینجا له‌ناو ئهو ئوممه‌تانه‌دا هیندی هه‌بووه که خوا رینموونی
 کردبی بۆ رینگه‌ی راست که په‌رستنی خواجه به‌ته‌نا و به‌بی هیچ هاوبه‌شیک ﴿رَمْنَهُمْ
 مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾ له‌وانه‌دا هیندیکیش بووه که گومرایی له‌سه‌ر جینگیر و دامه‌زاو بووه
 له‌و جۆرو شیوه‌ی که باسما‌ن کرد له‌ نایه‌تی پینشوو‌دا. واته‌ هه‌رکام به‌ ویست و ئیراده‌ی
 خۆی بارنکی هه‌لبه‌ژاردوووه و خوا‌یش به‌ پینی ئهو مه‌یل و ویسته‌ ئیراده‌ و مه‌یلی هاتوووه.
 که‌واته‌ ئهو ناچار کردنه‌ی که ئهو بت په‌رستانه‌ ده‌ست نیشانیان کرد و ئه‌یان گوت، ئیتر به‌
 کالته‌ و لاقرتی یه‌وه یان هه‌ر بۆچوونیشیان وا بووبی. ئهو گومانه‌ی ناچار و ناچار کردنه‌
 ناراست و بی‌بنج و بنه‌وانه‌ به‌ ده‌قی فه‌رموده‌ی قورئان، هه‌روه‌ها زۆرک‌سه‌ هه‌ن له‌
 گونا‌ه‌کارانی به‌ناو به‌روادار ئهو قسه‌ ناراست و ناروه‌ایه‌ نه‌کات و ئهو بیانوووه بی‌جییه‌
 نه‌هینتیه‌وه ﴿نَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ نینجا ئه‌ی بت په‌رسته‌کان:
 به‌رۆن بگه‌رین به‌ ولات‌دا، نینجا سه‌رنج به‌دن نایا چۆن بوو پاشه‌روژی بی‌به‌رواکان؟ سه‌رنجی
 جی و شوینه‌واری عاد و سه‌مود و ئه‌وانی تر به‌دن که چۆن دووچاری سزای خوا بوون
 له‌سه‌ر تاوان و به‌روا نه‌هینانیان. له‌ پینشه‌وگوتمان: مه‌یل و ئیراده‌ی خوا به‌پینی مه‌یل و
 کرده‌وه‌ی به‌نده‌ هاتوووه، واته‌ خوا زانیویه‌تی به‌نده‌ به‌ مه‌یل و هه‌لبه‌ژاردنی خۆی کام بار
 هه‌له‌به‌ژیری بۆ خۆی، خوا‌یش له‌ نه‌زهل دا مه‌یل و به‌ریاری ئهو باره‌ی داوه، بۆ نمونه‌: خوا
 زانی ئه‌مانه‌ رینگه‌ی گومرایی نه‌ده‌نه‌ به‌ر و هه‌لی ئه‌به‌ژیرن، که‌واته‌ ئیراده‌ی ئه‌وه‌ی کرد
 لییانه‌وه و به‌ریاری ئه‌وه‌ی له‌سه‌ردان، که‌واته‌ بیجگه‌ له‌وه‌ی خۆیان مه‌یلیان کرد به‌دی نایه‌ت
 وه‌ک وه‌رته‌گیری له‌م فه‌رموده‌یه‌وه: ﴿إِنَّ تَحْرِيصَ عَلَيَّ هَدَيْتُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَن يُضِلُّ﴾ ئه‌ی پینغه‌مبه‌ر
 نه‌گه‌ر زۆر سوور بیت له‌سه‌ر رینموونی ئه‌وانه‌ و زۆر مه‌به‌ستت بیت، بیگومان خوا رینموونی
 هیچ که‌سینک ناکات که گومرای نه‌کات، چونکه‌ نه‌ گومرا کردن و نه‌ خسته‌نه‌ سه‌ر رینگه‌ به‌

دهست پیغه مبر نییه و کار و کرده وی پیغه مبر (ﷺ) لهو باره یوه هر ری نیشانندان و راگه یاندنه، نیت پاش نهوه گومرای و کهوتنه سر ریگه به دی دین به پنی باوی نه گومرای خوا، هر کهس گومرا بووبی به پنی نهو باوی خوا، بیگومان خوا رینمونی ناکات، چونکه خوا چهند باو و رهوشتی داناوه که بهرهم و سره نجامه کانیان نه بی به دی بیت، کهواته نهوانه ی که شایسته ی گومرایین به پنی نهو باوی خوا نه بی هر گومرا بن و چاره سر ناکرین ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ نَصْرِی﴾ نییه بو یان هیچ جوړه یارمه تی دهر و کومه کی کران.

نیجا دیته سر و ته یه کی تری نهو بی بروایانه، نه فرموی: ﴿وَأَسْرَأُ بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْدِيهِمْ﴾ نهوانه سویندیان نه خوارد به خوا و سویند نه خون له کاتیکدا نه چن به تکا و تاسه وه و زه حمت نه کیشن له سوینده کانیاندا، به میز و توندی سویند نه خون ﴿لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ﴾ هر کهس بمری خوا زیندوی ناکاته وه، خوا پیغه مبرانی ناردوه و خه لکی یان ترساندوه به هاتنی روژی دواپی و حیساب و پرسیار، و مهسه له ی زیندوو بوونه وه گری یه کی سهخت بووه له دل ی زور له گهل و کومه له نه فامه کاند. جا هیندی لهو نه فامانه بی برواکانی قوره یشه که بهو جوړه سویندیان نه خوارد له سر زیندوو بوونه وه و به لایانه وه شتیکی ناراست و نهگونجاو بووه، نهو نه فامانه دانیان نه نا به بوونی خوا و سویندیان پی نه خوارد، به لام لایان و ابو مردوو زیندوو ناکاته وه، زیندوو کردنه وه له پاش وشک بوونه وه ی زینی له ش زور به سهخت و نهگونجاو سهیریان نه کرد. نهوانه بی ناگا بوون و بیریان نه نه کرده وه له پیدا بوونی یه کهم جاریان که هر چونی له یه کهم جاره وه پیدا بوون بوچی سهیریان سوپر بمینی له دوهم جار... نهوانه نه فام و بی ناگا بوون له چونی یه تی دهسه لات و توانای خوا، که بهراورد ناکری له گهل هیچ دهسه لات و توانینیک دا، نه یان نه زانی که دروستکردنی هر شتی بو خوا هیچی تی ناچی و هیچی ناری جگه له وه که مهیل و نیراده ی روی تی بکات، نیت نهو شته بی دواکهوتن نه بیت و فراهم دیت. نهوانه نه فام و بی ناگا بوون لهو کار دروستییه ی که له زیندوو کردنه وه دا هیه و داد و دادپهروهری داخوازه بو زیندوو کردنه وه تا هموو کهس بکات به بهرهم و سره نجامی کرده وی خوی، بیریان نه نه کرده وه که چون نهو هموو تاوان و خراپه کاری یه هر وا بروا به بی لپرسینه وه و توله یان نهو هموو چاکه و چاکه کاری یه بی سوود بروا!

بَلَىٰ وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ لِيَبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ
 وَيَلْعَلَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كٰذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَن نَّقُولَ لَهُ كُنْ
 فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هٰجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءَ لِالْآخِرَةِ
 أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا
 رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ

جا لهبر شهوه شهو بی ناگایانه دهم کوت نهکات و به درویان نهخاتوره و نهفرموی:
 ﴿بَلَىٰ﴾ نهخیر زیندوی نهکاتوره ﴿وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا﴾ واته شهو زیندوو کردنهوه بهلینیکه له لایه ن
 خواوه دامهزروه لهسهری و ههق و راسته و شهبی ههه بیبی. ﴿وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 بهلام زۆریه ی خه لکی نازانن کاره که بهو جۆریه، یان نایزانن و زانینیان نییه، نینجا دهست
 نیشان نهکات بو شهوی شهو زیندوو کردنهوه، نهفرموی: ﴿لِيَبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ﴾ واته
 زیندوویان نهکاتوره بو شهوی روونی بکاتوره بو خه لکی شهوی دووبهههین تیایدا، تا
 دهرکهوی هه مو ههق و نامهقی یه که له دنیا دا دووبهههین تیایدا ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 أَنَّهُمْ كَانُوا كٰذِبِينَ﴾ تا شهوانه ی که بی بهوان و بهروایان نههیناوه بزنانن که درۆزنن و درویان
 کرد لهو بوچوون و بیر و بهروایه دا که لهسهری بوون. نینجا زیندوو کردنهوه شتیکی سووک و
 ناسانه و بیجگه له مهیل و نیراده ی خوا نیتر هیچی ناوی وه که نهفرموی: ﴿إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا
 أَرَدْنَاهُ أَن نَّقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ وتهی نینه بو ههه کاتی بهمانهوی و نیراده ی بکهین ههه شههیه پیی
 نهلین: بیه، نیتر دهست بهجی شهبی، زۆریه ی زانایان لهسهر شهوه ن مه بهست بهو گوتهه روو
 کردنی مهیل و نیراده ی خوایه بو شهو شته.

نینجا بهرام بهر شهو تاقعه یاخی و خو بهزل زانانه، شهو بهرواداران نههینی که بهرواکه یان
 پالیان پیوه شهنی بو واز هینان لهمال و سامان و ولات له ریگه ی خواوا و خواهی
 بهههههندیان نهکات به بهههم و نهجر و پاداشتی خویمان، نهفرموی: ﴿وَالَّذِينَ هٰجَرُوا فِي اللَّهِ

مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمْتُمْ ﴿١٧٨﴾ ئەوانە كە كۆچيانكردووە لە رۆی خوا و لەبەر رەزاهەندی خوا و دواى ئەوەى
 سەتەمیان لێكرا ﴿لَسُوْنَتُهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ نىشتەجىيان ئەكەين لە دنيادا بە نىشتەجى
 كردنىكى جوان و شىرىن، يان نىشتەجى يان ئەكەين لە دنيادا لە شوێن و ولاتىكى جوان و
 شىرىن دا. لەسەر هەربار خوا ئەوانەى نىشتەجى كرد لەو چەرخەدا لە مەدينەى مەنورەدا و
 ئەو هەموو خىرو بەرەكەتەى رۆاند بەسەرياندا. هەروەها لەپاش ئەوان ئەو كەسانەى كە
 رىگەى ئەو يەكەم چىنەى داىتە بەر خوا هەر لە دنيادا دەرووى خىرى لىكردوونەتەرە
 خۆش بەخت و كامەرانى كردوون هەر لە دنيادا ﴿وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ﴾ بىگومان ئەجرو
 پاداشتى رۆژى دواى كەورەترە لەوەى پىزى بەخشىون لە دنيادا ﴿لَوْ كَانُوا يَمْلِكُونَ﴾ ئەگەر بى
 بىرواكان بىيان زانايە كاره كە بەو جۆرە يە ياخى نەئەبوون و رىگەى بىروادارانىان ئەدايە بەر.
 يان ئەگەر بىروادارە كۆچ كەرەكان بىيان زانى يايە بە زانينىكى بەهيز تر، زياتر تىكۆشانىان
 ئەكرد لە رۆى رەزاهەندی خوادا، بەم جۆرەش هەر ئەگونجى ئەگەر چى يەكەم لەددا بەهيز
 ترە، ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ئەوانە كەسانىك بوون كە خۆيان گرت، هەر پشتيان
 بە پەرورەدگاربان بەست و بەردەوام بوون لەسەر ئەوە.

ئىنجا ئەگەر پىتەوە بۆ باسى كار و پىشەى پىغەمبەران - سەلامى خويان لى بىت - ئەو
 باسەى كە لە پىشەوە دەم كوتى بى بىرواكانى پىكرد لەبارەى ئەوەى كە گوتمان. بت پەرستى
 يەكەيان بە مەيل و ئىرادەى خوايە. لىرەدا ئەگەر پىتەوە كار و فرمانى دواترىن بىان باس ئەكات
 بۆ سەر خەلكى بە گەرەترىن نامە و بەرنامەى خواو، ئەوەشى كرد بە سەرەتا بۆ هەر پەشە
 كردن و ترساندنى ئەوانەى بىروا ناھىنن، لە هەمان كاتدا دەم كوتيان ئەكات لەوەى كە چۆن
 فرۆستادە نادەمى بىت، ئەفەرموى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا﴾ رەوانەمان نەكردووە
 لەپىش تۆ بىجگە لە چەند پىاوينىك كە: ﴿شُرْحَى إِلَيْهِمْ﴾ وەحىمان كردووە بۆلايان، واتە
 ئادەمىمان رەوانە كردووە بە پىغەمبەرىتى، نەك فرىشتە يان تىرەيەكى تر، راگەياندنى ناىن
 و فرمانى خۆمان حەوالەى ئەوان كردووە، هەرچۆنى راگەياندنمان حەوالەى تۆ كرد،

فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ
مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَّرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ

﴿فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ﴾ دهی پرسیار بکن له زانایان، واته نامه داره کان (یهود و
 نهسرانی یهکان) دهی پرسیار بکن نهی بی برواکانی مهککه که باوه پتان وایه
 نهوانه زانا و نامه دارن. پرسیار یان لیبکن تا ناگادارتان بکن که فروستاده ی
 نهوان هر پیاو بووه، نهک فریشته یان (جن) یا جوریکی تر ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ نهگر
 نیوه نهوه نازانن ﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ﴾ چند رایهک هیه له باره ی په یوهستی نه
 فرموده یهوه: به میز ترینیان نه میه په یوهسته به وت هی: ﴿ارسلنا﴾ وه که
 نه گوتراوه به نیشانه ی گوتنی له سهری نایه ته که دا، واته نهو پیاو انه مان نارد به
 چند به لگه و موعجزه ی ناشکرا و به چند نامه ی جیا جیا، نهو وته لبراوه
 وه لامی پرسیار یکی بریار دراوه لیزه دا، وهک گوترابی نایا نهوانه به چی رهوانه
 کراون له وه لامدا گوترا: به چند به لگه یه کی ناشکرا... هتد. هه نه گری هر
 په یوهستی بیت به گوتراوه که وه و ﴿فَسْئَلُوا أَهْلَ...﴾ تی هه لکیش بیت. نه م نایه ته
 به لگه یه له سهر نهوه که پیغه مبر و فروستاده له نافرده تاندا نه بووه، هروه
 مندال. که واته عیسا (علیه السلام) هروه یه حیا هر نه بی پیغه مبر بووبن نهک
 له یه که م جاروه نیروا و فروستاده ش. نینجا ناوبردنی مه لایکه به فروستاده
 وهک نه فرموی: ﴿جَاعِلِ اللَّيْلِ كَرِيْمًا﴾ مه بهستی نهوه یه نیروا و فروستاده ن بولای
 مه لایکه و مه بهستی به فروستاده له م نایه ته دا فروستاده یه بولای ناده می، یان
 فروستاده یی نهوان هر بو سهر پیغه مبران نهک بو سهر خه لکی تریش، یان
 مه بهستی به فروستاده یی نهوان ناردنی نییه به پیغه مبریتی، به لکو ناردنه بو
 هیندی کار و فرمانی تر. وهک ناردنیان بو سهر که له که ی لوط بو له ناوبردنیان و
 ویران کردنی ولاته که یان. ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ هینا مانه خواره وه

بۆلای تو پەند و نامۆزگاری و بیدار کردنهوه، واته قورئان که هۆی پەند و
 نامۆزگاری و بیدار کردنهوهیه له خهوی بی ناگایی، تا رادهیهک وهک بووبی به
 نهفسی نامۆزگاری و بیدار کردنهوه. ئەم قورئانه مان هینایه خوارهوه بۆ لات بۆ
 ئەوهی باس بکهیت بۆ هه موو ئادهمی به روونی ئەوهی که هینراوته خوارهوه
 بۆ لایان لهم قورئانهدا. واته ئەم قورئانه که دوواترین نامهی خوایه بۆ سهه سهه مووان
 چ نامهدار و چ بی نامه، ئەم قورئانه مان هینایه خوارهوه بۆ سهه تو ئەهی محمد
 له بهر ئەوهی هه رچی لهم قورئانهدا هاتوه تو باسی بکهیت به روونی بۆ هه مووان
 ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ به لکو خه لکی بیر بکه نه وه له ئایه ته کانی خوا و ئایه ته کانی
 قورئان که هه می شه پالدهر و سه رنج راکیشن بۆ بیر کردنه وه، پالدهرن بۆ وریا
 بوونه وه و بیداری له خهوی بی ناگایی. نامه داره کان هه له و دووبه ره کی زۆر و
 به دیان تیکه وت و ته نها ئەم قورئانه چاره سهه بوو بۆ یان و هات و ئەوهی
 پیویست بوو به روونی باسی کرد و هه تا هه تایه هه ر ئەم چاره سهه بۆ نه وانیش
 و بۆ هه ر که سانیکی تر، جا ئیتر هه ر که سه به خته وه ر بیته ئەوا شوین ئەم قورئانه
 ئەکه ویته و ئەگات به نامانچ و هه ر که سه چاره رهش بیته دوور ئەکه ویته وه له
 رووناکی ئەم قورئانه. خوا به میه ره بانی خۆی به خته وه ر و به هه ره مه نده مان بکات.
 نینجا باسه که دوایی نه هینی به دوو شت که هه موو ویزدانیکی زیندوو بیدار ئەکاته وه و
 داینه چله کینی و سه رنجی رانه کیشی به ره و په روه ر دگاری خۆی. یه که م ئەیترسینی له
 پیلانی خوا و تۆله ی که هه می شه له که میندایه بۆ تا وانباران و خۆ به زل زانه کان که هه می شه
 خه ریکی پیلان و کرده وه ی به دن ده رباره ی ئایینی خوا و په رواداران، ئەفه رموی: ﴿أَفَأَمِنَ الَّذِينَ
 مَكْرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْفَىٰ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾ ده ی ئایا نه وانهی که پیلان و کرده وه به ده کان یان ئەکه ن و
 ناترسن و بی باکن له وه ی خوا بیان بات به ناخی زه ویدا. واته ئایا نه وه به د کردارانه ی که ئەم
 قورئانه ت پی راگه یانندن و له م قورئانهدا باسی رووداو و به سه رهاتی سه ختی گه له به د کردار
 و بی په رواکانی رابوردووت بۆ کردن. ئایا نه وانه بیریان نه نه کرده وه و ته می خوار نه بوون
 به هۆی نه وه وه بی باکن له وه ی خوا بیان بات به ناخی زه ویدا به وینه ی قارون،

أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذْهُمْ فِي تَقْلِيهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ أَوْ
 يَأْخُذْهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾ أَوْلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يُنْفَخُوا مِنْهُ
 عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٨﴾

﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ یان سزای دیاری کرایان بؤ بیئت له لایه کهوه که

هستی پیناکن، واته له ناکاو و به کوت و پری وهک بهو جوړهی هیئا بهسر گلهکهی لوط

﴿أَوْ يَأْخُذْهُمْ فِي تَقْلِيهِمْ﴾ یان بیان گری و سزایان بدات له گهران و هات و چو و سهفر کردنیاندا

به بی ترس و بیم ﴿فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ چونکه بیگومان نهوانه له دهستی خوا دهرناچن و یاخی

نابن لئی و لههرکات و شوین و بههر جوړ خوا زال و توانایه بهسریاندا. ﴿أَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلَى

تَخَوُّفٍ﴾ یان نهیان گری به ترس و بیمهوه و له کاتیکدا بیم و ترسیان بؤ پهیدا بووه بهوئی

بهسرهات و روودای سخته و سزایه کهوه که دیتویانه، نینجا نهیان گری و لهناویان

نهبات بهو بیم و ترسوه وهک هیندی نهفرمون. هیندیکی تر نهفرمون: نهیان گری بهره

بهره به کم و کوپی کردن لهمال و سامان و خوئیاندا، نینجا له پاشان به تهوای لهناویان

نهبات. به چند جوړیکی تریش تفسیر کراوه تهوه که هرکام لهم دوو تهفسیره نهگریتهوه،

واته بی باک نمین لهو سزا جوړ بهجوړانهی که باسکران، نهو سزایانه له نارادان و نیوه

شایستهن بؤ سزای خوا، بهلام خوا پهلهتان لیناکات ﴿فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ چونکه بیگومان

پروهردگارتان میهره بان و بهزهیی داره، هیندی نهفرمون: نهم فرمودهیه پهیوهسته هر به

دوورترینه که یانهوه و هوئی هر نهوه. واته نایا نهوانه ناترسن لهوهی خوا بیان گری بهره

بهره و به ترس و بیمیکهوه بویان فراهم دیت له دیتنی بهسرهات و روودای سختهوه،

ھۆی ئەوھش كە دەست بەجى و كوت و پىرنايان گىرى و لەناویان ئابات، بەلكو بەرە بەرە
 ئەیان ترسىنى ھۆی ئەوھش ئەوھش كە خوا مېھربان و بەزەبى دارە و بەو جۆرە مۆلەتیان
 ئەدات. دووم شت كە باسەكەى پى دواى ئەھىنى ئەمەبە ئەم بوونەوھرە سەرچەم خواى
 خۆى ئەپەرسىتى و لەناو ئەم بوونەوھرەدا ھەر ھىندى لە ئادەمى و (چن) یاخى بە و
 سەرىنچى ئەكات لە پەرسىتى، ئەفەرموى: ﴿أَوْلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ ئایا ئەوانە ئەیان
 دیوھ و ئاورىكىان ئەداوھتەرە بۆلای ھەر شتىكى سىبەردار كە سىبەرەكانیان ﴿سَلَفَتْنَا طَلْحَةَ
 عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّامِلِ سَجْدًا لِلَّهِ وَهُوَ دَاخِرُونَ﴾ ئەگەرئەوھ و چەرخە ئەكەن لەلای راست و لەلای
 چەپیانەوھ بە سوژدە بردن و ملكەچى بەو بۆ خوا لە كاتىكدا خاوەن سىبەرەكان ژىر بار و
 زەلېلن بۆ مەيل و ئىرادەى خوا، بەھەر جۆر مەيل و ئىرادە كرابى. بەپراستى شىوھ و وینەى
 سىبەر دارەكان كە لە بەیانیان و لە كاتى دەرگەوتنى تىشكى خۆردا ئەو سىبەرەنە بەرەو رۆژ
 ئاوا ئەپۆن بە ئەندازەى تايبەتى ھەر سىبەر دارىك. ئىنجا بەرە بەرە كەم ئەبنەوھ و
 ئەگەرئەنەوھ، تا لەكاتى نىوھپۆ و لادانى خۆر لە ناوھپراست، ئىنجا بەرە بەرە درىژ ئەبنەوھ
 بەرەو خۆرەلآت تا كاتى ئاوا بوونى خۆر. ئەو شىوھ و دىمەن و شىوھە ئىنجاگەر نایاب و
 بەلگەبەكى روون و ئاشكرايە لەسەر لىزانى و كاردروستى ئەو داھىنەرە پەروەردگارە كە ئەو
 بوونەوھەى راگىر و دامەزراو كەردوھ، بەلام بەلگە و نىشانە ھەر ئەنداز گەورە و گىرنگ بىت
 فەرامۆش ئەكەرى و لەبىر نامىنى، زۆرتر لەبەر دەق پىوھ گرتن. جا لەبەر ئەوھ قورئان ھەموو
 دل و دەروون بىدار ئەكاتەوھ و دايان ئەچلەكىنى تا بىدار ببەنەوھ لەو خەوى بى ئاگابىبە و
 ھاوبەشى ئەو ھەموو دروستكراوانە بکەن لە پەرسىتى و ملكەچى بۆ خواى پەروەردگارىان،

سوژدهی پرستنی بۆ ببهن وهك به ناچاری ههموو شت سوژدهی ملكهچى و ژيڕ بارى
 ئهبات وهك ئاماره ئهكات بۆ ئهوه كه ئهفرموى: ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ
 دَابَّةٍ﴾ ههه بۆ خوا سوژده ئهبات ههچى وا له ئاسمانهكان و ههچى وا له زهويدا له گيان
 لهبرانى كه ئهگهريڻ و هات و چۆ ئهكهن تياياندا، يان مهبهست ئهوهيه: ههچى له
 ئاسمانهكان دايه و ههچى گيان لهبرانى كه له زهويدا ئهگهريڻ. ئهوهش به پيڻى ئهوه
 ﴿دَابَّةٍ﴾ ناوييت بهس بۆ ئهوهى بهسهر زهويدا ئهگهريڻ. ئينجا به تايبهتى باسى مهلائيكه
 ئهكات لهبر پايه و پلهى بهريان لاي خوا، ئهفرموى: ﴿وَالْمَلَائِكَةُ﴾ مهلائيكهش سوژده هه
 بۆ خوا ئهبات و ئهمان جيان له ئادهى و(جن) بهمهى ههموو سوژده بهر و خواپرست و
 ملكهچن و خو بهزل زان نين، وهك ئهفرموى: ﴿وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ لهكاتيكددا كه ئهوان خو به
 گهوره دانانين و سهريڻچى ناكهن له ههچ فهرمانتيكى پهروهردگاريان. بينگومان ئهم بوونهوه
 و ههچى تيندايه سوژدهى ملكهچى و ژيڕ بارى ههيه بۆ خوا به گيان لهبر و بي گيانهوه
 بهلاى ههموو موسلمانتيكهوه. ماوهتهوه سوژدهى پرستن ئايا ههه بۆ مهلائيكه و هيندى له
 ئادهى و(جن) ههيه، يان ئهويش بۆ ههموو شتى ههيه به گياندار و بي گيانهوه، بيڭكه له
 بي بپروا و ياخى يهكانى ئادهى و(جن)؟ كۆمهليك له زانايان لهسهر ئهوهن كه بيڭكه له
 ياخى يانه نيتر ههموو شتى خواى خوڤى ئهناسى و ئهپهپرستى به جوړ و شيوهيهك كه ئيمه
 نايزانين، بهلگهى بههيزيشيان به دهستهوه ههيه له ئايهت و له ههديس وهك ئامارهمان بۆ
 كرد له چهند شويڻى لهم تهفسيرهدا. ئهو مهلائيكهتانه كه سوژده ئهبن لهگهه ئهوهدا پايه
 بهرز و بي گوناهن،

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ

إِلَهُهُ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَآرَهُبُونَ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ﴾ نترسن له پورهردگاریان، نترسن له سزایهک که بیدا بهسهریاندا له لای سهرویانهوه، یان نترسن له پورهردگاریان که زاله بهسهریاندا، ﴿يَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ هر فرمانیکیان پی بکری نهیکه و بهجی نهینن و بهرهوام نهبن لهسهر نهوه. هیئدی له زانایان لهسهر نهوهن نهو رانارهی که لیردها ههن له(هم) تا دویسی نهم نایهته سهرجهم نهگهرینهوه بو وتهی(ما) واته هر بو خویاه سوژده نهبات هرچی وا له ناسمانهکان و هرچی وا له زهویدا له کاتیکدا نهوانه خویان به گوره نازانن و سهرپیچی ناکهن له پورهردگاریان، نترسن لیی و هر فرمانیکیان پی بکری نهیکه. بهم جوړهش هر چاکه و نهه ریکه لهگهل نهو رایه که سوژده و پرستن دانهنی بو هموو شتی بیجگه له یاخی یهکانی نادهمی و(جن) خوی خوی باش نهزانی.

نیجا لهم نایهتانی داهاتورهدا دیتهوه سهر باسی خویهتی و تاک و تهنایی خوی پرستراو، تهنایی و خاوهنی همووان، تهنایی خوی بهخشندهی میهرهبان، نیجا باسهکه دویسی نههینی به دوو چیروک وهک نهفرموی: ﴿قَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ واته خوا فرموی به هموو کهس لهسهر زمانی پیغهمبهرهکانی خواو پرستراو بریار مهدهن واته خوا به پرستراو بریار بدن، بهلام نهک دووان و زیاد له یهک ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْوَاحِدُ﴾ خوا هر یهک خویاه، نا بهو جوړه مهبستهکه روون نهکاتهوه و دووبارهی نهکاتهوه، نیجا بهدوای نهوهدا نهفرموی: ﴿إِنِّي فَآرَهُبُونَ﴾ کهواته هر له من بترسن و بیم و دلله لهرزهتان ببی، نهک له هیچ کهسینکی تر و شتیکی تر. بهو جوړو شیوه تاک و تهنایی خوا روون نهکاتهوه، چونکه مهسهلهی تاک و تهنایی به بی وینه و هاویهش زور دوور و ناسکه و بنهړت و یهکم و سهر دهمستهیه بو هموو کار و کردهوهیهکی راستهقینه و راست و رهوا، هموو بهند و بهشهکانی نایینی خوا بهستراوه بهو تاک و تهنایی یه پاک و خاوینهوه. نهوتاکه خویاه خاوهنه بو هموو شتی و له راستیدا هیچ خاوهنیک نییه نهو نهبی، وهک نهفرموی: ﴿وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هر یو نهوه و مولکی نهوه هرچی وا له ناسمانهکان و هرچی وا له زهویدا.

وَالَّذِينَ وَاصِبًا أَغْنَى اللَّهُ نَفْسَهُ ﴿٥٢﴾ وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ تَعْلَمُونَ إِذَا مَسَّكُمُ الضَّرُّ فَأَلَيْهِ
 تَجَرُّونَ ﴿٥٣﴾ تَعْلَمُونَ إِذَا كُشِفَ الضَّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

﴿قَوْلُ الَّذِينَ وَاصِبًا﴾ هەر بۆ ئەرە گوی رابەلی و ملکه چی و پەرستنی بە جۆری که پێویسته و ئەبێ هەر وایی، چونکه ناشکراییه که هەر ئەر خوایه، تەفسیری (واصب) بەم جۆره له (ئیبین و عەباس و حسن و مجاهد و ضحاک) و کۆمەڵیکەرە هاتوو، هیندی ئەرەرمون: هەر بۆ ئەرە ئایین که ئەرک و زەحمەتی تێدایه. هیندیکی تر ئەرەرمون: هەر بۆ ئەرە ئایین که هەر و هاتوو له یەکەم جاری هاتنی ئایینهوه هەتا هەتایه، کهواته ئایینههەر ئایینی ئەرە. له سەر هەر بار بێ پرواکان که یەکەم چینی ئەم ئوممەتەن یەکەم و سەر دەستەن و شایستهیی ئەرەن که ئەم بیزاری یهیان ناراسته بکری له شیوهی پرسیاردا: ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ نَنْفُونَ﴾ واته نایا له پاش ئەرەوی که دەرکوت هەموو بوونەر سۆزده ئەبات بۆ خوا و هەموو مولکی ئەرەن، خواش جلەوگیری کرد له بریاردانی بیجگه له یهک خوا. له پاش ئەرە دەی نایا خۆتان ئەر پارێزن و ئەترسن له هیچ شتی بیجگه له خوا؟ واته ئەبێ خۆتان هەر له خوا پیاوێزن و هەر لهو بترسن.... ئینجا بەخشنده و خاوهنی هەموو چاکه و نیعمەتیک هەر خوایه وهک ئەرەرموی: ﴿وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ هەرچاکه و نیعمەت و بەهرهیهک که به ئیوهوه هەبێ و لهگەڵتان بێت، هەمووی هەر له خواوهیه. ئینجا لهکاتی تەنگی و نارههتیدا به سروشت پەنا هەر بهو ئەبەن، به هیچ رهنگ بت و بت پەرستیتان نامینی، کهواته تەنها خوا به فریاد رهس بزائن و روو هەر لهو بکەن بهبێ هیچ هاوبهشیێک وهک ئەرەرموی: ﴿تَعْلَمُونَ إِذَا مَسَّكُمُ الضَّرُّ فَأَلَيْهِ تَجَرُّونَ﴾ ئینجا کاتی که زیانیکتان لیکهوی و دووچاری نارههتی یهک بین پەناو هاوار هەر بۆلای خوا ئەبەن بۆ رزگار بوونتان و نههینشتنی ئەر زیان و ناخۆشی یه. ئا بهو جۆره دەرکوت که خوایهتی و خاوهنی ئایین و چاکه و نیعمەت و پەنا پێ بردن تاییهتی یهو هەر

بۆ خوا ئەبىت، سروشتى ئادەمى شايەتى ئەدات لەسەر ئەوانە لەكاتى تەنگانەدا، لەگەڵ
 ئەودا ھىندى لەخەلكى لەپاش نەمانى تەنگى و ناپەھەتتەيەكە ئەگەرئەنەو سەر بت پەرستى
 و ھاوبەش رەوا دانەكەيان، وەك ئەفەرموى: ﴿ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضَّرَّ عَنْكُمْ﴾ ئىنجا لەپاش ئەو
 كاتى خوا زيان و ناپەھەتى يەكەى لى لابرەن و نەيەشت ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ يَرِيهَم يَشْكُرُونَ﴾ ئىتر
 دەست بەجى دەستەيەك لە ئىو ھاوبەش بېرىار ئەدەن بۆ پەرورەدگاربان، رەنگە ئەو رزگار
 كردن و نەھىشتنى زيان و ناخۆشى يە لە خواو ناناىن و بەھىنى ئەوى دانانين، بەلكو بە
 ھىنى كەسىكى تریان شتىكى تری دانەنن. ئەو نمونە لەناو ئادەمىدا زۆرە و چەند جار
 دووبارە ئەبنەو، زۆر جار بېنراو و ئەبىنرى خەلكى لە كاتى تەنگى و تى گىران دا روو
 ئەكەنە خوا و پەناى پى ئەبەن، چونكە بە سروشت ئەزانن پەنادەر نىيە بىجگە لەو، لە كاتى
 خۆشى و رزگار بووندا خەرىك ئەبن بە ناز و نىعمەت و رابواردنەو، بەھوى ئەو و پەيوەندى
 دليان ئەپچرى لەخوا و بە چەند جۆر و شىوہەك ھىندى بە بى پىچ و پەنا ھاوبەش بۆ خوا
 دانەنى، ھىندى جار ھەرچەند بەو شىوہ نالى و ئەو ناوہى لىنانى، بەلام لە راستىدا ھەر
 ھاوبەش رەوادانەكە ئەگرتەو، چونكە شتىكى تر بىجگە لەخوا ئەھىننەتە كايە و لەوى
 دەناسى. ھىندى لەو لادان و ترازانە لە رىگای راست ئەمەيە: ھىندى كەس لە كاتى سەختى
 و تەنگانەدا ھاوار ناكاتە خوا و ناوى ئەو نابات، بەلكو پەنا ئەبات و ھاوار ئەكاتە بەندەيەك
 لە بەندەكانى خوا، بەناوى ئەو كە ئەو بەندەيە نزيكە لەخواو، ھىندى جار ھەر فىر بوو و
 لای وايە كارەكان خوا داويەتتە دەست ئەو پياو چاكە. بەراستى ئەمە دەردىكى زۆر سەخت
 و كوشندەيە و زۆر كەس دەردەدارە پىي، خوا پەنامان بدات. ئەو بت پەرستانە يەكەم جار كە
 لە كاتى تەنگانەدا ئەگەرئەنەو ھەر بۆلاى خوا، بەلام لەپاش رزگار بوون ئەگەرئەنەو سەر بارە
 لارەكەى خويان،

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

سهرنجام و بهرهمی نهو بارو کردهوه لارهیان سپلهیی و دان نهانان به چاکه و نیعمهتهکانی خوادا وهک نهفرموی: ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ تا سپله بن و دان نهین بهوهی پیمان بهخشین. واته بهو رزگار کردن و نههیشتنی تهنگی و سهختیه، نهو رینموونیهی که پیمان بهخشین، کهواته زور شایستهن بو نهه هرهشه سامناکه. ﴿تَمَعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ کهواته رابوین، ئینجا لهمهوپاش نهزانن، نهزانن چیتان بهسهر دیت، نهزانن دوا روژ و چارهنوستان.

یهکیکی تر له کردهوه و بوچوونه بهدهکانیان نههمیه که نهفرموی: ﴿يَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ بهریار نهدهن بو نهو بتانهی که نهیانپهرستن و نایانناسن و بی ناگان لییان و وا گومان نهبن که سویدیان همیه و بهرگری خراپهیان لی نهکن، بریار نهدهن بو نهو بتانه بهشیک لهوهی که ئیمه پیمان بهخشیون و کردمان به روزیتان، وهک نهو حوشر و ولآخانهی که سواری یان پی نهنهکردن و لییان نهنهخواردن، یان حالآلیان نهکرد بو نیرهکانیان و قدهغهیان نهکرد لهسهر مینهکانیان - وهک له سورتهی(الانعام) دا باس کرا - نهوهیان کرد بو نهو بتانه و بهناوی نهو بتانهوه له کاتیکدا خوا نهو شتانهی پی بهخشیون. به جوریکی تریش تهفسیر کراوهتهوه: نهو بت پهستانه بهشیک لهوهی خوا پنی داوژ بریاری نهدهن بو نهو بتانه له کاتیکدا نهو بتانه بی ناگان و نازانن بهوهی که بت پهستانهکان نهیکه، بهم جوژهش هر نهگونجی. زور بهداخوه نهو بوچوون و کردهوه بهده که له چهرخی نهفامیدا ههبو، لهوانهوه سهروازی کرد بو ناو موسلمانهکان لهگهلی ولآتدا، بهم رهنگه هیندی لهو حوشر و مالآتانه بهره لا نهکرین بو یهکی له پیاو چاکان و قدهغهیه هیچکس دهستیان بو بیات و لهکاتی خویدا بهناوی نهو پیاو چاکهوه سهرنهبرین و بیگومان نهوه هیچ جیاوازی نییه له کردهوهی نهو بت پهستانهی کون. نهو ولآخ و مالآتانه گوشتهکهیان وهک مردارهوه بوو حرامه،

تَاللَّهِ لَشَتَانٌ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾ يَتَوَرَّى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾

﴿تَاللَّهِ لَشَتَانٌ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ﴾ سویند به خوا پرسیارتان لی نه کری لهو درو و دهست هه لبه سته ی که کردووتانه له دنیا دا، له سر ناو بردن و بریار دانی نهو بته بی نرخانه به پرستراو و هوی نزیك كهوتنه وه له خواو تكاكردنی نهوانه لای خوا ! پرسیارتان لی نه کری بو تانه و ته شهر لیدان و سر شوپ کردن و نابروو بردن. یه کیکی تر له بوچوون و بریاره به دهکانی نهو نه فامانه نه مه بوو مندال و نهو لادیان بو خوا رهوا نه دا که خوا پاک و بیگه رده له وه، شینجا کچیان بو رهوا نه دا که بو خویمان رهوا نه نه دا و به سر شوپی یان نه زانی و نه گهر کچیان ببویا به نه یان نه زانی چی لی بکه ن و چون له کوئی خویمانی بکه نه وه، وه که نه فرموی: ﴿وَجَعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ﴾ کچان بریار نه دن بو خوا وه که نه لین: مه لاینکه کچی خویا به، پاک و بیگه ردی بو خوا پا که له وه و بو خویمان شتی بریار نه دن که ناره زوی نه که ن و پییان خوشه، اته کوپ ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ نه گهر یه کی لهوان هه والی پی بدری به پهیدا بوون و له دایک بوونی کچ و مینه یه که روی رهش دانه گیرسا و له باره که ی خوئی نه گوزا و نه گهرا به رویه کی ناشیرین و غه مبار له کاتیکدا پره له داخ و قین ﴿يَتَوَرَّى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ﴾ خوئی دانه شارئ له گهل و کومه له که ی له بهر به دی نهو موژده ی پیی درا، له کاتیک دا بیری لی نه کرده وه و دوو دل بوو ﴿أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ﴾ نایا راگیری بکات و له ناوی نه با و به سر شوپی یه وه رازی بیته بهو سر شوپی یه ی که دوو چاری بووه یان له ناوی به ری و بیشاریته وه له ناو خاکدا نیتر به زیندوویی یان له پاش کوشتنی؟ هیندی نه فرمون: مه به ست نه وه یه نایا راگیری بکات به ریسوایی و زه لیلی، بهم جو رهش نه گونجی. لادان و ترازان له عه قیده و بیر و باوه ری راست کار نه کات له بارو دوخی ژیاندا هه رچونی بوچوون و بریار په ست نه کات.

بهۆی ئهو ترازان و بهد عمقیدهیی یه ئهو عهرهبه نهفامانه گه‌یشتنه ئهو رادهیه کچ زینده به چال بکن یان به ریسوایی بیهیلنهوه. بیرو باوه‌پرو عمقیده‌ی راست په‌نایه لهو هه‌موو لاری و ناره‌وایی یه، بهۆی ئهو عمقیده پاک و خاوینه ئهو عهرهبه نهفامانه گۆران لهو هه‌موو ناله‌باری یهوه و بوون به کۆمه‌لیکی به‌ختیاری که‌س نه‌دیده و بوون به مامۆستای جیهان و ژبان. هه‌ر لاری و نه‌فامی و په‌ستی یه که نه‌ببیرئ له جیهانی ئیسلامیدا، له ناریکی و ناتهاواری یه که په‌یدا بووه که رووی کرده عمقیده‌که‌یان. بۆ نمونه دیته‌وه سه‌ر باسی ئافره‌ت که ریزی خۆی پی نادرئ له‌ناو زۆر له گه‌له به‌ناو موسلمانانه‌کانی نه‌مژدا که نه‌وه‌ش نه‌گه‌ریته‌وه بۆ که‌م و کوپی یه که رووی کردووه‌ته عمقیده‌که‌یان. نه‌گینا نه‌گه‌ر نه‌ترازان لهو عمقیده پاکه نه‌زانن ئافره‌ت به‌خششی خواجه، وه‌ک کوپ و پیار، به‌بی ئافره‌ت به‌ پنی باوی خوا پیار په‌یدا نابئ، ئافره‌ت به‌ بی جیاوازی ئاده‌مییه و هه‌ر بی ریزی یه‌کی ده‌رباره بکری بی ریزی یه به تیره‌ی ئاده‌می و زینده به‌چال کردنی ئاده‌مییه.

خوا ده‌رباره‌ی ئهو نه‌فامانه که ئهو بۆچوون و بریاره لارانه‌یان هه‌بوو ئهو وته سه‌خت و سامناکه ئاراسته نه‌کات: ﴿لَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ بیدار و ئاگادار بن که به‌د و خراپه ئهو بریارانه‌ی که ئهو نه‌فامانه نه‌یدهن که به‌راستی ئهو وته‌یه زۆر سامناک و دل ته‌زینه بۆ هه‌ر که‌سیک که ببه‌ش نه‌بی له فام و ژیری. که‌واته پیویسته له‌سه‌ر موسلمان ئاگادار بیت و خۆی بیاریزی و خۆی پاک و خاوین بکاته‌وه له‌هه‌ر کردار و ره‌فتار و وتاری سه‌رده‌می نه‌فامی، چ نه‌فامی کۆن و چ نه‌فامی تازه که زۆر له‌وانه‌ی تازه په‌ست تر و بۆگه‌ن تره له‌وانه‌ی کۆن، بۆ وینه با هه‌ر بیینه‌وه سه‌ر ئافره‌تی داماوای به‌ش خوراو له نه‌فامی تازه‌دا و به‌راوردیکی بکه‌ین له‌گه‌ل نه‌فامی کۆندا. له نه‌فامی کۆندا ئافره‌ت زینده به‌چال نه‌کرا نه‌وه‌ک دووچاری داوین پیسی بیی و به‌جاری ئابرووی خۆی و که‌س و کاری بچی، به‌لام له نه‌فامی تازه‌دا به هه‌موو جوړ ئه‌یپازینه‌وه و به رووتی به‌ره‌لای نه‌که‌ن به ئاره‌زووی خۆی و شه‌یتان و شوین که‌وتوه‌کانی شه‌یتان چون ره‌فتاریان له‌گه‌ل نه‌که‌ن بیکه‌ن، له نه‌فامی کۆندا سه‌ر و ملیان به‌جوړی دانه‌پوشت که گوینچه‌ک و گوئی داره‌کانیان ده‌رنه‌که‌وت ! به‌لام له نه‌فامی تازه‌دا به میکرو‌جو‌بیش رازی نین !!

لَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوِّءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦١﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ
النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا
يَسْتَفْرِخُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦٢﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ

بۆچوون و بریار و کرداری نهفامی نۆز دور و جیاوازه له بۆچوون و بریار و کرداری

نیسلامی به وینهی جیاوازی سیفەت و رهوشتی بی پرواکان لهگەڵ سیفەتی بەرز و بی

وینهی خوادا وەك رینموونیمان ئەكات بەم فرمودەیه: ﴿لَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوِّءِ﴾ بۆ

ئەوانەى كه بپروایان به رۆژی دوایی نییه سیفەت و نیشانەى بەد هەیه، سیفەت و نیشانەى

بەد له هەموو بار و روویهکەوه: له هەست و بۆچووندا، له عەقیدە و بیرو باوەڕدا، له رهوشت

و کرداردا، له ناتەواوی و کەم و کۆپی و بی دەسەلاتی و دەستە پاچهیییدا ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ﴾

هەر بۆ خوا هەیه سیفەت و نیشانەى هەرە بەرز و بلند که بی وینه و بی هاوتایە و لهگەڵ

هیچکەس و هیچ شتیکیدا بەراورد ناکرێ چ جایی بی بپروایان که بی نرخ تر و پەست ترین

گیان لەبەرن بەلای خواوه ﴿رَهْمَ الْمَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له کاتیکیدا هەر ئەو زاله بەسەر هەموو شتیکیدا.

زالی کاردروسته و هەموو کارو کردەوهی بەجێیه و له شوێن و رادەى خۆیدایە، ئەو زاته زاله

نەتوانی بی بپروا و سەتەم کاران بگرێ، ئەگەر بە گوێرهی بەدی و خراپی ئەوان رهفتاری

بکردهیه لهگەڵیان به تەواوی لەناوی ئەبردن و له ریشەى ئەهینان به بی تەفرە و دواخستن،

به لأم به لیزانی و کاردروستی خۆی دواى خستن تا کاتی دیاریکراوی خۆی وەك ئەفرەموی:

﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ ئەگەر خوا خەلکی بگرتایە بەهۆی بی بپروایی و

گوناھو تاوانیان له هیچ گیان لهبهریکی واز نهههینا و هیچ گیان لهبهریکی نهههیشته
 لهسهر زهویدا و سهرجهم لهناوی نهبردن. واته گوناھو تاوانی ئادهمی نهبوو بههوی
 لهناوبردنی ههموو گیان لهبهران. نهك ههر ئادهمی ﴿وَلَكِنْ يُوَخِّرُهُمُ إِلَهَ آيِلٍ مُّسَيِّئٍ﴾ بهلام خوا بهو
 جوړه ی نهكرد و پهله ی نهكرد له سزادان و لهناوبردندا، بهلكو ئادهمیشی دواخست بو
 ماوهیهکی ناوبراوی دیارییکراو ﴿وَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَجِزُونَ سَاعَةً﴾ ئینجا کاتی ماوهی
 دیاری کرایان هات ئیتر دوا ناخرین هیچ کات و ساتیک. ئینجا ههرچونی دوا ناکهون له
 کاتی دیاری کرایان هات ئیتر دوا ناخرین هیچ کات و ساتیک. ئینجا ههرچونی دوا ناکهون
 له کاتی دیاری کرای خویان و بهبی تفره و دواخستن دوچار ی چاره نووسی خویان
 نهبن، ههروهها پیشیش ناکهون لهو کات و ماوهی دیاری کرایهیان، با نهو گومانه نهبری
 وهك نهفرموی: ﴿لَا يَسْتَفِيدُونَ﴾ نهوانه پیشیش ناکهون لهماوهی دیارییکراوی خویان.
 ئینجا ئاماره نهكات بو شتیکی زور سهیر لهلایه ن نهو بت پهستانهوه كه سهر سوپ نهمینئ
 لئی، نهفرموی: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مَا يَكْفُرُونَ﴾ بریار نهدهن و رهوا نهبینن بو خوا شتی كه
 خویان بیزارن لئی و نایانهوی. وهك رهوا دانی كچیان چهند شتیکی تریش وهك هاوبهش له
 سهروكایهتی و دهسهلاتدا، قسهی بهد و ناو و ناتوره به فروستادهكانی خوا كه بو خویانی
 رهوا نادهن، ههروهها چاكرتین سامان و مالیان بو خویان و بتهكانیان و بی نرخ و پهست
 ترینیان بو خوا. جا لهسهر باری یهكهم دووباره كردنهوهیه بو نهوهی له نایهتی (۵۷) دا
 فرموی. لهبهر زیاده تهشهر دان و ریسوا كردنیان،

وَصَفَّ السِّتْنَهُمُ الْكَذِبَ أَنْ لَهُمُ الْحَسَنَى لَا جَرَمَ أَنْ لَمْ يَأْتُوا النَّارَ وَأَنْتُمْ مُقْرَطُونَ ﴿١٣﴾
 تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ وَرَثَتُهُمُ الْيَوْمَ
 وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٣﴾

بُوَ نَهْوِی بِنَبِیْ بَه سَه رَه تَا بُو نَه مَه ی کِه نَه فِه رَمَوِی: ﴿وَصَفَّ السِّتْنَهُمُ الْكَذِبَ﴾ وَاتِه نَه وَا نِه
 بَر یَا ر نَه دِه ن بُو خَوَا بُو نَه وِی کِه بَی زَا ر ن لَی نِی وَ بُو خَوِیَا ن پَی نِیَا ن نَا خَوِشَه لِه کَا تَی کِدَا زَمَانَتَا ن
 قَسَه وَ بَاسِی دَرُو نَه کَا ت بَه مَه ی ﴿أَنْ لَهُمُ الْحَسَنَى﴾ هَر بُو نَه وَا ن هَه یِه پَاشَه رُو زِی چَا ک وَ
 شَی رِی ن لَای خَوَا. وَ اتِه نَه وَا نِه گِه رَه یِه نَه کِه ن دِه رِ بَا رَه ی خَوَا لِه گَه ل نَه وِه دَا نَه م لَافَه
 دَرُو یِش لَی نَه دِه ن کِه خَوَا نَه یَا ن خَا تَه وِه بَه دَرُو وِه وَ بَه ر پَه ر چِیَا ن نَه دَا تَه وِه بَه م وَ تِه سَه خَتِه:
 ﴿لَا جَرَمَ أَنْ لَمْ يَأْتُوا النَّارَ وَأَنْتُمْ مُقْرَطُونَ﴾ نَه خَی ر نَه وِی کَر دِیَا ن نَه مَه ی بُو فِه رَا هَم هِی نَا ن کِه بُو نَه وَا ن
 هَر نَا گِر هَه یِه، نَه وَا نِه بَه پَه لَه نَه بَرِی ن بُو نَه وَا ن گِرِه، وَ تَه ی ﴿لَا جَرَمَ﴾ بَه دُو جُو رِی تَرِی ش
 تَه فِ سِی ر کَرَا وِه تَه وِه، بَه هَر کَا م پَاشَه رُو زَه کِه یَا ن نَه گِی رِی بَه نَا گِرِی دُو زَه خ خَوَا پَه نَا مَا ن بَدَا ت
 لَی نِی، (مَ جَاهِد) وَ چِه ن د کِه سَی ک نَه فِه رَمَوِی: نَه وَا نِه نَه مِی لَرِی نَه وِه لِه نَا گِر دَا وَ وَا زِیَا ن لَی نَه مِی نَرِی
 وَ ه ک لِه بَی ر چُو وِی ن، وَ اتِه بَه وِه تَه فِ سِی رِی نَه کِه نَه وِه.

نِی نِجَا دَلَنَه وَا یِی پَی نِغَه مَبِی رِی نَا زِی ز (ﷺ) نَه کَا ت هَر چُو ن هَه رَه شَه ش نَه کَا ت لِه بَی بَی وَا کَا ن
 بَه وِی کِه تَه نَهَا نَه وَا پَی نَه گِی رَا وِه بَه دِه سَت نَه فَا مَه کَا نَه وِه، بَه لَکُو لِه پَی نِش نَه وَا چِه ن د
 فِرُوسْتَا دَا نَه ی تَرِی ش رَه وَا نِه کَرَا وِی بُو لَای گَه لَا نِی تَر وَ نَه وَا نِی ش دُو وِ چَا رِی نَه ر ک وَ زَه حَمَت
 بُو وِی ن بَه دِه سَت نَه فَا مَا نَه وِه وَ نَه وَا نَه فَا مَا نِه دُو وِ چَا رِی سَزَا ی خَوِیَا ن بُو وِی، نَه فِه رَمَوِی: ﴿تَاللَّهِ
 لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ سَوِی ن د بَه خَوَا وَ فِرُوسْتَا دِه مَا ن نَا ر دُو وِه بُو لَای چِه ن د گَه ل وَ
 نُو مَمَه تَی ک لِه پَی نِش تُو ﴿فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ﴾ نِی نِجَا شَه ی تَا ن کَر دِه وِه بَه دِه کَا نِی نَه وَا گَه ل وَ
 نُو مَمَه تَا نَه ی جُوَا ن وَ شَی رِی ن کَر دُو وِه بُو یَا ن تَا بَه هُو ی نَه وِه وِه وَا زِیَا ن نَه مِی نَا لَه وَا کَر دِه وِه بَه دَا نِه
 وَ گُو ی رَا یَه ل نَه بُو وِی ن بُو فِه رَمَا نِی فِرُوسْتَا دِه کَا ن، ﴿فَهُمْ وَرَثَتُهُمُ الْيَوْمَ﴾ کِه وَا تِه شَه ی تَا ن دُو سَت وَ
 خَا وِه ن وَ یَا ر مَه تِی دِه رِی نَه وَا نِه یِه نَه مَرُو لِه دَنِیَا دَا ﴿وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بُو نَه وَا نِه هَه یِه
 سَزَا یَه کِی سَه خَتِی نَا زَا ر دِه ر لِه رُو زِی دُوَا یِی دَا کِه سَزَا ی دُو زَه خَه.

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

﴿٦٤﴾ وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لِكُلِّ

فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ

﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ نامه‌یه که قورئانه نه‌مان هیناوه‌ته خواره‌وه بؤ سمر تؤ مه‌گهر له‌بهر نه‌وه‌ی به روونی باس بکه‌یت بؤ خه‌لکی نه‌وه‌ی که دور به‌ره‌کی بوون تییدا له‌کاروباری شایین، ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ له‌بهر ریتموونی و میهره‌بانی کردن بؤ گهل و کومه‌لنیک که بپروایان هه‌یه و بپروا نه‌هینن، که‌واته کار و پیشه‌ی نه‌م نامه‌یه بپینه‌وه‌ی ناژاوه و دووبه‌ره‌کی یه له نیوان خاوه‌ن نامه‌کانی پینشوو، جیا کردنه‌وه‌ی هه‌قه له ناهه‌ق. هه‌ق که په‌رستنی خوایه به‌تاک و تهنها و بی پینچ و هاوبه‌ش و وینه، له‌م نامه‌یه‌دا به روونی هاتووه، بیجگه له‌وه ناراسته و ناهه‌قه، نه‌م نامه‌یه هرچونی روونکه‌روه‌ی هه‌ق و ناهه‌قه، هه‌روه‌ها ریتموونی و میهره‌بانی یه به‌وانه‌ی که دلیان ناماده‌یه بؤ بپروا هینان و وه‌رگرتنی هه‌ق و راستی.

ئینجا ده‌ست ئەکات به هینانی چه‌ندبه‌لگه و نیشانه‌یه‌کی روون له‌م بوونه‌وه‌مه‌ده‌ا له‌سهر خوایه‌تی و تاک و تهنهایی خوا، به‌بوئنه‌ی باسی هینانه خواره‌وه‌ی نامه‌ی خوا که مایه‌ی گیان و ژبانی رۆحه. به‌و بوئنه‌یه‌وه به‌لگه‌ی هینانه خواره‌وه‌ی باران نه‌هیننی که هوی گیان و ژبانی له‌شه، نه‌فه‌رموی: ﴿وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ خوا هیناوه‌یه‌ته خواره‌وه له ناسمان و لای سه‌روه‌ه ناوینک، واته باران ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ ئینجا به‌هوی شهو ناوه‌وه زه‌وی زیندوو کردووه‌ته‌وه به‌و هه‌موو گیان و دانه‌ویلله و دارو دره‌خته له‌پاش مردن و وشک بوون و نه‌بوونی شهو شتانه ده‌ی شهو که‌سه‌ی که مردن وه‌رته‌گیبری به‌گیان و ژبان هه‌ژ شهو نه‌بی خواو په‌رستراو بیئت. ﴿وَإِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌ی که باسکرا به‌لگه و نیشانه‌یه‌کی روون هه‌یه له‌سهر ده‌سه‌لآت و خوایه‌تی خوا بؤ که‌ساننیک که نه‌بیستن وه‌رگرتن و بیر کردنه‌وه، ئینجا دیته سه‌ر باس و بیر خسته‌نه‌وه‌ی به‌لگه و نیشانه‌یه‌کی زور نایاب، نه‌فه‌رموی: ﴿وَإِنَّ لِكُلِّ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً﴾ به‌راستی هه‌یه بؤ نیوه له حوشر و ولاخ و مه‌ر و مالاتدا هوی زانین و تیپه‌ر کردن له نه‌زانینه‌وه.

شُتَيْكُم مَّافِي بَطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبْنَا خَالِصًا سَائِبًا لِلشَّرْبِ بَيْنَ ﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ

وَالْأَعْنَبِ نَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكْرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

واته به لنگه و نیشانه‌یه‌کی روون و ناشکرا که خوی خوتانی پی بناسن و نه‌فامی و نه‌زانیقان نه‌مینئ وهک ناماژهی بو نه‌کات که نه‌فهرموی: ﴿شُتَيْكُم مَّافِي بَطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبْنَا خَالِصًا﴾ دهرخواردتان نه‌دهین شیریکی پالفته و خاوین له‌وهی له‌ناو سکی دایه له نیوان سپروان و خویندا که ﴿سَائِبًا لِلشَّرْبِ بَيْنَ﴾ خوش گه‌واره و به ناسانی له گه‌رو نه‌چپته خواره‌وه بو بخوره‌کانی. به‌راستی کارو کرده‌وه که زور نایاب و سه‌رسوره‌ینه‌ره، به‌لام له‌بهر نه‌وهی هه‌میشه‌یی یه و ده‌قی پیوه گیراوه فه‌راموش نه‌کری. با هه‌موو ژیرنک بیر بکاته‌وه له‌وهی به پیش چاوه‌وه نه‌و مه‌رو مالآته نه‌و خوراک و نالغه نه‌خون له‌پاشان له‌وه نه‌و شیره پاکه چون فه‌راهه‌م دیت و له گوانه‌کانه‌وه نه‌دوشری و تلفه‌که‌شی نه‌بی به‌و سروان و سه‌نیره و له شوینی تایبه‌تی خویه‌وه دیته دهره‌وه و چند که‌لکی تری لی و مرده‌گیری؟! ته‌نها نه‌و گوژدان و گوژدانکاری یه به‌و شیوه ساده‌ش که نه‌ببیرئ شتیکی سه‌ر سوپه‌ینه‌ره و به‌لنگه‌یه‌کی ناشکرایه بیجگه له‌وهی که ده‌ست نیشانی بو نه‌کات و به‌خه‌یالی هبچ که‌سدا نه‌هاتوه، تا نه‌م دوایی یه که نه‌و شیره پالفته‌یه له نیوان خوین و سپروان دایه، پالفته‌یه له‌هه‌ربه‌ش و که‌ره‌سه‌یه‌کی تر بیجگه له سیلی شیر. پاک و پالفته‌یه له تام و ره‌نگی خوین و بوئی سپروان! به‌راستی گوژدانی نه‌و که‌ره‌سه و سیله خوراک‌ی یانه له‌له‌شدا به خوین و خوراکدانی سه‌ر سیلی به‌و که‌ره‌سانه‌ی که پیویستن بوئی له‌و خویندا، نه‌و گوژدانکاری یه کرده‌وه‌یه‌کی سه‌ر سوپه‌ینه‌ره! نه‌وهی قورئان ده‌ری خست که نه‌و شیره پاک و خوش گه‌واره دهرنه‌چی له نیوان خوین و سپرواندا شتیکی نه‌ناسراو بووه و هبچکس شتی وای به‌خه‌یالدا نه‌هاتوه تا نه‌م دواییه و له قورئانیشه‌وه نه‌و بوچوونه په‌یدا بووه تا له ری زانیاری تازوهه گه‌را به شتیکی ناشکرای هه‌ست پیکراو، به‌راستی دهرکه‌وتنی هه‌رکام له‌و جوړه نه‌ینی و

نه ناسراوانه که قورئان دهست نیشانیان بؤ نهکات. دهرکهوتنی هرکام لهوانه موعجیزه یهکی
 کهورهیه و هرکس ریژی ژیری خوی بهلاوه بیئت ناتوانی دان بهودها نهئی و نهیی هر
 نهوهی بهس بیئت بؤ پروا هیئان به پهروهردگاری هموو جیهانی یان. ئینجا دهست نیشان
 نهکات بؤ چهند خوراک و خوراوهی تر که خوا فراهمی هیئاوه بؤ بهندهکانی، نهفهرموی:
 ﴿مِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ﴾ دهرخواردتان نهدهین لهبر و میوهجاتی دارخورما و جورهکانی
 تری. ئینجا چونی یهتی شو دهرخوارد دانه روون نهکاتوه بهمهی که نهفهرموی: ﴿لَتَجِدُونَهُ
 مِنْهُ سَكْرًا وَرِزْقًا حَسَنًا﴾ فراهم نههینن و دهستکهوتی نهکن لهوهی باسکرا، یان له عسیر و
 گوشراوهکی خورما و تری و نارهق، خوراک و رۆزی یهکی چاک وهک سرکه و دوشاوی
 خورما و میوز و شتکهکانی تر که زانراو و ناسراون. شم نایهته هاتووته خوارهوه پیش
 قدهغه کردنی نارهق و تا شو کاته حالل بووه، کهواته هیچ لهکه و گری یهک نییه لهباسی
 نارهق و دهست نیشان کردن به حاللینی و گپزانی بههوی منته نانی خوا بهسهر بهندهکانی
 یهوه، لههمان کاتدا به خوراک و رۆزی یهکی چاکی دانهناوه و دانی نهناوه به رهوادان و
 حاللیدا، بهلکو به جوری هیئاویهتی که سهرهتا بیئت بؤ قدهغهکردنی، شم نایهته کراوه به
 یهکم قوناغ بؤ حرام کردنی وهک به درژیی له سورهتی (المائدة) دا باسما نکرد. شم نایهته
 به چهند شیوهیهکی تر تهفسیر کراوهتهوه که هر شم نهگرتتهوه که گوترا، بهلام شم
 شیوهیه له دلدا جیگیر تره لهبر شهوه هلم بژارد. لهسهر هریار شو درخت و میوهجاته
 بهلگهیهکی روون لهسهر خویهتی خوا بؤ هرکهسیک که ژیر بیئت، وهک نهفهرموی: ﴿وَإِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بهراستی لهودها که باسکرا بهلگه و نیشانهیهکی روون هیه بؤ کهسانی که
 ژیرن و ژیری خویان بهکار نههینن له بیر کردنهوه و تیئکراندا. ئینجا نامازه نهکات بؤ
 خوراک و خوراوهیهکی تری زور به نرخ که دهستکهوت نهیی بههوی هیئدی له گیان لهبران
 که بهراستی شهوش نیشانه و بهلگهیهکی ناشکران لهسهر شو دهسته قودرهتهی که شهوهی
 فراهم هیئاوه بؤمان،

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّخْلِ أَنْ آخِذِي مِنَ لَدَائِلِ بُيُوتَا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿١٨﴾ ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلَالًا يَخْرُجُ مِنْ بَطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يُنَوِّقُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَوَّلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا

نه فرموی: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّخْلِ﴾ نهی پیغمبر په رویدگارت رایگه یاند به میښ ههنگ و خستی به دهر وون و سروشتی یوه ﴿أَنْ آخِذِي مِنَ لَدَائِلِ بُيُوتَا﴾ به می له شاخ و چیاکان هیلانه و خانوو و مال بؤ خوت فراهم بینه، ﴿وَمِنَ الشَّجَرِ﴾ له دارو دره خسته کانیښ ﴿وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾ له و جی و شوینانهی که خه لکی دروستی نه کن و نامادهی نه کن بوی که ههنگوینی تیدا بکات ﴿ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ نینجا بخو له هه مو جوړه به رو میوه جاتیک ﴿فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلَالًا﴾ نینجا ریگاکانی په رویدگارت بده به به ملکه چی و ژیر بار کرای، واته ملکه چی و ژیر بار کرای خوتان، یان ژیر باری کرای ریگاکان، ریگاکان له گهران و چوون و هاتنه وه دا، یان ریگاکانی پیکهینانی خوراک و کار و پیکهینانی ههنگوین، له سر هر بار هه مو کاروبار و کرده وه کانی نهو میښه به مهیل و فراهم هینانی په رویدگاره، نه گینا نهو میښه له کوئی و نهو کار و کرده وه نایابه له کوئی! ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ﴾ دهر نه چی و دیته دهر وه له سکی نهو میښانه خوراهیه که رهنگه کانی جیا وزن. هیندی سپی و هیندی زهره و هیندی رهش، ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ شیفای تیدایه بؤ خه لکی، نیر نایا له ده میانوه دیته دهر وه وه زوربه و جه ماور نه فرمون، یان له پاشیانه وه وه له نیمامی علی یه وه ریوایه تکراره. به هر حال کرده وه کانی نهو میښه و چوینیته پیکهینانی ههنگوین پوښیدهیه و هر خوا نه زانی چونه. نه گیرنه وه که پیغمبر سوله یمان، نه سکه ندر و نه رسو له شوشه مال و شوینیان بؤ دروستکردوه تا بزانت نهو ههنگوینه چون فراهم نه هینی و له کوئوه دیته دهر وه؟ به لام ههنگوینی نه کرد تا به قور جینگه ی گومان و دو دلی

نیبه و له زانیاری تازه‌شدا به ته‌واوی رووی بوو‌ته‌وه، نیت‌هرج نیبه بۆ‌ه‌موو د‌مرد و
 نه‌خووشی ی‌ک شیفا بی‌ت و نایه‌ته‌که و نیشان نادات که بۆ‌ه‌موو که‌سو ه‌موو د‌مردیک
 د‌رمان و شیفا بی‌ت. نینجا له‌باره‌ی یاسا و نیزیامی سه‌ریازی رینک خستن و سه‌ریازی
 پینکهنانی مال‌ه‌کانیان و خانی شان‌ه‌کانیان به ش‌ه‌ش گو‌شه و تا بۆ‌شایی نه‌مین‌ته‌وه له
 نیوانیاندا و ه‌روه‌ها چند شتی تر زور له نوس‌هران به دریزی له‌وانه دووان له‌باس و
 نامیلکه‌ی تایبه‌تیدا، که‌واته لی‌رده‌ا نيمه هیچ نالین و به‌لکو هر نه‌مه نه‌لین که نه‌ف‌رموی:
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا که باس‌کرا له‌باره‌ی مینش ه‌نگه‌وه به‌لگو
 نیشان‌ه‌یه‌کی گه‌وره ه‌یه. به‌لگه‌ی گه‌وره و گ‌رنگ له‌سه‌ر ده‌سه‌لات و کار‌دروستی په‌روه‌ردگار
 جل جلاله و عز سلطانه. له‌پاش نه‌و ه‌موو به‌لگو نیشان‌ه‌ گ‌رنگانه نینجا سه‌رنج رانه‌کی‌شی
 بۆ‌چند به‌سه‌ره‌اتی‌ک که په‌یوه‌ستن به‌خودی ئاده‌می یه‌وه که له‌وانه به‌کار ترن و ه‌ست و
 هوش باشر بیدار نه‌که‌نه‌وه، نه‌ف‌رموی: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ﴾ خوا نی‌وه‌ی دروست‌کرد ﴿مِنْ تَوَافُكُمْ﴾
 نینجا نه‌و نه‌تان مرینی به‌مه‌یل و نیراده‌ی خو‌ی. نه‌مه به‌سه‌ره‌ات و رو‌داوی‌که روونی
 نه‌کاته‌وه بۆ‌ه‌موو که‌س، گیان و ژیان خو‌شه‌ویسته، بیر کردنه‌وه تییدا له‌وانه‌یه دل‌ه
 ره‌قه‌کان نرم بکات، چاکه و ده‌سه‌لاتی خ‌وای بیر بخاته‌وه، مه‌ترسی له‌مردن و نه‌مانی ژیان
 ه‌ویه‌کی به‌هیزه بۆ‌گه‌رانه‌وه بۆ‌لای خوا و سام و بیم و خو‌پاریزی له‌خ‌ه‌شمی خوا و په‌نا
 بردن به‌و که‌سه‌ی نه‌و گیانه‌ی پی به‌خشی. ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أُولِي الْأَعْرَابِ﴾ هیندی له‌نی‌وه ژیان
 دریزی پی نه‌دی ه‌تا نه‌گ‌یرن‌رته‌وه بۆ‌په‌ست تر و لا‌واز ترین ته‌مه‌ن ﴿لِكَيْ لَا يَكْفُرَ بَعْدَ عِلْمِهِ
 شَيْئًا﴾ بۆ‌نه‌وه‌ی له‌پاش ناسین و زانین هیچ شتی نه‌ناسی و هوش و گو‌شی نه‌مینتی، وه‌ک
 مندالی ساوا، واته سه‌ره‌نجامی نه‌و دریزه‌ پیدانه‌ نه‌ویه، بی‌گومان بیر کردنه‌وه له‌وه و نه‌و
 گو‌رانه‌ی که په‌یدا نه‌بی ه‌وی بیر کردنه‌وه و گه‌رانه‌ویه له‌خرابه‌کاری، مایه‌ی که‌م کردنه‌وه‌ی
 خو به‌زل زانی و ه‌م‌لخ‌ه‌له‌تان بی‌ت که روو نه‌دات به‌ه‌وی زانین و هیزو ده‌سه‌لاته‌وه،

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِي فَضَّلُوا بَرَاءِي رِزْقِهِمْ
 عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِعَمَلِهِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ
 أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لَعَلَّكُمْ تَزْكُونَ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ به راستی و بیگومان خوا زانای توانای بدهسه لاته به همووشتی و
 بهسر همووشتیگدا، زانینه که ی بی سهرتایه و همیشهبییه، بی پروانهوه و دواها تن،
 توانین و دهسه لاته که ی تیرو ته اووه و به تیپه پرکردنی هیچ کات و چرخیک ناتهاواری و کهم
 و کوپی روی تیناکات. کوتایی نایه ته که ی بهم فرموده یه هینا بو شهوی دل و دهریون
 بگهرنتهوه بو لای شم بیرو باوره راسته له همووشتیگدا: ﴿وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي
 الرِّزْقِ﴾ خوا باوی هیندیگتان نه دا بهسر هیندیگتاندا له روزیدا، بهم رنگه شهوانه تان که
 خاوه ن و نازادن روزیتان زودتر و چاکتره لهوانه ی که بهنده و مولکتانن، شم وینه یه شهمین
 به پیی باوی شه گله ی که یه کهم جار شم قورنانه ی پی راگه نه ترا که له ناو شه گله دا شه
 دو جوړه هه بوو و روزی و سامان له دهستی نازاد و خاوه نه کاندبا بوو ﴿فَمَا الَّذِي فَضَّلُوا
 بَرَاءِي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ نینجا بیگومان شهوانه ی که باو دراو نین به به خشنده یی
 روزی یه که یان بهسر بهنده کانیاندا. واته روزیبه که یان دابهش ناکن بهسر خویمان و
 بهنده کانیاندا ﴿فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ﴾ تا به هو ی شهوه شهوان یه کسان بن له گهل شه مان لهو روزی
 یه دا، واته رجوا نابینن شه بهنده یانه که له خویمان و ناده می یه کن وینه ی خویمان، یه کسان
 بکن له گهل خویمان و بیان هیننه ریزی خویمان لهو روزی یه دا که خوا پیی داو ن، ده ی نایا
 چون رجوا شه دهن رهوا شه بینن دروستکراوی خوا شه کن به هاوبه شی خوا، واته کار و
 بریاره که تان زور به دو ناراسته و سپله بییه له گهل خوادا وه که شه فرموی: ﴿أَفَبِعَمَلِهِ اللَّهُ
 يَجْحَدُونَ﴾ ده ی نایا شهوانه سپله ن و دان نانین به چاکه و نیعمه ته کانی خوادا؟ نایه ته که
 فرموی: خوا باوی هیندیگی داوه له روزی دا، باوی له باوه کانی خوا شه هوال دانیه

به لأم وا نەزانى ئەو شتىكە و هيچ ھۆيەكى نىيە، بەلكو ئەو بە پىنى چەند ھۆيەك بە پىنى ئەو ھۆيانە بارەكەى خوا ھاتووہ. ئەگەر ئەو ھۆيانە بەدى ھات ئەو رۆزى فراوان ئەبى ئىتر ئەو رۆزى دراوہ چاك بىت يان خراب، ژىر و زانا بىت يان نەقام و نەزان، چونكە خەلكى جياوازن لە توانا و ھىز و لىزانيدا، زۆرتر جياوازى لە رۆزى دا بەستراوہ بەو جياوازيبەوہ كە ھەركەس لە شتىكدا نامادە و توانا و لىھاتووہ، ھىنى وا ھەيە لە بىر و ژىرى و زانىن دا تىرو تەواوہ، بە لأم زۆر كەم و كۆپى ھەيە لە پىكھىنانى رۆزى و دەستكەوت و گەشە پىدانى مال و سامانەوہ، وەك بە پىچەوانەوہ ھىنى وا ھەيە دەستى بالآى ھەيە لە پىكھىنانى رۆزى و سامانەوہ بە لأم زۆر ناتەواوہ لە زانىن و ژىرى و بۆچووندا. بە كورتى جياوازى لە رۆزى دا زۆرتر بە پىنى جياوازى يە لە توانا و نامادەيى و لىھاتن دا، ھۆيەك بۆ ئەو جياوازى يە بوونى رۆژم و ياسايەكى ستمكارە كە ھىندى بەشدار ئەكات و ھىندى بەش براو ئەكات وەك لە نايەتەكدا دەست نىشانى بۆ ئەكات لەو چەرخى نەقاميەدا كە ئادەمى ئەكرد بە دوو بەش.

بەشى ناغا و خاوەن، و بەشى بەندە و ژىر دەستى بەش براو كە بە شىوہى چىرۆك ھىناى بۆ دەم كوت كردنى ئەو بت پەرسە نەقامانە كە شتىكيان بۆ خوا رەوا ئەدا و بۆ خۆيان رەوايان نەئەدا و بىزار بوون لىى وەك باسما نكرد لە تەفسىرى نايەتەكەدا. بىدار كردنەوہى دل و دەروون دەستكردنى سى يەمە لەبارەى خودى ئادەمى و ھاوسەر و مندال و نەوہكانيانەوہ، ئەفەرموى: ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾ خوا گىپراوئەتى بۆتان لە تىرە و جۆرى خۆتان حەلال و ھاوسەران كە بەش و پارچەيەكن لە خۆتان، نەك لە تىرە و جۆرىكى ترى پەست تر لە خۆتان كە بە پەيدا بوونيان ريسوا و سەر شوپ بىن، بەھوى ئەوہوہ دل نارام ئەبى بە يەكتەر و ھەلئەسن بە پىك ھىنانى بەرژەوئەندى يەكانتان، ئەولاد و نەوہكانتان بە وىنەى خۆتان دەرئەچن، وەك ئامارە ئەكات بۆ ئەوہ كە ئەفەرموى ﴿جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَيْنَ وَحَدَّةٍ﴾ گىپراوئەتى لە ژن و ھاوسەرەكانتان، واتە ھەركام لە ژن و ھاوسەرى خۆى ئەولاد و نەوہ كە بوونى ئەوانە درىژە دانە بە بوون و ژيانى باوك و دايك،

أَفِيَا لِبَطْلِ يُؤْمِنُونَ وَيَنْعَمَتِ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضُرُّوهُ بِاللَّهِ الْأَمْثَالُ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾

﴿وَرَزَقْنَاكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ روزی دان له شته پاك و خوشهكان. خواى بهخشنده و ميرهبان
 ئهو نيعمهت و چاكانهى نه پزىئى بهسهر بهندهكانى دا، ههر پهرستراوىكى بينجگه له خوا هيج
 كهلك و سوويدىكى نيبه و چاره پوانى ههر سوود و بهرهميك لىنى ناراست و بى جيبه،
 ﴿أَفِيَا لِبَطْلِ يُؤْمِنُونَ وَيَنْعَمَتِ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾ دهى ئايا ئهو بت پهرسته نه فامانه ههر به شتى پرو
 پووج و بهتال بپوا نه مينن و به چاكه و نيعمهتى خوا بپوا ناهينن و بهرده و امن لهسهر ئهو
 بار و بؤچوونه؟ واته كارو كرده وه و بؤچوونه كانيان زؤر بهد و خراپه و جيگاي
 سه رسورمانه. ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ ئهم فهرموده يه هه لئه گريئ سه ربه خو بيت و هه والدان
 بيت لىيان له باره ي پووجه لى و بهدى بت پهرستيه كه يانه وه، وه كه نه گونجئ په يوه ست بيت به
 ووتهى ﴿يَكْفُرُونَ﴾ وه و پراهه و پوونكرده وه بيت بؤ ووتهى ﴿أَفِيَا لِبَطْلِ يُؤْمِنُونَ﴾ لهسهر
 ههر كام نه فهرموئى: ئهو نه فامانه تى پهرئه كه ن له خوا و پهرستنى خوا، ﴿مَا لَا يَمْلِكُ
 لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا﴾ شتى نه پهرستن كه خاوهنى پوزى دانى هيج شتىكى نيبه
 بؤيان نه له ناسمانه كان و نه له زهويدا، هيج شتىكى ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ناشتوانن پوزيان بدن يان
 ناتوانن خاوهن بن و توانايى خاوه نيشيان نيبه. ﴿فَلَا تَضُرُّوهُ بِاللَّهِ الْأَمْثَالُ﴾ كه واته باسى وينه كان
 مه كه ن بؤخوا و هيج شتىكى مه كه ن به وينه بؤخوا و هيج هاوبه شتىكى ره و امه دن بؤ خوا،
 ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به راستى خوا نه زانئ و بهدى و گه وره يى ئهو گوناوه گه وره يى
 نه يكه ن و توله تان لى نه سينئى لهسهر ئهو كرده وه بهد، ئيوه ئه وه نازانن به هوئى ئه وه وه
 پاكاتن نيبه له و گوناوه گه وره يه. يان خوا نه زانئ چؤ چيروك و وينه به نيينتته وه و ئيوه نازانن،
 يان وينه بؤ خوا ره و امه دن، چونكه خوا نه زانئ وينه يى نيبه و ئيوه ئه وه نازانن. به جورئكى
 تريش ته فسيركراوه ته وه به لام به لاواز دانراوه. ئينجا وينه و چيروك نه هيينتته وه تابه وه پوونى
 بكاته وه كه خوا وينه يى نيبه، به هيج جور ره و امه دن نيبه هيج كه سينك بكرئ به وينه يى خوا.

﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِتَارًا حَسَنًا فَهُوَ
 يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ
 اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا
 يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾
 وَلِلَّهِ عِيبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ

بۇ چىرۆكى يەكەم ئەفەرمى: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾ واتە خوا ويئەنو
 چىرۆكىكى باسكردووه بەبەندە يەكى خاوەن دارو مولك كە هېچ تواناي نىيە بەسەر هېچ
 شتىكدا. ﴿وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِتَارًا حَسَنًا﴾ بەكەسيك كەئيمە پۇزيمان پيدا بىت لەلايەن خۇمانەوه
 بەپۇزى يەكى پاك و خاوين. ﴿فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا﴾ ئىنجا ئەو پۇزى يە دراوه بەنھىنى و
 بەناشكرا لەو پۇزى خۇيە بەخت بكات و بەكارى بەئىنى بەئارەزووى خۇي. ﴿هَلْ يَسْتَوُونَ﴾
 ئايا ئەو كەسانە يەكسانن و وەك يەك وان. واتە ئەوانە يەكسان نىن و بەيەكسان سەرئىچ
 نادىن، دەى ئايا چۆن ئەو ئەفامانە يەكسانى ئەخەنە نىوان پەرورەدگارى هەموو جىهانى
 يان و نىوان يەكى تر يان شتىكى تر كەهەموو دروسكراوى خاوان و ژىريان بۇ ئىرادەى خوا؟
 بىگومان هەركەس بىن بەش نەبىن لەهەموو فام و ژىرىيەك هەركىز ئەو يەكسانى يە ناراستە
 بەلدىدا نايەت، ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ هەموو سوپاس و ستايش هەر بۇ خوايە، چونكە تەنها ئەو
 خاوەنى چاكەو هەموو نىغمە تىكە، كەواتە هەر ئەو خوايە شىاوى پەرستەن، يان هەموو
 سوپاس بۇ خوا لەسەر ناشكرا بوونى بەلگەى بەهينز ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وازىنە لەوہى
 باسكرا. ئەوانە هەموويان يان زۆرەيان نازانن كار بەو جۆرە يە بەهۇى ئەوہو چاكەو
 نىعمەتەكانى لەخواوه ناناسن. بەهۇى ئەوہو خوا ناپەرستن بەتاك و تەنها، يان نازانن ئەو

به لگه یه نه و نه ده به هیزه به هوی نه وه له سه رباری ناراستی خو یان نه میننه وه، بۆ وینه
 چیرۆکی دووم نه فرموی: ﴿ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا ﴾ خوا وینه و چیرۆکی باسکردوو و
 هیناویه تی یه وه به ﴿ زَجَلَيْنِ ﴾ دوو پیاو ﴿ اَحَدُهُمَا اَبُكُمْ ﴾ یه کینکیان لانی ماده زاده یه که
 ﴿ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ ﴾ که توانای نه و ده سه لاتی نییه به سه ر هیچ شتی کدا و ده سه ته پاچه ی
 ته واوه ﴿ هُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ ﴾ نه و پیاوه نه ر و باری گرانه به سه ر خاوه نه که یه وه
 ﴿ اِنَّمَا يُوَجِّهَةٌ لآيَاتٍ بَحِيْرٍ ﴾ به ره و هه رشوینن بینیری هیچ خیر و خوشیه ک ناهینیته وه و
 به ده سه تی ناهینتی ﴿ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيْمٍ ﴾ نایا نه و که سه
 یه کسانه له گه ل که سه نک که فرمان بدات به داد و به راستی له کاتی کدا که نه و له سه ر ڕینگه یه کی
 راست و ره و شتی چاک و نایینتی که به هیزینت. بینگومان هیچ که سه نک نه و دووانه یه کسان
 ناکات به هیچ جوړ، که واته نه فامه کان نایا چون نه و بت و په رستراوانه یه کسان نه که ن له گه ل
 خوا؟! به م دوو وینه و چیرۆکه باسه که ی دوایی پنهینا که له سه ره تا که یه وه جله و گیری کرد
 له بریاردانی دوو خوا. نینجا هه ره وه ها هیندی کی تر له به لگه و نیشانه کانی تاک و ته نهایی خوا
 نه خاته به رچاو و له یه که م چاره وه دلنیایی نه کات له سه ر مه سه له ی زیندوو بوونه وه
 که خویه تی خوا داخوازه بۆ بوون و به دی هاتنی. نه فرموی: ﴿ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ ﴾ هه
 بۆ خویه و تایبه تی یه به خاوه نه ینتی و پوشیده کانی ناسمانه کان و زهوی که یه کئی له وانه
 زیندوو بوونه وه یه که له هه موو چه رخی کدا و له گه ل هه موو پیغه مبه ریکدا مایه ی ده مه قالی و
 به ربه ره کانی بووه و له گه ل نه وه دا شتی کی سووک و ناسانه و بۆ خوا هیچی تی نا چی، وه ک
 نه فرموی: ﴿ رَمَّا نُرُّ السَّاعَةَ اِلَّا كَلَمَجِ الْبَصْرِ اَزْهُوَ اَقْرَبُ ﴾ کاری پوژی دوایی ته گیری هاتنی و
 کاتی پیویست بۆ نه وه هه ر به نه ندازه ی چاونوقان و چاو به یه کدا نانیکه و گه رانه وه ی
 له سه روی گلینه وه بۆ خواری، یان نزیک تر له وه و که متر له وه. واته به و په ری چه سپانی به دی
 دیت تاراده یه که نه گه ر په سیار بکری له نه ندازه ی له وه لامدا نه گوتری: له و راده دایه که باسکرا،

إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
 وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ الرَّبِيرُوا إِلَى الطَّيْرِ
 مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی خوا توانا و دسه‌لاتداره به‌سر هم‌و شتینکدا،
 که‌واته نابئ سهربرکرت‌ه‌و و سر سوپ‌مینی که‌به‌پنی باو و بؤچوونی نی‌مه دوریبت. نینجا
 وینهو نموونه‌یه‌کی توانین و دسه‌لاتی خوا نه‌خاته به‌رچاو که‌بیر لیکردنه‌وی شو شتانه
 نزیک و سوک و ناسان نه‌کات که‌به‌پنی بؤچوون و باوی نی‌مه دورو نه‌گونجاون. نه‌فهرموی:
 ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ خوا نی‌وهی له‌سکی دایکتان هی‌نایه دهره‌وه و نه‌هینتی‌ته
 دهره‌وه له‌کاتینکدا ﴿لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا﴾ هیچ شتینکتان نه‌زانیوه و نایزانن ﴿وَجَعَلَ
 لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ گن‌راویه‌تی بؤتان گوئی و چاوو دل. واته هوی بیستن و بینن و
 هوش‌ویرو ژیری. دهی نایا له‌چی و له‌کوئی و چؤن فراهم هاتن که نه‌مانه ژیان به‌ستراوه
 پنیانه‌وه و سرچاوه‌ی هم‌وو چاکه و به‌ره‌یه‌کن، که‌واته نه‌بوو چاو له‌بر بوونایه وه
 نه‌فهرموی: ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بؤنه‌وه‌ی سوپاسی بکن و چاوله‌بری شو خوی به‌خشنده و
 میهره‌بان‌بن، که‌چی زؤر سپله‌بوون. نینجا سرنج پائه‌کیشنی بؤ به‌ره‌مینکی تری دسه‌لاتی
 خوا که‌شنیوه‌یه‌کی شیرین و دل‌رفینی هیه، به‌لام له‌بر زوری و دهق گرتن پنیه‌وه له‌یاد
 نه‌چئی. نه‌فهرموی: ﴿الرَّبِيرُوا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ﴾ نایا سه‌رنجیان نه‌داوه و
 ناوپیان نه‌داوه‌ته‌وه بؤ لای بالنده و په‌لور به‌ژئر بار کراوی بؤ فرینی له‌حه‌وادا.
 ﴿مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ﴾ پاکیری نه‌کردوون و پگریان ناکات له‌که‌وتنه خواره‌وه هیچ که‌سیک بینجگه
 له‌خوا ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی له‌و ژیربار کردن و پاکیرکردنه‌دا چهند به‌لگه‌و
 نیشانه‌ی ناشکرا هیه بؤ نه‌وانه‌ی که‌بروادارن و بپوا نه‌هینن، هرکه‌س بپواداریبت نه‌زانی
 دهستی قودرته‌ی خوا شو کاره نه‌بات به‌رپوه، که‌واته هر نه‌وانه سوود وهر نه‌گرن له‌و
 به‌لگه‌یانه، له‌به‌رته‌وه تایبه‌تی کرد پنیانه‌وه.

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ

وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِئَةً إِلَىٰ حِينٍ ﴿٨٠﴾

ئینجا ههنگاوێکی تر ئەنێ لەبیرخستنهوه و وریاکردنهوه لهو چاکه و بههره یانه که خوا فەرهمی هیناون بو بەندهکانی لهژانیاندا. ئەفهرموی: ﴿اللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾ خوا گێراویهتیوه بۆتان ئارامی و حهوانهوه له مالهکان و جێ نیشته جێ کانیاندا، بێگومان حهسانهوه و حهوانهوه له مال و جێ نیشته جێدا زۆر گرنگه و ههموو کهس پێزو نرخێ نازانی به تهواوی مهگه نهو که سانهی که ناواره و دهکران له جێ و شوینی خۆیان. جا لێره دا پێویسته بیر لهوه بکهینهوه که ئیسلام نهیهوی مال و جێ نیشته جێ جێکی ئارامی و ناشتی ههست و دهروون بێت. نهیهوی ئارام گایهک بێت که دل و دهروون تیندا بهویتیوه، ئیتر بههوی چاره سههرکردنی پێویستیاتی ژیان یان بههوی خوشی و بێ باکی دانیشتیوانی نهو ماله له ناو یه کدا، نهک شوینی ناژاوه و بهر بهر ههکانی بێت. جا له بهر نهوه ئیسلام بهگرنگی پێزی داناوه بو خانه و مال و نابێ پێزه کهی بشکینری. کهواته نابێ بهبێ پرس و پهزنامهندی خاوهن ماله که خه لکی تی بچن ته نانهت با نهو که سهی که پرس نهکات کار به دهست و لێ پرسراوی موسلمانانیش بێت. نابێ هیچ کهس سههره تاتکی بکات بو ناوی له کون که له بهر هوه سهرنجی ناو مال بدات له بهر هه هویهک، نابێ هیچ کهس جاسوسی له سههر بکات به نهینیی و بێ ناگایی خاوهن مال تا بههوی نهوهوه داچله کێ و بێ ئارامی پوی تی بکات. ئینجا بهو بۆنه ی خانه و مالهوه باسی ههندی له دهست کهوت و پێویستیات نهکات که په یوهندی یان به مال و خانهوه هیه بههوی مالات و چوار پێوه دهست کهوت نه بن که خوشیان په یوهندیان به خانه و مالهوه هیه. ئەفهرموی: ﴿جَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ﴾ خوا گێراویهتی پێکی هیناوه بۆتان له پێستی مهرو بزنی و حوشترو و و لآخ مال و جێ نیشته جێیهکی تر که دهستان ده کهوی به سوک و ناسانی له پێزی کۆچ و بارکردنتان و له پێزی مانهوه و نیشته جێ بووتان. ئەوهش وهک نهو خویوهت و خیمانهی که پێک نه هینری له چهرمیان وهک دهواریش که له موو خوری پێکدیت. وهک نهو شتانهی تویش که ئەفهرموی: ﴿وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِئَةً إِلَىٰ حِينٍ﴾ گێراویهتی بۆتان له خوری و کورگ و مووه کانیان شت و مهکی ناو مال که سوود و قازانجی لی وهر نهگرن له کپرن و فرۆشتن و زست و گوژه راناندا. یان مه بهست به ﴿وَمِئَةً﴾ هوی جوانی و ئارایشه، نهوانه ی گێراوه بۆتان تا کات و ماوه یهک که کات و ماوه ی تهواو بوونی پێویسته کانتانه، یان ماوه ی نه مانی نهو شتانه یه. یان ماوه ی نه مان و مردنیانه.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ
 سُرَابِيلَ تَقِيكُمْ الْحَرَّ وَسُرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ ﴿٨١﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْعُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾

ئینجا چەند چاکەر بە مەرەپەکی تر ئەخاتە بەرچاوو ئەفەرموی: ﴿ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ
 ظِلَالًا ﴾ خوا گێراویەتی لەوێ دروستی کردوووە چەند شتیەک کە ئەیکەن بە سێبەر کە پەناتان
 ئەدات لە گەرما ئیتر مەبەست هەورینت یان دارو درەخت، بە مەر کام سێبەر لە گەلی وولاتدا
 بە نرخە بە تاییبەتی لە کاتی گەرما دا لەوولاتی گەرما سێردا وەک وولاتی حیجاز کە جێ و
 شوینی یەکەم گەلە کە یەکەمجار ئەم نایەتە چوووە بە گۆی یەدا ﴿ وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ
 أَكْنَانًا ﴾ گێراویەتی لە شاخ و چیاکان چەند غارو ئەشکەوت کە خۆتانی تێدا ئەشارنەووە
 لە کاتی گەرما و سەرما و باران و هەر پێویستیەکی تێدا، کە زۆرکەس پێویستی بەو جێگە
 داشاردەنە بە تاییبەت فەقیر و بێ ئەواکان لە کاتی سەفەردا ﴿ وَجَعَلَ لَكُمْ سُرَابِيلَ تَقِيكُمْ الْحَرَّ ﴾
 گێراویەتی بۆتان چەند پۆشاکێک کە ئەتان پارێزنی لە گەرما ﴿ وَسُرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ ﴾ چەند
 پۆشاکێک کە ئەتان پارێزنی لە سزای نازاریک کە دوو چارتان ئەبێت لە جەنگدا وەک زری و تاس
 کلۆو ئەو شتانە یەکەم بەرگری ئەکەن لە زام و نازار لە لایەن خەلکی یەو، بێگومان ئەمانە
 کە باسکران چارەسەرن بۆ خەلکی ئیتر بێ ئەوا و فەقیرین یان بێ پێویست و دەوڵەمەند و
 نیشته جێ بێ یان سەفەری، کە واتە خۆی بە خەشندە و میهرەبان هیچی نەمیشتوووە تەو بۆ
 بەندەکانی و لە مەموو باریکەووە چاکە و نێعمەتی رشتوووە بە سەریاندا، وەک ئەفەرموی:
 ﴿ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ ﴾ بەو جۆر و شیوێ بە خوا چاکە و نێعمەتی خۆی تەواو ئەکات
 بە سەرتانەووە ﴿ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ بە لێکو موسلمان بێن و ملکه چ بێ بۆ فەرمانەکانی خوا ئینجا
 پووی فەرموووە ئەکاتە پێغەمبەری نازیز (ﷺ) و کارو پیشە ی خۆی بۆ دیاری ئەکات لە
 نێوان ئەویدا هەر شە ناراستە ی بێ ئەکات و ئەفەرموی: ﴿ فَإِنْ تَوَلَّوْا ﴾ ئینجا ئەگەر ئەوان
 پوویان وەرگێراو موسلمان نەبوون ﴿ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْعُ الْمُبِينُ ﴾ ئەوا هەر پراگە یاندنی پوون لە سەر
 تۆیە. واتە هیچ زیانبار نابێت و هەر ئەوانە بەش بەراو زیانبار ئەبن و ئۆبالی خۆیان لە سەر
 خۆیانە. ئینجا نامازە ئەکات بۆ تاوان و بەدی ئەوانە کە پوو وەرگێرانە کە یان لە پووی
 نەزانیەووە نێیە بە لێکو لە پاش زانی و ناسین پوو وەر ئەگێرن،

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرَكَاءَهُمْ

نه فرموی: ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ نهوانه نیعمه ته که ی خوا نه زاننو نه یناسن، واته نیسلام یان پیغه مبر (ﷺ) یان شو چاکو بهر هیانه که باسکران و نهوانه بهدم دانی پیدانانین و که چی ﴿ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا﴾ له پاش نهوه به کرده وه نینکاری نه که ن و دانی پیدانانین و به پیی فرمان و بهر نامه ی خوا ناجولیننوه ﴿وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ﴾ زوربه ی نهوانه هر بی برون له دلوه. به چند جور یکی تریش ته تفسیر کراوه ته وه.

نینجا چاره نوس و دواورژی نهوانه نه خاته بهر چاو که دو چاری نه بن له پورژی دوا پیدا، نه فرموی: ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ نه ی پیغه مبر باسی پورژیک بکه که نیعمه له هه مو که ل و میله تیک شایه تیک زیندو نه که ی نه وه و پهوانه ی نه که ین که شایه تی بدات بو چاک و بپرو داره کانین، و شایه تی بدات به درژی تاوانبار و بی باوهره کانین شو شایه ته ش بریتیه له پیغه مبر شو که ل و میله ته، ﴿ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نینجا له پاش شو شایه تی دانی نهوانه نین نادری بو نهوانه ی که له دنیا دا باوهریان نه هیناوه بهر و عوزرو به هانه بی نه وه و هیچ قسم به لگه یه کیان به ده ستوه نابی ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ واته داوایان لینا کری که خوا له خو یان بازی بکن چونکه پورژی دوا یی کاتی تو به و که پانه وه نیبه و کاتی نه وه نه م دنیا به که به سر نه چی. پهنا نه گرین به خوا له سه ختی و سامناکی شو پورژه سه خته که تاوانباران بهر سوایی و شهر مزاری یوه نه وه ستو و پیغه مبران شایه تیان لی نه دن و نه ما ری نادرین که وه لامیک بدمنه وه و عوزرو به هانه یه که به ی نه وه بو پابوردوویان، یان به که پانه وه و کرده ی چاک پابوردوویان بسرنه وه!! ﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ﴾ کاتی نهوانه ی که ستمیان کرد له خو یان به بپرو نه هینان و تاوان کردن. کاتی نهوانه ی سزای دوزخ نه بینن و نه ی چرن ﴿فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ﴾ نیتر نهوانه سزاکه یان لی سووک ناکری ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ نهوانه دواناخرین و مؤلت نادرین ﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرَكَاءَهُمْ﴾ نهوانه ی که هاو به شیان په وادا له دنیا دا. کاتی نهوانه هاو به شهکانی خو یان له پورژی دوا پیدا،

قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ

لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَالْقَوْلَ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾ الَّذِينَ

كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾

ئەوانەى كەبە ئەفامى گێڕانیان بە ھاوبەشى كاتى ئەوانە ئەبیین ئەلین ﴿ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ ﴾ ئەى پەروردگارمان ھا ئەوانە ھاوبەشەكانمان كە ئێمە ھاوارمان لى ئەكردن و ئەمان پەرستن بێجگە لەتۆ لەتۆ تێپەرمان ئەكرد. ئینجا مەبەستیان ئەوەیە كە سزاكەیان دابەش بكرى بەسەر ئەوانیشدا یان مەبەستیان ئەوە بى كە تاوانەكەیان بخەن بەمەل ئەواندا ئەوان خەتاباریكەن. یان مەبەستیان ئەوە بى كە دان بنین بەتاوان و خراپەى خۆیاندا كە مەركام لەو بارانە گوتراوە لەلایەن زانایانەوه. بەهەر جوړو لەسەر ھەر بار ﴿ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴾ ئینجا ئەو پت و پەرستراوانە ئەكەونە سام و بيم بەھۆى ئەوەوه و تەیان ئاراستەئەكەن بەم جوړە ئەلین: بێگومان ئیوھ درۆ ئەكەن لەوھدا كە ئێمەتان بەھاوبەش ناو دەبرد یان درۆئەكەن لەمەدا ئێمە خەتابار ئەكەن. یان درۆئەكەن لەوھدا كە ئێمەتان پەرستبیت، بەلكو شەیتانتان پەرستووھ و گوئى رایەلى ئەو بوون، ﴿ وَالْقَوْلَ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ ﴾ ئەو بت پەرستان لەو پوژەدا ملەكەچى و گوئى رایەلى ئاراستە ئەكەن بۆ لای خوا و سەرپنچى و خۆبە زل زانى یەكەى دنیاىان نامینى ﴿ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴾ و ن ئەبى لیبیان و زاىە ئەبیت ئەھوى كەلە دنیادا درۆ دەست ھەلبەستیان ئەكرد و پشنتیان پى ئەبەست كە گوايا ئەو بقاتە ھاوبەشن بۆ خوا و نزىكیان ئەخەنەوه لەخواوە و تكایان بۆ ئەكەن لای خوا. ئینجا ھەلوئىستەكە دواى ئەھینى بەبیراردانى دووبارەكردنەھوى سزا بۆ ئەوانەى كە خۆیان بى بېروان و ھانى خەلكیش ئەدەن لەسەر بى بېرواى، ئەفەرموى: ﴿ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ﴾ ئەوانەى كەلە دنیادا بېروایان نەھیناوە و بەرگرى خەلكیشیان كەردووھ لە ڕنگەى خواونەیان ھىشتووھ بېروا بینن ﴿ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ ﴾ لەپوژى دوایدا ئێمە ئەوانە زیاد ئەكەین بەسزا لەسەر سزایەك كە خۆیان شایستەن بۆى، زیادیان ئەكەین بەمەى ھیزو تینى سزاكەیان دووقات بىت، یان بەجوړە سزایەكى تر بێجگە لەسزای ناگر، وەك لە ھەدیسدا ھاتووھ كە مارو دووشكى دۆزەخیان بەسەردا زال ئەكەرى بۆ كەستن و پىوھدانیان ئەھوش ﴿ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴾ بەھۆى ئەوەوه ئەبى كە ئەوانە خراپەكاریان ئەكرد بەرپىگرتنى خەلكى لەرپىى خوا و بەردەوامیان لەسەر ئەوه.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ

ئینجا به شیوهی تایبتهی هه‌لویستی پیغه‌مبەر (ﷺ) له‌گه‌ل گه‌ل و ئوممه‌ته‌که‌ی نیشان ئه‌دات و ئه‌فه‌رموئ: ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ باسی ئه‌وکاته بکه که‌ئیمه له‌هه‌موو گه‌ل و ئومه‌تیک له‌خوێان ئه‌نیرین که‌شایه‌تی یان لیبدات له‌و هه‌لویسته‌ی که‌بوویان به‌رامبەر ئه‌و شایه‌ته، واته ئه‌و پیغه‌مبهری که‌ ره‌وانه کرا بو‌یان له‌دنیا‌دا ﴿وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ﴾ توش ئه‌ی پیغه‌مبەر ئه‌هینین به‌شایه‌ت له‌سه‌ر ئه‌وانه، واته قورده‌یش و عه‌ره‌به‌کان که‌له‌و کاته‌دا بانگ‌کران بو‌ بروه‌مینان، یان هه‌موو ئوممه‌ت به‌تیک‌پرابی، پیغه‌مبهری ئازیز (ﷺ) هه‌رچو‌نی له‌ژیاندا ئاگادار بو‌وه له‌هه‌لویست و کرده‌وه‌یان، هه‌روه‌ها له‌پاش نه‌مانیش له‌دنیا‌دا ئاگادار کراوه له‌سه‌ر هه‌لویست و کرده‌وه‌ی ئوممه‌ته‌که‌ی له‌پاش خو‌ی، وه‌ک له‌چه‌ند حه‌دیسیکدا هاتوه، یه‌کیک له‌وانه ئه‌مه‌یه که ئه‌فه‌رموئ: مردنم چاکه بو‌تان، کرده‌وه‌کانتانم نیشان ئه‌درئ، هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی چاکتان بیه‌نم سوپاسی خوای له‌سه‌ر ئه‌که‌م، هه‌ر خراپه‌یه‌که‌م بیه‌نی داوای لی‌بوردن ئه‌که‌م بو‌تان، یان مه‌به‌ست هه‌موو پیغه‌مبهره‌کانی پیشووه که پیغه‌مبهرمان (ﷺ) شایه‌تی ئه‌دات له‌سه‌ر راستی ئه‌وان له‌و شایه‌تییه‌ی که داویانه له‌سه‌ر ئوممه‌ته‌کانیان. ئینجا سه‌رنج رانه‌کیشتی بو‌ ئه‌وه‌ی ئه‌و نامه که هینراوه‌ته خواره‌وه بو‌ سه‌ر پیغه‌مبهر (ﷺ) پوونکهره‌وه‌ی هه‌ر شتیکه که پئویسته پوونکردنه‌وه‌ی، که‌واته هیچکس بپوویانوی بو‌ نامینتته‌وه، ئه‌و نامه‌یه پینمونی یه‌و میهره‌بانیه هه‌موو موژده‌یه بو‌ موسلمانان، ئه‌فه‌رموئ: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ﴾ هینا‌مانه‌ته خواره‌وه بو‌سه‌ر تو ئه‌ی پیغه‌مبهر نامه، واته نامه‌یه‌ک که ئه‌وه‌نه تیرو ته‌واوه وه‌ک هه‌ر ئه‌و شایسته بی‌ت بو‌ ناو‌بردن به‌ نامه، له‌کاتیکدا ئه‌و نامه‌یه باس و پوونکهره‌وه‌یه بو‌ هه‌مووشتن له‌ کاروباری ئایینی که پئویست بی‌ت به‌ باس‌کردن و ده‌ق نان به‌سه‌ریدا، یان باس و پوونکهره‌وه‌یه له‌ کاروباری ئاییندا بو‌ هه‌مووشتن ئیتر به‌ ده‌ق به‌سه‌ردا نان یان

ناماژو دهستنيشان كردن بؤي له پړي پيغه مبهروه (ﷺ) كه نهو كراوه به باسو
 پوونكهروهى قورنان، ههروهه دهستنيشان كردن له پړگاي - قياس - بهراورد كردنهوهو
 بريارى زاناين - اجماع - يان مهبست نهويه نهو نامهيه باسو پوونكردنهويه له خويدا بؤ
 هه موو شتى، نيتر با هه موو كس تينهگاتو هه موو شتى ئى وهرناگرن، نهوش به وينه
 نهوهى نهگوتري: خوړ له خويدا پووناكيدهره نيتر هه چهند پووناكى وهرگرو سهرنجدهر
 نهبن، زور له زاناين چندهها شتيان له قورنان دهرهيناوه كه لاي خه لكانى تر شاراوو
 پوشيده بوون، وهك دهست نيشان ههيه بؤ نهوه له حهديسيكدا كه (نيمامى عهلى) نهيهيني
 له بارهى گهروهى قورنانهوه كه نه فرموي: ﴿لَا تَنْقِضِي عَجَائِبَهُ﴾ شته نايابهكانى قورنان
 دوايى نايهين، واته له بهره بهروه دهرهكهون و دهرانرين. به هر جوړ نهوه جيى گومان و
 دوودلى نيه، ﴿وَهْدَىٰ رَحْمَةً﴾ پينموونى و ميهره بانیه بؤ هه مووان، نيتر هه چهند هيندى،
 به لكو زوربهى به هوى كردهوى خويان بي بهش بن له به رهه مى نهو ميهره بانیه
 ﴿وَبَشِّرِ الصَّالِحِينَ﴾ موژديه به تايبهتى بؤ موسلمانان، هه لئه گري پينموونى و ميهره بانى
 يه كهش وهك موژدهكه تايبهتى بكرين به موسلمانانهوه، بهم جوړه مهبست پينموونى و
 ميهره بانى تهواو بيت. له نايهتى پيشوودا فرموي: ﴿وَرَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ وهك ته فسيرمان
 كردهوه، نينجا لهم نايهتاني داهاتوودا هيندى لهو شته گرنگانه نهيهيني كه لهم نامهيهدا
 هاتووه كه پينموونى و ميهره بانى يه بؤ هه مووان و موژديه بؤ موسلمانان، له يه كهه جاروه
 نايهتيك نهيهينين كه له هه موو نايهتيك زياتر خيرو شه پرى كو كردهوه تهوه، له به رهه وه
 خهليفهى راشيد (عمري كوپى عبدالعزير) - خواى ئى رازى بيت - كردى به باو كه له
 خوتبهكانى جمعهدا بخوينري له جينگاي نه فرموي: و قسه به دانهى كه بهنى نوميهيه
 نه يانكرد دهر بارهى (نيمامى عهلى) - خواى ئى رازى بيت - له خوتبهكانيانداو نه فرينى كرد لهو
 كه سانهى كه خه شميان ههيه لهو نيمامه بهرزه و قسهى پي نه ليين. خوا له عومهر رازى بيت
 بهراستى نهو كردهوى له گهوره ترين كردهوه كانيهتى، بهراستى نهو نايهته كورته وهك
 چهند كه سينك گوتوويانه بهسه بؤ نهوهى بكرى به رابهرو به لگه له سهر نهوهى كه نهو قورنانه
 باسو پوون كهروهيه بؤ هه موو شتى، كه واته با بين بؤ ژير سايهى و دلى بؤيكه ينهوه

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾ بهراستی هه‌میشه خوا فرمان ئەدات به عدل، ئەم وشه پیرۆزه به چەند جوړنك ته‌فسیر كراوه‌ته‌وه، به‌كێك له‌وانه كه به‌هێزتره له دلداو كو‌كهره‌وه‌ی هه‌موو خێرو چاكه‌یه‌كه ئەمه‌یه: به‌كسانی و میانه‌یی و مامناوه‌ندی له هه‌موو كاروبارنكدا به‌بێ هیچ زیاده‌ره‌وی و كه‌م و كورتی، به‌وینیه‌ی ناوه‌راستی ترازوویه‌کی راست كه به‌هر بارنكدا بگۆڕی لارو خنج دهرنه‌چن. هه‌ركه‌سێكی زانا بیری‌كاته‌وه بۆی دهره‌كه‌وی ئیسلام له هه‌موو كارو بربارنكیدا ئەو میانه‌یی و مام ناوه‌ندی به‌ی گرتووه، بۆ وینه له‌باره‌ی بیرو باوه‌ره‌وه فرمان ئەدات به‌ پرستنی خوا به‌تاك و ته‌نها كه میانه‌یه له‌نیوان بېروا نه‌بوون به‌ داھینه‌رو هاوبه‌ش ره‌وادان، فرمان ئەدات به‌ خواپرستی كه میانه‌یه له‌نیوان به‌تالی و ره‌هبانی به‌تدا، فرمان ئەدات به‌ سه‌خاوه‌ت و دل‌گوشادی كه میانه‌یه له‌نیوان چرووكی و هست بلاوی‌دا. شه‌جاعت و چالاکی په‌سه‌ند ئەكات كه میانه‌یه له‌نیوان دو‌پنده‌یی و ترسنو‌وكی و بێ و ره‌بیدا، فرمان ئەدات به‌ داوین پاکی كه میانه‌یه له‌نیوان به‌ره‌لایی و بێ‌ناموسی و وشکی و وازه‌ینان له‌كاری ژن و می‌ردی. هه‌روه‌ها هه‌موو كاره‌كانی له هه‌موو بارو پوویه‌كه‌وه، جا له‌به‌رئه‌وه ئیسلام ده‌ست نادات بۆ‌بژاره‌و ده‌ستكاری. ئەم ئیسلامه هات بۆ‌ئه‌وه‌ی ئومه‌تێك پێك به‌ینی، گه‌ل و كو‌مه‌لێك پێك بخت. ئینجا له‌پاش ئەوه‌ عالم و جیهانیك دابه‌ینی به‌یاساو به‌رنامه‌و پێگه‌یاندنێكی تاقانه‌ی بێ وینه، هات بۆ ئەوه‌ی بېن به‌بانگه‌وازیكی جیهانی گشتی كه هیچ جوړه په‌گه‌زایه‌تی تیا‌نه‌بێ. په‌گه‌زایه‌تی تیره و به‌ره‌و خاك و نیشتمان، هۆی په‌یوه‌ندی و په‌یوه‌ستی به‌كه‌ی هه‌ر عه‌قیده و بیرو باوه‌ره‌كه‌ی بێت. هه‌ر ئەو بیروباوه‌ره‌ی نیشتمان و تیره و نیشانه‌و دروشمی بێت. جا له‌به‌رئه‌وه بیروباوه‌رو یاسایه‌کی هینا كه مایه‌ی به‌كیتی و به‌كگرتن و ئارامی و سه‌ربه‌ستی بێت بۆ‌هه‌موو ئاده‌می به هه‌موو ئەندام و به‌ش و تیره و به‌ره‌كانی به‌وه. دادو دادپه‌روه‌ری و میانه‌یی هینا له‌هه‌موو كاروباریدا كه له‌گه‌ل هه‌واو ئاره‌زوودا نه‌گه‌پێ، پ‌ق و خو‌ش ویستن كاری ئی نه‌كات، خزمایه‌تی و دڤست‌ی و دوژمنایه‌تی نه‌یگۆڕی و هینزو ده‌سه‌لات و ده‌وله‌مندی و بێ‌هینزی و هه‌ژاری نا‌هه‌قی پێ‌نه‌كات، به‌لكو به‌ به‌ك سه‌نگ و ترازو و مەن كیشن و پینان بكات بۆ هه‌مووان.

وَالْإِحْسَانَ وَإِتَائِي ذِي الْقُرْبَىٰ وَسَخِي عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ بِعِظْمِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢١١﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ

﴿وَالْإِحْسَانَ﴾ نهم ووته پیروزهش بهچند جوریک تهفسیرکراوه تهوه کهرینک وگونجاوه،
یهکن لهوانه نههمیهو لهحه دیسی سهحیددا هاتوره کهبریتیه له پرستنی خوا بهووریایی و
ملکهچی بهجوریک وهک خوا بهچاو بیینری. وه تهفسیریش کراوه تهوه بههر ووتارو
کرداریکی چاک و پاک لههر کارو کردهوه و هاوکاریهکدا، بهم جوره ههموو بارو پووی ژیان
نهگریتهوه و ههموو پهیوهندی یهکانی بهند داگیر دهکات. پهیوهندی بهنده لهگه ل خوا
خویدا، پهیوهندی لهگه ل مائی خیزاندا، پهیوهندی لهگه ل کومه لدا، پهیوهندی لهگه ل
بوونهوهرو ههرچی لهم بوونهوهردایه ﴿وَأِتَائِي ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ خوا فرمان نهادات به بهخشین و
پیدانی ههموو مافی خزم و خویش. بیگومان نههم بهشینکه له ﴿وَالْإِحْسَانَ﴾ لهسر تهفسیری
دووهم بهلام بهتایبهتیش باسی نهکات لهبر زور گرنگی و نرخ پیدانی. ههرچند سوژو
بهزهیی خزمایهتی شتیکی سروشتی یه زور بهجیبه رهچاوکردنی، بهلام لیردها مهبهست
بهکارهینانی رهگهزایهتی و خانهواده و خیزان نییه، بهلکو نههم بهشینکه لهو دهسته بهرهیهی
کومه لایهتی گشتییه (التکافل الاجتماعی) که نیسلام زور بهگرنگی رهچاوی کردووه و
بهگرنگی بهکاری هیناوه و بهره بهره پینکی نههینن لهم چوارچینوه بچوکهوه دهست
پین نهکات و بهرزه بیتهوه تا نهکات چوارچینوه گشتی یهکهی. نهوش بهپنی نهو رینکخستن و
هونینهوهی که دایناوه و دیارییکردووه بو پینکهنانی نهو دهسته بهرهیی یه گشتییه.
﴿وَسَخِي عَنِ الْفَحْشَاءِ﴾ خوا بهرگری و جلهوگیری نهکات له گوناوه زور بهدو ناشیرینهکان وهک
زینا و داوین پیسی که دهست درینژی یه بو سر ناموس و پیاوهتی ﴿وَالْمُنْكَرِ﴾ لههر
کارو کردهوه یهک کهبه سروشت بیزاروه له بهرنهوه شهریهتیش به بیزاروی دانهنن، زورچار
سروشت لهباره راسته قینهکهی نهترانن و لانهادات، بهلام شهریهتی خوا هر نهمینیتهوه
لهسر دامه زراوی خوئی و نامارزه نهکات بو سروشت پینش گوپان و لادانی ﴿وَالْبَغْيِ﴾

جله و گيري نهکات لهسته م و دهست دريژي و ژيرپيکړدني هق و داد، هر گهل و کومهلنک
 که نه و کارو گونا هه به دانه يان تيدا بلاويته وه هرچند به ديمه ن بهرزو به دهسه لات بيت،
 بينگومان بهر بهر بهر و پر خان و نه مان نه پروات. سروشتي شاده مي هلنه سي و رانه پهرې
 به دري نه و کارو گونا هانه، نيت زوري پي بچي يان کم، هرچند سرکيشان و تاوانباران
 هه ول و تيکووشان بکه ن بو لادان و بهرگري کردني سروشتي پاک و خاوي ني شاده مي، نه و
 هه مو شوپرش و راپه رينانه ي که کرلون و نه کرين به دري نه و گونا هه تاوانه به دانه به لگه ن
 له سر نه وه ي نه و گونا هه تاوانانه شتيکي بينگانه و غه رين و بي زاون لاي سروشت، هوي نه و
 هه مو بي زاري ده رين و درايه تيه ي که به فراواني نه بينري نه مړو له گو قارو نامه و پور نامه
 نوسه کاني نه مريکا و نه اروپا ده رباري نه و کرده وه و کرداره به دانه ي که باسکران درايه تي و
 نه گونجاوي نه و گونا هانه له گهل سروشتي پاكي شاده مي. تنها نه و فرمان و جله و گيري ي
 که له م نايه ته دا رينک و راست و گونجاوه له گهل سروشتدا، له بهر نه وه له کوتايي نه و نايه ته دا
 نه فهر نه وي: ﴿يَعْظَمُ لَمَّا كُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ خوا ناموزگاريتان نهکات و بيدارتان نهکات وه
 بو نه وه ي په ند و هرگرن و بيدار بينه وه. يه کيکي تر له و بيو باوه رانه ي که نه م نامه يه هيناي و
 مايه ي يه کيتي و په يوه ستي خه لکي يه، برتيه له پاراستن و هلنسان به به لين و په يمان
 له بهر نه وه نه فهر نه وي: ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾ هلنسن به به لين و په يمان ي خوا کاتي
 که به لين و په يمان نه دن، ديمه ن و پواله تي فهر مو ده که گشتي نيشان نه دات. هه مو به لين و
 په يماننک نه گريته وه که شرعي بيت و خوا پني رازي بيت، له سر نه وانه وه يه نه و به لين و
 په يمانه ي که باوه رداره کان دايان به پينغه مبري نازين (ﷺ)، بينگومان هلنسان به به لين و
 په يمان و پاراستن مايه ي ممانه و دلنيا ييه له نيوان موسلماناندا و بهي نه وه گهل و کومهل
 هيچ و پوچه و شاده مي تي نيه. نينجا هاني موسلمانان نه دات له سر پاراستني نه و به لين و
 په يمانه و رسوا و خه جاله تي نه هيني به سر ريدا له سر شکاندن و هلنه سان به و په يمانه
 شرعيه ي که نه دري.

وَلَا تَقْضُوا الْآيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
مَا تَقْعَلُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي تَقَّضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا

نه فرموی: ﴿وَلَا تَقْضُوا الْآيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا﴾ به لاین و په یمانه کانتان همل مهوه شیننه وه و مه یان شکینن له پاش به میز کردن و به تین کردنیان به سویند خواردن له سهریان له کاتیکدا خواتان گنراوه و نه یکن به شایهت و چاودیر له سر خوتان که نهو به لاین و په یمانه به جی نه مینن و نه یبه نه سر. مه به ست له م دوو و ته یه سرز نهشت کردن و ته ریق کردنه وه به مه ی په یمان هلهوه شاننده وه له پاش به تین کردن و خوا گرتن به شایهت له سر به جیهینان و هلهوه سان پییان کاریکی زور ناراست و به دو هر شه نه کات له سهری به مه ی که نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَقْعَلُونَ﴾ به راستی هرچی نه کن خوا نه زانی و ناگایه پیی. نینجا ته نها به وه وه ناوه ستی، به لکو نهو شکاندن و هلهوه شاننده وه بیزارو ناشیرین نه کات به چیروکیکی دل ته زین و نابروو به نه فرموی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي تَقَّضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا﴾ له هلهوه شاننده وه ی به لاین و په یمانه کانتا مه بن به وینه ی نافرته تیکی نه قام له ریسراوه که ی خاونه کرده وه و هلی نه وه شاننده وه له پاش بادان و رستن و شتهک دانی، هلی نه وه شاننده وه و نه یگیرا به چند کومه لیک ی خاوکراره و هلهوه شاهه، واته تیکدان و هلهوه شاننده وه ی به لاین و په یمانه کانتان به وینه ی کاری نهو نافرته نه قامیه. به راستی وینه و چیروکیکی زور ریسراوه و دل ته زینه و جله وگیری هموو ژیریک نه کات له بین په یمانی و بی باری که له که و عیبیک ی زور گوره یه و دژی مودی و مروغایه تیه. نیتر نایا مه به ست به و نافرته نافرته تیکی نادیار ی یه، یان مه به ست نافرته تیکی دیاری ناسراوه لای نه و که سانه ی که یه که مجار نه م نایه ته یان ناراسته کرا. وهک (که له بی و موقاتیل) نه فرموی: نه وه نافرته تیک بوو له قوره ییش ناوی (رطه ی کچی سعد) بوو نه قام و شیت بوو، کار و پیشه ی نه وه بوو خوی و کاره که ره کانی به یانی تا نیوه رو ته شی یان نه رست، نینجا فرمانی نه دا به خاوکرده وه و هلهوه شاننده وه ی ریسراوه که یان! هیندی له وانیه په یمانیان دابوو به پیغه مبر (ﷺ) و پاشگه زبوونه وه بیانویان نه مه بوو که پیغه مبر و نه وانیه له گهلی بوون دهسته یه کی که من و قوره ییش زور به مینن.

لَتَجِدُوا أُمَّتَكُمْ دَخَلًا بِسَبَابِكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةً هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْتَلِيكُمُ اللَّهُ بِذَلِكَ وَيُبَيِّنَ لَكُمْ نَوَىٰ تَقِيَّتِهِ مَا كَثُرَ فِيهِ تَخَلُّفُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً

نینجا خوا بهرپرچی دانهوهو ته مینی کردن که نهوه نابنی بههوی شکاندنی پهیمان و پاشگهزیوونهوهو فهرمووی: ﴿لَتَجِدُوا أُمَّتَكُمْ دَخَلًا بِسَبَابِكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةً هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ﴾ واته بهلین و پهیمان کانتان هه لئه وه شیننه وه و پاشگهز نه بنه وه له کاتیکدا پهیمان کانتان نه گپرن بههوی ناپاکی له ناواتاندا و به فرو فیل خوتانی لیدر نه هیئن، له بهر نه وهی دهسته و کومه لیک ژماره ی زورتره و به هیزتره له دهسته و تاقمیکی تر، واته نه وه نه کن بههوی نه و پاشگهزیوونهوهو به دوا ی نه ودا بگه پرن که نه و به پینی باوی نیستا له نه فامی تازه دا پینی نه گوتری: پیکه پینانی بهرزه وه ندی گشتی و ده ولت (المصلحة العامة و مصلحة الدولة)، نیسلام هرگیز به وه رازی نییه و به فیل و ناپاکی دانهن، چونکه نیسلام هه موو کاروباری له سر راست و پاکی دانه زرنینی و له هه موو شتی کدا چاکه و له خوا ترسان ره چاو نه کات. قورنان لیره دا جله و گیری نه کات له و ناپاکی و فرو فیله و خه لکی بیدار نه کات وه به وهی بوونی نه و گه ل و کومه له زوره تاقیکردنه وهی تیا به و با پهیمان دهره کان خویان بگرن و نه و پهیمان هی که به ستویانه له گه ل نه و کومه له که مه دا نه یشکیننی و پاریزگاری بکن، وه که نه فهرمووی: ﴿لَتَجِدُوا أُمَّتَكُمْ دَخَلًا بِسَبَابِكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةً هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ﴾ خوا هر تاقیتان نه کات وه به بوونی نه و کومه له ی ژماره یان زورتره. یان تاقیتان نه کات وه به فرماندان به پاریزگاری پهیمان و جله و گیری له شکاندن و پاشگهزیوونهوه، نینجا کاری دو به ره کی نیوان خه لکی حواله ی خوا نه کات تا له پوژی دوایدا نازا وه و و به ره که به تان بپرته وه و بریاری راست و ره وای خوی له سر دهریکات، وه که نه فهرمووی: ﴿وَلْيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخَلِّفُونَ﴾ سویند به خوا به بوونی باس نه کات بو تان له پوژی دوایدا نه وهی که نیوه له دنیا دا تیایدا دو به ره کی بوون و به پینی کرده وه کانتان به هه قیانت توله و پاداشتتان نه دات وه. به فهرمووده یه هانی خه لکی نه دات له سر راگیر کردن و به جیه پینانی پهیمان ته نانت له گه ل نه وانهش که دژو پیچه وانن له را و عه قیده دا ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ نه گهر خوا بیویستایه نیوهی نه گپرا نه ی ناده می سرجه م به یه ک میللت به بن نازا وه و دو به ره کی و به تیکرایی هه موو موسلمانان نه بوون له سر یه ک بارو یه ک سروشت به وینه ی مه لائیکه، به لام به پینی کاردرستی به و جوړه ی نه کرد، به لکو به جوړیکی دروستکردن که دهیت بدن بو رینمونی و گومرایی، به ناره زوو هه لبراردنی خوتان، به پینی نه وهش خوا رینمونی هه ک سیک نه کات که رینمونی هه لبراری، و گومرا نه کات هه ک سیک که گومرایی بو خوی هه لبراری. واته رینمونی و گومرا کردنه کی خوا به پینی هه لبراردنی به نده که ی،

وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْتَلْنَ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُم فَتَرْزُلَ قَدَمُ بَعْدَ بَرْزَعِهَا وَتَذُوقُوا السُّوَاءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

بهو جوڙه مهبهسته كه نه فرموي: ﴿وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ به لام خوا گوهر
 نهكات هر كه سيك بيهوي و مهيلي گوهر اكردي بكات. پښموني هر كه سيك نهكات كه خوا
 بيهوي و مهيلي پښموني بكات ﴿لَتَسْتَلْنَ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ سوښد به خوا پرسيارتان لي نهكات
 له هر چي كه نيوه له دنيا دا كړد بښتتان. كه واته پاداشتي چاكان نه داته وه له سر چا كه كانيان،
 توله نه ستيني له خراپه كاران يان ليان نه بوړي. نينجا مه ميتر نه دوي له باره ي هلسان
 به راگر كړدي په يمان و پاراستني له شكاندنو هلو ه شانده وي، زور به گرنگي له وه نه دوي و
 هر په شه نهكات له وانه ي كه نه يشكيني و موږده نه دات به پاريزه ران، نه فرموي:
 ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُم﴾ په يمانه كاتان مه گيرن به هوي غه درو ناپاكي و خراپه كاري
 له نيو اتاندا ﴿فَتَرْزُلَ قَدَمُ بَعْدَ بَرْزَعِهَا﴾ تا به هوي نه وه په يه كه هله خليسكي له پاش جيگير بوون و
 دامه زاني نه م ووتيه چيروكه بو هر كه سيك كه له پاش خوشي و شادمان ي بگوښته
 نا خوشي و غم و په ژاره، يان له پاش كامه راني بگوښته بو د او و به سره هاتي به د. واته نه ي
 نادمي كه به هوي په يمان داتان به پښه مبر ﴿ﷺ﴾ كه وتنه سر پرنگي راست و جيگير بوون
 له سره ي، په يمانه كاتان مه شكينن تا به هوي نه وه وه له پرنگه راسته كه ي نيسلام
 هله خليسكين و بترزين لي ي كه نه وه مايه ي به د به ختي هر دوو جيهانه. (زه مه خشهر ي)
 نه فرموي: پني به تاك و ناديار ي فرموو، واته هر په يه كه تا ده ست نيشان بيت به سه ختي و
 سامناكي نه و تر ازانه. بيگومان په يمان به ستن به نياز ي فيل و خه له تان دن عه قيده و باوه پر تيك
 نه دات و نه ي خاته له رزه، شيوه ي ناشيرين و به د نهكات له دهر ووني خه لكي تر دا، چونكه نه و
 كه سه ي كه سوښد و په يمان نه دات و له كاتي كدا نه زاني فيل نهكات هر گيز عه قيده و باوه پر ي
 دامه زرا و نابي و له سر پرنگه راسته كه ي جيگير نابي. به هيچ جوړ نر خي ناميني لاي خه لكي
 ﴿وَتَذُوقُوا السُّوَاءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تا سزا و نار هه تي بچر ن به هوي پرنگرتن و به رگري
 كړدنتان له پر ي خوا، چونكه نه و په يمان شكانه يان نه بي به هوي شكاندني كه ساني تر يش و
 له وانه وه خه لكي تر يش فيري شكاندن نه بن، كه واته وه كه به رگري يان كړد بن له پر ي خوا،
 يان مه به ست لادان و به رگري خويانه له پر ي خوا كه به هوي نه و شكاندني په يمانه وه
 دو چاري نه بن،

وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ

تَعْلَمُونَ ﴿١٠﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا

كَانُوا يَعْمَلُونَ

نهوانه له دنیا دا دو چاری سزای کوشتن و برین و ناواره کردن و به دلیل گرفتن نه بن و له پوژی دوايشدا چاره نویسیان نه مهیه که نه فرموی: ﴿وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ بۆتان هیه سزای زور گوره که سزای دوزه خه. خوا په نامان بدات چهندهها گه ل و کومل هاتنه ژیر سایه نیسلام به هوی نه وهی دیتیان له موسلماننه کانه وه هلسانیان به هر په ایمانیک که نه یان بهست له گه ل خه لکید، راستی یان له به لینه کانیاندا، به هوی پاکییان له کار و کرده وه کانیان. که واته دستکه وتیان زور گوره و گرنگ تر بوو له هر ژیانیکی کاتی که پوی تیده کردن له ریگای دامه زوای یان له سهر به لین و په ایمانه کانیان و هلسانیان به پاک و خاوینی بریاره کانیان و گوئی نه دانیان به هیندی سوود و بهرزه وهندی پواله تی کاتی که بهرچاو نه که وت و سهرنجی راده کیشا. به راستی قورنآن و رهوشتی پیغه مبه ر(ﷺ) بهرهمیکی گوره و به هیزی به جی هیشت له دل و دهرونی موسلماناندا، شیوهیه کی گشتی فراهم هینا له نا و موسلماناندا، لهو باره یه وه چ بۆ یه که یه که و چ بۆ کومل و ده ولت، نه گپرنه وه که له نیوان معاویه و پادشای پؤمدا په ایمانیک به سترابوو بۆ ماوه یه کی دیاریکراو، نینجا معاویه ش دوا ی هاتنی ماوه که له شگری برده نزیک سنورو نینجا له گه ل ماوه دوا یی هات په لاماری دان له کاتی کدا که نه وان بی ناگا بوون، نینجا عومهری کوپی عوتبه پیی گوت: الله اکبر نهی معاویه نه بن غه در نه که هیت و پیویسته له پاش ته و او بوونی ماوه ناگاداریان که هیت و له نا کاودا نه دهیت به سهریاندا، نینجا معاویه گه رایه وه به له شکره که یه وه. نه م قورنانه نه و شیوه شیرینه ی فراهم هینا به هاندان و موژده پیدان و به جلنه و گپیری و هره شه کرد، نه و په ایمان و

به‌لینه‌ی نیشان دا به‌لین و په‌یمانی خوا، نو سوود و به‌رهمه‌ی که‌له پاشگه‌زبوونه‌وه‌دا
 ده‌س‌تکوت نه‌بئ نیشانی دا به‌شتیکی که‌می بی نرخ، فه‌رموی:
 ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِمَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ واته به‌لین و په‌یمانه‌که‌ی خوا مه‌گورنه‌وه به‌ده‌ست که‌وتیکی
 که‌م که به‌ده‌ستی بین له پاشگه‌زبوونه‌وه‌دا. نو نه‌جرو پاداشته‌ی که‌لای خوا ده‌س‌تکه‌وتیان
 نه‌بئ له‌س‌ر راگیرکردنی به‌لینه‌که‌ خوشه‌ریست نه‌کات و به‌چاکتر نیشانی نه‌دات و نه‌فه‌رموی:
 ﴿إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لِّكَ﴾ هر نه‌وه‌ی که‌لای خوا هه‌یه چاکتره بو‌تان له و ده‌س‌تکه‌وته که‌می که
 به‌ده‌ستی به‌ینن به‌هوی شکاندن په‌یمانه‌که‌تان. هر نه‌وه چاکه بو‌تان، واته په‌یمانی خوا
 مه‌گورنه‌وه، چونکه نه‌وه‌ی لای خوا هه‌یه چاکتره بو‌تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌گه‌ر نیوه
 بزانه و له‌وانه‌بن و که‌ خاوه‌نی زانینن، بیگومان نه‌وه ده‌زانن، یان نه‌گه‌ر نیوه زانان نه‌وه
 گورینه‌وه مه‌کن، نینجا ناماره نه‌کات بو‌هوی چاکیتی به‌که و نه‌فه‌رموی: ﴿مَا عِنْدَكَ يَنْفَعُ
 وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾ هرچی لای نیوه هه‌یه له‌سوود و خوشی نه‌م دنیا‌یه نه‌روات و نامینن و دوا‌یی
 دیت. نه‌وه‌ی لای خواجه ماوه‌یه و هر نه‌وه نه‌مینته‌وه. نینجا دل به‌هیزو دامه‌زراو نه‌کات
 له‌س‌ر خوگری و دامه‌زراوی له‌س‌ر هه‌لسان به‌و به‌لین و په‌یمانه که‌ شیکی قورس و گرانه
 له‌س‌ر دل. نه‌فه‌رموی: ﴿وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سویند به‌خوا
 نه‌وانه‌ی که‌به نارام بوون و خویان گرتووه و پاداشتیان نه‌ده‌ینه‌وه به‌چاکتر و جواتر له‌وه‌ی
 که‌نه‌وانه کردوویانه، یان پاداشتیان نه‌ده‌ینه‌وه به‌نه‌جرو پاداشتی چاکترین کرده‌ویان که
 خوگریه‌که‌یانه، خوگری سه‌ری هه‌موو کرده‌وه‌کانه، چونکه هه‌موو کرده‌وه چاکه‌کان
 پیوستیان به‌خوگری، یان پاداشتیان نه‌ده‌ینه‌وه به‌پنی چاکترین کرده‌وه‌کانیان واته هه‌موو
 کرده‌وه چاکه‌کانیان به‌چاکترین کرده‌وه دانه‌نین و نه‌جرو پاداشتی چاکترین کرده‌وه‌کانیان
 بو‌ دانه‌نین،

﴿۱۶﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ

أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۷﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ

﴿۱۸﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۱۹﴾

نینجا به بونهی باسی کرده‌وه و پاداشته‌وه یاسایه‌کی گشتی نه‌هیننی و نه‌فرموی:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ هر که سنی له نیر یان منی کرده‌وهی چاک و باشی

کردبی له کاتینکدا نه‌وه که سه برواداری، چونکه بی‌بروا هیچ چاکه‌یه‌کی لی و هرنایگیری

﴿فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ نه‌وه که سه نه‌ژیه‌نین به ژیانیکی پاک و خاوینه که نه‌ویه هیچ

ناخوشی و کهم و کوری پوی تیناکات و هرگیز دویسی نه‌یه‌ت و بی‌گومان نه‌وهش هر له

به‌هشتدایه له‌برنه‌وه زور له‌زانیان ته‌فسیریان به‌وه‌کردوه، چند له‌زانیان له‌سهر نه‌وهن

که مه‌به‌ست ژیانی نه‌م دنیا‌یه، بی‌گومان ژیانی نه‌وه که سه‌ی که برواداری ته‌واو بی‌ت و خاوه‌نی

کرده‌وهی چاک بی‌ت زور ژیانیکی خوش و پاک و خاوینه، چونکه خوشی و کامرانی بریتیه له

خوشی و کامرانی دل، دلی برواداری خاوه‌ن کرده‌وهی چاک پره له‌نارامی و ناشتی و

په‌زامندی و قناعت به‌و به‌شهی که خوا پی‌داوه نیتر با کهم و کوری تیدا بی‌ت و خوشی و

کامرانی هله‌سانی به‌کرده‌وه چاکه‌کانی و نومید و چاوه‌روانی نه‌جرو پاداشتی پوژی

دواییشی به‌ته‌واوی ژیانه‌کی خوشتر و شیرین تر نه‌کات. له‌برنه‌وه ته‌فسیری به‌م ژیانه

له‌دلدا به‌هیزتر و دل زورتر به‌نارامه‌پنی، هر چونی نه‌م به‌لینی تره‌ش که دئ به‌دوایدا

گونجاوترو پیک و پیک تره له‌گلی که نه‌فرموی: ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

سویند به‌خوا نه‌جرو پاداشتی نه‌وانه نه‌دینه‌وه به‌جواترو چاکتر کرده‌وه‌یه‌ک که له دنیا‌دا

کردوویانه، له‌سهر هر کام له‌و ته‌فسیرانه‌ی که له نایه‌تی گوتمان بو‌وینه نه‌م فرموده‌یه،

گوتمان نه‌م به‌لینی دوومه‌ریکتر و گونجاوتره، چونکه نه‌وهی که دل به‌چه‌سپان تر بوی برپا

نه‌مه‌یه که کات و جی و شوینی نه‌م دو به‌لینه جی‌وازن له‌یه‌کتر به‌م جوړه‌یه‌که میان

له دنیا دایمو دووم له پوژی دوا پیدا. هر وها دل بو شهو چه سپان تره که شم دوو به لینه
جیا وزن له یه کتری، دهی له سر ته فسیری یه کم دووم به شیک شهی له یه کم، خوا خوئی
باشتر نه زانی.

ئینجا باسی هندی له نادابو برهم و شته تایبه تی یه کانی شم قورنانه باس نه کات
که سر چاوه و پرنیشانده ری شم نایین و نوممه ته یه، نه فرموی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ
فَسَمِعَ بِأَنَّ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ ئینجا شهی پیغه مبر کاتی ویستت قورنان بخوئی په نا ببه به
خواو داوای لی بکه په نات بدات له شهیتانی دهر کراوو نه فرین لی کراو، واته بلنی (اعوذ بالله من
الشیطان الرجیم) تا نه توانی هیچ خه تره و ه سوه سه یه ک بخاته دلّت، دیاره له جییه
پیغه مبر (ﷺ) پیویستی هه بی به و په نابردنه، شهی که سانی تر باشتر پیویستی یان پی
هه بیّت. ئینجا ئایا شهی په نابردنه فرزه یان سوننه ته؟ ئایا فرمانه بو هه موو کات و نویژی
نه گریته وه چ فرز بی و چ سوننه؟ یان نویژ نا گریته وه چ فرزیّت یان سوننه؟ یا هر
نویژی سوننه نه گریته وه؟ ئایا بو هه موو رکاته کانی نویژه یان هر بو یه کم رکاته؟ بو هر
کام له م رایانه هیندی له زانایان هه یه، هر که س شهی و پی باسرنجی کتیبه (فقه) ی یه کان
بدات. هر وها ئایا شهی په نابردنه له پیش خویندنی قورناندایه وه ک کوپو جه ماوهر
نه فرموی یان بو پاش خویندنه که یه وه هیندی که نه فرموی. بیگومان رای کوپو جه ماوهر
به میزترو چاکتره و له دلدا جیگرترو و کرده وهی خه لکیش هر به وجوره هاتوه،
﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ به راستی بو شهیتان نییه دهسه لات و
زور به سر نه وانه ی که بپروایان هیناوه، کارو باریان هر حواله ی په رومردگاریان نه که ن،
واته په نا ببه، چونکه له پاش شهی په نابردن و په نادانته هیچ زور و دهسه لاتیکه نابیت.
بیگومان شهی په نابردن و داوای په نا به گوتنی پوت نابنی، به لکو په نابردن له یه که مجاره وه
شهی له پرواوه هلقولی و له پاشان پشت به سترو حواله کرده که ی شهی،

إِنَّمَا سُلْطَنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً
 مَكَاتٍ آيَةً وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾
 قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى
 لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾ وَلَقَدْ نَعَلِمَ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ
 أَعْجَبِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾

﴿ إِنَّمَا سُلْطَنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ ﴾ به لکو زودو دهسه لاتی همر به سر نهوانه دا هیه که
 شهیتان نه کهن به کار به دست به سر خوینداو گوئی پرایه لی نه کهن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾
 نهوانه ی که به هوی شهیتانه وه هاوبهش په وادهن بو خوا، یان به هوی گیرانی شهیتان
 به هاوبهشی بو خوا نه بن به هاوبهش په وادهری خوا. نینجا به بونه ی باسی هاوبهش
 په وادهرانه وه هیندی ووتی ده مباری نهوان دهینتی که نه یکن سه بارهت به قورنان،
 نه فهرموی: ﴿وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَكَاتٍ آيَةً﴾ کاتیک که نیمه نایه تیک له قورنان نه هینینه
 خواره وه له شوینی نایه تیکی تر دا، بهم په نگه به دووم یه کهم بسپرنه وه ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ
 بِمَا يُنَزِّلُ﴾ له کاتیک دا خوا زانتره و نهو پهری رانه زانایه به وهی که نه هینیته خواره وه،
 کاتیک که نه وه نه کهین به پینی کار دروستی و لیزانی خو مان، به پینی داخوازی و به رزه وهندی
 یه که که نیمه نه یزانین، کاتی نه وه نه کهین ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ﴾ نهو بی پروایانه نه لین به تو
 نه ی پیغمبر: تو همر درو هه لبهستی به دم خواوه، بهم جوړه شتی نه لیتیت و فرمان
 نه دهیت به کاری و له پاشان په شیمان نه بیته وه لئی و پیچه وانیه نه وهت بو دهر نه کهوی. نینجا
 به درویان نه خاتوه و ده مکتوبان نه کات و نه فهرموی: ﴿بَلْ﴾ نه خیر تو به درو قسه ناکهیت و
 دهست هه لبهست ناکهیت، به لکو ﴿أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نهوانه هه موو یان زور به یان هیچ نازانن و
 زانانین به هوی نه وه نه ووته به ده نه لین. یان نازانن لهو گوپین و سپرنه وه دا به رزه وهندی و
 کار دروستی گه وری تیدایه. به لئی نهو نه فامانه نه یان نه زانی کار و پیشه ی نه م قورنانه
 چییه و بوچی هاتوه؟ نه یان نه زانی نه م قورنانه هاتوه بو پیکهینانی گهل و کومه لیکي

کشتی و جیهانی و هه‌تاه‌تایی، پیکه‌ینانی گهل و ئوممه‌تیک که‌بئی به‌پیشه‌واو کاربه‌ده‌ست
 بۆ ئه‌و گه‌له‌ جیهانی و هه‌تاه‌تاییه‌، نه‌یان نه‌زانی ئه‌م قورئانه‌ دواترین په‌یامه‌ و ئیتر
 له‌ئاسمانه‌وه‌ په‌یامیکی تر‌نایه‌ته‌ خواره‌وه‌، ئه‌و خواجه‌ که‌ئهم ئاده‌مییه‌ی دروست‌کردوه‌
 خۆی ده‌زانی به‌رژه‌وه‌ندی و کار‌دروستی له‌چی دایه‌، کام به‌رنامه‌ و بیروبا‌وه‌رو یاسا شی‌اوو
 شایسته‌یه‌ بۆیان، که‌واته‌ هه‌رکاتی نایه‌تیکی گۆپی نه‌بئی ماوه‌که‌ی دوا‌یی هاتبئی و مه‌به‌ست و
 نامانجه‌کانی به‌دی هاتبئی و نۆبه‌ی نایه‌تیکی تر‌هاتبئی که‌شی‌اوو شایسته‌ترینت بۆ ژیا‌نیکی
 تازه‌ که‌ ئوممه‌ت به‌ره‌وه‌پووی نه‌پوات. به‌ئنی نه‌فامه‌کان ئه‌وه‌یان نه‌نه‌زانی به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ ئه‌م
 ده‌م بازیان ئه‌کرد ده‌رباره‌ی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ ئازیزه‌ (ﷺ) که‌ هه‌رگیز درۆ و ناپاکی لی
 نه‌بینه‌رابوو. خ‌وای میهره‌بان نه‌وانه‌ی به‌ درۆ خسته‌وه‌ و ئینجا به‌رپه‌رچی دانه‌وه‌ به‌وه‌ی
 فه‌رمووی به‌ پیغه‌مبه‌ری ئازیز (ﷺ)، ﴿ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ ﴾ بلی پینان ئه‌و
 قورئانه‌ی هینا‌وته‌ خواره‌وه‌ جو‌بره‌ئیل له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار‌ته‌وه‌ به‌ هه‌قیانته‌ت و به‌راستی و
 به‌لیزانی و کار‌دروستی ئیتر ئه‌وه‌ی سه‌پرا‌وته‌وه‌وه‌ ئه‌وه‌ی که‌ هاتو‌وته‌ شوینی، جو‌بره‌ئیل
 نا‌وبرا‌وه‌ به‌ (روح القدس) واته‌ رۆح و حه‌قیقه‌تی پاکی، چونکه‌ له‌لایه‌ن خوا‌وه‌ شتی نه‌هینن
 که‌ ئه‌وپه‌ری راده‌ پاک و خا‌وینه‌و د‌ل و ده‌روون پاک ئه‌کاته‌وه‌ له‌هه‌ر چ‌ل‌ک و چه‌په‌لیه‌ک، ئه‌و
 شته‌ش بریتیه‌ له‌ قورئان و حیکمه‌ت و فه‌ره‌ به‌ره‌که‌تی خ‌وایی. یان نا‌ونرا‌وه‌ به‌وه‌ چونکه
 پاک و خا‌وینه‌ له‌هه‌موو چ‌ل‌ک و چه‌په‌لی یه‌کی ئاده‌می. جو‌بره‌ئیل ئه‌و قورئانه‌ی هینا‌وته‌
 خواره‌وه‌ ﴿ لَئِنَّمِ الْآدَمِیَّةُ لَأَكْفُرْنَ ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی نه‌وانه‌ی که‌ با‌وه‌ریان هینا‌وه‌ جی‌گیرو
 دامه‌زرا‌ویان بکات له‌سه‌ر ب‌روا‌و بیرو با‌وه‌ره‌که‌یان به‌هۆی ئه‌و هه‌موو به‌ل‌گه‌و نیشانه‌ پوون و
 نا‌شکرایانه‌ی که‌ قورئان ئه‌یانخاته‌ به‌رچا‌و، یان به‌هۆی ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندی و کار‌دروستی یه‌ی
 که‌ بۆیان ده‌رئه‌که‌وئ د‌ل و ده‌روونیان دامه‌زرا‌و نه‌بئی له‌سه‌ر با‌وه‌ر به‌وه‌ی فه‌رمو‌وده‌ی خ‌وایه‌و
 له‌لایه‌ن خوا‌وه‌ هاتو‌وه‌ ﴿ وَهَدَىٰ وَشَرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴾ هینا‌ویه‌ته‌ خواره‌وه‌ له‌به‌ر رینم‌وونی و
 موژده‌ دان بۆ مو‌سه‌لمانه‌کان، واته‌ با‌وه‌رداره‌کان و به‌مه‌ش نا‌وی بردن له‌به‌ر وه‌سف دانیان به‌م
 دوو ته‌ په‌یروژه‌. ئینجا با‌سی درۆ ده‌ست هه‌لبه‌ستیکی تریان ئه‌کات، ئه‌فه‌رمووی:

﴿وَلَقَدْ نَعَلْنَا أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا عَلَّمَهُ بَشَرٌ﴾ سویند به‌خوا ئیمه‌ نه‌زانین ئه‌و بی‌پروا‌و نه‌فامانه‌

ئەلەين: ھەر ئادەمى ئەو قورئانەى فىرى محمد كىردوھ، چەند پىوايەتەك ھاتوو ھەربارەى
 ئەو ئادەمىيەو ناوھەكى، لەسەر ھەر بار ئەو ئادەمىيە پىاويكى عەرەب نەبووھو عەرەبى زان
 نەبووھ، كەواتە شەتەكى ئاشكرايە و ھەموو چەرىك ئەزانى كە ووتەكەيان دەلەسەيەكى پووتە،
 چونكە چۆن عەرەبى نەزان ئەتوانن ئەم قورئانەى فىرىكات كە ھەموو عەرەب و غەيرى عەرەب
 دامارو دەستەپاچەن لەناستى ناتوانن وینەى ئەندازەى كەمترین سوورەتەشى بلىن،
 لەبەرئەوھ بەسووك و ئاسان بە درۆى خستەنەوھو دەمكوتى كىرن و فەرمووى: ﴿لَكَاتِ
 اَلَّذِي يُلْحِدُونَ اِلَيْهِ اَعْجَبِيْ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ نَّبِيٌّ﴾ قەسەو زمانى ئەو كەسەى ئەو نەفامانە
 بەناھەقى و ناراستى دەست نىشانى بۇ ئەكەن غەيرە عەرەبىيەو ئەم قورئانە ووتەو زمانىكى
 عەرەبى پوونە، كەواتە چۆن ئەگونجى كە غەيرە عەرەبىك ئەم قورئانەى فىرىكات؟ بە راستى
 وا دەرئەكەوى مەبەستىيان لەو ووتە ناراستەدا ھەر پىلان و پىروپاگەندە بووبى و نەك بەراستى
 ئەوھەيان گووتبى، ئەگىنا چۆن ئەوھ ئەلەين لەكاتەكدا خۇيان ئەيان زانى نرخی ئەم قورئانەو
 ھەموو دەستەپاچەبوون لەناستى؟! ئەمبۆ لەپاش ئەو پىشكەوتنە كىرگەى كە پەيدا بوو
 لەبارەى زانىنى دانانى ئەو ھەموو گوٹارو نامەو كىتەبە كىرگانەى كەلەبەردەستدان، لەپاش
 ئەو ھەموو ياسا و بەرنامەى كە كەوتوونەتە جىھان، ھەر خاوەن فام و تىگەيشتوو بىت بۆى
 دەرکەوتووھ ئەم قورئانە دەستكردى ھىچ كەس نىيە بىجگە لەخواى گەورە. تەنانەت مادىيە
 بىن بىرواكان لەپروسیادا لەكۆنگرەى سالى ۱۹۵۴ د كاتى وىستىيان تانەوتەشەر بەدن لە
 نىسلام بىرارىياندا كەبەھىچ جۆر ناگونجى ئەم قورئانە دانراوى تەنھا كەسىك بىت، بەلكو
 بەچەند كەسىك زۆر دانراوھ، وە ناگونجى لەنيوھ دوورگەى عەرەبدا نوسرايىت، بەلكو ئەبى
 چەند بەشەكى لەدەرەوھى نيوھ دوورگەدا نوسرايىت!!! ئەوانە ماددى بوون و بىروايان نەبوو
 بەخواو قورئانەكەش ئەوھەندە گەورەو كىرگەو بەرزترە لەدەسەلات و تواناى كەسىك يان
 تەنھا گەل و ئوممەتەك لەبەرئەوھ ئەو بىرارىيان یدا، ئەوھى كە ژىرى بىرواى پىنى ھەبوو نەيان
 گووت كەئەمە دانراوى پەروەردگارى جىھانە، چونكە باوەرپىان بەوھ نەبوو! كەواتە چۆن ئەو
 نەفامانە ئەو ووتە ناراستەيان ئەگووت كە پىاويكى عەرەبى نەزان ئەم قورئانەى فىرىكردبى؟!

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿١٠٥﴾

ئینجا قورئان نامازہ نہکات بۆ هۆی ئەو قسەو بېریارە ناراستەیی ئەوان، فەرمووی:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ بەراستی ئەوانەیی کە باوەڕیان بە

ئایەتەکانی خوا نییە، خوا پێنموونیان ناکات بۆ ئەوانە هەیه سزایەکی ئێش و نازاردەر. واتە

ئەوانە ماتوڵ بێرناکەنەو لەهۆی باوەڕهێنان و خۆیان فێرنەکەن لەبەلگە و نیشانە

ناشکرکانی باوەڕ و باوەڕ ناهێنن، خواش پێنموونی ئەوانە ناکات بۆئەوێ راست و بەجێیە

لەبارەیی قورئانەو، بەلکو پێنموونیان ناکات بۆ هیچ شتیکی راست و پەوا، بە چەند جوړیکی

تێرش ئەم ئایەتە تەفسیرکراوەتەو. لەپاش ئەو دەمکوێ کردن و قسە و ووتەکی

پوچەنکردن و پاکی پێغەمبەری دەرخواست (ﷺ) لەتەشەری دەست هەلبەست کردن، ئینجا

دەست نیشان ئەکات بۆئەوێ ئەو ئەفامانە درۆ دەلسەکەرن و ووتە بەدەکەیان

وەرنەگێرێتەو بۆسەر خۆیان و ئەفەرمووی: ﴿ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ﴾ هەر

ئەوانەیی کەبەروایان نییە بەئایەتەکانی خوا و پەوا ناهێنن درۆ دەست هەلبەست ئەکەن بەدەم

خواوە، واتە ئەک تۆ ئەی پێغەمبەر (ﷺ) کەئەو ئەفامانە پێت ئەلێن: تۆ درۆ دەست

هەلبەستەکەری بەدەم خواوە، وەک ئەفەرمووی: ﴿ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾ هەر ئەوانە درۆ

ئەکەن و درۆزنن، واتە درۆکردن هەر شیاوی کەسانیکە کە باوەڕیان نییە، چونکە مەترسی

ناکەن لەتۆلەو سزای خوا، قورەیشیش هەر بەوجۆرە، کەواتە هەر ئەوان درۆزنی

راستەقینەن. بەجوړیکی تێرش ئەم ئایەتە تەفسیرکراوەتەو بەو جوړەیش هەر چاکە، وەک

لە کتیبی تەفسیردا هاتووە.

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ
 بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٦٦﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٦٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْعَقْلُونَ ﴿١٦٨﴾

نینجا نهو باسه بهجن نههیلن و نهگوینتسهوه بو باسی حوکمی نهوانه‌ی کله‌پاش
 باوه‌هینان بن‌باوه‌پی دهرنه‌برن، نه‌فرموی: ﴿ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ ﴾ واته نهو که‌سه‌ی
 که‌وته بن‌باوه‌پی به‌خواو بن‌باوه‌پی دهرپی له‌پاش برواهینان و دهرپینی ووته‌ی باوه‌پی، نهو
 که‌سه‌خه‌شمی به‌تین و گه‌وره‌ی خوی له‌سه‌ره وهک له‌مه‌و پاش دیت. ﴿ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ
 وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ ﴾ مه‌گه‌ر که‌سینک که‌ نژی پی‌هینرابن و دلی به‌نارام و دامه‌ز او بیت
 به‌باوه‌پی، نهو که‌سه‌زورپن هینراوه و لی‌وراوه و هیچی له‌سه‌ر نییه ﴿ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا ﴾
 به‌لام که‌سینک دلی خوشنود و شادمان بیت به‌بن‌باوه‌پی ﴿ فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ ﴾ نهو که‌سه
 خه‌شم و قینی به‌تین له‌لایه‌ن خواوه دامه‌ز او له‌سه‌ری ﴿ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾ بوئه‌وانه مه‌یه
 سزایه‌کی نژد گه‌وره، خوا په‌نامان بدات له‌خه‌شم و سزای خوی. ﴿ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ ﴾ نهو هه‌رشه سه‌خت و سامناکه به‌موی نه‌ویه نه‌وانه باوی ژبانی
 دونیا‌یان داوه به‌سه‌ر ژبانی پوژی دواییداو نه‌میان به‌خوشی و پی‌خوشبوونه‌وه
 هه‌لب‌ژار دوه، ﴿ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴾ به‌موی نه‌وه‌یه که‌خوا پینمونی
 که‌سانیک ناکات که‌بن‌باوه‌پن و ماتول خویان بن‌باوه‌پی هه‌لنه‌ب‌ژین به‌ناره‌زوی خویان
 ﴿ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ ﴾ نه‌وانه که‌سانیکن که‌خوا موری ناوه
 به‌سه‌ر دل و گوینچه‌ک و چاوه‌کانیا‌ندا ﴿ وَأُولَئِكَ هُمُ الْعَقْلُونَ ﴾ هه‌ر نه‌وانه بن‌ناگای
 راسته‌قینه و تیرو ته‌اون، بن‌ناگان له‌سزایه‌ی که‌بویان ناماده‌کراوه له‌پوژی دواییدا،

﴿لَا جُرْمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَيْرُونَ﴾ بهرآستی هر ثوانه زیانبارن له پوژی دوايیدا، چونکه ثوانه دستمایه‌کسی خویمان که برواکه‌یانه زایه‌یان کردوه. بیگومان موسلمانانی یه‌که‌م چین له‌مه‌که‌دا دووچاری سزاو نه‌شک‌نجه بیون له‌لایه‌ن بی‌باوه‌پره‌کانی قوره‌یشموه به‌جوړیک که‌س خوئی پی‌نه‌نگیرا، مه‌گهر ثوانه‌ی که‌به‌ته‌واوی لی‌پرابن بو‌خواو ژبانی پوژی دوايیان بو‌خویمان هه‌لبژاردبئ و رازی بو‌وبئ به‌هر‌جوړه سزایه‌کی نه‌م دنیا‌یه له‌پیناوی نایینه‌که‌یاندا. ده‌قی نایه‌ته‌که‌گونا‌هو تاوانی پاشگه‌زبوونه‌وه‌که‌ی زور به‌گوره نیشاندان و نه‌و توند و تیزیه‌ی له‌سهر کرد، چونکه کابرای سیاچاره باوه‌پری ناسیوه و تامه‌که‌ی چه‌شتووه و له‌پاشان وازی لی‌هیناوه و باوی ژبانی دنیا‌ی داوه به‌سهر ژبانی پوژی دوايیدا، له‌بهر‌ئوه خستیه به‌ر خه‌شمی خواو سزای گه‌وره و بی‌به‌شی کرد له‌پنمونی، له‌که‌داری کرد به‌بی‌ناگایی و کویریوونی بینایی دل و پریاری له‌سهردا به‌زیانباری پوژی دوايی. به‌لئ به‌رآستی عه‌قیده و باوه‌ر شتنی نییه هیچ شتیکی تر هاتای بیت و نابئ بگو‌پری‌تته‌وه به‌هیچ شتیکی تر، له‌ناو ثوانه‌ی که‌وته بی‌باوه‌پری به‌ده‌مدا هات، ثوانه‌ی ده‌رکرد که‌ زور پی‌هینراوی‌بیت و به‌دهم ووته‌ی بی‌باوه‌پریان ده‌رپری‌بی و به‌لام دل‌یان دامه‌زراو و به‌نارام بیت له‌سهر باوه‌ر. وه‌ک ریوا‌یه‌تکراوه که‌نهم نایه‌ته هاتووه‌ته خواره‌وه ده‌ریاره‌ی عه‌مما‌ری کو‌پی یاسر -خوایان لی‌ رازی بیت- (نبین و جهرین) له‌(محمدی کو‌پی عه‌مما‌ر) وه‌ه نه‌گپری‌تته‌وه که‌ نه‌لئ بت په‌رسته‌کان عه‌مما‌ریان گرت و سزایان دا هه‌تا نزیکیان که‌وته‌وه له‌هیندی له‌وه‌ی نیازیان کرد لی، نینجا هاته خزمه‌ت پی‌نغه‌مبه‌ر(ﷺ) و دادی کرد له‌وه، نینجا پی‌نغه‌مبه‌ر(ﷺ) پی‌ی فرموو: دل‌ی خو‌ت چو‌ن نه‌بینی؟ نه‌ویش گووتی: به‌نارام و دامه‌زراو له‌سهر باوه‌ر، پی‌نغه‌مبه‌ر(ﷺ) فرمووی: نه‌گهر ثوانه سزایان دو‌وباره کرده توش نه‌وه‌یان بو‌ دو‌وباره بکه‌روه. که‌واته نه‌وه پوو‌خسه‌ت و ری‌دانه له‌و جو‌ره کاتانه‌دا. هیندی له‌باوه‌رداران سه‌رپی‌چیان کرد له‌وه و مردنیان باودا به‌سهر نه‌وه‌دا، سومه‌ییه -خوای لی‌ رازی بیت- نه‌وه‌ی هه‌لبژارد له‌کاتیکدا شمشیریان کرد به‌عه‌یبی دا هه‌تا له‌دنیا ده‌رچوو، هه‌روه‌ها یاسریش مردنی هه‌لبژارد -خوای لی‌ رازی بیت- و بلال -خوای لی‌ رازی بیت- به‌چه‌ند جو‌ر سزادرا تا نه‌و راده‌یه‌ی به‌ردی گه‌وره‌یان نا به‌سهر سنگی دا له‌کاتی گه‌رمای به‌تینی مه‌که‌که‌دا، داوای پاشگه‌زبوونه‌وه‌یان لی‌کردو، نه‌ویش سه‌رپی‌چی لی‌کردن و نه‌یگووت: (احد، احد) خوا تا‌ک و ته‌نهایه، نه‌یگووت: سویند به‌خوا نه‌گهر ووته‌یه‌کی ترم بزانیایه که‌ نئوه زیاتر پی‌تان ناخوش تره نه‌وه‌م پی‌ نه‌گوتن. هه‌روه‌ها(ح‌یبی کو‌پی زه‌یدی نه‌نصاری) -

خوی لى پازى بىت - كاتى (موسه يله مەى كذاب) پىنى ئەگوت: ئايا تۇ شايەتى ئەدەيت كە
 محمد پىنغەمبەرى خوايە؟ ئەيگوت: بەلى. ئىنجا پىنى ئەگوت: ئايا شايەتى ئەدەيت كە من
 پىنغەمبەرى خوام؟ ئەيگوت: نابىستم. ئىنجا وازى لى نەھىنا تا پارە پارەى كردو ئەریش ھەر
 ئەو قسەى بو. (ئىبن و عەساكىر) لەبارەى (عەبدولائى كوپى حوزەيفە) وە ئەفرەموى: پۇم بە
 دىل گرتى و لەپاشان بردىان بۇلاى پاشاكەيان، ئەویش گوتى پىنى ببە بە نەسرانى و منىش
 ئەتكەم بە ھاوبەشى خۇم لە پادشايەتى يەكەمداو كچى خۇمت لى مارە ئەكەم، ئىنجا پىنى
 فرەموو: ئەگەر ھەموو مولكى خۇت و ھەموو مولكى عەرەب بەدى بە من لەسەر ئەوەى
 بگەرئەمەو لە ئايىنى محمد (ﷺ) بە ئەندازەى چاوانوقانىك ھەرگىز نايكەم. ئىنجا ئەویش
 گوتى: كەواتە ئەتكۆژم، ئەویش فرەمووى: چۆن ئەكەى بيكە. ئىنجا ئەویش فرەمانىدا كە
 ھەلواسرى، ئىنجا فرەمانىدا بە سەربازەكانى تىرى تى تەقینن لەنزىكى دەستى و قاچى و
 لەوكاتەدا بانگ بكرى بۇ نەسرانى و ئەویش سەرىپىچى كردو گوئى پىنەدان، ئىنجا
 فرەمانىدا كە داگرى و ئىنجا فرەمانىدا كە مەنجەلىكىان تاودا لەمسى تاوۋە، دوو دىلى
 موسلمانىان ھىناو بە بەرچاوى يەو تىيان خستىن و تۋانەو تىاي داو ھەر ئىسكەكەيان
 مايەو، ئىنجا پىيان گوت كە ببە بە نەسرانى و ئەویش ھەر گوئى پىنەدان. ئىنجا
 ئەویشيان بەرزكردەو تا بيخەنە ناوى ئەویش لەو كاتەدا گرىا، ئىنجا ئومىدىان پەيدا كرد
 كە بەگوئىيان بكات و بانگى كرد، ئەویش لە وەلامدا گوتى: من ھەر لەبەر ئەو ئەگرىم كە
 تەنھا گىيانىك ھەيو ئەمخەنە ناو ئەو مەنجەلە، من پىم خۇش بوو بە ئەندازەى ھەموو مووى
 لەشم گىانم ببوايە و لەرئى خوادا بەو جۆرە سزا بەدرامايە. لەرپوايە تىكى تردا ئەلى: ئىنجا
 بەند كراو چەند پۇژىك بەرگرى ناو و خۇراكى لىكراو لە پاشان ئارەق و گوشتى بەرازيان بۇ
 ناردو ئەویش نزىكىان نەكەوتەو، گوتى ئىستا ئەو ھەلەلە بۇم بەلام ھەر نايانخۇم تا دلى
 تۇ خۇش نەكەم و شاوہ كامىم پىنەبەى، ئىنجا پادشاكە پىنى گوت: سەرم ماچ كە بەرەلات
 ئەكەم، ئەمىش فرەموى: ھەموو دىلەكانى تىرىش لەگەلم بەرەلە ئەكەيت؟ ئەویش گوتى:
 بەلى. ئەویش سەرى ماچ كردو ئەویش ھەمووى بەرەلا كردن. ئىنجا كاتى گەرانەو بۇ
 مەدىنە ھەزرتى عومەر - خوی لى پازى بىت - فرەمووى: ھەقە لەسەر ھەموو موسلمانىك كە
 سەرى عەبدولائى ماچ بكات، من يەكەم كەسم ماچى ئەكەم و ماچى كرد - خوا لىيان پازى
 بىت - (ئىبن و كەسىر) لە تەفسىرەكەى دا ئەمەى ھىناو. عەقىدەو باوہر ئەبى بەو جۆرە پاگر
 بكرى و بەھىچ جۆر وازى لى نەھىنرى لاي ئەو كەسانەى كە خوا پىنداو!

ثُمَّ إِنَّ رَبَّنَا لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثَمَّ جَنَّةً وَأَوْصِيُوا أَن
 رَبَّنَا مِن بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣١﴾ * يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ جُنْدِلًا عَن نَّفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ
 نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

﴿ ثُمَّ إِنَّ رَبَّنَا لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ مَا فُتِنُوا ﴾ نهم نایه ته به دوو جور ته فسیر
 کراوه ته وه مه بست به وانه کین و دهر باره ی کن هاتووه ته خواره وه:

۱- هاتووه ته خواره وه دهر باره ی نهو موسلمانانه ی که سزا دراون و زوریان پی هینرا تا
 ناچار بوون ووتی به دیان به دمه دا هات وه که له نایه تی پیشوودا نامازه ی بو کردن و
 بهری نهو سزاو هره شه سامناکانه ی نه خستن، جا لیرو دا به و ته ی (ثم) ده ست نیشان
 نه کات بو پله و پایه ی بهر زتر که پییان نه به خشی به مسرجی تی کو شان و نارامی و
 خوگری یان و کوچکردنیان بو ولاتی نیسلام، نه مه له دلدا به هیزه.

۲- هاتووه ته خواره وه دهر باره ی نه وانه ی که پاشگمز بوونه وه له نیسلام به هوی لادان و
 زهله یی کردنی شه یقان و شوین کموتنیان بو شه یقان، واته مه بست به (فُتِنُوا) نه وانه یه،
 واته له لایه ن شه یقانه وه لادران و خله تینران. نینجا به دوو جوری تریش ته فسیر
 کراوه ته وه:

۱- پرسته ی: ﴿ إِنَّ رَبَّنَا لِلَّذِينَ هَاجَرُوا ﴾ پرسته یه کی ته واره، واته به پرسته ی
 پهرومردگارت بو نه وانه یه و خاوه ن و کار به ده ست و یارمه تی دهر یانه، دریان نیه وه که
 پهرومردگارت بو نه وانه یه و خاوه ن و کار به ده ست و یارمه تی دهر یانه، دریان نیه وه که
 پهرومردگارت بو نه وانه یه و خاوه ن و کار به ده ست و یارمه تی دهر یانه، دریان نیه وه که

ب- نهو ووتیه به ته نها ته واره نیه، به لکو ته واره که ی نه مه یه که خوا لیبوردی
 میهره بانه بو نه وانه، نیتر نهم ووته ته واره که نه گوتراوه و بریار نه درئ به نیشانه ی
 نه وه ی له پاشان نه فسر موی: ﴿ إِنَّ رَبَّنَا مِن بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ یان هر نه وه که
 گوتراوه ته واره که یه تی.

له سر هر بار: ﴿ ثُمَّ إِنَّ رَبَّنَا ﴾ واته به پرسته ی پهرومردگاری تو نه ی پیغه مبه ر
 لیبوردی میهره بانه ﴿ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ مَا فُتِنُوا ﴾ بو نه وانه ی کوچیان کردو وه بو
 ولاتی نیسلام له پاش نه وه ی سزادران ﴿ ثُمَّ جَنَّةً ﴾ نینجا له پاش نه وه تی کو شان یان کرد

له پئی خوادا ﴿صَبْرًا﴾ خویان گرت له سهر نهرک و ناربه هتی یهک که دوچار یان بوو

﴿لَنْ يَرْضَىٰ رَبُّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَنْ يَرْضَىٰ رَبُّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَنْ يَرْضَىٰ رَبُّكَ مِنْ بَعْدِهَا﴾ بهراستی پهروه دگارت له پاش نهوانه ی که باسکرا

لنپورده ی میهره بانه، لنپورده یه له وهی که له وه بهر کردوویانه، بهخشنده و میهره بانه پنیان

﴿لَمْ يَأْتِ كَلَّ نَفْسٍ مُّجِدِّلٍ عَنْ نَفْسِهَا﴾ له پوژنکدا که هه موو که سیک دیت بهرگری نهکات له

خوی و تیکوشان نهکات بو پزگار کردنی خوی و گوئی له که سی تر نییه، واته پوژه که

نهونده سهخت و سامناکه له میندی کات و هه لوینست دا که س بیری که سی پینوه نییه،

﴿لَوْ أَنَّ كَلَّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ هه موو نه فسینک پاداشتی هر کرده وه یهک که کرد بیستی له دنیا دا

به تیرو ته وای پنی نه درئ. ﴿هُم لَا يَظْلُمُونَ﴾ له کاتیکدا نهوانه ی سته میان لینا کرئ

به زیاده سزا یان سزادان به بی گوناوه تاوان. هه رچوئی که م و کوری ناکرئ له نه جرو

پاداشتیاندا، له باره ی سهخت و سامناکی نه و پوژه وه (نیمامی نه حمه د) و چند که سیک له

که عبوه نه گپرنه وه که نه فهرموئ: لای (نیمامی عومر) بووم و پنی فهرمووم: نه ی که عب

بماتر سیننه، نه ویش گووتی: نه ی سهروکی موسلمانان نایا نامه ی خواو سوئنه تی

پیغه مبه ر(ﷺ) نییه له ناوتاندا؟ نه ویش فهرمووی: به لن هیه، به لام بماتر سیننه. نه لن منیش

گوتم: نه ی گه وری باوه پداران نه گهر له پوژی دوا پیدا به کرده وه ی حه فتا پیغه مبه ره وه

بچیته حوزور کرده وه که ت بی نرخه له بهر چاوت به هو ی سهختی نه و پوژه ی که نه ییبینی،

نینجا فهرمووی: هه میتر بماتر سیننه. منیش گوتم: نه ی گه وری باوه پداران دوزه خ له پوژی

دوا پیدا یهک ناله و نه عرته نه پیکئ هیچ فریشته یهکی نریک له خواو هیچ پیغه مبه رکی

فروستاده نامینئ مگهر نه که وئ به سهر نه ژنوداو خوی بو ناگیرئ. ته نانه ت ئیبراهیمی

خه لیل نه که وئ به سهر نه ژنوداو نه لن: نه ی خوی به هر خوم پزگار بکه و ئیتر هه قم به سهر

که سه وه نییه و نه مپو داوای هیچ که ست لینا که م. نینجا نیمامی عومر سهردانه خات و

بیده نگ به ماته مینی یه وه، نینجا منیش گوتم: نایا له قورئان نه مه ت ده ست ناکه وئ؟

فهرمووی: چوئن؟ منیش گوتم: نه وه نییه خوا نه فهرموئ: ﴿لَمْ يَأْتِ كَلَّ نَفْسٍ مُّجِدِّلٍ عَنْ نَفْسِهَا﴾

په نا نه گرین به خواو داواکارین که به میهره بانی خوی فریامان که وئ.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِيَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٣﴾
 وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٤﴾

لهمه پيش لهم سوره تدا خوا دوو چيروكي هينا يه وه بؤ پوونكردنه وهى مهسه لهيك له مهسه لكاني عقيده، لي ره دا چيروكيك نه هينن بؤ نه خشه كيشاني حالي مهككه و دانيشتواني كه چاكه و پرنمووني خويان گوري يه وه به كوفرو سپله يي و بن باوه ري، تا بير بكه نه وه ته من خوار بين و بترسن له دوا پوژو چاره نووسي خويان، نه فرموي: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُطْمَئِنَّةً﴾ خوا شارنكي بن باكي ناسوده ي دنياي گنپراوه به وينه و چيروك كه ﴿يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ كه پوزي و خوراكي خوي بؤ بيت لهه موو شوين و لايه كه وه ﴿فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ﴾ نينجا نه و شاره و اته دانيشتواني ناسوپاسي و سپله يي به كار بينن به رامبر چاكه و به ره كاني خوا ﴿فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِيَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ﴾ به هوي نه وه خوا پوژاكي برسيتي و ترسي كرد به بريدا، و اته برسيتي و ترسي دا به سريدا به جوړي داگيري كرد به وينه ي داگير كردني پوژاك، نه وه ش ﴿بِأَنَّ كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ به هوي نه و ناسوپاسي و سپله ييه ي كه كرديان و به رده وام بوون له سري. به لن به راستي نه مه ي كه نه م نايه ته فرموي وينه و شيوه يه كي تيرو ته واره بؤ مهككه، نه وه تا خوا مالي خوي له وي دانا، گنپراي به شارنكي به ريزي بن باك و نه و كه سه ي كه نيشته جنيه تييدا به نارام و بن باكه ته نانه ت پياو كوژيش بيت هيچكس ناتوانن نازاري بدات ماقول له په ناي نه و ماله پيرزه دايه، هروه ها پوزي و خوراكيان به ناساني و فراواني هه ميشه هيه، له گه ل نه وه دا له شيويني ووشكي بن ناو و شينايي و كتوكالدايه، هر به جوړه هاتوه له كاتيكه وه نيراهيمي

خلیل ئەو نژای بۆ کردوو. ئینجا خوا پیغمبەریکی لەخۆیان بۆناردن، که ئەیناسن
 بەکەسیکی راست و راستگۆیی پاک و دوور لە ھەر لەکە و پەخنیەک، خوا پەوانەیی کرد
 بەئایینیکی راست و پەوا که ئایینی ئیبراھیمی دروستکەری خواپە کە پەنایدا بەکامەرائی
 ژیان بەسەر ئەبەن، ئایینەکەیی میھرەبانپە بۆ ھەموو جیھانیان، کەچی ئەو دانیشتوانە بوون
 بەدوژمنی و ئەو ھەموو ناپیایینیەیان لەگەڵ کرد و باوەریان پێنەھینا تا بەھۆی ئەووە
 دووچارای سزایبوون وەک ئەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ﴾ بەراستی بۆیان ھات
 فروستادەیک لەخۆیان: ﴿مَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ کەچی باوەریان پێنەھینا
 بەھۆی ئەووە سزاگرتنی و داگری کردن لەکاتیگدا ستمکاربوون بە باوەر نەھینان و بە
 سەپلەیی و ناسوپاسی. سزای ترس کە برسیتی و قات و قبری کە دای بەسەریاندا ماوی
 ھوت سال و لەپاش ئەووە سزای کوشتن و لەناوچوونی ئەو بێباوەرانە لەجەنگی بەدرو
 جەنگەکانی تردا تا بەبێ بروایی چون بەسەر سزای قەبرو پۆزی دوایی نەپراووە. بەئنی
 بەراستی ئەو چیڕۆکە زۆر وینەیکە تیرو تەواوو بۆ ئەو بێباوەرانەیی مەککە. ئەوھی کە
 گوترا کە مەبەست بەو شارە مەککەییە لەپرای (ئیبین و عەباس و موحامید و قەتادە) و
 جەماوەردا، ھیندی ئەفەرموون: مەبەست شاریکی ترە بەو نیشانانەیی کە باسکرا ئیتەر ئەو
 شارە بووبێ لەگەڵ پێشووەکاندا یان نەبووبێ و بەچیڕۆک بێرێار ئەدری، ئینجا لەم کاتەدا
 لەچیڕۆکە کەدا خوۆشی و پۆزی و خۆراکی بەلێشاوی خستە بەرچاو، وەک ناخوۆشی و بەش
 برای خستە بەرچاو، لەم کاتەدا فەرمان ئەدات بەخواردنی ئەو پۆزی و خۆراکە پاک و
 خاوینانەیی کە ھەلانی کردوو بۆ بەندەکانی، فەرمان ئەدات بەسوپاس و بەندەیی بۆخوا
 بەبێ ھیچ ھاوبەش،

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۗ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ

وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾

نه فرموی: ﴿فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا﴾ بخون لهوی خوا پنی داون و کردوویتهی به پوزیتان به حالئی و پاک و خاوینی ﴿وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ سوپاسی چاکو نیعمتهی خوا بکن نه گهر نیوه نه و نه پهرستن، و ازبینن لهوی حرام و قدهغیه لهسرتان و له قدهغیه کردنی ههرشتی لهسر خوتان، مافی چاکو و نیعمتهکانی خوا بناسن و ناسوپاسی نهکن و سپلهیی بهکارمهینن تا خوا بتان پاریزی لهوی دووچاری نهوانه بوو کهلهم چیرؤکه دا باسکران. واته ماتول بو تان دهرکهوت حالی نهوانهیی که باسکران، کهواته نیوه گوپرایه لی خوا و پیغه ممبر بن و سوپاسگوزار بن بو خوا و گوپرایه لی بن. نینجا خوراکه حرامهکان دیاری نهکات، نه فرموی: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ خوا نهوی که حرامی کردبن لهسرتان ههر مرداره بووه و خوینه و واته خوینی که نه پروا جاری نهبن نهک نهوی کهوا نهبن وهک جگهرو سپل و شتهکانی تر، و گوشتی بهرازو نهوی ناوی خوی لی نه نرابی و به ناوی غیری خواوه سهرپرابی و سهرپره کهی به ناویکی ترهوه سهری بریبی وهک به دریزی له شوینی تردا باسکرا. کورت هه لهینانی حرام لهم چواره دا یان به نه زهر نهو شتانه یه که نه فامهکان خویان حرامیان نهکردن لهسر خویان وهک نهو چواره ی کهله سورتهی (المائدة) دا باسیکردن. واته ههر نه مانه حرامن نهک نهوانه ی که نیوه له خوتانه وه حرامتان کردون، یان کورت هه لهینانه که به پنی نهو کاتیه که نه م نایه ته هاتوه ته خواره وه، نهک له داهاتوو له هه مو کاتدا، کهواته حرام کردنی گیانله بهرهکانی تر کهله پاشان حرامکران به حه دیس دژو پیچهوانه ی نه م کورت هه لهینانه نین، وهک حالل کردنی نه م چواره ش له هیندی کاتدا دژو پیچهوانه نیبه که نه فرموی: ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ﴾ نینجا ههرکه سینک ناچارکرا بو خواردنی نهو حرامانه له کاتینکدا دهست دریزی کهر نهبن بهسر ناچارکراویکی تردا، و زیاده روه ویکه نهبن له نه اندازه ی پنیوست ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نهوه بینگومان خوا لیبورده ی میهره بانه. واته خوا لینی ناگری و تاوانباری ناکات. ههر نهویه سنوری حرام و حالل له خوراکدا که خوا بریاری لهسر داوه، کهواته نابن هیچکس له خوینه وه شت حرام یان حالل بکات،

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِنَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَا فَضَّصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشَّرَّاءَ يَجْهَلُونَ ثُمَّ تَأْتُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾

وهك نه فرموی: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ﴾ واته له خوتانهوه نهلین: نهوه حالهوه نهوه حرامه که نهوه قسهیهکی درویه و بهدهمتاندا دیت و زامنتان نهیلیت. نهوه نهلین: ﴿لِنَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ بونهوهی دروه هلهبهستن بهدهم خاوه، چونکه حالل کردن و حرام کردن هر بهدهست خاویه. بیجگه لهوهش هیندی لهو نهفامانه بهدهم خاوه نهو درویان کردو نهیان گووت: ﴿وَاللَّهُ أَمْرًا بِهَا﴾ خوا فرمانی پیداوین بهوه. نینجا ههپهشه نهکات لهوانهوه نهفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾ بهراستی نهوانهی که دروه هلهبهستن بهدهم خاوهوه دروکهی خویان نهسهپینن بهسهر خوادا ناگن بهنامانج ﴿مَتَّعٌ قَلِيلٌ﴾ نهوهی که دهستکوتیان نهبن لهو دروو هلهبهستنهدا، یان نهوهی کهلهم دنیاا دهستیان نهکهوی، خوشی و مهبهستیکی کهمه ﴿وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بویان هیه سزایهکی سهختی نیش و نازاردهر لهپاش نهم دنیایه. پهنا بهخوا نهم مهسهلهی یاساو قانون و بهرنامه دانانه تانهو راده گوناوهو تاوانیکی گهورهو سامناکه، لهگهل نهوهدا خهلکی بهبن بیرکردنهوهو مهترسی نهو یاساو بهرنامه دانهنن بهبن نهوهی دهقنکی شهریعیان بهدهستهوه بیت یان لهنایینی خوا وهریان گرتبن، تهنانهت نهوانهش که خویان به موسلمان دانهنن!! لهپیشهوه فرموی: خوا هر نهو چوارهی حهرامکردوه، بیگومان هیندی شتی تریش حهرامکراوه

لهسر ئیسرائیلی یهکان، جا لیږدهدا ناماژه نهکات بؤ نهوه و دهست نیشان نهکات بؤ نهوه که
 نهوه له پینشهوه حلال بوون و پاشان حرام کراون به تایبتهی لهسر نهوان لهتؤلهی خرابی
 خویندا حرام کراون لهسریان. نهفرموی: ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَا فَضَّلْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ﴾ هر
 لهسر نهوانهی که یهودی بوون حراممان کرد نهوهی که باسماں کرد بؤت لهپیش
 هاتنه خوارهوهی هم نایهتهدا. یان لهپیش حرام کردنی نهوهی که حرام کرا لهسر هم
 نوممهته ﴿ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴾ نیمه ستممان ئی نهکردن، بلکه نهوان
 ستمیان لهخویان کرد، بهم جوړه کردهوهی بهدیان کردو لهتؤلهی نهوهدا نهو شتانه حرام
 کران لهسریان و هر تایبتهی بوو بهوانهوه. ئینجا قاپی توبه و گهراوه نهخاته سر پشت
 بؤ نهوانهی تاوانبارن و ئینجا نهگهرتتهوه بؤلای خواو خویان چاک نهکن، نهفرموی:
 ﴿ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّرَاءَ بِجَهَلَةٍ ﴾ ئینجا پهروردگارت بؤ نهوانهی که کردهوهی
 بهدیان کردوه بهنهقامی ﴿ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا ﴾ ئینجا لهپاش نهوه گهراونهتوهو
 توبهیان کردوه. کردهوهکانی خویانیاں چاک کردوه ﴿ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَنَفُّورٌ رَجِيمٌ ﴾ بهراستی
 پهروردگارت لهپاش نهو توبه و گهراوه لیبوردهی میهربانه. ئینجا بهبؤنهی هم حرام
 کردنه لهسر یهودو بهبؤنهی نهوهی که قوریش لافی نهوهیان ئی نهدا که لهسر میللهت و
 نایینی ئیبراهیم و بهپئی نایینی ئیبراهیم نهو شتانهیان لهسر خویان حرام کردوه. بهو
 بؤنهیهوه نهوا باسی ئیبراهیم نهکات و نایینهکی پوون نهکاتوهو پهیوهندی و یهکیتی نهو
 دوو نایینه پوون نهکاتوهو لهگهئ تایبتهیتی حرام کردنی نهو شتانهی که حرام کران
 لهسر یهودو لهچرخى ئیبراهیم دا حلال بوون،

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ آجِبْتَهُ
 وَهَدَيْتَهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾ وَءَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾
 ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ إِنَّمَا جُعِلَ
 السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنْ رَبُّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا
 فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾

نه فرموی: ﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ ﴾ به راستی ئیبراهیم نوممه تیکی گوئی رایهل بووه
 بؤ خوا ﴿ حَنِيفًا ﴾ لادهر بووه لهه موو ئایینیکی نامهق، بؤلای تهنها ئایینی ههق که ئایینی
 خویه، به تاک و تهنها ﴿ وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ هه رگیز له هاوبهش رهوا دهران نه بووه بؤ خوا له
 هیج بارو پرویه که وه ﴿ شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ ﴾ سوپاس گوزار بووه بؤ چاکه و نیعمه تهکانی خوا
 ﴿ آجِبْتَهُ وَهَدَيْتَهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ خوا ههلی بژارد و پاک و خاوینی کرد و رینموونی کرد بؤ پئی
 راست که ئایینی ئیسلامه ﴿ وَءَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ﴾ پیمان به خشی له دنیا دا سیرهت و
 رهوشتیکی چاک و تا ئه و رادهی خوشهویست بوو لای هه موو نه هلی ئایینهکانی پاش خوی و
 هه موو سوپاس و سهنا و سهلامی لی نه کهن وه که له (قه تاده) و چند که سئیکی تره وه
 نه فرمون. ﴿ وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴾ بیگومان له پوژی دوا بیشتا له چینی چاکان و
 پیغمبراندایه و له گه ل نه وانه له راده و پلهی پایهکانی به هشت دا. ئیبراهیمی ناو برد به
 نوممت له بهر نه وهی خیر و فیهو بهر کهت و گوئی رایهلی تیدا بووه به نه ندازهی کومه لئیکی
 زؤرو هاوتای کردون له وه دا وه (ئیین و عه باس) نه فرموی - خوی لی رازی بیئت - یان
 له بهر نه وهی ماوهیه که تهنها که سئیک بووه که باوه ردار و خوا بهرست بووه له دنیا دا، یان
 له بهر نه وهی پیشه وایه که بووه که پهیرهوی کراوه له نا و نوممه تانی پاش خوی و به شداره
 لهه موو خیر و نه جری نه وانهی که پهیرهویان کردوه، خوا به جوژه ئیبراهیمی نیشاندا و
 باسی کرد، ئینجا نه فرموی به پیغمبری نازین ﴿ ﷺ ﴾ ﴿ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ﴾ ئینجا له پاش نه وه
 سروشمان کرده لای تو ﴿ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ به مهی پهیرهوی بکه و

شوینی ناین و میلله‌تی نیراهیم بکوه که نایینی خواپهرستی یه به‌ته‌نها و نایینی نیسلامه،
 له‌کاتیندا که نیراهیم لادریبوره له هموو نایینیک بۆلای نایینی نیسلام به‌هیچ له هاوبه‌ش
 ره‌وادهران نه‌بووه. (زه‌مه‌خشری) نه‌فرموی: ووتی ﴿ثُمَّ﴾ بۆ‌گه‌یاندنی شه‌یه‌ شه‌مه‌ به‌هره‌و
 سیفته‌ به‌رزه‌ به‌هره‌یه‌که‌ خوا به‌خشی به‌ نیراهیم که‌له‌و راده‌یه‌دایه‌ خوا فرمانیدا
 پیغه‌مبەر (ﷺ) شوینی ناین و میلله‌تی نیراهیم بکوی و په‌یره‌وی شه‌و بکات، به‌راستی
 بۆ‌چوون و فرموده‌که‌ی به‌هیزه‌و وه‌ له‌لدا زۆر جیگیره‌ جوله‌که‌ لافیان لی شه‌دا که‌ له‌سر
 ناین و میلله‌تی نیراهیم و پریزگرتنی پۆژی شه‌مه‌ به‌شینکه‌ له‌و نایینه، که‌واته‌ له‌م نایینی
 نیسلامه‌شدا شه‌بوایه‌ شه‌و پریزگرتنه‌ مه‌بوایه‌ چونکه‌ فرمان دراوه‌ به‌ په‌یره‌وکردنی میلله‌تی
 نیراهیم. جابۆ نه‌هیشتن و پووجه‌لکردنی شه‌و لاف و قسه‌یه، وه‌لامی قورئان ناگادارمان شه‌کات
 به‌هوی شه‌و پریزگرتنی پۆژی شه‌مه‌ به‌شینکه‌ نییه‌ له‌نایینی نیراهیم، به‌لکو شه‌و له‌پاشان
 پیوستکرا له‌سر نیراهیم‌یه‌کان به‌تایبه‌تی کاتی له‌سهرپینچی و دووبه‌رکیان کرد له‌کاتی
 شه‌و پۆژهدا، وه‌ک نه‌فرموی: ﴿إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ پۆژی شه‌مه‌ له‌سر
 شه‌وانه‌ بریاردا که‌ دووبه‌رکیان کرد تیایدا. واته‌ نیراهیم‌یه‌کان که‌ به‌چند چهرخ له‌پاش
 نیراهیم په‌یدا بوون و هاتنه‌ کایه، که‌واته‌ شه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ له‌ شه‌ریعه‌تی نیراهیم دا نه‌بووه،
 به‌هوی شه‌وه‌ له‌م شه‌ریعه‌ته‌شدا نییه، ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
 يَخْتَلِفُونَ﴾ بیگومان خوا بریار شه‌دات و حوکمرانی شه‌کات له‌ پۆژی دوایدا له‌وه‌ی که‌ شه‌وانه
 دووبه‌رکیان کرد تیایدا، به‌ تۆله‌و سزادانی شه‌وانه، یان بریار شه‌دات و حوکمرانی شه‌کات
 له‌نیوان شه‌وانه‌دا که‌ ناژاوه‌و دووبه‌رکیان کرد له‌وه‌دا به‌دهرخستنی هه‌ق و ناهه‌ق و پاداشت
 دانه‌وه‌ی هه‌رکام به‌پینی پاو کرده‌وه‌ی خوی. (نیمامی شافیعی) له‌کتیبی (الام) داو (نیمامی
 بوخاری و موسلیم) له‌سه‌حیحه‌کانیان دا له‌ (شه‌و هوره‌یره) وه‌ حه‌دیسیک شه‌هینن که‌
 پیغه‌مبەر (ﷺ) فرموی: ئیمه‌ شه‌وانه‌ین که‌له‌ دوایدا هاتین و له‌ پۆژی دوایشدا
 پیشکه‌وتوو هه‌کانین، چونکه‌ پیشکه‌وتوو هه‌کانی ئیمه‌ نامه‌یان پی‌به‌خشرا له‌پیش ئیمه‌دا، ئینجا
 شه‌وان دووبه‌رکیان تییدا کرد. و ئیمه‌ له‌ پاش شه‌وان نامه‌مان پی‌به‌خشرا ئینجا پۆژی جومه‌ه
 پۆژی شه‌وان بوو سهرپینچی و دووبه‌رکیان تیایدا کرد و ئیمه‌ خوا ریتموونی کردین... هتد.
 له‌ (ناین و عه‌باس) یشه‌وه‌ وینه‌ی شه‌وه‌ هاتوو - خوا لییان رازی بیت-.

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ

له پاش نهوهی ناماژهی کرد بو راست و رهوایی نایینی ئیبراهیم و پاک و خاوینی نهو نایینه و تهواو بوون و گهیشتنی به پایان لهم دواترین په یامه دا که حزره تی محمد (ﷺ) هینای، له پاش نهوه فرمان نه دات که نه م پیغهمبره (ﷺ) ریگا راسته کهی خوی بداته بهرو بانگی خه لکی بکات بو سهر نهو ریگا راسته به لیزانی و کار دوستی و ناموژگاری شیرین، له گه ل نهوانه که نه فام و بی باوه رن به جواترین شیوه ده مه قالی و موجداه له بکات. ئینجا نه گهر نهوانه ده ست درنزیان کرده سهر خوی و موسلمانان توله یان لی بستینی بهوینه و نه ندازهی ده ست درنزیه کهی نهوان، مه گهر خوی بگری و لییان بیوری، له کاتیکدا دل نارام بی بهوهی دوا پوژی سهر که وتن و بهخته وهری هر بو خوا پاریزو چاکه که کارانه، با غه مبارو دل تهنگ نه بی به پیلان و کرده وه به ده کانیان. نه فرموی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ نهی پیغهمبر خه لکی بانگ بکه بو ریگهی په روه ردگارت به لیزانی و کار دوستی و به په ندو ناموژگاری شیرین و به م په رنگ به و ته و قسه یه کی دنیا که رو به پیی حال و باری خه لک بیت، و به جو ری بیت که بزانی مه به ست ناموژگاریه، به نهرم نیانی، نه ک به توره یی و گرژی و دل شکاندن. نه م نایه ته کورته بهر نامه یه کی تیرو تهواو نیشان نه دات بو بانگ کردن بولای خوا:

۱- بانگ کردنه که بو ریگهی خواو بولای خوا بیت، نه ک بولای نهو که سهی که بانگه که نه کات، یان بو هر مه به ستیکی تر بیجگه له نیازی خوا. که واته نهو که سهی که بانگه که نه کات نه بی مه به ستی هر به جیهینانی فرمانه کهی خوابیت و هیچ منه تیکی نییه به سهر هیچ که سیکه وه، به لکو واجبی سهر شانی خوی به جی نه هینی. له پاش نهوه نه جرو پاداشتی هر بولای خوایه.

۲- بانگ کردنه کهی بهو لیزانی و کار دوستیه بیت که خه لکی راکیشی بولای خوا نه ک بیتارینی یان یاخی بکات، به جو ری بی که دل خوش و دل نارامی بکات نه ک به تی خورین و تانه و ته شمر لیدان و ته ریق کردنه وه، مه گهر له هیندی کاتدا که نهو شیوه یه به کار تر بیت، به کورتی نه بیت ته ماشای حال و باری بانگراوه که بکریت، چونکه هر که سیک سروش و بوچوون و تیگه یشتنی تایبه تی خوی هیه و بو جو رو و ته و قسه یه ک ده ست نه دات و پیویسته حال و باری په چاوبگری.

وَحَسْبُ لَهُمُ الْيَتَّى هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٢٣٥﴾

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوِفْتُمْ بِهِ

﴿وَحَسْبُ لَهُمُ الْيَتَّى هِيَ أَحْسَنُ﴾ لِيَكُولِينَ هُوَ دمه قالن بکه له گه لیان به جور و شیوه یه که جوانتر و شیرین تر ببت بهم رهنکه رهوشتی که به کار بهینری که تن بگات مبهست شکاندن و بی نرخ کردنی نییه، به لکو مبهست دهر که وتن و پرو نکر دنه هوی حقیقه ت و راستی به رینمونی کردنه بوی تهنا لهری خوا و لهر پهمانه دی خوا ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ به راستی پهره دگارت هر نهو زاناره و نهوپهری زانینی هیه به هر که سینک که ون و گومرایه و لایداوه له ریگاکهی، نهو زاناره بهو که سانهی که رینمونی و مرثه گرن و ری خویان داوته بهرو نهیده نه بهر، واته بهو جور و شیوه یه که باسکرا بانگ بکه بو ریگای خوا، چونکه تو هر نهوت له سهره، نیتر گومرا بوون و رینمونی و مرگرتن به دست تو نییه و تو لیپرسراو نیت له وه و نهوه هر به دست خویاه و هر که س شیاو و شایسته ی هر کام لهو دوو باره ببت خوا نهوه ی بو نهکات بهو پنییه پاداشت و توله ی خوی دهست کهوت نه بی. بیگومان بهم فرموده یه نه بی حه ماسه ت و پاپهرینی بانگ کارانی ریگهی خوا کهم ببیته وه یان هر نه میننی، چونکه ماتول نه مان هر نهوه یان له سهره و پرسیاریان لیناکری لهیچی تر، نیتر چ پیویست هیه به تیپهر کردن له سنوری کار و پیشه ی خویان خونه گرتن و بی نارامی و داخ و مراق خواردن؟ نهوه که باسکرا بهرنامه و دستوری بانگ کردنه له سنوری زمان و قسه و لیکولینه ودا، نیجا کاتی لهوه تیپهری کردو کار گه شسته دهست دریزی دهر باره ی بانگه ران، نهو کاته به پنی دهسه لات و توانین بهرنامه نه میه که نه فرموی: ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوِفْتُمْ بِهِ﴾ واته نه گهر ویستان توله بسینن له دهست دریزی کهر نهوا بهوینه ی نهو کرده وه به دهی که پیتان کراوه توله بسینن، بیگومان بهرگری کردن له بانگه وازه که له سنوری دادو ههقیانه تدا شتیکی راسته و پاریزگاری ریزو بهرزی نهو بانگو و بانگه وازه نهکات، که واته بی نرخ نابی له دهر وونی خه لکید، بیگومان شتی بی نرخ و ریز خه لکی دوی ناکه وی. نیجا ناشکرایشه نه گهر بهرگری نه کری بهدان و دهست دریزی کهران هر گیز ماوه ی بانگه ران نادهن، که واته زور راست و به جییه نهو بهرگری کردن و توله سه ندنه یاسایه کی راست و په وایه،

وَلَيْنَ صَبْرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّصَبْرِكُمْ أَتَىٰ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا يَأْتِيهِمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا

تَكُنْ فِي صَبِيحٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٣٧﴾

﴿وَلَيْنَ صَبْرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّصَبْرِكُمْ﴾ خۇ ئەگەر ئارام بىگرن، ئەو بە باشترە بۇ ئارامگران. لەگەل ئەو دا قورئان خۇگرتن و لىبوردنى بەلاوہ چاكترە بۇ خۇگران، واتە بۇ ئىئوہ بەلام بەو جۇرەى فەرموو لەبەر وەصف و سەناکردنىان بەو سىفەتە شىرىنە: ﴿الصَّابِرِينَ﴾ ھەر وہا بەو شىئوہى كە قورئان فەرموى دەست نىشانە بۇئەوہى كە خۇگرى - كە سىفەتتىكى بەرزە - باو و دابى ئەوانە. بەئى خۇگرى چاكترە، چونكە ھۇى زالبوونە بەسەر نەفسداو جئەوگرتنەوہى بە دەست درىژى و كارى نارەوا، بىجگە لەوہش ئەو خۇگرى تەمى دادان و پەندو نامۇزگار بە بۇ ئەو دەست درىژى كەرە و كەسانى تىرىش، بەئى ئەو خۇپاگرى بە چاكترە بە مەرجى ئەبى بە ھۇى سووك كىردن و بى نىرخى بانگ و بانگەوازەكە، ديارە لەو كاتەدا لىبوردن و خۇپاگرى بە بەرزەوہندى بانگ و بانگەوازەكەى تىدا نىبە ھەرچەندە چاك بىت و بەرزەوہندى بىت بۇ بانگ كەران. تەعبىرو دەستەوازەكەش وا نىشان ئەدات كە ئەفەرموى: چاكترە بۇ خۇپاگران و بە پوالتە تايبەتەى ئەكات بەوانەوہ، نەيفەرمو: ئەوہ چاكە كە ئەوانىش و بانگەوازەكەش بگرتەوہ، بە ھەر حال خۇگرى و جئەوگرتنەوہ نەفس زۇر سەخت و گرانە لەبەرئەوہ ھەرچۇنى دواپۇژو سەرنەجامەكەى جوان و شىرىن كىرد ھەر وہا ناماژەى كىرد بۇ ئەو سەختى و قورسىەش كە ئەفەرموى: ﴿وَأَصْبِرْ﴾ خۇت بگرەو خۇگرى بەسەر ئەوشتانەى كە دووچارت ئەبىن ﴿وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ خۇگرتن ھەر بە خوايە و بەكۇمەكى و يارمەتى و تەوفىقى خوايەو ھىچ ھۇبەكى تىرى نىبە. ئىنجا وەسىەت ئەكات بۇ پىغەمبەرى ئازىز (ﷺ) بەوہى غەمبار و دلەنگ نەبىت لەسەر بېروا نەھىئانى بى باوہران و پىلاننىان، ئەفەرموى: ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ غەمبار مەبە لەسەر ئەوانە و بېروانەھىئان و سەركىشى و نالەبارىيان ﴿وَلَا تَكُنْ فِي صَبِيحٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ مەكەوہ، تەنگى و دلەنگ مەبە لە پىلان و كىرموہ بەدەكانىيان و باكت ئەبى لىيان، ئەم وەسىەتە بۇ ھەموو بانگ كەرانى پىنگەى خوايە لە پاش پىغەمبەرو پىشەوای جىھانىيان. بەئى سزاو ئەشكەنجەو نازار ئەبى لەبەر تاقىكردنەوہى خۇگرى بىت، سەركەوتن و زالبوون دوانەكەوئى و لەسەر خۇو بەسستى دىت بۇ دەرکەوتنى بېروا بەخو، بەلام پاشەپۇژى بەختەوہرى و سەركەوتن مسۇگەرە،

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

چونکه بانگکرانی پینگهی خوا خوپاریزو چاکهکاران که پیشه‌وای همه‌ووان پیغه‌مبهری نازیزه (ﷺ) خواش له‌گه‌ل نه‌وانه‌یه وه که به‌توندی نه‌و به‌لینه نه‌دات و نه‌فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ به‌راستی خوا له‌گه‌ل نه‌وانه‌یه که خو‌یان پاراستوه له‌هوی خه‌شم و ناپه‌زایی خوا، له‌گه‌ل نه‌وانه‌یه که چاکه‌کارن و به‌رده‌وامن له‌سه‌ر نه‌وه، خوا له‌گه‌ل نه‌وانه‌یه به‌کومه‌ک و یارمه‌تیدان، خوا دۆستیانه و هرکه‌سیش به‌وجۆره خوای له‌گه‌ل بی‌ت نه‌بنی دل‌شاد و شادمان بی‌ت، نه‌بنی دل‌ فراوان و بی‌ت باک بی‌ت له‌هرشتیک. داواکارین خوا به‌میهره‌بانی خو‌ی به‌شدارمان بکات له‌و فه‌یزو فه‌رده‌او له‌پیزی نه‌وانه‌دا و هرمان بگری‌ت نامین هم‌زارجار نه‌لنین:

سو‌پاس بو‌ خوا له‌ته‌فسیری سوره‌تی (النحل) بو‌مه‌وه که ته‌واوکهری جزمی چواره‌مه‌می قورئانه له‌ پۆزی شه‌مه‌ ۱۴۱۲/۱۲/۶ کۆچی به‌رامبه‌ر ۱۹۹۲/۶/۷ زاینی له‌ باره‌گای سه‌رکردایه‌تی بزوتنه‌وه‌ی ئیسلامی له‌ کوردستانی عیراق، له‌دینی بی‌تواته، خوا فه‌رو پیتی قورئانه‌که‌ی برژئی به‌سه‌ر خو‌مان و بزوتنه‌وه‌که‌مان و وولاته‌که‌مان و به‌تایبه‌تیش دینی بی‌تواته و دانیش‌توانی. آمین

آمین والحمد لله أولاً وأخيراً و صلى الله وسلم على سيدنا و مولانا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

تەفسىرى قورئانى پىرۆز

جزمى ۱۵

سوره تی (الاسراء)

مهككهي يه و(۱۱۰) نايه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

ئهم سورته مهككهي يه به لای زور كه سه وه، هیندی نه فرمون بیجگه له چهند نایه تیکی، نایه ته کانی (۱۱۰) نایه تن به لای به سری یه کانه وه و (۱۱۱) نایه ته به لای کوفی یه کانه وه. ئهم سورته دهست پی نهکات به ته سیجی خوا و کۆتایی نه هینی به حمدی خوا و نه دوی له چهند مه بهستیکی جیاواز و زۆر بهی له باره ی عه قیده وه یه، هیندی له مه بهسته کانی تری چهند ناداب و رهوشتی فهدی و کۆمه لایه تی یه که بنه رت و بناغه که ی عه قیده یه، بیجگه له وان هه له سه ره تا وه به شیک له داستانی ئیسرا ئیلی یه کان نه هینی که په یوه ندی هه یه به مزگه وتی نه قسا وه که شه رهوی یه که ی پیغه مبه ره (ﷺ) بو شهوی بو، نه دوی له هیندی له داستانی نادم و شهیتان و ریز گرتن و ریزدان به نادمی. له ناو نه وه هه موو مه به ستانه دا مه به ستیک که هه موو مه به سته کانی تر نه خولیته وه به دهوری دا شه خسی پیغه مبه ری نازیزه (ﷺ) و هه لو ئستی نه وه گه له له گه لی له مه ککه دا وه ک بو مان روون نه بیته وه له نایه ته کانی سورته که دا.

چهند ریوایه تی که هاتوه له باره ی داستان و رووداوی ئهم شه رهوی پیغه مبه ره (ﷺ) بو مزگه وتی نه قسا و ئینجا به رز بوونه وه ی له ویوه بو ئاسمانه کان و (سدره المنتهی)، دووبه ره کی هه یه له باره ی نه وه شوینه ی که نه وه رووداوه دهستی پی کرا که نایا مزگه وتی پیروزی مه ککه بووه وه ک روانه تی نایه ته که نه یگه یه نی یان مانی (ام هانی) بووه وه که له ریوایه تی که دا هاتوه، هه ره ها دووبه ره کی هه یه که نایا نه وه رووداوه له کاتی بیداری دا بووه و به له ش و به گیان بووه یان له خه ودا بووه و هه ره به رۆحیش بووه نه وه ش به پی ی چهند ریوایه تی که هاتون له باره ی نه وه رووداوه وه؟ به هیژترین راو ریوایه ت نه مه یه که پیغه مبه ری نازیزه (ﷺ) له مانی (ام هانی) ی ئاموزای هه لسا و جی و بانه که ی به جی هیش و به ره و مزگه وتی پیروزی رویش ئینجا که گه یشته حیجر له ویدا نه وه شه رهوی یه ی پی کرا له کاتی که دا له بهینی خه و و بیداری دا بوو. ئینجا گه پرایه وه بو جیگا و بانه که ی پیش نه وه ی سارد بوو بیته وه. به راستی هه ره که سینک نه ندازه یه به ر بکاته وه له م بوونه وه ره گرنگه و له وه هه موو نه ستیره و مانگ و خۆر و زهوی و گه رده ش و خولانه وه یان به وه قه باره گه وه و به وه

چهسپانی یه. هرکه سینک بیرنك بکاتوه لهوانه شایسته نی یه بۆی سهری سوڤ بمینئ و
 سهریکاتوه لهوی دهستی قودرتهی بی سنووری خوا بیته کایهوه و ئهو رووداو و شهو
 رهوی یه بهدی بمینئ و ئهو گهردش و چوون و هاتنهوه پینک بمینئ بو پیغه مبهره
 خوشهویسته که ی به گیان و به له شه پیروزه که ی، ئهو که سهی که بیر بکاتوه له گه یشتنی
 دهنگ و ههناسه بو ئه م پهرو ئهو په ری دنیا به هوی تله فون و لاسکی یهوه، یهک سهر و
 سهر به خو و به بی جیاوازی دووری و نزیک، هرکه سینک بیر بکاتوه له په یوهندی و قسه
 کردن له زهوی یهوه، له گه ل ئهوانه ی چوونه سهر مانگ، په یوهندی له گه لیان له رتوه یه کسهر
 به وینه ی که سینک له پال و تهنیشت دا بیته، هرکه سینک ناوړنك بداتوه بۆلای ئهو جوړه
 شتانه که به شینکن له بهرهمی دهسلات و هیزی بی سنوری خوا، هرگیز نابی سهری سوڤ
 بمینئ له گه شت و چوون و هاتنهوه که ی پیغه مبهر (ﷺ) به لکو که سینک بپروای هه بی به
 پیغه مبهرینتی یه که ی و په یوهندی یه که ی به کۆمه لی هه ره بهرزوه و گه یشتنی هه وال و
 فرمان پنی له سهرووی هه موو ئاسمانه وه، هرکه سینک ئهو باوه رهی هه بی هرگیز سهری
 سوڤ نامینئ لهو رووداوه، یاری غار - خوا لی ی رازی بیته - که ئهو باوه رهی هه بوو کاتی
 بی باوه ره کان هاتن و به سهر سوڤمانه وه هه والی ئهو شهو رهوی یه یان پیندا و نه یان ویست
 بهوه باوه ره که ی لهق و لاواز بکن، کاتی ئهو هه واله یان پیندا و به شتیکی نه گونجاویان
 دانه نا، یاری غار به هه موو ئارامی و دلنیایی یه که وه بهر په رچی دانه وه و فه رموی: من باوه رهم
 پنی هه یه و به زیاتر و دوور تر له وه، باوه رهم پنی هه یه به هه والی ئاسمان و که بو م
 نه مینتی و پیم نه دات! به لی ئه م راو ریوایه ته به هیزه به هه موو باوه ر و دلنیایی و ئارامی یه وه
 وه ری ئه گرین، به لام به پنی یاسای ئیسلام ئهو هه وال و چه دیسانه ی که به روانه ت دژی
 یه کترن تا بگونجی نه بی دهسته مل بکرین و دژایه تی یه که یان نه مینتری، به پنی ئهو یاسایه
 چاک وایه ئهو چه دیسانه رنک و دهسته مل بکه ین له گه ل ئهو چه دیسه سه حیجانه و له گه ل
 روانه تی نایه ته که دا به وه ی ئهو شهو رهوی یه دوو جار به دی هاتوه: جالای یه که م: له خه ودا
 بووه له پیش پیغه مبهرینتی و شهو رهوی هه ره به رۆحه پیروزه که ی بووه له بهر ناماده کردنی
 بو جاری دووهم و ئهو یه که مه بی به سه ره تا. جاری دووهم: له پاش پیغه مبهرینتی شهو
 رهوی کرا و به له شه پیروزه که شی له کاتی بیداری دا به راستی ئه م رایه زور به هیز و
 دامه زواوه له دل دا، ئه مه رای دهسته یه که له پینشه وا و زانایان که یه کی لهوانه (قازی
 نه بو به کن ه و) (ئیمامی به غه وی) و خاوه نی (کشاف) ه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَرْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾

ئینجا با بیینه ژیر سایه ی نایه ته که، نه فرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَرْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ

السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿﴾ به پاک و بیگردد رانه گرین و پاک و بیگردد له هه موو له که و ناته وای که سینک که شهو رهوی کرد له شهویک دا به بندهی خوی، واته محمد (ﷺ) له مزگه وتی بهریز و پیروزهوه بو مزگه وتی دور که دورو بهریمان پیروز و فخر دار کردووه. شهو شهو رهوی به مان پی کرد بو شهوی هیندی له بهلگه و نیشانه روونه کانی خومانی نیشان بدهین، بهراستی شهو که سهی شهو شهو رهوی بهی پی کرد هر شهو بیسر و بینایه، واته له بهر شهوی خوا بیسری و تهی شهو بندهیه و بینایه به کرده و کانی و نه زانی شایسته به بو شهو به هره و نزیک خستنه وه، له بهر شهو شهو شهو رهوی بهی پی کرد و شهو بهلگه و نیشانه روونانی نیشان دا، پیغمبری نازیز (ﷺ) به بندهی خوی ناو برد له بهر پله پیدانی به وهی بندهی تایبه تی خویته تی، له بهر شهو پیغمبری نازیز (ﷺ) شهو ناز ناوهی زور به په سهند و خوشه ویست داناوه بو خوی. له لایه کی تره وه ناو بردنی به بنده له کاتیک دا که گه یشته بهرترین پله و راده یه که بو هیچ که سینکی تر روی نه داوه. شهو ناو بردنه لهو کاته دا سیفته تی بندهیی به هیز و دامه زراو نه کات به جوړی هه میسه له یاد نه بی و فراموش ناکری و هر گیز نزیک ناکریمه وه له سنووری خویته تی و تیکه لی ناکری، هر چو نی له بیرو باوه پی مه سیحیتی دا شهو کاره ناراست و نارویه روو بدات. به هوی شهو و بیرو باوه پی نیسلامی له م نوممه ته دا به پاک و خاوینی مایه وه و شهو پهستی و ناراستی بهی به سر نه هات که به سر بیرو باوه پی چو تی مه سیحیتی هات و شریعه ته که ی خوا دهست کاری کرا و تیک درا. بیگومان و تهی ﴿اسری﴾ واته شهو رهوی پی کرد. کاته که ی نه گه یه نی که شهو، واته هینانی ﴿لیلا﴾ به دواپی دا یا له بهر گه یاندنی کورتی و که میتی ماوه که یه تی که له شهویک

دا پښك هاتووه و هموو شهوهكه‌ی داگیر نه‌کردووه، شهوش به پښی زمانی عه‌ره‌بی یه، كه هر كاتيك به معرفیه‌یی شهو كاتانه گوتران گشتی كاته‌كه شهگه‌یه‌نن، شهگر به نه‌كیره‌یی گوتران گشتی ناگه‌یه‌نن، یان له‌بهر زیاده دأنیا كردن و ته‌نكیده له‌سهر كاته‌كه وهك هیندی شهفه‌رمون. یان له‌بهر نه‌خشه كیشان و نیشاندانی كاته‌كه‌یه وهك هیندیكى تر شهفه‌رمون. شهو گه‌شت و شهو رهوی یه له‌م مزگه‌وته‌وه بؤ شهو مزگه‌وت و په‌یوه‌ندی و یه‌كینتی هموو بیر و باوه‌ره‌كانی خواپه‌رستی به تاك و ته‌نیا نیشانی شه‌دات له‌ ئیبراهیم و ئیسماعیله‌وه تا پیغه‌مبهری نازیز (ﷺ) په‌یوه‌ندی نیوان شوینه پیروزه‌كانی شهو بیرو باوه‌ره پیروزانه شه‌خاته به‌رچاو وهك شهوش نیشانی شه‌دات كه په‌یامه‌كه‌ی پیغه‌مبهرمان (ﷺ) جیگیر و جینشینی په‌یامه‌كانی پیش خو‌یه‌تی. له‌باتی «باركناه» فه‌رموی «باركنا حوله» تا نیشانی بدات كه فه‌ر و به‌ره‌كه‌ت ده‌وری داوه و لافاوی كردووه به‌سهری دا و به‌ته‌واوی داگیری كردووه، شهو پیت و فه‌ره‌ش له‌ هموو بارنكوه‌وه دا‌باریوه به‌سهری دا، فه‌ر و به‌ره‌كه‌تی مه‌عنه‌وی كه گیت‌رای به‌ رووگه و جی و شوینی خواپه‌رستی پیغه‌مبهران، فه‌ر و به‌ره‌كه‌تی ماددی كه ناو و رووبار و دار و دره‌خت و میوه‌جاتی زور و فراوانی تی‌دا دروست كردووه. شهو شهو رهوی و گه‌ردشه ده‌ستی پی‌ كرد له‌ مزگه‌وتی مه‌ككه‌وه بؤ مزگه‌وتی شه‌قسا كه خوا ئیسرائیلی یه‌كانی نیشته‌جی كرد تیای دا و له‌ پاشان ده‌ری كردن لی‌ ی، جا به‌و بؤنه‌یه‌وه دیته‌ سهر باسی هیندی له‌ رووداو و به‌سهره‌اتی موسا و ئیسرائیلی یه‌كان، لی‌زه‌دا شه‌لقه‌یه‌ك شه‌هینتی كه هر له‌م سوره‌ته‌دا هاتووه، له‌م شه‌لقه‌دا ناماژه شه‌كات به‌هوی نه‌مانی ده‌سه‌لات و ده‌وله‌تی ئیسرائیلی یه‌كان كه بریتی بوو له‌ بلاؤ بوونه‌وه‌ی به‌د كرداری و خراپه‌کاری شه‌وانه‌ كه به‌ پښی باوی خوا هوی نه‌مانی ده‌سه‌لات و ده‌وله‌تی ئیسرائیلی یه‌كان كه بریتی بوو له‌ بلاؤ بوونه‌وه‌ی به‌د كرداری و خراپه‌کاری شه‌وانه‌ كه به‌ پښی باوی خوا هوی نه‌مانی ده‌سه‌لات و رووخانی گه‌ل و ولاته. له‌ یه‌كه‌م چاره‌وه باسی نامه‌كه‌ی موسا ده‌كات كه ترساندنئ ئیسرائیلی یه‌كانی تی‌دا بوو، باسی باپیره‌ گه‌وره‌یان شه‌كات كه نوحه و به‌نده‌یه‌کی سوپاس كوزاری خوا بوو به‌هوی خراپه‌کاری گه‌له‌كه‌یه‌وه خوا له‌ناوی بردن بیجگه له‌و باوه‌ر دارانه‌ی كه له‌گه‌ل نوح دا خوا رزگاری كردن له‌ كه‌شتی یه‌ رزگاری یه‌كه‌یان دا.

وَمَا آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا تَلَّخِدُوا مِنْ دُونِ وَكَيْلًا
 ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣١﴾ وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ
 لَتَلْبَسُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَاتِبَ وَلَتَعْلُنَّ عُلْوًا كَبِيرًا ﴿٣٢﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَٰئِكَ

نه فرموی: ﴿وَمَا آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ به خشیمان به موسا نامه، واته تورات ﴿وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ نهو نامه یه مان گنرا به رینمونی و ری نیشاندهریکی گهره بو نهوی نیسرائیلی یه کان ﴿إِلَّا تَلَّخِدُوا مِنْ دُونِ وَكَيْلًا﴾ واته پیمان گوتن بریار مدهن بیجگه له من هیچ کهسینک که کاروباری خوتانی ههواله بکن، واته هر پشت به خوا ببهستن و هه موو کاروبارتان هر لهو بناسن و تهنه روو بکنه نهو ﴿ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ﴾ نهی نهوی نهو کهسانه ی که لهگل نوح هلمان گرتن له کهشتی یه که دا، خوا بهناوی نهو رزگار کراوانه وه قسه ی لهگل کردن تا بیریان بخاتوه که نهو باوک و باپیره یان بهنده یه کی پاک و پالیوراویون، لهگل نوح بوون که بهنده یه کی زور سوپاس گوزاری خوا بووه وه نه فرموی: ﴿إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾ به راستی نوح بهنده یه کی زور سوپاس گوزار بووه، بهو جزوه و بهو نهژاده پاکه بانگیان لی دهکات و قسه یان لهگل نهکات تا بیر بکه نه وه و رینگه راسته که ی نهوانه بده نه بهر.

لهو نامه ی موسادا ههوالی دا بهو نیسرائیلی یانه که بههوی خراپه کاری و بهد کرداری خویان دووجار ولاتیان ویران نهکات و زورداریان بهسردا زال نهکات. نه یان ترسینی به وینه ی نهو سزا و نازاره که ههرکاتی بگهرینه وه بو سهر نهو خراپه کاری یه، نه وهش به پی بی باوی خوا که هر بهو جزوه هاتوه، نه فرموی: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ﴾ نیسرائیلی یه کانمان ناگادار کردوو و وه حیمان کرد بولایان و ههوالمان پیدان له نامه که یان دا ﴿لَتَلْبَسُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَاتِبَ﴾ سویند به خوا که نیوه تیگدان و خراپه کاری نهکن له خاک و ولاتی شام و قودسدا به گوناوه تاوان دوچار ﴿وَلَتَعْلُنَّ عُلْوًا كَبِيرًا﴾ بهرز نه بنه وه و زال نه بن بهسهر خه لکی دا به بهرز بوونه وه و زال بوونیکی زور گهره و زیاد له سنوو، واته نهو زور و هیز و دهسه لته ی که خوا پیتان نه دات نیوه به کاری نه مینن له دهست دریزی و تاوان و خراپه کاری دا، بههوی نه وه وه خوا توله تان لی نه سیننی ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَٰئِكَ﴾ نینجا کاتی دیته پیشه وه کاتی سزا و توله ی یه که می نهو دوچاره که به لینی پی دراوه.

بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَاتَ وَعَدَا مَفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ
 رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾ إِنَّ أَحْسَنَهُ
 أَحْسَنَهُ لِنَفْسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْفُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
 كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرَّؤُا مَا عُلِّمُوا تَسْبِيرًا ﴿٧﴾ عَنِ رَبِّكَ أَنْ يَرْحَمْكَ

﴿بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾ رهوانه نهكینه سهرتان چند بهندهیهکی خومان كه
 خاوهنی هیژ و دست وهشاندنیکی بهتینن له جهنگ دا ﴿فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ﴾ نینجا نهوانه
 نهگهرین بهناو ولاتهکعتان دا، واته زال نهبن و ولاتهکعتان داگیر نهکن و نهگهرین بهناوی دا
 به نارهزوی خویان و به دواتان دا نهگهرین ﴿وَكَاتَ وَعَدَا مَفْعُولًا﴾ نهوهی كه باس کرا بهلین و
 برپاریکی کراو و بهدی هینراو بوو و لادان نهبوو لی ی له زانینی خوادا ﴿ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ
 الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ﴾ واته لهپاش نهو رووداو بهسر هاتهتان نینجا نهگهرینهوه بوټان دهسهلات
 و زال بووتتان بهسر نهوانهی كه باس کران و نهوهیان کرد پیتان كه کردیان، نهوش
 لهپاش توټه و گهرانهوهتان لهو تاوان و کردهوانهی كه بوو بههوی رووداو و بهسهرهاته
 سهختهکهمان ﴿وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ﴾ یارمهتیتان نهدهین به مال و سامانی زور و کوټ و
 نهولادی زور ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا﴾ نهتان گهرین به زورتر له بارهی لهشکر و نهوانه
 لهگهلتان دهرنهچن و رانهپرن. زورتر لهوه له پیشهوه بوټان یان زورتر له دوزمنهکعتان، نهو
 کردهوه و ههوالانهی كه لهم دوو نایهتهدان به وتهی رابوردوو نیشانی دان، بهلام واتاکهیان
 داهاتووه، لهبر نهوه به داهاتوو تفسیرم کردنهوه. بهلگهش لهسر نهوه نهمهیه: نهوانه
 چند ههوالیک بوون ناراستهی نیسرائیلی یهکان کرا له تهورات دا پیش روودانیان، ههواله
 داهاتووهکانی خوا نهوهنده راست و بیگومانن وهک رابوردوو وان.

نینجا پیش نهوهی ههوال و رووداوهکه دواپی بینی یاسای کردهوه و پاداشت باس
 نهکات به تیههلهکیش و نهفهرموی: ﴿إِنَّ أَحْسَنَهُ أَحْسَنَهُ لِنَفْسِكُمْ﴾ نهگهر نیوه چاکه بکن و
 کردهوهکانتان چاک بکن نهوا بوو خوتانی چاک نهکن و سوود و برهههکانیان بوو خوتانه

﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا لَهَا﴾ نهگەر خراپه بکهن و به پینچهوانهی فرمانی خوا کردهوه بکهن نهوا بؤ

نهفسی خۆتانه و تایبتهی یه پی یهوه و تۆلهکهی تیپەر ناکات بؤ هیچ کهسیکی تر، لهبهر نهوهی (نیمامی عهلی) - خوی لی رازی بیئت - نهفرموی: (نه چاکهم کردوه دهربارهی هیچ کهس و نه خراپه و ئینجا نهو نایهتهی خۆیندهوه). نهو یاسایه زۆر تیرو تهواوه له همردوو دنیادا، مهردوم نهگیژی به لیپرسراوی خۆی نهگەر چاکهی کرد بؤ خۆی نهکات و نهگەر خراپهی کرد نهگهریتهوه سهر خۆی و نهبی همر لۆمهی خۆی بکات. ئینجا لهپاش باسی نهو یاسایه ههوالهکه تهواو نهکات.

نهفرموی: ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ الْآخِرَةَ﴾ ئینجا کاتی دیته پینشهوه کاتی سزا و تۆلهی دووم نهو دوو جاره ﴿سَلُّوا وُجُوهَكُمْ﴾ واته رهوانه نهکهینه سهرتان نهوانه بؤ نهوهی روو و دهم و چاوتان غه مبار و ناره حهت بکات، واته کاریکی واتان بهسهر بیینی که غهم و پهژاره و ریسوایی له رووتان دا دهرکهوی، ﴿لِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ بؤ نهوهی بیینهوه ناو مزگهوتی قودس به داگیر کردن و ویران کردن، ههرچۆنی چونه ناوی یهوه له جاری یهکهم دا ﴿لِيَسْتَوُوا مَا عَلِمُوا تَبْسِيرًا﴾ بؤ نهوهی بپوخینن و ویرانی بکهن لهناوی بهرن نهوهی که زال بوون بهسهری دا به ویران کردن و لهناو بردنیکی سهخت و گهوره. نهو بهلین و ههواله بهدی هات، بهم جۆره خوا له یهکهم جارهوه نهو کۆمهلهی زال کرد بهسهر ئیسرائیلی یهکان دا، ئینجا گهرا نهوه بۆلای خوا تا خوا رزگاری کردن و زالی کردن بهسهر دوژمنهکانیان دا، ئینجا لهپاش نهوه ئیسرائیلی یهکان دووباره دهستیان کردهوه به تاوان و خراپهکاری، بهمۆی نهوهوه به پیی باوی خوا بؤ جاری دووه میش دوژمنی زال کردهوه بهسهریان دا تا ناوارهیان کردن له ولاتهکهی خۆیان دا و دهولت و دهسهلاتهکهی لی سهندنهوه، ئینجا بهلینی پی داننهوه به دهروو لی کردنهوه و میهره بانی کردن پی یان نهگەر بگهرینهوه بۆلای خوا و فرمانی پی یان: ﴿هَيَّ رَبُّكَ أَنْ يَرْحَمَكُم﴾ نومیئد وایه پهروهر دگارتان میهره بانیتان پی نهکات نهگەر تهمی خوار بین و بگهرینهوه بۆلای خوا. بهلام نهگەر بگهرینهوه بؤ سهر تاوان و خراپهکاری نهوا خواش نهگهریتهوه سهر تۆله و سزادان،

وَإِنْ عُدْتُمْ عَدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هُمْ أَقْرَبُ وَيُبَشِّرُ

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾

وهك نه فهرموی: ﴿وَإِنْ عُدْتُمْ عَدْنَا﴾ نه گهر بگه پرینهوه بو سهر تاوان و خراپه کاری نیمهش نه گه پرینهوه بو سزادان و توله سهندن لیتان. بهلی جووله که دهستی کردهوه به خراپه کاری و بی باوه پری تا خوا موسلمانانی زال کرد به سهریان دا به تهواوی دهریان کردن له نیوه دورگه، دهستیان کردهوه به خراپه کاری و خوایش بهندهیانی خوئی زال کرد به سهریان دا، هتا هم چهرخی دواپی به هیتلری زال کرد تا بهو جوړهی به سهر هینان. نینجا نهوا نیو چهرخه له شیوهی دهولتهی نیسرائیل دا به هه موو هیژ وان له تاوان و خراپه کاری له فلهستین دا، بیگومان خواش بهندهیانی خوئی زال نه کاتهوه به سهریان دا و هقی بهر و دواپان لی نه کاتهوه به پیی هم به لینه راست و رهوای که لهم نایه ته دا فهرموی. من دننیام هم چه دیسه سه حیجه دهست نیشانه بو هم جاری دواپی به که نه فهرموی ﴿لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَقَاتِلَ الْمُسْلِمِينَ الْيَهُودَ، فَيَخْتَبِئُ الْيَهُودُ مِنْ وَرَاءِ الْحِجْرِ وَالشَّجَرِ فَيَقُولُ الْحِجْرُ وَالشَّجَرُ: يَا مُسْلِمُ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا يَهُودِي وَرَأَيْ فَاقتله إِلَّا الْغُرُقْدُ فَإِنَّه شَجَرُ الْيَهُودِ﴾ غهرقه ده فیسیر کراوه تهوه به مهی درهختیکه که درکی هیه و له خاکی بیت المقدس دا نه پوی. داوا کارین خوا موسلمانان زال بکات و نهوه به چاوی خو مان ببینین.

نینجا نایه ته که دواپی نه هیننی به چاره نووس و دوا روژی بی باوه پان و نه فهرموی: ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا﴾ گپراو مانه دوزهخ به سجن و بهندیخانه بو نهو بی باوه پانه وهک (نین و عهباس) نه فهرموی - خوا لی یان رازی بیت - یان به داگیر کهر و دهور دهریان به جوړی هیچ که سیکیان بو قوتار نابی لی ی و فراوانه بو یان.

له پاش باسی نیسرائیلی یهکان و نامه که یان که خوا بوئی ناردن بو رینمونی یان که چی رینمونیان لی وهر نه گرت، گومرا بوون به هوئی نهوه وه له ناو بران و تییدا چون، له پاش نهوه دیته سهر باسی هم قورنانهی که رینمونی نهکات بو نایینیک که ریک و راسترینه، نه فهرموی: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هُمْ أَقْرَبُ﴾ به راستی هم قورنانه رینمونی نهکات بو رینباز و بهرنامه یه که راست ترینه، نه فهرموی: رینمونی نهکات بو راسترین به بهرله لایی و به بی

به‌ستنه‌وهی به هیچ کس و هیچ ده‌سته‌یه‌که‌وه، بی دیاری کردن و به‌ستنه‌وهی به هیچ رنگه و ری‌بازنکی تایبته‌ی و دیاری کراوینکه‌وه، که‌واته ری‌نمونی کراوه‌کان هه‌موو کس و هه‌موو ده‌سته و هه‌موو چینیک نه‌گرتیه‌وه له‌هه‌رکات و هه‌ر چه‌رخ و هه‌ر ولات و شوینیک دا، هه‌روه‌ها هه‌موو رنگه و ری‌باز و هه‌موو به‌رنامه‌یه‌ک نه‌گرتیه‌وه که خه‌لکی ری‌نمونی لی وه‌رگرن له‌هه‌رکات و له‌هه‌ر چه‌رخ و له‌هه‌رشوینیک دا.

ری‌نمونی نه‌کات بو راست ترین له هه‌ست و ده‌رون دا، به‌هۆی عه‌قیده و بیر و باوه‌پنکی روون و سووک و ناسان به بی هیچ گری و گیر و گرفتیک، رۆح به‌ره‌لا نه‌کات له باری گرانی دوو دلی و شتی پر و پووچ، هیزو وزه چاک و شایسته‌کانی به‌ره‌لا نه‌کات بو هه‌موو کرده‌وه چاک و به‌نرخه‌کان.

ری‌نمونی نه‌کات بو راست ترین له ری‌کخستنی نیوانی ناوه‌وه و ده‌روه‌هی مه‌ردوم، نیوان هه‌ست و ره‌وشتی، نیوان عه‌قیده و کرده‌وهی، به جوړی هه‌موو نه‌وانه به‌سترون پینکه‌وه به بی دژایه‌تی و یه‌ک نه‌که‌وتن، هه‌موو کارو کرده‌وه‌کان نه‌بن به عیبادت و خواپه‌رستی نه‌گه‌ر به نیازی خوا و به پی‌ی به‌رنامه‌ی خوا بکرین، ته‌نانه‌ت نه‌و شتانه‌ش که خوشی و له‌زه‌تی و رابواردنی ژیا‌نی دنیا‌یان تیدا‌یه.

ری‌نمونی نه‌کات بو راست ترین له‌باره‌ی عیبادت و خواپه‌رستی یه‌وه، به‌م جوړه نه‌رکه‌کانی به‌پی‌ی توانایه و میانیه و شتیکی پی‌ویست نه‌کردوه که مه‌ردوم ته‌نگه‌تاو بکات، نه‌وه‌نده‌ش مه‌ره‌خه‌س و به‌ر به‌ره‌لای نه‌کردوه تا زۆر به گرنه‌گه‌ری. ری‌نمونی نه‌کات بو راست ترین له په‌یوه‌ندی یه‌کانی نیوان نا‌ده‌می دا، له‌سه‌ر به‌نپه‌رت و بناغه‌یه‌کی زۆر به‌هیز و دامه‌زراو دا‌یمه‌زرا‌ندوه به جوړی حه‌ز و ئاره‌زووی نه‌فس و کینه و رق کاری لی ناکات و نه‌م دیو و نه‌و دیوی پی ناکات.

ری‌نمونی نه‌کات بو راست ترین له‌باره‌ی ئایینه‌ ئاسمانی یه‌کانه‌وه، به‌م ره‌نگه‌ باوه‌پری به هه‌مووان هه‌یه و باوه‌پری هه‌یه که له یه‌ک سه‌رچاوه‌وه هاتوون و یه‌ک زنجیره‌ن و دواترین نه‌لقه‌ی نه‌و زنجیره‌یه که ته‌واوکه‌ری هه‌موو نه‌لقه‌کانه و جیگر و جینشینی هه‌موویان نه‌مه‌یه که له‌م قورئانه‌دا هات. نه‌م قورئانه ری‌نمونی نه‌کات بو راست ترین له هه‌موو بار و روویه‌که‌وه ﴿ رَبِّشِرُّ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَمْلِكُونَ الصَّلَاحَاتِ أَنْ لَمْ أَجْرًا كَبِيرًا الْبَلِّ ﴾ موژده نه‌دات به‌و باوه‌پ دارانه‌ی که کرده‌وه چاکه‌کان نه‌که‌ن به‌مه‌ی که هه‌ر بو نه‌وان هه‌یه نه‌جرو پادا‌شتیکی گه‌وره.

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾ وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالْشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ لِلَّذِينَ لَا يُبْصِرُونَ

﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ واته موزدهیان نه دات بهوی سزایه کی سهختی نیش و نازار دهر هیه بؤ نهوانه کی که باوهریان نی یه به روژی دواپی، نامه داره کان هرچند خویمان به باوهر دار دانه نین، کهواته هیچ رهخنه یه ک ناگیری و جینگه کی قسه و باس نی یه دانانی سزای بی باوهرمان به موزده لهم باره یه وه که سزای دوزمنی بی باوهر نیعمت و چاکه یه بؤ باوهردار، یان نه لنین: ﴿یبشر﴾ هر هوال دانه. نم قورنانه بهو جوړه رینمونی نهکات بؤ راست ترین رنگه و بهرنامه، کهواته شوین که وتوه کانی ریک و راست ترین که سن، هرکه سی په پرهوی نهکات گومرا و سرگره دانه، بهند کراو و بهنده کی هوا و نهفسی خو به تی و بهم جوړه یه که دهر باره یان نه فرموی: ﴿وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالْشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ﴾ ناده می نزا و هاوار و بانگ نهکات بؤ شهر و خراپه، نهوش لهبر نهویه ناتهاو و نهزانه و سره نجام و دوا روژی کارو کرده وه نازانی، زورجار کرده وه و کاری بهد نهکات و داوای نهکات و پهله کی پی نه نیته وه بؤ خو کی لهبر نهوه کی نه قام و نهزانه، یان نهزانی به لام سرکیش و جلهوی خو کی پی ناگیری و نهو داوا و نزایه نهکات نهکات بؤ نهو سزا و خراپه یه به وینه کی داوا و نزای بؤ خیر و چاکه و خو شی، وه کورنانه بومان باس نهکات له لایه نی بی باوهر په کانی گله پینشووه کانه وه که نه یان گوت به پیغه مبه ره کانیان: نهو هره شه و سزایه کی که نه مان ترسینی پی نی بومان بیته نه گهر تو راست نه که ییت، یان نهوه کی لهم نوممه ته دا نه یان گوت: نه کی خویبه نه گهر نه م نایینه کی که محمد هی نای هق و راسته، ده کی بهره بارانمان بکه له ناسمان و لای سهرومانه وه، یان سزایه کی سهختی ترمان بؤ بیته. یان وه زور کهس که باوهر داریش بیته له کاتی رق هلسان دا نزای شهر نهکات له خو کی یان هر که سینی تریش، به هر حال نهوه لادانه له رنگه راسته کی قورنانه و نهو خیر و رنگه راسته نی یه که قورنانه رینمونی بؤ نهکات و هؤ که شی نه میه که نه فرموی: ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا﴾ ناده می هر و

هاتووہ باوی ئه‌وه‌یه زۆر په‌له که‌ره و په‌له ئه‌نیت‌ه‌وه، بیگومان ئه‌وه‌ی که راست ت‌ره و قورئان
 فرمانی پی ئه‌دات په‌له نه‌کردنه مه‌گه‌ر له‌کاری خێرو چاکه‌دا. به‌مه‌رحال مه‌به‌ست ئه‌وه نی
 یه هه‌موو که‌س و هه‌ر یه‌کێ له ئاده‌می به‌و جۆره‌یه، به‌لکو هیندی له ئاده‌می به‌و جۆره‌یه،
 شتیکی باوه و زۆر به‌کار ئه‌هینری روو کردن و دانانی کرده‌وه‌ی هیندی له‌مه‌ر گه‌ل و
 کۆمه‌لیک به‌ کرده‌وه‌ی هه‌مووان. به‌ کورتی قورئان به‌و جۆره‌یه که باس کراوه و ئاده‌میش به‌م
 جۆره‌یه که باس کرا. به‌پراستی دوو ریگه و ریبازی جیاواز و دووین له یه‌کتر. خوا به
 میه‌ره‌بانی خۆی دامه‌زواومان بکات له‌سه‌ر ئه‌و ریگه و ریبازه‌که‌ی قورئان. له‌پاش نامه‌زه
 کردن و ده‌ست نیشان بۆ ئه‌و به‌لگه روونانه‌ی که له‌و شه‌و ره‌وی یه پی‌رۆزه‌دا بووه، ده‌ست
 نیشان ئه‌کات بۆ داستانی نوح و ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لی بوون، هه‌روه‌ها داستانی نیسرائیلی
 یه‌کان، هه‌روه‌ها نامه‌زه بۆ ئه‌م نامه دوایی یه که رینموونی ئه‌کات بۆ راست ترین ئابین و
 به‌رنامه. ئینجا له‌و نامه‌زه و ده‌ست نیشان کردنه‌وه دیته سه‌ر باسی به‌لگه و نیشانه‌ی
 بوونه‌وه‌ری، به‌لگه و نیشانه‌یه‌ک که چه‌ند چاکه و نیعمه‌تی دنیا‌یی تیدا‌یه، هه‌رچۆنی
 قورئانه‌که ئه‌و هه‌موو به‌مه‌ره و نیشانه چاکانه‌ی تیدا‌یه، ئه‌فه‌رموی: ﴿وَجَعَلْنَا الْآيَةَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ﴾
 شه‌و و رۆژمان گێپراوه به‌ دوو نیشانه‌ی روون و ناشکرا له‌سه‌ر خوا‌یه‌تی و ده‌سه‌لاتمان، ئیتر
 مه‌به‌ست نه‌فسی شه‌و رۆژه‌که بی‌ت وه‌ک هیندی ئه‌فه‌رمون، یان مه‌به‌ست مانگ و خۆر بی‌ت
 وه‌ک هیندیکی تر ئه‌فه‌رمون. به‌ هه‌رکام مه‌به‌ست بی‌ت به‌پراستی دوو نیشانه و به‌لگه‌ی روون و
 ناشکران و سه‌ر سوپه‌ینه‌رن. به‌لام به‌هۆی ده‌ق پی‌وه گرتنه‌وه گرنگی و نایابی یه‌که‌یان
 فه‌رامۆش ئه‌کری، ﴿فَحَوَّنَا آيَةَ الْآيِلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾ له‌سه‌ر رای یه‌که‌م واته شه‌و و
 رۆژمان داهیناو گێپرامان به‌ دوو به‌لگه‌ی روون و ناشکرا له‌سه‌ر خوا‌یه‌تی و ده‌سه‌لاتمان، واته
 به‌لگه و رابه‌ری که شه‌وه تاریکمان کرد و به‌لگه و نیشانه‌یه که رۆژه گێپرامان به‌ رووناک و
 بینه‌ر و هۆی به‌دی کردن. له‌سه‌ر رای دووه‌م: واته به‌لگه و رابه‌ری یه‌که‌م که مانگه گێپرامان
 به‌ تاریک و به‌و جۆره دروستمان کرد که خۆی له‌خۆی دا رووناک نه‌بی، رابه‌ر و به‌لگه‌ی رۆژ
 که خۆره به‌ رووناک و هۆی دیتن و به‌دی کردن و به‌و جۆره دروستمان کرد.

لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِّ وَالْحِسَابِ وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلَتُهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾
 وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلَمَّتْهُ طَبْرَةٌ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾ أَقْرَأَ كِتَابَكَ
 كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾

لهسر هر بار هوی شو گنجان و دروست کردنه نه میه که فرموی: ﴿لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ﴾ بؤ نهوی نیاز بکن و داوای روزی و دست کهوت بکن له لایه ن په رومردگار تانهوه ﴿وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِّ وَالْحِسَابِ﴾ بؤ نهوی نه اندازه و ژماره ی ساله کان و حیسابی مانگ و شهو و رژه کان بزافن که زانینیان پیویسته بؤ کاروباری دین و دنیا، به لئی شهو پیویسته بؤ نارامی و رحه تی و نه مانی ماندوویی، رژی ش پیویسته بؤ تیکوشان و کار و هلس و کهوت، به هوی جیاوازی شهو و رژی شهوه ژماره ی سال و مانگ و رژی نه زانری، هروه ها ماوه ی به لاین و په یمان و مامله و و مرز هکان نه زانری ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلَتُهُ تَفْصِيلًا﴾ هه موو شتی که پیویستمان هبئی پیی باس مان کردووه بؤ تان به باس کردنیکی روون و رهوان. کهواته هیچ شتی و هیچ کاری له م بوونه و مرده دا به ریکهوت و بی هوده و به گزاف نی یه، شو نیزام و ورده کاری یه ی به کار هی تراوه له م شهو و رژی و بوونه و مرده دا به ناشکرا هاوار نه کات و ددان نه نی به و وردی و ورده کاری یه ی به کار هی تراوه له م بوون و بوونه و مرده دا، شایه ت و به لگی روون له سهری، به پیی شو راستی و دروستی و ورده کاری یه کرده و پاداشت هاتووه و ریک خراوه، وه و مر نه گیری له م فرموده یه دا: ﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلَمَّتْهُ طَبْرَةٌ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ دهر نه که یین بؤی له رژی دوا یی دا نامه یه که پیی نه کات به کراوه یی و هه موو کرده و هکانی له و نامه یه دا نووسراوه و خوی ده یخوینیتته و ده زانی به بی پیویست به شایه ت و موحاسبه کردن، له بر نه وه پیی ده گوتری: ﴿أَقْرَأَ كِتَابَكَ﴾ نامه کت بخوینره وه و ﴿كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ نه مرو به سه خوت به حساب کمر به سهر خوته وه، موحاسبه ی خوت به خوت بکهیت، هر بهو شیوه ریک و رهوا و بهو ورده کاری یه یاسای کرده و پاداشت پیک هاتووه،

مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَلَا نُزِرُ وَأَزْرَهُ وَزَرَّ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا

مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

وهك نه فرموی: ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾ ههركهس رینموونی وهرگرتبی له قورئانهوه هه ربوخوی وهری گرتووه و سوود و بههرهکهی هه ربووخوی دهگه پرتوهوه ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ ههركهس ون و گومرا بوویی، نهو کهسه هه ربه دژی خوئی ون و گومرا بووه و سزا و زیانهکهی هه ربو سهر خوئی نهگه پرتوهوه ﴿وَلَا نُزِرُ وَأَزْرَهُ وَزَرَّ أُخْرَىٰ﴾ هیچ نهفسیکی گوناهاک گوناھی نهفسیکی تر هه ل ناگری و باری سووک ناکات و ههركهس پرسیاری لی نهگری له کردهوهی خوئی. بیگومان نهه بوونهوهره بههه موو بهش و پارچهکانی یهوه بهلگه و نیشانه یهکی روونن له سهر خویهتی خوا، بیجگه لهو په یمانه سروشتی یهکی که خوا له نادهمی وهرگرتووه، وهک باس کرا له سوهرتی (الأعراف) دا، له گهل نهوه دا خوی میهره بان بهوه وازی نههینا بهلکو پیغه مبهرائیشی بو ناردن به موعجیزه و بهلگهی روون و ناشکراوه، نینجا سزای نهوانهی داوه که یاخی بوون و گوی رایهلی یان نهکردبی وهک نه فرموی: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ نیمه سزا دهی بهنده یان نه بووین و باری نیمه سزادان نه بووه هه تا فروستاده و نیراومان رهوانه کردووه و بانگ و بانگهرازهکهی نیمه یان پی گه یشتووه و نینجا نهوان هه ربووخوی بوون و گوی رایه ل نه بووین. دیاره نهوه نهو پهری میهره بانی یه سوپاسی بی پایان بو نهو خویه. لهه شوینه دا قسه و باس و لیکنولینهوه زور هیه و کراوه و هوی دزایه تی و دووبه رهکی بووه له ناو موسلمانان دا، به لام به پیویستم نه زانی لهو باره یهوه هیچ بلیم، نینجا نامهزه نهکات بو چونیتی بهدی هاتنی سزادان له دنیا دا له پاش رهوانه کردنی پیغه مبهران،

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾

نه فرموی: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا﴾ له تفسیری ئەم ئایەتە و مەبەست بە وتە

﴿امرنا﴾ دا سێ راهیە:

۱- فرمان ئەدەین بە گۆی رایەلی.

۲- فرمان ئەدەین بە تاوان و دەرچوون لە گۆی رایەلی.

۳- زۆردار و خاوەن ناز و نیعمەتی فراوان زۆر ئەکەین.

لەسەر رای یەکەم کە لە (ئیبین و عەباس و سەعیدی کۆپی جوبەین) هەو رێوایەت کراوە:

کاتی بمانهوی دانیشتوانی شار و ولاتی لەناو بەرین و کاتی ئەو نزیك ببیتەوە فرمان

ئەدەین بە زۆردار و پیاو خراپەکانیان کە ناز و نیعمەتی فراوانیان پی دراو تا رادەیک

خوێان لی گۆزێ و فیز و کەشخە ئەکەن بەسەر خەلکی دا. فرمان ئەدەین بەوانە یان بە

گۆی رایەلی و کردەوێ چاک ﴿فَسَقُوا فِيهَا﴾ کەچی ئەوان یاخی ئەبن و لە فرمانمان

دەرئەچن. لەسەر رای دووم فرمان ئەدەین بەوانەیان کە یاخی بوون و دەرچوون لە گۆی

رایەلی، واتە بەرگری یان ناکەین و جێهویان بۆ شل ئەکەین تا رادەیک وەک فرمانمان پی

داین بەو، ئینجا ئەوانیش یاخی دەبن و خراپەکاریی بلأو ئەکەنەو لە ولات و شارەکان دا.

لەسەر رای سێ یەم: ئەو یاخی و دەسەلات دار و خراپەکارانە زۆر ئەکەین ئینجا ئەوانەش

خراپەکاری و تاوان بلأو ئەکەنەو. لەسەر هەر بار ﴿فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ﴾ بەهۆی ئەووە

دائەمەزری و جیگیر ئەبی بەسەر ئەو شار و ولاتەدا بیریاری سزادان و تۆلەیان ﴿دَمَّرْنَا

تَدْمِيرًا﴾ ئینجا ئەو شار و ولاتانە ویران ئەکەین بە ویران کردنیکی تەواو و لە ریشەیان

ئەهینن. ئەو وتەیه خوێندراوەتەو ﴿مَرْنَا﴾ واتە ئەو پیاو خراپانە ئەکەین بە فرمان دەر و

کار بە دەست بەسەریانەو و ئینجا ئەوانیش خراپەکاری ئەکەن لەو شارانەدا... هتد. ئەم

ئایەتە باویک لە باوەکانی خوا نیشان ئەدات کە هەر کاتی دانیشتوانی ولاتیک پیاو خراپ و

بەدانی تیا پەیدا بوو ئەوانیش هەول نەدەن بۆ بەرگری و نەهیششتنی ئەو خراپە و

خراپەکارانە، خوا ئەوانە زال ئەکات و خراپە و خراپەکاری ولاتەکە داگیر ئەکات، ئەو کاتە

خوایش تۆلە ئەسیننی لی یان بە سزادان و ویران کردنی ئەو ولاتە.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكُنِّي بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَيْرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ
 الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ، فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾
 وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾

نور باوی خوا بهدی هات و تیپه‌ری کرد له پاش نوح و چرخ له‌دوای چرخ وهک دهست
 نیشان نهکات که نه‌فرموی: ﴿ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ ﴾ نود له گهل و میلله تمان له‌ناو
 برد له پاش نوح و چرخه‌کانی پاش نوح. باسی پیشی نووحی نه‌کرد ﴿ ۱۷ ﴾، چونکه نوح
 یه‌کم نی‌راو و فروستاده‌یه که گه‌له‌کی سزایان داو خواش شهوانی له‌ناو برد، حالی
 گه‌له‌کی ناسراو و به‌ناوبانگه، که‌واته پی‌ویست نه‌بوو باسی شهوان، شهوانه که له‌ناو بران
 تاوانبار و خراپه‌کار بوون ﴿ وَكُنِّي بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَيْرًا بَصِيرًا ﴾ خوا به‌سه که خه‌بر دار و بینایه به
 گونه‌ه‌کانی به‌نده‌کانی، به‌سه خوا له‌بارهی خه‌برداری و بینایی و خوی شهزانی کی و کام
 شایسته‌یه بو هر شتی. نینجا حال و باری به‌نده‌کانی باس نهکات که هرکه‌س شایسته‌یه
 بوچی. نه‌فرموی: ﴿ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ، فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ﴾ واته هرکه‌سینک مه‌به‌ستی
 هر هم ژبانی دنیا‌یه و هر هم ژبانهی شهوی پیش نه‌خه‌ین بوئی له‌م دنیا‌یه‌دا شهوی که
 نیمه نه‌مانه‌وی بو هرکه‌سینک که مه‌یلی نه‌کین. واته نه‌ندازه‌یه‌کی پی نه‌ده‌ین که نیمه
 نه‌مانه‌وی نه‌ک شهوی که شهو مه‌یلی نهکات ﴿ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴾ نینجا
 له پاش شهو به‌شهی دنیا‌ی دوزه‌خمان بو بریار داوه له کاتیک دا نه‌چپته ناوی به‌ته‌اوی به
 لومه و ره‌خنه لی گیراوی و دهر‌کراوی و دور خراوه‌یی له به‌زه‌یی و میهره‌بانی خوا ﴿ وَمَنْ
 أَرَادَ الْآخِرَةَ ﴾ هرکه‌سینک نیاز و مه‌به‌ستی روژی دوا‌یی بووی ﴿ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا ﴾ تیکوشانی
 بو کردبی به تیکوشانیک که شایسته‌یه بوئی ﴿ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ﴾ له‌کاتیک دا که باوه‌رداریکی راست
 و راسته‌قینه بیت ﴿ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴾ شهوانه کرده‌وه و تیکوشانه‌کیان و هرگیراوه
 لای خوا و نه‌جرو پاداشت نه‌درینه‌وه. کرده‌وه و تیکوشان بو روژی دوا‌یی خاوه‌نه‌کی
 بیبه‌ش ناکات له‌خوشی شهو دنیا‌یه، به‌لکو چاوی هله‌نخات بو ناسوی هره به‌رن، کرده‌وه و
 تیکوشان هر بو ژبانی شهو دنیا‌یه خاوه‌نه‌کی په‌ست و بی نرخ نهکات و نه‌یکات به‌هاوسر
 و به‌شدار له‌گهل شهو هه‌موو گیان له‌برانه‌ی که وان له‌م زه‌وی یه‌دا. شهو نایه‌ته به‌دو جوژی
 تریش ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه، به‌لام شه‌می که گوتم له‌دل‌م دا به‌هیزتر بوو.

كَلَّا نُمِدُّ هَتُوْلَاءَ وَهَتُوْلَاءَ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُوْرًا ﴿٢٠﴾ اَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
 بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ الْكِبْرُ دَرَجَاتٍ وَاَكْبَرُ تَفْضِيْلًا ﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ
 مَذْمُوْمًا مَخْذُوْلًا ﴿٢٢﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوْا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

﴿كَلَّا نُمِدُّ﴾ واته همدوو تاقمهكه ﴿هَتُوْلَاءَ وَهَتُوْلَاءَ﴾ نا نهوانه‌ی كه همر دنیايان نهوی، و نا نهوانه‌ی كه رُوژی دوايي يان نهوی به شيان نهدين هه موو به جاري ﴿هِن عَطَاءِ رَبِّكَ﴾ له رُوژی و به خشاوی په روردگارت نهی پينغه مبهه له م دنیايه‌دا به فزل و ميهه رباني خوی به بی جياوازی له نيوان چاك و خراپ دا، هه ركام به پنی شايسته‌یی و شياوی خوی ﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُوْرًا﴾ هه ركيز رُوژی و به خشاوی په روردگارت قه‌ده‌غه كراو نه بووه له هه كه سيك كه خوا مه‌یلي كردي. واته له م دنیايه‌دا رُوژی و به خشيني خوا نه به ستراوه به چاكي و خراپي يهوه. ﴿اَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ نهی پينغه مبهه به چاوی ئيعتبار سه‌رنج بده چون له دنيا‌دا باوی هيندي له‌وانه‌مان داوه به سهه هينديكي تريان دا ﴿وَالْآخِرَةُ الْكِبْرُ دَرَجَاتٍ وَاَكْبَرُ تَفْضِيْلًا﴾ بينگومان رُوژی دوايي گه‌وره‌تره له م دنیايه له‌باره‌ی راده و پله‌وه. گه‌وره‌تره له‌باره‌ی باودانه‌وه، واته جياوازی راده و پله و باودانی خه‌لكی له م دنیايه‌دا شتيكي ناشكرايه له كاتيک دا هه موو دنيا شتيكي كه م و بی نرخه له‌چاو رُوژی دوايي دا هيچ شتيك چاو نادات. دهی نه‌بی راده و پله و باودانی رُوژی دوايي كه شتيكي بی سنوور و هه‌تا هه‌تايی يه نه‌بی چون بيت؟ كه‌واته هه‌ق رايه خه‌لكی هه‌ول‌دان و تيكووشانيان بو پله به‌ره‌كانی رُوژی دوايي به‌هيزتر و به‌تين تر بيت له هه‌ول دان و تيكووشان بو راده و پله‌ی نه‌م دنيايه. به‌راستی نه‌م فه‌رموده‌يه پالدهه و هاندهه‌رنكي زور به‌هيز و به‌تينه بو هه‌ركه سيك كه داناو ژير بيت. له‌باره‌ی رُوژی و جياوازی راده و پله‌كانی به‌هه‌شته‌وه چه‌ند هه‌ديسيك هاتووه كه سهه سوپه‌هينه‌رو سه‌رنج راكيشن. خوا به ميهه رباني خوی به‌شدارمان بكات له‌و راده و پايه به‌رزانه‌دا. آمين، آمين. له‌مه‌و پيش فه‌رموی: نه‌م قورئانه رينموونی نه‌كات بو راست ترين به‌رنامه و ئينجا فه‌رموی: هه شتي كه پئويست بيت به روونی باسيهان كر دووه له م قورئانه‌دا. جا نه‌وا هيندي له فه‌رمان و جله‌و گيريی يه‌كانی نه‌م قورئانه ديني كه راست ترينه له ياسای ژيان دا. له يه‌كه‌م جاره‌وه ده‌ست پی نه‌كات به جله‌و گيريی له هه‌ويه‌ش

ره‌وادان و بریاری پرستن ته‌نجا بو خوا که هموو فرمان و جلوه‌گیری یه‌کانی تر له‌م
 یه‌که‌مه‌وه پیدایه بی و له‌پاش نهم ده‌سته‌یه‌ک له‌وانه دینی به‌ دوایدا. نه‌فرموی: ﴿لَا تَجْمَلْ مَعَ
 النَّبِيِّ﴾ نه‌ی ناده‌می نه‌ی نه‌و که‌سه‌ی که‌ شایسته‌ی بو‌ نه‌وه‌ی قسه‌ت
 له‌گه‌ل بگری هیچ پرستراو و خویه‌کی تر بریار مه‌ده له‌گه‌ل خویه‌ک که‌ ناوی ﴿الله﴾ یه و
 هیچ شتیکی تر مه‌که به‌ هاوبه‌شی نه‌و تا به‌هوی نه‌وه‌وه بی و بگری ی به‌ لومه‌ کراویکی
 یارمه‌تی نه‌دراوی کومه‌ک نه‌کراو. یان به‌هوی نه‌وه‌وه پک که‌وته و ده‌سته پاچه‌ بی به‌ لومه
 کراوی و کومه‌ک نه‌کراوی. لومه‌ کراو له‌لایه‌ن خواو مه‌لائیکه و باوهر دارانه‌وه، یان له‌لایه‌ن
 هموو ژیریکه‌وه له‌سهر نه‌و باوهر و کرده‌وه به‌ده، چونکه هرکه‌س شتی بی ده‌سه‌لات و بی
 سوود و بی نرخ بکات به‌ هاوبه‌شی خوی پرورده‌گاری، خاوه‌نی هموو شتی بیگومان نه‌و
 که‌سه‌ جی‌ی هموو تانه و ته‌شهر و لومه‌یه‌که. هرروه‌ها نه‌و که‌سه‌ بی کومه‌ک و بی یارمه‌تی
 ده‌ره، چونکه نه‌و له‌لایه‌ن خاوه‌ یارمه‌تی دراو نابی و هرکه‌سیش خوا یارمه‌تی ده‌ری نه‌بی
 یارمه‌تی دراو نابی. هرچه‌ند به‌ دیمه‌ن و روا‌لت هموو که‌سی له‌گه‌ل بی‌ت. له‌پاش جلوه
 گیری له‌ هاوبه‌ش ره‌وا دان نینجا فرمان نه‌دات به‌ پرستنی خوا به‌ تا‌ک و ته‌نیا، نه‌و
 فرمانه‌ نه‌دات له‌ شیوه‌ی بریارکی توند و به‌هیز که‌ به‌ هیچ جور لانه‌دری لی ی. نه‌فرموی:
 ﴿وَقَفَىٰ رَيْكُ الْأَتْبُدُوا إِلَّا آيَاهُ﴾ پرورده‌گارت بریارو فرمانی قه‌تعی داوه که‌ هیچ که‌س و هیچ
 شتی ناپرستن بیجگه له‌ نه‌و و ته‌نجا گوی رایه‌لی و فرمان به‌ری نه‌و نه‌بن. واته نه‌پرستن و
 گوی رایه‌ل نه‌بن بیجگه له‌ نه‌و، به‌لام له‌ شیوه‌ی ه‌وال دان فرموی له‌بهر زیاده‌ هاندان و
 دننایی له‌سهر کردن. یان هر له‌ ریوه بو جلوه‌گیری یه. واته پرورده‌گارت بریار و فرمانی
 داوه به‌وه‌ی نه‌پرستن... هتد. به‌هرحال پرستن و عیبادت نه‌بی هر بو خوا بی‌ت چونکه
 پرستن و عیبادت نه‌وپه‌ری راده‌یه له‌ ریز و به‌ گه‌وره‌ گرتن دا، به‌ جوری هیچ وته و
 وشه‌یه‌کی تر نابی به‌ جیگیر و واتای. ده‌ی نه‌وه‌ش نه‌بی بو که‌سیک بی‌ت که‌ نه‌وپه‌ری راده و
 پله‌ی ه‌بی له‌ گه‌وره‌یی و ریز پیدان دا، ناشکرایه نه‌و که‌سه‌ش ته‌نجا خویه. له‌پاش دانانی
 بناغه و بنه‌رت که‌ عیبادت و پرستنی خویه، نینجا باسی فرمان و جلوه‌گیری یه‌کانی
 تر نه‌کات له‌ نیوان هموو‌ان دا په‌یوه‌ندی و په‌یوه‌ستنی باوکو دایک و مال و خیزان یه‌که‌م
 سه‌رده‌سته‌یه له‌بهر نه‌وه به‌دوای نه‌وه‌دا نه‌فرموی: ﴿وَالْوَالِدِينَ إِحْسَانًا﴾ واته پرورده‌گارت
 فرمان و بریاری داوه به‌وه‌ی چاکه بکه‌یت له‌گه‌ل باوک و دایک و سوژ و به‌زه‌یی و فرمان
 به‌ریت بی بو‌یان.

إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آيٍ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا
 كَرِيمًا ﴿١٣﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا ﴿١٤﴾
 رَبُّكُمْ أَكْبَرُ يَمَّا فِي نَفْسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿١٥﴾ وَعَاتِذَا
 الْقُرْنَى حَقَّتْهُ

تا شو رادهی که نه فرموی: ﴿إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آيٍ﴾ نه گمریه کی
 له باوک و دایکت یان هر دو کیان گیشتنه پیری و په کهوتیسی لای تو و له ژیر چاودیری
 تودا بیون به نرک به سرتوه هر گیز نه لیت پی یان: نؤف. واته دهنگ و وتی بیزاریت
 لیوه دهر نه کهوی دهر باره یان. ﴿وَلَا تَنْهَرُهُمَا﴾ وه تی نه خوری و جله و گیری یان نه کهیت
 له کار و کرده ویه که نه وان بیکن و به لاتوه چاک نه بی و پیت خوش نه بی، به پرچی
 قسه یان مه دهر وه. مه بست له یه کم وه (خازن) نه فرموی: جله و گیری له دهر پیری
 بیزاری له زور و له کم. مه بست به دووم جله و گیری یه له دهر پیری به پرچی دانه وی
 قسه یان، که واته یه کم دووم ناگریته وه ﴿وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ وتی پر زور و نهرم و
 شیرینیان له گهل دا به کار بینه و به خوشی و شیرینی بجو به دهمیانوه ﴿وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ
 الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ﴾ رابخه بویان بالی زه لیلی له بهر به زهی و میهره بانیت پی یان ﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا
 كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا﴾ بلی نهی په رومردگارم به زهی و میهره بانیت بکه پی یان، هر چونی نه وان
 منیان په رومرد کرد و پی یان گه یاندم به بچوکی و به مندالی. تا بهم وته نهرم و ناسک و
 بهم شیوه شیرینه قورشان دهر وون و ویزادنی چاکه و به زهی نه مینیتته جوش له دلی
 نه ولاددا، له چند شوین دا قورشان سرنجی نه ولاد رائه کیشی و فرمان و وه سیه تیان بو
 نه کات له باره ی دایک و باوکه وه، هر وه ها حدیسی زور له و باره وه هاتوه. به لام سه باره ت
 به باوک و دایک دهر باره ی نه ولادیان به وجوزه به گرنک پیشان نه دراوه، نه وهش له بهر نه وهیه
 هر دووم به سروشت گیان و مالی خوی به لاهه خوشه ویست تره، نه ولادیش دریزه دانه به
 گیان و ژیان خوی، که واته به سروشت چا و نه بریتته به رده می خوی و زور کم لانه کاتوه بو
 دواوه و بو ژیان رابوردو بو کومه لی تیپه ریو. که واته باوک و دایک به بی په روا په لاماریان
 نه دن و نامادهن بو بهخت کردنی هه مو توانایان له پیناوی نه ولادیان به بی پیویست به

فهرمان دان و پال پیوه‌نان. دسته‌واژه و ته‌عبیری قورنان نیجگار به‌کار و کاریگه‌ره له
 دهریون دا. سۆز و به‌زه‌یی دهربارهی باوک و دایک نه‌هینیتته جوش تا راده‌یه‌ک به‌زه‌لیلی
 نیشانی نه‌دات که هوی نه‌وپه‌ری فرمانبهری و گوی رایه‌لی یه. نینجا زه‌لیلی یه‌که‌ش وا
 نیشان نه‌دات که بالی هه‌یه و رای نه‌خات تا نیشانه بیٚت بیٚت له‌سهر مل که‌چی به‌ناشتی و
 نارامی! نینجا له‌بهر نه‌وه‌ی کارو فرمانه‌کانی په‌یوه‌ست کردووه به‌عه‌قیده‌وه.

هر له‌سهره‌تاوه نه‌وا هه‌موو کاره‌کان نه‌گه‌پریتته‌وه بۆلای خوا که‌ ناگای له‌هه‌موو نیاز و
 وته و مه‌به‌ستی‌ک هه‌یه که‌ نه‌فهرموی: ﴿رَبِّكَ أَغْلَبِمَا فِي نَفْسِكَ﴾ په‌روه‌ردگار تان زاناتره و
 زانینی ته‌واوی هه‌یه به‌هه‌رچی هه‌یه له‌دل و دهریونتان دایه، نه‌م فهرموده‌یه موژده و به‌لینه
 و به‌و که‌سانه‌ی که‌ به‌نیاز و نیه‌تیکی پاکه‌وه هه‌ل نه‌سن به‌م فرمانه وه‌ک ترساندن و
 هه‌ره‌شه‌یه له‌وانه‌ی که‌ نیاز و نیه‌تی پاکیان نی یه. به‌لام باری یه‌که‌م نیشان نه‌دات، چونکه
 باسه‌که له‌نه‌سل دا بۆ نه‌وه و نه‌فهرموی: ﴿إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِ غَفُورًا﴾ نه‌گه‌ر
 نیوه چال بن و نیازی چاکه‌تان ببی بینگومان باوی خوا و هاتووه و وا بووه که‌ زۆر لی بورده
 و به‌چاوپوشی یه له‌و که‌سانه‌ی که‌ زۆر نه‌گه‌پرینه‌وه و تۆبه‌کارن بۆلای خوا له‌هه‌له‌ و
 گوناھیک که‌ لی یانه‌وه دهرنه‌چی. هیندی نه‌فهرمون: مه‌به‌ست به‌وه دل نه‌وا‌یی که‌سانیکه که‌
 له‌روی باوک و دایکیان دا قسه‌ی ناره‌وا نه‌که‌ن به‌لام مه‌به‌ستیان خیره. له‌پیش نه‌وه‌ی
 فرمانه‌کان دوا‌یی بیٚتی، نه‌م فهرموده‌یه‌ی هینا تا نه‌مه بکری به‌یاسا و له‌هه‌موو وته و
 کرده‌ویه‌ک دا نه‌م فهرموده‌یه ره‌چاو بکری و قاپی تۆبه و میهره‌بانی بکریته‌وه له‌سهر
 هه‌رکه‌سی‌ک که‌ هه‌له‌ یان قوسوریک بکات، له‌پاش نه‌وه تۆبه بکات له‌هه‌له‌ و قسوره‌که‌ی،
 وته‌ی (اواب) به‌که‌سی‌ک نه‌گوتری که‌ هه‌رکاتی هه‌له‌ی کرد بگه‌پریتته‌وه بۆلای خوا به‌تۆبه و
 داوا‌ی لی بوردن.

له‌پاش باوک و دایک، نینجا دیتته سهر هه‌موو خزم و که‌س و کاره‌کانی تر له‌گه‌ل هه‌ژار و
 ری‌بوار و سه‌فه‌ری یه‌کان دا که‌ هه‌موو کو نه‌بنه‌وه له‌ ژیر سایه‌ی په‌یوه‌ندی ناده‌میٚتی دا،
 نه‌فهرموی: ﴿وَأَنْتَ ذَا الْقُرْبَىٰ حَمِيمٌ﴾ بیه‌خشه به‌خزمت مانی خو‌ی، نه‌و مافه‌ی که‌ خوا بۆی
 داناوه له‌خۆشه‌ویستی و سهر لی‌دان و چاکه له‌گه‌ل کردن و ژبانی خۆش به‌سهر بردن
 له‌گه‌لی و یارمه‌تی دان و قول گرتن و هه‌موو چاکه‌کانی تر، هیندی نه‌فهرمون: نه‌گه‌ر فه‌قیر و
 بی‌نه‌وا بوو فه‌رزه له‌سه‌ری گوزهرانی بدات و بی‌ژییه‌نی.

وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَلَا يُبْدِرَ بَدِيرًا ﴿١٦﴾ إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ
 الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿١٧﴾ وَإِنَّمَا تَعْرِضُ عَنْهُمْ إِبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا
 ﴿١٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿١٩﴾ إِنَّ
 رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

﴿وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ مافی همزار و ربوباریش بده. نهمانیش مافی چاکه کردن لهگهلیان به هر جزو و شیوه. و اهرنهگهوی لهپاش واجب کردنی زهکات دا، بههرحال مافی مالیشیان هر بووه و فرزه پیدانیان بهبی منعت نان و پیاوتهی ﴿وَلَا يُبْدِرَ بَدِيرًا﴾ به چند جزوی تفسیر کراوتهوه، باشرینیان بریتی یه له مال سرف کردن به ناهق و به بی جی، نیتر زوبی یان کم وهک(ئیین و عباس و ئیین و مسعود) نهفرمون. (موجاهید) نهفرموی: نهگر کهسیک هموو مالی خوی بهخت بکات له شتی چاک و له هق دا نهو کهسه نابی به(مبذ) و نهگر مشتی له ناهق دا سرف بکات نهو کهسه نهبی به(مبذ). نینجا نهو کردهوه ناشیرین نهکات و دهست نیشان نهکات بو هوی جلوهگیری یهکه و نهفرموی: ﴿إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ﴾ بهراستی(مبذ) مکان برادر و دوست و وینهی شهیتانهکانن له خراپی و بهدی دا ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾ شهیتان زود سپلهیه بو پهروردگاری و باوی هر نهوه بووه و چاو لهبری چاکهی خوا نهبووه، کهواته دوست و وینهکانیشی نهبی وابن، بهراستی نم فرمودهیه بهسه بو گهپانهوه و دور کهوتنهوه له سیفتهی(تبذین). پیغهمببری نازین ﴿وَإِنَّمَا تَعْرِضُ عَنْهُمْ إِبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا﴾ واته نهگر روت وهرگیرا لهوانه له شهرم تر بووه، جا لهبر نهوه نهگر نهوانهی داوای مال و رۆزی یهکیان لی کردبی و هیچی له دهست دا نهبووبی له شهرم دا رویی پیمۆزی وهرگیراوه و بی هنگ بووه. جا نهوا لییره دا چارهسری نهو گری یهی بو کرد بهمهی به قسهی خوش نهوانه دلخوش و شادمان بکات، نهفرموی: ﴿وَإِنَّمَا تَعْرِضُ عَنْهُمْ إِبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا﴾ واته نهگر روت وهرگیرا لهوانه له شهرم دا لهبر نهوهی بی دهست بوویت و به نیاز و چاوهروانی رۆزی یهک بوویت بیت لهلایهن

پهرومردگار ته وه: ﴿نَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مِّنْ سُوْرًا﴾ نهوا قسهيان له گهل بکه به وته و قسه يه کی نهرم و شیرین و به لاین پی دانیان له کاتی بوون دا. ښینجا به بونهی جلهوگیری له (تبذیر) و مال به بی جی سهرف کردن جلهوگیری نهکات له چرووکی و چنگ قوچراوی، کهواته نهوهی که چاک رهوایه بریتی یه له ناوهندی و میانهیی له ښیوان نهو دووباره نارهوادا، نهفرموی: ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُوْلَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ﴾ دهستت مهگیره به کوټ کراو بولای گهردنت ﴿وَلَا تَبْسُطْ كُلَّ الْبَسِطِ﴾ شوټ و بهره لاشی مهکه به تهواری به جوړی هرچیت هه یه بیبه خشی ﴿فَلْتَعَدَّ مَوْتًا مَّحْسُوْرًا﴾ تا به هوئی نهوه بگهری و ببی به که سنیکی لو مه کراوی غه مبار، یان پهک که وتووی له خه لکی براوی به جیماو. جلهوگیری و سهره نجامه کی به شیوهی چیروک راگیاندا که چیروک زور به کارو به هیزه له گیانندن و دامه زانندن مه به ست دا. نهوه تا چرووکی له شیوهی که سنیک دا نیشان دا که دهست کوټ کرابی و به سترابی به گهردنی یه وه، نهوی تری نیشان دا له شیوهی که سنیک دا که دهست کراوه بیټ و هیچ راگیر نهکات و بهرهم و سهره نجامه که شی له شیوهی دهسته پاچه و پهک که وتوو به وینهی ولأغْنِيكَ که له بهر لاوازی و دهسته پاچه یی نه توانی بگهری، دهی چرووک چرووکی یه که یی نه یوه سستی، موسریفیش نیسرافه کی نه یگیري به داماوکی غه مبار، له همدوو باره که دا نهو لو مه کراوه ښینجا به دوا ی نه وه دا نه فرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ به راستی پهرومردگار رزق و رۆزی فراوان نهکات بو هر که سنیک که بیه وی و که م و تنگ و کوپنتی نهکات بو هر که س مه یلی ببی، نه وهش به پی زانین و بینینی خویه وه که نه فرموی: ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ به راستی هه میسه ناگا و بینایه به بنده کانی، کهواته هرچی نهو کرد بیټی و بیکات هر نهوه راست و ریگ و رهوایه، نه م قورئانه له همدوو بارو روویه که وه ری نیشاندهره بو راست ترین ریگه. هیندی له نه فامانی نهو سهرده مه که کانیان نه کوشت له ترسی فه قیری و نه بوونی، جا لیړه دا زور جی خویه تی جلهوگیری لهو کاره به ده بهینی به دوا ی نایه تی پښوودا که فرموی: زوری و که م و کورتی رۆزی هه یه به مهیل و ښراده ی خویه، دیاره نهو مهیل و ښرادهش به ستراره به کرده وهی بنده وه، کهواته زوری و که م و کوپی رۆزی په یوهندی نی یه به زوری و که می و جوړی نه ولاده وه، له بهر نهوه لیړه دا جلهوگیری نهکات لهو کرده وه به ده،

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْأًا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا
 تَقْرَبُوا الزَّيْفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ
 قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا

سهرزه‌نشت و بی‌زاری یه‌کی به‌تینی ناراسته‌ی نه‌و خاوه‌ن کرده‌وانه نه‌کات و نه‌فرموی:
 ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ﴾ رۆله‌کانتان مه‌کوژن له‌ ترسی فه‌قیری و بی‌ نه‌وایی ﴿نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ
 وَإِيَّاكُمْ﴾ نِیمه‌ رۆزی نه‌وانیش و نِیوه‌ش نه‌ده‌ین، که‌واته مه‌ترسی فه‌قیری و نه‌بوونی یه‌که‌تان
 ناراست و بی‌ جی‌ یه‌. بی‌جگه له‌وه‌ش ﴿إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْأًا كَبِيرًا﴾ به‌راستی کوشتنی
 نه‌وانه گوناوه‌ تاوانیکی گه‌وره‌یه، به‌لی به‌راستی زۆر گه‌وره‌یه و موچرکه به‌ له‌ش دا دیت
 له‌یر لی‌ کرده‌نه‌وه‌شی چ جای کردنی. هر به‌ قورنان نه‌که‌وی بدوی و فرموده به‌فرموی و
 هر قورنان هه‌موو وته و وشه‌یه‌کی له‌ جی‌ خۆیدا‌یه و ده‌ست نادات بۆ بزاره و ده‌ست
 کاری، بۆ نمونه لی‌رده‌ا پی‌م خۆشه‌ شتی‌ک بخمه به‌رچاو: لی‌رده‌ا نه‌فرموی: نِیمه‌ رۆزی
 نه‌وان و نِیوه‌یش نه‌ده‌ین. له‌ سوره‌تی (الانعام) دا نه‌فرموی: ﴿نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾ نِیمه
 رۆزی نِیوه‌ و نه‌وانیش ده‌ده‌ین، هۆی نه‌وه‌ش نه‌ویه: لی‌رده‌ا نه‌فرموی: مه‌یان کوژن له‌بهر
 مه‌ترسی نه‌بوونی و فه‌قیری که‌ دووچارتان بی‌ به‌هۆی نه‌وانه‌وه، که‌واته پی‌ش خستنی رۆزی
 نه‌وان ری‌ک تره، واته مه‌یان کوژن له‌بهر نه‌وه‌ی له‌وانه‌یه به‌هۆی نه‌وانه‌وه فه‌قیر ببن، چونکه
 نِیمه‌ رۆزی نه‌وان و نِیوه‌ نه‌ده‌ین و غه‌می نه‌وه‌تان نه‌بی. له‌ سوره‌تی (الانعام) دا نه‌فرموی:
 مه‌یان کوژن له‌بهر فه‌قیری یه‌ک که‌ هه‌تانه، چونکه نِیمه‌ نِیوه‌ و نه‌وانیش رۆزی نه‌ده‌ین واته
 غه‌می فه‌قیری یه‌که‌ی خۆتان نه‌بی، هه‌موو پاکی و گه‌وره‌یی بۆ نه‌و خوا‌یه که‌ نه‌م قورنانه‌ی
 نارد. له‌پاش جلّه‌وگیری له‌ کوشتنی رۆله و نه‌ولاد، نینجا جلّه‌وگیری نه‌کات له‌ داوین و
 شه‌روال پی‌سی که‌ نه‌و کرده‌وه به‌ده‌ مایه‌ی کوشتنی نه‌ولاده له‌ چهند بارو روویه‌که‌وه:

۱- نه‌و کرده‌وه پی‌سه‌ هۆی رشتن و زایه‌ کردنی که‌ره‌سه‌ی ژیا‌نه له‌ غه‌یری شوینی خۆیدا،
 زۆرتیش نه‌بیته‌ هۆی کوشتنی بی‌چوو و نه‌و که‌ره‌سه‌ی که‌ نه‌بی به‌ بی‌چوو و مندال.
 نه‌گه‌ر نه‌کوژری و بیش مین‌ی دووچاری ژیا‌نیک‌ی به‌دو خراب نه‌بی که‌ هر نه‌وه‌ش
 جوړیکه له‌ کوشتن، نه‌و منداله‌ سیا‌چاره که‌ له‌ دایک بوو توور نه‌دریته‌ کۆلان و

شارهوانی به بی ناز و ریز به خیزی نهکات و نهگه ماو گهوره بوو لهناو گهل و کومهل
دا به غریبی ژیان نهباته سر به بی خزم و کس و کار.

۲- نهو کردهوه بده نهگه بهرگری نهگری نهبی بههوی کوشتنی گهل و کومهل، چونکه
نهسب و نهژاد نامینتی، په یوهندی نیوانیان نابی و نهچرپی، گومان و بی باوهری
پهیدا نهبی له ناموس و نهولاد و خیزان دا که له راستی دا نهوه وهک کوشتن وایه بو
گهل و کومهل.

۳- نهو کردهوه بده ژیانی ژن و میړدی و مال و خیزان ناهیلی و نهیگری به مبهستیکی
دووم، یهکم و سرهکی هر بریتی نهبی له بهجی هینانی نهو نارمزوه کاتی یه،
بیگومان مال و خیزانیش پهرومردگاری راستهقینه یه بو بیچوو و مندال، تیک دان و
رووخاندنی نهوه کوشتن و رووخاندنه بو گهل و کومهل.

نهفهرموی: ﴿وَلَا تَقْرُوا الزَّكَاةَ﴾ نزکی زینا مهکونهوه، قورنان جلهوگریی نهکات له نزیک
کهوتنهوهی نهو کاره بده چ جای کردنی، چونکه نارمزوی نهو کاره زور بهتینه و نزیک
کهوتنهوهشی زور مایه میترسی یه له دوچار بوون پی، جا لهبر نهوه به هموو جوړی
رئی لی نهگری و نهو شتانهش که نهبی به هوی قدهغه کردن وهک تیکهل و پیکهلی به بی
ناچاریی، هرورهها کوپونهوهی پیار و نافرتهی بیگانه له چولی دا، هرورهها دهرخستنی
زینت و نارایش کردن هان نهادات لهسر شوو کردن و ژن هینان. هانی موسلمانان نهادات
لهسر ناسان کردن ژن هینان و شوو کردن. تولی سهختی داناوه لهسر نهو کردهوه بده،
هرورهها تولی سهختی داناوه لهسر بوختان کردن و لهکهدار کردن بهو کردهوه پیسه
مهگه نیسپات بگری بهو جوړهی شرع دایناوه، نینجا نهفهرموی: ﴿إِنَّهُ كَانَ فَرِحًا مِّن رَّسَاءِ

سَيِّلًا﴾ بهراستی نهو کردهوه همیشه کردهوهیهکی زور ناشیرینه، رنگهیهکی زور بده، وهک
نماژهمان کرد بو هوی بهدی و خراپی یهکهی. نینجا لهپاش جلهوگریی له کوشتنی نهولاد
و داوین پیسی که نهویش کوشتنه وهک باسمان کرد، لهپاش نهوه جلهوگریی نهکات له
کوشتن به شیوهی گشتی مهگه به جوړی نهو کوشتنه هق و رهوا بیت وهکو نهفهرموی:
﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ مهکوژن نهو نهفسی که خوا کوشتنی حرام کردوه و
به هیچ جوړ رهوای نهداوه مهگه به هقیانته و لهبر هویهکی راست و رهوا. نیسلام نایینی
ژیانه و نایینی ناشتی یه، کهواته کوشتنی بهلاوه گونا هیکی گهورهیه و دیت بهدوای
هاوبهش رهوادان دا، چونکه خوا خاوهن و بهخشندهی گیانه، هیچ کس رئی نی یه بیجکه

له خوا نهیئلی و له ناوی بهری مهگەر به ئیزنی خوا و له سنووریک دا که خوا نهخشه ی
کیشاوه، وه که له هدیسی سهحیحی بوخاری و موسلیم دا هاتوو که پیغه مبهری نازیز (ﷺ)
نهفرموی: خوینی هیچ موسلمانیک که شایه تومان بهینی حه لال نی یه مهگەر له بهر یهکی
له م سی هویه:

۱- که سیکی به ناهق کوشتی.

۲- که سیکی ژن هاوهر یان شووکردوو که زینای کردی.

۳- که سیکی که پاشگهز بوویته وه له نیسلام و له کومه لی موسلمانان جیا بوویته وه،
بیگومان چند شتیکی تریش هیه که کوشتنی موسلمانان رهوا ئهدات وه که کوشتنی
که سیکی که په لمار بدات به ناهق موسلمانیک بکوژی و ههروه ها چند هویه کی تریش،
که واته چاک وایه کورت هه لهینان له سیانه دا نه که یین به کورت هه لهینانی حه قیقی
به لکو ئیزافی بییت.

ئهو سی هویه که له هدیسه که دا هاتوو شتیکی راست و ریکه. یه که م قیساسه و هه ق
سهندنه که دادپهروه ری یه. دووم بهرگری خراپه یه که له راستی دا کوشنده یه و هوی
کوشتنه له چند باریکه وه، وه که باسمان کرد. سی یه میس بهرگری خراپه یه کی روجی و
دهروونی یه و هوی تیک چوون و فهوزایه له ناو گه ل دا که نارامی و ناشتی ناهیلی و
دووچاری دووبه ره کی و ته فره قه ی ئه کات که هوی کوشتن و نه مانی ناشتی یه. به هوی هه
هویه که به باس کرا کوشتن ره وایه و خاوه ن کوژراوه که ریکه ی هیچ شتیکی تری نی یه،
چونکه کوشتنی ئه و کوژراوه هه ق و ره وایه، به لام نه گه ر کوشتنی کوژراوه که ناهق بییت
ئهوه خاوه ن کوژراوه که خاوه ن مافه وه که نه فرموی: ﴿رَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا﴾ هه رکه سیکی کوژرا
بییت به ناهق و سته م لی کراوی ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لِرِيسِهِ سُلْطٰنًا﴾ ئهوا بریارمان داوه بو خاوه نه که ی
دهسه لات به سه ر بکوژه که دا به کوشتن یان به خوین لی سهندن یان به عه قوو و لی بوردن.
کام هه لئه بزیری له و سیانه به ئاره زوی خو ی نه گه ر کوشتنه ناهقه که به دهست قهست
بووبی، نه گه ر به دهست قهست نه بووبی ئهوا مافی یه کی له م دووانه ی هیه: (خوین یان لی
بوردن)، ئیتر ئه و خاوه نه نزیک ترین خزم که میرات بهر بییت و پیاویش بییت به لای کوپ و
جه ماوه ره وه، هیندی له سه ر ئه وه ن نه گه ر ئا فره ت بییت هه ر ئه و مافه ی هیه، نه گه ر خزم
نه بوو ئهوا کار به دهست و ده ولت خاوه ن مافه. له م مه سه له یه دا با سه رنجی کتیبه کانی
زانایان بدری. هیندی نه فرمون: ئه و دهسه لات هه ر کوشتنه.

فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ

أَشُدَّهُ، وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كَلَّمْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ

الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾

ئهو مافهی که دیاری کراره نابی لی ی تیپه بکری وهك نه فرموی: ﴿فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ﴾ ئینجا ئهو خاونه با زیاده رهوی نهکات له کوشتن دا، بهم رهنگه که سیکی تر بکوژنت له باتی بکوژه که دا، یان له باتی که سیک دا دوو یان چهند که سیک بکوژی وهك باو بووه له سه رده می نه فامی دا. یان به می زیاد له کوشتنی بکوژه که لوت و گوینچه که و نه ندا میشی بگری. یان شتیکی تر که سخت تر بیت له وهی کوژدراوه که ی خوی پی کوژدراوه. واته به هیچ جور زیاده رهوی نهکات ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا﴾ به راستی ئهو خاونه سه رخراو و یارمتهی دراوه له لایهن خواوه به رهو ادانی ئهو هق سه ندنه، به کومه کی کردنی ده ولتهی ئیسلامی بوی له تو له و هق سه ندنه دا. هیندی نه فرمون: ئهو یارمتهی دراوه بریتی یه له کوژدراوه که که له دنیا دا هقی نه سینری و له روزی دو اییش دا نه جرو پاداشتی هیه، به هر حال ئهو خاونه هق نی یه زیاده رهوی بکات.

له پاش جله و گیری کردن له ریز شکاندنی ناموس و نه فس، ئینجا جله و گیری نهکات له شکاندنی ریزی مالی هتیبه تیو به تایبه تی، چونکه هتیبه داماو و لاوازه له ته گیری ماله که ی و به رگری لی کردنی. کومه لی موسلمانان نهکات به لپرسراو له چاودیری خوی و ماله که ی هتا نهگاته هیزو ده سه لاتی خوی، لیره ش دا وهك مه سه له ی داوین پیسی تووندی به کار نه هینی و جله و گیری نهکات له نزیک که وتنه وهی مالی هتیبه تیو به ناهق چ جای خواردن و زایه کردنی، نه فرموی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ نزیکی مالی هتیبه تیو مه که ونه وه به هیچ جور و له هیچ بارو روویه که وه مه گهر به جور و شیوه یه که چاکتر و جواتره که بریتی یه له پاراستن و به رهم هینانی، ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ ئیتر به هیچ جور نزیکی مه که ونه وه هتا ئهو هتیبه تیو نهگاته که مالی ژیری و لیزانی به جوریک بتوانی هه نسی به به رزه وه ندی ماله که ی. له بهر نه وهی چاودیری و سه ربه رشتی مالی هتیبه تیو یه کیکه له و شتانه ی که له سه ر

شانی گه‌ل و کۆمه‌له و په‌یمان‌ه له‌سه‌ری و نه‌بی هه‌لسی پێی. له‌به‌ر نه‌وه‌و به‌ بۆنه‌ی نه‌وه‌وه
 نه‌م فه‌رمانه‌ نه‌هینی به‌دوای دا، فه‌رمان به‌ هه‌لسان به‌ عه‌هد و په‌یمان به‌ شیوه‌ی گه‌شتی و
 نه‌فه‌رموی: ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ﴾ هه‌لسن به‌ عه‌هد و په‌یمانیک که‌ له‌ گه‌ردنتاندا‌یه و به‌ ریکی
 به‌جێ ی بینن و ره‌فتاری پی بکه‌ن، ئیتر عه‌هد و په‌یمانی خوا که‌ له‌سه‌رتانه‌ یان عه‌هد و
 په‌یمانی خه‌لکی، عه‌هد و په‌یمان له‌گه‌ل یه‌که‌ یه‌که‌یان له‌گه‌ل کۆمه‌ل، عه‌هد و په‌یمان له‌گه‌ل
 ده‌هوله‌ت و کاربه‌ده‌ست یان له‌گه‌ل ره‌عه‌یه‌ت و ژێر ده‌سته. له‌ سو‌ره‌تی (الانعام) دا به‌ درێژی
 نه‌م باسه‌مان کرد با سه‌رنج بدری. هه‌لسان به‌ عه‌هد و په‌یمان به‌لگه‌ و نیشه‌انه‌یه له‌سه‌ر
 ده‌روون پاکی و دامه‌زراوی و ریک و راستی مه‌ردوم. هۆی ئارامی و دلنیا‌یی و بی باکی یه‌ له
 نیوان گه‌ل و نه‌ندامی گه‌ل دا، له‌به‌ر نه‌وه‌ ئیسلام زۆر به‌ گه‌رنگ گرتووه‌تی و به‌ توندی
 فه‌رمانی پێداوه، جا له‌به‌ر نه‌وه‌ موس‌لمانان هه‌نگاوی زۆر به‌رزیان ناوه‌ له‌و باره‌یه‌وه‌ که‌
 میژووی ئاده‌می نه‌یدیتووه‌ له‌ ژێر سایه‌ی ئیسلام دا نه‌بی.

ئینجا فه‌رمانه‌که‌ به‌هێز تر نه‌کات که‌ نه‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الْعَهْدَ كَاتٌ مَشْهُوْلًا﴾ به‌راستی عه‌هد
 و په‌یمان په‌رسیار لی کراوه و له‌ به‌ریار و ئایینی خوادا به‌و جو‌ره‌ هاتووه. ئینجا له‌ فه‌رمان
 دان به‌ هه‌لسان به‌ عه‌هد و په‌یمان‌ه‌وه‌ نه‌هوات بۆ فه‌رماندان به‌ ریک و پیکێ کیشه‌ن و پنیوان که‌
 نه‌وه‌ش به‌شیکه‌ له‌ سپارده‌ که‌ په‌یمانی له‌سه‌ره، نه‌فه‌رموی: ﴿وَأَوْفُوا بِالْکَلِّ إِذَا کَلَّمْتُمْ نَفَرًا﴾ پنیوان
 به‌ تیزو ته‌واوی به‌جێ بینن کاتی که‌ پنیوان نه‌که‌ن بۆ خه‌لکی و شه‌تیان پی نه‌فه‌رۆشن ﴿وَرَوْا
 بِالْفِطْرَاسِ الْمَسْتَفِيمِ نَفَرًا﴾ کیشه‌ن بکه‌ن به‌ ته‌رازووه‌کی راست، واته‌ کاتی شه‌ت نه‌فه‌رۆشن به
 پنیوان یان به‌ کیشه‌ن به‌ ریک و راستی پنیوان و کیشه‌نه‌که‌ بکه‌ن به‌ بی مه‌ن گوپی و ته‌رازو
 بازی ﴿ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ نه‌و ریک و راستی پنیوان و کیشه‌نه‌ چاکه‌ له‌ دنیا‌دا، چونکه‌ هۆی
 روون کردن و مه‌یلی خه‌لکی یه‌ بۆ کپین و فه‌رۆشتن و مامه‌له‌ی زۆر له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی که‌ راستن
 له‌ پنیوان و کیشه‌ن دا، مایه‌ی وه‌سف و سه‌ناو ناویانگی چاکه‌ بۆیان، مه‌رچۆنی چاکه‌ و
 شه‌رینه‌ له‌ دوا روژدا. چونکه‌ مایه‌ی ره‌زامه‌ندی خوا و نه‌جه‌رو پادا‌شتی روژی دوا‌یی یه‌.
 فه‌رمانه‌که‌ی به‌ست به‌ کاتی پنیوان و کیشه‌نه‌که‌وه، چونکه‌ مه‌ن گوپی و ته‌رازوو بازی نه‌و
 کاته‌ روو نه‌دا، باسی نه‌و کاته‌ی نه‌کرد که‌ شه‌ت به‌ پنیوان و کیشه‌ن نه‌که‌ن له‌ خه‌لکی، چونکه‌
 خه‌لکی به‌ سه‌روشه‌ت بۆ خویان باشی تی نه‌گه‌ن و پنیوست به‌ گوته‌ن نا‌کات.

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾
 وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا

نهو ريك و راستی یه له پیوان و کیشان دا نه مانهت و سپاردهیه له گهردن دا له کاتی کپرن و فروشتن و مامهلهدا، مایه ی پاکي دلّه له مامهله ی گهل و کومه ل دا، هوی باوهر و دنیا یی نیوانیانه، خوشی و فهپی ژبانیش بهوه تهواو نه بی هرچونی مه ن گوپی و تهراروو بازی و ناپاکی له مامهلهدا شتیکی بهدو قیزهونه و به سروشت پیویسته خه لکی خویانی لی پاک بکهنهوه و خویانی لی به دوور بگرن له بهر نهوه قورنان نهو راستی و پاکي مامهله یه ی به گرنگ گرت و به تایبهتی فرمانی پیدا، بیگومان هر کاریکی خیرو چاک کاتی به عقیده و فرمانبهری خوا بگری زور جیاوازه لهوه ی که به نارهوو و سروشت و پیاوهتی به جی بهینری، چونکه مهبهسته که به جی نههینی و زیاد لهوهش چاوه پروانی ناسوی بهرتر لهم زهوی یه ی له گهل دایه.

نینجا له چند وتهیه کی کورت دا بهرنامه یه کی تیرو تهواو دانهنی بو دل و بو ژیری، نهو بهرنامه ی زانین و زانیاری یه تازه نه گریتهوه که نادهمی ری پی برد لهم چرخ و سهرده مه تازه دا، زیاد لهوهش ریک و راستی دل و چاودیری خوایشی نه خاته پال، که هر له نیسلام دا نهوه هیه و له بهرنامه ی ژیری یه کانی تر دا نی یه، بیجگه لهوهش نهو نه مانهت و سپاردهیه که له گهردن دل و ژیری و نه دنامه کانی نادهمی دایه نه یخاته بهرچاو، نه فهرموی: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ مه که وه شوینی شتی که نایزانی و زانینت پی نی نی یه دل نارام نیت له سهری، واته له خوتهوه و کویرانه و به بی بهلگه مه که وه شوینی هیچ بیرو باوهر و وتار و کردار و بریاریک. به راستی نه مه بهرنامه یه کی زور ریک و راست و گرنگه هرکاتی په پرهوی بگری هیچ ههله یه که رو نادات، نه له باره ی بیرو باوهر و عقیده وه، نه له باره ی حوکم و بریاره وه. لیره دا پرسیاریک دیته پیشه وه، که چهنده ها بریار که به پی نی روکش و روالهت نه درین و هیچ کام زانینی تهواو نی یه پی نی، بو نمونه: بریار دانی پاکي یان چه لآلی له سهر له سهر هر شتی که به پی نی روکش و روالهت نهو بریاره نه دری، هروه ها هر بریاریک که به پی نی (اجتهاد) بدری که هر کام لهوانه زانینیان له گهل دا نی یه،

لهگهَلْ نهوهدا نهو بپريارانه و رهفتار كردن پي يان راست و دروسته؟ له وهلام دا دهليين:
نهوهی که قهدهغيه و جلهوگيری لی کراوه شوین کهوتنیکی کویرانهیه به بی بهلگه و
نیشانه، وهك دهست نیشانمان بو کرد، دهی نهو بپریار و کردهوانهی که له پرسیارهکدا باس
کران هموو بهلگه و نیشانهیان لهگهله و شرع نيزنی داوه به بپریار لهسردان و رهفتار پی
کردنیا. نهو نيزنی شرعه بهلگه و نیشانهیه و شوین کهوتنی نهوانه کویرانه نی یه، بهلکو
بهلگه لهسریان همیه که نيزنهکهی شرعه. شرع نيزنی داوه که به پی پی روکوش و
روآلت بدری. شرع نيزنی داوه که به(اجتهاد) رهفتار بکری. بههوی نهو نيزنی شرعهوه
نهو شته نهبی به زانراو. بهراستی هم وهلامه زور ريك و پهسهنده و بی گری یه و پیویست
نی یه بهو وهلامانهی تر که له تفسیرهکان دا باس کراون، زانینی راست هر لای خوايه.
خوای میهرهبان هوی ناسین و زانینی بهخشيوه به بندهکانی وهك هیزی بیستن و بینین و
ژیری، کهواته نهتوانی نهو هویانه بهکار بیننی تا دوچارى هله نهبی و هرکات بهو
جوړهی نهکرد تاوانبار و بهرپرسیاره لهوانه، بهلکو هر خودی هویهکان بهرپرسیارن وهك
نهفرموی: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ بهراستی گونچکه و هیزی بیستن
و بینایی و هیزی بینین و دل و هیزی ژیری یه، هموو نهوانه پرسیار لی کراون که نایا
خاوهنهکمت بهکاری هینای له شتیك دا که بوی دروست کراوی، هیندی نهفرمون: مهبهست
نهوهیه خاوهنهکانیان پرسیار لی کراون که نایا هم نهندامانته له چیدا بهکار هینا.

نینجا کوتایی نهو فرمان و جلهوگيری یانه که پهپوهندی یان همیه به باوهپی تاک و
تهنیایی خواوه کوتایی یان نههیننی به جلهوگيری له کهشخه و خو بهزل زانی و له
خوگوران، نهفرموی: ﴿وَلَا تَشْرِي فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾ مهگهپی له زهوی دا به کهشخه و شانازی
یهوه. مردوم هرکاتی دلی بوش و خالی بیته له ههست کردن به خوا که هموو کاروباریك
هر به دهست نهوه و بنده هر بههرهیهکی هبی خوا پی پی داوه، هرکاتی ناوا له خوگورا و
بیته و کهشخه و شانازی و له خوگوران داگیری نهکات. بهلام نهگهر خوئی ناسی و زانی که
هموو کارهکانی بهدهست خوايه، نهو کاته خوئی لی ناگوپی و سهری بندهیی دانهخات بو
خوای خوئی.

إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾
 ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ﴿٣٩﴾
 أَنَا صَفَّكَؤُرَيْكُمْ بِالْبَيْنِ وَأَتَّخَذَ مِنَ الْمَلَكَةِ إِنشَاءً إِنَّكُمْ لَنَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا
 الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾

جا قورئان لیبره دا ئهرو بهنده نهفامه نهباتوره به خوئی دا و تنی نهگهیهنی که دهستی
 پاچه و بی نرخه و به شیوهی لاقرتی پی کردنی پی نی نهفهرموی: ﴿إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ﴾
 بهراستی هرگیز تو زهوی کون ناکهیت ﴿وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ هرگیز ناکهیته شاخهکان له
 درژی دا، واته کهشخه و خو بهزل زانی یهکات زور ناراست و بی جی یه و هیچ سوودیکی
 لی وهرناگیری، کهواته خوت بناسه و له خوت مهگویی. کهشخه و خو بهزل زانی یان بههوی
 هیز و دهسه لاتی زوره یان بههوی گهرهیی و درژی و قهبارهی له شه، دهی تو هیچ کامت
 نی یه، له سر هر بار بهراستی لاقرتی پی کردنه که زور بهتین و دل تهزینه، نهو کهسهی که
 فیز و کهشخه نهکات و خوئی بهزل نهزانی خوا نایهوی، چونکه سپله و له خوگوپراوه و
 خه لکیش نایهوی، چونکه بافیش نهکاته خوئی به نهفامی. نینجا کوتایی فرمان و
 جلهوگیری یهکان نههینی که زوربه یان جلهوگیری یه له کردهوه و سیفته بهدماکان، کوتایی
 یان نههینی به جاری نهویستن و بیزاری خوا لی یان و نهفهرموی: ﴿كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ
 مَكْرُوهًا﴾ هموو نهوی که گوترا به دور خراپه کهی لای پرورده گارت بینراوه، کهواته هوی
 جلهوگیری یهکان نهو نهویستن و بیزاری خوا یه.

تیبینی یه که له فرمان و جلهوگیری یهکان دا:

هرکام داوا کرابی له هموو کهسیک به تایبتهی به وتی تاک و فرمان و جلهوگیری

یه که هاتوه، هرکام په یوه ندی به گه ل و کومه له وه بیته وتی فرمان و جلهوگیری یه که به

و تهی کۆ هاتوو. له یهکهم چارهوه فرمان و جلّهوگیری یهکانی په یوهست کرد به خوا و بیر
 و باوهپی تاک و تهنیایی خواو دور کهوتنهوه له بیرو باوهپی هاوبهش رهوادان، ئینجا نهوه
 دووباره نهکاتوه له کۆتایی دا و نهفرموی: نهوه هیندیکه لهو لیژانی و کار دروستی یه
 که خوا وهی کرد بۆلای پیغه مبهری نازیز لهم قورئانه دا، نهفرموی: ﴿ذَلِكَ مِنَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ
 مِنَ الْحِكْمَةِ﴾ نهوهی که باس کرا لهم ههژده نایه تهی که دهست پی نهکات به ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ
 إِلَهًا آخَرَ﴾ تا ئیره وهك (ئین و عباس) نهفرموی: لهو حکمه تهیه که پهروه دگارت وهی
 کرد بۆلات، واته نهو بریارانهی که له هه موو شه ریعه تهکان دا هاتوو و دهست نادهن بۆ
 سپینهوه و هه موو ژیری یهك وهریان نهگری. ئینجا هه رچۆنی له یهکهم جار و سه ره تاوه
 دهستی پیکرد به جلّهوگیری له رهوادانی هاوبهش بۆ خوا، ههروه ها کۆتایی نهو نایه تهش
 نههینی بهو جلّهوگیری یه، چونکه باوهپی تاک و تهنیایی خوا سه ری هه موو حکمه تیکه و
 مایه ی دهست کهوتنی هه موو خیری که، نهفرموی: ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ هه یج خواو
 په رستراویکی تر له گه ل خوا دا بریار مه ده ﴿فَتَلَقْنَا فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا﴾ تا به موی نهوه وه توور
 بدریته ناو دۆزه خ به لۆمه کراویکی دور خراوه له میهره بانی خوا. له یهکهم چارهوه
 سه ره نجامی هاوبهش رهوادانه که ی کرد به تۆله یه کی دنیا یی، لی ره دا نه یگیری به تۆله و
 سه ره نجامی رۆژی دوا یی، که واته دواروژ و سه ره نجام زیانباری هه ردو دنیا به له یهکهم
 چارهوه دوو چاری سزا و تۆله ی یهکهم نه بی. خوا به میهره بانی خۆی به مانپاریزی له خه شم و
 نارهبازی خۆی. له نایه تهکانی رابوردو دا هاوبهش رهوادانی پووچهل کرد و بیژاری ده ربی
 لهو باوه په پووچله، ئینجا لی ره دا باوه پی رهوا دانی نهو لاد پووچهل نهکات و بیژاری لی
 ده ره بپی که نهو باوه په به ده له سه ره می نه قامی دا باو بووه به شیوه یه کی زۆر به د و
 ناشیرین که بۆ خۆیان پی پی نارازی بوون و بیژاری یان لی ده ره بپی، نهو نه قامانه
 مه لائیکه یان دا نه نا به کچی خوا و خۆیان نیگه ران نه بوون کاتی کچیان ببوا به، نهفرموی:
 ﴿أَفَأَصْفَكَ رَبُّكُمْ بِالْإِنْسَانِ وَأَتَّخَذَ مِنَ الْمَلِكَةِ إِنْسَانًا﴾ ئینجا نایا پهروه دگارتان ئیوه ی هه لبراردوو و

تایبته‌تی کردوون به کوپان و گنپراویه‌تی بو خوی له مه‌لائیکه نافرته‌تان و کردوونی به کچ بو خوی؟ واته نه‌خیر باوهر و برپاره‌که‌تان زور به‌د و نارپه‌وایه، تاوان و بی باوهری یه‌که‌تان له دووباره‌ویه:

۱- گنپرائی مه‌لائیکه به میننه و نافرته.

۲- گنپرائیان به کچی خوا له کاتیک دا خویان بیزار و نارازی بوون به‌وهی کچیان هه‌بی.

ئهو شیوه پرسسیاره له‌لایه‌که‌وه بو بیزارای دهرپرنه له‌لایه‌ن خواوه دهرپاره‌ی ئهو نه‌فامانه، له هه‌مان کات دا ریسوا و بی نابروویان نه‌کات و لاقرتی یان پی نه‌کات به‌مه‌ی که ماتوول کوپ و کچ خوا نه‌یان دا ئیتر ئه‌بی چون بی نرخه‌که‌یان بو خوی دابنی؟ به‌راستی وته و باوهریکی زور په‌ست و به‌ده له‌بهر ئه‌وه به‌م شیوه سه‌خته به‌رپه‌رچیان نه‌داته‌وه و نه‌فهرموی پی یان: ﴿اِنَّكُمْ لَتَقُولُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا﴾ به‌راستی و بیگومان ئیوه وتیه‌کی زور گه‌وره نه‌لین، زور گه‌وره‌یه له نارپاستی و ناشیرینی دا، زور گه‌وره‌یه له بی شهرمی و بی حه‌یایی دا، زور گه‌وره‌یه له درو و ده‌ست هه‌لبه‌ست کردن دا. به‌راستی به‌سه له له‌که‌دار کردن و نابروو بردن دا. خوی میهره‌بان مه‌سه‌له‌ی تاک و ته‌نیایی خوی و پاک و بیگه‌ردی یه‌که‌ی له هه‌موو وینه و هاوسه‌ر و روله، له چهند شوئینیک له قورئان دا نه‌هینی و به چهند جور و شیوه‌یه‌ک روونی نه‌کاته‌وه تا ئهو نه‌فامانه بیریک بکه‌نه‌وه و از بینن له نه‌فامی یه‌که‌یان. له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا زوربه‌یان زیاتر یاخی ئه‌بن وه‌ک نه‌فهرموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا﴾ سویند به‌خوا ئه‌م مه‌به‌سته‌مان به چهند جور و شیوه‌یه‌ک هیناوه له‌م قورئانه‌دا، بو ئه‌وه‌ی ئه‌وانه بیر بکه‌نه‌وه و ناموزگاری و هرگرن ﴿وَمَا رَبُّدُهُمْ اِلَّا نُوْرًا﴾ ئهو باسه جور به‌جورانه ئه‌وانه زیاد ناکات بیجگه له تارین و دور که‌وتنه‌وه له‌و شته راسته و روو و هرگنپرائیان له‌و گویره‌ی بو‌چوون و تیگه‌یشتنی ئه‌وان له‌گه‌ل‌یان کولی یه‌وه و باوهره‌که‌یان به نارپاست و نارپه‌وا دهرکرد. هه‌روه‌ها جارینکی تریش به‌و جور له‌گه‌ل‌یان ئه‌دوی له مه‌سه‌له‌ی ره‌وادانی په‌رستراو و بته‌کان دا.

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَأَبْتَعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤١﴾ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا

كَبِيرًا ﴿٤٢﴾ تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ

نه فرموی: ﴿قُل﴾ نهی پیغمبر بلی: ﴿لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ﴾ نه گهر له مهرجیک دا له گهل خوادا پرستراوان ببویه وهك نهو نهفامانه نهلین و نهو لافه نارپه والی نهدهن ﴿إِذَا لَأَبْتَعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا سُبْحٰنَهُ﴾ نهو کاته داوایان نهکرد و به دواى ریگایهك دا نهگهران بولای خاوهنی عرش كه خواى تاك و تهنیایه، بویه بهر بهرهکانی و مل ملانی یان لهگهل نهکرد به پئی باوی پادشاکانی دنیا. دیاره نهدهش نهبور بههوی نهمان و تیک چوونی نههم بوونهوره. هیندی نهفرمون: مهبهست نهویه ریگایهکیان نهدایه بهر بولای نریك كهوتنهوه لی ی و گوی رایهل کردن بوی، چونکه باش نهیان ناسی و ناگادار نهبوون به دهسهلات و گهرهیی بهکی. بهم جوردهش هر نهگونجی بهلام زور له زاناکان باری بهکه میان مهلبزاردوه.

لهسر هر بار بهرامبر نهو باوره ناراستهی نهوان نهفرموی: ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا﴾ واته خوا پاک و بیگهرده و بهرز و بلند لهوهی كه نهو نهفامانه نهیلین دهربارهی خوا به بهرز و بلندی بهکی زور گهره. نینجا هموو بوونهور نیشان نهدهات به شایهت لهسر نهو پاکی و بیگهردی به، نهفرموی: ﴿تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ كهوت ناسمانهكه و زهوی و هرکهس وا لهناوی یان دا خوا به پاک و بی لهکه رانهگرن و دای نهننن و تهسبیح و یادی نهکن و ناوی نهبهن. بهراستی دل و دهرونی وریا بهم فرمودهیه نهكهویته لهرزه و سام و بیم نهیگری. چون وای بهسر نهیهت کاتی بیر بکاتهوه لهم بوونهوره گهره و پان و فراوانه كه بیجگه له خوا هیچ كهس نازانی و خهیا لیشی پیدا ناگات به نهندازهی نهو گهرهیی و گرنگی به. نههم بوونهوره بهجاری و بهکسر تهسبیح و یادی خواى خوی دهکات و بهندهیی خوی پیشکesh دهکات!!

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغْ بِحَمْدِهِ﴾ هیچ شتیک نی یه مه گهر ته سبیحی خوا نه کات به سوپاسی یه وه، (سدی) نه فرموی: مه گهر نه لی: ﴿سبحان الله و بحمده﴾ ﴿وَلَكِنْ لَا نَقْفَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ به لام نیوه نازانن و تی ناگه ن له ته سبیحه که یان. نه م باسی ته سبیحی هه موو شتی له چه ند جینگیه ک دا هیناومه له مه و پیش و پیم خوشه لیره ش دا هیندی لی دوان و لیکولینه وه بکه م: بیگومان ته سبیح کردنی هه موو شتی به تیکرایی و به زمانی حال و دست نیشان کردنی نابی جینگی لیکولینه وه و قسه و باس بیت بو هیچ باوهردارنک، هه موو باوهردارنک نه زمانی نه م بوونه وه ره گرنکه به هه موو به ش و پارچه کانی یه وه به لگه و نیشانه یه کی روونه له سر بوون و تاک و ته نیایی خوا. به لام دووبه ره کی هه یه نایا هه موو شتی به گوتنیش ته سبیح و سه نای هه یه و هه موو بی زمانه کانیش زمان و وتنی تایبه تی خو یان هه یه و به و زمان و وتنه ته سبیح و باسی خوا خو یان نه که ن؟ گه لیک له زانایان له سر نه وه ن که شتی گیانله بهر و بی گیان به وته و زمانی تایبه تی خو ی ته سبیح و یاد و باسی خوا نه کات بیجگه له بی باوهردانی جنوکه و ناده می. رووکه ش و رواله تی نایه ت و حه دیس قول گیری نه م رایه یه، و بیگومان له روژی دویسی دا زور شتی بی زمان شایه تی نه دن ده ی نه و تایبه تی نه کریت به و روژه وه و با باوهر و ابی لیره ش و له م دنیا دا نه و گوتن و زمانه تایبه تی یه هر هه بی. هه روه ها نه گهر فرموده ی: ﴿وَلَكِنْ لَا نَقْفَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ هه ر ناراسته ی برواداران کرابی به لگه یه کی روونه له سر نه و گوتن و قسه کردنه، چونکه برواداران تی نه گه ن له زمان حال و دست نیشانی هه موو شتی. له سر هر بار کوتایی نایه ته نه هینی به م فرموده یه: ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ به راستی خوا هه میشه په له نه که ره له توله سه ندن دا، داشارده ر و سرپوه ی گونا هه. واته بوونه ور و هه موو شتی ته سبیحی خوا نه کات، له ناو نه و هه موو دروست کراوانه دا ناده می و جن که موکه له فیش باشر نه بوو سوپاس گوزاری گوئی رایه ل بوونایه، که چی به پیچه وانوه نه و هه موو تاوان و خراپه کاری و بی بروایی یه له وانوه په یدا نه بی، که واته نه گهر خوا نه و دوو سیفته تی نه بووایه نه بوو به خیرایی سزا و توله ی بدانایه، به لام به موی نه و دوو سیفته توره موله تیان نه دات و ناموزگاری یان نه کات و نه یاترسینی و له زور تاوان و گونا هه کانیشیان نه بووری.

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ، وَلَوُا عَلَى أَدْبَارِهِمْ

نُفُورًا ﴿١٦﴾

گه وره کانی قوره‌یش گوی یان نه گرت لهه قورنانه، به لام به هه موو جوړ هه ولیان نه دا که دلیان نهرم نه بی و کاریان لی نه کات به هوی نه وهه خواه قاری لی گرتن و دلی مؤر کردن و وهک پرده یهک به سسر دل و گویچکه یانه وه بیت به هوی نه وهه سوو دیان وه نه گرت لهه رووناکي و ریتموونی نهه قورنانه، وهک دهست نیشان نه کات بهه چیرۆکه که نهه فرموی:

﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾ نهی پیغه مبهری کاتی تو قورنان ده خوینی به سهریان دا نه گپین له نیوان تو و نهوان دا که باوه پریان نی یه و باوه پریان ناهینن به روژی دواپی، ده گپین له نیوان تو و نهوان دا پرده و بهرگری که ریکی داشاردهر و داپوشهر. یان داشاردراو که به چاو ناپینری. واته به هوی کرده وی به دی خوینانه وه کاریکی وایان به سسر دینین که تو نه ناسن و ههست نه کهن بهو به لگه و نیشانانه ی که له تو دا هه یه و راستی پیغه مبهری تو روون نه که نه وهه. ﴿وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ﴾ نه گپین به سسر ده کانیانه وه چهند پرده یهکی زور نه ستور بو نه وهی تی نه گن و وهری نه گن ﴿وَقْرًا﴾ بهرگری یان بکات له بیستنی که سوو دیان پی بگه یه نی. (نین و نیسحاق) له سپرته که ی دا هه والی نه هینی که کومه لی لهو سه روکانه و هه رکهس له مالی خویره دیت بو نه وهی گوی بگری لهو قورنانه ی که پیغه مبهری نازیز ﴿وَقْرًا﴾ له ناو نویژدا ده یخویند له مالی خو ی دا، هه رکهام له وانه له شوینیک دا دانه نیشی به بی نه وهی نه وی تریان ناگای لی بی، شو تا به یانی دانه نیشن و گوی لی نه گن و هه رکهام ده رو نه وه بو شوینی خوین و له ریگه دا نه گن به یهک نیجا نه که ونه لومه ی به کتر و ده لین: جاریکی تر کاری وانه کهن، نه گه رکه نه چ و نه فامه کان شتی واتان لی بیستن ده که ونه گومان له ناپینه که یان دا. نیجا خوین پی ناگری له شهوی دووه میش دا هه مان کار ده که نه وه و هه مان قسه و پریار ده دن بو شهوی سی یه میش ده رده چن و هه مان کار ده کهن، نیجا لهه شهوی دواپی دا په یمان ده دن که

جاریکی تر نه و کاره نه کهن، ئینجا له بهیانی دا (ئه خه نسێ کورێ شوره یف) ده چی بۆ مانی
 نه بو سو فیان و پی ئی ده لی: پیم بلی: رای تو چی یه ده باره ی نه وه ی که بیستت له محمدا؟
 نه ویش ده لی: به راستی هیندی شتم نه بیست تی نه گه ی شتم و نه مزانی مه به ستت چی یه،
 هیندی کم ده بیست تی نه گه ی شتم و نه مزانی مه به ستی چی یه. (ئه خه نس) یش ده لی:
 به راستی منیش هه روا بووم، ئینجا لای هه لده ستی و ده چی بۆ مانی (نه بو جهه ل) و هه مان
 پرسیار له ویش ده کات، نه ویش ده لی: ئایا چیم لی بیستوه؟ ئیمه و خینی عه بدوله مناف
 به ره ره کانیمان هه ر بووه له شه رف و پیاوه تی دا. میوانداری خه لکی یان کرد و ئیمه ش
 کردمان، ولأغی سواریان دا به خه لکی ئیمه ش دامان، ده ست گیرویی و به خشینیان کرد
 ئیمه ش کردمان، تا ریک وه ک نه وانمان لی هات. ئینجا ئیستا نه وان ده لین: ئیمه
 پیغه مبه ریکمان هه یه که له ئاسمانه وه هه وال و وه حی بۆ دیت. ده ی که ی ئیمه نه گه ی نه
 نه وه؟ سویند به خوا هه رگیز به روائ پی ناهینین. ئینجا (ئه خه نس) هه لده ستی و به چی ی
 دینی.

نه و گه له به و جو ره قورئان کاری نه کرد له سروشتیان، به لام نه وان به رگریان نه کرد و
 خویان لی نه تاراندا! نه وه ش به هوی نه وه وه بوو نه و بیر و باوه ری تاک و ته نیایی یه ی که
 بۆیان هات نه و پایه و پله ی کۆمه لایه تی و نابووری یه ی که به نا په روا بۆیان فه راهم هات بوو
 نه ده ما، گه وه یی و فیز و خو به زل زانی یه که یان تیدا ده چوو له بهر نه وه ده تاران و بیزار
 بوون له م قورئانه. وه ک ده ست نیشان نه کات و نه فرموی: ﴿وَإِذَا ذُكِّرْتُمْ بَلَّغُوا فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ﴾
 کاتی که باسی په ره وردگارت ده که ییت له قورئان دا به تاک و ته نیا و نه لییت ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
 ﴿وَلَوْ أَنَّ عَلَىٰ الْأَرْضِ مِائَةَ نَبِّیِّیْنَ هَدَاهُمَ سَبِيلَ اللَّهِ لَتَخَلَّفُوا عَلَىٰ الْبِلَادِ يَنصُرُونَ حَيْثُ وَجَّهُوا إِلَيْهَا خَافُوا هَيْبَتَ اللَّهِ فَذَلَّلَهُمْ إِلَيْهِ وَجَّهَ اللَّهُ الْبِلَادَ إِلَىٰ قُرْآنِهِ خُلِعَتْ بِحَيْبَتِهِ سُمْرُهُمْ وَلَهُ الْأَعْيُنُ حَافِيَةٌ﴾
 خوا، که نه دا له به ره وه ندی و پایه و پله ی دنیایی یان، نه گینا نه و سه روکانه نه وه ندی نه فام
 و که وه دن نه بوون، نه زانن به په روپوچی ئاین و باوه ره که یان و راست و ریکی ئیسلام،
 نه وانه نه وه بوون که خویان بۆ نه نه گیرا و نه چوون به سه رسامی یه وه گوئی یان له
 قورئانه که ی پیغه مبه ر (ﷺ) نه گرت، وه ک له و ریوایه ته دا باس مان کرد، و بی ناگا نه بوون له
 ده سه لات و گه وه یی و کار کردنه که ی قورئان، له بهر نه وه به هه موو جو ره به رگری یان نه کرد
 و نه یان ویست خه لکی گوئی لی نه گری و نه بیستی! نه و گه وه و سه روکانه
 سه روشته که یان پالی پیوه نه نان بۆ گوئی گرتن و باوه ره هینان،

تَحْنُ أَغْلُرُ بِمَا يَسْتَعْمُونَ بِهِ إِذِ يَسْتَعْمُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا

مَسْحُورًا ﴿١٧﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿١٨﴾

خو بهزل زانی و مهترسی نهمانی پله و پایه‌یان بهرگری نه‌کردن له مل که‌چی و باوهر
هینانیان! مبر نهوه هرده‌مه به جوړی پیغه‌مبهری نازیزیان (ﷺ) له‌کدار نه‌کرد تا نهوه
بکن به بیانور و بهرگری کهر بو سه‌رپیچی و باوهر نه‌هینانیان وهک له‌م نایه‌تی داهاتووه‌دا
دهست نیشان نه‌کات بو هیندی له‌و له‌که و بیانوانه و له‌سره‌تاوه نه‌م هرده‌شهیان ناراسته
نه‌کات و نه‌فرموی: ﴿تَحْنُ أَغْلُرُ بِمَا يَسْتَعْمُونَ بِهِ﴾ نیمه باش نه‌زانین و زاناترین به‌و بار و شیوه‌ی
که نه‌وانه گوی پی نه‌گرن ﴿إِذِ يَسْتَعْمُونَ إِلَيْكَ﴾ کاتی که گوی نه‌گرن له تو نه‌ی پیغه‌مبهر، واته
به شیوه‌ی لاقرتی و ته‌شهر دان گوی نه‌گرن لیت کاتی قورشان نه‌خوینی ﴿وَإِذْ هُمْ نَجْوَى﴾ زانا
ترین به‌وه‌ی نه‌وانه به نه‌ینی نه‌یلین له نیوانی خویان دا دهرباره‌ی تو و قورشان ﴿إِذْ يَقُولُ
الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾ نه‌و کاته‌ی که بی باوهره سته‌مکاره‌کان نه‌لین: نیوه هر
شوینی پیاویکی جادو لی کراو نه‌که‌ون به‌هوی نه‌وه‌وه شیت بووه، یان پیاویکی جادو بازه
که به جادو خه‌لکی نه‌خه‌له‌تینی، واته نه‌گهر نیوه شوینی محمد بکه‌ون شوینی پیاویکی به‌و
جوړه ده‌که‌ون. هر له و ته‌که‌یانه‌وه دهرنه‌که‌وی که قورشان دایچله‌کاندوون و کاری لی
کردوون به‌جوړی به‌و ته و تاریکی ناسایی یان دانه‌ناوه، نه‌شگونجا‌بارمراسته‌قینه‌که‌بلین و
به‌وه‌جی و فرموده‌ی خوی دابنین، که‌واته نه‌بی بلین: جادووه ﴿أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ﴾
سهرنج بده به سه‌رسوپمانه‌وه چوون نه‌وانه چند وینه و سیفته‌ی جوړ به جوړت بو‌باس
نه‌که‌ن و کردوویانه: جادو بازه، شاعیره، کاهینه، شیته... ﴿ضَلُّوا﴾ نینجا له هم‌وو
نه‌وانه‌دا گومرا بوون ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾ که‌واته ده‌سه‌لات و توانای رنگایه‌کیان نی به بو
له‌که‌دار کردنی تو که لی یان بییسترئ و لی یان هرگیری، که‌واته به سه‌رگره‌دانی
نه‌میننه‌وه، به وینه‌ی نه‌وانه‌ی که له چوول و بیابانیک دا بن به بی رنگه و نیشانه‌ی رزگار
بوون، هیندی نه‌فرمون: مه‌به‌ست به ون بوونه له رنگای هق

وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرَفْنَا إِيَّانَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤١﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٤٢﴾ آة
 خَلْقًا مِمَّا يَكْتُمُونَ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ
 رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٤٥﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْجُدُونَ
 بِحَمْدِهِ وَتَقُولُونَ إِن لَّبِثْنَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾

ئەو ھەبوو قەسەو باسیان لەبارەى قورئان، و لەبارەى پێغەمبەرەو (ﷺ) لەکاتێک دا
 ئەیخوێندەو بەسەریان دا، لەبارەى زیندوو بوونەو یشەو بەم جۆرە بوون کە ئەفەرموی:
 ﴿وَقَالُوا﴾ ئەوانە ئەیان گوت: ﴿إِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرَفْنَا إِيَّانَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾ نایا کاتى ئێمە بێن بە
 چەند پارچە ئێسکی رزاو و پووکار، نایا بێگومان ئێمە زیندوو کراو ئەبێن بە دروست
 کراوێکی تازە، واتە لەپاش ئەوێ بمرین و بێن بە ئێسک و بە خۆل تازە زیندوو ئەکرنینەو
 و ئەکرنین بە دروست کراوێکی تازە؟ واتە نەخێر شتی وا نابێ و نەگونجاو. مەسەلەى
 زیندوو بوونەو مایەى دەمە قالی و دەمە دەمە یەکی دوور و درێژ بوو لە نێوان
 پێغەمبەر (ص) و لەگەل بت پەرستەکان دا، قورئان لە چەند شوێنێک دا باسی ئەو دەمە
 قالیى هیناوە، لەگەل ئەو دا ئەو مەسەلەى زیندوو بوونەو شتیکی زۆر روون و ناسانە،
 بەلام ئەو نەفامانە بیران نەئەکردەو لەوێ کە خۆیان لە پێشەو نەبوون و لە پاشان بە
 زیندوویی کەوتنە ئەم دنیا یەو، دووبارە کردنەو هیچ جیاوازی یەکی نی یە لە زیندوویی
 یەکەم جار، بەلکو ئەگەر لەبەر ئەو نەبێ کە بۆ خوا ھەموو شتی یەکسانە، ئەگەر لەبەر ئەو
 نەبێ ئەبێ دووبارە کردنەو بە ئاساتر دا بنرێ. جا لەبەر ئەو بەریان لى ئەبێتەو و وەلام
 و بەرپەرچ دانەو کەیان بەشینکە کە لە بۆچوون و تیگە یشتنی ئەوان دا زۆر دوور و نەگونجاو
 ترە و ئەفەرموی: ﴿قُل﴾ ئەى پێغەمبەر پى یان بلئى: ﴿كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا﴾ * أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْتُمُونَ
 فِي صُدُورِكُمْ ﴿﴾ بپۆن بەرد بن و بێن بە بەرد یان ئاسن، یان دروست کراوێکی تر لەوێ کە لە
 دلتان دا گەورەتر و گرنگ ترە و دوور ترە لەوێ دەست بەدا بۆ گیان بە بەردا کردن. واتە
 ئەگەر ئێو بێن بە ھەر شتی نەک ئێسک و رزاو کە بۆنیکی گیانیان لى دى و گیان بەسەریان
 دا گوزەری کردووە، خوا ھەر زیندوو تان ئەکاتەو. بێگومان ئەوانە دەسەلات و توانای
 ئەو یان نەبوو بێن بە ھەر شتی بەلام مەبەست وەک گوترا بەر لى بپرنەو یە، بێجگە لەو ش

بونی ریسوا کردن و سرزده نشت کردنی تیدایه بهوهی نهوانه بی ههست و هوشن به وینهی
 برد و ناسن! ﴿فَسَيَقُولُونَ﴾ نینجا بیگومان نهوانه نهلین: ﴿مَنْ يُبِيدُنَا﴾ نایا کی نیمه دووباره
 نهکاتهوه؟ ﴿قُلْ إِلَيْكَ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ بلی پی یان: نهو کهسه زیندوتان نهکاتهوه که له
 یهکهم جارهوه له نهبون دروستی کردن و دایهینان. بهراستی وهلامیکی راست و سووک و
 ناسانه و هق نی یه هیچ کهس دهمه دهمی ی تیدا بکات، بهلام نهوانه نهفامن و ژیری یان
 لهکار کهوتوه لهبر نهوه نهو وهلامه راست و رهویان وهرنگرت و لاقرتی یان پی نهکرد
 وهک دهست نیشان نهکات که نهفرموی: ﴿فَسَيَقُولُونَ إِلَيْكَ رُءُوسُهُمْ﴾ نینجا نهوانه به لاقرتی
 یهوه سهر نهلهقینن لیت و سهریان بهرز نهکهنهوه و دای نهوهوینن لیت، ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ﴾
 نهلین: نهوه کهی نهبیئت و بهدی دیت؟ ﴿قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾ بلی چارهروانی نهکری نهوه
 نزیک بیئت و لهماوهیهکی نزیک دا بهدی بیئت. نهو هاتنهی به نزیک دانا، چونکه ههرشتی
 گومان نهبی له هاتنی دا هاتنهکهی نزیکه، بیجگه لهوهش نهوهی که ماوه له تهمهنی دنیا زور
 کهم و نزیکه لهچاو نهوهی تیپهپی کردوه.

زانینی کاتی هاتنی روژی دواپی یهکینکه لهو شتانهی که تایبهتین بهخواوه، نینجا
 هاتنی نهو روژه نهخاته بهرچاو به شیوهیهکی سووک و چهسپان، نهفرموی: ﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ﴾
 فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ واته نهو هاتنه نزیکه له روژیک دا، یان باسی نهو کاته بکه که خوا
 بانگتان نهکات له گوژهکانتانهوه، نینجا دهست بهجی نیوهش دین بهدم بانگ کردنهکهوه به
 سوپاس و سهنا کردنهوه، هیندی نهفرمون: مهبهست بهو بانگ کراوانه باوهرداران به
 بهلگهی سوپاس و سهناکهیانهوه، بهلام رووکش و روالهتهکهی گشتی یه، بهلکو هر بی
 پرواکان لیرهدا مهبهسته، چونکه شوین و باسهکه هینی نهوانه. لهسهر هر بار وهلام و
 بهدمهوه چوونی بانگکه زور نایاب و سهر سوپهینهره لهلایه بی باوهرپهکانهوه که له
 دنیا دا یاخی و بی باوهر بوون و کهچی لهو روژهدا دهمیان وا به سوپاس و سهناوه! ﴿رَتَّلْتُمُوهَا﴾
 إِنَّ لَكُمْ فِيهَا لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ گومان نهبن که نیوه نهماونهتهوه له دنیا دا یان له گوژهکانتان دا بیجگه
 لهماوهیهکی کهم. واته نهوهی تیپهپی کردوه له پیش چاو نامینی و ون نهبی، کهواته نه
 ژبانی دنیا یه شتیکی بی نرخه و هق نی یه پشتی پی بهستری.

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا

﴿٥١﴾ رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ شَيْءَ يَرْحَمَكُمُ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبِكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا

﴿٥٥﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا

﴿٥٦﴾ قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِن دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفِ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا

ئينجا وان نههینتی لهو بی باومره لاقرتی کهرانه و لایهک نهکاتوره بؤلای بهنده باومر دارهکان بؤ نهوهی پیغه مبهری نازیز ﴿٥١﴾ پهند و ته می ی چاکیان ناراسته بکات و همیشه و ته ی پاک بهده میان دا بیت، نه فرموی: ﴿ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾ نهی پیغه مبهری بلی: به بنده کانم، واته باومر دارهکان و ته یهک بلین که جواتر و شیرین تره و شیوه یهک بهکار بینن له و تار و گوفت و گو کردن دا که باشترین بیت له بهر نهوهی که نه فرموی: ﴿ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ ﴾ بهراستی شهیتان ناکوکی و نازاوه و کینه نه خاته ناویان و همیشه نهیهوی بهینیان تیک بدات، دهی و ته و شیوهی شیرین نهی به بهر بهست بؤ مبهسته بهده که ی شهیتان یان هیچ نه بی سووک و خاوی نهکاتوره، به پیچه وانهی و ته ی زیر و رهق نه بی به یاریده دهر و ناگره که ی به تین تر نهکات. نهو شهیتانه بهدهی که همیشه کارو پیشه ی هه لگیرسانی ناگری ناکوکی و دوژمنایه تی یه له نیوان بنده کان دا، وهک نه فرموی: ﴿ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا ﴾ بهراستی شهیتان همیشه دوژمنیکی روون و ناشکرایه بؤ ناده می و همیشه بهدوای نهوه دا نه گهری کون و که له بهرک بدوژنیتوره بؤ هاویشتنی تیره ژاراوی یه که ی، ئینجا با بزانی مبهست لهو فرمان و پهند و ته می یه نهوه نی یه چاوپوشی بکری له ناهق و وازیهینری له جلهوگیری له خراپه له بهر دلی خراپه کاران. نه خیر، نه خیر پیویسته به پی ی توانا بهرگری خراپه و گونا بهرگری، به لام به نوسلوپیکی

راست و رهوا که خراپه‌کار نه‌تاریخری و بی‌زاری نه‌کری له نیسلام، کات و شوینی قسه و
وتهی تایبتهی خوی هه‌یه و پی‌وی دانای له‌خوا ترس نه‌زانی و نه‌یانناسی.

له‌پاش نه‌و په‌نده پی‌رژه، نینجا نه‌فرموی: ﴿ رَبُّكَ أَعْلَمُ بِكَ إِنَّ بِكَ مِنْ شَأْنِ رَحْمَتِكَ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ ﴾
هیندی نه‌فرمون: مه‌به‌ست به‌م فرموده‌یه باس و روون کردنه‌وی دوا رۆژ و چاره‌نووسی
نه‌و بانگ کراوانه‌یه که دین به‌دم بانگه‌که‌وه به سوپاس و سه‌نای خواوه. واته باسی نه‌و
رۆژه بکه که خوا بانگتان لی نه‌کات و نینجا نی‌وه‌ش دین به‌دم نه‌و بانگ کردنه‌وه به
سوپاسی خواوه، چاره‌نووستان هر به‌ده‌ست خوییه به‌م ره‌نگه که نه‌و زاناتره به‌نی‌وه
نه‌گه‌ر بی‌هوی می‌هره‌بانیتان پی نه‌کات یان نه‌گه‌ر بی‌هوی سزاتان نه‌دات، ده‌سته‌یه‌کی تر
نه‌فرمون: نه‌م فرموده‌یه ته‌فسیر و روون که‌ره‌ویه بو فرموده‌کی پیشوو: ﴿وقل لعبادی
يقولوا التي هي احسن﴾ واته به‌م جو‌ره پی یان بلین: خوا زاناتره پیتان نه‌گه‌ر مه‌یلی بی‌ی
می‌هره‌بانیتان پی نه‌کات یان نه‌گه‌ر بی‌هوی سزاتان نه‌دات، واته نه‌م وته‌یان ناراسته بکه‌ن نه‌ک
پی یان بلین: نی‌وه دۆزه‌خین و هرگیز رزگار نابن، هر‌وه‌ها هر وته‌یه‌کی تر که رقیان
هه‌لسینی و بیان تاریخی له نیسلام، له‌سه‌ر نه‌م رایه وته‌ی: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ...﴾ تی هه‌لکیشه.
به‌راستی نه‌م رایه له‌دل دا به‌هینتره و فرموده‌ی دوی پی‌هوستی به‌تین تره ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا﴾ تو‌مان ره‌وانه نه‌کردوه به‌کار به‌ده‌ست به‌سه‌ر نه‌وانه‌وه و کاروباریان
نه‌دراوته ده‌ست تو تا به‌زور موسلمانیان بکه‌یت، به‌لکو تو موژده دهر و ترسینه‌ری
نه‌وانی.

﴿ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ په‌روهردگارت زاناتره له هه‌موو که‌س به‌هر که‌س که
له ئاسمانه‌کان و له زه‌وی دایه، واته نه‌و باش نه‌زانی کی شی‌او و شایسته‌یه بو
پیغه‌مبه‌ریتی یان بو باوه‌هینان، خوا نه‌زانی که بیلال و صهیب و خه‌باب شایسته‌ن بو
نیسلام، به‌لام نه‌بوجه‌هل و وینه‌کانی شایانی نه‌وه نین ببن به‌هه‌لگری ئالای نیسلام. هر به
پی‌ی نه‌و زانینه تی‌رو ته‌واو و راسته‌قینه‌یه هیندی له پیغه‌مبه‌رانی‌شی باو داوه به‌سه‌ر

هیندیکی تریان دا وهك ئەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ﴾ بەراستی باوی هیندی له

پینغه مبهه رەگانمان داوه بەسەر هیندیکی تریان دا وهك لەسەر هاتای جزمی سی یەم دا بە درێژ

تر و بە روون تر باسی کرد. خۆی ئەزانی هۆی ئەو باودانە چی یە؟ ئینجا نمونەیکە لەو

باودانە ئەخاتە بەرچاوی و باسی ئەکات. ئەفەرموی: ﴿وَمَا آتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾ زەبورمان بەخشی بە

داود، زەبور نامەیکە لە نامەکانی خوا کە ئەهاتە خوارەوه لەپاش موسا - سهلامی خویان

لی بی - بیگومان ئەو بەهره و بەخشینه گەرەترین چاکەیی خوا بووه بەسەر یهوه نەک

پادشایەتی و سەلتەنەتەکی کە لە دنیا دا بە پایە و پلەیی گەرە تەماشای نەکری، کەواتە ئەو

بەخشینی زەبوره شیاری باسە، بیجگە لەو هوش بەخشینی زەبور دەست نیشانی تێدایە بە

باودانی پینغه مبهه ری ئازیز(ﷺ) بەسەر هەمووان دا، هەر هەوا باودانی ئوممەتەکی بەسەر

هەموو ئوممەتان دا، چونکە بەو جۆرە هاتوو وهك رێوایەت کراوه لە سورەتی (الانبیاء) یش

دا دەست نیشان ئەکات بەوه کە ئەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ ...﴾.

لەم نایەتانی رابوردووە دا بیروباوەری هاوبەش و ئەولاد بو خۆی پووچەل و بی بنه پەرت

کرد. ئینجا لەکو تایی دا باسە کە دوایی ئەهینی بە بەر لی برینەوهی ئەو نەفامانە کە ئەو بیرو

باوەرە بەد و پووچەلەیان هەیه، ئەفەرموی: ﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِي﴾ بلی بە نەفامە بی

باوەرەکان: داوا بکەن و هاوار بکەن ئەوانەیی لاق خویەتی یان بو لی ئەدەن و لاتان وایە

خواری و شایانی پەرستەن و هاوار لی کردنن بیجگە لە خوا، بلی: هاوار و نزا بکەن لەوانە بو

نەهیشتنی زیان لیتان دەیی هاواریان لی بکەن. ئەگەر ئەوه بکەن نایەن بە هاوار تانەوه وهك

ئەفەرموی: ﴿فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا جَوْلًا﴾ ئینجا ئەوانە ناتوانن و خاوهنی ئەوه نین

نە زیانتان لی لا ببەن و نەیهیلن و نە ئەتوانن بە گواستنەوهی بو لایەکی تر و کەسیکی تر،

بەلکو ئەوه هەر بەدەست خویە. هیندی لەو نەفامانە (عوزەیر) یان بە کوپی خوا دانەنا و

ئەیان پەرست و هاواریان لی ئەکرد، هیندی هاوار و نزایان لە عیسا ئەکرد، هیندی تر

لەوانیکە یان بە کچی خوا ئەزانی و هاوار و نزایان لی ئەکەن، هیندی تر کەسانی تر،

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ
 عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ وَإِن مِّن قَرِيبٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْفَيْكَةِ
 أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ
 كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلَؤُنَّ وَآلِنَا نُمُودَ الْأَقَاةِ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا

خواش دم کوتیان نکات بهم می نه فرموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ﴾ نهوانی که نهو نهفامانه
 نزا و هاوریان لی نهکن و به فریاد رهسیان دهمانن، ﴿يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ﴾
 نهوانه خویمان داوای نزیك بوونهوه و پله و پایه نهکن لهخواره و نهیانهوی به هر جور
 خویمان نزیك بکنهوه له خوا، به پرستن و گوئی رایهلی، کامیان نزیك تره له خواره
 پلهوپایهی بهرتره، داوای نهوه نکات، ﴿وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ چارهپروانی
 میهرهسانی خوان و دهرسن لهسزای خوا، کهواته لهجی به نهوانه بهو جورن لهگن
 پهروردگاریان دهبی خهلی تر و نیوهی نهفام باشتر ههولی نزیك بوونهوه بدهن به پرستن
 و گوئی رایهلی، چون نهوانه دهپرستن و خوا ناپرستن؟ به جورنکی تریش تفسیر
 کراوهتهوه بهلام هر نهه نهگریتهوه. نینجا ناماره نکات بو هوی مهترسی نهوانه لهسزای
 خوا و دهفرموی: ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾ بهپرستی سزای پهروردگارت ههمیشه مهترسی
 لی کراو و خو لی پاریززروه و شایانه بو مهترسی لی کردن و خو پاریزی لی ی، لهم نایهتانی
 رابوردوهدا باسی کرد که تمنیا خواو بهدهست نیشانی خویبه کارویاری بهندهکانی و
 چارهنوس و دوا روژیان، نهگر مهیلی بیی میهرهسانی یان پی نکات. نهگر بیهوی سزایان
 نهادات، ههمو بت و هاوار لی کراوهکانی تر ناتوانن بهرگری هیچ سزایه بکن و نهیهیلن یا
 بیگوینزهوه بو یهکیکی تر. لهپاش نهوه و بهو بوتهوه دیته سهر باسی چارهنوس و دوا
 روژی ههمو نادهمی به پی قزا و قدهری خوا و زانینی خوا، نهو چارهنوسهش نهویه
 خوا ههمو شار و دیهات و ولاتهکان ناهیلی له پیش هاتنی روژی دواپی دا و ههمو لهناو
 نهچن نیتر به مردنی سهرچیگه یان کوشتن و بهلاو دهمدهکانی تر، نهفرموی: ﴿وَإِن مِّن قَرِيبٍ
 إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْفَيْكَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا﴾ هیچ شار و دی یهک نی به لهسر
 زهوی دا مهگر نیمه لهناوی نهبین و ویرانی دهکین به مراندنی دانیشتوهکانی له پیش

هاتنی رُوژی دواپی دا، یان نیمه سزای ددهین به سزایه کی به تین به کوشتن و دهرد و
 به لاکانی تر، وه که (مقاتل) هوه ریوایهت کراوه، هروه ما له (موجاهید) و دهسته یه کی تروه،
 له (مقاتل) هوه نیمه ش هاتوره که مراندن که بو چاکانه و سزادانه که بو خراپانه. ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي
 الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ هوهی که باس کرا له مراندن و سزادان نووسراوه له (لوح المحفوظ) دا یان له
 زانینی خوادا تیپه پی کردوه. په یامه کانی خوا که هاتون موعجیزه یان له گه ل بووه بو
 دهر که وتنی راستی پیغه مبه ره کان - سه لامی خویان لی بیت - به لام باوه پریان نه هینا بیجگه
 له وانه ی که دلایان ناماده بوو بو باوه پریان، نیت نه وانی تر هر یاخی بوون و نه و
 موعجیزانه کاری لی نه کردن و به هوی هوه خوا له ناوی نه بردن و له ریشه ی هینان. بو
 نمونه وه که له که ی صالح (علیه السلام) که لیره دا باسه که ی هاتوره، که واته نه گه به پی پی
 په لپ و داوای نه فامه کانی هم نوممه ته نه و جوره موعجیزانه ببوایه نه مانیش هر پروایان
 نه هینا و نه بوو له ناو بیرانیه وه نامازه نکات بو هوه که نه فرموی: ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ
 بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأُولُونَ﴾ هیچ شتیک به رگری نیمه ی نه کردوه له ناردن و به دی
 هینانی نه و موعجیزانه ی که قوره یش په لپیان پی نه گرن، بیجگه له پروا نه هینانی گه
 پیشووه کان له پاش به دی هینانی په لپ و داواکانیان نینجا به هوی هوه نیمه ش له ناومان
 بردن. واته نه گه نیمه په لپ و داواکانی نه مانمان به دی به نینا به نه مانیش وه نه ومان پروایان
 نه هینا و نه و کاته ش به پی پی باوی خومان نه بوو له ناومان بردنایه، نیمه ش هوه مان
 نویست، چونکه هم په یامه هه میشه یی و هه تا هه تایی یه و نه گه دهسته ی یه کم پروا
 نه هینی دهسته ی دووه و پاش نه و پروای هینا، هروه ما خالد له پاش وه لید... نینجا بو
 نمونه موعجیزه ی صالح پیغه مبه ر (ﷺ) نه هینی که خوی و گه له که شی عه رب بوون و
 به ناوبانگ بوون لای قوره یش و عه ربه کان، نه و موعجیزه ی پیدان له سر په لپی خویان،
 نینجا پروایان نه هینا و خواش له ناوی بردن و له ریشه ی هینان، نه فرموی: ﴿وَمَا آتَيْنَا مُوَدَّ
 أُنَاقَةَ بَصِيرَةَ﴾ به خشیمان به تانیفه ی سه موود حوشتره که که به ناوبانگه، له کاتیک دا نه و
 حوشتره خاوه نی بینین بوو به چاو و به ژیری، واته به چاوی سر نه بینرا و ژیریش وه ری
 نه گرت و تی نه گه یشت، یان خه لکی نه گپرا به خاوه ن فام و چاوی دلای نه کردنه وه،
 ﴿فَنظَّمُوا بِهَا﴾ نینجا نه و تانیفه باوه پریان نه هینا پی پی و دانیان نه نا به وهی که له لایه ن خواوه
 هاتوره، یان باوه پریان نه هینا و سته میان لی کرد به وهی سه ریان بپی، یان سته میان له
 خویان کرد به وهی خویان دوچاری خه شم و سزای خوا کرد.

وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥١﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرَّءْيَا وَاللَّيْلَ
 أَرْبَابَكَ إِلَّا نَسَمَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُوحًا فَهُمْ وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾
 وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ مَا أَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٥٣﴾

﴿وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا﴾ نيمه موعجيزه په لپ پی گپراوه کان ره وانه ناکه یین و به دی
 ناهینین مهگر هر له بر ترساندنې نه وانه ی که داویان کردوه و بیانویان پی گرتووه.
 ترساندن به سزایک که له ناویان بهرې نهگر باوهریان نهینا، نهوش به پی باوی خوا که
 به جوړه هاتووه. به دو جوړی تریش ته فسر کراوه ته وه به لأم نه وهی که گوتمان به هیتره
 و خوا خوئی باش نه زانی، بیگومان په یامه کانی پیش دواترین په یام کاتی بوون و بو
 ماوه یه کی دیاری کراو هاتن، له بر نه وه موعجیزه کانیان شتیکی مادی بوون، به
 پیچه وانه ی باو و ناسراو، به لگه و نیشانه بوون له سر راستی په یام و پیغه مبه ره که بو
 نه وانه ی که به چاو دیتبوویان، یان به ته و اتور زانراون، به لأم دواترین په یام که هه همیشه یی
 و هتا هتایی به نه بی موعجیزه یه کی همیشه یی و هتا هتایی نه بی، له بر نه وه نه م
 قورثانه موعجیزه ی نه م په یامه یه که به لگه و نیشانه یه کی بوون و ناشکرایه و له هه مو کات
 و شوینیک دا، و هتا دنیا دنیا یه و هتا بیت به لگه و نیشانه نهینی و پوشیده کانی
 دهر نه که ون و به گویره ی پیش که ونی ژیری و زانیاری به لگه و رابره به هیتره کانی
 دهر نه که ون و خه لکی دوا ی نه که وی. به لی پیغه مبه ری خوشه ویستمان (ﷺ) موعجیزه ی زور
 و فراوانی تری هه بووه، به لأم نه وانه زیاده ریز گرتنیک بوون و گه وره یی نه می پی
 دهر که وتووه نه ک نیشانه ی راستی په یامه کی بن، بو نمونه: شه ره وی و به رز بوونه وه ی
 بو سه روی ناسمانه کان نه کراوه به به لگه ی راستی په یامه کی، به لکو ریزی نه وی پی
 گپراوه و تاقی کردنره بووه بو خه لکی وه و هر نه گپری له می که نه فهر موی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ
 رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرَّءْيَا وَاللَّيْلَ أَرْبَابَكَ إِلَّا نَسَمَةً لِّلنَّاسِ﴾ باسی نه و کاته بکه که گوتمان پیت:
 به راستی په روه دگارت به زانین و ناگاداری و ده سلات دهری خه لکی و هه مو که سی داوه،
 که واته هه مو کاروبار و به سره اتیان، له مه و پیش و نیستا و له داهاتوودا زانراوه لای خوا

و به دست شه، كهواته هيچيان پي ناكري بهرامبر تو و نيمه كومهك و پاريزهري توين هيچ باكت نهي لي يان. شو ديتن و بينينه ي كه پيشاني تومان دا لهو شو رهوي يهدا، شو هموو شته گوره و گرنگانه هر لهبر تاقی كردنهوي خلكي بوو، شو شو رهوي كردنه به تو و هوال داني تو بهوانه هر لهبر تاقی كردنهوي بوو تا دهركهوي كي دامهزروه و باومري بهميز تر نهي، و كي بهو جوړه ني به و پاشگن شهيتوره وهك هيندي لهوانه ي كه باومريان لاواز بوو پاشگن بوونهوه.

﴿وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ﴾ شو درهخته نفرين لي كراوهش كه له قورنان دا باسمان كردوه، درهختي ژهقنه موت هر لهبر تاقی كردنهوي خلكي باسمان كردوه، كه دهركهوي كي باومري نهي پني و بهوي شهوه بيم و ترس لهخوا داگيري نهكات، و كي باومري پي ناكات و لاقرتي پي نهكات، وهك نهگيرنهوه له(شهو جهل) هوه كه گوتي: محمد هرهشهتان لي نهكات به ناگريك كه ببرد شهسوتيني، نينجا نعلي درهختي تيدا نهروي، نيمه زهقوم ناناسين بيجگه لهوي خورمايه لهگل كهره، فرماني دا به كارهكهرهكي كهره خورما بيني و گوتي به هاوپريكاني: وهرن زهقوم بخون، بهو قسه ي شهوه هيندي له نهفامان ههلهتانه و به تهراوي گومرا بوون. شو نهفامانه بيريكيان نهكهكردهوه لهوي بهچاري خويان شتي وا نهبينن كه سهريان سوپ شهميني لهوي لهناو ناگردا جوړه درهختيك بروي كه بگونجي لهگل ناگردا، بو وينه شهبينن حوشتر مرغ پشكو و پارچه ناسني گهرم نهخوات و هيچي لي نايست و له موي سهمندهل قوماش دروست نهكري و هركات چلكن ببني نهخرتته ناو ناگر و ناسوتي و بهس چلكهكي شهروات. ههروهها شهبينن درهختي مرغ و عيفار شهدرين لهيهك و ناگريان لي پهيدا نهي. ﴿وَنَحْنُ لَهُمْ﴾ نيمه بهو جوړه بهلگه و موعجزانه شهوانه شهترسينن، واته قورهيش، واته به ههرهشهكاني خوا و شو ههوالانه ي كه لهو شو رهوي يهدا پني دان، ههروهها شو درهخته، ﴿سَأَرْبِدُهُمْ إِلَّا لَطْفِنَا كَبِيرًا﴾ كهچي شو ترساندنه هر سهركيش و له سنوور دهرچوونيكی گهوهريان پي زياد نهكات، لهباتي ﴿خوفناهم، زادم﴾ كه بو رابوردن، ههروي ﴿نخوفهم، يزيدهم﴾ كه بو نيسا و داهاتوون، لهبر گهياندني شهوي كه شهوه يهك جار و دوو جار شهبووه!! بهلكو هموو جاري هر و ابووه. شو درهختي ناويرد به نفرين لي كراو لهبر شهوي كه بخورهكاني نفرين لي

کراون. یان له‌بهر شه‌ویه دور خراویه له میهره‌بانی خوا، چونکه له بیخی دوزخ درده‌چی
 که شوینی خه‌شمی خوایه، یان له‌بهر شه‌ویه قورنان به وینه‌ی شه‌یتان نیشانی نه‌دات، نه
 ناو‌بردنه به پی‌ی باوی عه‌ربه که هر خوراک‌ی بی‌زراو و زیان در بیت پی‌ی شه‌لین: (ملعون).
 زوربه‌ی زانایان شه‌فرمون: نه‌م نایه‌ته بو دله‌واپی و دلخوش کردنی پی‌غه‌مبهره (ﷺ) له‌وه‌ی
 که غم و په‌زاره روی تی نه‌کات به‌هوی شه‌ موعجیزه و په‌لپ و بیان‌وانه که قوره‌یش
 داویان نه‌کرد و خوا به‌دی نه‌هینان و به‌گوئی نه‌کردن، چونکه به‌رژه‌وه‌ندی و کار‌دروستی
 تیدا نه‌بوو، پالفته‌ی باسه‌که نه‌مه‌یه: خوا بریاریکی نه‌دا پی‌غه‌مبهری نازین (ﷺ) به‌و جو‌ره
 موعجیزانه ره‌وانه بکات که قوره‌یش داویان کرد، چونکه خوا بریاری شه‌وه‌ی دابوو نه‌گه‌ر
 له‌پاش به‌دی هینان باوهر نه‌هینن له ریشه‌یان بیننی وه‌ک گه‌له پی‌شوو‌ه‌کان، ده‌ی نه‌م نوممه‌ته
 که به بریاری خوا دواترینه تا رژی دواپی شه‌بی له‌ناو نه‌چن به‌و جو‌ره سزایه، به‌لکو
 بمینیت‌ه‌وه نه‌گه‌ر یه‌که‌م چین باوهر نه‌هیننی چینی دواتر باوهر نه‌هیننی وه‌ک گوتمان، له‌بهر
 شه‌وه موعجیزه‌ی شه‌م په‌یام و نوممه‌ته هر شه‌م قورنانه‌یه که به در‌ژایی چرخ و کات
 رینمونی لی وهر نه‌گیری و چرایه‌کی رووناکه بو ری پیشان دان تا دنیا دنیا‌یه.

نینجا له‌م کاته‌دا که کوتایی نایه‌تی پیشووی هینا به‌باسی شه‌وه‌خته نه‌فرین لی کراوه
 که شه‌بی خوراک‌ی شوین که‌وتوو‌ه‌کانی شه‌یتان، له‌م کاته‌دا باسی شه‌یتان شه‌هیننی که هر‌ه‌شه
 نه‌کات به‌گومرا کردنی شوین که‌وتوو‌ه‌کانی، شه‌فرموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾
 باسی شه‌وه‌ کاته بکه که نیمه گوتمان به مه‌لانیکه: سوژده به‌رن بو نادم. سوژده‌ی ریزی و
 قدر پیدان. ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ نینجا ده‌ست به‌جی شه‌وانیش سوژده‌یان برد بی‌جکه له
 نیبلیس که حساده‌تی برد به نادم و خوی به شایسته تر دانا و ﴿قَالَ﴾ و تی: ﴿أَسْجُدْ لِمَنْ
 خَلَقْتَ طِينًا﴾ نایا من سوژده به‌رم بو که‌سیک که دروستت کردوه له کاتیک دا شه‌وه‌ قوره؟
 حساده‌ت چاوی کویر کرد له‌وه سه‌رنجی به‌شه به‌رز و پی‌رژه‌که‌ی بدا که روجه‌که‌یه‌تی و
 هر‌باسی به‌شه په‌سته‌که‌ی کرد که قور و خاکه‌که‌یه‌تی که لی ی دروست کراوه، له‌بهر شه‌وه
 به سه‌رسورمانه‌وه شه‌و پرسیاره ناراسته‌ی کرد. هر به‌وه‌وه شه‌وه‌ستا به‌لکو ده‌ست نیشانی
 کرد بو لاوازی و ناماده‌یی بو گومرا بوون و ترازان له ریگه‌ی راست،

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنِ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لِأَحْسِنَكَ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿١٧﴾ وَأَسْتَفْزِرُ مِنْ أَسْطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكَهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ

لهبر نهوه به كه شخه و بى شهرمى يهوه: ﴿قَالَ﴾ گوتى: ﴿أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ﴾
 پيم بلى و هوانم بدهرى لهبارى نا نه موى كه ريز و باوت داوه بهسهر من دا، نايا لهبرچى
 باوت داوه له كاتيك دا من لهو بهرز و بهريز ترم؟ ﴿لَئِنِ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ سويند بهخوا
 نهگهر دوام بخهيت تا روزى دوايى، واته نهگهر مؤلهتم بدهيت و نهم مرينى تا نهو كاته
 ﴿لَأَحْسِنَكَ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا﴾ بهراستى روله و نهوهكانى له ريشه نههينم به گومرا كردن و زال
 نهيم بهسهر يان دا، يان لهغاو و رهشو نهخه مدهم و ملاژووى خواريان و رايان نهكيشم چون
 بهموى. ههمو نهوانه بهو جوړه يان پى نهكهم مهگهر كه ميگ لهوان كه بهنده تايبه تى يهكانى
 خون كه دهرياره يان له نايه تى داهاتوودا، نهفهرموى: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾
 شهيتان بى ناگا بوو لهوهى نه م نادمى يه خاوهنى مهيل و نيرادهيه و ژيره دهست نه دات بو
 خير و چاكه و ناتوانى ههمويان له ريگه لابات. بهلى مهيل و خواهيشى خوا و ابو كه رى
 نهگرى له شهيتان و جلموى بوشل نهكات، به ناروزوى خوى هول بادت بو گومرا كردنى
 هر كهس بيت بهدم شهيتانهوه لهبر نهوه ﴿قَالَ﴾ فهرموى به شهيتان ﴿أَذْهَبَ﴾ برؤ بهدم
 كارى خوتموه، واته ريت لى ناگرى له گومرا كردنيان، نهوان خويان نه توانن شوينت بكهون
 يان رووت لى وهرگزين ﴿فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ﴾ نينجا هر كهس لهوان شوينى تو كهوت و گومرايى
 بوخوى ههلبزارد و گوئى نه دا به بانگ كردنى پهرومردگارى خوى و به گوئى دوزمنى
 خوى كرد و بيرى نهكردهوه لهو ههمو بهلگه و نيشانه روونانهى كه خوا لهم بوونهومره دا
 بوى داناوه هر كهس لهوان بهو جوړه بوو ﴿فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ﴾ بهراستى دوزهخ جهزا و
 پاداشتتانه ﴿جَزَاءً مَوْفُورًا﴾ جهزا نه درينهوه پنى به جهزا و پاداشتتىكى فراوان و تير و
 تهواو كرد ﴿وَأَسْتَفْزِرُ مِنْ أَسْطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ﴾ واته هر كهس لهوانه كه دهيتوانى بيچره و
 رايكيشه بو لاي خوتم به دهنگت و بانگ كردنيان. واته به وهسوهسه و هاندانيان بو بى

باوه پرسی و خراپه کاری، یان به گورانی و جوزله لیدان و شتی لهمو و لهعب ﴿تَلَبَّ عَلَیْهِمْ﴾
 یان کویکهره وه لهسهریان سواره و پیادهی لهشکره کهت. ئیتیر ئایا مه بهست بهو لهشکره
 ئهوانه بن له جن و ئاده می که گوی رایهل و کومه کن بو شهیتان و به پیئی ئاره زوو و خواستی
 نهو ئه جولینه وه، وه له (ئیین و عهباس و موجهید و قتاده) وه ریوایهت کراوه، یان
 مه بهست کومه ک و ژیر دهسته کانی یه تی همر له تیره ی جن. لهسر هه ربان مه بهست لهو شیوه
 فرمانه هه ره شه کردنه له شهیتان نه ک فرمان دان، چونکه خوا فرمان نادات به شتی بهد و
 خراپ. هیندی له زانایان ئه فرمون: ئه مه وینه و چیرۆکه بو به کارهینانی هه موو گومراکردن
 و زال بوون و داگیر کردنی ههست و هوش و دل و ژیری، واته ئه ی شهیتان برۆ چیت له
 دهست دیت به کاری بینه، سه ره نجام و پاداشتی کرده وه کهت ئه وه یه، دۆزه خ جی و شوینی
 خووت و شوین که وتوه کانتته. ﴿شَارَكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ هاوبه شی یان بکه و ببه به
 هاوبه شیان له مال و سامان و ئه ولادیان دا، نهو هاوبه شی یه له مال و سامان دا به وه ی له
 چهرخی نه قامی دا به شی له ماله که یان دانه نا بو بته کانیان که له راستی دا بو شهیتانه،
 ههروه ها کۆکردنه وه و بهخت کردنی مال به ناهق و له گوناها هاوبه شی یه له گهل شهیتان،
 هاوبه شی یان له ئه ولادا به مه ی نه زریان ئه کردن بو بته کانیان و ئه یان کردن به خاوه نی
 بته کان، به بهنده ی نهو ناویان ئه بردن، وه: (عبد العزا و عبدالمنا) که ئه وهش هه ربو
 شهیتان ئه گه ریته وه وه هیندی له ریوه به بهنده ی شهیتان ناویان ئه برد وه (عبدالحارث)
 ههروه ها به شداری له ئه ولادا به مه ی له حه رام و بی شرعی پهیدا بن. ههروه ها به هه ر
 جوریکی تر که گوناهو بی شرعی بیت. شهیتان ری بی به ره لا کرا که به ئاره زوی خو ی
 ههول بدات بو گومرا کردنی ئاده می، یه کی له هوی گومراکردن به لین دانه بهو شتانه که
 خه له تینه رن بو نه فامان، وه ک ئومیدی رزگار بوون له توله و هه ق لی سهندن به رامبه ر نهو
 گوناهان ه ی که توله و هه ق لی سهندنی بو دیاری کراوه، ئومیدی سامان زوری و
 دهوله مند ی به هوی مامه له و کرده وه ی بهد و حه رامه وه، رهنگه به هین تر بن بو گومرا کردن،
 ئومیدی لی بوردنی خوا و فراوانی به زه یی و میهره بانی خوا بی بو کهسانی که ترسیکیان
 هه یه له خوا، به لام شهیتان ئه یان خه له تینی بهو فراوانی و به زه یی و میهره بانی یه، یان هه ر
 به لین و ئومیدی کی تر وه ک ئه فرموی: ﴿عِدْتُمْ﴾ به لینیان پی بده، ئیتیر به هه ر جور و
 شیوه یه ک،

وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٦﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
وَكَيْلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمْ الَّذِي يُرْسِلُ لَكُمْ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ

بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

بیگومان به لینی نهو نه بی همر به درو بیت و همر بو هله تاندنه وهك به تنه لكیش
لیره دا نه فرموی: ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾ شهیتان به لینیان پی نادات مهگر له بر
خهله تاندن، یان مهگر به به لینی هله تاندن. خوا بهو جوړه شهیتانی بهر لا کرد که به
ناره زوی خوی هول بدات بو گومرا کردن، به لام پی ری راگه یاند که دهسه لاتی نی به به سر
گومرا کردنی بهنده راسته قینه کانی خوادا و فرموی: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾
بیگومان بهنده کانی من واته نهوانه ی تایبه تی و خاوین کراون بو من، وهك له نایه تیکی تردا
نه فرموی. نهو به ندانه ی من بو تو نی به دهسه لات به سر یان دا و تو ناتوانی گومرایان
بکهیت، داوا نه کهین به میهره بانی خوی به مانخاته ریزی نه مانه ﴿وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكَيْلًا﴾ به سه
په روه ردگارت نه ی پیغه مبر، یان نه ی ناده می به پاریزهر و وهکیل و کار به دهست و کار پی
سپیراو، به سه بو نه وهی همر پشت بهو به بستن و چاوه پروانی نهو بکن. خوی میهره بان
بهو جوړه نیازی به دی شهیتانی ناشکرا کرد، که چی له گهل نه وهدا هیندی له ناده می همر
شوینی نهو شهیتانه نه کهون و گوی لهو نه گرن و پشت نه کهنه خوا و گوی ناگرن له بانگ
کردنه که ی خوا، خوا هینشتا میهره بان و به خشنده یه پی یان و نه چی به دم هاوار یانه وه
له کاتی زیان و تهنگی دا، که چی همر نهوانه سپله و ناسوپاسن وهك نه فرموی: ﴿رَبُّكُمْ الَّذِي
يُرْسِلُ لَكُمْ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ﴾ په روه ردگاری نیوه که سیکه که نه گپری و هاتوچو نه کات به
که شتی بو نیوه له ده ریادا، ﴿لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بو نه وهی داوا بکن و بگپرن به دوی هیندی
له ریزی که خوا به فزل و میهره بانی خوی پیتان نه دات ﴿إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ به راستی
نهو خوی به هه میشه یی و به به زهی بوو پیتان، نه گهر نهو به زهی و میهره بانی به نه بوایه
بهو جوړه کاروباری ژبانی بو فراهم نه نه هینان. بهم سه ره تایه هیندی له چاکه ی خوی
بیرخسته وه، نینجا نه مهش نه دات به ناو چاویان دا که له کاتی تهنگی دا همر په نا بهو نه بن،
که چی نه وهنده سپله ن کاتی که وتنه خوشی نه گهرینه وه بو هلو نیسته به ده که ی جار ان یان،

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا نَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا

﴿٦٧﴾ أَفَأَمْسُرَ أَنْ يُخَسِّفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا

﴿٦٨﴾ أَمْ أَمْسُرَ أَنْ يُبَدِّلَ فِيهِ نَارَهُ أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ

لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ ﴿٦٩﴾ وَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ

نه فرموی: ﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ﴾ کاتی زیانتان لی کھوی له دهریادا به مهترسی
خنکان و نقوم بوون ﴿ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا﴾ نهروا و ون نهبی له خه یالقتان دا هرکس که نیوه
نزا و هاواری لی دهکن بیجگه له خوا و هر نزا و هاوار دهکنه خوا بو رزگار کردنتان ﴿فَلَمَّا
نَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ﴾ ئینجا کاتی که رزگاری کردن لهو ترس و بیمه و گه یاندنی بو بهر و
وشکی روو وهر نه گپرنهوه له یاد و سوپاسی خوا له پاش نهوهی که له کاتی تهنگی دا هر
نهوتان له یاد بوو، یان له تاك و ته نیایی خوا و سوپاسی نهو به ته نیا ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾
نادهمی همیشه هر زور سپله و ناسوپاس بووه، واته به هوی نهو سیفته بدهی بهو
جوړه یه باس کرا. واته مهگر نهوانه یان که دلیان په یوه سته به خوای خو یانه وه و به هوی
نهروه له هموو به سهراتیك دا هر روو له خوای خو یانن، ئینجا دهر وون و ویزدانی نهوانه
دانه چله کینی که به هوی نهو رزگار بوونه نارام و بی باکی رووی تی کردن، دایان نه چله کینی
به مہی به چی نه زمانن له بهر و وشکی دا دوو چاری هیچ نابن، یان به مہی جاریکی تر ناچنه وه
ناو دهریا و دوو چاری مهترسی و سام و بیمه که ی جاری پیشوو نابنه وه؟ که واته بی باکی
یه که تان زور ناراسته هوی بیزاری لی دهر برینه، نه فرموی: ﴿أَفَأَمْسُرَ أَنْ يُخَسِّفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ﴾
ئینجا نهی نهوانه ی که له پاش رزگار کردنتان روو وهر نه گپرن له یاد و باس و سوپاسی خوا
نایا نیوه ناترسن و بی باکن لهوهی بهش و تهرقن بهر و وشکی یه که بیبا به ناخی زهوی دا
به نیوه وه، واته نهو بهر و وشکی یه که نیوه به شوینی نارامی و بی باکی دانه نین، نهوهی
به سهر بیینی به نیوه یشه وه ﴿أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾ یان رهوانه بکات و بیبارینی به سهرتان
دا بارانیک که ریز و ورده بهردتان لی بدات. هیندی نه فرمون: مه بهست بایه کی به تینه که
ورده بهرد و زیخ نه هینی و نه یبارینی، نایا بی باکن لهوه ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا﴾ ئینجا

له پاش نهوه دهستان ناکه وی بۆ خوتان کهسیک که کاروباری خوتانی بدهنه دست تا بتان پاریزی؟ ﴿أَمْ أَمْتَرَانُ مُبِيدَكُم فِی نَارَةِ الْآخِرِی﴾ نهی نایا بی باکن له وهی دووباره بتانکاته وه ناو

دهریا بۆ جاریکی تر وهک جاری پینشو، ﴿وَبُرْسِلَ عَلَیْکُمْ قَاصِمًا مِّنَ الرِّیْحِ فَيُغْرِقُکُمْ بِمَا کَفَرْتُمْ﴾ بنیریته سمرتان بایهکی توند و تیژی ویران کهر که هرچی یهکی بکهویته بهر نهیشکینتی و ویرانی نهکات، ئینجا بهو هویهوه نقومتان بکات له دهریاکه دا بههوی بی باوهپی و سپلهیی پینشووتان له پاش رزگار کردنتان، یان بههوی بی باوهپی و سپلهییتان که ههمیشه بین

لهسهری ﴿لَمْ لَا یَحْدُوا لَکُمْ عَلَیْنَا بِهٖ نَبِیًا﴾ واته نایا بی باکن نهوهتان بهسهر بینین، ئینجا له پاش نهوه دهستان ناکه وی بۆ خوتان کهسیک که بیته سهرمان و داواکار بیته لیمان بهوهی بهسهرمان هینان، که بهراستی داخ و نیشی نهوه زور سهخته، کاری ناوات بهسهر بهینری و هیچ کهسیش نه بی پرسیری لی بکات بوت، بهلی بهراستی نهزانی و نهقامی یه که بنده بهو جوړه بی باک و بی هوش بیته لهگه له نهوه دا وا له ناو قهبره ی قودرتهی خوادا و ههمیشه جیکای نهوه بیته خوا تولهی تاوانهکانی لی بسینتی.

نادهمی کار و کردهوی بهو جوړه یه و بهو جوړه بی باک و بی ناگایه له کاتیک دا خوا ریزی داوه بهسهر زور له دروست کراوهکانی دا، ریژ گرتنه که ی لهچهند بار و روویه که وه یه. ریزی پیداوه به دروست کردنی لهسهر نهو شیوه تایبهتی یه، بهو سرورشتهی که پیک هاتووه له قود و روح، که بهوه زهوی و ناسمانی تیدا دسته مل کردووه.

ریزی پیداوه بهو لیهاتن و نامادهیی یه بۆ خیرو چاکه و شهر و خراپه. به جوړی دستی داوه بۆ جینشیننی لهم زهوی یه دا. به جوړی نه توانی نهو ههموو دست کاری و گورانکاری یه بکات. بهچهند جوړو بار رووی ژیان و جیهان بگوپی. ریزی پیداوه بهوهی نهو ههموو هیزو وزه ی بۆ ژیر بار کردووه لهم بوونه وهره دا و هست و ژیریسی پیداوه، ریزی پیداوه بهوهی فرمانی دا به مه لانیکه سوژدهی بۆ بهرن.

ریزداری کرد بهوهی جاری دا بهو ریژ پیدانه لهم قورنانه گه وره دا که گه وره ترین و جیگیرترینی ههمو نامهکانی خویه و ههمیشهیی یه و نه مینیته وه تا دنیا دنیا یه وهک نه فهرموی: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ سویند به خوا نادهمی و نهوهکانی ناده ممان ریزدار کردووه وهک دست نیشانمان کرد بوی لهسهر هتای نایه ته که دا.

وَحَمَلْنَهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِسْمِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ﴾

﴿وَحَمَلْنَهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ هه‌لمان گرتوون له به‌رو وشکی ده‌ریادا، واته هوی هات و چو و گه‌رانمان فه‌راهم هی‌ناوه بو‌یان له‌هر دوکیان دا که به‌راستی نه‌وش چاکه و به‌ره‌یه‌کی زور گه‌وره و گرنکه ﴿وَرَزَقْنَهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ روزی و هوی ژیانمان پی داون لهو هه‌موو شته پاک و خاوینانه، نیت له خوراک و پوشاک و پی‌خف و جل و برگ و شته‌کانی تر، به‌م شیوه گشتی به ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه، هرچونی تایبه‌تیش کراوه هر به خوراک و خوارده‌مندی یه‌وه، له‌بر نه‌وهی شیوه گشتی یه‌که‌م به‌لاوه باشتربوو کردم به ته‌فسیر بوی، خوا باش نه‌زانی، ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ باومان داوون به‌سهر زوریان به‌سهر هه‌موو لهو شتانهی که دروستمان کردوون به باودانیکی گه‌وره. له یه‌که‌م چاره‌وه فه‌رموی: نه‌وه‌کانی ناده‌مان ریزدار کردوه و لیره‌ش دا فه‌رموی باومان داون، نایا مه‌به‌ست لهو دووانه هر یه‌ک شته، واته باودانه‌که بهو ریز گرتنه‌یه یان جیاوازن و باودانه‌که به شتیکی تره؟ هی‌ندی له‌سهر رای یه‌که‌من، هی‌ندی له‌سهر رای دووه‌من، به‌م رهنکه مه‌به‌ست به ریز گرتن نه‌وه بی‌ت که باسمان کرد، مه‌به‌ست به باودان نه‌وه بی‌ت که کراوه به جینشین له زهوی دا، یان باودانه‌که‌ی به‌وه بی‌ت که خوی توانایه بو دوزینه‌وه و دانه‌بری ری‌ی راست و بیرو باوه‌ری پاک، یان به هر جوریکی تر که زانایان فه‌رمویانه. به‌هر حال و له‌سهر هر بار ناده‌می به‌ره‌مه‌ند کراوه به‌وهی که خوی کراوه به چاودیر و کار به‌ده‌ستی خوی، به‌پنی نه‌وه سه‌ره‌نجام و به‌ره‌می کرده‌وه و بیروباوه‌ری هر بو خوی نه‌گه‌ریته‌وه و له گه‌ردنی خوی دایه وه که له‌چند نایه‌ت دا ناگادارمان نه‌کاته‌وه به‌وه و یه‌کی لهو نایه‌تانه‌ی که ناماژه و ده‌ست نیشان نه‌کات بو نه‌وه نه‌مه‌یه که لیره‌دا نه‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِسْمِهِمْ﴾ باسی نه‌وه کاته بکه که نی‌مه هه‌موو ناده‌می یه‌ک بانگ نه‌که‌ین به پیشه‌واکه‌یانه‌وه، واته ده‌فتر و نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان یان به‌رنامه‌کانیان. یان نه‌وه فروستاده و پی‌غه‌مبه‌ره که باوه‌ریان پی‌ی بووه. یان نه‌وهی که کردویانه به پیشه‌وا و په‌یره‌وی کراویان له دنیا‌دا، به هرکام ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه، هرچونی به‌شیوه‌ی گشتیش ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه، ﴿فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ﴾ نی‌جا هرکه‌سینک ده‌فتری کرده‌وه‌که‌ی پی بدری به ده‌ستی راستی یه‌وه،

فَأُولَئِكَ يَفْرَهُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فِيهِ سَبِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي
 الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتَنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا
 غَيْبَةً وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ حَيْثُ لَمْ يَأْتِكَ الْبُرْهَانُ فَذَكِّرْ تَرْكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَسِيلًا ﴿٧٣﴾

﴿فَأُولَئِكَ يَفْرَهُونَ كِتَابَهُمْ﴾ نه‌وانه نامه‌ک‌ه‌یان نه‌خویننه‌وه، واته به خوشی و شادی
 یه‌وه ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ فِيهِ سَبِيلًا﴾ که‌م و کوپی یان لی‌ ناکری له نه‌جرو پاداشت دا به نه‌ندازه‌ی
 پیستیکی بچووک و ناسک که له‌ناو له‌تی ناوکه خورمادایه که نه‌وه به‌پنی باوی عه‌رب وینه
 و چیرۆکه بۆ که‌مترین شت. واته نه‌وانه نه‌جرو پاداشتی کرده‌وه‌کانیان به ته‌واوی وهرئه‌گرن،
 بیگومان نه‌وانه‌ش که نامه‌یان به‌دهستی چه‌پ وهرئه‌گرن هه‌ر نه‌یخویننه‌وه به‌لام له‌به‌ر
 خه‌جاله‌تی و ترس و بیم لی‌ ی ورد نابنه‌وه، که‌واته خویندنه‌وه‌ک‌ه‌یان وه‌ک نه‌خوینده‌وار وایه
 له‌به‌ر نه‌وه هه‌ر باسی خویندنه‌وه‌ی ده‌سته‌ی یه‌که‌م ده‌کات و نه‌خشه‌ی حالی ده‌سته‌ی دوهم
 نه‌کیشی به‌ جوړی که هه‌ر له دنیا‌دا سه‌رشو‌پ و ریسوایان نه‌کات و نه‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ كَانَتْ فِي
 هَذِهِ أَعْمَى﴾ هه‌رکه‌سیک له‌م دنیا‌دا کویر بووبیت و ریگه‌ی راست و رزگاری نه‌بینیبی ﴿فَهُوَ فِي
 الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾ نه‌و که‌سه له‌ روژی دوایی دا کویره و ری‌ نه‌رناکات بۆ هو‌ی
 رزگاربوونی و گوم‌پا تره له‌ کویر و هه‌له و ون بوونی له‌ ریگه به‌تین تره له‌و روژه‌دا. چونکه
 له‌و روژه‌دا ناماده‌یی نامینی بۆ نه‌مانی گوم‌پاییو هه‌له‌که‌ی و گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ری‌ راست. خوا
 به‌ میهره‌بانی خو‌ی په‌نامان بدات.

له‌سه‌ره‌تا و له‌ پیشه‌وه‌ گوتمان مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی نه‌م سوهرته و نه‌وه‌ی که نه‌م سوهرته
 نه‌خولیته‌وه به‌دهوری دا بریتی یه له‌ پیغه‌مبه‌ری نازیز و هه‌لو‌یستی گه‌له‌که‌ی به‌رامبه‌ر نه‌و و
 نه‌و قورئانه‌ی که نه‌و هی‌نای، جا نه‌وا له‌م نایه‌تانی داهاتووه‌دا که کو‌تایی سوهرته‌که‌ی پی‌
 نه‌هینی هه‌ر به‌ دهوری نه‌و مه‌به‌سته‌دا نه‌خولیته‌وه. له‌ یه‌که‌م جاره‌وه ناماره نه‌کات بۆ هه‌ول

و تهقلای بت په رستهکان له گهل پیغه مبر (ﷺ) بولادان و ازمینانی له هیندی له وهی بوی
 هات لای خواوه. نهو هول و تهقلایه یان لهو باره یوه به چهند جور و شیوه یهک بوو، یهکی
 له وانه نه مهبوو که نهوان سالی خواکه ی نه م پپرستن و نهویش سالی بتهکانی نهوان
 پپرستی، یان نهوان خوا پپرستن و نهویش ازمینانی له پوچهل کردنی بتهکانی نهوان،
 یهکی تر له داوای نهوان نه مهبوو سر و کهکان نه یان ویست که کوږ و مه جلیسی تایبته تی و
 جیاوازیان بول دابنی به بی تیکه لی هه ژار و بی نهواکان. یهکی تر نه م بوو که هیندی له بت
 په رستهکان داوایان نه کرد که خاکه که ی نهوان بکات به حهرم وهک بهیت کراوه به حهرم.
 ههروه ها هول و تهقلایان نه دا وهک له چهند ریوایه تیک دا هاتووه، به لام خوا پیغه مبره که ی
 پاراست له وهی له ریگه و بهرنامه راسته که ی خوی لابدات هه رچهند هه وله که ی نهوان زور
 به میز بوو، پیغه مبریش (ﷺ) زور سوور بوو له سر بانگ کردن و راکیشانیان بول باوهر مینان
 و زور غه مبار بوو له یاخی بوونه که یان، نه فرموی: ﴿رَانَ كَادُوا لِيَقْتُلُونَكَ عَنِ الَّذِي اَوْحَيْنَا
 اِلَيْكَ لِنَقْتَرِيَ عَلَيْكَ عَذَابًا﴾ به راستی نه وانه نریک بوون له وهی لات دن که وه حیمان بول کردی
 بول نه وهی درو و دهست هه لبهست بکهیت به دم نیمه و شتیکی تر جیاواز له وهی که بومان
 ناردی و وه حیمان کرد بوت ﴿وَإِذَا لَأَخَذُوكَ خِلَافًا﴾ نه گهر نه وهت بگردایه نهو کاته نه بیان
 گپرایت و هریان نه گرتی به دوست و خوشه ویست بول خویان ﴿وَلَوْلَا اَنْ نُبْنِتَكَ لَفُذِّكْتَ
 تَرَكَنْ اِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلاً﴾ نه گهر نیمه تومان دانه مزراندایه له سر بار و ریگه راسته که ی
 خوت، به راستی نریک بوویت له وهی به شتیکی کهم له که مترین مهیلی دلته بگردایه بول لایان،
 واته به هوی دامه زراننده که ی نیمه تول نریک نه بووی له وه چ جای نه وهی که مترین مهیلت
 ببوایه، قورنان بهو جوره پاکي و بیگه ردی پیغه مبر (ﷺ) نیشان نه دات، که واته گوی ناگری
 بول هیندی ریوایهت که هاتووه و ناریکه له گهل قورنانه که دا.

إِذَا لَأَذْفَنَكَ ضِعْفَ الْحَيَوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ وَإِنْ كَادُوا
لَيَسْتَفْرُزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ
قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾

﴿ إِذَا لَأَذْفَنَكَ ضِعْفَ الْحَيَوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ﴾ ئەگەر تۆ نزیك بوویتایه لهو كه مترین مه یله بۆ ئەوان بیگومان پیمان ئەچەشتی دوو چەندانەى سزای ژیان و دوو چەندانەى سزای مردن، نیتەر مەبەست بە ژیان ژیانى دنیا بێت یان ژیانى رۆژى دواىى وهك بە هەردوو تەفسیر كراوه تەوه ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا﴾ ئینجا لەپاش ئەوه دەستت ناكهوى بۆ خۆت یارمهتى دەریك بەرامبەر ئێمه كه بەرگری ئەو سزایهت لى بكات. ئەو هەرەشه سامناكه و ئەو توندی و تیژی یه كه بەكارى هینا لەسەر له نزیك بوونهوه له بەشێكى كهه له كه مترین مه یل، لەبەر پایه بەرزى و زۆر نزیكى پیغه مبه ره ﴿ﷺ﴾ له خواوه، چونكه بەنده تا نزیك تریبى ههله و گوناھى سهخت تر و به تین تره، چونكه ههله كه ی ئەبى به هۆى چاوى لى كردنى كه سانی تر و بيم نه كردن له گوناھ. وینهى ئەو ههول و تهقلای كه ئەو نهفامانه به كاریان هینا له گهه پیغه مبه رى ئازیزدا ﴿ﷺ﴾ به درێژایى میژوى ئیسلام ستهمكاران به كاریان هیناوه و نه یهینن له گهه ئەو موسلمانەى كه شوینی پیغه مبه ر كه وتوون له بلاوكردنه وهى بانگ و بانگه وازه كه ی ئەودا. ههول و تهقللا دراوه و ئەدرى بۆ لادانیان له رینگه راسته كه یان. هەرچەند لادانیكى كه مێش بێت... رازی ئەبن به یهك كهوتن له ناوه پراستی رینگه دا و له رێوه داواى ئەوه ناكەن كه به تهواوى واز بێنن له بانگ و بانگه وازه كه یان، بهر جوړه خهريك ئەبن له گهلیان تا بهره بهره ههلیان خهله تینن، له ناو هه لگرانی بانگه وازه كه دا زۆر كهس بووه و ههیه كه ههه له خهله تى. بهلام لادان لهو رینگه راسته ی خویان هەرچەند كهه بێت له یه كهه جاروه له دوا رۆژدا سه ره نه كیشى بۆ لادانى تهواو، بێجگه له وهش لادان له مهر بهش و بهند و پارچه یهك لادانه له هه موو ئیسلام، چونكه ئیسلام دهست نادات بۆ بهش بهش كردن.

هر كهس واز بيئي لههر به شينكي نيشانه به لهوهي كه نهو لادهره باوهري تهواوي ني به
 به بانگ و بانگهوازهكهي. زوردار و ستمكارهكان بهره بهره خاوهن بانگهكان رانهكيشن جا
 هركاتي چوون بهدهم نهو زور دارانهوه لههر شتيك دا هرچهند كهه و بچوك بيت نرخ و
 ريزي خاوهن بانگهكه ناهيلي و زور دارهكان نهخاته نوميد بو كوتايي نههينانيان تا به
 تهواوي مهبهستي بهدي خويانيان لي بهدي نههينن. جا لهبر نهوه خوا منهتي نا بهسهر
 پينغهمبهرهكهي دا(ﷺ) بهمهي دامهزراوي كرد و پاراستي لهوهي كه مترين مهيل بكات بو نهو
 نهفامانه. نينجا كاتي نهفامهكان نهيان تواني بههيج جور مهيلي پينغهمبهر(ﷺ) راكيشن
 بولاي خويان و دهسته پاچهبوون لهوه نينجا ويستيان بي نارام و ناچاري بكن له دانيشتنی
 مهككه، نهوهشيان بو نهكرا، بهلكو خوا فهرماني داوه كه خوي بهخوي كوچ بكات، چونكه
 نهگهر نهوان دهريان بكردايه به دست و به زوري خويان نهبوو، خوا - بهپني باوي خوي -
 نهوانهني له ريشه بهينايه و خوايش نهوهي بربار نهدابوو وهك باسماان كرد. نهفهرموي: ﴿رَانَ
 كَادُوا لِيَسْفِرُنَّكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾ بهپاراستي نهوانه نزيك بوون لهوهي به
 دورمنايهتي و به پيلان بي نارام و ناربهحقت بكن له خاكي مهككه بو نهوهي دهرت بكن لي
 ي و بويان بهجي بيئي ﴿وَإِنَّا لَا بَلَسْتُوكَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ نهو كاته نهوانه نهنهمانهوه لهپاش
 تو مهگهر كاتيكی كهه لهپاش دهر كردنهكته ﴿سُنَّةً مَن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا﴾ واته باوي
 نيمه بهو جور هاتوو سهبارته به هركام لهو نيزاو و فروستادانهي كه رهوانهمان كردوون
 لهپيش تو، واته هر پينغهمبهريكمان دهركرابي لهلايهن گهلهكهيهوه نهو گهلهمان لهناو بردوو
 پاش دهر كردنهكهي، خوايش نهويوستوو قورهيش لهناو ببا و له ريشهيان بيئي لهبر نهوه
 برياري نهوهي نهدا قورهيش پينغهمبهري نازيز دهركن(ﷺ)، بهلكو فهرماني پيدا كه خوي
 كوچ بكات و دهرچي له مهككه. نهويه باوي نيمه ﴿وَلَا تَجِدُ لُسْتِنَا حَرِيْلًا﴾ دهستت ناكهوي
 گوړاندن بو باو و رهوشي نيمه. نينجا لهپاش نهوه پهند و فرمان نهدا به پينغهمبهر(ﷺ) كه
 پهيوهندي و پهيوهستي خوي به خواوه و داوا كردني كومكي لهخوا، نينجا ريگهكهي خوي
 بداته بهر، جاري سهركهوتني هق و لهناوچووني بهتال بدات،

أَقْرَبَ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾
 وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي
 مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ﴿٨٠﴾

نه فرموی: ﴿أَقْرَبَ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ﴾ زانا و پیشه و ایان دو بهر کی یان هه به
 له تفسیری نهم نایه ته دا، دهسته یه که نه فرمون مه به ست به ﴿دلوک﴾ ناوا خوره و لادان و
 مه یلی بولای ناوا بوون، مه به ست به ﴿غسق﴾ هاتنی شه وه به تاریکی ته واوه که کاتی هاتنی
 عیشایه و فرمانه که هر بو پیغه مبه ره (ﷺ) دهسته یه کی تر نه فرمون: مه به ست به ﴿دلوک﴾
 لادانی خوره له ناوه راستی ناسمان که کاتی نیوه پویه، مه به ست به ﴿غسق﴾ ده رکه وتنی
 تاریکی و هاتنی شه وه فرمانه که بو گشتی یه. له سر رای یه که م: واته نه ی پیغه مبه ره به
 ریک و راستی نویژ به جی بینه له کاتی ناوا بوونی خورو لادانی بو ناوا بوون هتا هاتنی
 شه به تاریکی ته واوه وه که کاتی عیشایه، له سر نهم رایه نهم فرمانه تایبته یه ی به
 پیغه مبه ره وه (ﷺ) جیاوازه له پینج فره که که بو گشتی یه و کاته کانیا دیاری یه به
 هدیس و کرده وه ی گشتی. له سر رای دووم: نویژ به جی بینه به ریک و راستی له کاتی
 لادانی خور له ناوه راستی ناسمان وه هتا هاتنی تاریکی شه که چوار فره ی لی
 و مرده گیری: نیوه پو، عسر، مه غریب، عیسا، فرمانه که له یه که م جار وه بو پیغه مبه ره (ﷺ)
 له پاش نه و بو هموانه ﴿وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ﴾ قورثانی فجر بخوینه وه له سر رای یه که م. له سر
 رای دووم به ریکی به جی بینه ﴿قُرْءَانَ الْفَجْرِ﴾ واته نویژی به یانی به وه ناوبراوه، چونکه
 قورثانی زوری تیدا ده خوینری ﴿إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾ واته به راستی قورثانی فجر یان
 نویژی به یانی همیشه کاتی ناماده بوون و به یه که گیشتنی مه لایکی شه و مه لایکی شه
 روزه وه که له هدیسیک دا هاتوه که (نیمامی نه حمه د و نه سانی و ترمزی و نیبنو ماجه) و
 کو مه لیک هیناویانه له (نه بو هوره یه) وه هاتوه، مه به ست به مه لایکه تانه نووسه رو

دهفتەر به دهستی کردهوی بندهیانی خوان. نهم رستهیه دست نیشانه بۆ گورهیی نهم
 خویندن و نویژه و بۆ هۆی نهم فرمانه، بیجگه لهم دوو رایه دوو رای تریش هیه به لام لای
 زانیان لاوازه، لهبر نهمه باسم نهکردن. له نیوان نهم دوو رایه دا رای دووم له دل دا به هیژو
 جیگیرتره، چونکه حدیسی سهحیح قول گیری یه تی و زۆریه زانیانی لهسره، لهسره نهم
 رایه نایه تهکه دست نیشان نهمکات بۆ کاتی همر پینج فرهزه که، خوا باش نهمزانی. نینجا
 دست نیشان نهمکات بۆ نویژکی تر بیجگه له و نویژانهی که باس کران و پیی
 نهگوتری: (تهجد) واته ههلسانهوه له شهودا بۆ نویژ کردن له پاش خهوتن، نهم نویژه به
 تایبهتی فرهز کرا لهسره پیغه مبهری نازیز (ﷺ) له یه کهم جارهوه، له پاشان پیویست کرا
 لهسره موسلمانانی تریش. نینجا فرهزتی لهسره موسلمانانی تر سهر رایهوه و همر لهسره
 پیغه مبهر (ﷺ) مایهوه، نهفرموی: ﴿رَبِّ اَلَيْلٍ﴾ به چهند جۆزی تهفسیر کراوه تهوه و ههموو
 جۆرهکان همر نهم مبهسته نهگه یه نی و نهیگر نهوه: نهی پیغه مبهر پیویسته لهسرت هیندی
 له شهو، واته ههلسه و راست بهرهوه له خهوه له هیندی له شهودا ﴿فَتَهَجَّدْ بِهِ﴾ واته ههسته
 شهو نویژ بکه به قورنان خویندن تییدا ﴿نَاقِلَةٌ لَكَ﴾ له کاتیک دا نهمه زیاده فرهزیکه بۆ تۆو
 همر لهسره تۆیه. نینجا نهم نهمکی ههستانه سووک و ناسان نهمکات لهسره پیغه مبهر (ص) و
 دست نیشان نهمکات بۆ هۆی پیویست کردنی نهم نهمکه، به مهی که نهفرموی: ﴿عَسَىٰ اَنْ
 يَّعْتَمِدَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ چاوه پوان و نومیده واربه پهروه دگارت به هۆی نهم نویژ و قورنان و
 شهو نویژو په یوه ندی یه ههمیشه یی یهت زیندوت کاتهوه له رۆژی دوایی دا و داتمه زینتی
 له جی و راده و پله یه که دا که سوپاس کراو بیئ له لایه نهمهوانهوه و له لایه نهمیشووهکان و
 دوایی یه کانهوه. واته بیگومان نهمهت پیی نهمه خشی چونکه به لینی نهمه خسته نومیئد و
 چاوه پوانی له لایه نهمهوانهوه و نهمی بهدی بیئ. نهم راده و پله بهرزه نهگه چی ههموو هۆی
 ریز و نرخ پیدان نهگرتتهوه، به لام به پیی حدیس به ناویانگه به راده و پلهی تکا کردن لای
 خوا بۆ دست کردن به محکمه و برینهوهی دووبه رهکی و نازاوهکانی دنیا.

﴿ وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجَ صِدْقٍ ﴾ ئىنجافهرمان ئەدات بە پىڭەمبەرەكەي (ﷺ)

كە نزا بكات لاي خواي خوي. نزا بكات و داوا بكات كە داخلي بكات بە داخل كردنيكي راسته قينه كە جيگاي رەزامەندي و شادمانى بيت، دەري بكات بە دەركردنيكي راسته قينه كە هوي ريز و خوشي بيت. ئەو داخل كردن و دەركردنە بە چەند جور ك تەفسير كراوە تەوہ:

۱- داخل كردن لە گوڤ و دەركردن لە گوڤ لە روژي دوايي دا.

۲- داخل كردن لە مەدينە و دەركردن لە مەككە.

۳- داخل كردني لەو كارەي پئي سپيڤراوہ و دەركردن لي ي بە هەستان پئي بە تيرو تەواوي.

۴- داخل كردني لە گوڤ رايەلي و دەركردن لە دنيا لە كاتي ك دا هەلسا بيت بە نەركي خوي.

۵- داخل كردني لەهەر شوين و شتي ك دا بە شيوەي گشتي و دەركردني لەهەر شوين و شتي ك دا بە شيوەي گشتي.

بەم شيوەي پىنجەمە باشتر لەدل دا جيگيرە، چونكە هەركار و هەر شتي چەند بارنيكي بي لي كاتي ك دا بگوتري و نەبەستري بە يەكيكيانەوہ، بە شيوەي گشتي بگيري راست و رەوا ترە، بە تايبەت لي رەدا ئەم شيوە گشتي يە شايستە ترە لەگەل ئەو لوتف و ميهرەباني يە بي هارتاي كە خوا هەيەتي دەربارەي پىڭەمبەري نازين (ﷺ) ﴿رَاجَعَل لِي مِّنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا﴾ ئەمەش بە چەند شتي ك تەفسير كراوە تەوہ، لە نيو ئەوانەدا ئەمە بەهيزترە لە دل دا: بگيرە بۆم لەلايەن خوتەوہ، واتە نك لەلايەن هيچ كەس و شتيكي ترەوہ، دەسەلات و زور و نيشانە و بەلگەيەك كە يارمەتي دەرم بيت و زالم بكات بەسەر هەر شتي ك دا كە ريم لي بگري لە هەلسانم بەم كارەي كە خراوەتە ئەستۆم،

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ
 وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَرَدَّا الْقَعَمَاءَ عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ

﴿ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ رَبِّ ﴾ بلی نیسلام و نایینی راست و دامه‌زراو هات، نایینی
 ناهق و به‌تال نه‌ماو رویش و گیانی دهرچوو. خوا فرمائی دا که بهو جوړه به بی باک نه‌م
 جاره بدات به هموو جیهان دا، چونکه خوئی له پینشوه فرمائی پیدا شو نزایه بکات،
 که‌واته نه‌بی نزاکی وهرگرتبی و وهرگرتنی شو نزایه‌ش شه نه‌گریته‌وه که نیسلام
 سرکه‌وی و پینچه‌وانه‌ی نیسلام بروا. بیجگه له‌وش هق هر بووه و ریشه‌ی داکوتاه له‌ناو
 بوونه‌وردا و به‌تال له دوایی دا په‌یدا بووه و بی ریشه‌یه، که‌واته بوون و دوا روژ هر بو
 هقه و به‌تال نه‌بی هر بروا و نه‌مینئ، وه که نه‌فرموی: ﴿إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ به‌راستی شتی
 به‌تال هه‌میشه له کوئی بووبی نه‌بی هر نه‌بی و دامه‌زراو و جیگیر نه‌بووه و نابی و به
 چه‌سپانی نه‌روا. به‌تال وه کهف و چلک و چه‌پلی لافاو دیت به روک‌ه‌ش به به‌رز و
 سرکه‌وتوو نه‌بینرئ، به‌لام به زوویی نه‌روا و نامینئ.

﴿ وَنُنزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾ له‌م خوینراوه‌یه که قورئانه نه‌مینینه خواره‌وه
 نه‌ی شه‌وی که شیفا و رحمت و میهره‌بانی یه بو باوه‌رداران، اته نه‌م قورئانه شیفا و
 رحمته بو باوه‌رداران، بلی له‌م قورئانه‌دا شیفا و دهرمان و چاره‌سهر هه‌یه، له‌م قورئانه‌دا
 رحمت و به‌زه‌یی هه‌یه بو هرکه‌سینک که رووناکئ و شیرینی باوه‌ر تیکه‌لی دلی بووبئ،
 به‌هوی شه‌وه شوعله و رووناکئ دابیتته‌وه و دهرگای دلی کرابیتته‌وه بو وهرگرتنی نه‌سیم و
 نارامی و ناشتی. قورئان دهرمان و شیفا یه بو وه‌سوسه و بی نارامی دل و سرگه‌ردانی.
 چونکه دل په‌یوه‌ست نه‌کات به خاوه به‌هوی شه‌وه به نارام و دامه‌زراوه و هه‌ست نه‌کات به
 په‌ناو پاریزکاری خوا، ره‌زامنده به جوړئ رازی یه له خواو له ژیان، بینگومان هرکام له بی
 نارامی و سرگه‌ردانی و وه‌سوسه نه‌خوئی و ماندوویه‌تی یه، جا له‌بهر شه‌وه قورئان
 میهره‌بانی و رحمته بو بپرواداران. له قورئان دا دهرمان و چاره‌سهر هه‌یه بو نارهمزوی
 به‌دی نه‌فس و چه‌پلی و حساده‌ت و ته‌ماع، دیاره شه‌وانه‌ش دهرد و نافاتی دلن و
 دووچاری نه‌خوئی و لاوازی و ماندوویه‌تی نه‌کن، به‌ره و رووخان و نه‌مان نه‌یبه‌ن، جا

لهبر شه قورئان رحمت و ميهرباني يه به باوهرداران، له قورئان دا شيفا و چارهسهر ههيه بؤ ههست و بؤچوون و بيرو باوهري نارهوا و بهد و خراپ.

بهم جوړه ژيري نهپاريزي له لادان و پهراگندهيي، نازادي و سرههستي پي نهادات له كارو كردهوي بهسوود و بهرهم دار، جلموگيري و بهرگري نهكات له بهخت كردني هيزو وزهكهي له شتي بي سووددا، لهسر بهرنامهيهكي ريك و راست كارو كردهوي نهبا بهريوه.

تيكوشان و بزوتنهوهكهي بهرهم دار نهكات و نهپاريزي له ههله و پهراگندهيي، ههروهها لهبارهي لهشهوه هيزو وزهكاني بهكار نههيني به ميانهيي و به بي زياده رهي و كهه و كوپي، كهواته نه پهنك و پيشي پي نهخواتهوه، نه بهرهلاشي نهكات به بي جله و كرتنهوه.

كهواته هم قورئانه رحمت و ميهرباني يه بؤ باوهرداران، له قورئان دا شيفا و چارهسهر ههيه بؤ ههموو دهرهكاني كوولهآيهتي كه كووشي گهل و كووله تيك نهدهن و نارامي و ناشتي يهكهي ناهيلن. كهواته گهل و كووله ژيان بهسر نهبهن به داد پهروهري نارامي و ناشتي.

جا كهواته هم قورئانه رحمت و ميهرباني يه بؤ باوهرداران، بهلام ﴿وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ ستهمكاره بي باوهرهكان زياد ناكات بيجهگ له زيان و خهسارهت مهندي.

كهواته نهوانه سوود وهرناگرن و بههرمههند نابن به شيفا و رحمهتهكهي، نهوانه هههميشه ژيان بهسر نهبهن به خهشم و رق و داخهوه بههوي بهرزي و سهركهوتني باوهردارانوه، بههوي لاري و سهركيشي يهكهيانوه هههميشه زياده رهي نهكهن له ستهم و تاوان دا، نهوانه له دنيادا بهو جوړه دهژين، له روژي دواييش دا سزا نهدرين بههوي بي باوهري و تاوان و زياده رهي يان له عيناد و سهركيشي يهكهيان دا...

ههركهسيك بهشدار بيت له شيفا و رحمهتي هم قورئانهدا شو كهسه بههرمههنده و له ههموو كار و رووداو و بهسهرهاتيگ دا ريك و راست و دامهزراوه، بهلام ههركهسيك بينهش بيت لهو شيفا و رحمهته، شو كهسه له ههموو كار و بهسهرهاتيگ دا ناراست و ناريكه و نه بهرگهي خووشي نهگري و نه ناخوشي.

بهم جوړه نهبيت كه هم نايهته دهست نيشاني بؤ نهكات ﴿وَإِذَا آمَنَّا عَلَى الْإِنْسَانِ عُرْضَ وَنَا بَحَائِبَهُ﴾ كاتي چاكه و بههري خويمان بريژين بهسر نادهمي دا، روو وهرنهگيري له باس و يادي نيمه و له خوي نهگوپي و دوور نهكهويتهوه و

تهنيشت و لاره ملمان تي دهكات،

وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يُتُوسَا ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا ﴿٨٤﴾
 وَيَسْتَأْذِنُكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ شِئْنَا
 لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ

﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يُتُوسَا﴾ کاتی ناخوښی و شهر و زیانی لى بکوی و دوچارى بى زور ناوميد نه بىټ و هميشه غمباره. جا ليره دا نرخ و پيروزى باوهر دهر نه کوی که خاوه نه کهى نه پاريزى له له خوگوران و ناوميدى، به لکو له کاتی خوښى دا گوئى رايه ل و کل کهچ تر نه بى و له کاتی ناخوښى دا دنياى لى نايه ته يه ک و ناوميد نابى. خوا به ميه ره بانى خوئى دل و دهر و نمان پر بکات لهو باوهره، ﴿قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ﴾ نينجا ناگادارمان نه کات و بومان روون نه کاتوه که هر کهس کرده وى به پئى ريگه و ريباز و بوچوونیکه که سروشتى دامه زراوه له سهرى و به گويزه ي حال و بارى خوښه تى. نه و ش بهس خوا خوئى نه زانى وه که نه فرموى: ﴿فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا﴾ که واته پهروه دگارتان زانتره و زانينى ته و اوى هيه به هر کهسيک که روون تر و چاکتره له باره ي ريگه و ريباز و مزه به و ه، له باره ي په پره وى کردنى بو هق و راستى.

نينجا ديته سر باسى پرسيارىک که ناراسته ي پيغه مبر کرا ﴿يَتُوسَا﴾ نيتر نه م پرسياره له لايه ن قوره يشوه بو بى له سر قسه ي جووله که کانى مه دينه يان له ريوه له لايه ن جووله که وه بو بىټ له مه دينه دا ناراسته يان کردبى، نه م ش له سر نه م رايه که نه م نايه ته و حوت نايه تى تر به و اوى نه م دا مه دينه ي بى، نه م رايه ش به هيزه لاي زانايان، نه م پرسياره ش له روحه که چى يه؟ چهنه رايه ک هيه ليره دا که مه بست به روچ چى يه؟ به هيزترين را که کومل و جه ما و ره شى له سره مه بست نه مه يه که له له شى نادميدايه و به وى نه و وه زيندو و زانايه و کارو کرده وه نه کات، نه فرموى: ﴿وَيَسْتَأْذِنُكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ نه ي پيغه مبر نه وانه پرسيارت لى نه کهن له باره ي روحوه که چى يه؟ ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ له وه لام دا بلى: روچ له کارو پيشه ي پهروه دگارمه و زانينى تايه ته يه به و وه و لهو شتانه يه که زانينه کهى به هيچ کهس نه داوه، له (نئين و عباس) وه ريوايه ت کراوه - خوا لى يان رازى بىټ - که قوره يش (نضرى کوپى حرث و عوقبه ي کوپى نه بو معيط) يان نارد بو لاي

زاناکانی جووله‌ک‌هی مه‌دینه و گوتیان: نه‌وانه زانان و پرس‌یاری محمدیان لی ب‌ک‌هن،
 نه‌وانیش هاتن و نه‌و پرس‌یاریان کرد، جووله‌ک‌کانیش پی یان گوتن پرس‌یاری سی شتی
 لی ب‌ک‌هن: (اصحاب الک‌هف، ذی القرنین، ر‌وح، نه‌گ‌ر وه‌لامی هیچ کامی نه‌دایه‌وه، یان وه‌لامی
 هر‌سینکی دایه‌وه نه‌وه پیغه‌م‌ب‌ر نی یه، نه‌گ‌ر وه‌لامی هیندینکی دایه‌وه و بی د‌نگ بوو له
 هیندی تر نه‌وه راسته پیغه‌م‌ب‌ره، نینجا نه‌و پرس‌یاریان لی کرد و نه‌ویش وه‌لامی دووانه
 پیش‌وره‌ک‌هی دایه‌وه و بی د‌نگ بوو له سی ی‌م وه‌ک له ته‌وراتیش دا وه‌لام نه‌دراوه‌ته‌وه.
 دیاره قورنان شتی بی سوود ناکات، که‌واته وه‌لامی شتی نه‌دات‌وه که پی‌ویست بیت و له
 سنووری توانینی خ‌لکی دا بیت، نه‌وه نابی به دم به‌ستن و ده‌ست به‌س‌را گرتنی ژیری و
 له‌کار خ‌ستنی به‌ل‌کو نه‌وه ته‌می و نام‌وزگاری یه که ژیری کاری بی ه‌وده نه‌کات و له
 سنووری زانینی خ‌وی تینه‌پ‌ری. جا له‌ب‌ر نه‌وه که پرس‌یاری ر‌وحیان لی کرد خوا فه‌رمانی
 دا که وه‌لام بدات‌وه به‌وهی ر‌وح لهو شتانه‌یه تایبه‌تین به‌ خواوه و زانینی هر لای نه‌وه،
 زانینی ناده‌می سنووری تایبه‌تی خ‌وی ه‌یه و به نه‌دازه‌ی پی‌ویستی به‌کاروباری جینشینی
 یه‌ک‌هی زانینی پی به‌خ‌شراوه که به‌شینکی که‌مه له زانینه بی سنووره‌ک‌هی خوا، وه‌ک
 نه‌فه‌رموی: ﴿وَمَا أَوْتِرْتُمِنَ الْغَايِبِ إِلَّا نَسِيًا﴾ هر به‌شینکی که‌م له زانینتان پی به‌خ‌شراوه. به‌لی
 نه‌و زانینه که به‌خ‌شراوه به ه‌موو ناده‌می له یه‌که‌م که‌سه‌وه تا دواترین که‌س هر چاو
 نادات له‌چاو زانینه بی سنووره‌ک‌هی خوا که هرگیز ک‌وتایی نایه‌ت، ﴿وَلَيْنَ شِفَاكَ لِلذَّهَبِ
 بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ سویند به‌خوا نه‌گ‌ر بمانه‌وی و مه‌یل‌مان ببی نه‌وهی که وه‌حیمان کرد‌وه
 ب‌ولات نایه‌یلین و به ته‌واوی مه‌خ‌فی نه‌که‌ینه‌وه به‌ جو‌ری هیچ نیشانه و دروش‌م‌ینکی نه‌مین‌ی.
 واته هر‌چ‌ونی زانینی ر‌وح‌مان لی ق‌ده‌غه کرد‌وی، هر‌وه‌ها نه‌گ‌ر بمانه‌وی نه‌و قورنانه‌ش
 که وه‌حیمان بو کرد‌وی و نه‌یزانی، نه‌گ‌ر مه‌یل‌مان ببی نه‌و قورنانه‌ش نایه‌یلین و مه‌خ‌فی
 نه‌که‌ینه‌وه و بی ناگا نه‌بی لی ی وه‌ک پیش هاتنی بی ناگا بووی لی ی، ﴿لَنْ لَا يَجِدُكَ بِهِ عِلْمًا
 وَكَيْلًا﴾ نینجا له‌پاش نه‌و نه‌هیشتن و مه‌خ‌ف کرد‌نه‌وه ده‌ستت ناکه‌وی بو خ‌وت هیچ
 وه‌کیلینک به‌س‌ر نیه‌وه که نه‌وهی مه‌خ‌ف‌مان کرد‌وه‌ته‌وه بی‌گ‌یرنه‌وه ب‌وت. ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِن
 رَبِّكَ﴾ واته هیچ ه‌ویه‌کت نابی و ده‌ستت ناکه‌وی بو گ‌یرانه‌وهی مه‌گ‌ر میهره‌بانی یه‌ک
 له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار‌ته‌وه و نه‌و میهره‌بانیت پی بکات بو گ‌یرانه‌وهی. به‌ چند جو‌ریکی ت‌ریش
 ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه، به‌لام نه‌مه‌ی که گ‌وت‌مان به‌لام‌وه به‌ه‌یزتره.

إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا
 الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا
 الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَنْفَجِرَ لَنَا
 مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَجِيلٍ وَعَنْبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفَجِّرِيَا
 ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا رَعِمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَنَا بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾

﴿إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا﴾ بهراستی فزل و چاکه‌ی نعو به سهرتوره گهوره‌یه.
 هرچونی رُوح لهو شته نهینی یانه‌یه که تایبه‌تی به به خواوه، ههروه‌ها قورنانش لهو شته
 گرنگانه‌یه که هیچ کس ناتوانی وینه‌ی بلی و لاسایی بکاته‌وه، نهم دووانه نمونه‌ی شته
 تایبه‌تی به‌کانن به‌خواوه، رُوح نمونه‌ی نهینی به‌کانه و قورنانش نمونه‌ی ناشکراکانه،
 نه‌فهرموی: ﴿قُلْ تَكُونُ﴾ نه‌ی پیغمبر بلی و جار بده له‌ناو هه‌مووان دا به‌مه‌ی ﴿لَئِنِ اجْتَمَعَتِ
 الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ﴾ سویند به‌خوا نه‌گمر ناده‌می و جین به‌ک بگرن و هه‌موو
 پیکه‌وه هه‌ول بدهن و بریار بدهن له‌سهر نه‌وه‌ی وینه‌ی نهم قورنانه بینن ﴿لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ﴾
 وینه‌ی ناهینن و ناتوانن و ده‌سته پاچهن له‌وه‌ی وینه‌ی بینن ته‌نانه‌ت ﴿وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
 ظَهِيرًا﴾ با له کاتیک دا هیندیکیان کومه‌ک بن بو هیندیک‌ی تریان و به‌کتر کومه‌کی به‌کتر بن،
 واته به هیچ کلوجی ناتوانن وینه‌ی نهم قورنانه بینن، نه‌و چاره‌ درا و نه‌و به‌ر لی برینه‌وه کرا
 و هیچ که‌سیش نه‌یتوانی و هه‌رگیز ناتوانی، نهم قورنانه ته‌ننا وشه و وته‌یه‌کی روت نی به
 که خه‌لکی بتوانن لاسایی بکهنه‌وه، هه‌رچهنه‌د پیک هاتوه له وینه‌ی پیت و وشه و
 وته‌کانیان، به‌لکو وهک هه‌موو ده‌ست کرده‌کانی تری خوا وایه و لاسایی ناکریته‌وه، بو وینه
 نهم خاکه خه‌لکی خشت و کاشی و په‌یکه‌ر و نامیرو شته‌کانی تری لی دروست نه‌کن، به‌لام
 خوا ناده‌می لی دروست نه‌کات که به‌هوی گیانه‌که‌یه‌وه هه‌موو که‌س داماو و ده‌سته پاچیه
 له ناستی. نینجا نهم قورنانه به‌رنامه‌یه‌کی تیرو ته‌واو و راست و ره‌وای ژبان له هه‌موو بار
 و روویه‌که‌وه که چاره‌سهره بو هه‌موو گیرو گرفتگی گهل و نه‌ندامی گهل، یاسا‌کانی ریک و
 گونجاون له‌گهل سروش‌ت دا: به‌رنامه‌که‌ی به‌جوری‌که که ده‌ست نادات بو بژاره و ده‌ست تی

خستن و گۆرانکاری، تاقانه موعجیزه‌یه‌که که له هه‌موو کات و چه‌رخیک دا راست و ره‌وایی
 ئه‌م نایین و په‌یامه روون ئه‌کاته‌وه، تا دنیا دنیا‌یه شته نه‌یننی یه‌کانی به‌ره به‌ره ده‌رنه‌که‌ون.
 له چه‌رخ‌یه‌که‌م و پیش‌بو‌دا به‌ری به‌ری یه‌وه له‌هه‌موو عه‌ره‌ب که بتوانن وینه‌ی که‌م‌ترین
 سو‌ره‌تی بینن له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا به‌ زمانی خویان هاتبوو، هه‌ول و ته‌قه‌لای ته‌واویان دا و له
 سه‌ره‌نجام دا که هیچیان بۆ نه‌کرا ناچار بوون که بلین ئه‌مه سیحر و جادووه. به‌ کورتی ئه‌وا
 قورئان به‌ری به‌ری یه‌وه له هه‌موو ئاده‌می و جین ده‌ی هه‌رکس ئازایه بینته مه‌یدان و بی‌گومان
 هیچ که‌س ناتوانی، که‌واته هه‌موو ناچار ئه‌بن که بینته ژێر سایه و په‌نای و دان بنین به‌وه‌ی
 قورئان هه‌قه!! خوای می‌هه‌ره‌بان له‌م قورئانه بی وینه‌دا ئه‌وه‌ی که هوی رینمونی یه بۆ
 به‌نده‌کانی و هه‌ست و ده‌روونیان راکینشی بۆ وه‌رگرتنی هه‌ق باسی فه‌رمووه به‌ چه‌ند جو‌ر و
 شیوه‌یه‌ک، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا زۆریه‌ی خه‌لکی هه‌ر سه‌پله‌یی و بی باوه‌رپییان دایه به‌ر، وه‌ک
 ئه‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَقْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ سویند به‌خوا چه‌ند جار و چه‌ند
 بارمان کردووه ته‌وه بۆ خه‌لکی له‌م قورئانه‌دا له هه‌موو جو‌ره مه‌به‌ستیکی نایاب که له
 شیرینی و نایابی دا وه‌ک په‌ند و چه‌روک وان. ئه‌وه‌مان کرد بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وانه باوه‌ر بینن و
 گوئی رایه‌ل بن ﴿فَأَبْأَكَ أَكْثَرَ النَّاسِ إِلَّا كُفْرًا﴾ که‌چی زۆریه‌ی خه‌لکی سه‌ره‌ینچی کرد له‌م
 که‌چی و باوه‌ر هینان، هه‌ر سه‌پله‌یی و بی باوه‌ری گه‌رت به‌ر و دایه به‌ر، ئه‌و کۆمه‌له سه‌رکینش
 و یاخی یه ئه‌م په‌لپ و بیانووه جو‌ر به‌جو‌ره‌یان ئه‌گرت بۆ باوه‌ر هینانیان که ئه‌فه‌رموی:
 ﴿وَقَالُوا﴾ ئه‌وانه ئه‌یان گوت: ﴿لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ حَتَّىٰ تَمُوتَ لَنَا مِنْ الْأَرْضِ يَبُوعًا﴾ هه‌رگیز باوه‌ر پتی
 ناهینن هه‌تا چه‌شمه‌یه‌ک و رووباریک هه‌لنه‌قولیننی بۆمان له زه‌وی یه‌که‌دا، واته زه‌وی مه‌که‌که
 که بی ئاو بووه و ئاوی زۆر که‌م بوو، ﴿أَوْ تَكُونَ لَكَ حَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلِ وَعَسَبِ﴾ یان به‌ تاییه‌تی باغ
 و بیستانیک ببی له خورما و تری. ﴿فَتَمَجَّرَ الْأَنْهَارُ حَلَلَهَا تَمَجِّرًا﴾ ئینجا چه‌ند جو‌گه و
 رووباریک شه‌ق به‌کیت به‌ نیوان و ناو به‌ناوی دا به‌ زۆری ﴿أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءُ كَمَا رَعَعْتَ عَلَيْنَا
 كَسْفًا﴾ یان ئاسمان به‌ پارچه پارچه‌یی به‌روخیننی و بیخه‌یت به‌سه‌رمان دا هه‌رچۆنی لافت
 لیداووه و ئیمه‌ت ترساندووه به‌وه - مه‌به‌ستیان ئه‌و نایه‌ته‌یه که ئه‌فه‌رموی: ﴿إِنْ نَشَأْ نُخَفِّفْ
 بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطَ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾، ﴿أَوْ تَأْتِي بَالِغًا إِلَيْنَا وَالْمَلٰٓئِكَةُ قَبِيْلًا﴾ یان خوا مه‌لانی‌که
 بیننی به‌که‌فیل و شایه‌ت له‌سه‌ر راستی قسه‌ت یان بیان هیننی و روو به‌روو بیان بینن،

أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرِفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُفِيكَ حَتَّى تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا
 نَقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿١٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ
 الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿١٤﴾ قُلْ لَوْ كَانِ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمشُونَ
 مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿١٥﴾

﴿أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرِفٍ﴾ یان کۆشک و مالیکت ببی له نالتون رازاوه به نهخش و
 نیگار، ﴿أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ﴾ یان بهرز بیتهوه بهرو ناسمان و بو ناسمان ﴿وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُفِيكَ حَتَّى
 تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ﴾ هرگیز باوهر ناهینن لهبر بهرز بوونهوکهت هتا نامهیهک نهمینیتته
 خوارهوه بهسرمان دا که بیخوینینهوه، واته نامهیهک له لایهن خواوه که فرمانمان پی بدا به
 باوهر هیئان. نهو نهفامانه تیگه یشتن و بوچوونیان لاواز و کهم و کورت بوو لهوهی چاو
 ههلهخن بو نهو هه موو موعجیزه جور بهجورانهی که قورئان خستنی یه بهرچاویان، بههوی
 نهوهوه داوای نهو شتانهیان نهکرد له پیغه مبهری نازیز ﴿ص﴾ بهو شیوه مندالانه وړک و
 بیانویان نهگرت بو باوهر هیئانیان، سهرنجی نهو موعجیزه ناشکرایان نهه دا که قورئان
 بهری نهپری یهوه لی یان پیئی و دامار و دهسته پاچه بوون له ناستی خوا خوئی نهزانی و به
 دهست خوایه هیئانی موعجیزه، به پیئی زانین و کاردروستی خوئی نهیهینی. به دهست
 پیغه مبهری یه و کاری نهو نی یه ته نانهت داوا کردنی شی هرکاری نهو نی یه و نهبی نهو
 به مل کهچی یهوه بوهستی به دیاری کار و بریاری خواوه، جا لهبر نهوه بهرامبهر نهو داوا
 و په لپی نهوانه فرموی: ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي﴾ واته نهی پیغه مبهری بلی بهوانه پاک و بیگهردی
 بو پهروهردگارم و پهروهردگارم پاک و بیگهرده، مه بهست بهم فرموده یه دهر پیرینی
 سهرسورمانه له نهفامی و نهزانی نهوانه که نازانن نهو جوره شتانه ته نها به دهست خوایه.
 یان نهفامی و نهزانی و بی شرمی یان له هیئدی له داواکانیان که نهوپه پی بی نهدهبی و بی
 شرمی تیدایه وهک داوای هیئانی خوا! یان مه بهست بهر په رچ دانهوه و دم کوت کردنی
 نهوانه یه له سهر نهو بوچوون و نهزانی نهوانه، یان بو گه یاندنی هردوو مه بهسته که یه که نه
 فرموده ی بهدوای دا دیت ربک و گونجاوه بو هر کام بو هردوو ﴿هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾
 نایا من هیچ که سینکم بیجگه له نادهمی یهکی فروستاده و نییراوا؟ واته له سنووری
 نادهمی تی خوم دام و ناتوانم تیپه ر بکم لی ی، به پیئی په یامه که ی خوم کار و کردهوه نه کهم،

پیغمبرانی پیش منیش هر نادمی بوون و هاتوون بۆ سر گله کانیان به موعجزیه ک
 خوا دیاری کردبو رهوانه ی کردبوو پی، کاری موعجزیه و هیئانی به دست نهوان
 نه بووه، که واته منیش هر وهک نهوان وام، به جوړی تریش ته فسر کراوه ته وه به لام هر نه مه
 نه گریته وه. نه فامه کانی پیش و نه مانیش زور به دور و ناراستیان داننه نا که پیغمبر
 نادمی بیت، به لکو نه بی مه لایکه بیت، جا له بهر نه وه یه کی له و شتانه ی که بهرگری
 نه کردن له بپروا هیئان نه وه بوو که پیغمبری خوشه ویستمان (ﷺ) نادمی بوو، وهک
 نه فرموی: ﴿ وَمَا مَعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشْرًا رَسُولًا ﴾ هیچ شتی
 بهرگری خه لکی نه کرد له وهی خه لکی باور بیئن کاتی که رینموونی و ثابینی هه قیان بۆ
 هات، بیجگه له وهی نه یانگوت: ثابا خوا نادمی رهوانه نه کات به فروستاده و نیروای
 خو، واته نه خیر کاری و ناراسته و هرگیز خوا نادمی ناکات به فروستاده ی خو، واته
 هیچ بر و بیانویه کی تریان به دست وه نه ما بیجگه له وهی که چون پیغمبر نادمی نه بی؟
 نه و نه فامانه نه یان نه زانی پیغمبر نه بی له جوړ و تیره ی نه و گله بیت که بوی رهوانه
 کراوه، نابی جیاواز بن وهک له چند شوینیک دا به دریزی نه وه مان روون کرده وه، که واته
 کاتی مه لایکه نه کری به فروستاده و پیغمبر که گله که ی هموو مه لایکه ن وهک دست
 نیشان نه کات بۆ نه وه که نه فرموی: ﴿ قُلْ لَوْ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةً يَمشُرُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَرَأَيْنَا
 عَلَيْهِمُ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًَا رَسُولًا ﴾ نه ی پیغمبر بلی: نه گهر له زهوی دا مه لایکه ببونایه به
 جوړی بگه رانایه به دامه زراوی و نیشته جی به وینه ی نادمی. بیگومان نه مان هیئایه
 سهریان له ناسمانه وه فریشته یه کی فروستاده، یان فریشته به فروستاده بۆ سهریان، که واته
 ماتول نهوانه نادمین و فریشته نین نابی فروستاده و پیغمبره که یان فریشته بیت، به لکو
 نه بی نادمی بیت وهک خو یان تا بتوانن پهیره وی بکن و فرمانی خوی لی و هرگرن. به لی
 به هوی جیاوازی سروشتی نادمی و مه لایکه ناگونجی مه لایکه بی به پیغمبر و
 فروستاده بۆ سر گشتی، به لکو بهس نه بن به فروستاده بۆ سر پیغمبران، چونکه نه مان
 خوا نه فسکی پاک و پالفته ی پی به خشییون و به جوړیکی دروست کردوون دوو سیفیت و
 باریان هیه: بارو سیفیتی فریشته یی، بارو سیفیتی نادمی، به بارو سیفیتی یه کم شت
 و هر نه گرن له مه لایکه و به سیفیت و باری دووم نه وهی و هر ی نه گرن رای ده گه یه نن به
 نادمی. ماتول باوی خوا به جوړه هاتوه: نه و فرمان نه دا به پیغمبر ی نازین (ﷺ) که
 ده مه قالی و ده مه دمی یان له گه ل نه کات، کاروباری خو و نهوان حمواله ی خوا بکات، خوا
 بکات به شایهت له سهریان، نه و چون یان له گه ل بیکات. له کاتیک دا با خه بر و بینایه به
 شایهت به بنده کانی،

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ
 فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمَلًا
 وَبُكْمًا وَصُمًّا مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿١٧﴾

نه فرمودی: ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ بلی پی یان به سه خوا به شایهت له بهینی من و بهینی فیوه دا ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ به راستی خوا همیشه ناگا و به خبیر و بینایه به بنده کانی... دیاره نم فرموده به بونی هره شه و ترساندنی لی دی، سه رهنجام و دوا روزه که یشی نه خشه نه کیشی له شیوه یه کی سهخت و ترسینر له روودا و به سه رها ته سامنا که کانی رژی دوا بی دا، نه فرمودی: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ هر که س خوا رینمونی بکات و بیخاته سر رنگی راست هر نه و که سه رینمونی و هر گره و که توو ته سر رنگی راست ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ﴾ هر که سیش خوا گو مپای بکات ﴿فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ﴾ هر گیز ده ستت نا که وی بویان بیجگه لهو دؤست و یارم تهی دهران و کؤمه که بیانخاته سه ر رنگی راست ﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ﴾ زیندوویان نه که یسه وه و حشریان نه که یین له رژی دوا بی دا به سر رو و دم و چاویان دا بهم رنکه له باتی قاچ و پی یان به رو و دم و چاویان نه گهرین و نه چن به ریوه وه که له حه دیسی سه حیجی بوخاری و موسلیم دا هاتووه. یان به سر رووا رانه کیشرین به ناو دؤزه خ دا وه که له حه دیسی (ئیمامی نه حمه د و نه سانی) دا هاتووه، هیچ دژایه تیش نابی له نیوان نم دوو حه دیسه دا به مه ی به کم بپرین به سر نه وه دا که کاتی له گو ره کانیان دینه دهر وه نه گهرین به سر روودا. دووم بپرین به سر نه وه دا نه خرینه ناو دؤزه خ و رانه کیشرین به سر روودا، خوا به میهره بانی خوت په نامان بده له وه و بمانپاریزه له ناگر - آمین - ﴿عَمِيًّا وَبُكْمًا وَصُمًّا﴾ واته زیندوویان نه که یسه وه به سر رووه کانیان دا له کاتی که دا کویرن و لالن و کهرن، چونکه له دنیا دا خو یان کویر کرد له دیتنی نه وه موو به لگه و نیشانه روونانه، خو یان لال کرد له گوتنی هه ق، خو یان که پر کرد له بیستنی هه ق ﴿مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾ قهرارگا و شوینی نیشته جی یان دؤزه خه ﴿كُلَّمَا خَبَتْ﴾ هر جاری بلیسه ی نه نیشیته وه به نه مان و توانه وه ی پیست و گوشته کانیان، هر جاری بلیسه که ی دامریته وه ﴿زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ زیادیان نه که یین له باره ی بلیسه ی ناگره که وه، بهم رنکه نه و پیست و گوشته خوراوانه وه خو یان لی ده که یسه وه.

ذَلِكَ جَزَاءُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفَاتًا إِيَّا نَأْمُرُ بِتَوْبَةٍ وَأَنَّا كَافِرُونَ ﴿٩٨﴾
 ﴿٩٩﴾ أَأُولَئِكَ يَرْوُونَ أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ
 أَجْلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَإِنَّ الظَّالِمِينَ إِلا كُفُورًا ﴿١٠٠﴾ قُلْ نُوَافِعُكُمْ أَن تَمْلِكُونَ خَيْرِينَ رَحْمَةً مِنِّي إِذَا
 لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠١﴾

﴿ذَلِكَ جَزَاءُهُمْ﴾ نهوی که باس کرا تولهی نهوانیه ﴿بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾ بهوی نهوی
 باوهریان نهینا به نایه تهکانی نیمه: نایه ته قورثانی یهکان و نایه ته بوونهوهری یهکان
 ﴿وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفَاتًا﴾ نایا نهگه ر نیمه بیهن به نیسک و پاره پاره ریو
 ﴿إِيَّا نَأْمُرُ بِتَوْبَةٍ وَأَنَّا كَافِرُونَ﴾ نایا نیمه زیندرو کراوه نهین به دروست کردنیکی تازه؟ واته نهخیر
 شتی وا نهگونجاوه و هرگیز نایی. هر به قورثان نهکوهی شت باس بکات و بیخاته
 بهرچاو، نهوه تا قسهکی نهو نهفامانه وا نیشان نهادات وهک نیستا روژی دواپی بیته و دنیا
 و قسه و باسهکی نهوان نهما بیته و نیستا بویمان باس نکات ﴿بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا وَقَالُوا﴾ وینهی
 نهوه زوره له قورثان دا، بهراستی بهکار و کاریگه له دهروون دا کاتی که بیری لی
 نهکرتهوه، قورثان له چهند نایه تیک دا مهسهلی زیندرو بوونهوه به ناسانی روون نهکاتهوه
 به جویری هرکهسیک فامدار بیته و هیزی ژیری لهکار نهکوتبی هیچ گومانی نامینی وهک
 لیرده نهفرموی: ﴿أُولَئِكَ يَرْوُونَ أَنَّ اللَّهَ الَّذِي﴾ نایا نهوانه نهیان زانیوه به زانینیکی تهواو وهک
 بهچاو ببینری نهو خوییهی که ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ناسمانهکان و زهوی دروست کردوه
 ﴿قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ دهسهلات دارو توانایه بهسهر نهوهی که وینهی نهوانه دروست
 بکات. بهلی بهراستی هرکهسیک توانا بیته بهسهر دروست کردنی نهم بوونهوهره گهوره و
 گرنگه دا که نهمانهی تیدا دروست کردوه، بیگومان نهو کهسه توانایه بهسهر دووباره
 کردنهویان، بهلکو نهبوو به ناسان تریان بزانیایه، بهلام کهچای دل و ژیری نابینابوو
 هیچی لهگهل ناکری. نهو نهفامانه که یهکم جار نهم قورثانهیان چوو به گوینچکه دا به وینهی
 بی باوهرکهکانی نهمز به تهواوی کویر نهبوون، نهیان زانی که خوا داهینهر و دروست کهری
 نهم بوونهوهریه کهچی لهم بارهیهوه به کویری تهواو بوون و باوهریان نهبوو به زیندرو

کردنه‌وه و دووباره كردنه‌وه! بى باوه‌رپه‌كانى نه‌مړو هموو كات و چهرخېك چاريان ناچاره و
 نه‌بى دان بنين به‌وهى داهينه‌رى نه‌م بوونه‌وره تنه‌ها خوايه، چونكه ناي خوى خوى دروست
 كرد؟ ناي له خويوره و به ريكه‌وت پيدا بوو؟ دياره هيچ كه‌س نه‌بى له روى نه‌يهت خوى
 بكات به خاوه‌نى هيچ كام له دوو باره، كه‌واته هر بارى سى يه‌م ماوه‌ته‌وه كه كه‌سيكى تر
 دروستى كردووه كه نه‌و كه‌سه‌ش هر خواى تاك و ته‌نيا و بى وينه‌يه، والحمد لله رب
 العالمين. كه‌واته با هيچ كه‌سيك خوى شيت نه‌كات و هموو به‌جارى بلين: په‌روه‌ردگار و
 داهينه‌ر تنه‌ها خوايه كه مردووه‌كان زيندووه نه‌كاتوه ﴿وَجَعَلْ لَهُمْ أَجْلاً لَّارْتَبَ فِيهِ﴾ گي‌پراويه‌تى
 و ديارى كردووه بويان كات و ماوه‌يهك كه گومانى تيدا نى يه و شايسته نى يه بو گومان
 تيدا بوون، كات و ماوه‌ى ژيانيان، يان كات و ماوه‌يهك بو زيندووه كردنه‌وه و دووباره
 كردنه‌وه يان. ﴿فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا﴾ نينجا نه‌و سستم كارانه كه باوه‌ريان نه‌هينا به
 نايه‌ته‌كانمان و به روژى دوايى له‌گه‌ل روون و ناشكرايى به‌لگه و هق دا، نه‌وانه سه‌رپيچى
 يان كرد و بيجگه له سه‌ر كيشى و عينا و نينكارى هيچى تريان نه‌كرد و نووسان به‌و باره
 لارو چه‌وته‌وه.

نه‌و سه‌ر كيشه بى باوه‌رپه‌انه كه نه‌و په‌لپ و به‌هانه نا‌ره‌وايانه‌يان نه‌گرت له پينغه‌مبه‌رى
 نازيز ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و داواى كوژسكى نالتوون و چه‌شمه و كانياو رووبار و باخاتيان نه‌كرد لى
 خويان نه‌وپه‌رى راده رژد و چرووك و چنگ قوچراو بوون تا نه‌و راده‌ى نه‌فهرموى به
 نه‌مبه‌ر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾: ﴿قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي﴾ بلى به‌وانه: نه‌گه‌ر نيوه خاوه‌نى
 غه‌زنه‌كانى چاكه و نيعمه‌ته‌كانى په‌روه‌ردگارم بن كه به ليشاو هموو بوونه‌وه‌رى داگير
 كردووه، نه‌گه‌ر نيوه خاوه‌نى نه‌وانه بن ﴿إِذَا لَأْتَسْكُمُ خَشِيَةَ الْإِنْفَاقِ﴾ نه‌و كاته ده‌ست پي‌وه
 نه‌گرن و راگيرى نه‌كهن له‌به‌ر مه‌ترسى نه‌بوونى و نه‌مان و ته‌واو بوون له كاتيک دا كه
 غه‌زنه‌كانى خوا هرگيز دوايى نايه‌ت و كه‌م و كوپى روويان تى ناكات. به‌راستى نه‌وه
 نه‌وپه‌رى راده‌يه له چرووكى دا ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا﴾ ناده‌مى هميشه رژد و چرووكه و پيشه و
 سروشتى هر وا هاتووه، نينجا نه‌مى كه تيره‌ى ناده‌مى به سروشت ناوا و به‌و جوړه‌يه
 دژى نه‌وه نى يه زور له نه‌ندامه‌كانى زور ده‌ست گوشاوه و به بى ده‌ست گرتنه‌وه
 به‌خشايشى هيه.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمَسَّ بِرَيْبِ إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ
 يَمُوسَى مَسْحُورًا ﴿١٧١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هُنَا لَيْلًا إِلَّا رُبَّ سَمَكَاتٍ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي
 لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مَسْحُورًا ﴿١٧٢﴾

ئینجا نه چینهوه سهر په لپ و بهانه کانی نه فامه کان و نه لئین: به لگه و موعجیزه ی زور
 باوهر پیک ناهینی له دلی بی باوهران دا، نه وه تا موسا (علیه السلام) نو موعجیزه ی گه وړه و
 روونی پی به خشرا، که چی کاری نه کرد له فیرعون و کومه له که ی تا خوا له ناوی بردن وه ک
 ناماژه نه کات بو نه وه که نه فرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ به راستی به خشیمان
 به موسا نو موعجیزه ی روون و ناشکرا، رای به میز له سهر نه وه یه بریقین له دار دهسته که ی و
 کوله و قورباق و خوین و نه سپی و هل قولینی ناو له بهرد و لهت بوونی دهریاکه تا دوازه
 شه قامی لی پیدا بوو، هه لکه ندن و بهرز کردنه وه ی شاخه که به سهر نیسرائیلی یه کانه وه و
 راگیر کردن ی وه که له سوره تی (الأعراف) دا باس کرا. هه روه ها دوو رای تریش هیه له
 مه بهست بهو نو نایه ته با سهرنجی کتیبه کانی ته فسیر بدری. ﴿فَمَسَّ بِرَيْبِ إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ﴾ نه م
 نایه ته به چند جوریک ته فسیر کراوه ته وه:

- ۱- واته موسامان ره وانه کرد بو سهر نیسرائیلی یه کان و ئینجا پیمان گوت کاتی چوو
 بولایان: داوا بکه له فیرعون که وازیان لی بیینی با بین له گهل تو و بکه ونه شوینت.
- ۲- موسامان ره وانه کرد بو سهر نیسرائیلی یه کان و ئینجا پیمان گوت: کاتی چوو بو
 لایان پرسیار بکات لی یان له باره ی باوهر و نایینه که یانه وه.
- ۳- نو موعجیزه مان به خشی به موسا کاتی چوو بو سهر نیسرائیلی یه کان، ئینجا نه ی
 محمد پرسیار بکه له نیسرائیلی یه کان له وه ی رووی دا له نیوان موسا و فیرعون دا
 کاتی موسا چوو بولای نیسرائیلی یه کان، یان پرسیار بکه له نیسرائیلی یه کان له و نو
 موعجیزه و نایه تانه تا دهرکه وی بو بت په رسته کان راستی تو و نه وه ی تو گوتت ریک
 بوو له گهل ته ورات دا، یان بو نه وه ی تو دلخوش ببی، یان بو نه وه ی بزانی نه گهر
 نه وه ی قوره یش داوایان کرد له تو به دی بهاتایه هه ر باوهر یان نه هینا و سور
 نه بوون له سهر عیناد و سهر کیشی خو یان. نه مه له سهر نه م خویندنه وه که نیستا باوه،

لهسر نهو خویندنهوهی که نیستا باو نی یه: واته بهخشیمان به موسا نو موعجیزه ی روون ﴿فَسَلَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ﴾ نینجا موسا داوای له نیسرائیلی یهکانی کرد له فیرعهون، یان پرسپاری کرد لی یان له باره ی باوهر و نایینیا نهوه کاتی چوو بو لایان، لهسر هر بار موسا چوو بهدهم فرمانی خواوه.

﴿فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ﴾ نینجا فیرعهون وتی: ﴿إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمْرُوسَى مَسْحُورًا﴾ بهراستی نهی موسا من گومانت پی نهبهم و وا گومان نهبهم تو جادو لی کراوی و ژیرییت تیک چوو بههوی نهوهوه نهو لاف و قسه بی جی و ناراستانه نهک هیت. بهلی باوی سرکیش و سته مکاران هر بهو جوړه یه، بهلام موسای رهوانه کراوی خوا که هیزی هق و راستی پی یه، دل نارامه به کوّمهک و یارمتهی خوا، به بی باک بهرپهرچی قسه که ی فیرعهونی دایهوه و به دروی خستهوه و ﴿قَالَ﴾ پی پی فیرمو: ﴿لَقَدْ عَلِمْتَمَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ﴾ بینگومان تو زانیوته که هیچ کس نهو موعجیزانه ی نههیناوته خوارهوه بیجگه له پهروهردگاری ناسمانهکان و زهوی له کاتیک دا نهو موعجیزانه شتیکی روون و ناشکران و هوی دیت و بینایی دل و ژیرین، واته تو له رادهیهک دای که نهوه نهزانی یان نهوهنده روون و ناشکرایه بینگومان نهیزانی، بهلام سرکیشی بهکار نههینی و ناتهووی دان بنی بهو شته راسته دا. کهواته من نه جادوو بازم و نه جادوم لی کراوه تا سهرم لی شیوا بیت. ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمْرُوعُوثٌ مَسْحُورًا﴾ بهراستی من گومان نهبهم که تو - نهی فیرعهون - نهفرین لی کراوی، وهک (نین و عهباس) نهفهرموی. - خوا لی یان رازی بیت - یان به هیلاک دا چووی وهک (حسن و مجاهد) نهفهرمون. یان لادراو لهخیر و دامهزراو لهسر شهر و خراپه وهک (فراء) نهفهرموی. بینگومان موسا (علیه السلام) به باشی و به یهقین و روونی زانیوویهتی که فیرعهون بهو جوړه یه، بهلام به شیوهی گومان نیشانی دا نهوهش به پی پی باویکه له باوهکانی رهوان بیژی که پی پی نهگوتری: (مشاکله) واته هاو وینهیی. هاو وینهیی قسه که ی فیرعهون که گوتی: ﴿إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمْرُوسَى مَسْحُورًا﴾. واته ی ﴿علمت﴾ به ﴿علمت﴾ خوینراوه تهوه واته بهراستی من زانیومه. بهم جوړهش هر ریکه و هیچ تهئولی ناوی و به پهچ دانوهه کهش بههیزتره، خوا خووی باش نهزانی. نینجا به پی پی باوی سته مکار و سرکیشان فیرعهون هاته سر نهوه زور و هیز بهکار بینتی.

فَأَرَادَ أَنْ يَنْزِلَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَعْرَفْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِيَنبِيٍّ إِيَّاهُ يُدْعَى
 الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ الْآخِرَةُ جُنَّابِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾ وَيَالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَالْحَقِّ نَزْلٌ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
 ﴿١٠٥﴾ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَلْنَاهُ نَزْلِيلًا ﴿١٠٦﴾ قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا

﴿ فَأَرَادَ أَنْ يَنْزِلَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ ﴾ ئینجا فرعون نیازی کرد که موسا و کومه له که ی دهرکات له زهوی. واته زهوی و ولاتی میسر، یان له ولات به شیوهی گشتی بهم رنگه بیان کوژی و لهناویان بهری، دیاره لهو کاته دا باوی خوا دیته پینشوه که ستم کار لهناو بهری و زور لی کراوان شاد بکات بهجی و شوینه که ی نهوان، وه که نه فرموی: ﴿ فَأَعْرَفْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴾ ئینجا ئیمهش فرعون و هموو نهوانی لهگهلی بوون لهناومان بردن پیکهوه ﴿ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِيَنبِيٍّ إِيَّاهُ يُدْعَى ﴾ گوتمان به نهوهگانی ئیسرائیل له پاش فرعون و لهناو بردنی: دامه زین و نیشته جی بن لهو زهوی بهی که فرعون ویستی دهرتان بکات لی ی، ئیتر خوتان یان نهوهی پاش نهو چینه، نهگونجی مه بهست زهوی خاکی شام بیئت ﴿ فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ الْآخِرَةُ جُنَّابِكُمْ لَفِيفًا ﴾ ئینجا کاتی به لینی جاری دواپی هات، واته روژی زیندوو بوونهوه، نهو کاته ئیوهیش و نهوانیش نههینین هموو پیکهوه به تیکهلی و بو نهوهی هرکهس بکات به بره می کارو کردهوهی خوی و نهو بار و حاله ی شایسته به بوی، ئینجا نهگه پرتهوه سر باسی قورنان که چون هاتوه و بوچی هاتوه، نه فرموی: ﴿ وَيَالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَالْحَقِّ نَزْلٌ ﴾ وتی ﴿ حَق ﴾ له هردو شوینه که دا به چند شتی تهفسیر کراوه توه، هیندیکیان دوره و هیندی نزیک، له نیوان نزیکه کان دا نهوهی له دل دا بههیز و جیگر تره نه مه به: به کهم بریتی به له حکمت و لیزانی و کاردرستی به که داخوازه بو هینانی و هینانه خوارهوهی قورنان. مه بهست به دووم نهو بیرو باوهرو بریارانه به که لهم قورنانه دا هاتوه. واته قورنانه هیناوه ته خوارهوه هر بهو حکمت و لیزانی و کاردرستی بهی که داخوازه بو هینانه خوارهوهی. هر به شتی هق و راست و رهواوه هاتوه ته خوارهوه، واته هرچی لهم قورنانه دا هاتوه راست و ریک و رهوا به، ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴾ تو مان رهوانه نه کردهوه مه گه به موژده دهر به باوهر دار و ترسینهری بی باوهر. واته کاری تو له فروستاده پی به کهت دا هر نهوه به و ئیتر هیچی ترت به دهست نی به و له سر تونی به.

بیگومان هم قورئانه هات بؤ ئهوهی ئوممهت و میللهتیک پیک بینئ و پهروهردهی بکات،
 یاسا و شهریهتیک داهینئ و راگیر و دامهزراوی بکات، ئینجا ئهه ئوممهت و میللهته
 رایگهیهنن به ههموو دنیا به پئی بهرنامهیهکی تیرو تهواو، جا لهبهر ئهوه ئهم قورئانه هات
 به بهش بهش و بهره بهره به پئی رووداو و پیویستی. پهروهرده و پیگه یاندن به یهک جار
 نابئ، بهلکو ماوهی دوور و دریزئی ئهوی، ئهم قورئانه هات بؤ ئهوهی بهرنامهیهکی کردهوهیی
 بیئت. نهک ههر تیروانین و زانینن رووت بیئت. کهواته نههههههههه به یهک جار بهاتایه، وهک ناماره
 و دهست نیشان نهکات، ئهفرموی: ﴿وَرَزَقْنَا قُرْآنَهُ﴾ قورئان و خوینراوهیهکمان بهش بهش و
 پاره پاره کرد. واته بهو شیوه هینامانه خوارهوه بؤ سهر تو ئهی پیغهمبهر ﴿بَلِّغْهُهُ عَلَىٰ أَنفُسِ عَنَىٰ
 مَكِّ﴾ بؤ ئهوهی به وهجه وهجه به پئی رووداو و بهرزهوهندی. ﴿وَرَزَقْنَا نَبِيًّا﴾ لهباتی
 وتهی ﴿انزلناه﴾، ﴿انزلناه﴾ بهکار هینراوه بؤ قورئان، رای بههیز لهسهر ئهوهیه که واتای ئهه
 دوو وتهیه جیاوازه، یهکهم هینانه خوارهوه به یهک جار و به یهک وهجه، دووهه به چهند جار
 و وهجه وهجه. جا بؤ نههیشتنی بوونی دژایهتی نههین: ههر دوو بارهکه بهسهر قورئان دا
 هاتوه وهک له چهند ریوایهتیک دا هاتوه له(ئین و عباس) هوه - خویان لی رازی بیئت -
 که ئهفرموی: قورئان به یهک جار و یهک وهجه هاته خوارهوه له لایهن خواوه له(لوح
 المحفوظ) هوه بؤلای مهلائیکه نوسهره بهرزههکان له ناسمانی یهکهم، ئینجا نهوانیش بهش
 بهش یان کرد بهسهر جویرهئیل دا له بیست شهو دا، جویرهئیلیش وهجه وهجهی کرد له
 بیست سال دا، له ریوایهتیک دا له بیست و سی سال دا... هتد. له ریوایهتیک تردا له(ئین و
 عباس) هوه - خوا لی یان رازی بیئت - قورئان به یهک وهجه هاته خوارهوه له شهوی(لیله
 القدر) دا و دانرا له(بیئت العزّه) دا له ناسمانی یهکهم، ئینجا به وهجه وهجهیی هینرایه
 خوارهوه... هتد. ئینجا فهلمان نههات به پیغهمبهری نازیز(ﷺ) که روو به رووی نهوانه
 بوهستی بهم وته ههقه و لی یان گهرئ خویان کام رینگا نههههههههه بهر، ئهفرموی: ﴿تَلَّ﴾ ئهی
 پیغهمبهر پی یان بلی: ﴿ءَاَسْمَأُ بِيْءَ اَوْلَا تُوْمَرًا﴾ باوهر بینن بهو قورئانه یان باوهر نههینن، واته
 باوهر هینان و باوهر نههینانتان یهکسانه بؤی و ههچ پیویستی به ئیوه نی یه، نه باوهر
 هینانتان راده و پلهی ئهه بهرز نهکاتهوه نه باوهر نههینانتان ههچ کهم و کوپی نهگهیهنی
 پئی، ئیوه ههچ نرخیکتان نی یه، نهوانهی که ریز و نرخ دارن و زانان باوهریان پئی ههیه و
 کاتی بخوینریتهوه بهسهر یان دا سوژده نههه بؤ خوا به گریانهوه، کهواته باوهر هینان و
 باوهر نههینانی ئیوه یهکسانه و ههچ نرخیکی نییه،

إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُسْأَلُ عَلَيْهِمْ يُخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٧٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ

وَعَدُّ رَبِّنَا الْمَفْعُولًا ﴿١٧٨﴾ وَيُخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ يَسْكُرُونَ

نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ به راستی نهوانه‌ی که زانیان پی به خشراوه له پیش هاتنی نه م قورئانه، واته نهو زانایانه‌ی که نامه نه‌که‌نه‌وه له یه‌کتر. نهو زانایانه ﴿إِنَّا يُسْأَلُ عَلَيْهِمْ﴾ کاتی نه م قورئانه نه‌خوینریته‌وه به‌سهریان دا. ﴿يُخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا﴾ به چه‌سپانی نه‌که‌ون به رووه‌کانیان دا وه‌ک له (ثیین و عه‌باس) هوه ریوایه‌ت کراوه - خوا لی یان رازی بیت - به سوژده بردنه‌وه له‌بهر به‌گوره‌گرتن و ریژ دان به‌فرمانی خوا. یان له‌بهر سوپاس و ستایشی خوا له‌سهر به‌دی هیئانی نه‌و به‌لیننه‌ی که له‌و نامانه‌دا هه‌بوی و موژده‌ی دابوو به‌هاتنی نه‌م پیغه‌مبهره ﴿وَهُسْفٌ﴾ و وه‌سف و نیشانه‌کانی باس کردبوو ﴿وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا﴾ نه‌لین: پاک و بیگ‌ردی بو په‌روهردگارمان و پاکه له هه‌موو عه‌یب و له‌که‌یه‌ک که یه‌کی له‌وانه خیلاف وه‌عد و به‌لین و په‌یمان شکاندنه ﴿إِنْ كَانَ وَعَدُّ رَبِّنَا الْمَفْعُولًا﴾ به‌راستی هه‌میشه وه‌عد و به‌لینی په‌روهردگارمان پیک هیئراو و به‌دی هیئراوه و هر به‌و جوژه هاتوو. بیگومان سوژده بریتی یه له‌که‌وتن به‌سهر ته‌ویل و لوت دا، که‌واته له‌بهرچی باسی چه‌ناکه نه‌کات و که‌وتنه‌که تایبه‌تی نه‌کات به‌چه‌ناکه‌وه؟ (زه‌مه‌خشه‌ری) له وه‌لام دا نه‌فرموی: له‌کاتی که‌وتن به‌سهر روودا نزیک‌ترین به‌ش له روی سوژده به‌ر بو زه‌وی و چیگه سوژده‌که چه‌ناکه‌یه‌تی، که‌واته که‌وتن به‌سهر روودا تایبه‌تی یه به‌چه‌ناکه‌وه وه‌ک له‌بهر نه‌و بیت. نه‌م وه‌لامه هه‌رچند به‌جی یه، به‌لام وه‌لامی خاوه‌نی (فه‌رائید) به‌لامه‌وه په‌سند تره که نه‌فرموی: باسی چه‌ناکه بو زیاده ره‌وی یه له‌خودان به‌سهر ته‌ویل و لوت دا تا راده‌یه‌ک چه‌ناکه نه‌لکینی به‌زه‌وی یه‌وه. نینجا کاتی پیوستیمان به‌م وه‌لامانه نه‌گه‌ر به‌و شیوه ته‌فسیری نه‌که‌ینه‌وه که باس کرا و ریوایه‌ت کرا له (ثیین و عه‌باس) هوه - خوا لی یان رازی بیت - نه‌گه‌ر به‌و جوژه ته‌فسیر بکریته‌وه که گوتمان نه‌و کاته هه‌ج گری یه‌ک نی یه و وه‌لامی ناوی: ﴿وَيُخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ يَسْكُرُونَ﴾ نه‌که‌ون به‌سهر روودا له کاتیک دا نه‌گریهن، نه‌م دووباره کردنه‌وه یان له‌بهر جیاوازی حال و کاته، یان له‌بهر جیاوازی هوکه‌یانه، به‌م ره‌نگه هو‌ی یه‌که‌م سوپاس و ستایشی خواجه له‌سهر به‌دی هیئانی به‌لینی خوا که له‌نامه پیش‌وه‌ه‌کان دا پی‌ی دان، هو‌ی دووم کار کردنی ناموزگاری و په‌نده‌کانی قورئانه که هیئانیه‌گریان.

وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١١٩﴾ قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا

بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٢٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذَلْكُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ

شَرِيكٌ فِي تَعْمَلِكُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِثْرٌ مِّنَ الْأُنثَىٰ وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ كُفْرًا كَبِيرًا ﴿١٢١﴾

﴿وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾ قورئان به خویندنهوه و بیستنهکمی نهوانه زیاد نهکات لهبارهی مل کهچی و سام و بیم له خوا، هرچونی زانین و یهقین و باومرهکهیان زیاتر نهکات. له (ئیین و عباس) هوه ریوایهت کراوه - خویان لی رازی بیته - که روزی پیغمبهری نازیز (ﷺ) نویژ نهکات له مهکه، ئینجا نزا و هاوار نهکات له خوا و نهفرموی: ﴿یا الله، یا رحمن﴾، ئینجا هاوبهش رهوا دهرهکان نهئین: سهرنجی نهمه بدن، جلموگیری ئیمه نهکات لهوهی دوو خوا بهپرستین، کهچی خوی دوو خوا نهپرستی بههوی نهوهوه نهه ئایهته هاته خوارهوه: ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ﴾. هیندی نهفرمون: نامهدارهکان گوئیان به پیغمبهر (ﷺ) تو باسی ﴿رحمن﴾ کهم نهکهیت و خوا له تهورات دا باسی زور کردوه. بههوی نهوهوه نهه ئایهته هاته خوارهوه. جا لهسر رای یهکهم، اته نهی پیغمبهر بلی بهوانه: نزا و هاوار بکن له خوا به وتهی ﴿یا الله﴾ یان به وتهی ﴿رحمن﴾، بههرکام یهکسانه و هردوو ناون بو خوی تاک و تهنیا، پرستراوهکه هر یهک پرستراوه. لهسر رای دووه: بلی پی یان: خوا به وتهی (الله) ناو بهن یان به وتهی ﴿رحمن﴾ به هرکام لهو دووانه یهکسانه و ناوبردن بههرکام جوان و شیرینه، وهک نهفرموی: ﴿أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ بههرکام لهو دوو ناوه ناوی بهن هر بو خوا هیه ناوه شیرینهکان که پاک و بنگردی و گورهیی خوا نهگهیهنن و نیشانی نهدهن، اته بههرکام لهو دوو ناوه خوا ناویهرن جوان و شیرینه، چونکه هموو ناوه جوانهکان هر بو خویه، نهو دوو ناوهش لهو ناوه شیرینهان، ئیمامی نهحمده و بوخاری و موسلیم و ترمزی و نساننی و نهستهیهکی تر له (ئیین و عباس) هوه نهگیزنهوه - خوا لی یان رازی بیته - که پیغمبهر (ﷺ) له مهکه خوی داشارد بوو له بی باومرهکان، ئینجا کاتی نویژی دهکرد به یارمکانی، به دهنگی بهرز قورئانی تیدا نهخویند، ئینجا کاتی بی باومرهکان گوی یان لی لهبوو وتهی پیس به دهیمان دا دههات دهرپارهی خوا و قورئان و خوی. بههوی نهوهوه نهه ئایهته هاته خوارهوه ﴿وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكَ﴾ دهنگ بهرز

مهكروه به نويژمهكت، واته به خويندنی قورئان له نويژمهكت دا تا ئهوان نهيبیستن ﴿وَلَا

تَخَافُ﴾ نهینی مهكه پئی تا رادهیهك هاوه لهكانت نهیبیستن ﴿وَأَنْتَ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلاً﴾ لهنیوان
ئهو دوو باره دا ریگایهکی میانه بدمره بهر.

لهسره تاوه قاپی سوره ته که ی کردهوه به سه ناو ستایشی خوا لهسر چاکه و بههره کانی

به تایبهتی چاکه و بههری شهو رهوی پی کردنه که ی که به هیچ بهندهیهکی تری نه داوه،

ئینجا کوتایی سوره ته که ئهینی به فرمان دان به سوپاس و سه ناو ستایش کردنی و دان

نان و باوه پ کردنی به تاک و ته نیایی خوا به بی رۆله و هیچ هاوبه شیک، پاک و خاوینی له

هیچ جوړه پیویستی به هیچ کس و به هیچ دوست و یارمهتی دهریک، نه فرموی: ﴿وَقُلْ

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ ئهی پیغه مبه ر بلئی: هه موو سوپاس و ستایش هر بو خواجه که ﴿الَّذِي لَمْ يَخِدْ وَلَمَّا

رهوا و بریاری نه داوه بو خوی هیچ جوړه رۆله و کوپ و کچ چ جای ئهوه ببی ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ﴾ نه بووه و نی به بو هیچ هاوبه شیک له خواجهتی و پادشایهتی دا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ

مِنَ الدُّنْيَا﴾ نه بووه و نی به بو هیچ بهرگری کهریک یان دوست و یارمهتی دهریک له بهر زهلیلی

و ناتهواوی ژیر دهسته یی یه که روهی تی بکات، چونکه خوا پاک و بیگهره له هر جوړه

لهکه و کهم و کوپی، که واته دوست و یارمهتی دهری هیه، به لام ئهو دوستایهتی و یارمهتی

دانه له بهر پیویستی خوا نی یه، به لکو ئهوه بههره و چاکه یه که که له لایهن خواوه بو سر

دوست و یارمهتی دهره که ﴿رَكْبَةً تَكْبِيرًا﴾ خوا به گهوره بگره به گهره گرتنیکی تیرو تهواو،

وتهی ﴿تکبیر﴾ له زمانی عه ره ب دا ئهوه پی راده نیشان ئه دات له باره ی ریز پیدان و بهرزو

بلندی دا. که هیچ وتهیهکی تر نایگاتی، به وینهتی وتهی عیبانهت دا که ئهو په پی راده

ئهگه یهتی له زهلیلی و ژیر دهسته یی دا و هیچ وتهیهکی تری پی ناگات. خوا به گهوره و

بهرز و بلند بگره له رهوا دانی ئهولاد و هاوبهش و زهلیلی و ناتهواوی و هر شتی که شیوا

و شایسته نی به بو خوی تاک و ته نیایا.

ئینجا له کوتایی دا ئهگه بریمهوه سر ئهو ناوه جوان و شیرینانه ی که له نایهتی پیشوودا

دهست نیشانی بو کردن، ئهو ناوانه ی که (۹۹) ناوه و له حه دیس دا ئه فرموی: هر که سینک

باسیان بکات و بیان ژمیری و باوه پی پی یان هه بی ئه چیته بهمهشت: ئهو ناوه شیرینانه

زانیان تهفسیریان کردونه تهوه له چهند نامه و وتاری تایبهتی دا، ئهو ناوه پیروزانه له

حه دیسی ئیمامی ترمزی دا بهم جوړه هاتوه: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْمَلِكُ

القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر الخالق البارئ المصور الغفار القهار
 الوهاب الرزاق الفتاح العليم القابض الباسط الخافض الرافع المعز المذل السميع البصير
 الحكم العدل اللطيف الخبير الحليم العظيم الغفور الشكور العلي الكبير الحفيظ المقيت
 الحسيب الكريم الرقيب المجيب الواسع الحكيم الودود المجيد الباعث الشهيد الحق الوكيل
 القوي المتين الولي الحميد المحصي المبدئ المعيد المحيي المميت الحي القيوم الواجد
 الماجد الواحد الأحد الصمد القادر المقدر المؤخر الأول الآخر الظاهر الباطن الوالي
 المتعالى البر التواب المنتقم العفو الرؤوف الرحيم مالك الملك ذو الجلال والاکرام المقسط
 الجامع الغنى المغنى المانع الضار النافع النور الهادي البديع الباقي الوارث الرشيد
 الصبور ﴿﴾.

ئەى خوای پەروردگار و میهربان به شایه تی تو و هه موو مه لانیکه ته کانت و هه موو
 گیانی پاکی پیغه مبه رانت ئەوا من باوه پری رێک و راستم هه یه بهم ناوه پیروزانه ت و داواکارم
 که لیم خوش بیت له هه موو گونا هه کانه که به تو قه سه م زۆرن و نایه نه ژماره بۆم و سه رشۆپ
 و خه جاله تم له ناستیان. داواکارم لیت بهو ناوه پیروزانه، هه روه ها داواکارم که ببوری له
 گونا می دایک و باوکم و برا و خوشک و هه موو کهس و کار و دۆستانم و هه موو ئەوانه ی که
 مافیان هه یه به سه رمه وه، داواکارم که ئەم ته فسیره م لی وه ریکری و بیکه ی به مایه ی روو
 سووری و په نادانم له سه رشۆپی و داماو ی و خه جاله تی روژی دوایی.

خوای گه وره یا مجیب السائلین یا غافر الذنوب ئەم داوایانهم وه رگره و بۆ ده ریای بی
 سنووری لی بوردن و میهربانیت هه چی تی ناچی یا رب العالمین یا من له الاسماء الحسنی.

والحمد لله أولا و آخر و صلی و سلم علی سیدنا و شفیعنا محمد و علی آله و صحبه
 اجمعین.

له روژی (جمعه) یازده و دوازه ی مانگی (جمادی الأولى) ی سالی (۱۴۱۳) ی کوچی لی
 بومه وه له ته فسیری قورنانی پیروز له دئی بیتواته. له یه کهم جار وه ده ستم پی کرد له
 مه له بجه له ناخری سالی (۱۹۷۶) ئینجا گیراین له لایه ن حکومه تی به عسی سته مکاره وه،
 ئینجا بۆ جاری دووم هه ره لهو سآله دا نقل کراین بۆ سجنی سلیمانی و له پاشان نقل کراین
 بۆ شاری سه ماوه. ئینجا نقل کراین بۆ رۆمیته تا به ره لا کردنی گیراوه کان به گشتی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ

سوره نبي (الكهف) مه ككهي يه وه (۱۱۰) نايه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

زوري ي نايه ته كاني نم سوره ته سرگوزه شته و به سرهاتي له م و پيش نه گيريته وه، و
مه به ستي كه هموو سوره ته كه نه گيريته وه بوي بريتي يه له: راست كردنه وه و ريك و پيك
كردني عقيده و بهرنامه ي تيروانين و بيركردنه وه، داناني نرخه بو شتيك نرخ داره به پي
ترازوي عقيده كه نه و عيش بريتي يه له نيمان و كرده وي چاك، له يه كه مجارمه عقيده
روون نه كاته وه به جوري هيچ ته م و مزي به سره وه ناهيتي بهم جوړه: خوا نم قورنانه ي
ناردو وه ته خواره وه و محمد (ﷺ) به نده ي خوايه، هرچون شو خلكه به نده ي خوان، خوا
هيچ هاوبه ش و رولي ني يه، كتيبكه ي واته قورنان لاري تيدا ني يه، نه فرموي:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ ﴿ واته هموو سوپاس و سه ناو
به چا كه ناو بردن بو خوايه كه ناوي (الله) يه و شاياني كه سيكه كه شو كتيبكه گوره ي
هينا وه ته خواره وه، واته قورنان بو سر به نده ي خوي واته محمد (ﷺ)، بيگومان هموو
سوپاس و سه نايه نه گيريته وه بو خوا و ته نها شاياني خوايه، چونكه خاره ني هموو
نيعمت و چا كه يه كه، خوي گوره خوي باشر نه زاني وه سف و سه ناي خوي بكات، به خوي
نه كه وي زياتر له هموو كه س. جا به و پي يه له لم سوره ته دا قايي نه كاته وه به سوپاس و
سه نا شيرينه. له ناو شو هموو نيعمت و چا كه ي بي شو مارده ا نيعمتي هينا نه خواره وي
قورناني باس كرد كه قورنان گوره ترين نيعمت و چا كه ي خوايه به سر ناده مي يه وه،
چونكه قورنان ناده مي له هموو جوړه تاريخي يه كه وه دهره ينا بو روونكي. گهياندي به
پله ي هره به رزي ناده مي تي، فيري بهرنامه و ياسايه كي كردن كه ته نيا به و بهرنامه و ياسايه
هموو كاروباري هر دوو جيهاني ريك و پيك نه بي بي هيچ كه م و كوي يه ك، چونكه
قورنانه كي به جوړيكه بي ره خنه و بي له كه يه له هموو بارو رويي كه وه،

وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴿١﴾ قِيمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾ مَكَثِينَ فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾ مَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾

وهكو نهفرموی: ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾ هیچ جوړه لاری و چوتی یهکی دانه‌ناوه و ره‌وی نه‌داوه بو‌ئو کتیبه‌ی که هینایه خواره‌وه بهم رهنګه و تاره‌که‌ی ناپړیک بیت، یان مانا و مه‌به‌سته‌کانی دژ و پیچه‌وانه‌ی یه‌کتر بن. یان شتیکی تیدا بیت که ژیری ساغ وهری نه‌گری. یان هم‌وو مه‌به‌سته‌کانی نه‌ګه‌ریته‌وه بولای خوا و بو‌خوا نه‌بی. یان زیاده ره‌وی، یان کهم و کورتی تیدا بیت، یان هر جوړه لادان و لاری یهکی تر، به‌لکوړیک و پیک و راسته له‌هم‌وو رویه‌که‌وه، وهکو نهفرموی: ﴿حَسَنًا﴾ واته‌ئو کتیبه‌ی هینایه خواره‌وه ریک و راسته و له‌هم‌وو شتیګ دا ناوهر‌استی ګرتووه بی لادان بو‌هیچ لایه‌ک و بو‌هیچ باری، مه‌به‌ست له‌هینانه خواره‌وه‌ی هم کتیبه‌ی نه‌مه‌یه که نهفرموی: ﴿يُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ﴾ واته‌بو‌ئو نه‌مه‌ی بترسینی‌ئو‌وانه‌ی که باوهری پی‌ناهنین به‌عه‌زابیکی زور به‌تین له‌لاین خو‌یه‌وه که هیچ ناتوانی سزا بدات به‌وینه‌ی سزای‌ئو ﴿وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو‌ئو‌مه‌ی موژده بدات به‌نیمانداره‌کان ﴿الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾ ئو‌وانه‌ی که کرده‌وه چاکه‌کان به‌جی‌نه‌مینن، واته‌به‌کرده‌وه‌ی چاک راستی‌ی نیمانه‌که‌یان روون‌ئو‌کاته‌وه، موژده بدات بهم نیماندارانه ﴿إِنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا﴾ به‌مه‌ی که پاداشتیکی شیرینیان بو‌ه‌یه‌له‌لای خوا ﴿مَكَثِينَ فِيهِ أَبَدًا﴾ که‌ئو‌مینن‌وه له‌و پاداشته‌دا که به‌ه‌شتی هتا‌ه‌تایی یه‌به‌بی برانه‌وه و کوتایی هاتن ﴿وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾ واته‌بو‌ئو‌مه‌ی بترسینی‌که‌سانی که وتویانه خوا روله‌ی بریار

^١ به‌نور جوړی تریش ته‌فسیر ګراوه‌ت‌وه: *خاوه‌نی هم‌وو به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌ګانه و چاوبیری هم‌وو شتیګه بویان.

*چاوبیز و شایه‌ته له‌سر راستی هم‌وو کتیبه‌کانی خوا. هم‌وو بویاره‌ش هر جوان و شیرینه.

داوه بۆ خۆی، واته رۆلهی ههیه، ئەوانه‌یش وه‌کو بت په‌رسته‌کانی عه‌ره‌ب که ئەیان وت
 مه‌لائیکه‌ کچی‌ خوایه، هه‌روه‌ها جووله‌که‌ عوزه‌یر به‌ کوپ‌ی خوا دانه‌نێن و هه‌روه‌ها گاور
 ئەلێن عیسا کوپ‌ی خوایه. له‌ پێشه‌وه‌ ترساندن‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی باسی کرد، چونکه
 قورئان بۆ ترساندن‌ی هه‌مووان هاتوه‌وه‌، لێ‌رده‌دا ترساندن‌ه‌که‌ی دووباره‌ کرده‌وه‌ به‌ تاییه‌تی بۆ
 ئەم کۆمه‌له‌ بۆ ئەمه‌ی دهرکه‌وی که‌ کوفری ئەمانه‌ ئیجگار گه‌وره‌یه‌ و تاوانه‌که‌یان زۆر زله‌ و
 باسی ئەو شته‌ی نه‌کرد که‌ ئەیا ترسینی پێی، چونکه‌ له‌ یه‌که‌م جاره‌وه‌ فه‌رموی، که‌واته
 پێویست ناکات به‌ دووباره‌ کردنه‌وه‌. ئینجا ناراستی ی و ناره‌وایی ئەم باوه‌ره‌یان روون
 ئەکاته‌وه‌ ئەفه‌رموی: ﴿ثُمَّ لَمْ يَكُنْ مِنْ عَمَلِهِمْ وَلَا لِآبَائِهِمْ﴾ واته‌ ئەوه‌ی که‌ وتویانه‌، نه‌ خۆیان زانا
 بوون پێی و نه‌ ئەو باوک و باپه‌ره‌یان که‌ ئەم باوه‌ره‌ی ئەمانیان هه‌بووه‌، خۆ عه‌قیده‌ و
 باوه‌ریش ئەبێ له‌ زانینه‌وه‌ بی‌ت، که‌واته‌ وتراوه‌که‌یان زۆر بێ جێ یه‌: ﴿كَبُرَتْ كَلِمَةً﴾ واته
 نای وشه‌ و ته‌که‌یان له‌ ناشیرینی و ناره‌وایی دا زل و ناهه‌مواره‌!! ﴿خُذْ مِنْ أَقْوَامٍ﴾ که
 وشه‌یه‌ که‌ له‌ ده‌میان دهرنه‌چی بێ بیر لێ کردنه‌وه‌، واته‌ ئەوه‌نده‌ ناره‌وایه‌ شایانی ئەوه‌ نی
 یه‌ که‌س باوه‌ری پێی هه‌بێ و بیلی مه‌گه‌ر یه‌کێک ده‌می بترازی و له‌ ده‌می دهرچی، چونکه
 هه‌رکه‌س تۆزی زانا بێ و ژیری هه‌بێ ئەزانێ که‌ ناگونجی خوا رۆله‌ی هه‌بێ، ئەبێ وینه‌ و
 هاوتیره‌ی هه‌بێ، ئەبێ پێویستی هه‌بێ، ئەبێ ده‌ست بدات بۆ ئەمان و رۆله‌که‌ی جینشینی
 بی‌ت، ئەمانیش به‌ هیچ جو‌ر ناگونجی له‌ گه‌ل خوایه‌تی دا، هه‌رکه‌س رۆله‌ ره‌وا بدات بۆ خوا
 زۆر دووره‌ له‌ ژیری، ئەوانه‌ به‌ خۆیان و باو باپه‌ریان هه‌ تینه‌گه‌یشتوون له‌ مه‌به‌ست به
 خوایه‌تی، که‌واته‌: ﴿إِنْ يَقُولُوا إِلَّا كَذِبًا﴾ له‌و باره‌یه‌وه‌ جگه‌ له‌ درۆ هیچ شتی تر نالین.
 پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) زۆر دل غه‌مگین نه‌بوو له‌مه‌ که‌ گه‌له‌که‌ی ئیمانیا‌ن نه‌ئهمینا و پشتیا‌ن نه‌کرده
 ئەو نایینه‌ راسته‌ی که‌ بۆی هینا بوون، رینگایه‌کیان دا‌بووه‌ به‌ر، که‌ هۆی خه‌شم و قاری خوا
 بوو دهرباره‌یان، جا به‌هۆی ئەوه‌وه‌ چه‌ند جارێ نایه‌ت هاته‌ خواره‌وه‌ به‌ شیوه‌ی بی‌زاری
 دهرپه‌رین دهرباره‌ی ئەو هه‌موو داخ و دووه‌ی که‌ نه‌یچه‌شت له‌سه‌ر ئیمان نه‌هینانی ئەو
 سه‌رکێشانه‌،

فَلَمَّا كَبُرَتْ نَفْسًا عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِن لَّمْ يُوْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى
 الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾ أَمْ
 حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيبِ كَانُوا مِن آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾

یهکی لهو نایه تانه نه مه یه که نه فهرموی: ﴿ فَلَمَّا كَبُرَتْ نَفْسًا عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِن لَّمْ يُوْمِنُوا بِهَذَا
 الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴾ واته تو خهریکی له داخا خوت بکوژی و گیانی خوت دهرک هیت به دوی
 نهوانه دا و، به موی پشت تی کردنیان، نهگر نیمان نهینن بهم قورنانه، واته بهو راده یه داخ
 و مرق مهخو، نهوانه شایانی نهوه نین تو نهونده داخ و مرقایان بو بخویت، لی یان
 گهری، چونکه نهوی وا بهسر زهوی یهوه له مال و نهولاد و هموو شتهکانی تر نهوانه مان
 هموو کردوه به زینت و جوانی بو زهوی بو نهوی خه لکی تاقی بکهینهوه که کی یان
 کردهوی چاک نهکن تا شایانی نهو ناز و نیعمته بن وهکو ناز و نیعمته تهکی روژی دوی،
 نه فهرموی: ﴿ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا ﴾ واته داخ و مرق مهخو، چونکه بهراستی
 هرچی وا بهسر زهوی یهوه له بی گیان و گیانله بهر نیمه کردو مانه به زینت و هوی
 نارایش و جوانی بو زهوی ﴿ لِنَبْلُوَهُمْ ﴾ بو نهوی خه لکی تاقی بکهینهوه له بابهت نهو
 زینه تهوه ﴿ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴾ نایا کامیان کردهوی شیرین تره؟ بهم رهنگه پی
 هلنا خه تی و پشتی پی نابهستی، نهوی هه یه تی بهکاری نهیننی له شتی چاک و سوود
 بهخش دا. خوی گهره هموو شتی نهزانی پیشی بوونی، که واته له پیشهوه نهزانی و
 ناگاداره به هموو ان چ کردهوی چاک و چ کردهوی خراب، بهلام به پی زانینه که ی
 پاداشت و توله نادات، بهلکو نهبی بنده نهوی که خوا زانیویه تی بهدی بیننی به کردهوی
 خوی و به نارهزو و خواهیشی خوی. که واته مه بهست نهویه تا دهرک هوی بو خه لکی نهک بو
 خوا، باسی خرابه کاری نهکرد، چونکه له وتاره کهوه به روونی وهر نهگیری، واته کامیان
 کردهوی خرابه؟ نینجا هوال نه دات به نهمانی نهوی وا بهسر زهوی یهوه، نه فهرموی:
 ﴿ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴾ واته بهراستی نهوی وا بهسر زهوی یهوه - که کردبو مان
 به زینت بوئی - همووی نهگیرین به توژ و خوّل و تهختی زهوی نهک هین و وشک و برین،
 چله گیا و سهوزی یهکی تیادا نامیننی، واته دل گران مه به نهمانه تاقی نهکری نهوه له
 جیهانه دا و نه جیهانه نامیننی و روژی دوی دیت و توله یان لی نه سینین به گویره ی
 کردهوه که یان. نینجا باسی ﴿ اصحاب الکهف ﴾ دیت که نمونه یان پیشان نه دات له خواهنی

ئیمانی راسته‌قینه که له تاقی کردنه‌وه‌دا دهرچوون، به‌م جوړه دل نارام بوون به نایین و
 ئیمان‌ه‌که‌یان، هه‌لنه‌خه‌له‌تان به خووشی و زینه‌تی دنیا، به‌لکو کاتی زانی یان که نازین له‌گه‌ل
 خه‌لک دا به‌و ئیمان‌ه‌وه و ولاتیان به‌جی هینشت و په‌نایان برد به نه‌شکوت و غاری، نه‌م
 به‌سه‌ره‌اته هه‌رچونی نه‌و نمونه‌یان پیشان نه‌دات، هه‌روه‌ها پیشانی نه‌دات که خوا چوون
 چاودیری نه‌و کو‌مه‌له‌ی کرد و پاراستنی له‌ سزاو ناخووشی، رحم و به‌زه‌یی خو‌ی رشت
 به‌سه‌ریان دا، که‌واته دلخوش کردنه بو هه‌موو که‌سی وه‌کو نه‌وان بی له‌م به‌سه‌ره‌اته‌دا چه‌ند
 ریوایه‌تی زۆر و زه‌به‌نده‌ی جیاواز هاتوه، نه‌و هه‌موو قسه و باس و ریوایه‌تانه بلأو
 بوونه‌ته‌وه له‌ کتیبه‌کانی ته‌فسیردا بی نه‌می پالپشتیان هه‌بی. یان له‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی باوه‌ر
 پی کراوه‌ه هاتین، به‌لکو سه‌رجه‌م نه‌وانه له‌ شتی پرو پووچ نه‌چن، له‌و ئیسرایلی یاتانه
 که بلأو بوونه‌ته‌وه، جا له‌به‌ر نه‌وه هیچمان له‌وانه نه‌هینا و به‌س له‌ سنووری قورنانه‌که‌دا
 وه‌ستاین، به‌ تایبه‌تی قورنانه‌یه‌وی نه‌م سه‌رگوزه‌شته‌یه ته‌نیا له‌ خو‌ی وه‌رگیری و پرسیار
 له‌ که‌سی تر نه‌کری، به‌ بی زانینی راسته‌قینه قسه‌ی تیدا نه‌کری. گنپرانه‌وه‌ی نه‌م
 سه‌رگوزه‌شته‌یه، به‌ شیوه‌یه‌کی نایابی گرنکه: له‌ پیشه‌وه به‌ کورتی پیشانی نه‌دات، ئینجا به
 دریزی وه‌کو نه‌بینین به‌ یارمه‌تی خوا. له‌ یه‌که‌م جاره‌وه نه‌فه‌رموی: ﴿أَرْحَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ
 الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا﴾ واته: مه‌به‌ستی پیشوو به‌جی به‌هینله بو نه‌م مه‌به‌سته‌ی تر،
 نایا تو گومان‌ت وا بردوه نه‌وانه‌ی پی یان نه‌گوتری: (اصحاب الکهف و الرقیم) واته نه‌و
 کو‌مه‌له‌ی که چوونه ناو نه‌شکه‌وته‌که‌وه له‌و کینه‌وه، یان نه‌و شیوه‌ی که ناوی (رقیم) ه، گومان‌ت
 وا بردوه که نه‌وانه مانه‌وه‌یان به‌ زیندوویی و خه‌وتوویی له‌و هه‌موو ماوه دوورو دریزه‌دا
 شتیکی نایابی وایه سه‌ری لی بکریته‌وه؟ که نه‌وش هیندیکه له‌و هه‌موو شته نایابانه‌ی که
 به‌لگه و نیشانه‌یه‌کی روون له‌سه‌ر زانین و ده‌سه‌لات و به‌جی یی هه‌موو نیش و کارنکمان،
 واته نه‌و به‌سه‌ره‌اتی نه‌وانه هه‌رچه‌نده شتیکی نایابی سه‌ر سوپه‌ینه‌ره، به‌لام جینگای سه‌ر
 سوپمان نی یه بو ئیمه، نایابتر نی یه له‌ هه‌موو شته نایابه‌کانی ترمان که هیندیکه بریتی
 یه له‌و هه‌موو شته‌ی که دروستمان کردوه به‌سه‌ر زه‌وی یه‌وه و کردوومانه به‌هوی زینه‌ت و
 نارایشی زه‌وی، - وه‌ک له‌ پیش نه‌م سه‌رگوزه‌شته‌وه باسمان کرد - واته گومانی وا مه‌به،
 سه‌ر مه‌که‌ره‌وه له‌ شتی وا، نه‌م فه‌رموده‌یه هه‌رچه‌ند ناراسته‌ی پیغه‌مه‌به‌ر (ﷺ) کراوه به
 دیمه‌ن، به‌لام مه‌به‌ستی خه‌لکی تره، چونکه پیغه‌مه‌به‌ر (ﷺ) نه‌وه‌نده شاره‌زا و زانا بووه به
 ده‌سه‌لاتی بی سنووری خوا هیچ کات سه‌ری نه‌کردوه‌ته‌وه له‌و جوړه شتانه. ئینجا به
 کورتی باسی نه‌و به‌سه‌ره‌اته نه‌کات،

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾
 فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنُعَلِّمَهُمُ الْغُرُبَاتَ الَّتِي حَزَبْنَا لَهَا لِيَأْتُوا بِآيَاتِنَا إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً ﴿١٢﴾

نه فرموی: ﴿إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ﴾ واته باسی شو کاته بکه که شو کومه کوه
 گنجه بهناوبانگه لهبر مهترسی له خویان و نایینه که یان مهلهاتن له قومه که یان و پهنا یان
 برد بهو نه شکوتهی که کردیان به جی و شوین بو خویان. ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً﴾
 واته نینجا که چورنه ناو نه شکوته کهوه داویان کرد له خویان و وتیان: نهی
 پهروهر دگارمان به لوتفی خوت له لایهن خوتوه ره حمه تیگمان پی بده و بهزهیی یکی
 تاییه تیمان دهر باره بکه که بیته هوی لی بوردن و سپینه هوی گونا همان، بیته هوی روژی
 بی باکی و ناسایش و بی ترسیمان له دوژمن. ﴿وَرَهِيئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ واته فراهم بیته
 بومان لهم کارهی که واین تییدا ری بردن و کهوتنه سهر ریگایه، که بمانگه یه نی به مبهستی
 خومان. شو کومه له بهختیاره بهو جوړه لالانهوه له خویان و شو داویان لی کرد.
 خوایش نه فرموی: ﴿فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا﴾ نینجا نیمهش په رده مان
 دادا به سهر گوینچه که یان دا له نه شکوته که دا چند سالنکی ژمیروا، واته خواندندان چند
 سالی لهو نه شکوته دا به خواندنیکی قورس، که دهنگ بیداریان نه کاته وه و به هیچ شتی
 خبهریان نه بیته وه!! ﴿ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنُعَلِّمَهُمُ الْغُرُبَاتَ الَّتِي حَزَبْنَا لَهَا لِيَأْتُوا بِآيَاتِنَا إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً﴾
 خوه که یانه وه، لهو دوو تاقمه کامیان زانایه به نه اندازهی ماوهی مانوه که یان به خوتووی
 لهو نه شکوته دا. ژمارهی ماوه کی کردوه، واته له خو خبهرمان کردنه وه به وینهی
 خبهر کردنه وهی کسی که بیهوی تاقی یان بگاته وه بو نه مهی دهر که وی که ماوه که نازانن
 تا زانینه که هی حواله هی خوا بکن، نینجا به سهر هاتی خویانیان بو دهر که وی و به هوی
 شهوه باوهریان به میز تر بی به زانین و دهسه لات و توانای بی سنووی خوا، زیندوو

۱ وشه (أحصى) به گویره ی تفسیره که فیعلی رابور دوه، هندی به (اسم التفضیل) ی تفسیر نه که نه وه، به لام باری
 به کم به میز تره و کله ی زانایان له سهره، ریگیشه له گن رژمانی عه ره بی دا به پیچوانه ی باری دوه م. هروه ما
 خیلاف مهیه له بابته شو دوو کومه له وه: هندی نه لین: هه ربوو له تاقمی خوتوه کان..

بوونهوه له پیش چاویان... به باشی روون ببیتهوه، بیگومان دهرکه وتنی بهسه رهایی نهو
 نیمانداران لوتفیکه گهرهیه به نیمانداران نهو چهره، بهلگه یهکی زور بههیز بوو بۆ دم
 کوت کردنی بی باوهردکانیان. بیگومان خوی گهره هه موو شتیکی زانیوه له پیش روودانی
 دا وهکو پاش روودانی، کهاته پیویسته لیره و له هه موو وینهی لیره دا که زوریشه له قورئان
 دا، پیویسته له هه موو شوینانه دا وشهی ﴿نعلم﴾ ه و وینهی به گویره دیه نه کهی رافه
 نه کری، بهلکو نه بی به مبهستیکی تر رافه بکری که بگونجی، جا له م رووهو زانیان سی
 مبهستیان فرمووه، له هه یهکی له م جوړه شوینانه دا هه رکام له م مبهستانه ریک تر و
 گونجاو تر بیت کراوه به رافه. بۆ وینه لیره دا نه گهر مبهست نهو کۆمه له بیت له تاقمی
 خهوتوه کان نهو کاته مبهست له وشهی ﴿نعلم﴾ تاقی کردنه وهیه، نهویش بهو شیوهی که
 له کاتی تفسیری نایه ته که دا روونمان کرده وه بهو وتاره ی پاش وشهی: واته... هتد. چونکه
 تاقی کردنه وهش به معنا و دیه نه راسته قینه کهی به کار ناهینری بۆ خوا. نه گهر مبهست
 لهو دوو کۆمه له یه کهم تاقمی خهوتوه کان بیت که ماوه و مانه وهی خهوتنه که یان به کهم
 نه زانی، دووه دانیش توانی نهو شاره بیت که له چهرخی نهوان دا خهوتوه کان خه بریان
 بووه وه، میژوی خهوتوه کان یان نه زانی، به راستی نه یان زانی ماوهی مانه وهی خهوتنیان.
 نه گهر نه دوو کۆمه له مبهست بیت، نهو کاته نه بی له تفسیری نایه ته که دا بلین: له خو
 خه برمان کردنه وه بۆ نه وهی روونی بکهینه وه و ناشکرای بکهین که کام لهو دوو کۆمه له
 زانیه و ژماره ی مانه وهی کردوون. واته هه رچۆنی خۆمان نه مانزانی که کام کۆمه له زانیه
 ویستمان نه وه روون بکهینه وه ناشکرای بکهین له خه لکی و ناشکرایشی کرد که
 دانیش توانی شاره که زانا بوون و قسه ی نهوان راست بوو که نه یان وت ماوهی خهوتنه که
 زیاد له (۳۰۰) ساله، جا به هۆی نه وه وه باوه رپی باوه رداران بههیز تر بوو، بی باوه رانیش دم
 کوت کران، واته به گویره ی نه م رایه مبهست له وشهی ﴿نعلم﴾ دهرخستن و ناشکرا کردنی
 زانراوه کهی خویه، یان مبهست نه وهیه: نه وهی که له مهویش زانیومانه پیش پهیدا بوون و
 بهدی هاتنی، با دووباره بی زانینه وه به پهیدا بووی و بهدی هاتویش تا نه وهیش بی
 به هۆی زانینی خه لک و نهو بهلگه گهرهیه دهرکه وی. تا لیره کورته ی نه م بهسه رها ت و
 سه رگوزه شته یه بوو، نینجا نهوا دهست نه کات به دریزی یه کهی، چونکه به چه ند جوړ نهو
 هه واله بلاو بووه وه،

مَخَّنُ نَفْصُ عَلَيكَ نَبَاهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّمَنْ فَتِيَّةً ءَامَسُوا رَبِّيهِمْ وَزِدْنَهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾ وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ ءِإِلَّهَا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا

شَطَطًا ﴿١٤﴾

له يهكهم جاروه دنياى نهكات لهسهر راستى يهكهى نهفهرموى: ﴿مَخَّنُ نَفْصُ عَلَيكَ نَبَاهُمْ بِالْحَقِّ﴾ نيمه ههوالى گرنكى نهوان نهگيرينهوه بؤت به رِيك و راستى كه جيگاي گومان و دور دلى نى يه. ﴿إِنَّمَنْ فَتِيَّةً ءَامَسُوا رَبِّيهِمْ﴾ بهراستى نهوانه كوومه له لاويكى بههيز بوون كه باوهريان هينا بوو به پهروهردگارى خويان. ﴿وَزِدْنَهُمْ هُدًى﴾ واته نيمهش رينمونييمان زياد كردن بهم رهنكه خستمانه دليانهوه كه چون بگهن و چى بگهن؟ ﴿وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ دلمان بههيز كردن، كهواته به نارام و دامهزراو بوون لهسهر نهو باوهرو^١ عهقيده راستى كه بوويان، شانازى يان نهكرد پى يهوه دلمان بههيز كردن. ﴿إِذْ قَامُوا﴾ لهكاتيك دا راپهريين و بههيز و دنيايى يهوه بى باك و بى ترس له گهل و پادشا جهور و ستمكارهك يان كه بت پهريست بوون و داواى بت پهريستيشيان نهكرد لهمان ﴿فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نينجا وتيان: پهروهردگارى نيمه پهروهردگارى ناسمانهكان و زهوى يه، واته خواى نيمه نهو كهسهيه نهمانهى دروست كردووه ﴿لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ ءِإِلَّهَا﴾ ههركيز نيمه جگه لهو پهريستراوى تر ناپهريستين ﴿لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا﴾ سويند بهخوا نهگهر نيمه دان بنين به خوايهتى جگه له خواو تهنها نهو نهپهريستين بيگومان نهو كاته شتى نهلين كه زور دووره له راستى يهوه، زياده رهوى يه له ناههقى و ناروهوايى دا، لهم فهرمودهيه دا دهرنهكهوى كه نهو لاوانه بانگ كراون بو بت پهريستى و تهشهرريان لى دراوه لهسهر واز هينانى، نينجا نهوانيش بهو جوژه وهلاميان دانهوه دواى نهوه به بيزارى يهوه باسى نهو بيرو باوهريهان كرد كه گهلهكه يانى لهسهره، بيزارى يان دهريپى لهو بهرنامهى كه هه يانه له پيك هينانى عهقيده و باوهرهكان دا،

^١ به دور جزرى تريح تهفسير كراوهتهوه: ا- هه(سان به كزبوونهويهك كه كربيان بهو بريارهوه كه بت پهريستى

نهكهن و تهنيا خوا بهريستن. ب- وهستان له بهردهمى پاشاكه يان دا كه بهناويانگه به(دهقيانوس) نينجا بى پنج و پهنا نهو بريارهوى خويان دهريپى.

هَؤُلَاءِ قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ بَيِّنٌ فَمَنْ أَظْلَمُ
 مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾ وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْرَأْنَا إِلَى الْكَهْفِ بِنُشْرٍ
 لَكُمْ رَبِّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ

وتیان: ﴿هَؤُلَاءِ قَوْمًا﴾ نا نهوانه که گهله‌های نئممن ﴿اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا﴾ جگه
 له‌خوا چهند پرستراوی تریان بؤ خویان بریار داوه، واته کاریکی نارپه‌وا و بی‌جی‌یان
 کردوه، چونکه کویرانه و به بی‌ه‌لگه که‌وتوونه‌ته شوین باوک و باپریان و لاسایی نه‌وان
 نه‌کاتوه، ﴿لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ بَيِّنٌ﴾ دهی با به‌لگه و نیشانه‌ی روون و ناشکرا
 بیننه‌وه له‌سریان که شایانی پهرستن، پهرستنه‌کی نه‌مان به‌جی‌یه، چونکه عه‌قیده‌و
 باور نه‌بی‌ی و بی‌نه‌گینا نه‌بیته بریاردانی شتی درؤ بؤ‌خوا. ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ
 كَذِبًا﴾ دهی نایا کی ستم کار تره له‌و که‌سه‌ی که شتی درؤ هه‌لبه‌ستی و بریاری بدات بؤ
 خوا و درؤ بکات به‌دم خاوه؟ نه‌و کۆمه‌له‌ لاوه دل به‌میزه ریگای راستیان بؤ روون بووه‌وه،
 به‌راستی بریاریان دا که تنیا نه‌و ریگه راسته بده‌نه‌ به‌ر، بیگومان نه‌و کاته به‌هیچ کلوجی
 یه‌ک ناکه‌من له‌گه‌ل گه‌ل و کۆمه‌له‌ بت پهرسته‌که‌یان، توانای ژبانیان نابی‌له‌ نیویان دا،
 نه‌وانه پیغه‌مبهر نه‌بوون و ره‌وانه کرابن بؤ‌سهر نه‌و گه‌له‌ تا پیویست کرا بی‌له‌سریان
 مانه‌ویه‌یان و خؤ‌گرتنیان به‌رامبهر هه‌موو سزاو نازارو ده‌ست دریزیی یه‌کیان، که‌واته نه‌بی
 چاره‌سه‌ری خویان بکه‌ن، جا له‌بهر نه‌وه کۆبوونه‌وه و به‌پنهانی گه‌له‌که‌یانه‌وه نه‌م بریاره‌یان
 دا و وتیان به‌یه‌کتر، ﴿وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ واته کاتی که نیوه به‌دل دور
 که‌وتوونه‌توه و جیا بوونه‌توه له‌م گه‌له‌ و له‌مهر شتی نه‌وان نه‌پهرستن جگه له‌خوا، دهی به
 له‌شیش جیا بینه‌وه و دورکه‌ونه‌وه لی‌یان، بپۆن بؤ‌شوینی که بتوانن خواپهرستی تیدا
 بکه‌ن بی‌ترس و بیم. ﴿فَأَوْرَأْنَا إِلَى الْكَهْفِ﴾ که‌واته له‌نیوان نه‌مانه‌ده‌رچن و په‌نا بیه‌ن به
 نه‌شکه‌وت و نیتر نه‌شکه‌وتیکی دیاری بووبی‌لای خویان، یان هر نه‌شکه‌وتی بیکه‌ن به‌جی
 و شوین بؤ‌خوتان ﴿بِنُشْرٍ لَكُمْ رَبِّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ واته نه‌گهر نیوه‌وا بکه‌ن په‌رومردگارتان ده‌روی
 خیرتان لی‌نه‌کاتوه و له‌خیرو رحمه‌تی خوی به‌شدارتان نه‌کات به‌زوری و فراوانی،

وَيَهَيِّئْ لَكُم مِّنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ﴿١٦﴾ ﴿ وَرَى السَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ تَزَوَّرُ عَنْ كَهْفِهَا ذَاتَ الْيَمِينِ
وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ
الْمُهْتَدِ وَمَن يُضِلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْسِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ آيَاتِنَا

﴿ وَيَهَيِّئْ لَكُم مِّنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ﴾ به ناسانی بۆتان فراهم نههینی لهم کارهی خۆتان دا هر
شتی که سوودی لی وهرگرن و هوی ژیان و گوزهرانتان بیت، به هه موو دانیایی و پر به دل
نهوهیان وت، چونکه نیمانهکهیان زۆر تیرو تهواو بوو، بهراستی پشتیان بهخوای خۆیان
بهست و چاوهپوانی و نومیدیان تهنا به رحم و بهزهیی نهو بوو، دیاره نهو کاته خوایش به
گویرهیی نیاز و باوهپریان لهگهلیان نهبی نهو کۆمهله لاره نیمان و باوهپرهکهی خۆنیان
هه لگرت و هه لهاتن له گهله ستهم کارهکهیان و دهستیان نا به هه موو خۆشی و شادی بهکی
نهم جیهانهوه، لهبر خوا و له پیناوی نایینهکهیان خۆیان دارینی له هه موو شتیکی تر، خزم
و کەس و کار و نیشتمان و جی و شوینی خوش و کامهرانی خۆنیان بهجی هیشت و
چوونه نهشکهوتی که بریاریان دا، نینجا خوای گهوره لهو نهشکهوتهدا خهواندنی بهجۆری
خهبریان نهبیتهوه به هیچ شتی تا نهو کاتهی خوا خهبریان نهکاتهوه. جا لیردها نهوا
خوای گهوره شیوهی نهو کۆمهله بهختیاره مان نههینیته پیش چاو که چۆن رحمتی
فراوانی خۆی رشت بهسهریان دا به جۆری نهو هه موو ماوه دوور و دریزه ژیاندنی به
خهوتوویی لهو نهشکهوتهدا، نهفرموی: ﴿ وَرَى السَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ تَزَوَّرُ عَنْ كَهْفِهَا ذَاتَ الْيَمِينِ ﴾^۱
واته نهگه نهو کۆمهله ببینی لهو نهشکهوتهدا بهم جۆره دهیان بینی: کاتی که خۆر هه لدی
خۆی لانهادات له نهشکهوتهکهیان به دهسته راست دا و تیشکی ناکهوی لی یان، ﴿ وَإِذَا غَرَبَتْ
تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ ﴾ کاتی که ناوا نهبی لانهادات لی یان به دهسته چهپ دا و ههروهه تیشکی
ناکهوی لهو کۆمهله. ﴿ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ ﴾ لهکاتی که دا نهوان وان له ناوهراست له شوینیکی
فراوان له نهشکهوتهکه، کهواته ههوا ی فینک و خوش لی یان نهادات و غازی نهشکهوتهکه و
گهرمی خۆر سزای لهشیان نادات، نهوهش بههوی نهوهوه بوو خوای گهوره رینجیوونی کردن

^۱ مه بهست بهو کهسهی که نه فرموده ی ناراسته نهکری پیغه مبه ره ﴿ ۱۶ ﴾ یان هه رکه سهی که بگوجی نه م قسه ی
له گه ل دا بکری، به هه رکه م باشه.

بۇ ئەشكەوتى كە وای دروست كوردبوو بەرە و لای سەرۋوی زەوی، دياره ئەو كاتە تيشكى
 خۇى ناكەوى لە بۇشايى ناوهراستى ئەشكەوتەكە، نە لە كاتى ھەلھاتن دا و نە لە كاتى ئاوا
 بوون دا وەكو ھەموو كاتەكانى تىرى ماوہى رۇژ بە دىرژايى تيشكى ئەكەوى لە دەورو بەرى
 قاپى ئەشكەوتەكە ئەوہيش پىويستە بۇ پاك و خاوين كىردنى ھەواى ئەشكەوتەكە. بەلام
 ئەگەر قاپى ئەشكەوتەكە روو بە رۇژھەلات بووايە، ئەو كاتە دوانزە مانگە تيشكى خۇر
 ئەكەوتە ناو ئەشكەوتەكە لە كاتى ھەلھاتنى خۇردا، ئەگەر رو بە رۇژئاوا بووايە تيشكى خۇر
 لە ئىواران دا ئەكەوتە ناوى يەوہ. ئەگەر روو بەلای خواروى زەوى بووايە، ئەو كاتە لە پايز و
 زستان دا خۇر ئەيدا لەناو ئەشكەوتەكە، ئا بەو جۇرە خواى گەرە ئەم ئەشكەوتە نايابەى
 فرامەم ھىنا بۇ ئەو كۆمەلە لاوہ ئيماندارە و رىنگاى خستى لىنى، ﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئەوہى
 كە باس كرا لەبارەى ئەو كۆمەلە و ئەشكەوتەكەيانوہ و مانوہيان لە خەوتوويى، ھىندىكە
 لە بەلگە و نيشانە گىرنگەكانى خوا كە دەسەلات و زانين و ھىكمەتى ئەوى پى روون
 ئەبىتەوہ ﴿مَنْ يَدْرَأِ اللَّهُ فَرْحًا مُمْتَدًّا﴾ ھەركەس خوا رىنموونى بكات و بىخاتە سەر رىنگاى راست
 تەنھا ئەو كەسە لەسەر رىنگاى راستە و گەيشتووہ بە ئامانچ و بەشى فراوانى دەست كەوت
 بووہ لە ھەردوو جىھان دا ﴿وَمَنْ يَضِلْ فَلَنْ يُجَدَّ لَهُ. وَإِنَّا تُرْشِدًا﴾ ھەركەس - بەھوى خراپى و
 لارى خۇيەوہ - خوا گومراى بكات، ئەوہ دەست ناكەوى بۇ ئەو كەسە ھىچ كۆمەكى كەرىكى
 رىنگە پيشان دەر، كەواتە كارى لەكار ترازاوہ بەھىچ كلۇجى چارەسەر ناكىرى، خوا پەنامان
 بدات، واتە رىنموونى وەرگرتن و گومرايى ياسايەكى ھىيە وەكو ھەموو كاروبارى ئەم
 بوونەوہرە، ھەركەس بىھوى رىنموونى وەرگىرى بە نيشانە و بەلگە روونەكانى خوا، ھەولى
 بۇ ئەوہ بىت بەكەويتە سەر رىنگاى راست ئەو كەسە خوا ئەبىخاتە سەرى و ھەركەس ھوى
 رىنموونى بەكار نەھىنى و بەلكو بە پىچەوانەى تەقالا بۇ بارى گومرايى بدات ئەوہ گومرا
 ئەبىت و بە گويىرەى خواھىش و تەقالاى خۇى خوا قارى لى ئەگىرى و گومراى ئەكات ئەو
 كاتە بەھىچ كلۇجى چارەسەر ناكىرى. بارو شىوہى ئەشكەوتەكەى پيشان دا، ئەم بارو
 شىوہى خۇيان پيشان ئەدات لەناو ئەو ئەشكەوتەدا، ئەفەرموى: ﴿وَتَحْسَبُهُمْ آيَاتًا﴾ واتە
 ئەگەر بىيان بىنى وا گومان ئەبەيت كە بە خەبەرن لەبەر ئەوہ چاويان كراوہتەوہ و نەنووقاوہ،
 يان لەبەر ئەوہى ئەجولن و ئەم دىو دىو زۇر ئەكەن يان لەبەر ئەوہ خەوتوو بە تايبەتى
 لەخەوى قورس دا شىوہىيەكى تايبەتى ھىيە جياواز لە شىوہى بە خەبەر، ئەوان ئەو شىوہى
 خەوتوو يانەيان نىيە،

وَهُمْ رُفُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُم بَسِيطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعَتْ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمَلِئْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ

لهبر نهوه گومان نهبری که به خهبرن ﴿وَهُمْ رُفُودٌ﴾ لهکاتیک دا که نهوانه خهوتون ﴿وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ﴾ واته لهو خهوه قورسه دا ئیمه نهو خهوتوانه وهرنه گپرین و نه م دیو و نهو دیویان پی نهکین بهلای راست و بهلای چهپ دا، نهوش لهبر نهوه ههوی پاک بکهوی له ههموو لهشیان و زهوی کاری لی نهکات، ههچهنده بو خوا ناسانه بی نه م دیو و نهو دیو کردن لهشیانی بیاراستایه، بهلام لهبر هه هویه که خوی نهزانی بهو جوړه لهشی پاراستن. لام وایه نهو وهرگه رانانه بهلگه و نیشانه یهکی روون تری بی خوا پیشانی بدات ﴿وَكَلْبُهُم بَسِيطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ﴾ سهگه که یان - به گویره ی باوی سهگ - ههردو دهستی به دریزی خستبوو بهسه زهوی دا له په نای نهشکهوته که و له نزیککی قاپی یه که وه به شیوه ی پاس کردن. نه گپرنه وه: نهو کومه له لاه کاتی رویشتن بهرهو نهشکهوته که رابوردن بهلای نهو سهگه دا نهویش کهوته شوینیان نهوانیش چهند جاری دهریان کرد هه کهوته شوینیان، ئینجا هاته زمان و وتی: ئیوه چیتان نهوی له من هیچ مهترسی مهکن له لایه ن منهوه، من دؤسته کانی خوام خووش نهوی، کهواته ئیوه بخهون و منیش پاستان دهکم، بیگومان نهوه جیگای سهرسو پمان نی یه، چونکه نهو کومه له به تهووی راستیان کرد لهگه ل خوادا، کهواته زور جیگای خویهتی که خوایش شتی وایان پیشان بدات بو ریز و دلخووش کردنیان. بیگومان بوونی چهند زهلامیکی واهناو نهشکهوتیکی چولی دور له ناوه دانی دا به راکشوی وهکو خهوتوو لهگه ل نهوه دا چاویان نهنوقا بیئت و نه م دیو نهو دیو بکهن.. شیوه ی ناوا زور سامناکه لهبر نهوه نهفهرموی: ﴿لَوِ اطَّلَعَتْ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمَلِئْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا﴾ نهگه ناگادار ببویایه بهسهریان دا و بهچاوت بینیا یه، بیگومان رووت وهرنه گپرا به راکردن لی یان و دل و دهروونت پر نهکرا لهسام و ترس و له لایه نیانه وه و خوت پی نهنگیرا، لهبر نهو شیوه و شوینه یان که باس کرا. یان هه خوا هه بیبت و سامیکی پیدا بوون کهس نهی نهتوانی نزیکیان بکهویتنه وه، لهبر هه رگام له م دوو هویه خوا کاریکی وای کرد کهس نهتوانی دهستیان پی بگه یه نی و پاریزراو بن تا نهو کاته ی خوا دیاریی کردبوو بو

هه‌ئسان و خه‌بهر بوونه‌وه‌يان. خواي گه‌وره ئه‌و كۆمه‌له‌ لاوه‌ي به‌و جوژه هه‌نشته‌وه له‌و
ئه‌شكه‌وته‌دا ئه‌و هه‌موو ماوه‌ دوور و دريژه‌ له‌پاشان له‌خه‌و خه‌بهرى كردنه‌وه و خه‌لكى
ئاگادار كرد به‌سه‌ريان دا تا ببن به‌ به‌لگه‌و نيشانه‌يه‌كى روون له‌سه‌ر راستى زىندوو
بوونه‌وه‌ي روژى دوايى، وه‌ك و له‌م چه‌ند ئايه‌ته‌دا روونى ئه‌كاته‌وه، ئه‌فه‌رموى: ﴿وَكَذَلِكَ
بَعَثْنَاهُمْ﴾ هه‌رچۆن ئه‌و كۆمه‌له‌مان خه‌واند به‌و جوژه كه‌ باس كرا، هه‌روه‌ها له‌ خه‌ويش
خه‌به‌رمان كردنه‌وه ﴿لَيْسَاءَ لِرَأْيِنَهُمْ﴾ بۆ ئه‌وه‌ي له‌ نىوان خۆيان دا هه‌نديكيان پرسىار بكه‌ن
له‌ هه‌نديكى تريان له‌ ئه‌ندازه‌ي ماوه‌ي خه‌وه‌كه‌يان، له‌ پرسىار و وه‌لام و ليكوئينه‌وه‌كه‌وه
روون ئه‌ببته‌وه كه‌ هه‌ستيان كردوو به‌ دريژى خه‌وه‌كه‌يان تا راده‌يه‌ك، به‌لام نك به‌و
ئه‌ندازه‌ راسته‌قىنه‌ي كه‌ له‌ پاشان روون بووه‌وه، ئينجا كاتى روون بووه‌وه كه‌ ئه‌وانه‌ سى
سه‌د و نو(٣٠٩) سالّ خوا خه‌واندوونى بى ئه‌مه‌ي ئه‌و ماوه‌ دريژه‌ كار بكات له‌ له‌ش و
پۆشاك و هه‌يچ شتيكيان، كاتى ئه‌و كاره‌ كه‌س نه‌ديوه‌ ده‌ركه‌وت، بيگومان ئه‌و كۆمه‌له‌
باوه‌ريان زۆر پته‌وتر بوو به‌ بى سنوورى ده‌سه‌لات و تواناي خوا، به‌راستى زىندوو بوونه‌وه،
هه‌روه‌ها باشت دُنيا و دلّ ئارام بوون به‌و ئايينه‌ راسته‌ و به‌و باره‌ي كه‌ له‌سه‌رى بوون، زياتر
چاو له‌به‌رى چاكه‌ و لوتفى خوا بوون ده‌رباره‌يان، كه‌ به‌و جوژه كه‌س نه‌ديوه‌ ريزى گرتن و
رزگارى كردن و پاراستنى له‌ دوژمنى خۆيان و ئايينه‌كه‌يان، هه‌روه‌ها ئه‌و به‌سه‌ره‌اته‌يان بوو
به‌هۆي پته‌و بوونى باوه‌رى ئيماندارانى ئه‌و چه‌رخه‌ي كه‌ ئه‌مان له‌خه‌وه‌كه‌يان دا هه‌ئسان له‌و
كاته‌دا بوو به‌هۆي به‌ درۆ خستنه‌وه‌ و دهم كوت كردنى بى باوه‌ره‌كانى ئه‌و چه‌رخه‌، ئينجا با
گوئى بگريه‌ن له‌ قورئان ئه‌و پرسىار و وه‌لامه‌ي نىوان ئه‌و كۆمه‌له‌مان بۆ باس ئه‌كات،
ئه‌فه‌رموى: ﴿قَائِلٌ يِّنْهُمْ﴾ واته‌ كه‌ له‌ خه‌و هه‌ئسان يه‌كى له‌ خۆيان رووى كرده ئه‌وانى تر و
وتى: ﴿كَمْ لَيْسَتْ﴾ نايا چه‌نده‌ مانه‌وه‌ له‌م خه‌وه‌تان دا؟ ﴿قَالُوا﴾ واته‌ هه‌نديكيان وه‌لاميان
دايه‌وه، وتيان: ﴿يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ روژى ته‌واو يان كه‌مه‌تر مابينه‌وه، واته‌ وا گومان ئه‌به‌ين
ماوه‌ي خه‌وه‌كه‌مان هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بيّت. زۆربه‌ي زانايانى ته‌فسير ئه‌فه‌رمون: ئه‌و كاته‌ي چوونه
ئه‌شكه‌وته‌كه‌ لاي به‌ياني بوو، ئه‌و روژه‌ي خه‌به‌ريان بوويه‌وه لاي ئىواره‌ بوو جا له‌به‌ر ئه‌وه
دوو دلّ بوون، نايا نيو روژه‌ يان روژىكه‌ به‌ ته‌واوى؟ ئينجا به‌ گويره‌ي باوى ئيمان دارى
راسته‌قىنه‌ كه‌ خۆيان به‌ شتى بى سووده‌وه‌ خه‌ريك ناكه‌ن و هه‌ر شتيكيان نه‌زاني و له
سنوورى زانينييان دا نه‌بوو خۆيان پيوه‌ خه‌ريك ناكه‌ن و زانينه‌كه‌ي ئه‌گيڤنه‌وه‌ بۆلاى خوا،

قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَتْ فَاَبْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى
 طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١١﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا
 عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ﴿١٢﴾

به گویرهی نهو باوه پاکه ﴿قَالُوا﴾ و تیان: ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَتْ﴾ خوی ئیوه زانایه به
 نه دازهی مانوه تان واته به شتی وا بی سوووهوه خوتان خه ریک مهکن، به لکو شتی بکن
 که پیویستمان پیی همیه، نهوش نه مهیه: ئیمه برسیمان و پاره مان پیی به ﴿فَاَبْعَثُوا﴾
 أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ ﴿ واته به کیکتان بهم پاره زیوه تانهوه بنیرن بو شار ﴿فَلْيَنْظُرْ﴾
 أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا ﴿ که گه یشته شار ئینجا با ورد بیتهوه کام له دانیشتوانی شاره که خوراک
 پاک و خاوین و حالان تره لهوه بیکی پیی ﴿فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ﴾ ئینجا لهو خوراکه روزی
 به کتان بو بیئی، نهو کومه له لاهه نه یان نه زانی نه م چهرخه چهرخی تره و لایان و ابوو
 هرکات و چهرخی پادشا و گله بت په رسته که ی خویان و نهوسایه، له بهر نهوه و تیان
 ﴿وَلْيَتَلَطَّفْ﴾ نهو کسه ی که نه یئیرن بو شار با وریا بیئت له چوون و هاتنهوه و کاتی کپینی
 خوراکه که دا، به جورئ بجوولیتنهوه ههستی پیی نه کری و نه ناسری ﴿وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ﴾
 أَحَدًا ﴿ کهس ناگادار نهکا به ئیوه، واته کارئکی و نهکات پیتان بزانی. ﴿إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا﴾
 عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ ﴿ چونکه نهگم نهو گله بت په رسته ناگادار بین به سرتان دا بهرد بارانتان
 نهکن و نه تانکوئن ﴿أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ﴾ یان نهتان گپرنهوه بو ناو نایینه که ی خویان
 ﴿وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا﴾ واته نهگم ئیوه بچنهوه سه نایینه که یان و به راستی بتانگپرنهوه بوی
 با به زوریش بیئت، نهو کاته هرگیز تووشی خیر نابن و ناگن به نامانجی خوتان، با لیره دا
 چاوی دل هه ل خهین بو نهو کومه له لاهه که خبهریان بووه تهوه و له ناو خویان دا چپو
 چپیان و مهترسی نهوه نهکن که پیی یان بزانی، چونکه لایان وایه نهو کات و چهرخی

پاشا ستمکاره که و گله بت پرسته که یه که ئەمان هه‌لهاتن له ترسیان و نهیان زانی ئەوه
 چهرخی بوو، تیپه‌ری و چهند چهرخ و چینی تر به دوایان دا هاتوو و ئەمه چهرخی تره،
 دهنگ و باسی به‌سهراتی ئەمان به دهماو دهم هاتوو و گه‌راوه‌توو له‌ناو گه‌ل و چهرخه‌کان
 دا و خه‌لکی ئەم چهرخه دوایی یه چهند رایه‌کیان هه‌یه له بابته ئەو کۆمه‌له و بیرو باوه‌رو
 به‌سهرات و کات و چهرخه‌یان دا، جا لی‌ره‌دا قورئان ئەو شیوه‌یانه واز لی ئەهینی وه‌کو
 په‌رده‌ی به‌سرا به‌ینی بو ئەمه‌ی شیوه‌یه‌کی تریان پیشان بدات، له‌پاشان پیشانی بدات، له
 پیشاندانی ئەم شیوه‌دا روون ئەبیتوو که زۆریه‌ی دانیشتوانی ئەوشاره له‌م چهرخی دوایی
 یه‌دا زۆریه‌یان نیمان دار بوون و زۆر به‌ سۆز و په‌رۆش بوون بو ئەم کۆمه‌له لاوه که
 له‌مه‌وپیش دهنگ و باسیان بووه له‌ نیوانیان دا و نیستا پی یان زانین به‌هوی ئەو یه‌که‌وه که
 هاته‌ شاره‌که بو کرینی خواره‌مه‌نی، له‌دوای هیندی بیر کردنه‌وه تی ئەگه‌ین له‌ گرنگی ئەو
 رووداوه‌ کهس نه‌دیوه، سه‌رسامی له‌ ناستی، چ له‌لایه‌ن خه‌لکی یه‌وه، چ له‌لایه‌ن
 کۆمه‌له‌که‌وه!! وه‌ره‌ بیر به‌که‌روه له‌و کۆمه‌له له‌ پریک دا بکه‌ونه جیهانیکی تایبه‌تی نه‌ کهس
 ئەناسن و نه‌ کهس ئەیانفاسی، نه‌ هیچ په‌یوه‌ندی یه‌کیان هه‌یه به‌ هیچ کهسینه‌که‌وه، نه‌ به
 خزمایه‌تی و نه‌ به‌ باو و ره‌وشت و نه‌ به‌ ناسراوی، شته‌که زۆر زۆر سه‌ر سوپه‌ینه‌ره، چهند
 گهنجی زایینه‌دی سی سه‌د (۳۰۰) سال له‌مه‌وپیش له‌ پریک دا بکه‌ونه ناو گه‌ل و جیهانیکی
 نه‌ناسراوی ئاوا بیگومان ناژین به‌ ئارامه‌وه، ژیانیکی خوش به‌سه‌ر نابهن، که‌واته‌ خوا به
 ره‌حم و به‌زه‌یی خۆی ئەیانمرینی، قورئان باسی ئەمانه‌ی نه‌فه‌رمو، به‌لکو باسی به‌ره‌م و
 سوودی خه‌به‌ر کردنه‌وه و ئاگادار کردنی خه‌لکی به‌سه‌ریان دا ئەکات، له‌گه‌ل باسی
 جیاوازی راو و باوه‌ری خه‌لکی ئەو چهرخه له‌و کۆمه‌له‌دا و دواترین بریاری یاد و بیره‌وه‌ری
 بو ئەو لاوانه له‌پاش مردنیان.

وَكَذَلِكَ أَعْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ

بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ

نه فرمودی: ﴿وَكَذَلِكَ أَعْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ هرچونی خواندندمان نهو
ماوه دوور و دریزه و خهبرمان کردنهوه، ههروهه خه لکیمان ناگادار کرد بهسهریان دا بو
نهمه ی بزائن که بیگومان به لینی خوا به زیندوو بوونهوه راسته ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾
رؤی دواپی شایانی نهوه نی یه گومانی تیدا بیت، به لکو روون نه بیتهوه له بهسهرهاتی نهو
کومه له لاره که شتیکی گونجاوه، چونکه ههر خاوهن هوشی بیر بکاتهوه له حالی نهو کومه له
که زیاتر له (۳۰۰) سال لهو نه شکهوته دا مانهوه به جورئ هه موو ههست و هیز و وزه یان له
نیش خرابی، نینجا له پاش نهو ماوه دوور و دریزه وهکو خویان لی بیتهوه: وت و وریا و
ناگادار بهسهر هه موو کاروبار و فرمانیکی خویان دا، نهوه ی لهوه و پیش زانیبیتیان له
یادیان مابی بی کم و کوری، هیچ ههست نه کن بهو هه موو ماوه دوور و دریزه که
بهسهریان دا تیپه پی بی، نهو له شه تپرو تازه گهنجه یان هیچ گورانیکی بهسهر دا نه هاتی له
هیچ بارو روویه که وه، هه رکه سی خاوهن فام و هوش بیت، بهو جوره بیر بکاتهوه بیگومان
هیچ گومان و دوو دلی یه کی نامینی له گونجاوی و ریک و راستی زیندوو بوونهوه دا. ﴿إِذْ
يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ﴾ واته خه لکیمان ناگادار کرد بهسهریان دا، له کاتیک دا که نهو خه لکه
ناژاوه و نیزاعیان له نیوان خویان دا هه بو له زیندوو بوونهوه و کاروباری نایینی خویان دا،
به م رنگه هیندی باوه پی هه بوو به زیندوو بوونهوه و پرسیار و توله، هیندی تر نهو باوه پی
نه بوو، نینجا خوی خاوهن به زهی نهوانه ی له خه خه بر کردهوه و نهو خه لکه یشی ناگادار
کرد بهسهریان دا تا روون بیتهوه که زیندوو بوونهوه شتیکی گونجاو و راسته، نه گپرنهوه
که پادشای نهو چهرخه موسلمان بووه، به لام هیندی له گه لکه ی و دانیشتوانی ولاته که ی
بی باوه پی بوون، پادشا زور لهوه دل گران بوو به هوی نهوه وه جاری له مال دهرچوو و
پوشاکیکی دهر و نیشانه ی پوشا و له خول و خوله میش دانیشت بو نه مه ی گهر دن که چی
خوی دهر پی بو خوا، نینجا پاره ولاله ی کرده لای خوا که به لکه ونیشانه یه کی روون پیشان
بدات تا بی باوه پی کان باوه پی بهینن. خوا به به زهی نزا که ی وه رگرت، نهو کومه له ی له

ئەشكەوتەكەدا خەبەر كۆردۈم ئەوانىش يەككىيان ئارد بۇ شار بۇ كېرىنى خۇراك بە پارەيەكى
 زىوۋە كە كاتى خۇي پى يان بو، سكەى ئەو پادشا كافرە بوو كە ناو ئەبرى بە دەقيانوس،
 ئەو كەسەيش كە ھاتە بازار تەماشاي كىرد ھىچ كەس ناناسى لە دانىشتوانى شارەكە، بەلام
 رىنگا و بانەكەى ئەناسى يەو، بۇى دەرگەوت كە ئەم دانىشتوانە بە ئىمان و باوپردارن،
 ئىنجا چوو بۇلاى پىاوى خۇراكى لى بىكى، كاتى پارەكەى پىدا سەرسام ما و، سكەكەى
 نەئەناسى يەو، لەبەر ئەوۋ گومانى وابد كە ئەم پىاۋە غەزنى دۇزىوۋتەو. پىنى وت: يا
 ئەبى راستى ئەم پارەم پى بلىيت، يان ئەتەم بۇلاى پادشا، ئەویش وتى: بابە ئەمە سكەى
 پادشاىە و ئايا پاشا فلان نى يە؟ ئەویش وتى نەخىر پادشا فلانى ترە، ئىنجا خەلكى لى
 كۆبۈويەو و بردىان بۇلاى پادشا، پادشايش پرسىارى لى كىرد، ئەویش ھەوالى خۇيانى بۇ
 گىپرايەو. ئەو پاشايش لەوۋ و پىش بىستبووى كە كۆمەلە گەنجى لە چەرخى دەقيانوس
 دا ھەلھاتون، بەھۇى ئەوۋە زانا و پىاۋ ماقولنى شارەكەى كۆكردەو، لەناو ئەوانەدا پىاۋىك
 ناۋنىشانى ئەو كۆمەلەى لاپوۋ كاتى ناۋەكانى برد بۇ كۆرە گەنجە نىراۋەكە وتى: راستە
 ئەوانە ئىمەين، ئىنجا پادشا فەرموى: خەلكىنە ئەمە بەلگە و نىشانەيەكى روۋنە خوا
 پىشانقان ئەدات، ئىنجا پادشا خۇي و دانىشتوانى شارەكە لەگەل ئەو لاۋەى كە ئاردبوويان
 بۇ شار ھەموو رۇيشتن بۇلاى ئەشكەوتەكە، ئىنجا كاتى پادشا تەماشاي كىردن ھەموو
 دانىشتبوون و دەم و چاويان ئەدرەوشىتەو و جل و بەرگەكانيان ساغ و نەگۈراۋە دەستى
 كىردە مليان و زۇر كەيف خۇش بوو پى يان، ئەوانىش كەوتنە قسە و باس لەگەل پادشادا و
 بەسەرھاتى خۇيانىان بۇ گىپرايەو كە چى يان توش بوو لەلايەن دەقيانوسى كافرەو،
 ئىنجا وتيان بە پادشا لە ئەمانەتى خوادا بيت و سەلام و رەحمەتى خوات لى بى. خوا خۇت
 پاشاىى يەكەت بىپارىزى، خوا پەنات بەدات لە شەپ و خراپەى ئادەمى و جن. بەو جۇرە خوا
 حافىزيان كىرد لە پاشا و گەرانەوۋ جىگاگەى خۇيان و راکشان و ھەفاتيان كىرد. ئىنجا ھەلسا
 و بە جل و بەرگى خۇي داپىۋشەين. فرمانى دا كە ھەر يەكە بخرىنە تابوتىكى ئالتون، ئىنجا
 لەو شەوۋەدا ھاتنە خەمى و وتيان شتى وا نەكەن، لىمان گەپى با لە شوئەكەى خۇمان دا
 بىن، ئىمە لە خاك دروست كراوين، ئەبىنەوۋ بە خاك، ئىنجا پادشا لە شوئەكەى خۇيان دا
 ھەريەكەى خستەنە تابوتىكى دارىن و لەسەر قاپى ئەشكەوتەكە مزگەوتىكى دروست كىرد،

فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿١١﴾
 سَيَقُولُونَ لَوْلَا أَلَمَتْ لَهُمْ رَبِّعُهُمْ لَوَّاعُهُمْ لَيَكُونُنَّ أَهْلًا عَذَابٍ أَلِيمًا ﴿١٢﴾

نیتر با گوئی بگرین له قورئان به کورتی باسی رای ئەو گه له مان بۆ ئەکات دهر باره ی ئەو کۆمه له ﴿فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا﴾ نینجا ئەو گه له بوون به دوو بهش: به شیکیان و تیان: چه ند خانوو به کیان به سه ره وه دروست بکه ن، یان دهر گای ئەشکه و ته که یان له سه ر بگرن و له سه ر یان داخه ی ن و لی یان گه رین وه ک خو یان. ﴿رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ﴾¹ خوای خو یان ناگادار تره پی یان و به ناین و باوه ر یان، ﴿قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ﴾ ئەوانه ی که ده سه لات دار بوون زال بوون به سه ر کاروباری ئەو کۆمه له لاوه دا و تیان: ﴿لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا﴾ بینگومان مزگه و تیکیان به سه ره وه دروست ئەکه ی ن - واته شوینی خوا په رستی - ئەوه یش به گویره ی باوی جووله که و نه سرانی یه کان کاتی لایان دا له ریگای راستی ناین و پیغه مبه ره کان و پیاو چاکه کان یان مزگه و ت و شوینی خوا په رستی یان دروست ئەکرد که ئەو یش له پاشا سه ری له بت په رستی یه وه دهر نه چی، له بهر ئەوه چه ند هه دیسی له و باره وه هاتوو دژی ئەو باوه یه کی له و هه دیسه نه مه یه (ابن کثیر) له ته فسیره که ی دا ئەیهینی له (بوخاری و موسلیم) وه: ﴿لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِهِمْ مَسَاجِدَ﴾ له عه تی خوا له جووله که و گاوه رکان، گوپی پیغه مبه ره کان یان و پیاو چاکه کان یان کرد به جینگای نو یژ، واته به دهر یان دا نو یژ و خوا په رستی یان ئەکرد، به لأم به داخه وه ئەو باوه ناره وا سه روازی کرد بۆ ناو موسلمانه کانی ئەم ئومه ته: ئەوه ته ئەبینی ئەو هه موو خانوو و کۆشکه گرنگانه دروست ئەکری به سه ر گوپی پیاوه گه وره کانه وه، نینجا خه لکی نو یژیشی تیا ئەکه ن، به لکو زۆر له نه قام و نه شاره زا هیه به تایه تی هه ول ئەدات بۆ نو یژ کردن له ناو ئەو مه رقه دانه دا، به پیروژ تری ئەزانی له مزگه و ته کان، له گه ل ئەوه دا با بزانی که نو یژ کردن له و مه رقه دانه دا گونا هه و حه رامه به پیی بریاری هه موو پیشه واکان و زاناکانی ئیسلام شیخی ابن الحجر له په راوی (زه واجن) دا ئەفه رموی: یه کیکه له گونا هه گه وره کان، چونکه

¹ میندی ئەفه رمون: ئەم رسته یه وه تی ئەو ناقمه نی یه، به لکو له لایه ن خوا وه یه و تته ه لکیش کراره، هه ر دوو هه ر نه گونجی.

چهند حدیسی سه‌حیح هه‌یه که به توندی به‌رگری نه‌کات له‌و کرده‌وه‌یه، هه‌روه‌ما چهند باوی تر هه‌یه له‌ناو موسلمانه نه‌شاره‌زاکان دا که به‌کار نه‌هینری له‌کاتی زیاره‌تی گۆپی پیاو چاکه‌کان دا وه‌کو ماچ کردنی نه‌و دارو به‌رده و خۆسوین لی یانه‌وه، نا‌ره‌وا تر له‌هه‌موو شتی نه‌وه‌یه که روو نه‌که‌نه نه‌و گۆرانه و ده‌ست به‌رز نه‌کرینه‌وه بو نزا و لاله‌نه‌وه له‌و پیاوه گه‌ورانه. نه‌مه به‌ راستی بت په‌رستی یه‌کی تیرو ته‌واوه و به‌ هیچ کلۆجی پینه و په‌رۆ نا‌کری. پیویسته له‌سه‌ر زانایانی نی‌سلام که خه‌لکی به‌رگری بکه‌ن له‌ شتی وا و شاره‌زیان بکه‌ن له‌ بارو شیوه‌ی شه‌ری زیاره‌ت کردن، چونکه بی‌گومان زیاره‌تی گۆرستان به‌ تایبه‌تی پیاو چاکان شتیکی ره‌وا و شه‌ری یه، به‌لام به‌ شیوه شه‌ری یه‌که‌ی، به‌و شیوه شه‌ری یه وه‌کو ره‌وا یه سوودیشی هه‌یه، چونکه روژی دوایی بیر نه‌خاته‌وه، به‌ تایبه‌تی گۆپی پیاو چاکان پیت و فه‌ریشی هه‌یه وه‌ک زیاره‌ت کردنیان له‌ کاتی زیندووی دا، به‌ کورتی نه‌بیت له‌ ناوه‌راست دا بین نه‌ بت په‌رستی و شتی پڕو پوچ و نا‌ره‌وای تیکه‌ل بکه‌ین، نه‌وه‌کو هیندی که‌س نرخ و بایه‌خ نه‌ده‌ین به‌ زیاره‌ت کردنی گۆر و گۆرستان، یان به‌رگری بکه‌ین له‌ نوێژ کردن له‌و مزگه‌وتانه‌ی که مه‌رقه‌د و گۆپی پیاو چاکان له‌ نزیک و پالیایه‌تی، نه‌م دوو باره هه‌ردوو نا‌ره‌وایه، نه‌و ناوه‌راسته‌ی که با‌سمان کرد ته‌نها نه‌وه ره‌وایه، نایینی پاکی نی‌سلام له‌ هه‌موو شتیکی دا ناوه‌راستی گرتووه و بو‌هر باریکی تر بترازی نا‌ره‌وایه و ترازووه‌که خوار و لاره سه‌نگ نه‌بی، خوا به‌ به‌زه‌یی خوی له‌ ناوه‌راستی ریگا راسته‌که‌ی دا راگیر و دامه‌زراومان بکات - آمین - نینجا باسی نه‌وه نه‌کات که خه‌لکی له‌ چه‌رخ پینغه‌مه‌ردا (ﷺ) سی رای جیاوازیان هه‌بووه له‌ بابته ژماره‌ی نه‌و کۆمه‌له لاوه‌وه، باس کردنه‌که‌ی به‌ جوړیکه پیشانی نه‌دات که رای سی یه‌م راسته، چونکه ده‌رباره‌ی یه‌که‌م و دووه‌م نه‌فه‌رموی: له‌ خویانه‌وه دم نه‌کوئن له‌ شتیکی دا که نادیاریی و نه‌زانراوه، به‌لام ده‌رباره‌ی رای سی یه‌م هیچ شتی نافه‌رموی که نا‌راستی پیشان بدات، نه‌وه‌ش به‌ گوێره‌ی باوی خه‌لکی که له‌ گی‌رانه‌وه‌ی ده‌نگ و باس و به‌سه‌ره‌ات دا نیزاع و نا‌کوکی تیدا نه‌که‌ن به‌ لی زیاد کردن و لی که‌م کردن، نه‌فه‌رموی: ﴿سَيَقُولُونَ لَوْلَا أَمْرُهُمْ كُتِبَ لَهُمُ﴾ هیندی نه‌لین که نه‌و لاوانه سی که‌سن و چواره‌میان سه‌گه‌که‌یانه، ﴿وَيَقُولُونَ حَسْبَهُمُ مَا لَدَيْهِمْ﴾ هیندی تر نه‌لین نه‌وانه پینج که‌سن و شه‌شه‌میان سه‌گه‌که‌یانه، ﴿حَسْبُ بِالْقَبْرِ﴾ واته نه‌م دوو تاقمه هه‌والی نه‌دن که نه‌ینی و غه‌یبی یه لی یانه‌وه، له‌ خویانه‌وه قسه‌یه‌ک توپ نه‌دن که بی ناگان لی ی و به‌ وینه‌ی که‌سیک له‌خویانه‌وه کویرانه شتی بهاوێژی،

وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامُهُمْ كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تَحْسَبُ فِيهِمْ إِلَّا

مِرَاءً ظَاهِرًا

﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ واته هيندى تر نه لين: نهوانه جهوت كه سن و هه شته مه كه يان سهگه كه يانه، خواى گه وره ته ميمان نهكات بو نه م جوړه شتانه، رنگا راسته كه مان بو ديارى نهكات كه زانينى حواله ي خوا بكه ين، خو مان خهريك نه كه ين به م جوړه شتانه وه، نه فرموى: ﴿قُل رَّبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ﴾ واته نهى پينغه مبر بلى: په روه رديگارم زانانتر و ناگادار تره به ژماره يان. ﴿مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ كه مى له خهلكى نه بى ژماره يان نازانى، نهو كه م عيش نهوانن كه له كاتى خويدا شته كه يان ديوه، هه روه ها نهوانه ي كه له سه رچاوه و رنگا يه كى راسته وه نهو هه واله يان پى گه يشتبى. بيگومان ژماره يان و زانينى ژماره يان گرنگ نى يه و هيچ نرخ و بايه خى نادا به مبهسته كه، هه رچند بووبن به لگه و موعجيزه يه كى زور روون و گه وره بوو خوا پيشانى دا، كه واته هيچ پيويست نى يه ناژاوه و نيزاع و دمه ده مى له باره ي ژماره يان وه، له بر نه وهى نه فرموى: ﴿فَلَا تَحْسَبُ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا﴾ نهى پينغه مبر ماتول شته كه روون نابيت هوه بو هه موو، نهوانه ي كه نه دوين له م كو مئه و ژماره يان، هه موويان رى يان پى نه بر دووه و بيگومان زانينى ژماره ي نهوانه گرنگ نى يه. ماتول شته كه وايه توپش خو ت خهريك مه كه به شتى وا كه م سووده وه، موجد له مه كه و قسه به شهر مده له باره ي نهو كو مئه و ژماره يان وه به شيوه يه كى سووك و ناسان نه بى، بى نه مه ي كه س به درو بخه يته وه، يان به نه زانى ده رك هيت، واته قول بوى دامه چو، به لكو نه وهى كه له قورشان دا بو ت هاتووه هه نه وه بلى و به سهريان دا بخوينه روه، نه وهش به گويزه ي بهرنامه ي نيسلام كه نه بى مه ردم هي زى ژيري خو يان به خت و ماندوو نه كه ن له شتى بى سوودا و شوينى شتى نه كه ون كه نهيزانن به راستى،

وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْخُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشْدًا ﴿٢٤﴾ وَلِيُثَابِ فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تَسْعًا ﴿٢٥﴾

﴿وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ له باره‌ی نهم کومه‌له لاهوه پرسیار مه‌که له هیچ کس‌ی له نه‌لی کیتاب که خویان به زانا نه‌زانن و به قولی نه‌دوین له و کومه‌له، پرسیاریان لی مه‌که به نیازی نه‌وی زانین و مرگری لی یانه‌وه، چونکه نه‌وی قورشان پی‌ی هاتوره به‌سه، بیجگه له‌وش نه‌وانه زانا نین به شته‌که، هه‌روه‌ها پرسیاریان لی مه‌که به نیازی ئابروو بردن و خستنه‌وه به دروه، چونکه نه‌وه پی‌چه‌وانه‌ی خو و ره‌وشتی شیرینی تویه، حه‌دیسینکی به‌ناوبانگ هه‌یه و په‌راوه‌کانی تفسیر باسی نه‌که‌ن که قوره‌یش - به فرمانی جووله‌که - پرسیاریان کرد له پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) له سی شت: رُوح و اصحاب الکف و ذی القرنین. نه‌ویش فه‌رموی: به‌یانی وه‌لامتان نه‌ده‌مه‌وه، نه‌یفه‌رمو: إن شا الله، له پاشان وه‌حی بؤ نه‌هات تا ماوه‌ی(۱۵) رُوژ یان که‌متر به‌مو‌ی نه‌وه‌وه وه‌لامی نه‌دانه‌وه، نینجا کافه‌ه‌کان که‌رتنه فاک و فیک و لاقرتی کردن، پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) دلگران بوو، نینجا خوا نهم دورو نایه‌ته‌ی ناره‌ه خواره‌وه بؤ ته‌می و ناموزگاری کردنی پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) که هه‌موو کات بؤ نه‌و جوړه شتانه رسته‌ی إن شا الله بلیت، فه‌رموی: ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا * إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ واته بؤ هیچ شتی که بریار له‌سهر کردنی بده‌ی نه‌لینت من نه‌و شته نه‌که‌م سبه‌ینی یان له‌مه و پاش، هیچ کات نه‌وه نه‌لینت کاتی نه‌بی که له گه‌لی دا بلیت: إن شا الله، واته نه‌گه‌ر خوا بیه‌وی. نه‌مه نه‌ده‌بیک‌ی زور شیرینه خوی گه‌وره رینمونی پی‌غه‌مبه‌ری بؤ کرد(ﷺ)، هه‌روه‌ها رینمونی یه بؤ هه‌موو که‌سینکی تریش، زور پی‌ویسته په‌یره‌وی نهم نه‌ده‌به، چونکه:

۱- زور له‌و شتانه‌ی بریاری له‌سهر نه‌دری بده‌ی نایه‌ت، که‌واته نه‌و بریار دهره کاتی هه‌والی دا به بریاره‌که‌ی و نه‌یوت إن شا الله هه‌واله‌که‌ی به درو نه‌چی، بیگومان پی‌ویسته خوی‌پاراستن له درو، که‌واته نه‌و وشه به فه‌ره پی‌ویسته وتنی له هه‌موو نه‌و جوړه هه‌والانه‌دا.

۲- هه‌موو کرده‌وه و هه‌موو رووداوی به‌لکو هه‌موو هه‌ناسه‌یه‌که له هه‌ناسه‌کانی هه‌موو زیندوو‌یه‌که به‌ستراوه به مه‌یل و خواهی‌شی خواوه، به بی خواهی‌شی نه‌و هیچ شتی

نابی، که واته پیوسته له سرمان نیمه شتی به باوهر و به زمان ببهستینهوه بهو مهیل و خواهیشه بی سنورهوه.

۳- هه موو رووداو یکی له موو پاش شتیکی غهیبی یه، که واته با له خووه بی زانین دم نه کو تین له شتی غهیبی و نه زانراو و کاتی و تمان: **إِنْ شَاءَ اللَّهُ دُوچاری ئه و ناڤه وای یه ناین.**

۴- په پرهوی کردنی ئه بیته هو ی په یوه ندی دل له گه ل خوادا، جیگیر بوونی یادی خوا له دل دا، ئه کاته له هیچ کارو فرمانیک دا دل ههست به ته نیایی ناکات، له کاتی سرکهوتن و گه یشتن به نامانج دا که شخه و ته که بوور دلی داگیر ناکات، هر چونی داماو و نا ئومید و دهسته پاچه نابیت له کاتی بیبهشی و نه گه یشتنی به ناوات و نامانج، به لکو له هه موو بار و حالیک دا دل به هیزه و پشت به خوا ئه بهستی و رازی یه به هه موو بریاری خوا، نه له پت به ره لا ئه بی، نه نا ئومیدیش ئه بی، ئه م نایه ته هر چوند شیوه یه کی گشتی هه یه، به لام ئه و هه دیسه به ناوبانگه روونی نه کاته وه په یوه ندی به هیزی به م سورته وه، به تایبه تی بو ئه م شوینی خووه گونجاو و ریک تره، چونکه له نایه تی پیشوودا بهرگری پیغه مبهری کرد (ﷺ) له وهی موجد له بکات له شتی غهیبی رابوردوودا، ئینجا بهو بو ئه یه وه لی ره ییش دا بهرگری کرد له مهی هر بریاری بدات له شتی غهیبی و له مه و پاش و داهاتوو، چونکه مردوم ناگادار نی یه به سر ئه وهی له مه و پاش پهیدا ئه بی و روو ئه دات، که واته با هه موو بریاره کان ببهستینهوه به مهیلی خواوه، ئینجا ئه فهرمو ی: **﴿وَأَذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ﴾** کاتی له بیرت نه بوو و شهی **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** بلینیت له پاشان بیرت که وت هه هر بیلی له باتی ئه و کاته ی له بیرت چوه، بو به سر گرتنه وهی ئه و شه به فهری که له بیرت چوه **﴿وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبٍ مِنْ هَذَا رَشْدًا﴾** بلی ئومید و چاوه روانیم وایه که په ره وردگارم رینمونیم بکات بو شتی که به لگه و نیشانه یه کی روون و ناشکرا تر بیت له سر پیغه مبه ریتیم، روون و ناشکرا تر و نزیک تر بیت له دل و دهر و ونه وه، له هه والی ئه م کو مه له لاره که به لگه و نیشانه یه کی روونه، موعجیزه یه کی گه وره ییشه، بیگومان ئه مه به لگه و نیشانه یه کی روونه، چونکه ئه گه پیغه مبه ر (ﷺ) نه بوایه و خوا ئه م هه والی پی نه دایه، نایا که سیکی نه خوینده وار له ناو گه ل و کو مه نیکی دور له زانین و خوینده واری نایا ئه م هه والی غهیبی یه نه زانراوهی له کو ی هی نا و بیخوینیت هه به سر

هموو زانایانی شهلی کیتاب و هموو دنیا دا بی' نهمی هیچ کس توانیبی
 رهخنه یکی لی' بدوزنتهوه، بهلکو نهم و نهو و هموو زانایانی شهلی کیتاب بخاتره
 به دروه؟! خوی گوره وهکو ناگاداری کرد به بهلگو نیشانه یکی روون و ناشکراتر
 هروهها بویشی بهدی هیئا زور زور بهتیرو تهسلی، وهکو نهو هموو هوال و دنگ
 و باس و بهسهراتی نهو هموو پیغه مبرانه و نهو هموو گهل و نوممه ته رابوردوانه
 که چرخ و زهمانیان زور زور دور تر بووه، هروهها نهو هموو هواله غیبی یانه له
 چرخ خوی دا و له پاشی خوی تا روژی دواپی که یک له دواپی یک بهدی هاتن و
 بهره بهره یه تا روژی دواپی، بهراستی له هموو شت سهیر تر نهو شریعت و
 بهرنامه گورهی ژبانه، که بو هموو چین و چرخ و گهل و ناوچه یک گونجاو و ریک
 و راسته و دست نادات بو بزاره و دست تی' خستن، به تنیا نهوهی نهو هیئای
 دوره له هموو هله یک، چاره سهری هموو گری' و گوتالی ژبانی کردوه، هموو
 پیوستی یکی خه لکی جی' به جی' کردوه، نه خشی جی' به جی' کردنی کیشا بو پاش
 خوی تا دنیا دنیا، له خوا به زیاد بیت و هموو سوپاس و منتهی بو خوا له پیشهوه
 فرموی: نهو کومه له لاهمان خه واند چند سالی بی' نهمی ژمارهی دیاری بکات نهوا
 لیره دا ماوهی خه و تنه که یان روون نه کاتوه، نه فرموی: ﴿وَلِئِنْ وَاقَفِ كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ
 سِنِينَ﴾ نهو کومه له لاه مانه وه له نه شکوته که یان دا به خه و تووی (۳۰۰) سال به
 پی' سالی خوری که باوی شهلی کیتاب بوو به سال و مانگی خوری ژماره یان نه کرد،
 نهوان هانی قوره یشیان دا که نهم پرسیاره بکن له پیغه مبر (ﷺ) ﴿وَأَزْدَادُوا تَسَاءً﴾ نو
 سالیان زیاتر کرد له سی' سه، واته مانه وه (۳۰۹) سال به پی' سالی مانگی که
 حیسابی قوره یشی له سهر بوو، سی' سه سالی خوری نه کاته سی' سه و نو سالی
 مانگی، هفتا و سی' روژو، نو ساعات و چل و هشت دهقیقه، به لام نهم زیاده
 کوئی پی' نادری به گویره ی باو و عورف، چونکه نهو نه اندازه له مهریش که متره.
 بنگومان نهم باسه بهم جوړه موعجیزه یکی گوره به بو پیغه مبر (ﷺ)، چونکه نه گهر
 خوا نهمی پیشان نه دایه، نهم له کوئی نهمی نه زانی؟^۱ نینجا دلنیایی نه کات له سهر
 نهو ماوه به،

^۱ میندی نه فرمون: مه بست جیوازی سالی خوری و مانگی نیبه، بهلکو نهو شیوه به بو دنیا کردنه به سهر نهوهی که

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَ لَهُ، غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصَرَ بِهِ، وَأَسْمِعُ

نه فهرموی: ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَ لَهُ﴾ بلی خوا زانتره له هموو کهسی به ماوهی مانهوهیان دهی
 نهوا هوالی دا که (۳۰۰) ساله له باریکهوه، و (۳۰۹) ساله له باریکی ترهوه، کهواته شتهکه به
 جینگای گومان و دوو دلی نامینیتهوه ﴿لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ تهنها بو خواجه زانینی
 هموو شته غیبی یهکانی ناسمانهکان و زهوی و هموو شتی که شاراوه بیت له خهلکی.
 جا نیتر هیندی لهوانه ی پیشانی هیندی له بهندهکانی داوه نهوی تری تهنیا خوی
 نه یانناسی و نه یانزانی ﴿أَبْصَرَ بِهِ، وَأَسْمِعُ﴾ نای چ عهجهب خوا بینایه و بیسره، واته
 بینین و بیستنی خوا نهونده گوره و گرنگه و تیرو تهواوه جینگای سرسوپرمان و
 سرسامی نی یه، ژیری و تیگیشتنی خهلکی به هیچ کلوجی په بیان پی نابهن، بینین و
 بیستنی خوا تایبهتی نین به هیندی شتهوه، بهلکو بو هموو شته، هیچ شتی بهرگری یان
 ناکات.

لیزه دا دواپی هات باسی نهو کومه له و نهوهی پیویست بیت و نرخه هیه له بهسرهات
 و سرگوزه شتهیان باسی فهرمو، نهو خالانهی هوئی ناموزگاری و ته می و عبیرهت بن روونی
 کردنهوه، زیاد له مه نهگهر پیویست بوایه خوا باسی نه فهرمو، کهواته پیویست نی یه بزانی
 نهو کومه له له چ تیره یه کن؟ یان له چ چرخیک دا بوون؟ یان شوین و جینگایان له کوی بووه،
 نهو نه شکوته له چ ولاتیکه؟ لهم بارانهوه چهند رایه که هیه له پهراوهکانی تفسیردا
 نووسراون، به لام هیچ رایه که لهوانه به دلنیایی یهوه پشتی پی نابهستری، کهواته هر چاک
 وایه باس نه کرین. ئینجا له کوتایی نهم سرگوزه شته یه دا جاری تاک و ته نیایی خوا نه دا که
 بهرهمیکی ناشکرای هبوو له هموو کاروباری نهم بهسرهاته دا، هروه ها ناموزگاری
 پیغهمبهر (ﷺ) نهکات به خویندنی نهوهی خوا سروشی کردووه ته لای و به روو کردن بولای
 خوا و پهنا بردن تهنیا بولای نهو که هیچ په نایه کی تر نی یه جگه له په نای نهو،

ماوه که (۳۰۹) ساله بی کهم و زیاد، نه میش به ویتنه ی نهو فهرموده یه: ﴿فَلَبِثْتُ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا﴾
 هیندی نه فهرمون: نهواته سره مر (۳۰۰) سال خوتن له پاشان که می به خهبر هاتن ئینجا (۹) سالی تر خوتنه وه،
 کومه لی تر له سر نه وهن که دیاری کردنی ماوه ی خوتنه که یان به (۳۰۰) سال یا به زیاده ی (۹) ساله، نه مهش رای
 نه ملی کیتابه، له سر نه رایه رسته ی ﴿قل ربی﴾ بو بهر بهرچ دانه وه یه، زانینی ته ولولای خواجه.

مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٦٦﴾ وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُتَحَدًّا ﴿٦٧﴾ وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ.

نه فرموی: ﴿مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ نی یه بو دانیشتونانی ناسمانه کان و زهوی جگه له خوا، هیچ کس ناکات به هاوبه شی خوی له هیچ بریارینکی دا ﴿وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ﴾ واته بخویننه نهوی که سرش کراوه بؤلای تو له کتیبی خوی تو که قورنانه و رهفتاری پی بکه و شوینی نهوه بکهوه، گوی مهگره لهوانه که نه لاین: قورنانی ترمان بو بیننه جگه لهم قورنانهی هیناوته، یان بیگوره. ﴿لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ﴾ هیچ کس نی یه بتوانی فرموده و بریاره کانی خوا بگورپی جگه له خوا خوی ﴿وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُتَحَدًّا﴾ هرگیز دهستت ناکهوی هیچ جیگا و شوینی په نای پی بهری له کاتی تنگانه و به سه رها تی خراب دا جگه له لایه ن خواوه. له پاش باسی نهو کومه له لاره که راستیان کرد له گهل خوی خویان دا و خوایش بهو جوړه ریژی لی گرتن که باسی کرا، نینجا ناموزگاری پیغه مبهه ﴿وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُتَحَدًّا﴾ نه کات که نه میس هاوپی یه تی نهو کومه له نیماندارانه بکات که لی براون بو خواپه رستی و له گهل نهوانه دا و بژی و هلسی و دانیشی و گوی نه دات به بی باوه ران بو خواپه رستی و له گهل نهوانه دا و بژی و هلسی و دانیشی و گوی نه دات به بی باوه ران و هیچ نرخیکیان بو دانه نی، نه فرموی: ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ خسوت راگیر که و دامه زراو به له گهل نهوانه ی که په روه ردگاری خویان نه په رستن هه میسه، نه پارینه وه و داوی لی نه کن به یانی و نیواره که مبهستی شیان ته نیا رهمه ندی خوی، بی هیچ نیازینکی تری دنیا یی، هاوپی یه تی نهوانه بکه و له گهل یان هلسه و دانیشه و خهریک به له گهل نهوانه دا و نهوانه فیر بکه، چونکه پیت و خیر لهوانه دایه، نایینی خوا بانگه وازه کانی خوا له سر شانی وینه ی نهوانه راگیره که خویان دارنیوه له هم مو شتی بو خوا و هیچ مبهستی کیان نی یه گوی رایه لی و رهمه ندی خوا نه بی، ناین و بانگه وازی خوا بلاو نایینه وه و راگیر نابی به که سانی که مبهستی تریان هه بی،

وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
 وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا
 لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا

﴿وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ﴾ با چاره‌کانت تینه‌په‌ری له ته‌ماشا کردنی نهو نیماندارانه، واته نهو نیمانداره هه‌ژارانه به گرنگ بگره و چاویان تی بپره و به‌سهر نهوان دا تی مه‌په‌ره بو ده‌سه‌لات داره‌کان و روله‌کانی دنیا ﴿تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ به‌جوړی بته‌وی و مه‌به‌ستت جوانی و زینه‌تی ژبانی نه‌م جیهانه بیټ، واته بته‌وی له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا هه‌لسی و دانیشی که ده‌سه‌لات دار و خاوه‌ن سامانن به‌نیاز و نومیدی نه‌وی نیمان بینن، جا به‌هووی نه‌وه‌وه واز بیټی له‌هاوړی یه‌تی نیمانداره هه‌ژاره‌کان که راستن له‌گه‌ل خوای خویمان دا، نه‌گپرنه‌وه که هیندی له‌پیوا ماقوله‌کان و سه‌روکه‌کانی قوره‌یش وتیان به‌پیغه‌مبه‌ر ﴿﴿﴾ نه‌گهر نه‌ته‌وی نیمه نیمان بینن ده‌ی نه‌وه‌ژار و لات و بی‌نه‌وایانه‌ده‌ریکه له‌مه‌جلیست یان مه‌جلیستیکی تایبه‌تی بو نیمه‌دابنی جگه له‌مه‌جلیسی نه‌وان، هه‌روه‌ها نه‌گپرنه‌وه که پیغه‌مبه‌ر ﴿﴿﴾ به‌دلی دا‌هات که به‌گویی یان بکات به‌نومیدی نه‌وه‌وه سه‌روکانه نیمان بینن، نه‌وکاته قوړت و گری له‌بهر پئی نیسلام دا‌نامینی، نینجا خوایش نه‌م نایه‌تانه‌ی ناره‌ده‌خواره‌وه، به‌رگری پیغه‌مبه‌ری ﴿﴿﴾ کرد له‌به‌دی هینانی نه‌وه‌مه‌به‌سته، نه‌وه‌به‌رگری یه‌ی به‌تین و به‌هیزتر کرد به‌م فهرموده‌یه: ﴿وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا﴾ به‌گویی که‌سی نه‌که‌یت که نیمه‌دلیمان بی‌ناگا کرد کاتی که رووی کرده‌خوی و مال و سامانه‌کی و روله و که‌س و کارو خوشی و رابوردنی ناره‌وای نه‌م جیهانه‌ی، که‌واته له‌دلی دا شوین نه‌ماوه‌ته‌وه بو‌یادی خوا، هه‌ر دلی که‌ناوا خوی خه‌ریک بکات، خوی بیبه‌ستی به‌نامانج و مه‌به‌ستیکی تره و جگه له‌خوا بیگومان نه‌وه‌دله بی‌ناگا نه‌بی له‌خوا، خوایش قاری لی نه‌گری زیاتر بی‌ناگای نه‌کات، مؤله‌تیشی نه‌دات و به‌ناره‌زووی خوی بوی ریک نه‌خات له‌م جیهانه‌دا نه‌وه‌کاته وای لی دیت که‌نه‌فهرموی: ﴿وَأَتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ نه‌وه‌که‌سه شوینی ناره‌زوو و هه‌وای نه‌فسی خوی که‌وتوه‌وه، هه‌موو کار و فرمانی ترازاره‌وه له‌سنوور و دژ و پیچه‌وا‌نه‌ی هه‌ق و راستی یه، بیگومان نه‌وه‌کاته ناگه‌رپته‌وه بو‌سهر ریگای راست و نه‌م هه‌له‌ی ژبانی له‌ده‌ست‌ده‌رنه‌چی و شایانی نه‌وه‌ناگه‌ر به‌تینه‌نه‌بی که‌خوا ناماده‌ی کردوه‌وه بوی په‌نا به‌خوا، نه‌وه‌بی

ناگایانه - وهکو باس کرا - داوایان کرد له پیغه مبه‌ره (ﷺ) که نهو ئیمانداره هه‌ژارانه
 دهر بکات، یان مه‌جلیسیکیان بو جیا بکاته‌وه، له‌سه‌ر نه‌وه به‌لینی ئیمان هینانیا ن دا،
 خوایش بهو جوړه به‌رگری کرد و فه‌رموی: به‌گویی یان نه‌که‌یت! ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ﴾ بلی پی
 یان: ته‌نیا نه‌م قورنانه و نایینه هه‌ق و راسته که له‌لایه‌ن په‌روه‌دگار تانه‌وه هاتووه ﴿فَمَنْ شَاءَ
 فَلْيُزِمْنَا وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾^۱ واته ماتول هه‌ق و راسته پیویسته شوین کهوتنی، که‌واته هه‌ر که‌سی
 ویستی دهی با باوه‌ر به‌ینتی، چونکه هیچ به‌مانه‌یه‌کی نی یه به‌ده‌سته‌وه، هه‌ر که‌سی‌ش
 ویستی باوه‌ر نه‌هینتی، دهی با باوه‌ر نه‌هینتی و کافر بی‌ت، واته نه‌و که‌سه‌ی که هه‌ق و
 راستی ناوی دهی با بپروا و هیچ پیویستی نی یه پی‌ی، هه‌ر که‌سی خوی به‌زل نه‌زانی له
 ناستی ئیمانداران، سه‌ری به‌نده‌یی شو‌ر ناکات له به‌رده‌م گه‌وره‌یی بی سنووری خوادا، نه‌و
 که‌سه چاوه‌پروانی هیچ خیر و چاکه‌یه‌کی لی ناکری بو ئیسلام و مو‌سلمانان، ئیسلام هیچ
 نرخنی نادات بهو که‌سه و منه‌تی نه‌بی بپروا خوی بی‌به‌ش و نا‌ئومید و به‌د به‌خت بکات، ئینجا
 خوی نه‌بینتی که چی به‌سه‌ر دیت. ئینجا نه‌وا شیوه‌یه‌ک له سزا و تۆله‌ی سه‌خت و سامناکی
 رۆژی دوا‌یی پیشان نه‌دات دهر باره‌ی نه‌و سیا چارانه‌ی که روو وهر نه‌گین له‌و نایینه
 راسته‌ی که له‌لایه‌ن خواوه‌هاتووه، نه‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهَا جَهَنَّمُ سَرَادِقُهَا﴾^۲
 به‌راستی ئیمه‌ ناماده‌مان کردووه بو نه‌وانه‌ی زولمیان کرد له‌ خو‌یان، به‌م ره‌نگه‌ گه‌ردن که‌چ
 نه‌بوون و باوه‌ریان نه‌هینتا به‌و نایینه راسته‌ی که له‌لایه‌ن خواوه‌ بو‌یان هات. ناماده‌مان
 کردووه بو نه‌وانه‌ ناگرتیک که بلنسه‌ی چوار دهر بیان نه‌دا وه‌کو خیره‌تی هه‌لدرا‌بی
 به‌سه‌ریانه‌وه، که‌واته ماوه نی یه بو‌راکردن و دهر باز بوون، ئومیدی رزگار بوون نی یه، کون
 و که‌له‌به‌ری نی یه هه‌ناسه‌ وه‌رگری لی یه‌وه، خوا په‌نامان بدات. بیگومان له‌م کاته
 ناهه‌مواره‌دا ئاو له‌هه‌موو شت خو‌ش تر و پیویست تره، ﴿وَأَن يَسْتَفِئُوا﴾^۳ نه‌گه‌ر نه‌وانه له
 گه‌رما و سوتان و تینویتی‌دا هوار بکه‌ن بو‌ ئاو،

^۱ به‌گۆره‌ی ته‌فسیره‌که نه‌م نوو رسته‌یه‌ش له‌و وتاره‌یه‌ که فه‌رمان درا به‌ وتنی له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) هیندی
 نه‌ئین له‌و نی یه و به‌لکو ته‌علیقه له‌لایه‌ن خواوه. له‌سه‌ر هه‌ردوو‌بار مه‌به‌ست نه‌وه نی یه فه‌رمان بدری به‌ کوف‌رو
 ره‌وادانی کوف‌ر، به‌لکو مه‌به‌ست هه‌ره‌شه‌یه و پیشاندانی بی نرخنی بی باوه‌ره‌گانه.

^۲ وشه‌ی (سرادق) به‌چند جو‌ری تریش ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه: هۆده‌یه به‌ ده‌وری خیره‌ت دا، نووکه‌لی ره‌ش، دیوار و
 په‌رژینی ناگر، دهریاکانی نه‌م جیهانه که له‌و جیهان نه‌بن به‌ ناگر و دهر بیان نه‌ده‌ن وه‌کو له‌ هه‌دیس دا نه‌فه‌رموی.

يُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهُ بِنَسِكَ الشَّرَابِ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٢٢﴾ أُولَٰئِكَ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ جَنَّةً عَدْنٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ

﴿يُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي﴾ واته ناویکیان بو نه مینری له رهنگا وهك چلك و چه پهلای رذن زهیت
 وایه، كه پاك و خاوینهكهی وهرگیرایی، چونكه نهر ناوه تیکله له کیم و زوخی دوزهخی
 یهکان، له گهرمی دا له رادهیهك دایه كه نزیك خرایهوه له دهمهوه ﴿يَشْوِي الْوُجُوهُ﴾ روو و دهم
 و چاوهکان نه برزینی ﴿بِنَسِكَ الشَّرَابِ﴾ نای نهر ناوه چ خوراوهیهکی پیس و خراپه!!
 ﴿وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا﴾ نای نهر ناگر و خیرهتی ناگره چ شوین و جینگای پشودان و پال
 دانهوهیهکی بهد و خراپه!! له پاش مهره شه و ترساندن بی باوهرهکان و پیشاندانی هیندی
 له شیوهی ناز و ریزی پیاو چاکان، نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ
 مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ بهراستی کهسانی که نیمان و باوهریان هینا بهو نایینه راستی که بویان
 هاتووه لای خواوه و کردهوه چاکهکانیان بهجی هینا، بیگومان هرکهسی لهوان کردهوهی
 چاکیان به رینک و راستی بهجی هینا بی به گویرهی رهمندی خوا نیمه پاداشتی نهر کهسه
 زایه ناکهین. پاداشتی نهر خوا پیداوانه تهنیا خوا خوئی نهرانی به تهواوی بهلام له قورنان و
 فرمایشتی پیغه مبردا ﴿وَلَهُمْ﴾ چند وینه و شیوهیهکی باس کراوه، هیندی لهوانه نه مهیه که
 لهم چند نایهتدا نهی فرموی:

- ۱- ﴿أُولَٰئِكَ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ جَنَّةً عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ واته نهوانه که ناو نیشانیان له نایهتی
 پیشوودا باس کرا بو نهوانه هیه بههشتههای نیشتهجی که روپارهکان دین و نهچن
 له ژیر کوشکهکانیان دا.
- ۲- ﴿يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ﴾ واته نهرانزینرینهوه و خشل دار نهکرین لهو بههشتانهدا له
 چندهها بازنگ له نالتون که جوانی و شیرینی یهکهی باس ناکری به گویرهی نایهتی
 تر بازن و بهندی زیویان هیه، له نایهتی تر وهرنهگیری که هینی لؤلویان هیه، کهواته
 وادهرنهکهوی کههریهکهسی جوربازن و باز و بهندیان هیه، له لوتفی خوا بهزیاد بیت.

۱ روضی(یغاثوا)،(مرتفق) که له بنهرت دا بر خوشی و چاکه بهکار نه مینرین لیرهدا مه بهست لاهرتی پی کرینه بو
 سزادانی دهرونی نهر دوزهخی یانه، وینهی نهمانه رنر له قورنان دا.

وَيَلْسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾

❖ وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا

﴿٣٢﴾ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمِ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمْرٌ فَقَالَ

لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

۳- ﴿وَيَلْسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾ نه پوئشن پوئشاكنكى سهوز له ناوريشمى تهنك و نهستور.

۴- ﴿مُتَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ﴾^۱ واته دانهيشن به جوړى پال نه دهنه وه لهو بهه شتانه دا

به سهر كورسى نه سكه مله وه. ﴿نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا﴾ واته: بهه بهه زور چاكه نهو

پاداشتهى كه به لئين دراوه بهو كوومه له بهختياره، و بهه شت يان نهو كورسيانه جى و

شوينيكي شيرين بۇ نيسراحت و پال دانه وه و راباردن، نهو بوو چند شيوه به له

سزا و تولهى سهخت و سامناكى تاوان باران و چند شيوه به كه له ناز و ريزى چاكان و

پاكان، جا كه واته هيچ كهس منتهى نه بى كام پاشه روژ بۇ خوئى هه لئه بژيرى هه لى

بژيرى؟ هه كهس پشت نه كاته نايينى خوا منتهى نه بى بيكات و سبه ينى رابوړى له

خيوه ته كانى دوزخ دا و نوشى بيت نهو ناوه پيسه بوگنه ناگرينه كه تيكه لى كيم و

زووخى دوزخى يه كانه!! به بوئنهى باسى نهو كوومه له كافره كه سامان دار بوون و

خويان به زل سهير نه كرد و به لايانه وه شوره يى بوو له مه جليسى نيمان داره

هه ژاره كان دا دابنيشن بهو بوئنه وه به سه رها ت و سه رگوزه شته يه كه نه هيني له لايه ن دوو

پياووه كه نمونه ن بۇ دوو تاقم له ناده ميزاد: يه كيكيان ناز و كه شخه نه كات به

خوشى ژيانى نه م جيهانه وه، چاوى بريو ته ته نها نه وه، كه واته خواى خوئى له بير

بردووه ته وه و هيچ باكى نى يه له پرسيار و تولهى روژى دوايى، نهوى تريان كه شخه

و شانازى ته نيا به نايينى خواوه نه كات و نيمان و باوه ركه ي، كه واته هه ميشه له

يادى خواى خوئى دا نه ژى، چاوى بريو ته ته نيا ره زامه ندى خوا و پاشه روژى روژى

^۱ ﴿أرائك﴾ كزبه و تاكه كى ﴿أريك﴾ يه نريك له م جيهانه دا ناوه بۇ كورسى و نه سكه لى كه رازابيتوه له ناو

مؤده يه كه دا كه رازابيتوه بۇ بووك و زاوا، نه بى نه وهى بهه شت چو ن بيت، په نا به خوا له و شادى و خوشى به !!

دوایی، لهم سمر گوزه شسته بیدا روون نه بیتهوه که پاشه روژی بهد بهختی و روو رهشی
بو کهسانیکه که پشت نهکهنه خوا، پاشه روژی کامرانی و بهختیاری بو کهسانیکه که
به گویره ی فرمان و رهمانندی خوا نه جولیتهوه.

نه فرموی: ﴿وَأَشْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا﴾ واته نهی پیغه مبر به سرهاتیکی نایاب باس بکه بو نهو
بت پرستانه که خوین به زل نهزانن و وینه یهکی سهیریان بو بهینه رهوه ﴿حَجَلَيْنِ﴾ سمر
گوزه شسته و به سرهاتی دوو پیوا که یه کیکیان کافرو بی باوه ر بوو، خوئی به زل سهیر
نه کرد و که شخه و شانازی به مال و سامانه که یهوه نه کرد، نهوی تریان نیماندار و هژارو بی
نهوا بوو، ﴿جَمَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ﴾ فراهه ممان هیئا بوو بو یه کیکیان - که کافره که بیان
بوو - دوو باخ به چند جورئی له تری. ﴿حَقَّقْنَاهُمْ إِخْوَالَ﴾ به درهختی دار خورما چوار دهوری
نهو دوو باغه مان دابوو و هکو په رزین ﴿وَجَمَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا﴾ له ناوه راست و نیوانی نهو دوو
باغه دا کشت و کالمان فراهه م هیئا بوو، که واته نهو دوو باغه هرچوئی شیوه یهکی شیرین و
دلبریان هه بوو، هروه ها هوی ژیانیشیان تیئا بوو له قوت و خوراک و میوه ی چاک و خوش
﴿كُلْنَا الْجَنَّتَيْنِ مِمَّا أَكَلْنَا﴾ هه روو باغه که بهرو میوه ی خوینانی هیئا بوو به تیرو تهسه لی
﴿وَلَمْ نَطْلِقْ مِنْهُ شَيْئًا﴾ واته هیچ کهم و کوپی یه کیکیان نه کرد بوو لهو بهرو بومه یان دا، واته به
وینه ی باغی تر نه بوون که کهم و کوپی یان هیه، سالی چاکه و سالی خراپه و نایهینی
﴿وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا﴾ واته کانیاو و روو بارمان ههلقولاند بوو بو هه موو باغه کان و هه همیشه تیر
ناو بن و ره نهق و شیرینی یان زیاد بکات و بهرو بومیان تیرو تهواو بیت ﴿وَكَاذِبًا لَّهُمْ﴾
چند جورئی مال و سامان هه بوو له نالتون و زیو و مالآت و شتی تر بو نهو خاوه ن باخانه.
نهو کابرا سامان دارهش به هوی نهوه وه دلی لای خوی خوی نه بوو له خوی گوږاو بافیشی
نه کرد و که شخه ی نه کرد به ملی خه لکدا ﴿قَالَ لِصَاحِبِهِ﴾ به هوی نهوه وه وتی به هاوپی
نیمانداره هژاره که ی ﴿وَهُوَ حَاوِرٌ﴾ له کاتی کدا که قسه و هاتوچوی نه کرد له گه لی دا،
له گه لی نه کوئی یهوه و نه دوا له بابهت بی باوه ری و بت پرستی یهوه، نیت کابرای کافر
نه کوئی یهوه له گه لی هاوپی نیمان داره که ی و کافریتی خوی دهر نه پری یان نیمانداره که
له گه لی نهو و نه یویست ناموزگاری بکات هه روو بار هه نه گونجی. له سه هر بار کابرای
کافر به که شخه وه وتی: ﴿إِنَّا أَكْثَرُ بِكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا﴾ من مال و سامانم له تو زورتره و من
به میز و دهسه لات دار ترم له تو له بابهت روئه و کهس و کارو ژیر دهسته و خزمه تکاره وه،
نهو کابرا هه بهروه نهوه ستا،

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ، وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ
 قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
 أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ﴿٣٧﴾ لَيْكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ
 بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَنُّنًا أَقْلَ مِنْكَ
 مَا لَا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾

بہلکو ہم جوڑی کرد کہ ٹھہرموی: ﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ﴾ واتہ چوہہ ناو باغ و بہہشتہ کہیہوہ
 لہگل ہاوی بیماندار کہی بو ٹہمی بیگیڑی بہ ناویا و ٹہو ہموو ناز و نیعمتہی پیشان
 بدات بو زیادہ کہشخہ و شانازی بہ ملی دا، ﴿وَمَرَّ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ﴾ لہکاتیگ دا کہ ستمکار بوو
 لہ خوئی و زیانی بہ خوئی ٹہگہ یاند بہموی کوفر و لہخو گوہانہ کہیہوہ ﴿قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ
 أَبَدًا﴾ وتی: من گومان نابہم کہ ہرگیز ٹہم بہہشتہ نہمیننی و بہریاد بی ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ
 قَائِمَةً﴾ گومان نابہم کہ روڑی دواپی بیٹ و بہدی بیٹ ﴿وَلَئِنْ رُودْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا
 مُنْقَلَبًا﴾ سویند بہخوا ٹہگہر پاش مردن من زیندوو بکر ٹہموہ و بمگیڑنہوہ بو لای
 پسروردگارم، بیگومان ٹہو کاتہ باشتر لہم باغ و بہہشتہی نیستام دست ٹہکوی و
 پاشہروڑ و بہشی ٹہویم چاکتر ٹہبی، واتہ ٹہمی کہ لہم جیہاندا ہمہ مان خوٹہ و خوٹم
 شایانی ٹہوم، کہواتہ ٹہگہر زیندوو بوونہوش راست بیٹ - وکو تو ٹہلینیت - ٹہو
 کاتہش وکو نیستا ماف و بہشی خوٹم پی ٹہری و دیارہ ٹہو کاتہ بہشی ٹہویم چاکترہ،
 چونکہ دواپی نہہاتوہ، ٹہو کابرا بہو جوڑہ ٹہو سویندہ ناپہوای خوارد، چونکہ لای وا بوو
 مال و سامان بہ ہموو جوڑ نیشانہیہ لہسر ریزی خاوتہ کہی بہلای خواوہ، ٹہی ماتول
 خاوتہن ریڑ بیٹ لہہر لایہک بیٹ ٹہبی لی بگیڑی، بی ناگا بوو لہوی کہ مال و سامان زور

جار نیشانه‌یه له‌سەر بەد بەختی و خەشم و قاری خوا له‌خاوەنەکەیی. ئەو کابرا بێ باوەرە
 خەلەتاوە - وەکو هەموو خەلەتاو و نەفامی تر - ئەوە قەسەیی بوو، بەلام هاوێی بە ئیمان و
 باوەردارەکەیی که بێ نەوا و بێ سامان بوو تەنیا شانازی بە عەقیدە و باوەرەکەییەوه ئەکرد،
 شانازی تەنیا بە خواوە ئەکرد که هەموو شت مل که‌چ و سەر شوێرە له‌ ناستی ئەو، لەبەر
 ئەوه له‌ روی کابرای سامان داردا راوەستا، بێزاری دەربریی له‌ قەسە و باوەرەکەیی و تەمەنی
 کرد و بیری خەستەوه که له‌ شتیکی بێ نرخی قیزەون پەیدا بووه، کهواته بۆ ئەبێ خۆی
 نەناسی و ناوا خۆی لی بگوێی و کەشخە بکات، ئەفەرموی: ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ﴾ هاوێی ئیمان
 دارەکەیی پێی وت: ﴿رَمُوهُنَّ حَارًّا﴾ لەکاتی که دا که ئەکۆلی یەوه له‌گەلی، قەسەیی هاورد و برد
 ئەکرد له‌گەلی، پێی وت: ﴿أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ﴾ نایا تو بێ باوەریت بە کەسی که توی
 دروست کردووه له‌ خۆل؟ ﴿كَلِمَةً مِنْ لَدُنِّي﴾ له‌ پاشان دروستی کردووی له‌ دلۆپە ئاوی که
 قیزەونه و پێی ئەوتری نوتفه ﴿كَلِمَةً مِنْ لَدُنِّي﴾ نینجا رێک و پێکی کردی و کردیتی بە
 پیاویکی تەواو، واتە باوەر نەبوون بە زەندوو بوونهوه زۆر ناپه‌وا و نەفامی یه‌ و جینگای
 سەرسوڕمانه، چونکه هەموو کەسی ئەزانێ که ئەم ئادەمی یه‌ رێک و پێکه له‌ بنه‌رەتەوه له‌
 خۆله، چ به‌ گوێزەیی یه‌کەم کەسی که ئادەمه‌ و یه‌کسەر له‌ خۆل دروست کرا، چ به‌ گوێزەیی
 رۆل و نەوه‌کانی، چونکه ئەمانیش ئەگەر پێنەوه سەر ئەو خۆله، له‌باری تریشه‌وه له‌م خۆله
 خوا خۆراک فەراهەم ئەهینێ، له‌ خۆراکەکەشی ئەو ئاوه‌ پەیدا ئەبێ و لەو ئاوه‌یش ئەم
 ئادەمی یه‌ پەیدا ئەبێ، کهواته‌ به‌ ئاشکرا ئەزانین که بنه‌رەتی ئادەمی له‌ خۆله‌ و له‌ خاک
 فەراهەم هینراوه، کهواته‌ هەر کەسی رێزی ژیری خۆی بگرێ هەرگیز زیندوو بوونه‌وه به‌
 درۆ و نەگونجاو دانانی، بەلکو به‌ هیچ جۆر سەری لی ناکاتەوه‌ و ئەزانێ ئەو دەسه‌لاتەیی له‌
 یه‌کەم جارەوه‌ دروستی کرد، هەر وه‌ها به‌ ناسانی بێ ئەرک و زەحمەت دووبارەشی ئەکاتەوه‌،

هرکس وا نهزانی بیگومان شو کهسه ناتهاووه و ژیری نهخوشه، پیاوه له خو گۆراومه
 هرچهنده باوهپی به بیونی خوا ههبوو، وهکو له قسهی خۆیهوه روون نهبیتهوه، بهلام
 باوهپهکهی به بی باوهپی و کوفر دانهتری، چونکه باوهپی به زیندوو بوونهوه نهبوو، باوهپ
 نهبوون به زیندوو بوونهوه باوهپ نهکردنه به دهسلات و توانای خوا، نهوهیش باوهپ نهکردنه
 بهخوا، ههروهها باوهپ نهبوون به هر بهندی له نایینی خوا نهگهپهتهوه بو باوهپ نهبوون به
 خوا، ئەم هاوپی ئیمان و باوهپ داره بهو جوړه بیزاری دهریپی، تهمنی شو کابرای کرد،
 ئینجا باوهپی ریک و راستی خۆی دهرتهپی، نهفرموی: ﴿لَنْكُنَّا هُرُ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾
 واته تو کافری و باوهپت نی یه به خوا، بهلام من باوهپم ههیه و نهلیم: خوایه که ناوی(الله)
 یه پهرومردگاری منه، من هیچ کس ناکهه به هاوبهش و وینه بو پهرومردگاری خۆم، ئینجا
 زیاتر تهمنی کرد و پنی وت: ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ با کاتی چووینه ناو
 باغهکهتهوه بت گوتهیه: هرچی خوا ویستبیتی هر شهو نهبی و نیش شهویه که خوا
 کردووینهتی ﴿لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ هیچ هیزو توانایهک نی یه بو هیچ کس بههوی خواوه نهبی،
 واته تو لهسر باریکی نارهوای، نهبوایه کاتی ناز و نیعمهتی خوات بینی سهری بهندایهتیت
 بو خوا داخستایه و له خۆت نهگۆرایهی و دانت بنایه به دهسته پاچهیی خۆت دا، و ههروو
 دهسلات و توانات بو خوا دانایه، چونکه شهوی که هته ههمووی خوا پنی داوی، به
 یارمهتی خوا دهستت کهوتوو، ﴿إِنْ كَرِهْنَا أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا﴾ واته نهگهه تو من نهبینی
 کهترم له تو له بابته مال و دارایی و نهولادهوه، من بهوه دل گران و ناویند ناہم و تویش
 هیچ بهوه مهنازه و لهخۆت مهگۆپی،

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَنُصِصِحَّ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿١٠﴾
 أَوْ يُصِصِحَّ مَأْوَاهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿١١﴾ وَأَحِيطَ بِشَرِّهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَيْهِ عَلَىٰ مَا

أَنْفَقَ فِيهَا

﴿فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ﴾ چونکه چاوهرپروانی و نومیدم وایه که په رومردگارم شتی با شتر له باغه که ی تووم پی بدات ﴿وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ سزاو تریشقه و به سهرهاتیکی ناهه مواریش له لایه ناسمانه وه بدات به سهر باغه که ی تودا ﴿فَنُصِصِحَّ صَعِيدًا زَلَقًا﴾ به هوی نه وه وه باغه که ت به ریاد بیی و بگه پی به زهوی یه کی ساف و تهخت که پی ی لی هه لخلیسکی ﴿أَوْ يُصِصِحَّ مَأْوَاهَا غَوْرًا﴾ یان ناوی باغه که ت بپوا به ناخی زهوی دا ﴿فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا﴾ به هوی نه وه وه هرگیز ناتوانی بگه پی ی به شوینی دا و دهست خوئی بخه یته وه، واته چاوهرپروانی نه که م باغه که ت به ریاد بیی به دهردیکی ناسمانی یان دهردیك که له زهوی یه وه روی تی بکات. نینجا کوت و پری شیوهی جوان و شیرینی باغه که لانه با و شیوهی به ریاد بوونمان پیشان نه دات، هروه ها شیوهی که شخه و شانازی خاوه نه که ی لانه بات و شیوهی په شیمانی و داخ و خهفت و گهرانه وه و توبه یمان نه خاته پیش چاو، چونکه نه وهی هاوپی نیمان داره که ی چاوهرپی کرد خوا به دی هینا، نه فهرموی: ﴿وَأَحِيطَ بِشَرِّهِ﴾ سامان و بهرهم و بهرو بوومه که ی به شتی که هوی ویران کردن بوو چوار دور درا، واته ویران و به ریاد کرا وهک و هاوپی نیمان داره که ی چاوهرپروانی کرد و ترساندی. ﴿فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَيْهِ﴾ واته به هوی نه وه وه کابرا حالی گوپا به جوپی له داخ دا هردوو له پی دهستی و مرئه گپرا و نه م دیو دیوی پی نه کرد، وهک و باوه له ناو نه و که سانه ی که دوو چاری زیانی سهخت به سهرهاتی خراپ دین، واته داخ و په شیمانی و مهراق داگیری کرد. ﴿عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا﴾ له سهر نه و مال و پول و پاره ی که بهختی کرد بوو له خزمهت کردن و بهرهم هینانی باغه کانی دا،

وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ بَلَغْنِي لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿١٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 وَمَا كَانَ مُنْصِرًا ﴿١٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿١٤﴾ وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلِ الْحَيَوةِ

الدُّنْيَا

﴿وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا﴾ له کاتیک دا که بینی نهو هه موو میو و تری چن و مل کهوتوون بهسر که پر و همرزالهکانیان دا، بهم جوړه نهان رووخان و له بیخ هاتوون، تری و میوهکانیش کهوتوون به ملیان دا و ترشاون بهسر یهک دا، نهو باغی که کاتی خوی نهیگوت: گومان نی یه هرگیز نهه نه مینی و بیهوتی ﴿وَيَقُولُ بَلَغْنِي لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ له بابته بیرو باورمیشوه گوزا به جوړی نهیوت: نای کاشکی هیچ کسم نهکردایه به شریک و هاوبهشی پهروردگارم، واته تنیا خوام پهرستایه و ریبازی نایینی نهوم بدایهته بهر، نهو کابرا نهفامه کاتی خوی کهشخی نهکرد به مل هاوپڼگی دا و نهیوت: من کس و کار و نهولادم زور تره له تو خوایش بهو جوړه مال ویرانی کرد و نینجا به شیوهی تهر لیدان و لاقرتی پی کردن نهفرموی: ﴿وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ واته نهوهی بهسهرهات و هیچ کوملنیکیش نهبوو بیجگه له خوا که بتوانی بهرگری نهو زیان و ویران بوونهی لی بکات ﴿وَمَا كَانَ مُنْصِرًا﴾ خویشی به هیز و توانانی خوی توانای سهرینچی نهبوو لهو تو له و سزای که خوا لی ی سهند. ﴿هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ لِلَّهِ الْحَقِّ﴾ واته لهو کات و شوینانهدا یارمهتی دان تنیا بو خویکه ناوی(الله) یه و هیچ کهسینکی تر دهسلاتی نی یه بهسهری دا، تنیا نهو خویکه ههقه، بیگومان خوایش تنیا یارمهتی دوستهکانی خوی نههات، ﴿هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾ واته خوا باشتره له هه موو کهسی له بابته پاداشت دانوه بو دوستهکانی و نهو باشتره بو پاشهروژ پیدانیان، نینجا به دوا بهدوای نهه باسهدا وینه نه مینیتتهوه بو ژبانی نهه جیهانه به شیوهی گشتی، روونی نهکاتوره که هه موو ژبانی نهه جیهانه شتیکی دانهمهزراوه و هه موو گپ و فریکه شایانی نهوه نی یه پشتی پی بهستری و هرکهسی پشتی پی بهستی خهله تاوه وهک و خاوهنی نهو دوو باغه که باسی کرا. نهفرموی: ﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلِ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾ واته نهی پیغه مبر باس بکه بوخلکی و شتی وینه بهینهروه کهوه کوژیانی نهه جیهانه جوان و شیرین و دلگیر و دلبر بیت و به زوویی و چهسانی بیت و بهروا و تیپهری و نه مینیتتهوه،

كَمَا أَنْزَلْتَهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

مُقَدِّرًا ﴿١٥﴾ الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرًا أَمَلًا ﴿١٦﴾

وَيَوْمَ نُسِرُّ الْجِبَالَ وَنَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿١٧﴾ وَعَرَضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا

نہو وینہیش ئەمەییە: ﴿كَمَا أَنْزَلْتَهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ

الرِّيحُ﴾^١ واتە شیوەی ژیانی ئەم جیهانە وەکو شیوەی بارانی وایە کە ئێمە لای ژووڕەو

هێناومانەتە خوارەو، ئینجا ئەو هەموو رووی زەوی یەئە پێی ئەپووی و ئەچیت بەناو یە

دا، ئینجا بە زویی ئەو هەموو روو تەپوو تازە ناسکە شیرینە ئەگۆپی بە پوش و پەلشینکی

وشکی داپزاو کە با پزژو بلاوی ئەکاتەو، بەراستی وینەییەکی ئیجگار رینک و راستە، تەنیا

بە قورفان ئەکەوی ئەو جوړە شتانە و روون کردنەوی هەموو مەبەستی کە دوایی لێ ی، بە

رستەییەکی کورت شیرینی ژیانی ئەم جیهانە ی پیشان دا و تەئە پەراند! ئینجا پیتی ﴿ف﴾

بەدوا هاتن ئەگەییەئە بێ تەفرە و دەستان ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقَدِّرًا﴾ خوا هەمیشە توانا و

دەسەلات دارە بەسەر هەموو فەرەم هێنان و بەرباد کردنی کە دا کە بیەوی، ئینجا روونی

ئەکاتەو ئەو شتە ی کە نامانجی راستەقینە یە و شایانی ئەو یە کە بە گرنگ بگیری،

ئەفەر موی: ﴿لَمَالٌ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ واتە مال و کوپ، زینەت و شەو کەتی ژیانی ئەم

جیهانە یە کە باس کرا و وینە ی بۆ هینرایەو، کەواتە مافی ئەو یان نی یە بکرین بە نامانجی

راستەقینە و پشتیان پێی ببهستری، هەرچەندە پیویستن، ئیسلام بەرگری ناکات لە ویستن و

خۆش گەرە ک بوونیان لە سنووری راست و روادا، بەلام شتێ بەردەوام نەبێ، بەلکو

بەزوویی تێپەری... بێ نرخە ﴿وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرًا أَمَلًا﴾ کردەو چاکەکان

کە پاداشت و بەرەمیان ئەمینی تەو بێ پرانەو، ئەوانە باشن لای خواو لە روژی دوایی دا

ئەجرو پاداشتیان هە یە و ئەوانە باشن و جیگای ئومیدن بۆ خواو نەکانیان، چونکە ئەو ی

چاو پوانی یان کردووە لێ یان لەم جیهانە دا دەستیان ئەکەوی لە روژی دوایی دا بەلام مال

و کوپ و ئەولاد وانین و بەو جوړە نین. لەپاش باسی کردەو چاکەکان کە بەرەم و

^١ ئەم وینە یە بە پێی زانیاری رەوانبێژی پێی ئەوتری: ﴿تَشْبِيهِ الْمَرْكَبِ﴾، چونکە شیوە ی شیرین و دلگیری ئەم

جیهانە و بە خیرایی تیا چوونی، وەک و شیوە ی شیرینی ئەو هەموو گولزار و گیا و سەوزە واتە وایە کە لە باران پەیدا

ئەبیت و بەرە بەرە زیاد ئەکات و ئەمجار بە زوویی و شک ئەبیت و ئەبێ بە پوش و بلاو ئەبیتەو.

پاداشتیان له روژی دواپی دا وهرنهگیری، ئینجا شیوهیهک له شیوه گرنگهکانی نهو روژه
 باس شهکات و هیندی له روداوه سامناکهکانی نهخاته پیش چاوا، نهفرموی: ﴿وَيَوْمَ نَسُفُ
 الْمِيزَانَ﴾ نهی پیغهمبهر باسی روژی بکه که هه مووشاخ و چیاکان له شوینی خویان
 هه لئه که نین و بهرزیان نهکه ینهوه، وهکو هه ور به لای سهری زهوی دا نه یانگه پیرین ﴿وَنَرَى الْأَرْضَ
 بَارِزَةً﴾ نه بیینی روی زهوی له هه موو لاهو گو شهیهکی یهوه به دهرکه وتووپی بی نه مهی هیچ
 شتی دایشاری، چونکه نه شاخ و چیاو نه خانوو و نه دارو درهخت و نه هیچ شتیکی تر
 نامینی به سهر زهوی یهوه ﴿وَحَشْرَنَّهُمْ﴾ بیگومان خه لکی هه موو کو نهکه ینهوه به زیندووپی
 ﴿فَلَمْ نَقْدِرْ مِنْهُمْ لَحْدًا﴾ واته هه موو کو نهکه ینهوه، که واته هیچ کهس له وان به جی ناهیلین و وازی
 لی ناهینین ﴿وَعَرْضًا عَلَى رَبِّكَ صَفًا﴾ واته هه موو به یهک ریز یان به ریز ریز کرایی نامانه و
 حازر نه کرین له بهردهم دادگای خوی تودا بو شهوی فرمان و پریار دهرکات دهریاره یان،
 بهرستی شیوهیهکی ئیجگار سامناکه، تا بیری لی بکریتهوه سامناکی یهکهی روون تر
 نه بیتهوه، په نا به خوا نهو هه موو چیاو کوساره گهوره گه ورانه هه موو به یهک جار له جیگای
 خویان هه لئه که نرین و بکه و نه جومبش و گه پان. دهی نه بی دلای خه لکی چی به سهر بیته،
 هه موو روی زهوی دهرکهوی به رووت و قوتی، نه چال و چولی و نه دۆل و نه شیو و نه دار
 و درهخت و نه چیاو نه بهرزی و نزمی. ههروهها دلئه کانیش هه موو دهرنه که ون و هه رچی
 شاراوه کانیان هه یه هه مووی ناشکرا نه بی لهم روژه دا، ئینجا نهو هه موو خه لکه که خوا نه بی
 کهس ژماره یان نازانی، له یه که مجاره وه په ییدا بوون تا کوتایی ژبانی نه م جیهانه، نهو
 هه مووه به یهک جار سه رجه م کو بکریتهوه و ریز بکریتهوه به سهر زهوی یه که وه که ساف و
 تهخت کراره و جیگای خوداشاردنی تیدا نه ماوه، بهرستی به بیر لی کردنه وهی نهو
 به سهر هاته سامناکه هه ق وایه هه ر له ئیستاوه دل بکهویته له رزه و ته په ته پ لهو روژو کاته
 سامناکه، ئینجا بو سزادانی دهروونی بی باوه رهمکان، نهوانه ی که له م جیهانه دا دم دریزی
 یان نه کرد و هاتنی نهو روژه سهخته یان به درو نه زانی، لاقرتی یان پی نه کرد،

١ چه ند نایه تی تر باسی به سهر هاتی چیاکان شهکات، هیندی له وانه وا پیشان نه دن که هه موو چیاکان شه کرین به تۆزو
 پدژ و بلاو شه کرینه وه، جا نیت هر له شوین خویان شه کرین به تۆزه وهکو هه م به رز نه بنه وه ئینجا وهکو هه ور به لای
 سهری زهوی دا شه کرین ئینجا پدژ و بلاو نه بنه وه، یان هه ر له یه کم جاره وه به رز شه کرینه وه و نه خرینه گه ریش،
 ئینجا نه درین به مل یهک دا و به سهر زهوی دا تا پاره پاره نه بن له پاشان شه کرین به تۆزو پدژ و بلاو نه بنه وه، به
 هه ر دوو باره که وتراوه و نه گوچی.

لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْتَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿١٨﴾ وَوَضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا

لهو کاته ناهه مواره دا و لهناو نهو کۆمهله دا به تەشهره وه نهوتری: ﴿لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْتَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ واته بیگومان نهوا هاتنه وه بۆلامان به زیندوویی و دروستمان کردنه وه هەرچۆنی به کهم جار دروستمان کردن له دنیا دا هاتنه وه به رووت و قوتی و بئ مال و سامان و رۆله و کەس و کار، بئ نهو شتانه ی که له دنیا دا کەشخه و شانازیتان پیوه نهکردن، به ملی خه لک دا ﴿هَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا﴾ واته ئیوه لاتان وابوو له دنیا دا که ئیمه هەرگیز کاتی فراهه م ناهینین و رۆژی ناهینین بۆ به دی هینانی نهو هه موو به لئین و هه ره شانیه که له دنیا دا پیمان راگه یاندن به هوی پیغه مبه رانه وه، لاتان وابوو که پیغه مبه رکهان درۆتان له گه ل نهکن که چی نه وه تا راستیان کرد. په نا به خوا لهو روو رهشی و خه جاله تی به و لهو هه موو سام و ترس و له رزه ی که نهو کۆمه له به د به خته داگر نهکات لهو کاته دا که تانه و تەشهریان لی نهدری و بهو شیوه رسوایی به نهخرینه وه به درۆه، خوا په نامان بدات له قارو خه شمی خوی. به راستی هه ره به قورئان نهکهوی فەرمایش بکات: ته ماشا کهین کوت و پر رووی فەرموه نهکاته نهو تاوان باره بئ باوه رانه به تەشهره وه وهکو ئیستا نهو رۆزه بیت، شیوه ی سامناکی نهو کاته نهخاته پیش چار، وهکو ئیستا نهو کاته بیت و به چاو نهیبینین و به گوئی نهیبیستین نهو گفتوگۆیه ی که لهوی نهکری، لهوانه به خه ریکی بین به چاو ته ماشای شیوه ی نهو کۆمه له بکهین: شیوه ی روو رهشی و رسوایی و دامووی و شه رهزاری یان لهکاتی نهو تانه و تەشهره دا، ﴿وَوَضِعَ الْكِتَابُ﴾ واته دهفتهر و نامه ی کرده وه کانتان نهخرینه دهستی راستی چاکان و دهستی چه پی ناپاک و تاوانباران ﴿فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ﴾ ئینجا نهیبینی تاوانباره کان به ترس و سامه وه لهو هه موو تاوان و خه رابه ی که نووسراوه له دهفتهر و نامه که یان دا ﴿يَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا﴾ نهلئین: نای مه رگ بیت بۆمان ﴿مَالِ هَذَا الْكِتَابِ﴾ نهوه چی به بۆ نه م دهفتهر و نامه یه؟ ﴿لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾ که هه یچ گوناھی بچووک و گه رده نی به هه لی نهژماردبئ و تیای دا نه نووسرابئ، هه رچۆنی نهوان وا نهلئین، نهوا خوایش دلنیایی له سه ره نهکات که به شیوه ی گشتی هه موو کرده وه به کیان تیای دا نووسراوه،

وَجِدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظِلُّ رُتُوكَ أَحَدًا ﴿١٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَسَتَّخَذُونََّهُ دَرِيتَهُ أُولَئِكَ مِنْ دُونِ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ

نه فرموی: ﴿وَجِدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾ واته همر کرده و هیه کیان کرد بی له دنیا دا له چاک و له خراب، گه وره و بچوک، هه موویان دست نه که وی به نووسراوی لهو نامه ی کرده و میان دا، هه موو حازر و بزدر کراره له بهر دهستیان دا، ﴿وَلَا يَظِلُّ رُتُوكَ أَحَدًا﴾ خوی تویش جه ور و ستم ناکات له هیچ کهس، واته توله له هیچ کهس ناسینی تا تاوانی نه کرد بی، به نه اندازه ی تاوانه که شی توله نه سینی، کم و کوپیش ناکات له پاداشت و نه جری هیچ کرده و هیه کی چاک دا، به لکو چاکه به چند چندانه پاداشت نه داته و ه لای خواروی به دهقات له لوتف و به زهی به بی سنوره که ی به زیاد بیت، بیگومان شهیتان دورژمنی که نه که و تووه و هویه کی به هیزه بو لادانی ناده می له رنگای راست و دوچار بوونی سزا و سیا چاره یی رژی دوی که باس کرا، جا له بهر نه وه خوی گه وره له چند شوین دا ناگادارمان نه کاته و به دورژمنایه تی شهیتان، به لکو نیمه ش بفا مین و شوینی نه و دورژمنی خو مانه نه که وین یه کی لهو شوینانه نه مه یه که لیره دا نه فرموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ نه ی پیغه مبر باسی نه و کاته بکه که نیمه فرمانمان دا به مه لانیکه و پیمان و تن سوژده برن بو نادم، واته سوژده ی ریزو قدر گرتن، نه ک سوژده ی پرسن ﴿سَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ نینجا نه وانیش هه موو سوژده یان برد جگله شهیتان، هوی سر پیچی یه که شی نه مه بوو که نه فرموی: ﴿كَانَ مِنَ الْجِنِّ﴾ شهیتان له تیره ی (جن) بوو نه که مه لانیکه. ﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ به هوی نه وه له فرمانی خوی دهرچوو و گوئی رایه لی نه کرد و رازی نه بوو به و بریاره، ﴿أَفَسَتَّخَذُونََّهُ دَرِيتَهُ أُولَئِكَ مِنْ دُونِ﴾ ده ی نایا نه ی ناده می زاده کان نیوه شهیتان و روله کانی و شوین که و تووه کانی نه کهن به خو شهویست و خاوهن خو تان به جور ی به سمر من دا تی نه پهن و له باتی من گوئی رایه لی بو نه وان نه کهن؟! واته نه وه کار یکی زور خراب و نار په وایه و هوی سر سو پرمانه که نیوه گوئی رایه لی نه و شهیتانه تاوان باره دورژمنه بکن له باتی خوی خو تان که دروستی کردون و نه و هه موو نیعمه ته ی رشتوو به سهرتان دا ﴿وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ له کاتیک دا که نه وان دورژمنن بو نیوه،

يَسْأَلُ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ
 مُنْجِذَ الْمُضِلِّينَ عَصُدًا ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ
 وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

﴿هَسْ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ واته نای چهنده شتیکی پیس و خراپه گوی رایلی نعو نادهمی یه
 زالمانه بو شهیتان و نهوه و شوین کهوتوهکانی لهباتی گوی رایلی یان بو خوا و شهیتان
 نهوانه بریتی یهکی پیس و خراپن بو نعو نادهمی یه ستمکارانه!! که لهباتی خوا بریاری
 نهوهن بو خویان. نینجا زیاتر روونی نهکاتوه که شهیتان و شوین کهوتوهکانی شایانی
 نعو پرستن و گوی رایلی یه نین نهفرموی: ﴿مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسِهِمْ﴾
 شهیتان و روله و نهوهکانیم حازری دروست کردنی ناسمانهکان و زهوی نهکردوه، هروهها
 هیندی له خویانم حازری دروستی کردنی هیندی تریانم نهکردوه، تا ناگادار بن بهسر
 شتیک دا که خهلکی تر ناگای لی ی نی یه، یان حازرم نهکردون بو نهومی کومهکیم بکن،
 واته کهسی شایانی پرستن و گوی رایلی بو کردنه که زانینیکی جیاوازی ههبی، وهکو خوا
 یان بهشدار بیئت له دروست کردنی ناسمانهکان و زهوی خهلکی دا و یارمتهی خوی دابیت
 ﴿وَمَا كُنْتُ مُنْجِذَ الْمُضِلِّينَ عَصُدًا﴾ نعو کهسانهی که گومراکهری مردومن - واته شهیتان و روله و
 نهوهکانی - من نهم گیزاون و نهم کردون به کومهکی کهر بو خوم، کهواته به هیچ کلوجی
 شهیتان و شوین کهوتوهکانی شایانی پرستن نین و نابی گوی رایلی بکرین. بیگومان خوا
 پیویستی به هیچ کهس و به هیچ شتی نی یه، هرچونی شهیتان و شوین کهوتوهکانی
 ناکات به یارمتهی دهر و کومهک بو خوی، هروهها هیچ کهسی تریش ناکات بهلام لییرهدا
 مهبست لهکهدار کردن و تانه وتهشهر دانه له کافرهمکان و شوین کهوتوهکانی شهیتان، و
 لاقرتی کردنه پی یان و روون کردنهوهی نهقامی یانه، که نهوهنده نهقامن شتی و ناشکرا
 نازانن و ری پی نابن، هروهها مهبست لیکولینهوهیه لهگهل نعو تاقعه له بت پرستهکان
 که شهیتانیا ن نهپرست و نهیان کرد بههاوبهش بو خوا له پرستن دا، چونکه لایان وابوو که
 شهیتان زانینیکی تایبتهی ههیه، جا لییرهدا قورشان بهگویرهی فام و تیگهیشتنی خویان

له گه لیان نه کولیته وه و بهر پرچیان نه داته وه و نه یان خات ه وه به درووه، واته خوا قار و
 خه شمی هیه دهر باره ی گومرا کمران که واته نه گهر له فهرزیک دا کومه کی کهری بو خوی رهوا
 بدایه له گرووی شهیتانی رهوا نه نه دا. ئینجا شیوه یه کی تر پیشان نه دات له شیوه
 ناهه مواره کانی روژی دوا یی و پاشه روژی تاوان باره کان و پرستراوه کان یان روون نه کاته و،
 نه فهرموی: ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ﴾ واته باسی روژی بکه که خوا به ته شهر و
 توانجه وه نه فهرموی به بت پرسته کان: بانگ بکه نه شو بتانه ی که ئیوه له دنیا دا کردو و
 بوونتان به هاوبه شی من و نه تان پرستن به نومیدی شهوی تکاتان بو بکه ن لای من، بانگ و
 هاوار بکه نه نه وانه که لاتان وابوو و نه تان وت: هاوبه شن بو من بابین به هاوار تانه وه و
 رزگارتان بکه ن، ئینجا نه وانه له بیم و ترس دا هوشیان نامینی که نه وه روژی دوا یی یه
 ﴿فَدَعَوْهُمْ﴾ به هوی نه وه وه هاوار یان لی نه کهن، به لام ناشکرایه که نه وانه هیچیان به ده ست نی
 یه ﴿فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ که واته وه لامیان ناده نه وه و نایه ن به هاوار یانه وه ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا﴾
 واته شوین و سزای سهخت و به هیلاک دا چون بریار نه ده یان له نیوان بت و بت پرسته کان
 دا که هه موو به شدار بن تیای دا که نه شوینه ش بریتی یه له دوزخ، خوا په نامان بدات
 لینی، ﴿وَرَأَى الْمَجْرِمُونَ النَّارَ﴾ واته تاوان باره کان ناگری دوزخ نه بینن پیش شهوی بخزینه
 ناوی، چونکه له پیشه وه هه موو راگیر نه کرین به دهوری دوزخ دا بو نه مه ی دوا و بهریان
 یه ک بگری ﴿فَنظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُهَا﴾ ئینجا هه موو نه زانن که تیکه لی نهو ناگره نه بن و نه چنه
 ناوی یه وه ﴿وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا﴾ ده ستیان ناکه وی شوینی لادان لهو ناگره و به هیچ کلوج
 لادان نی یه لی ی، خوا په نامان بدات، با بیرئ بکه ینه وه لهو کاته سهخته که ئیستا یان
 تاوی تر بخزینه ناوی یه، به راستی ترس و له رزی نه وه ئیجگار به تین و به هیزه له وانه یه
 بلین ئیشی نه وه سهخت تره له ناگره که وه کو په ندی فارسی نه لی (در بلا بودن بران بیم بلام)
 خوا به به زه یی خوی بمان پاریزی، بیگومان نه م بی باوه رانه په ناو جیگای خولادانیان له م
 جیهانه دا به ناسانی نه که وی، نه گهر ناره زوو بکه ن به م جوړه په نا بینن به م قورنانه و بینه
 ژیر سایه ی، نه م قورنانه هه موو په لپ و به مانه یه کی رهوا ی بریون، نه وه ها هه موو شتیکی
 پیویستی بو روون کردو ونه ته وه، بو هه موو شتیکی پیویستی له چند شوین دا وینه و
 مه ته لی بو هینا ونه ته وه،

وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرِ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَجَعَلْنَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَطْلِ لِيُدْحَضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُرُورًا ﴿٥٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا

به لأم نه مانه پهنا ناهینن و چه نه بازی و دم بازی نه کهن له شتی راست دا وه کو نه فرموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ به راستی به چند جور و شیوه به کهن چند جار وینه و مه تلمان هینا وه تموه بو هر دوو جیهان بو نه مهی هه موو پیوستی به کیان بو روون بیته تموه، به لکو تمی و هر گرن و رنگای راست بدهنه بهر و کوتایی بینن له تاوان و خراپه کاری، به لأم نه وانهی که سرکه شن تمی و هر ناگرن و کوتایی ناهینن و نه یانه وی دم بازی بکهن. ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرِ شَيْءٍ جَدَلًا﴾ ناده می له هه موو شتی دم بازی و موجه له ی زورتره بو شتی نارها و به تال، واته ناده می هر به سروشت وایه، به هوئی نه وه وه که به شی حیوانی ی تیندا هیه مل پینچی نه کات و سر بو حق و راست داناخات. نه یه وی هر قسه ی خوی سرخات به ناهق و نارها. مه بست بهم ناده می به یه کیکی تایبه تی نی به، هر وه ها هه موویش مه بست نی به، به لکو نه ناده می یانه مه بستن که واز نه هینن له به شه فریشته یی به که یان و تمنیا سر نه کهنه به شه نارهللی به که یان، تینجا هوئی سرکه شی و نیمان نه هینانی نه وی باوهرانه باس نه فرموی، و پهلپ و به مانه یان روون نه کاتمه، نه و پهلپی که به دروئیایی چهره کان بی باوهره کان هر گرتوو یانه له پیغه مبه ره کان یان. له ناو هه موو نه نوممه تانه دا کومه لی سرکه شان په لپیان گرتوه له پیغه مبه ره کان یان - درودی خویان له سر بیت - که نه گهر راست نه کهن دهی عذاب و سزایه کیان بیننه سر،

نه فرمودی: ﴿ وَمَا مَعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ

الْعَذَابُ قُبُلًا ﴾ واته هیچ شتی بهرگری نهو خه لکه بی باوهرپی نه کردوه له مهی نیمان و باوهر

بهینن و داوای لی بوردن بکن له پهروهر دگاریان له کاتیک دا که رینمونی یان بو هات و

رنگه پیشان دهریکی وهکو قورنان، یان پیغه مبهریان (ﷺ) بو هات، هیچ بهرگری نه کردون

جگه له داوای وینهی نهو سزا و عزابهی که به پی پی باوی خوا هاتوه بو گله بی

باوهر هکانی پیشوو که لهم جیهانه دا خوا به ریادی کردون و له ریشهی هیناون، یان داوای

نه مه که سزای روژی دواپی یان بو بیت روو به روو که به چاو بیبینن نیت لهو کاته دا باوهر

نه هیمن. واته به موی سمرکه شی و ناله باری خویناهوه هر چه ند ریگای راستیان بو روون

کراوه تهوه باوهر ناهینن و په لپ نه گرن به هاتنی یه کی لهو دوو سزایه خو دیاره نهو جو ره

شخانهش له دهسه لاتی پیغه مبهران دا نی یه - درودی خویان له سهر بیت - و نیشی نهوان

بریتی یه له راگه یاندنی فرمانی خوا به روونی، موژده دان و ترساندن، وهکو روونیش

نه بیتهوه لهم فرموده وه: ﴿ وَمَا نُزِّلَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ﴾ نیمه پیغه مبهر هکان ره وانه

ناکین بو نه مه نه بی که موژده دهر بن به نیمان داران و ترسینه ر بن بو بی باوهر یان، واته

کاری نهوان راگه یاندن و موژده دان و ترساندن نیت هرچی تریان به دهست نی یه، به دی

هینانی په لپ و بهمانه ی کافران به وان ناکری و کارو فرمانی نهوان نی یه. ﴿ وَجَحَدِلَّ الَّذِينَ

كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ ﴾ نهوانه ی که کافرن به ناهق و نار هوا موجه له و دم بازی نه کن به شتی

پروپوچ و به تال ﴿ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْقَوْلَ ﴾ بو نه مه ی نهو نایینه راسته ی که هاتوه بو یان له

جیگای خوی بیترا زینن و به تالی بکنه وه ﴿ وَاعْتَدُوا عَنِّي وَمَا تُذَرُونِي ﴾ نهو بی باوهر یانه

نایه ته کانی من که قورنانه و ترساندن یان به سزاو توله ی من و نهو شخانه ی پی پی

ترسینه راون، نه مانه یان کردوه به گالته و لاقرتی، واته لاقرتی یان دیت پی یان و به درو و

ده له سه یان تی نه گن.

﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ ﴾ واته هیچ کهس زالم و ستمکار تر

نی یه له کهسی که ناموزگاری بکری به نایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاری خوی. ئینجا نهو که‌سه‌یش پشتی تی بکات و روی لی وه‌رگیرئ، له‌بیری چو‌بیت‌هوه نهو هموو کوفرو گونا‌هو تاوانه خراپانه‌ی که کردوویه‌تی، واته هیچ گوئی نه‌بی لی یان و بیریان لی نه‌کاته‌وه و باکی نه‌بی له‌دوا روژی خراپیان، که‌واته ناگه‌ریت‌هوه لی یان و هرگیز په‌شیمان بوونه‌وه‌ی نابی لی یان، ئینجا هوئی نهو پشت تی کردن و له‌بیرچوون و بیر لی نه‌کردنه‌وه‌ش نه‌مه‌یه که نه‌فهرموی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ﴾ واته نهو پشت تی کردن و بی باکی و بیر لی نه‌کردنه‌وه به‌هوئی نه‌وه‌یه که به‌راستی ئیمه چند په‌رده‌یه‌کی نه‌ستورمان هیناوه به‌سهر دل‌ه‌کانیان دا به‌رگری یان نه‌کات له‌مه‌ی تی بگن له قورئان و بجیت‌ه دل‌یان‌ه‌وه ﴿وَرَفَعْنَا آذَانَهُمْ وَرَأَى﴾ قورسی و که‌ریمان خستووه‌ته گونچکه‌کانیان‌ه‌وه، که‌واته نایبیسن و ماوه نی یه بو هیچ شتیکی خیر که پی یان بکات. خوای گه‌وره که به‌زه‌یی بی سنووری هیه هموو به‌مانه‌یه‌کی به‌نده‌کانی خوی بریوه، نه‌وه‌ی که هوئی رینموونی بیت بوئی فراهم هیناون و هموو شتی پیوستی بو روون کردوونه‌ته‌وه و خوایش هیزو توانای داونه‌تی که بتوانن هر ریگایه بده‌نه‌هر. جا هر کات هر به‌نده‌یه سهری کرده کوفر و تاوان و به نارمزوی خوی و پشتی کرده ته‌می و ناموزگاری خوا نهو کاته قار و خه‌شمی لی نه‌گری، چاوی کوئر نه‌کات له بینینی ریگای راست و گونچکه‌ی که‌ر نه‌کات له بیستنی شتی راست، دلی مؤر نه‌کات و بی هوش و بی فاهی نه‌کات له وه‌رگرتن و تیگه‌یشتنی هموو هق و راستیک. که‌واته هیچ زور پی هینان نی یه و هموو تاوان و سوچی نه‌گه‌ریت‌هوه بو بنده به‌د به‌خته‌که که به نارمزوی خوی، خوی دوچار نه‌کات. نهو کاته به هیچ کلوج چاره‌سهر ناکری، تمنانه‌ت به پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) چاره‌سهر ناکری وه‌کو لیره‌دا نه‌فهرموی پی‌ی،

وَإِن تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَن يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلَهُمُ الْعَذَابَ بَل لَّهُمْ مَوْعِدٌ لَّن يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا ﴿٥٩﴾

﴿وَإِن تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَن يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا﴾ نه‌وانه‌ی که به‌هوی خرابی خویشانه‌ی خواهره نه‌ینتی به‌سز دلیان دا و گویچکه‌یان که‌ر نه‌کات، نه‌ی پیغهمبر نه‌گهر تو هرچند نه‌وانه بانگ بکه‌یت بو سز ریگای راست و نایینی خوا، نه‌وانه هرگیز رینمونی وهرناگرن و گوی رایلی ناکهن. ﴿وَ رَّبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾ په‌روهر دگارت زور لی بوروو خاوهن به‌زه‌یی یه نه‌گهر له مهرجیک دا قاریان لی بگری و توله‌یان لی سینتی به‌هوی کرده‌وی خرابیانه‌وه و به‌پنی نه‌و هموو تاوانه که کردویانه له‌گه‌لیان ره‌فتار بکات ﴿لَعَجَلَهُمُ الْعَذَابَ﴾ بیگومان نه‌و کاته په‌له‌ی نه‌کرد به سزا بویان و پشتی نه‌خست لهم جیهانه‌دا، به‌لام به‌هوی به‌زه‌یی یه‌که‌یه‌وه مؤله‌تیا نهدات و نه‌و سزای که خویان به لاقرتی یه‌وه په‌له‌ی پی نه‌نینه‌وه، نه‌م په‌له‌ی لی ناکات، به‌لام وه‌نبی وازیان لی بینی و به‌سزریان دا تیپه‌ری ﴿بَل لَّهُمْ مَوْعِدٌ﴾ به‌لکو بو نه‌و تاوان بارانه هیه کاتی به‌دی هاتنی نه‌و هه‌ره‌شه‌ی لی یان کراوه، کاتی سزادانیان هیه لهم جیهانه‌دا، له رژی دویسی دا ﴿لَن يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيِلًا﴾ هرگیز ده‌ستیان ناکه‌وی جیگا و شوینی په‌نا و رزگاری یان له‌و سزا کاتی دیت، و تیپه‌ری لینی، نینجا باسی شتی نه‌کات که به‌لگه و نیشانه‌یه له‌سز نه‌وه‌ی باس کرا نه‌فرموی: ﴿وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا﴾ نه‌و هموو ولات و شارانه‌مان به‌ریاد کرد واته عاد و سه‌مود و نه‌وانه‌ی تر کاتی که دانیشتونانیان جه‌ور و سته‌میان کرد، باوه‌ریان نه‌هینا به نایین و پیغهمبره‌گانمان، کاتیکی تایبه‌تی زانراومان دانا‌بوو بو سزادان و به‌ریاد کردنیان و دیارییمان کردبوو بی دواکه‌وتن و پیشکه‌وتن، که‌واته با نه‌و بی باوه‌رانه‌ی که نه‌م قورئانه‌یان هاته سز و پشتیان تی کرد، با نه‌وانه ته‌می خوار بین له گله پیشووه‌کانیانه‌وه، با هل نه‌خه‌له‌تین به مؤله‌ت دان و دوا که‌وتنی سزایان، چونکه نه‌وانیش مؤله‌ت دران تا کاتی تایبه‌تی خوی هات، بزائن که نه‌مانیش کاتی تایبه‌تی یان بو دیاری کراوه که پی‌ی گه‌یشتن بی دوا و به‌ر دووچاری سزای سامناکی خویان نه‌بن.

له سهره تاي سوره ته كه وه وتمان كه زوربه ي ثايه ته كاني ثم سوره ته بريتي يه له گيرانه وه ي
 چند به سهره ات و سرگوزه شته يه ك، جا تا ثيره سي سرگوزه شته و به سهره ات ي بؤ باس
 كردين، نهوا ده ست نه كات به چوارم له بابته به شي له به سهره ات ي موسا پيغه مبر (ﷺ)
 له گه ل به نده يه ك له به نده سالحه كاني خوا، هيندي له زانايان و ميژوو نووسان نه لين: لي ره دا
 موساي به ناوبانگ ني يه كه كوپي عمران، نه وه ي ته وراتي بؤ هات، به لكو مه به ست موساي
 كوپي ميشاي كوپي يوسف كه له پيش موساي به ناوبانگ وه بووه، ثمه راي نه هلي كيتابه
 و له وانه وه هاتووه، بؤ پالپشتي ثم رايه چند به لگه و نيشانه يه كي عه قلى و ژيري يان
 باس كر دووه، به لام هيچيان به هيز نين و به رپرچ دانه وه يان زور ناسانه، زوربه ي زانايان و
 پيشه وايان نه فرمون: مه به ست به مه موساي به ناوبانگه، به لگه ي به هيزيشيان هه يه و
 پيوست ني يه باس كردي ثم زنجيره يه له به سهره ات ي ثم پيغه مبره ته نها لي ره دا قورئان
 باسي فرمووه، نيتر ديار ي نه كر دووه كه ثم رو دا وه له چ كاتيكي ژباني دا بووه؟ ثاي
 پيش ده رچوونيان له ميسر يان له پاش نه وه بووه؟ له پاش ده رچوون ثاي له كاتيكي دا بووه
 كه له بيابان دا ژياون، يان پيش نه وه بووه؟ هه رچون بووب ي هيج زياده نرخ ي نادا به
 مه به سته كه، كه واته پيوست ني يه له سهر رو يشتني، به لكو بي زياد و كم شويني
 قورئانه كه بكه وين چا كه، چونكه نه گه ر زياد يان كه م باشتر بووا يه: قورئان واي نه كرد، به لام
 بؤ روون كر دنه وه با باشتر تي بگه ين له سرگوزه شته كه هه دي سي هه يه له سه حيي
 بوخاري دا به جواني نه زانم هيناني، بوخاري نه فرموي: ثوبه ي كوپي كه عب - خوا ي لي
 رازي بيت - فرموي: له پيغه مبرم بيست (ﷺ) فرموي: موسا پيغه مبر (ﷺ) جاري
 خوتبه ي نه دا بؤ به ني ئيسرائيلي يه كان، پرسيا ري لي كرا زاناترين ناده مي نه مړو كي يه؟ له
 وه لام دا فرموي: من، ئينجا خوا عيتابي لي گرت، چونكه له وه لام دا نه يفرموي: خوا
 نه زاني. ئينجا خوا سروشي كر ده لاي كه به نده يه كم هه يه له شوينيك دايه كه دوو ده ريا
 يه كانگير نه بن نه وه به نده يه م له تو زاناتره، ئينجا موسا ييش عه رزي كر د چون نه وه به نده يه م
 ده ست كه وي؟ خوا پي ي فرمو: ماسي يه كي برژاو بخره ناو زه ميله يه كه وه له هه ر شويني
 ليت دا كه وت نه وه به نده يه له وي يه، ئينجا نه ميش به شو يه ي كر د و له گه ل خزمه ت چي
 يه كي دا رو يشتن هه تا به هوي نه و نيشانه وه كه خوا فرموي ري يان كه وت له وه به نده يه،
 نيتر با به باشي گوي بگرين له قورئان نه وه به سهره اته مان بؤ باس بفرموي،

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَتْلِهِ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَيْلُهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَتْلِهِ إِينَا غَدَاءُ نَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْتِنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ)

خوانه فرموی به پیغمبر (ﷺ): ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَتْلِهِ﴾ باسی نهو کاته بکه که موسا وتی بهو کوپه گهنجهی خزمهت چی و بهردهستی ﴿لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا﴾^۱ واته کو تایی ناهینم هر نه پرم هتا نه گمه شوینی که دوو دهریاکه نه گهن به یهک و یهکانگیر نه بن، یان ماوه یهکی دور و دریز نه پرم، واته یان نه بی بگمه نهو شوینه، یان نه بی ماوه و چرخیکی دور و دریز به رویشتن بپرم به شوینی دا، نینجا ریگیان دایه بهرو رویشتن به شوینی مبهستی خوین دا ﴿فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا﴾ نینجا کاتی گه یشتنه شوینی تیگال بوون و یهک گرنتی دوو دهریاکه که شوینی گه یشتن بوو بهو بنده سالحه که به دوی دا نه گهران.. کاتی گه یشتنه نهو شوینه وهکو له حدیسی بوخاری و موسلیم دا نه فرموی: له ژیر بهردیکی گه وردها دانیشتن، حه زهتی موسا خهوت لهو کاته دا ماسی یهکه خوا زیندوی کردهوه، خوئی فری دایه ناو دهریاکه، نینجا که له خهو هلسا رویشتن و نهو شوینه یان به چی هیشت و ﴿نَسِيَا حُوتَهُمَا﴾ ماسی یهکه یان یان له بیرچوو، حه زهتی موسا له بیری چوو بپرستیه وه لی ی، حه زهتی یوشعی کوپی نونیش که خزمهتچی موسا بوو له بیری چوو به سهرهاتی ماسی یهکه ی بو باس بکات.

﴿فَاتَّخَذَ سَيْلُهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ نینجا ماسی یهکه ش گهرانی خوئی له دهریاکه دا هیشته وه به شیوه یهکی دیاری بهم رهنکه که به هوی بهدوا گهرانی یهوه ناوه که لهت نه بوو، نیتر نهووسایه وه به یهکه وه، به لکو هروهکو خوئی مایه وه، وهکو تاق و کونیکی دریز. نابی هیچ نیمان داری، به لکو هیچ خاوهن ژیری یهک سهر بکاته وه لهو جوړه شتانه و بلی ماسی مردوی برژاو چون زیندوو نه بیته وه؟ یان ناو که لهت بوو چون دهست به چی نانوسیته وه

^۱ چند رایه که مه یه له دیاری کردنی مبهست بهم دوو دهریایه و شوینی گه یشتنیان به یهک به میزترینی مه مووان نه مه یه، زانین لای خویاه مبهست دهریای سور و دهریای سپی به و شوینی تیگال بوون یان دهریا بچکله ی تیمساحه و ناوچی دهریا بچوک کانی.

پیکره؟ چونکه نه خواجهی که توانایه و دهسه لاتی بی سنووری هیه، هموو نم شتانهی
 له یه کم جاروه دروست کردوه له سر بار و باونکی تایبتهی: نهو خواجه نه گهر هر بار و
 باوی بگوپی نایا چی بهرگری نهکات؟ ﴿فَلَمَّا جَاوَزَا﴾ نینجا کاتی که تیپه پرن لهو شوینه و
 ماویه رویشتن و ماندوو برسی بوون ﴿قَالَ لَيْسَ﴾ موسا فرموی به بردهسته کی ﴿لَيْسَ
 خُورَاكِي نِيَوْمٍ مَّوْژَهْ كَمَا مَان بَيْنَه بَا بِيخُوین ﴿لَقَدْ لَيْسَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصِيًّا﴾ بهراستی لهم
 سه فرهمان دا دو چاری ماندوویی و زه حمت بووین، نیتر نهو خوراکه بریتی بوویی لهو
 ماسی یه ی که له بیران چوو، یان له مهر شتی تر به مهر شتی تر به مهر جوئی بی لهو کاته دا
 بردهسته که بیری به سرهاتی ماسی یه کی کهوتوه ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ﴾ وتی به
 حمزه تی موسا نه زانی ناگاداربه: چیم به سرهات؟ کاتی که لامان دایه لای برده که ﴿قَالَ
 لَيْسَ الْخُبْرُ﴾ بهراستی من ماسی یه کم له بیرچوو، واته له بیرم چوو به سرهاته کی باس بکم
 بوټ. ﴿وَمَا أَنَسِينِي إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ﴾ هیچ شتی له بیری نه برده موه باسی بکم بوټ جگه له
 شهیتان. بیگومان هموو شت به دهست خواجه و خوا نه یکتا، به لام مهر شتی نارنک بیټ
 به هوی شهیتانوه فرهم دیت، جا له بر نهوه باو وایه هموو کارنکی نارها و نارنک به
 کرده وی شهیتان دانه نری و نیسبت له شهیتان نه دری. له باری تریشه وه مهر شتی به
 دیمه نارها بیټ نه بی شهرم بگری له وی به کرده وی خوا ناو ببری، بیگومان نهو
 له بیرچونه به دیمه نارنک و نارها بوو، چونکه بوو به هوی هیلاکی و ماندوویی حمزه تی
 موسا نهوه بوو له خورایی و بی هوده تیپه پری لهو شوینه که مبهست بوو، گهرانیکی زوری
 کرد، نینجا گهرایه وه، بوی، همروها نهو له بیرچونه پیچه وانهی داوا و فرمانی حمزه تی
 موسا بوو، چونکه کاتی خوی فرموی بهو بردهسته گنجهی: مهرکات نهو ماسی یهت له
 دهست چوو هه و آلم بده ری، ته نانهت فرموی من هیچ ناوی له تو نهوه نه بی، که واته له بر
 نهوه وتی شهیتان له بیری برده موه، نینجا نایا بوچی له بیری برده موه؟ بیگومان نهوه
 پرسیارنکی راست نی یه، چونکه پرسیار له نیش و کاری خوا ناگری. به لی نه گهر تی فکران
 بی گلی له حکمت و هوی کاره کانی روون نه بیته موه بو وینه: لیره دا گومان نه بیری که نهو
 له بیر برده موه خوا کرد بیټی به تمی و عیتاب بو حمزه تی موسا و بردهسته کی، دلنیا بوو
 لی ی که هه والی نه داتی. هاوپی بردهسته که ش له بر نهوه کاتی خوی که موسا پی ی
 فرمو: هه و آلم بده ری، نه می ش نه یفرمو: پشت به خوا، یان ان شاء الله، به لکو فرموی: نهوه
 ناسانه و داوای شتیکی قورست نه کردوه.

وَأَخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ فَأَرْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا

عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا ءَأَاتَىٰهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾

﴿وَأَخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾ واته له بیرم چوو باسی ماسی یه کت بؤ بکم که زیندوو بووه و کهوته جولان و خوی فری دایه ناو دهریاکه، شوینی گهراکه کی له دهریاکه دا کرد به شتیکی نایاب که سهر سوپر بمینی لی ی وهکو باس کرا، ﴿قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ﴾ موسا فرموی به لاهه کی نهوی که باست کرد له بابت ماسی یه کهوه، نهوه شتیکه که نیمه ویستورمانه و به شوینی دا گهراين، چونکه نیشانه یه له سهر نهوه که بنده سالحه که لهویدا چنگ نه کهوی ﴿فَأَرْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا﴾ نینجا بههوی نهوهوه گهرا نهوه بهو رنگای که پیای دا هاتن و کهوتنه سهر شوین و جینگای پیی خویان تا که یشته لای برده گوره که که لهو سهرهوه لایندایه لای ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا﴾ نینجا لهویدا بنده یه له بنده تایبته یه کانی نیمه یان دست کهوت که ﴿ءَأَاتَىٰهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾ له لایه ن خومانه وه رحمه تیکمان پیی دابوو، واته سرروش و پیغه مبه ریتی ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ زانامان کردبوو و فیری زانینی کمان کردبوو له لایه ن خومانه وه لهو زانینه ی که تایبته یه به نیمه وه، هیچ کس به نارهنوو و تیکوشانی فیری نابی، واته نهوی پیی نهوتری، عیلمی غیب، له بوخاری دا نه فرموی: گهرا نهوه بؤلای برده که و نه زانن پیایو یک راکشاره و داپوشراوه به شتی به شتیکی خستوه ته ژیر هردوو پیی و به شتیکی خستوه ته ژیر سهری. نه م بنده یه لای کوپی زانایان بریتی یه لهوی که به ناوبانگه به حهزرتی (خض) ناوه راسته قینه که کی له پهراوه کانی تهفسیردا نه فرموی: (بهلیای کوپی مه لکانه) نهو بنده به فهره هیندی نه فرمون: فروستاده بووه، زوره و کوپر له سهر نهویه که پیغه مبهر بووه، به لگه و نیشانه له سهر نه م رایه زوره و به هیز و هرچی بوو بی بیگومان حهزرتی موسا گوره تر بووه لهو، زانین و ناگادار بوونی به سهر هیندی شت دا که حهزرتی موسا نهیزانیوه و ناگادار نه کراوه پیی هیچ زیانیک نادا و نابیته به لگه له سهر نهوه که (خض) گوره تر بووی هرچونی زانایی و ماموستایی

جو برهئیل زیان نادات له گوره یی پیغمبرمان (ﷺ) گوره تره له جو برهئیل و هموو
 دروست کراو مکانی خوا. هروه ها جیاوازی هیه ئایا (خض) (علیه السلام) ئیستاش ماوه،
 یان نه ماوه؟ هیندی له سر نهون که ئیستاش زیندووه و نه مینی تا نزیکی شو کاته نه
 جیهانه و یران ئبی، هیندی له سر نهون که مردووه و نه ماوه و هر دوو کو مهل چند
 بهلگه یه که نه مینه وه له سر رای خو یان و هیچ پیویست نی یه به در ژه پیدان بهو هموو
 قسه و باسه که کراوه لهم بابته وه، به لام بهلگه له سر مردنی زور زور ترو به میز تره و
 حه دیسی سه حیح و بهلگه ی ژیری زور یارمتهی نه رایه نه دات و هیچ پالدهری نی یه بو
 لادان له دیمه نی نه هموو بهلگه یانه، هر کهس ئیهوی به در ژی ئی شو باسه بزانی با
 تهماشای کتیبه کانی تفسیر بکات به تایبتهی تفسیر (روح المعانی) هروه ها
 جیاوازی (خیلاف) هیه ئایا (خض) که ی هاتووه ته دنیا و له دایک بووه؟ به راستی لهم باره وه
 هیچ حه دیسی نی یه بهلکو هیچ نه سر نیکی باوهر پی کراویش نی یه، که واته دم گرتنه وه و
 قسه نه کردن، له جو ره شتانه زور چاکه و قسه لی کردنی رهوا نی یه و دم کوتانه له شتی
 که نهینی و غیبی یه، به بی نه مه ی بهلگه یه کی شرعی بدهسته وه بی، نه وه ش شتی که
 موسلمانانی لی بهرگری کراوه له لایه ن شرعه وه، بیجگه له وه ش زانینی نه جو ره شتانه
 نه گهر پیویست بوایه، یان زیاده بایه خ و نرخیکی بدایه به مه بهست له گیرانه وه ی
 سرگوزه شته کان دا، بیگومان خوا باسی نه فرمون، که واته با ئیمه ییش لی یان بی دهنگ بین
 نه وه ی که گرنگه لیره دا نه مه یه: موسا (علیه السلام) به هو ی شو نیشانه ی که خوا داینابوو
 ری ی کهوت لهو بهنده سالحه که له هیندی شت دا زانتر بوو له موسا، وا دهر نه کهوی که
 مه بهست لهو سفر و گهرانه وه شتیکی نهینی بوو بی له نیوان خوا و موسا، لاهه کی
 موسا بهو مه بهسته ی نه زانیبی و موسا نهوی ناگادار نه کرد بی به سهری دا، نه وه ته له مه
 بهدواوه قسه و باس نه که و یته نیوان موسا و بهنده سالحه کهو ئیتر هیچ باس و ناوی لاهه که
 نامینی وه کو ئه بیسین،

قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَيْكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ، خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ

أَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾ فَأَنْطَلَقَا

نه فرمودی: ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى﴾ موسای وتی بهو بهنده سالحه: ﴿هَلْ أَتَيْكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا﴾ نایا هاوپی یه تیت بکهم و شوینت بکهم لهسر نه می فیبری زانینیکم بکهیت که راسته و گهیشتن و ری بردنه به فہر و چاکه، ناشنا و زانام بکهیت به زانینیکی راست لهوی که تو زانا و ناشنا کراوی پیی؟ واته با هاوپییت بکهم بو شو مه بهسته. با بیر بکهینهوه لهو نهدب و شهرمه شیرینه و لهو خو نزم کردنهوه لهلاین شو پیغه مبره گوره یهوه:

۱- به شیوهی پرس داوای لی نهکات: (هل).

۲- خوی به نزان نه داته قلم.

۳- داوای لی نهکات که رینمونی بکات و ریگای بخات له خیرو راستی، چاکه ی خوی برزینی بهسری دا به فیبر کردنی هیندی لهوی که خوا فیبری کردوه.

بهلام شو جوړه زانینه ی که خضر فیبر کرابوو و موسا داوای نه کرد له بابته ناین و شهریه تهوه نه بوو، چونکه نهک ته نیا موسا (علیه السلام) بهلکو هر پیغه مبرئی تریش رهوانه کرابی به شهریه تهوه نه بی لهو بابته وه هیچ کم و کوپی و ناتواوی نه بووی، نه بی لهو رووهوه زانتر بووین له هه موو کسی له چمرخی خوی دا، بهلکو شو زانینه داوا کراوه به شیک بوو لهو جوړه زانینه ی که ناو نه بری به (عیلمی له دونی) و غه بیی و دور له قام و تیگه یشتنی خه لکی یهوه، ناشکرا ناکری له هه مووان، خوی گوره شو بهنده سالحه ی زانا و تیگه یشتوه کردبوو به هیندی لهو جوړه زانینه له بر هر هویک که خوی نه زانی. جا گه لی شت و گه لی رووداو هیه دیمه نی دژ و پیچه وانهی ژیری نیمه یه، بهلام به پیی شو زانینه ریگ و راسته و به جی یه. له بر شووه شو بهنده سالحه مه ترسی کرد که موسا هاوپی

یه تی پی نه کری، چونکه نهو جوړه شتانه نه بینې و خوږی پی ناگری، له بهر نهوه ﴿قَالَ﴾
 بنده سالحه که وتی به موسا: ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ سَبْرًا﴾ به راستی تو هرگز ناتوانی له گه ل
 من دا خوټ بگری و به نارام بیت. ئینجا هوږی خوټه گرتنه که شی روون کرده وه به م
 فرموده یه: ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ ئایا تو چوټ خوټ نه گری و بی دنگ ئه پی له
 شتیک که به دیمه ن ناروا و خراپه و تویش نه گه یشتووی له ناوه پړوکی و نه تزانویه که له
 دیوی ناوه وه ره وایه و کاریکې چاکه؟ واته من هیندی کرده وه م هیه دووباری هیه:
 به دیمه ن و باره ناشکراکه ی خراپ و بی شرعی یه و له باری تره وه که شاراوویه له تو ره و و
 شرعی یه، تو ناگات تمنیا له باره بی شرعی و خراپه که ی هیه، چونکه پیغه مبه ریت نابی
 به هیچ کلوج بی دنگ بیت له هیچ شتیک که به لاته وه خراپه، که واته ناتوانی بی دنگ بیت
 له و جوړه کرده وانه ی من و هاوړی یه تی منت پی ناگری. حه زره تی موسا له دلې خوږیه وه
 بریاری دا له سه ر خوگرتن و گوږ رایه لی، له بهر نهوه ﴿قَالَ﴾ موسا فرموی به و بنده چاکه:
 ﴿سَجِدُ لِلَّذِينَ سَاءَ اللَّهُ صَائِرًا﴾ نه گه ر خوا مهیلی بیی و بیه وی منت ده ست نه که وی و نه م بینې
 به که سینکی به نارام، خوگر ﴿وَلَا أَعْبُدُ لَكَ أُمَّرًا﴾ سه ر پیچیت لی ناکم له هیچ فرمانیکت دا.
 ئینجا زیاتر شته که ی روون کرده وه، له پیش رویشتن دا مرچی هاوړی یه تی یه که ی باس و
 دیاری کرد، ﴿قَالَ﴾ وتی به موسا ﴿فَإِنْ أَتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْتَأْذِنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ که واته
 نه گه ر تو هاوړی یه تی من نه که یه ت و شوینم نه که وی پرسپاری هیچ شتیکم لی نه که یه ت هه تا
 من خوټ له لایه ن خوټه وه بوټ باس نه که م و روونی نه که مه وه، واته من هیندی کرده وه نه که م
 که تو به خراپ و ناروا ی ن زانی کاتی نه وانه ت بینې له خوټه وه ره خنه مه گره و مه پرسه و
 خوټ بگره هه تا خوټ شته که ت بوټ روون نه که مه وه، حه زره تی موسا یس به قسه و مه رجه که ی
 رازی بوو، ﴿فَأَنْطَلَقَا﴾ ئینجا پیکه وه ریکه وتن و رویشتن به قه راغی ده ریا که دا و که شتی
 یه کیان نه ویست و ده ستیان که وت و له بهر نه وه ی (خض) یان ناسی به بی کری سواریان
 کردن، ئینجا کاتی چوونه ناو که شتی یه که وه، نه ونده ی پی نه چوو خضر پاچی گرت به
 ده ستی یه وه و کونی کرده که شتی یه که،

حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْنَاهَا لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ

إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٣﴾

فَأَنظَلْنَا حَتَّى إِذَا لَقِيَ غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

وهك و نه فرموی: ﴿حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا﴾ واته رویشان هتا کاتی که سوار بون
لناو شو کهشتی یه بی که رابورد به لایان دا، نینجا که سوار بون هر نه وهنت زانی خضر
کهشتی یه که بی کون کرد بهم جوړه ته خته یه یان دوو ته خته بی لی هه لکه ند، بیگومان نه مه به
دیمن کرده و یه کی نیجگار ناروایه، وهره تماشا که کهشتی یه که به خو پایی سواری
کردن، خو یان و چهند که سی تری تیدا بی و له خته ر و مه ترسی یه گوره یه!! نینجا
حزرتی موسا (علیه السلام) هر چهند له پیشه وه ناگادار کرا به روودانی نه م جوړه
کرده وانه، به لینی دا که خوگر بیت و ره خنه نه گری، هر چهند نه و بوو بیزاری یه وه ﴿نَالَ﴾
وتی به خضر ﴿اَخْرَقْنَاهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا﴾ نایا کهشتی یه کهت کون تی کرد بو نه مه بی نه وان
لناوی نوم بکه بیت لناو دهریا که دا بیان خنکینی؟ ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ به راستی کار نیکی زور
گورهت کرد و تاوانیکی زور زل بوو! نه و بنده چاکه له سر خو و به لوتفه وه ﴿نَالَ﴾ وتی
به موسا (علیه السلام) ﴿أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ نایا من پیم نه وتی که هر گیز تو
ناتوانی خو بگری له گه ل من دا، ناتوانی بی دهنگ بیت له جوړه کرده و یه که من نه یکه م؟
نینجا موسا (علیه السلام) نه و قسه و باسه بی هاتوه بیر و عوزی بو هی نایه وه که له بی
نه بوو ﴿قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ﴾ وتی: لیم مه گره به موی له بیر چوونه وه. واته قسه که بی تو
و به لینه که بی خو م له بیر نه بوو، له بر نه وه ره خنه م گرت و نه وه ستام تا خو ت شته که م بو
روون نه که یته وه ﴿وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا﴾ له م هاوپی یه تی و شوین که وتنه وه دا شتی گران و
زه حمت مده به سر م دا و دا گیم مه که به تنگه تاو کردن و چاوپوشی نه کردن له کار نی که
له بیر چو بی، حزرتی خضر قسه و عوزر که بی و هر گرت ﴿فَأَنظَلْنَا﴾ نینجا پیکه وه رویشان
﴿حَتَّى إِذَا لَقِيَ غُلَامًا﴾ هتا کاتی که یشتن به کوپنی که نج هندی نه لین له ته منی بیست سالی

دا بوو، یان مندالی بوو که هینشتا بالغ نه بوو شهوش به پنی رای کوپی زانایان، ﴿فَقَالُوا﴾
 نینجا دست بهجی خضر نه کوپه کی کوشت بی سر لی کردنه وه. په نا به خوا نه گهر جاری
 پینشو کونی بوو کردی به که شتی به که نه گونجی زبانی گیانی تیدا نه بی، خو هم جاره
 کوشتنیکی ته واوه و به دهستی قهسته، تاوانه که به دیمه ن زور زله، له بهر نه وه حزره تی
 موسا که نه وه دی هیچ خوی پی نه گیرا ﴿قَالَ﴾ فرموی به خضر: ﴿أَنْتَ تَقْسَا زَكَاةً بَعْبَرٍ
 نَمَسٍ﴾ نایا نه فسکی پاکي بی گوناخت هروا کوشت به بی نه مهی که سینیکی کوشتی، واته
 بیزاری در نه بزم له کرده و کمت ﴿فَمَدَحَتْ شَيْئًا نَكْرًا﴾ به راستی شتیکت کرد که زور خراپ و
 ناروایه و هموو ژیری بهک به ناروای دانه نی و دل و دروون بیزی لی نه کاته وه. له
 جاره دا موسا بی ناگا نه بوو، برپاره که ی خوی له بیر نه چوو بوو، به لکو شته که نه وه نده
 گهره بوو له پیش چاوی هیچ خوی بو نه گیرا، چونکه کوشتن به بی هویه کی شرعی نیجگار
 ناروا و خراپه، کوژراوه که یش بی تاوان بوو، له بهر نه وه مندالی بوو وه کو زوریه و کوپی
 زانایان نه فرمون، یان به دیمه ن پاک و بی تاوانه و هم هیچی لی نه دیبوو.

نا بهم جوړه لی بووینه وه له جزمی پانزهیم، نهوا دست نه کهین به تفسیری جزمی
 شانزهیم به یارمه تی خوی میهره بان، داواکارم له خوا هم تفسیرم پی ته واو بکات و لیم
 وهرگری و بیکات به مایه ی رینموونی موسلمانان و بنده کانی خوی.